

பி.சி. அனோமலி

இரு
வேறு

உலகம்

இருவேறு உலகம்

என்.கணேசன்

பிளாக் ஹோல் மீடியா பப்ளிகேஷன்ஸ்,

எண் 7/1, 3வது மார்க்கம்,

சர்வமங்கள காலனி, கிருபா காலனி,

அசோக் நகர், சென்னை - 600083

தொலைபேசி : +91 9600123146

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	:	இருவேறு உலகம்
நூலாசிரியர்	:	என்.கணேசன்
நூல் உரிமை	:	எழுத்தாளருக்கு
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	:	முதற் பதிப்பு, ஜனவரி 2018
தாள்	:	(H) 22 x (W) 15 x (D) 6 cms
நூல் அளவு	:	700 கிராம்
பக்கங்கள்	:	672
விலை	:	ரூபாய் 700.00
பிளாக் ஹோல் மீடியா பப்ளிகேஷன்ஸ், எண் 7/1, 3வது மார்க்கம்,		
பதிப்பகம்	:	சர்வமங்கள காலனி, கிருபா காலனி, அசோக் நகர், சென்னை - 600083
தொலைபேசி : +91 9600123146		

முன்னுரை

மனித மனங்களில் எத்தனையோ ரகசியங்கள் புதைந்து கிடைக்கிறது. அவற்றை புரிந்து கொள்ளவும் அதனால் மற்றவர்களை ஆட்டிப் படைக்கவும், நெறி படுத்தவும் முடியும் என்பது எவ்வளவு பேருக்கு தெரியும். Mind Reading (மனதை படித்தல்), Telepathy (தொலையுணர்வு), Mind Communication (மன அலைகள் தொடர்பு), Vision Varmam (நோக்கு வர்மம்) எல்லாமே இந்த மனதை புரிந்து கொள்ளுதல் அதனை வசியம் செய்து கட்டுக்குள் வைக்கும் கலையை சேர்ந்தது. இந்த கலையை அந்நாளில் சித்தர்கள், ஞானிகள் மற்றும் ஆன்மீக குருமார்கள் கரை தேர்ந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். எல்லாமே உலகத்தின் நன்மைக்கே.

"யோகக் கேடமம் வஹாம்யஹம்" என்கிற ஸ்லோகம் சொல்வது போல் உலகம் சுபிக்ஷமாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணிலடங்கா ஆன்மீக பக்தர்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

அனால் மேலே சொல்லப்பட்ட கலைகளில் தேர்ந்து விளங்கி இந்த உலகில் தான் மட்டும்தான் ஆள வேண்டும்,

இருவேறு உலகம்

எதிர்ப்பவர்கள் அழிய வேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஒரு அதமனான சக்திமானிடம் வந்தால் என்ன ஆகும்..?

இந்த நாவலில் அதுதான் கையாளப்படுகிறது.

இந்த புஸ்தகத்தில் ஆசிரியர் தொட்டிருக்கும் பிரதான தலைப்புகள் மனவியல், இல்லுமினாட்டி, நிக்கோலா டெஸ்லா, ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன்.

முதலாக ஆசிரியர் மனவியல் சம்பந்தப்பட்ட கலைகளை இந்த புஸ்தகத்தில் வரும் மாந்தர்கள் எப்படி பயன்படுத்துகிறார்கள், அதை எப்படி அடைய வேண்டும் என்று விவரமாகவே கூறுகிறார்.

அதே போல இல்லுமினாட்டி பற்றியும் தெளிவாகக் கூறுகிறார். வலைதளத்தில் இருப்பதெல்லாம் இல்லுமினாட்டி ஒரு அயோக்கிய கும்பல் போன்ற ஒரு எண்ணத்தை விதைக்கிறது. உண்மையில் அது என்ன என்பது இதுவரை புரிபடாத உண்மை. புரிபடாத இருக்கும் ஒன்றை எப்படி தூற்ற முடியும். ஆசிரியர் இதை நன்றாகவே கையாண்டுள்ளார்.

நிக்கோலா டெஸ்லா என்கிற அறிவு ஜீவி பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு புஸ்தகம் போதாது. அவருடைய கருத்துக்களை தகுந்த இடத்தில் மேற்கோள் காட்டி அழகாக பயன்படுத்தி உள்ளார். ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன்

என்.கணேசன்

போன்ற பேராசிரியரின் கோட்பாடுகளும் இங்கே சரியாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்த கதையில் வில்லனுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவனுக்கு இணையானவர்கள் நாவலில் இல்லை. ஆனால் அவனிடம் இருக்கும் ஒரே குறை அதர்மம். இந்த குறையாலேயே அவனுடைய அனைத்து சக்திகளுமே வீணாகி விடுகிறது. நாயகனுக்கு அவனுடைய நலம் மனமும், அறிவும் தக்க சமயத்தில் கை கொடுக்கிறது. அதே போல நாயகனின் குரு மாஸ்டர், ஹரிணி, நாயகனின் குடும்பம் என்று நிரியி கதாபாத்திரங்கள் கொண்டு ஆசிரியர் கதையை நன்றாகவே கொண்டு சென்றுள்ளார்.

கதாநாயகனைக் கொலை செய்யும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றதாய் நினைத்த கொலையாளி பிறகு அதே வழியில் கொல்லப்படுகிறான். கதாநாயகன் பிணமும் கிடைக்காமல் போகிறது. ஏலியனைக் குறித்த ஒரு இரகசிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த இஸ்ரோவுக்கு அந்தக் கொலை முயற்சிப் புகைப்படங்கள் கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்கும் முடிவில் நடந்தது என்ன என்று தெரியாத நிலை, கதாநாயகன் ஒரு நாள் திடீரெனத் திரும்பி வரும் போது புதிர்கள் விடுபடுவதற்குப் பதிலாக கூடுகின்றன. மறுபடி நடக்கும் கொலை முயற்சி, அவன் சமாளிக்க வேண்டியிருந்த இரு

இருவேறு உலகம்

எதிரெதிர் சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள், ஏலியன், இரகசிய ஆன்மிக இயக்கம், இல்லுமினாட்டி என்று களம் பல திருப்பங்களுடன் களை கட்டுகிறது. கடைசி வரை ஆபத்தில் இருக்கும் கதாநாயகன் தப்பிக்கிறானா, எப்படி என்பதை காதல், பாசமுள்ள குடும்பம், விஞ்ஞானம், அமானுஷ்ய சக்திகள் என்ற வலைப்பின்னலுடன் சொல்லும் இந்த நாவல் விறுவிறுப்பு மட்டுமல்ல, சிந்திக்கவும் வைத்து நினைவில் நிற்கும்!

நடு நடுவே தத்துவங்களையும் தெளிவாகவே சொல்லியுள்ளார். 140 அத்தியாயங்களுடன் வந்திருக்கும் இந்த நாவல் மிகவும் விறுவிறுப்பாக செல்கிறது..

- வாசகர்

அத்தியாயம் 1

அந்த இளைஞன் அந்த மரத்தைக் கடந்து சென்றபோது
மாலை மணி 5.35. மரத்தின் பின் ஒளிந்திருந்தவன் தன்
அலைபேசியில் உடனடியாகத் தகவல் சொன்னான்.

"இப்பதான் போறான்.."

"பைக்கிலயா கார்லயா..?" வெற்றிலை பாக்கு மென்றபடி
குரல் கேட்டது.

"பைக்ல.."

"அங்கயே இரு. வேற யாராவது அந்தப் பக்கம்
போறாங்களான்னு மட்டும் கவனிச்சுட்டுரு.."

மரத்தின் பின் ஒளிந்திருந்தவன் அங்கேயே நின்று
சலித்துப் போனான். மலையடிவாரத்திற்குச் செல்லும் அந்தப்
பாதையில் அதற்குப் பிறகு வேறு யாரும் போகவில்லை.
மெள்ள இருட்ட ஆரம்பித்தது. இருட்டிய பின் அந்த இடத்தில்
ஒருவித அமானுஷ்ய அமைதி சூழ்ந்தது. அந்த அமைதியை
அடிக்கடி கலைத்த பெருங்காற்றின் ஓசையும் கூடுதல்
அமானுஷ்யமாகவே இருந்தது. லேசாகப் பயமும் கிளம்பியது.

பயத்துக்குப் பெரிதாகக் காரணம் இல்லைதான். சில
மாதங்களுக்கு முன்புவரை பேய்களும், ஆவிகளும் இங்கு

இருவேறு உலகம்

இரவு நேரங்களில் உலாவுவதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். அதுவும் அமாவாசை நாட்களில் அவற்றின் நடமாட்டம் இப்பகுதியில் அதிகமாம். சில பத்திரிக்கைகளில் சிலர் தங்கள் பயங்கர அனுபவங்களைப் பகிர்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் ஒரு பகுத்தறிவு அமைப்பைச் சேர்ந்த பத்து பேர், பேயோ, ஆவியோ சந்தித்தே விடுவது என்ற தீர்மானத்தோடு ஒரு அமாவாசை இரவு வந்து அந்தப் பகுதியில் தங்கினார்கள். அவர்கள் கண்ணுக்கு பன்னிரண்டு மணியளவில் வெள்ளை நிற உடையணிந்த இரு உருவங்கள் தென்படவும் செய்தன. நெருப்பு ஜுவாலையும் திடீரென்று தோன்றி மறைந்தது. அதைப் பார்த்து விட்டு பத்து பேரில் இரண்டு பேர் மயங்கி விழ, ஒருவன் பயத்தில் தன்னையறியாமல் சிறுநீர் கழித்து விட்டான். மீதியுள்ளவர்களில் நான்கு பேர் தைரியமாக ஓடிச்சென்று ஆவிகளைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். பரிசோதனையில் அந்த ஆவிகள் உள்ளூர் இளைஞர்கள்தான் என்பதும், வேட்டித் துணியை புடவையாகக் கட்டிக் கொண்டு, செளரியைத் தலையில் பொருத்திக் கொண்டு உலவியதும், கந்தகப்பொடியில் நெருப்பைப் பற்ற வைத்து ஊதி நெருப்பு ஜுவாலையை உருவாக்கினதும் தெரிய வந்தது. நையப்புடைத்து விசாரித்ததில் அந்தப் பகுத்தறிவு அமைப்பினரின் தைரியத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும்

என்.கணேசன்

ஆவலில் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டதாக இருவரும் சொன்னார்கள்.

அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் படித்ததை நினைவுபடுத்திக் கொண்ட போதும் அவன் மனதில் கிளம்பிய பயம் முற்றிலும் விலகி விடவில்லை. கும்பலாக அந்த அமைப்பினர் பத்து பேர் வந்ததால் ஆவிகளும், பேய்களும் விலகி இருந்திருக்கவும் கூடும் என்கிற எண்ணம் வந்து தொலைத்தது. அந்த மரத்தில் சாய்ந்து கொண்டே சுமார் ஒன்றரை கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருந்த அந்த மலையை அவன் பார்த்தான். மாலையில் கடந்து போன அந்த இளைஞன் அந்த மலையில் இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறானோ தெரியவில்லை.. ஒவ்வொரு அமாவாசை இரவும் அந்த இளைஞன் அந்த மலையில்தான் கழிப்பதாகச் சொன்னார்கள். சில மணி நேரங்களுக்கே இப்படி பயமாகவும், சலிப்பாகவும் இருக்கிறது. எப்படித்தான் அந்த இளைஞன் அங்கே பயமில்லாமல் தங்குகிறானோ..?

சாதாரணமாகத் தனிமையில் இருக்கும்போது அவன் செல் ஃபோனில் எஃப் எம் ரேடியோ கேட்பது வழக்கம். பாட்டு கேட்கும்போது நேரம் சீக்கிரம் நகரும். ஆனால் இப்போதோ அவனுக்கு சத்தமே இல்லாமல் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கவே கட்டளை இடப்பட்டிருக்கிறது. கட்டளையை

இருவேறு உலகம்

மீறினால் நாளை அவன் உயிரோடிருப்பது கூட நிச்சயமில்லை. 'என்ன பிழைப்பு இது..?' என்று தனக்குள்ளே சலித்துக் கொண்டான்..

திடீரென்று அவன் மேல் ஏதோ விழுந்தது. அவன் நடுநடுங்கிப் போய் டார்ச் விளக்கைப் போட்டுப் பார்த்தான். அணில் ஒன்று வேகமாய் ஓடி ஒரு புதருக்குள் மறைந்தது. பந்தயத்தில் ஓடிய அவன் இதயத்துடிப்பு இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புவதற்குள் ஆகாயத்தில் ஏதோ ஒரு பெரிய கரிய பறவை மிக வேகமாகப் பறந்ததைப் பார்த்தான்.. கூர்ந்து பார்ப்பதற்குள் அது கண்ணில் இருந்து மறைந்து விட்டது.. இதயம் மறுபடி படபடக்க ஆரம்பித்தது. இன்னும் சிறிது நேரம் அங்கிருந்தால் மாரடைப்பு வந்து செத்தே விடுவோம் என்று அவனுக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்தது.

அவனைக் காப்பாற்றுகிற மாதிரி தூரத்தில் கார் ஒன்று வரும் சத்தம் கேட்டது. அவன் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டபடி மறைவில் இருந்து வெளியே வந்தான். அவனருகே கார் வந்து நின்றது. வெண்பஞ்சாய் நரைத்த தலை வெளியே எட்டிப் பார்த்தது.

"என்னடா வேற யாராவது போனாங்களா.." கரகரத்த குரல் கேட்டது.

என்.கணேசன்

"இல்லை.." என்று சொல்ல நினைத்து வார்த்தை வராமல் தலையை மட்டும் அவன் அசைத்தான்.

"என்னடா பேயைப் பார்த்த மாதிரி நிக்கறே. பேயின்னு ஒண்ணு இருந்தாலும் நாம அதப்பாத்து பயப்படக்கூடாது. அது நம்மளப் பார்த்து பயக்கணும்டா. போய் அடுத்த வேலயப் பார்.."

இந்த ஆள் இருக்கையில் இந்தப் பகுதிக்கு வர பேய் கூடப் பயப்படும் என்று நினைத்த அவன் தைரியம் வந்தவனாய் தலையசைத்தான். அந்தக் கார் மலையடிவாரத்தை நோக்கி விரைய, அவன் சற்று தள்ளி ஒதுக்குப் புறத்தில் மறைவில் நிறுத்தியிருந்த தன் யமஹாவைக் கிளப்பிக் கொண்டு எதிர் திசையில் பறந்தான். இரண்டு கிலோ மீட்டர் பயணித்து மெயின் ரோட்டிற்கு வந்தவன் அங்கு ஓரமாய் வைத்திருந்த 'சாலைப்பணி நடைபெறுகிறது' என்ற அறிவிப்புத் தடுப்புகள் இரண்டை எடுத்து,தான் வந்த பாதைக்குக் குறுக்கில் நிறுத்தினான். யாருமே இந்த நேரத்தில் அந்தப் பாதையில் செல்லப் போவதில்லை என்ற போதும் கூடுதல் எச்சரிக்கை உணர்வோடு அவனுக்கு அந்த வேலை தரப்பட்டிருந்தது.

அப்படி சாலைத் தடுப்புகளை நிறுத்தி விட்டு மறுபடி அங்கே ஒதுக்குப் புறத்தில் மறைந்து நின்று கொண்டான்.

இருவேறு உலகம்

ஓரிரண்டு வாகனங்களாவது அவ்வப்போது அந்த மெயின் ரோட்டில் போய் வந்து கொண்டிருந்தன. அமானுஷ்ய அமைதியும் அங்கில்லை. அதனால் பழைய இடத்தைப் போல அங்கே அவனுக்குப் பயம் இருக்கவில்லை..

அந்தக் கார் சத்தமில்லாமல் மலையடிவாரத்தை அடைந்தபோது அங்கு அந்த இளைஞனது பஜாஜ் பல்சர் பைக் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. காரை ஓட்டி வந்தவன் சற்று தூரத்திலேயே காரின் உள், வெளி விளக்குகளை எச்சரிக்கையோடு அணைத்திருந்தான். மலையடிவாரத்தில் காரை நிறுத்திய பின்னும் உடனடியாக இறங்கி விடாமல் உள்ளிருந்த படியே மலையின் உச்சியைக் கூர்ந்து கவனித்தான்.

"பயப்படாதே.. பக்கத்துல போய் நின்னா கூட அவன் உடனே உன்னைக் கவனிப்பானாங்கறது நிச்சயமில்ல"

அருகிலிருந்து கரகரத்த குரல் அவனை தைரியமூட்டும் தொனியில் இருந்தது. அவன் தலையசைத்தாலும் பார்ப்பதை நிறுத்தவில்லை. சிறிது நேரம் கவனித்து விட்டு இறங்க அவன் முடிவெடுத்தபோது அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதர் கரகரத்த குரலில் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"எந்த வகையிலும் கொலையா யாருக்கும் தெரியக் கூடாது. அவன் சாதாரண குப்பனோ சுப்பனோ அல்ல. அவன் அப்பன் இந்த மாநிலத்தோட சக்தி வாய்ந்த மந்திரி. அவன் அண்ணன் எம்.பி. கொஞ்சம் சந்தேகம் வந்தாலும் ஆபத்துதான். தெரியுமில்ல.."

அவன் தலையசைத்தான். இந்த ஆள் தைரியமுட்டுவதும், இப்படி ஏழாவது முறையாக எச்சரிப்பதும் அவனுக்கு எரிச்சலைத்தான் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் அவன் அதை வெளியே காண்பித்துக் கொள்ளவில்லை. மற்ற ஆட்களிடமாக இருந்தால்..

"யோவ் என்னை ஒழுங்கா வேலை செய்ய விடுய்யா. சும்மா தொண தொணன்னு பேசிட்டிருந்தா எனக்குப் பிடிக்காது" என்று எரிந்து விழுந்திருப்பான்.

ஆனால் இந்த ஆளிடம் அப்படிப் பேசுவது ஆபத்து. வாழ்நாள் முழுவதற்குமாய் ஒரு தீவிர எதிரியைச் சம்பாதிப்பதாக அது ஆகி விடும். இந்த ஆளின் எதிரிகள் எப்படியெல்லாம் நரக வாழ்க்கை அனுபவித்தார்கள் என்பதை அவன் பார்த்தும், கேள்விப்பட்டும் இருக்கிறான்..

அவன் காரின் பின் சீட்டிலிருந்த ஒரு அட்டைப் பெட்டியை மிகவும் கவனமாக எடுத்துக் கொண்டான். பயமே அறியாதவராகப் பலரும் நினைக்கும் அந்தப் பஞ்சுத் தலையர்

இருவேறு உலகம்

கூட அந்த அட்டைப் பெட்டி அவர் அருகே கொண்டு வரப்பட்டபோது வேகமாய் பின்னால் கதவோரத்தை ஒட்டி நகர்ந்தார். அவனுக்கு அவர் செய்கை சின்னதாய் ஒரு முறுவலை முகத்தில் வரவழைத்தது.

‘உயிர்ப்பயம் யாரை விட்டது..!’

அந்த முறுவல் அவர் கண்களுக்குத் தப்பவில்லை. அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தார். அவன் முறுவல் வந்த வேகத்தில் மறைந்தும் போனது. அவன் அந்த அட்டைப் பெட்டியோடு காரை விட்டு இறங்கினான். கார்க்கதவை இழுத்துச் சாத்தினால் அது கூட இந்த இரவின் அமைதியில் அந்த இளைஞனுக்குக் கேட்டு விடுமோ என்று எச்சரிக்கையோடு கதவை மெல்ல சாத்தினான். பின் வேகமாக அவன் மலையை நோக்கி நடந்தான். பார்வையிலிருந்து அவன் மறைகிறவரை அவர் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்..

ஒரு பெருங்காற்று அமானுஷ்ய ஒலியோடு வீசியது. ஆனால் அவருடைய வேலையாள் சிறிது நேரத்துக்கு முன் பயப்பட்டது போல அந்த பஞ்சுத் தலையர் பயப்படவில்லை. இப்போது போனவன் வேலையை முடித்து விட்டு வருவதற்காக அவர் பரபரப்போடு காத்திருந்தார்.

அத்தியாயம் 2

காத்திருப்பது சுலபமல்ல. அதுவும் மிக முக்கியமான,

இக்கட்டான தருணங்களில் வினாடி முள் கூட மிக மிக நிதானமாகவே நகரும். வேகமாக நடக்க முடிந்த பழைய காலமாய் இருந்தால் பஞ்சுத் தலையர் அவன் கூடவே போயிருப்பார். கொடுத்த வேலை எப்படி நடக்கிறது என்று பக்கத்தில் இருந்தே கண்காணித்திருப்பார். சாகிறபோது அந்த இளைஞன் முகபாவனை எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க அவருக்குப் பேராவலாக இருந்தது. ஆனால் இப்போதைய வயோதிகத்தினால் மலை மேல் வேகமாக நடக்கும் சக்தி அவருக்கில்லை. மலையுச்சியை அவரும் சற்று குனிந்து கூர்ந்து பார்த்தார். மலையுச்சியில் காரிருள் மண்டிக் கிடந்ததே தவிர எந்த அசைவும் தெரியவில்லை. பொறுமை இல்லாமல் தொடையில் தாளம் போட ஆரம்பித்தார்.

இப்போது போனவன் கண்டிப்பாகத் தன் வேலையை முடித்து விட்டு வெற்றியோடுதான் திரும்புவான்.. சந்தேகமேயில்லை.. ஏனென்றால் அந்த வாடகைக் கொலையாளி மிகவும் திறமையானவன்.. கொலை போலத்

இருவேறு உலகம்

தெரியாமல் அந்த மரணம் நிகழ வேண்டும் என்று சொன்னபோது சிறிதும் யோசிக்காமல் ஒத்துக் கொண்டான். ஆனால் எப்படிச் செய்யப் போகிறாய் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியபோது மட்டும் அவன் தயங்கினான். பின் மெள்ளச் சொன்னான். அவன் தெரிவித்த திட்டம் மிகவும் கச்சிதமானது. யாரும் கண்டுபிடிக்க வழியே இல்லை. ஆனாலும் ஏதோ ஒன்று அவரை அமைதியிழக்க வைத்தது..

பேய்க்காற்று ஊளையிடும் தொனியில் வீசியது. இதை வைத்துத்தான் இங்கு பேய்கள், ஆவிகள் உலாவுவதாக முட்டாள்கள் ஒரு காலத்தில் பேசி இருக்க வேண்டும். அந்தப் பகுத்தறிவு அமைப்பினர் மட்டும் இங்கு வந்திரா விட்டால் இப்போதும் இந்த முட்டாள் ஜனங்கள் நம்பி நடுங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். இத்தனை தெளிவாக எல்லாம் வெளியாகி இருந்தும் போன மாதம் ஒரு பணக்காரன் இந்த மலையுச்சியில் சிறியதாக ஒரு அம்மன் கோயிலைக் கட்டியிருக்கிறான். சாமி இருந்தால் பேய், ஆவி எதுவும் வராதாம். சாமிக்குப் பேயோட்டும் வேலைதான் போலிருக்கிறது..

என்.கணேசன்

ஏதோ அபசகுனம் போல வானத்தில் பெரிய கரிய பறவை ஒன்று மலை உச்சி நோக்கிப் பறந்தது தெரிந்தது. வெளவாலா, வேறெதாவது பறவையா தெரியவில்லை. சாகப் போகிற அந்த இளைஞனைக் கேட்டால் அந்தப் பறவையின் பெயர் மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பறவையினம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து இன்றைய காலம் வரை அடைந்திருக்கும் பரிணாம வளர்ச்சியையும் விளக்கி இருப்பான். பாவம், அறிவின் அளவுக்கு அவனுக்கு ஆயுசு அதிகம் இல்லை..

எல்லையில்லாமல் நீண்ட காலம், திடீரென்று முடிவுக்கு வந்தது. சற்று தூரத்தில் அந்த வாடகைக் கொலையாளி தெரிந்தான். வேகமாக வந்தவன் மிகவும் கவனமாகத் தன் கையில் இருந்த அட்டைப்பெட்டியை காரின் பின் சீட்டில் வைத்து விட்டுக் காரைக் கிளப்பினான்.

"என்ன ஆச்சு..?" என்று அவர் அமைதியிழந்து கேட்டார்.

"செத்துட்டான்.." அவன் அமைதியாகச் சொன்னான்.

அவருக்கு உடனடியாக சந்தோஷப்பட முடியவில்லை. அவருக்கு ஏனோ முதலிலேயே எதிர்பார்த்திருந்தாலும் கூட இப்போது நம்பக் கஷ்டமாகவே இருந்தது. ஒரு நிமிஷம் அவனையே கூர்ந்து பார்த்தார். அவன் வந்த வழியே காரை

இருவேறு உலகம்

ஒட்டிக் கொண்டிருந்தானே ஒழிய அவர் பார்வையைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

"எப்படி..?" அவர் கேட்டார்.

"நான் முதல்ல சொன்ன மாதிரியேதான்.." என்று சொன்னவன் காரின் வேகத்தை அதிகப்படுத்தினான். இந்த ஆளுடன் இருக்கும் நேரத்தை அவன் குறைக்க விரும்பினான். சில மனிதர்களைச் சகித்துக் கொள்வது சுலபமல்ல. இந்த ஆள் அந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்தான்..

அவருக்கு அவன் பதில் திருப்தியளிக்கவில்லை. விரிவாக என்ன நடந்தது என்பதைச் சொன்னால் தேவலை என்று தோன்றியது. அதனால் விரிவாகச் சொல் என்று சொல்ல வாய் திறந்தார். ஆனால் அந்த நேரமாகப் பார்த்து அவர் அலைபேசி பாடித் தொலைத்தது. எடுத்துப் பேசியவர் ஒரே வார்த்தையில் பதில் சொன்னார்.

"முடிஞ்சது.."

அவர் பேச்சை முடிக்க எதிர் தரப்பு அனுமதிக்கவில்லை போல் தெரிந்தது. அழைத்துப் பேசிய நபர் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்க, இடையிடையே "ஆமா", "ம்",

என்.கணேசன்

"வந்துகிட்டிருக்கோம்.." என்றெல்லாம் சொல்லிக் கடைசியில் ஒருவழியாக அவர் அலைபேசியைக் கீழே வைத்தபோது அவர்கள் கார் மெயின் ரோட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த சாலைத் தடுப்பருகே வந்திருந்தது. அவரது பணியாள் வேகமாக ஓடி வந்து அந்தச் சாலைத் தடுப்புகளை அப்புறப்படுத்தினான்.

வெளியே எட்டிப் பார்த்து அந்த வேலையாளிடம் அவர் கேட்டார்.

"ப்ரச்னை எதுவும் இல்லயே.."

"இல்லீங்கய்யா.."

கார் மறுபடி பறந்தது. சில வினாடிகளில் அவருடைய சொந்தக் கார் டிரைவருடன் தூரத்தில் நின்றிருந்ததைப் பார்த்தார். இனி அவர் அருகில் அமர்ந்திருந்தவனிடம் விரிவாகக் கேட்க நேரமில்லை. அதனால் ஒரே கேள்வி கேட்டார்.

"பாம்பு அவனை எங்கே கடிச்சது.."

"வலது கால் பெருவிரல்.."

இருவேறு உலகம்

அவர் கார் அருகே அவன் தன் காரை நிறுத்தினான். அவர் இறங்கிக் கொள்ள அவன் கார் மீண்டும் பறந்தது. கொலைக்காட்சியைத் தெளிவாகவும், முழுவதுமாகவும் அவன் வாய் வழியே கேட்க முடியாத அதிருப்தியுடன் கண்களைச் சுருக்கிக் கொண்டே அந்தக் காரையே பார்த்துக் கொண்டு அவர் நின்றார். ஏழே நொடிகளில் கார் அவர் கண் பார்வையிலிருந்து மறைந்தது.

காரில் ஏறிய அவர் தன் டிரைவரிடம் சொன்னார்.

"அவன் மாதிரியே வேகமாய் போடா.."

அன்றிரவு அவரால் உறங்க முடியவில்லை. எப்போது விடியும் என்று ஆவலோடு காத்திருந்தார். அந்த அறிவு ஜீவி இளைஞனின் பிணத்தை டிவியில் பார்க்கிறவரை நிம்மதியில்லை.. மெள்ள விடிந்தது.

பிணத்தை யார் முதலில் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. காலையில் சுள்ளி பொறுக்கப் போகிற பெண்களா, ஆடு மேய்க்கும் பையன்களா, மலை மேல்

என்.கணேசன்

இருக்கும் அந்தச் சின்னக் கோயிலுக்குப் பூஜை செய்யப் போகும் பூசாரியா என்று எண்ணியபடி அவர் டிவி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

பக்தி இசை, கோயில் உலா, திருக்குறள், இன்றைய விருந்தினர் என்று நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருந்தன. ஆனால் அவர் எதிர்பார்த்த செய்தி இன்னும் வரவில்லை. மணி எட்டானபோது அவருக்கு இருப்பு கொள்ளவில்லை. அவரைப் போலவே இருப்பு கொள்ளாமல் இருந்த இன்னொரு நபரின் அலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

"என்ன, ந்யூஸ்ல ஒன்னயும் காணோம்..?"

"தெரியல. பொறு. ஆளனுப்பிப் பார்க்கறேன்.." என்றவர், நேற்று இரவு கண்காணிப்பு வேலையில் ஈடுபடுத்தியிருந்த அதே வேலையாளை அலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார்.

முக்கால் மணி நேரத்தில் அவன் ஃபோன் செய்தான்.

"ஐயா அவனோட பைக் இன்னும் மலையடிவாரத்தில்தான் இருக்கு.."

இருவேறு உலகம்

அவருக்குக் கொஞ்சம் நம்பிக்கை பிறந்தது. அவன் உயிரோடு இருந்திருந்தால் காலை ஆறரைக்குள் பைக்கோடு கிளம்பியிருப்பான். இப்போது மணி ஒன்பது.

அவர் வேலையாளிடம் சொன்னார்.

"நீ மலைக்கு மேல அங்கிருக்கற கோயிலுக்குப் போற மாதிரி போ. போய் அவன் பிணம் இருக்கான்னு பாரு. அவன் பிணத்தை முதல்லயே யாராவது பாத்திருந்தா நீயும் அவங்களோட சேர்ந்து வேடிக்கை பாரு. அவனைத் தெரிஞ்ச மாதிரியே காட்டிக்காதே.. பிணத்த யாரும் கண்டுபிடிக்காம இருந்தா அது எங்க இருக்குன்னு உடனடியா கண்டுபிடி. கண்டுபிடிச்ச பிறகு யார் கிட்டயும் அங்கே சொல்லப் போகாம அழுக்கமா கிளம்பி வந்துடு. ஏன்னா எப்பவுமே போலீஸ்காரனாக முதல்ல பிணத்த பாத்தது யாருன்னுதான் முதல்ல கேப்பானாக.. அவனாக உன்னை விசாரிக்க வேண்டாம்.."

"சரிங்கய்யா.." என்று சொல்லிவிட்டுப் போனவன் திரும்ப அழைக்கும் வரை அவருக்கு இருப்பு கொள்ளவில்லை. இந்தக் காலத்து வேலையாட்கள் சுறுசுறுப்பில்லாத பாதி சவங்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஏன் தாமதம் என்று

என்.கணேசன்

கேட்டால் மட்டும் சளைக்காமல் சொல்ல ஏராளமான பதில்கள் வைத்திருப்பார்கள். ஒருவன் சரியில்லை என்று வேலையில் இருந்து நீக்கினால் அடுத்து வேலைக்குச் சேர்பவன் முந்தைய ஆளே பத்து மடங்கு பரவாயில்லை என்று நினைக்க வைத்து விடுகிறான். எல்லாம் காலத்தின் கோலம்..

அவன் பத்தரை மணிக்கு அவரை அலைபேசியில் அழைத்தான்.

"ஐயா மலைக்கு மேல கோயில்ல பூசாரி பூஜைய முடிச்சுட்டு நான் போறதுக்குள்ளயே கீழ வந்துட்டாரு. மேல சும்மா சுத்திகிட்டிருந்த ரெண்டு பசங்க, சுள்ளி பொறுக்கற ஒரு கிழவி தவிர யாரும் இல்லீங்கய்யா. நான் எல்லா இடங்கள்லயும் நல்லாவே தேடிட்டேன். ஆனா பிணம் கிடைக்கலீங்கய்யா.."

அவர் அந்தத் தகவலில் அதிர்ந்து போனார்.

"ஒழுங்கா தேடினியா..?"

"ஆமாங்கய்யா. அதனாலதான் இவ்ளவு லேட்டு.."

அவருக்குத் தன் காதுகளை நம்ப முடியவில்லை. அவர் அடுத்ததாக வாடகைக் கொலையாளிக்குப் ஃபோன் செய்தார்.

இருவேறு உலகம்

மணி அடித்தது. அடித்துக் கொண்டே இருந்தது. ஆனால் அவன் ஃபோனை எடுக்கவே இல்லை..

அவர் ஆபத்தை உணர்ந்தார்.

'என்ன ஆயிற்று..?'

அத்தியாயம் 3

அவர் என்ன ஆகியிருக்கும் என்பதை ஊகிக்க

முயன்றார். அந்த வாடகைக் கொலையாளி ஏமாற்றி விட்டானா என்ற சந்தேகம்தான் முதலில் வந்தது. அவனுக்கு முழுப்பணமும் முன்கூட்டியே தந்தாகி விட்டது என்றாலும் பணத்தை வாங்கிய பிறகு ஏமாற்றுகிற ரகம் அல்ல அவன். அந்தத் தொழிலிலும் அவர்களுக்கென்று ஒரு தர்மம் இருக்கிறது. தொழிலை முறையாக நடத்துகிறவர்கள் பொதுவாக ஏமாற்றுவதில்லை. ஏமாற்றவில்லை என்றால் காரணம் என்னவாக இருக்கும்..? ஒருவேளை பிணத்தை ஏதாவது விலங்கு கொண்டு போயிருக்குமோ..? இருக்கலாம் என்றது மனம். அந்த மலையின் பின்புறம் ஒரு பள்ளத்தாக்கு இருக்கிறது. அங்கு விலங்குகள் கொண்டு போயிருந்தால் இந்த வேலைக்காரன் பார்வைக்குச் சிக்க வாய்ப்பில்லை..

அப்படி இருக்கலாம் என்று நம்பி அவரை நிம்மதியாக இருக்க விடாமல் இருந்தது கொலைகாரன் அலைபேசியை எடுத்துப் பேசாமல் இருந்ததுதான்.

இருவேறு உலகம்

அவரைப் போலவே இருப்பு கொள்ளாத ஆள் அவருக்கு மறுபடி ஃபோன் செய்தான். 'இவன் வேற..' என்று மனதில் சலித்துக் கொண்டு அவர் பேசினார்.

"ஹலோ.."

"அவன் ஃபோன்ல கிடச்சானா.."

"ஃபோன் அடிக்குது. எடுக்க மாட்டேன்கிறான். நைட்ல நல்லா தண்ணி போட்டுட்டு மொபைல சைலண்டில் வச்ச தூங்கியிருப்பான் தடியன்.."

"டபுள் கேம் ஆடியிருக்க மாட்டானில்ல.."

தன் சந்தேகம் அவனுக்கும் வந்திருக்கிறது என்று நினைத்தாலும் புரியாதது போல் கேட்டார்.

"என்ன சொல்ற நீ..?"

"நம்ம திட்டத்த க்ரிஷ் கிட்ட சொல்லி அவனைக் கொல்லாம இருக்க அவன் கிட்ட பேரம் பேசியிருந்தா..?"

"க்ரிஷ் உயிரோட இருந்தா பைக்கில் போயிருப்பானே. பைக் அங்கேயேதான் இன்னும் இருக்கு.. அதை மறந்துட்டியா..?"

என்.கணேசன்

"ஒரு வேளை அந்தக் கொலைகாரன் மறுபடி கார்ல அங்கே போய், க்ரிஷ்ஷை தன்னோட கார்லயே கூட்டிகிட்டுப் போயிருந்தா..?"

அவருக்கு அவன் கற்பனை பீதியைக் கிளப்பியது. அது கற்பனையா, நிஜமா என்பது பிறகுதான் தெரிய வரும் என்றாலும் இப்போதைக்கு அதைக் கற்பனையாகவே நினைக்கத் தோன்றியது. அவனிடம் சொன்னார்.

"சும்மா என்னென்னவோ கற்பனை பண்ணாதே.. க்ரிஷ்ஷாக்குப் ஃபோன் பண்ணிப் பேசு. சந்தேகத்தை உடனே நிவர்த்தி பண்ணிக்கலாம்.."

"ம்ம்ம்.. அதுவும் சரிதான்.." என்றவன் இணைப்பைத் துண்டித்தான். ஐந்து நிமிஷம் கழித்து அவன் மறுபடி அவரிடம் பேசினான்.

"அவனுக்குப் ஃபோன் பண்ணினா ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் மெசேஜ்தான் வருது.."

அவர் சிறிது நிம்மதியை உணர்ந்தார்.

"அப்படின்னா நீ பயப்பட்ட மாதிரி இருக்காது.. அவன் பிணத்தை எதாவது விலங்கு எடுத்துட்டுப் போயிருக்கலாம்.."

இருவேறு உலகம்

"அந்த மலையில் அந்த மாதிரி விலங்கெல்லாம்
கிடையாதே.."

அவனும் நிறையவே தகவல்கள் சேகரித்து
வைத்திருக்கிறான் என்பது புரிந்தது.

"எதுக்கு அனாவசியமான சந்தேகம்.. அந்தக்
கொலைகாரன் வீட்டுக்கே ஆளனுப்பி விசாரிச்சுட்டு
சொல்றேன்" என்றவர் உடனடியாக அந்த வேலையாளுக்குப்
ஃபோன் செய்து விசாரித்துத் தகவல் தெரிவிக்க
உத்தரவிட்டார்.

வேலையாள் திரும்பவும் ஃபோன் செய்து தகவல்
தெரிவிக்கும் வரை அமைதியாக இருக்க முடியாத அவர்
மனம் பல யுகங்களை யோசித்தது. அந்த வாடகைக்
கொலையாளி ஏமாற்றி இருந்தால் வீட்டிலிருக்க மாட்டான்,
கண்டிப்பாகத் தப்பி ஓடியிருப்பான். ஆனால் அப்படி
நடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்று இப்போதும் அவர்
உள்ளுணர்வு சொன்னது. அந்தப் பாம்பு கடித்ததாக வாடகைக்
கொலையாளி நினைத்தது தவறாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால்
கொலையையே தொழிலாகக் கொண்ட ஒருவன் அந்தத்
தவறைச் செய்திருப்பான் என்பதையும் அவரால் நம்ப

என்.கணேசன்

முடியவில்லை. அதுவும் அந்த வாடகைக் கொலையாளி பாம்பு கடித்த இடத்தையும் கூடத் தெளிவாகச் சொன்னான். செத்து விட்டான் என்பதையும் உறுதியாகச் சொன்னான். உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளாமல் அந்தத் திறமைசாலியான வாடகைக் கொலையாளி அந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்பி வந்திருக்க வாய்ப்பே இல்லை. அப்படியானால் என்ன நடந்திருக்கும்..? எத்தனையோ கற்றிருந்த அந்த அறிவுஜீவியான க்ரிஷ் பாம்பு விஷத்தை முறியடிக்கும் வித்தையையும் கற்றிருந்திருப்பானோ..? செத்தது போல நடித்துப் பின் தப்பி இருப்பானோ..? சேச்சே.. இதெல்லாம் அதிகப்படியான கற்பனை..! தப்பியிருந்தால் பைக் அங்கிருக்க வாய்ப்பில்லை. காற்றிலா அவன் பறந்திருக்க முடியும்..? வேலைக்காரன் ஃபோன் செய்யத் தாமதமாக, தாமதமாக மனம் என்னென்னவோ கற்பனைகளைச் செய்து அவரை திகிலடைய வைத்தது. பாழாய் போன வேலைக்காரன் போகிற வழியிலேயே செத்து விட்டானா என்ன, இன்னும் ஃபோன் செய்யாமல் இருக்கிறான்..!

அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் அவரது வேலையாள் ஃபோன் செய்தான். பேசும்போது அவன் குரல் நடுங்கியது.

"ஐயா அவன் செத்துட்டான்யா.."

இருவேறு உலகம்

அவருக்குக் கோபம் வந்தது.

"என்ன உளர்றே.." என்று கடுமையாகக் கேட்டார்.

"உண்மைதானுங்கய்யா. அவனை பாம்பு கடிச்சுடுச்சாம்.."

அவர் அதிர்ந்து போனார். அவர் கரகரத்த குரல் பதற்றத்துடன் கேட்டது.

"அவன் பிணத்த நீ பாத்தியா..?"

"ஆமாங்கய்யா. கூட்டத்தோட கூட்டமா நின்னு பாத்தேன். உடம்பெல்லாம் விஷம் ஏறி கருப்பாயிடுச்சு.." அவன் குரலில் இருந்த நடுக்கம் இன்னமும் நீங்கவில்லை.

அவர் சிறிது அமைதி காத்தார். மேற்கொண்டு அவனாக எதுவும் சொல்லாதது எரிச்சலைக் கிளப்பியது.

"ஏண்டா தவணை முறையிலதான் எதுவும் சொல்லுவிடா..?"

அவன் அவசர அவசரமாய் சொன்னான்.

"அவன் பக்கத்து வீட்டுக்காரன் காலைல ஒம்பதரை மணிக்கு எதோ பேசப் ஃபோன் செஞ்சிருக்கான். இவன்

என்.கணேசன்

ஃபோன் எடுக்கலைன்னதும் நேர்லயே பேசப்போயிருக்கான். அப்பதான் இவன் செத்துக்கிடந்தத பாத்திருக்கான்.. டாக்டரக் கூட்டுருக்கான். வந்து பார்த்த டாக்டர் அவன் செத்து அஞ்சாறு மணி நேரம் ஆயிருக்கும்னு சொன்னாராம்.. கடிச்சது சாதாரண பாம்பா இருக்காது, கடுமையான விஷப்பாம்பா இருக்கும்னும் சொன்னாராம்.."

அந்தப் பாம்பு கடுமையான விஷப்பாம்பு என்பதைக் கொலைகாரனே அவரிடம் சொல்லி இருக்கிறான். கடித்து சில நிமிஷங்களிலேயே உயிர் போவது உறுதி என்றும், பலரை அப்படிக் கொன்றிருப்பதாகவும் பெருமையாக அவரிடம் சொல்லியிருக்கிறான். அந்த அனுபவம் எப்படி இருக்கும் என்பதையும் அறிந்து கொண்டே செத்திருக்கிறான் முட்டாள். இப்படி யாராவது அஜாக்கிரதையாய் இருப்பார்களா..?

"பாம்பு கிடச்சதா..? யாராவது பார்த்தாங்களா..?" அவர் ஆர்வத்துடன் கேட்டார்.

"இல்லை.. அந்த வட்டாரமே நடுங்கிட்டிருக்கு.. எல்லாரும் அவன் காலக் கடிச்ச மாதிரி நம்மளையும் கடிச்சுடுமோன்னு இன்னும் பயத்தோட தேடறாங்க.."

இருவேறு உலகம்

'அவன் காலக் கடிச்ச மாதிரி' என்ற தகவல் திகைப்பை ஏற்படுத்தியது. நேற்றிரவு காரில் வரும்போது அந்த வாடகைக் கொலையாளியிடம் கேட்ட கேள்வியை அவரையும் அறியாமல் கேட்டார்.

"பாம்பு அவனை எங்கே கடிச்சதாம்..?"

"வலது கால் கட்டை விரல்லங்கய்யா.."

அவர் கையிலிருந்து செல்ஃபோன் நழுவிக்கீழே விழுந்தது. அதிர்ச்சியில் உறைந்து போய் அப்படியே உட்கார்ந்திருந்தார். அவருக்கு என்ன நினைப்பது, நடந்ததை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது என்று தெரியவில்லை.

அந்த நேரத்தில்தான் அவருடைய கூட்டாளி நேரிலேயே அவரைப் பார்த்துப் பேச அங்கு வந்தான். அவர் உட்கார்ந்திருந்த நிலை அவனை திகைக்க வைத்தது. அவரை அவன் நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து பார்த்தவன். அவருக்கு அடுத்தவரை அதிர வைத்துதான் பழக்கமே ஒழிய அதிகமாய் அதிர்ந்து பழக்கமில்லை. அவரே இப்படி அதிர்ந்து போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்றால் அந்த வாடகைக் கொலையாளி 'டபுள் கேம்' ஆடியிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டது சரியாகவே இருந்திருக்கும்..

என்.கணேசன்

அவன் அவருகில் வந்தமர்ந்து கேட்டான்.

"என்னாச்சு. அவன் ஏமாத்திட்டானா.."

அவர் பெருமூச்சு விட்டார்.

"ஏமாந்துட்டான்.."

அவன் புரியாமல் விழித்தான்.

"எப்படி..?"

அவர் சொன்னார்.

"அவனே செத்துட்டான்.."

இப்போது அதிர்ந்து போனது அவன். மறுபடி அவன் பலவீனமாய் கேட்டான்.

"எப்படி..?"

சற்று முன் வேலையாள் சொன்னதை எல்லாம் அவர் சொன்னார். அவன் விழிகள் பிதுங்க அவரைப் பார்த்தான். நேற்று க்ரிஷ்ஷைப் பாம்பு கடித்ததாகச் சொன்ன இடமான வலது கால் கட்டைவிரலிலேயே இவனும் பாம்பு கடித்துச் செத்திருப்பது அவனுக்கும் வில்லங்கமாகத் தெரிந்தது.

இருவேறு உலகம்

தரையில் விழுந்திருந்த அவர் செல்ஃபோன் திடீரென்று இசைத்தது. அவன்தான் சுதாரித்துக் கொண்டு குனிந்து அழைக்கின்ற ஆளின் பெயர் என்ன என்று பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்.

"V K"

இப்போது அவரது முட்டை விழிகள் பிதுங்கின. அவன் கேட்டான்.

"V Kன்னா யார்..?"

சப்த நாடியும் ஒடுங்கிப் போய் வெறும் காற்றாய் திகிலுடன் வந்தது அவர் பதில்.

"வாடகைக் கொலையாளி."

அத்தியாயம் 4

அவனும் அதிர்ந்து போனான். இரண்டு பேரும் இசைக்கின்ற அந்த செல்ஃபோனையே திகிலோடு பார்த்தார்கள். வாடகைக் கொலையாளி இறந்து போன பிறகு அவன் செல்ஃபோனிலிருந்து அவரை அழைப்பவர் யாராக இருக்கும்..?

கடைசியில் செல்ஃபோன் மௌனமாகியது. மறுபடி அழைப்பு வரும் என்று இருவரும் எதிர்பார்த்தார்கள். வரவில்லை. யோசித்து விட்டு, பயத்திலிருந்து முதலில் மீண்டவர் பஞ்சுத்தலையர்தான். சிந்தனைக்குப் பின் அவருக்குத் தன் மீதே கோபம் வந்தது. 'இப்படிப் பயந்து சாக என்ன இருக்கிறது..?' என்று தனக்குள்ளே கேள்வி கேட்டவர், வறட்டுச் சிரிப்பு சிரித்து விட்டு அவனைத் தைரியப்படுத்தினார்.

"அவனுக்கு அந்தப் பாம்பு கடிச்ச இடம் தவிர இதுல ஏடாகூடமாக எதுவும் நடக்கல. அந்தக் கொலைகாரத் தடியன் ராத்திரி குடிச்சுட்டு மட்டையாயிருப்பான்.. அஜாக்கிரதையாய் பாம்பு வச்ச பெட்டிய சரியா மூடாம வெச்சிருப்பான். அது

இருவேறு உலகம்

வெளியே வந்து அவனைக் கடிச்சுட்டுப் போயிருக்கு. செத்துட்டான். அது தெரியாம இவன் ஃபோன் எடுத்துப் பேசலன்னு இவனயே சந்தேகப்பட்டுட்டோம் அவ்வளவுதான். இப்போ ஃபோன் செஞ்சது கூட அவன் செல்லுல நம்ம இத்தன மிஸ்டுல கால்ஸப் பார்த்த சொந்தக்காரங்களோ, நண்பர்களாவோதான் இருக்கும்.."

அவர் சொல்வது சரியாகவே இருக்கும் என்று அவனுக்கும் தோன்றியது. ஆனால் அவரே சொன்னது போல் பாம்பு கடித்த இடம் இயல்பாக இல்லை..

அவர் தன் செல்ஃபோனை எடுத்து வாடகைக் கொலையாளியின் எண்ணை அழுத்தினார். அவன் நண்பனோ, சொந்தக்காரனோ எவனோ ஒருவனிடம் பேசி ஏன் ஃபோனில் அழைத்தோம் என்று ஏதோ ஒரு கதை சொல்லி, இறந்து விட்டான் என்று அவன் சொல்லப் போகும் தகவலுக்குத் துக்கம் தெரிவித்து, தன் அனுமானத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள நினைத்தார்.

மறுமுனையில் மணியடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. ஆனால் ஃபோனை யாரும் எடுத்துப் பேசவில்லை. பொறுமையாக மீண்டும் முயன்றார். இப்போதும் யாரும் எடுத்துப்

என்.கணேசன்

பேசவில்லை. மூன்றாவது முறை முயன்றபோது பொறுமை போயிருந்தது. அடித்த மூன்றாவது மணி ஓய்வதற்கு முன் ஃபோன் எடுக்கப்பட்டது. நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்ட பஞ்சுத்தலையர், "ஹலோ.." என்றார்.

மறுபுறம் சத்தமில்லை. அவர் மீண்டும் "ஹலோ.." என்றார். இப்போதும் மறுபுறத்தில் மௌனமே. எரிச்சலோடு அவர் "ஹலோ.." என்று கத்தினார். இப்போது பேய்க்காற்று வீசும் ஒலியே செல்ஃபோன் வழியாகப் பதிலாகக் கேட்டது. அந்த மலையடிவாரத்தில் அவர் கேட்ட அதே ஒலி..

அதிர்ச்சியில் உறைந்து போன அவர் சகல பலத்தையும் திரட்டி "யாருடா என் கூட விளையாடறீங்க.." என்று கிறீச்சிட்ட குரலில் கத்தினார். அவருக்கே அவர் குரல் காதில் நாராசமாகக் கேட்டது.

மறுபக்கத்தில் பேய்க்காற்றின் ஓசையே மீண்டும் பதிலாக ஒலித்தது. கைகள் நடுங்க அவர் இணைப்பைத் துண்டித்தார். அவரால் உடனடியாக சகஜ நிலைக்கு வர முடியவில்லை. அவரையே திகைப்புடன் பாத்துக் கொண்டிருந்த அந்த இளைஞன் ஓடிப் போய் அங்கிருந்த ஒரு வெள்ளிச்செம்பில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தந்தான். அதை வாங்கி

இருவேறு உலகம்

மடமடவென்று குடித்து முடித்த பின் மெள்ள அவர் சகஜ நிலைக்குத் திரும்பினார்.

உடனடியாகத் தன் வேலையாளுக்குப் ஃபோன் செய்து அந்த மலையடிவாரத்திற்கு மறுபடி சென்று அங்கே புதிய நிலவரம் என்ன என்று கண்டு தெரிவிக்கச் சொன்னார். ஒரு பட்டாளத்தையே அங்கு அவரால் அனுப்பி இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் அவர் ஆட்கள் பலரால் அடையாளம் கண்டுபிடிக்கப்பட முடிந்தவர்கள். சிறிய சந்தேகம் கூடப் பெரிய பிரச்னைகளை ஏற்படுத்திவிடும். அதை அவர் விரும்பவில்லை. இந்த வேலையாள் பலரும் அறியாதவன். அதிகமாகக் களத்திற்கு வராதவன்..

அவன் திரும்பவும் ஃபோன் செய்யும் வரை இங்கே இருவரும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. இரண்டு பேருக்கும் யோசிக்க நிறைய இருந்தது.

அவன் ஃபோன் செய்தான்.

"ஐயா அவங்க ஆட்கள் நிறைய பேர் வந்திருக்காங்க. மலை மேலயும் கீழயும் தீவிரமா தேடிகிட்டு இருக்காங்க.."

என்.கணேசன்

அவருக்குச் சின்னதாய் ஒரு ஆறுதல் ஏற்பட்டது. க்ரிஷ் பிழைத்து வீடு போய்ச் சேர்ந்து விடவில்லை..

ஆனாலும் நடப்பது எல்லாமே வில்லங்கமாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தது. ஆரம்பத்தில் இருந்து ஏதோ ஒரு அபஸ்வரம் இந்த விஷயத்தில் இழையோடிக் கொண்டே வந்தது போல் ஒரு பிரமை.. கொலைகாரன் கொலையை முடித்துக் கொண்டு வந்த அந்த கூணத்திலிருந்து நடந்ததை எல்லாம் மனதில் மறு ஒளிபரப்பு செய்து பார்த்தார்.

அவன் வேகமாக வந்தான்.. கவனமாக அட்டைப் பெட்டியைக் காரின் பின்சீட்டில் வைத்தான்.. வேகமாக வண்டியை ஓட்டினான்.. அவன் அவரிடம் பேச விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது.. மலை மேலே என்ன நடந்தது என்பதை அவன் விவரிக்கவில்லை.. அவர் கேட்ட கேள்விகளுக்கும் அவன் பதிலளித்தது ரத்தினச் சுருக்கமாக மட்டுமே.. அவன் இயல்பே குறைவாகப் பேசுவதுதான் என்றாலும் அவன் காரை ஓட்டிய வேகமும், அவரை இறக்கி விட்டதும் காற்றாய் பறந்து மறைந்த வேகமும் கொஞ்சம் அதிகப்படியாகத்தான் இப்போது அவருக்குத் தோன்றியது. ஆளை விட்டால் போதும் என்ற மனநிலையே அவனை விரட்டியது போல் இருந்தது. அந்த

இருவேறு உலகம்

மனநிலைக்குக் காரணம் என்ன என்பதற்கான பதில், மலையின் மேல் நடந்த சம்பவத்தில் இருக்கக்கூடும்..

அதை விரிவாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விடாதபடி அந்த நேரமாகப் பார்த்துத் தன்னிடம் ஃபோன் செய்து பேசிய எதிரிலிருந்த முட்டாள் மேல் அவருக்குக் கோபம் பொங்கியது. இப்போது வாயடைத்துப் போய் திகிலோடு பார்த்தபடி எதிரில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த இளைஞன் நேற்றிரவு அந்த ஐந்து நிமிஷம் வாயை மூடிக் கொண்டு இருந்திருந்தால் இவ்வளவு குழப்பம் இருக்காது.. ஆனால் வந்த கோபத்தை வெளியே காட்டாமல் புன்னகை பூக்க அவரால் முடிந்தது. இன்னேரம் க்ரிஷ் வீட்டு நிலவரம் என்னவாக இருக்கும் என்று அவர் ஊகிக்க முயன்றார்.

க்ரிஷ் வீட்டில் கனத்த இறுக்கம் நிலவ ஆரம்பித்திருந்தது. அவன் தந்தையான மந்திரி கமலக்கண்ணனிடம் அவர் மனைவி பத்மாவதி ஐந்து நிமிஷத்திற்கு ஒரு முறை "ஃபோன் போட்டுக் கேளுங்களேன்.." என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

என்.கணேசன்

ஆரம்பத்தில் அவள் சொன்னபடி செய்த அவர், பின் சலித்துப் போய். "கொஞ்ச நேரம் சும்மா இரு. ஏதாவது தகவல் இருந்தா அவனுகளே ஃபோன் பண்ணிச் சொல்லுவாங்க.." என்று கடுகடுத்தார்.

அவள் அடுத்ததாக தன் மூத்த மகனும், பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான உதயகுமாரிடம் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

"உதய் நீயாவது கேளுடா.."

அவர்கள் மூவரில், க்ரிஷிற்கு எந்த ஆபத்தும் நேர்ந்திருக்காது என்று முழு நம்பிக்கையோடு அலட்டாமல் அமர்ந்திருந்தவன் அவன்தான்.

கவலையோடு அமர்ந்திருந்த தாய் அருகே வந்தமர்ந்த உதய், "எதுக்கு பயப்படறே நீ. உன் பையன் என்ன சின்னக் குழந்தையா..? 23 வயசுப் பையன். அவன் வேற எங்கயாவது போயிருப்பான். வந்துடுவான்.."

"அவன் பைக் அங்கேயே நிக்குதுன்னு சொல்றாங்களேடா. பைக் இல்லாம எப்படிடா போயிருப்பான்..?" அவள் கவலை குறையாமல் கேட்டாள்.

இருவேறு உலகம்

"நார்மலான ஆளுன்னா நீ சொல்றது சரி. உன் பையன்தான் லூசாச்சே.." என்று சொல்லி உதய் சிரிக்க பத்மாவதி மூத்த மகனை முறைத்தாள்.

"அவனை ஏண்டா லூசங்கற. அவன் ஜீனியஸ்.."

"ரெண்டும் ஒண்ணுதான். அந்த ஜீனியஸ் ஏதாவதை ஆராய்ச்சி செஞ்சிட்டே நடந்தே போயிருப்பான்.."

அப்படியும் இருக்குமோ என்கிற எண்ணம் அவளுக்கு நம்பிக்கை தந்தது. ஆனால் திடீரென்று இன்னொரு சந்தேகமும் வந்து தொலைத்தது.

"ஏண்டா, அவனை யாராவது கடத்திட்டு போயிருக்க மாட்டாங்களே.."

ஒரு கூடினம் புருவங்களை உயர்த்தி தாயைப் பார்த்த உதய் குலுங்கிக் குலுங்கி சிரிக்க ஆரம்பித்தான். பத்மாவதி கோபப்பட்டாள்.

"தோளுக்கு மேல வளர்ந்த பையன்னு பார்க்க மாட்டேன். ஓங்கி அறைஞ்சடுவேன். ஏண்டா இப்படி சிரிக்கறே.."

என்.கணேசன்

"உன் பையனைக் கடத்திட்டு போகிற அளவு ஒரு துர்ப்பாக்கியசாலி இருந்து அப்படிக் கடத்திட்டும் போயிருந்தா என்ன நடந்திருக்கும்னு யோசிச்சுப் பார்த்தேன். அதான்.."

"என்னடா நடந்திருக்கும்..?"

"கடத்தின ஒரு மணி நேரத்துல உன் பையன் கால்ல விழுந்து 'தம்பி என்னை நீ தயவு செஞ்சு மன்னிச்சுடு. ஆள் தெரியாம கடத்திட்டேன். உன்னை எங்கே கொண்டு போய் விடணும்னு சொல்லு. அங்கேயே கொண்டு போய் விட்டுடறேன். இனி உன் வழிக்கு வர மாட்டேன்..'ன்னு கதறி அழுது தொழிலுக்கே முழுக்கு போட்டு கண் காணாத தேசத்துக்கு ஓடிப்போயிடுவான்.." என்று உதய் சொல்லி விட்டு மீண்டும் சிரித்தான்.

கோபமும், சிரிப்பும் சேர்ந்து வர, பத்மாவதி கணவரைப் பார்த்தாள். பயப்பட ஆரம்பித்திருந்தாலும் கூட அவருக்கும் முத்த மகன் சொன்னதைக் கேட்டுப் புன்னகைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அப்படிப் புன்னகைத்தாலும் கூட அவருடைய உள்ளுணர்வு இளைய மகனுக்கு ஆபத்துதான் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தது. அதற்கு ஒரு வலிமையான காரணமும் இருந்தது..

அத்தியாயம் 5

அந்த வலிமையான காரணத்தை பத்மாவதி வாய் விட்டே மூத்த மகனிடம் சொன்னாள்.

"மத்த சமயமா இருந்தா நான் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டேன். அவனுக்கு இப்ப டைம் சரியில்லடா. இதை அவன் பொறக்கறப்பவே இவரோட பணிக்கர் ஜோஸ்யர் கணிச்சு, அவனுக்கு 23 வயசு முடியற சமயத்துல பெரிய கண்டம் இருக்குன்னு சொல்லியிருக்கார். அதான் பயமா இருக்கு.." சொல்லச் சொல்ல பத்மாவதிக்குக் குரல் அடைத்தது.

உதய் சொன்னான். "அம்மா, போன வருஷம் டெல்லில ஒரு ஜோஸ்யன் அப்படித்தான் என் ஜாதகம் பாத்து நடந்து முடிஞ்சதை எல்லாம் சரியா சொன்னான். நானும் தாராளமா பணம் தந்தேன். ஆனா அவன் சொன்ன எதிர்காலப் பலன் ஒண்ணு கூட சரியாகல.."

"அந்தப் பணிக்கர் மத்த ஜோஸ்யர் மாதிரியெல்லாம் கிடையாதுடா. அவர் இவருக்குச் சொன்னதுல இதுவரைக்கும்

என்.கணேசன்

எல்லாமே பலிச்சிருக்கு.." என்று சொன்னபோது
பத்மாவதிக்குக் கண்கள் ஈரமாயின.

கமலக்கண்ணனுக்கும் அதுவேதான் உறுத்தலாக
இருந்தது.. பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் இன்று
உயிரோடிருந்திருந்தால் அவரிடம் மறுபடி ஆலோசனை
கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர் இருபதாண்டுகளுக்கு
முன்பே காலமாகி விட்டிருந்தார். பரமேஸ்வரப் பணிக்கரின்
மகன் முரளிதரப் பணிக்கர் இன்று நகரின் பிரபல
ஜோஸ்யர்களில் ஒருவர். ஆனால் அவரிடம் தந்தையின்
வாக்குப் பலிதம் இல்லை..

கமலக்கண்ணன் படிப்போ, வேலையோ, குறிக்கோளோ
இல்லாமல் சுற்றித் திரிந்த இளமைக் காலத்தில்தான்
பரமேஸ்வரப் பணிக்கரை முதல் முதலில் சந்தித்தார். அவரது
நண்பன் ஒருவன் தன் ஜாதகத்தைக் காட்டச்
சென்றிருந்தபோது அவரும் அவன் கூடப் போயிருந்தார்.
அப்போது பரமேஸ்வரப் பணிக்கருக்கு வயது சுமார் ஐம்பது
இருக்கும். நண்பனின் ஜாதகம் பார்த்து விட்டுப் பலன்

இருவேறு உலகம்

சொன்ன பணிக்கரிடம் கமலக்கண்ணனின் ஜாதகத்தையும் நண்பன் பார்க்கச் சொன்னான். கமலக்கண்ணனிடம் ஜாதகம் கூட இருக்கவில்லை. பிறந்த தேதி, நேரம், இடம் எல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு ஐந்தே நிமிஷங்களில் பஞ்சாங்கம் பார்த்து பணிக்கர் ஜாதகம் கணித்தார். பின் கமலக்கண்ணனின் ஜாதகப் பலன் பார்க்க பரமேஸ்வரப் பணிக்கருக்கு மூன்று நிமிஷங்களுக்கு மேல் தேவைப்படவில்லை. அவருடைய ஜாதகம் ராஜயோக ஜாதகம் என்றும், மிக உயர்ந்த பதவிக்கு நிச்சயம் போவார் என்றும் பணிக்கர் சொன்னபோது கமலக்கண்ணன் வாய் விட்டுச் சிரித்தார்.

"யோவ், உனக்கு 12 வாங்கிக் குடுக்கக்கூட என்கிட்ட காசில்லைய்யா. சும்மா ரீல் விடாதே.."

கமலக்கண்ணனின் பரிகாசம் பணிக்கரைச் சிறிதும் பாதிக்கவில்லை.

"நீ இப்ப காசே தர வேண்டாம். நல்ல நெலமைக்கு வந்த பிறகு குடு போதும்.." என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார். ஆனாலும் கமலக்கண்ணனின் நண்பன் பணம் தர முன் வந்தான். அவனிடமும் மறுத்து விட்டு.. "அவன் கிட்டயே பெரிய தொகையாய் இன்னொரு காலம் வாங்கிக்கறேன்.."

என்.கணேசன்

என்று அவர் சொன்னபோது கமலக்கண்ணனுக்கு அந்த ஆள் பைத்தியம் என்றுதான் தோன்றியது. ஏனென்றால் ராஜ யோகம் வருவதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் இருப்பதாக அவருக்கு அப்போது தென்பட்டிருக்கவில்லை. தகுதி ஏதாவது இருப்பதாகவும் அவரே நம்பியிருக்கவில்லை.

ஆனால் காலம் எதையும் எப்படியும் மாற்றி அமைக்கும் வல்லமை படைத்தது. அது கமலக்கண்ணனை அப்போதுதான் ஒரு புதுக்கட்சி ஆரம்பித்திருந்த ராஜதுரை என்ற இளம் அரசியல்வாதியிடம் கொண்டு போய் சேர்த்தது. ராஜதுரையின் அடியாட்களில் ஒருவனாகப் போய்ச் சேர்ந்த கமலக்கண்ணனின் தைரியமும், சுறுசுறுப்பும் ராஜதுரையை மிகவும் கவர்ந்தது. செய்து கொடுத்த சில வேலைகளில் கமலக்கண்ணனின் விஸ்வாசமும் உறுதிப்பட்டு விடவே ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகவே கமலக்கண்ணன் ராஜதுரையின் உள் வட்டத்தில் இடம் பிடித்து விட்டார். இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து நடந்த பொதுத்தேர்தலில் சட்டசபை உறுப்பினராக நிற்கும் வாய்ப்பை ராஜதுரை தந்தபோது கமலக்கண்ணனுக்கே நடப்பதெல்லாம் நிஜம்தானா என்கிற பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. அதிர்ஷ்டவசமாக அந்தத் தேர்தலில் அவர் ஜெயிக்கவும் செய்தார். ஜெயித்தவுடன் முதலில் ராஜதுரையிடம் சென்று

இருவேறு உலகம்

வணங்கி ஆசிபெற்று விட்டு அவர் பார்க்கப் போனது பரமேஸ்வரப் பணிக்கரைத்தான். ஒரு தங்க கைக்கடிகாரத்தை அந்த மனிதருக்குப் பரிசாக அளித்து விட்டு வணங்கி விட்டும் வந்தார்.

பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் மீது கமலக்கண்ணனுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டதால் அடுத்ததாக திருமண காலம் வந்து பத்மாவதியை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கு முன்பும் அவர் பரமேஸ்வரப் பணிக்கரின் ஆலோசனை கேட்டார். பத்மாவதியுடன் சகல செளபாக்கியங்களும் அவர் வாழ்க்கையில் நுழையும் என்று பணிக்கர் சொல்ல அதுவும் அப்படியே நடந்தது. பத்மாவதியின் ஜாதகம் பார்க்கவும் பணிக்கர் மூன்று நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. விரைவிலேயே ராஜதுரை ஆட்சியமைத்து முதலமைச்சரானபோது கமலக்கண்ணன் மந்திரியானார்.

மூத்த பிள்ளை உதய் பிறந்த போதும் ஜாதகம் பார்த்து பணிக்கர் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"பையன்   தைரியசாலியாயும்,   அதிர்ஷ்டசாலியாயும்
இருப்பான்.   சீக்கிரமே   அரசியலுக்கு   வருவான்.
மந்திரியுமாவான்.."

அதைச் சொல்லவும் அவர் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் சொன்னபடியே தைரியசாலியாகவும், அதிர்ஷ்டசாலியாகவும் இருந்த உதய் சீக்கிரமே அரசியலுக்கும் வந்து, வளர்ந்து, இப்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருக்கிறான். மந்திரி பதவிக்கு இனி அதிக தூரமில்லை. அதற்கு வாய்ப்பு பிரகாசமாக இருக்கிறது.

இரண்டாவது பிள்ளை க்ரிஷ் பிறந்தவுடன் அவன் ஜாதகம் பார்க்க மட்டும் பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். பலன் சொல்ல மூன்று நிமிஷங்களுக்கு மேல் தேவைப்படாத பணிக்கர் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேல் எடுத்துக் கொண்டபோது கமலக்கண்ணன் ஆபத்தை உணர்ந்தார்.

"என்ன பணிக்கரே, ஜாதகத்துல எதாவது பிரச்சனையா..?"

பரமேஸ்வரப்   பணிக்கர்   உடனடியாகப்   பதில்
சொல்லவில்லை. மேலும் சில கணக்குகள் போட்டுப் பார்த்து விட்டுத் தலை நிமிர்ந்தவர் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"இது சாதாரண ஜாதகம் இல்லை, கமலக்கண்ணன். அசாதாரணமான ஜாதகம். உங்க பையன் பெரிய ஜீனியஸா இருப்பான். ரொம்ப நல்லவனா இருப்பான். ஆயுளோட இருந்தான்னா உலகப் புகழ் பெறுவான்.."

மகன் ஜீனியஸா இருப்பான் என்கிற வார்த்தை கமலக்கண்ணனை மனம் குளிர வைத்தது. ஆனால் 'ஆயுளோட இருந்தால்' என்கிற சொற்கள் பரமேஸ்வரப் பணிக்கருடைய வாயில் இருந்து வந்தது அபசகுனமாகவும் பட்டது. கவலையில் ஆழ்ந்தவராக கமலக்கண்ணன் கேட்டார்.

"என்ன பணிக்கரே இப்படிச் சொல்றீங்க..?"

"இவனுக்கு இருபத்திமூனு வயசு முடியறப்ப ஒரு பெரிய கண்டம் இருக்கு.."

"அதுக்குப் பரிகாரம் எதாவது இருக்கா..?"

பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் ஒரு பெரிய பட்டியலே போட ஆரம்பித்தார். சில சிவன் கோயில்களுக்குச் செல்வது, சில ஹோமங்கள் செய்வது, சில தானங்கள் செய்வது பற்றியெல்லாம் அவர் எழுத ஆரம்பித்தபோது கமலக்கண்ணன் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"அதை ஏன் இப்பவே எழுதறீங்க..? நான் அந்த சமயத்துல வந்து கேட்டு வாங்கிக்கறேன்.."

"எனக்கு ஆயுசு அதுவரைக்கும் இருக்கணுமே. இன்னும் முணு வருஷத்துல நானே போய்ச் சேர்ந்துடுவேன்.." என்று புன்னகையுடன் சொன்ன பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் முழுவதும் எழுதிய பட்டியலை கமலக்கண்ணனிடம் தந்தார்.

பணிக்கரே மூன்று வருஷங்களில் காலமாகி விடுவார் என்கிற தகவலும் கமலக்கண்ணனுக்கு வருத்தத்தைத் தந்தது. எப்போதும் தருவதை விட இரட்டிப்பாய் பணம் அவர் கையில் தந்து வணங்கி விட்டுக் கிளம்பினார். அதுவே பணிக்கருடனான அவருடைய கடைசி சந்திப்பாய் அமைந்து விட்டது. பரமேஸ்வரப் பணிக்கர், தான் சொன்னது போலவே மூன்று வருஷங்கள் முடிவடைவதற்கு முன் காலமானார்..

கமலக்கண்ணனின் பழைய நினைவுகளை செல்ஃபோன் பாடிக் கலைத்தது. அவர் அழைப்பது யார் என்று பார்த்தார். அந்த மலையில் அவருடைய மகனைத் தேடிப் போயிருந்த

இருவேறு உலகம்

அவருடைய ஆட்களில் முக்கியமானவன்தான் அழைக்கிறான்.
அவசரமாக செல்ஃபோனை எடுத்துப் பேசினார்.

கேள்விப்பட்ட விஷயம் அவருடைய அடிவயிற்றைக்
கலக்கியது.

அத்தியாயம் 6

கேள்விப்பட்ட தகவல் கவலையைத் தந்தாலும் கூட கமலக்கண்ணன் தன் மனைவி பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்து, கஷ்டப்பட்டு தன் முகத்தை இயல்பாகவே வைத்துக் கொண்டார். இது ஒரு காலத்தில் அவர் அறியாத வித்தை. அரசியலில் பல காலம் தங்கியதில் காலப்போக்கில் அவர் படித்துக் கொண்ட மிகப் பெரிய பாடம் இது. அலைபேசியைச் சட்டைப்பையில் போட்டுக் கொண்டே மனைவியிடம் சொன்னார். "இன்னும் ஒரு தகவலும் இல்லை என்பதைக் கூப்பிட்டுச் சொல்கிறான்.. முட்டாள்.."

சொல்லி விட்டு முத்த மகனை அவர் அர்த்த புஷ்டியுடன் பார்த்தார். உதய் தந்தையின் பார்வையைப் புரிந்து கொண்டு மெல்ல எழுந்து சோம்பல் முறித்தான்.

"அப்பா, இங்கே சும்மா உட்கார்ந்திருக்கறதுக்குப் பதிலா நேராவே போய் பார்த்துட்டு வர்றது நல்லதுன்னு தோணுது. நீங்களும் வாங்களேன்.."

இருவேறு உலகம்

"இப்பவாவது நல்ல புத்தி வந்துதே.." என்ற பத்மாவதியைப் பார்த்துப் புன்னகைத்துக் கொண்டே அவன் கிளம்ப, கமலக்கண்ணனும் அவனுடனேயே அந்த அறையிலிருந்து வெளியேறினார்.

வெளியே வந்தவுடன் உதய் தந்தையிடம் கேட்டான்.

"என்னப்பா..?"

"அவனோட டெலஸ்கோப் மலைச்சரிவுல விழுந்து கிடந்ததைப் பார்த்து எடுத்து வெச்சிருக்காங்க.." கமலக்கண்ணன் கவலையோடு தெரிவித்தார்.

உதய் முகத்திலும் கவலையின் ரேகைகள் பரவ ஆரம்பித்தன. மெல்ல சொன்னான்.

"நானே நேர்ல போய்ப் பாக்கறேம்ப்பா.. போலீஸுக்குப் போகணுமா..?"

"எதுக்கும் அண்ணன் கிட்ட ஒரு வார்த்தை பேசிட்டு முடிவு செய்யலாம்னு நெனக்கிறேன்.." என்றார் கமலக்கண்ணன்.

என்.கணேசன்

அண்ணன் என்று அவர் சொன்னது முதலமைச்சரான ராஜதுரையை. உடனடியாக அலைபேசியில் ஒரு எண்ணை அழுத்திப் பேசினார்.

"அண்ணன் என்ன பண்பார்.. எனக்கு உடனடியா அவர் கிட்ட பேசணும்.. பர்சனல் விஷயம்.. கேட்டுச் சொல்லு.."

மூன்றே நிமிஷங்களில் முதலமைச்சரின் உதவியாளரிடமிருந்து ஃபோன் வந்தது.

"சார் வீட்டுக்கே வரச் சொன்னார்.."

உடனே உதய் அந்த மலைக்கும், கமலக்கண்ணன் முதலமைச்சர் வீட்டுக்கும் கிளம்பினார்கள். கமலக்கண்ணன் நினைவுகள் பின்னோக்கி நகர்ந்தன..

பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் கணித்தது போலவே க்ரிஷ் அபார அறிவு படைத்தவனாக இருந்தான். உதய் பிறந்து மூன்றரை ஆண்டுகள் கழித்துப் பிறந்தவன் என்றாலும் கூட க்ரிஷ் உதய்க்கு முன்பே எழுதப்படிக்க ஆரம்பித்து விட்டான். மிகச்சிறிய வயதிலேயே புஸ்தகங்கள் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

இருவேறு உலகம்

பள்ளியில் ஆசிரியர்கள் பாடம் நடத்துகையில் தவறுகள் ஏற்பட்டால் அவ்வப்போதே சுட்டிக் காட்டும் அளவு அறிவு படைத்திருந்தான்.

எட்டாம் வகுப்பு படிக்கையில் ஒரு புதிய ஆசிரியர் ஒரு முறை பாடம் சொல்லிக் கொடுத்ததில் தவறிருந்ததை அவன் உடனடியாகச் சுட்டிக் காட்ட அவர் அதை அவமானமாக நினைத்தார். அவனைத் தண்டிப்பதாக எண்ணி..

"நீ வந்து பாடம் சொல்லிக் கொடேன்.." என்று சொல்லி அமைதியாகப் போய் தன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

பொதுவாக இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பையன்கள் பயந்து போய் உடனடியாக அடங்கி மன்னிப்பு கேட்பதைத்தான் வழக்கமாக அவர் கண்டிருந்தார். ஆனால் க்ரிஷ் அந்த ரகத்தில் சேராமல் உடனடியாக வகுப்பு மாணவர்களின் முன்னுக்கு வந்து அந்தப் பாடத்தை அவரை விடச் சிறப்பாக நடத்தி விட்டு சந்தேகம் இருந்தால் மாணவர்களைக் கேட்கச் சொல்லி, ஓரிரு மாணவர்கள் எழுப்பிய சந்தேகங்களையும் கச்சிதமாக நிவர்த்தி செய்து விட்டே தன் இருக்கைக்குத் திரும்பினான். அந்த ஆசிரியர்

என்.கணேசன்

முகத்தில் ஈயாடவில்லை. அன்றிலிருந்து அவன் இருக்கும் வகுப்புகளுக்கு வரும் முன் கூடுதலாகத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டே அவர் வர ஆரம்பித்தார். கல்லூரிக் காலங்களில் பரிட்சைக்குக் கூட அவர் அப்படிப் படித்திருக்கவில்லை..

மற்ற மாணவர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களை ஆசிரியர்களிடம் கேட்பதற்குப் பதிலாக அவனிடம் வந்து கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். சில ஆசிரியர்களும், பெரும்பாலான மாணவர்களும் அவனைக் கொண்டாடினார்கள். சில ஆசிரியர்களும், சில சக மாணவர்களும் தலைக்கனம் பிடித்தவனாக அவனை நினைத்தார்கள். ஆனால் யாருமே அவன் சொன்னதில் எதையாவது தவறென்று நிரூபித்து வெற்றி காண முடிந்ததில்லை. அவன் சொன்னால் அது சரியாகத்தான் இருக்கும் என்கிற நூறு சதவீத நம்பிக்கை அவன் எதிரிகளிடம் கூட உருவாக ஆரம்பித்தது.

கல்லூரிக் காலத்தில் அவன் புகழ் மேலும் உயர்ந்தது. கல்லூரியில் சேர்ந்த முதல் வாரத்தில் ஒரு பேராசிரியர் ஒரு நாள் அறிவியல் வகுப்பில் எதோ விஞ்ஞான உண்மையை விளக்கியபோது அவன் சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

"அது பழைய ந்யூஸ் சார். போன வாரம்தான் அது பொய் என்பதை ஒரு ஜெர்மன் சயண்டிஸ்ட் நிரூபிச்சிருக்கார். அது அமெரிக்கன் சயின்ஸ் ஜர்னல் முந்தா நாள் பப்ளிஷ் ஆயிருக்கு.."

அந்தப் பேராசிரியர் திகைப்புடன் அவனைப் பார்த்தார். அது உண்மை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டபோது அவர் அசந்து போனார். இரண்டு துறைகளில் டாக்டரேட் பட்டம் பெற்றிருந்த அறிவு ஜீவி அவர். அவனைத் தனியாக சந்தித்து நிறைய நேரம் பேசினார். அந்த ஒரு துறை, பாடம் மட்டுமல்லாமல் வேறு எத்தனையோ துறைகள் பற்றியும் அவன் அறிந்து வைத்திருந்த ஆழத்தை அறிந்தபோது பெரும் பிரமிப்பே அவரிடம் மிஞ்சியது. சக ஆசிரியர்களிடமெல்லாம் அந்த மாணவனைப் பற்றிச் சொன்னார். நட்பில் இருந்த அறிஞர்களிடம் எல்லாம் அவனைப் பற்றிச் சொல்லிப் புகழ்ந்தார்.

ஒரு நாள் கமலக்கண்ணனையே நேரில் சந்தித்து.. "எப்படிப்பட்ட ஒரு ஜீனியஸ் பெத்திருக்கீங்கய்யா. ரொம்பப் புண்ணியம் பண்ணியிருக்கீங்க.." என்று சொல்லி கமலக்கண்ணனின் இரு கைகளையும் பற்றிக் கொண்டு அந்தப்

என்.கணேசன்

பேராசிரியர் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டபோது கமலக்கண்ணன் மெய்சிலிர்த்துப் போனார்.

மந்திரியாகிப் பல காலமாகி இருந்ததால் பாராட்டுகள், கூழைக்கும்பிடுகள் போன்றவை எல்லாம் பழகிச் சலித்துப் போயிருந்த அவருக்கு இளைய மகன் அறிவு பற்றி மட்டும் என்றுமே உண்மையான பெருமிதம் உண்டு. தகுதி இருந்து கிடைக்கும் பாராட்டுகளில் அல்லவா ஒருவருக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சி. பலரும் அதற்கு முன்னாலும் அவரிடம் அவனைப் பற்றிப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் வயதான அறிஞராகத் தோன்றிய அந்தப் பேராசிரியர் உண்மையான பரவசத்துடன் ஆத்மார்த்தமாய் சொன்ன விதம்தான் அவரை மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. அப்படிச் சொல்லி முடித்த பேராசிரியர் வேறு ஏதாவது உதவியோ, சிபாரிசோ கேட்கக் கூடும் என்று கூட அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அந்தப் பேராசிரியர் அதைச் சொல்ல மட்டுமே வந்தவராக வேறெதையும் கேட்காமல் திரும்பிப் போனது மறக்க முடியாத நிறைவைத் தந்த அனுபவமாக அவர் மனதில் தங்கிப் போனது. அடிமட்டத்தில் இருந்து முதலமைச்சருக்கு அடுத்த இரண்டாம் நிலை அமைச்சராக உயர்ந்து வந்திருக்கும் அவர் எத்தனையோ வெற்றிகளையும்

இருவேறு உலகம்

தாண்டியே வந்திருக்கிறார். ஆனால் அத்தனையும் ராஜதுரை போட்ட பிச்சை என்கிற நினைப்பே அவர் மனதின் ஆழத்தில் இதுவரை நின்றிருக்கிறது. இது ஒன்றுதான் வாழ்க்கையில் பெற்ற உண்மையான வெற்றி என்று அந்த தந்தையின் மனம் நினைக்க ஆரம்பித்தது.

அதன்பின் இளைய மகன் பற்றி எத்தனையோ பாராட்டுகளை அவர் கேட்கும் சந்தர்ப்பங்கள் வந்தன. அவன் ஐ.ஐ.டியில் சேர்ந்து, அங்கும் மதிப்பெண்களில் தொடர்ந்து முதலிடத்திலேயே இருந்தான். பல கல்லூரிகளில் அவனைப் பேசக் கூப்பிட்டார்கள். சில அறிவு சார்ந்த போட்டிகளில் நடுவராக அவனை நியமித்தார்கள். வீடுவரை வந்து கூட பல அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் அவனிடம் தங்கள் சந்தேகங்கள் கேட்டார்கள். ஆர்வமுள்ள எதையுமே மேலோட்டமாக இல்லாமல் ஆழமாகவே அறிந்திருந்த அவன் அதற்கெல்லாம் விளக்கமாகவே பதில் அளித்தான். ஆழமாகத் தெரியாத அவனுக்கு ஆர்வமில்லாத விஷயங்களாக இருந்தாலும் அது பற்றிய சில அடிப்படைத் தகவல்களாவது அவனால் தெளிவாகச் சொல்ல முடிந்தது. அவன் சொல்லும் போதும், அங்கிருந்து கிளம்பும் போதும் வந்தவர்கள் முகத்தில் தெரிந்த பிரமிப்பு அவர் அடிக்கடி கவனித்த விஷயம்.

என்.கணேசன்

வீட்டில் அவன் அறையில் எப்போதும் எதையாவது படித்துக் கொண்டும், ஆராய்ந்து கொண்டும்தான் இருப்பான். பல நேரங்களில் சாப்பிடவும் வர மாட்டான். பத்மாவதி உணவை எடுத்துக் கொண்டு மகன் அறையில் வைத்து விட்டு வருவாள். அடுத்த வேளை உணவை எடுத்துக் கொண்டு போகையில் முந்தைய உணவு அவள் வைத்த இடத்தில் அப்படியே இருப்பதும் உண்டு. பத்மாவதி மகனிடம் கோபப்படும் தருணங்கள் அவை மட்டுமே. கடுமையாகத் திட்டுவாள். அப்போதே சாப்பிட்டால்தான் அங்கிருந்து நகர்வேன் என்பாள். படிப்பது புஸ்தகமானால் அதைப் பிடுங்கி முடி வைப்பாள். கம்ப்யூட்டரில் ஏதோ வேலையாக இருந்தால் அதை உடனடியாக அணைத்து விடுவாள். அவன் முன் ஏதாவது ஆராய்ச்சிப் பொருள்கள் இருந்தால் கலைத்து விடுவாள். அதனால் வேறு வழியில்லாமல் அவனிடம் திட்டு வாங்கிக் கொண்டே அசட்டுப் புன்னகை பூத்தபடி க்ரிஷ் சாப்பிடுவான்.

இந்த அளவு அறிவுத் தாகம் கொண்ட அவருடைய இளைய மகன் தற்போது எந்த ஆராய்ச்சியில் இறங்கியுள்ளான் என்று வீட்டில் யாருக்கும் தெரியவில்லை. கேட்டிருந்தால் அவன் கண்டிப்பாகச் சொல்லி இருப்பான். ஆனால் அவன்

இருவேறு உலகம்

சொல்லும் விஷயங்கள் அவர்கள் அறிவுக்குப் பெரும்பாலும் எட்டுவதில்லை. சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு பிரமிப்பை ஏற்படும் தகவல்கள், ஆர்வமோ, புரிந்து கொள்ளும் அறிவோ இல்லாத அவர்களுக்குப் பலமுறை தலைசுற்றலுக்கும் அவஸ்தைக்குமே கொண்டு சென்றிருக்கின்றன. அதனால் அப்படிக்கேட்கும் தவறைச் செய்யாமல் வீட்டார் மூவரும் கவனமாகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

புதிய ஆராய்ச்சியில் அமாவாசை இரவன்று அந்த மலைக்குச் சில மாதங்களாய்தான் அவன் போக ஆரம்பித்திருக்கிறான். அதுவும் அந்த பகுத்தறிவு அமைப்பினர் பேய், பிசாசு, ஆவிகள் அந்தப்பகுதியில் இல்லை என்று நிரூபித்த செய்திகள் வெளி வந்த பிறகுதான் க்ரிஷ் போக ஆரம்பித்திருக்கிறான்.. அங்கு போய் என்ன செய்கிறான், எப்படி ஆராய்ச்சி நடத்துகிறான் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சிதான் அவனுக்கு இப்போது ஆபத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறதோ என்கிற சந்தேகம் அவர் மனதில் எழ ஆரம்பித்தது.

அத்தியாயம் 7

செய்து கொண்டிருக்கும் ஆராய்ச்சியால் மகனுக்கு

ஆபத்து வந்திருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் வந்தபோது மகன் ஜீனியஸாக இல்லாமல் சாதாரணமாகவே இருந்திருந்தால் நிம்மதியாக இருந்திருக்கலாம் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நின்றது. மகன் அறிவு எந்த அளவுக்குப் பெருமையைச் சேர்த்ததோ அந்த அளவு பல சமயங்களில் தர்மசங்கடத்தையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அறிவு மட்டுமல்லாமல் சற்றும் சமரசம் செய்து கொள்ளாத நேர்மையும் கொண்டிருந்த க்ரிஷ், தன் வீட்டார்களே சின்னத் தவறு செய்தாலும் அதைச் சுட்டிக் காட்டுவதில் சிறிது அலட்சியம் காட்டவில்லை. கடுமையான குற்றத்திற்கு, கண்டிப்பான நீதிபதி தீர்ப்பு சொல்வது போல, சுட்டிக்காட்டுவான்.

பத்மாவதி வேலைக்காரிகளிடம் கனிவில்லாமல் நடந்து கொள்ளும்போது அவன் அருகில் இருந்தானென்றால் தாயைக் கடிந்து கொள்வான்.

இருவேறு உலகம்

"வயித்துப் பிழைப்புக்காக நாளெல்லாம் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிற ஏழைகள் கிட்ட நீயும் ஏம்மா கடுமையா நடந்துக்கறாய்..?" என்று கூறுவான்.

தொகுதி மக்களை கமலக்கண்ணன் கண்டு கொள்ளாமல் அலட்சியம் செய்யும்போது கடுமையாகவே சொல்லிக்காட்டுவான்.

"ஏறுன படியை மறந்துடாதப்பா. இறங்கறப்ப கஷ்டப்படுவே" என்றும் சொல்லுவான்.

அவ்வப்போது கர்வத்துடன் மற்றவர்களைத் துச்சமாக நடத்தும் உதய்யையும் கடுமையாகத் திட்டுவான்.

"மந்திரி மகன்கிறத தவிர உன் கிட்ட வேற எதாவது தகுதி இருக்கா..? சும்மா ஆடாதே" என்று சுருக்கமாகச் சொன்னாலும் சுருக்கென்று குத்துமளவு அவன் பேச்சு இருக்கும். அவன் சொல்வது மனசாட்சியைச் சற்றாவது உலுக்கும்படி உண்மையானதாக இருக்கும். சில சமயங்களில் ஓங்கி அறைவது போல் கூட இருக்கும். ஆனால் அடுத்த நிமிஷமே மகனாகவும், தம்பியாகவும் அன்பின் உருவமாக மாறிப் பழகும் அவனிடம் அவர்களால் கோபமாகவே இருந்து விடவும் முடிந்ததில்லை.

என்.கணேசன்

கமலக்கண்ணனை மிக மிகக் கோபமுட்டிய நிகழ்வொன்று சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்தது. உள்ளாட்சித் தேர்தலைக் கருத்தில் வைத்து ராஜதுரை ஒரு இலவசத்திட்டத்தை அப்போது அறிவித்திருந்தார். க்ரிஷ் ஒரு கல்லூரியில் ஒரு விஞ்ஞானக் கருத்தரங்கில் பேசப்போனபோது ஒரு நிருபர் அவனிடம் அந்த இலவசத்திட்டம் பற்றிக் கருத்து கேட்டார். க்ரிஷ் சிறிதும் தயங்காமல் அது ஒரு முட்டாள்தனமான திட்டம் என்று சொல்லி விட்டான். அந்தச் செய்தி பத்திரிக்கைகளிலும் தொலைக்காட்சிகளிலும் பரபரப்பாக வெளிவந்தது. எதிர்க்கட்சிகள் 'உங்கள் அமைச்சர் மகனே இப்படிச் சொல்கிற அளவில்தான் உங்கள் திட்டம் இருக்கிறது..' என்று கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். கமலக்கண்ணன் பதறிப்போனார். அவர் தலைவனாகவும், தமையனாகவும் மிக உயரத்தில் வைத்திருக்கும் ராஜதுரையை க்ரிஷ் வெளிப்படையாக விமர்சித்ததற்கு எரிமலையாக மகனிடம் வெடித்தார்.

"உன் மனசுல என்னடா நெனச்சிருக்கே.." என்று ஆரம்பித்து அரை மணி நேரம் திட்டித் தீர்த்ததை இடைமறிக்காமல் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மகனிடம் கடைசியில் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"உடனே போய் அவர் கிட்ட மன்னிப்பு கேளு.."

"உண்மையைச் சொன்னதுக்கெல்லாம் நான் யார் கிட்டயும் மன்னிப்பு கேட்க மாட்டேன். அது நான் உண்மையை அசிங்கப்படுத்தற மாதிரி.." என்று அமைதியாகச் சொல்லி விட்டு அவனறைக்குப் போய் விட்டான்.

கடைசியில் அவர்தான் போய் ராஜதுரையின் காலில் விழுந்து கண்கலங்கினார்.

"அவனுக்காக நான் மன்னிப்பு கேட்டுக்கறேன்னே.."

ராஜதுரை கமலக்கண்ணனைத் தூக்கி நிறுத்தி, "அவன் சரியாத்தானே சொல்லியிருக்கான்.." என்று சொல்லி விட்டு கலகலவென்று சிரித்தார். அந்தப் பெருந்தன்மையில் கமலக்கண்ணன் நெகிழ்ந்தும், பிரமித்தும் போனார்.

மறுநாளே நடந்த பத்திரிக்கையாளர்கள் கூட்டத்தில் ஒரு நிருபர் ராஜதுரையிடம் க்ரிஷ் விமர்சனம் பற்றிக் கேட்டபோது..

"எங்கள் பிள்ளைகள் மனதில் நினைப்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்வதை நாங்கள் தடுப்பதில்லை.

என்.கணேசன்

பரிபூரண ஜனநாயகம் எங்கள் வீட்டிலே இருந்துதான் ஆரம்பிக்கிறது.." என்று புன்னகையுடன் சொன்னவர்,

"முட்டாள்தனத்தினால் ஏழைகள் பலன் அடைகிறார்கள் என்றால் அதைச் செய்வதில் எனக்கு எந்தத் தயக்கமும் இல்லை. அதை நான் மீண்டும் மீண்டும் மகிழ்ச்சியுடன் செய்வேன்.." என்று அலட்டாமல் பதிலளித்து விட்டு அடுத்த கேள்விக்கு நகர்ந்தார்.

இப்படி எதிலும் சமரசம் செய்து கொள்ள முடியாத க்ரிஷ், தனக்கு நம்பிக்கை இல்லாத எதையும் செய்வதிலும் கூட உடன்பாடில்லாதவனாக இருந்தான். பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் சொன்ன பிராயச்சித்தங்களைச் செய்ய, கமலக்கண்ணனும் பத்மாவதியும் முற்பட்டபோது அவன் ஒத்துழைக்கவில்லை. பரிகாரங்களுக்காக அவனைச் சில திருத்தலங்களுக்கு அழைத்துப் போகவும், அங்கு சில ஹோமங்கள் நடத்தவும் பணிக்கர் சொல்லி இருந்ததற்கு க்ரிஷ் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

பத்மாவதி மகனிடம் கெஞ்சிப் பார்த்தாள். அவன் அதைக் காதிலேயே போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

இருவேறு உலகம்

கமலக்கண்ணன் எத்தனையோ சொல்லிப் பார்த்தார். மறுத்த க்ரிஷ் கடைசியில் சொன்னான்.

"அப்படியும் ஏதாவது செய்யணும்னா பாவப்பட்ட ஜனங்களுக்கு ஏதாவது தர்மம் செய்ப்பா. உழைச்சு சம்பாதிச்ச காகுல செய். விளம்பரமில்லாம செய். அதுதான் உண்மையான தர்மம். தர்மம் தலைகாக்கும்னு சொல்வாங்க. அது என்னைக் காப்பாத்துதானனு பார்ப்போம்.."

'உழைச்சு சம்பாதிச்ச காகுல' என்று அழுத்திச் சொன்ன மகனை பார்வையால் சுட்டெரித்தாலும் கமலக்கண்ணனுக்கு அவன் சொன்னதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய வழி தெரியவில்லை. அவர் தொகுதியில் உள்ள அரசுப் பள்ளிகளில் நல்ல மதிப்பெண் பெற்றுத் தேறிய 23 ஏழை மாணவ மாணவியரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் மேற்படிப்புக்கான முழுத்தொகையும் தரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் அவர் உதவுவதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வெளியே சொல்லக்கூடாது என்ற உறுதிமொழி பெறப்பட்டது. விளம்பரம் இல்லாமல் எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்யாத அரசியல்வாதிகளுக்கு மத்தியில் இப்படியும் ஒரு நல்ல மனிதரா என்று அந்தக் குடும்பங்கள் வியந்தன. கமலக்கண்ணன் அந்த தர்ம காரியத்திற்குத் தன்

என்.கணேசன்

நேர்வழி சம்பாத்தியத்தை மட்டுமே பயன்படுத்தினார். ஏழைப் பிள்ளைகள் அறிவுச் செல்வம் பெற அவர் செய்யும் தர்மம், அறிவுஜீவியான அவர் மகனைக் காப்பாற்றட்டும் என்று கடவுளை மனமார வேண்டிக் கொண்டார்.

அவரது கோரிக்கையும் தர்மமும் தெய்வ சன்னிதானத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா இல்லையா என்று இப்போது அவருக்குத் தெரியவில்லை..

அவர் கார் முதலமைச்சர் இல்லத்தை அடைந்தது.

பஞ்சத் தலையரிடம் அந்த இளைஞன் சொன்னான்.

"கமலக்கண்ணன்   முதலமைச்சரப்   பார்க்கப்
போயிருக்கார்.."

அவருக்கு அந்தத் தகவல் கசந்தது.

"அவன் ஏன் ஆன்னா ஊன்னா அந்த ஆள் கிட்ட
ஓடறான்..?" என்று அவர் முகச்சுளிப்புடன் கேட்டார்.

இருவேறு உலகம்

ராஜதுரை இந்த விவகாரத்தில் நுழைவது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ராஜதுரை அவர் சிறிதும் யூகிக்க முடியாத நபர். எப்போது எந்த முடிவெடுப்பார், எதை எப்படிக்கையாள்வார் என்பதை அவர் மட்டுமல்ல, யாராலும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படிப்பட்ட நபர் அதிகார உச்சத்தில் இருந்து இந்த வழக்கில் ஈடுபாடு காண்பிப்பது, தலைக்கு மேல் கத்தி என்றே அவருக்குத் தோன்றியது.

க்ரிஷின் பிணம் கிடைக்காதது, அந்தப் பாம்பு க்ரிஷைக் கடித்ததாகச் சொல்லப்படும் இடத்திலேயே அந்த வாடகைக் கொலையாளி கடிபட்டு இறந்தது, அவன் செல்ஃபோனில் இருந்து அழைப்பு வந்து, பேச்சுக்குப் பதிலாக அந்த மலையடிவாரத்தில் கேட்ட அமானுஷ்ய ஒலியே கேட்டது என்று ஏற்கெனவே வில்லங்கமான பல வில்லங்கமான விஷயங்கள் அவர் மண்டைக்குள் குடைந்து கொண்டிருக்கையில் இந்த ஆள் தலையீடு இன்னொரு புதுத்தலைவலி...!..

"ராஜதுரை போலீஸ் விசாரணைக்கு உத்தரவிடுவானா..?" என்று பஞ்சத் தலையர் அந்த இளைஞனின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார்.

என்.கணேசன்

"வாய்ப்பிருக்கு.." என்று அவன் பட்டும் படாமலும் சொன்ன அவன் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டான்.

"க்ரைம் ப்ராஞ்சில் நம்ம ஆளுக எத்தனை பேர் இருப்பாங்க.." இது போன்ற விவரங்கள் எப்போதும் அவர் விரல் நுனியில் இருக்கும்..

அவர் யோசிக்காமல் சொன்னார். "ஆறு பேர்.."

"சிபிசிஐடியில்.."

"நாலு பேர்.."

பஞ்சுத்தலையரின் செல்ஃபோன் இசைத்தது. இதயம் படபடக்க அவர் அழைப்பது யார் என்று பார்த்தார். V K.. கைகள் நடுங்க செல்ஃபோனை எடுத்து அந்த இளைஞனிடம் தந்து.. "நீ பேசு.." என்று சைகை செய்தார்.

அத்தியாயம் 8

செல்ஃபோனை வாங்கும்போது அந்த இளைஞனின் கைகளும் நடுங்கின. எச்சிலை விழுங்கி விட்டுப் பேசினான்.

"ஹலோ.."

மறுபக்கம் பேசவில்லை. இணைப்பு உடனடியாகத் துண்டிக்கப்பட்டது. அவன் கைகள் நடுங்க செல்ஃபோனை அவரிடம் கொடுத்தான்.

"கட் பண்ணிட்டான்.."

பஞ்சுத்தலையருக்கு மண்டையே வெடித்து விடும் போலிருந்தது.

"யாராயிருக்கும்..?" என்று அவனைக் கேட்டார்.

அவனுக்குப் பதில் தெரியா விட்டாலும் அவன் தன் யூகங்களைச் சொன்னால் மேற்கொண்டு சிந்தித்து அலச உதவியாக இருக்கும் என்று அவர் நினைத்தார். அவன் புத்திசாலி. க்ரிஷின் நண்பனாக இருந்தவன்.. அவர் மனதிலும் பல யூகங்கள் உருவாகி இருந்தன. அவனும் சொன்னால்

என்.கணேசன்

ஒத்துப் போகிறவற்றைப் பற்றி கூடுதலாக யோசிக்கலாம் என்று நினைத்தார்.

அவன் தாழ்ந்த குரலில் சொன்னான்.

"தெரியல. யாரோ நம்ம கூட விளையாடறாங்க.."

அவர் விடவில்லை.

"க்ரிஷ்ஷா இருக்குமோ..?"

அந்தக் கோணத்தை இப்போது அவரால் முற்றிலும் விலக்கி விட முடியவில்லை. அவன் பிணம் இன்னும் கிடைத்து விடவில்லை..

க்ரிஷ் உயிரோடு இருக்கக்கூடும் என்று அவர் நினைப்பதே அவனுக்கு திகிலை ஏற்படுத்தியது. அவன் முகம் வெளிறியது. சில வினாடிகள் யோசித்து விட்டு உறுதியாகச் சொன்னான்.

"க்ரிஷ்ஷா இருக்க வழியே இல்லை. உயிரோட இருந்தான்னா முதல்ல அவன் வீட்டுக்குப் ஃபோன் பண்ணி சொல்லி இருப்பான்.."

"பின்ன வேற யாரா இருக்கும்..?"

இருவேறு உலகம்

எழுந்த கோபத்தை அவன் அடக்கிக் கொண்டான்.

"எனக்கென்ன தெரியும்..?"

"தெரியலைன்னு விட்டுடற நெலமையில் நாம இல்லை. யோசி. எதையாவது சொல்லு. பரவாயில்லை.. யோசிக்க யோசிக்கதான் ஏதாவது முடிவுக்கு வர முடியும்.."

அவருக்கு நடந்து கொண்டிருப்பது பற்றி ஒரு தெளிவான அபிப்பிராயத்திற்கு வந்தால் மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி முடிவு எடுப்பது வசதியாக இருக்கும் என்று தோன்றியது.

அவன் சிறிது யோசித்து விட்டுச் சொன்னான். "க்ரிஷ் இல்லன்னா இதுல யாரோ முனாவது மனுஷன் சம்பந்தப்படறான்னு அர்த்தம். ஒருவேளை அந்தக் கொலைகாரன் கொலை செஞ்சதப் பாத் ஆளா கூட இருக்கலாம்.."

"அந்த இடத்துக்கு க்ரிஷுக்கு அப்புறம் யாரும் போகலைன்னு என்னோட ஆளே சொன்னானே..?"

அவன் கேட்டான். "ஒருவேளை க்ரிஷுக்கு முன்னாடியே அந்த ஆள் வேற எதாவது காரணம் வச்சு அங்கே

என்.கணேசன்

போயிருந்தா..? அந்தக் கொலையப் பாத்துட்டு நம்ம
வாடகைக் கொலையாளியையே ப்ளாக்மெயில்
பண்ணியிருந்தா..? அவன் கூட பேரம் ஒத்து வரலைன்னு
அவன தீர்த்துக்கட்டிட்டு, வாடகைக் கொலையாளியோட
செல்ஃபோன எடுத்துகிட்டு உங்க கிட்ட பணத்தைக்
கறந்துறலாம்னு உங்களுக்குப் ஃபோன் பண்ண
ஆரம்பிச்சிருக்கலாம்.."

இவன் யூகங்களே வில்லங்கமாக இருக்கிறதே என்று
நினைத்தாலும் அந்த யூகத்தை ஒரேயடியாக
அலட்சியப்படுத்தி விட அவரால் முடியவில்லை.

"அப்படின்னா அதையாவது கேட்டுத் தொலைய
வேண்டியதுதானே..? பேசாமயே பயமுறுத்தறான்.."

"முதல்லயே பயமுறுத்தி வச்சா, பிறகு கேக்கற தொகைய
அதிகப்படுத்தலாம்னு கூட நினைச்சிருக்கலாம்.."

அவருக்கு அதைக் கேட்கையிலேயே ரத்தம் கொதித்தது.
இதெல்லாம் பொதுவாக அவர் விளையாடும் விளையாட்டு.
பயமுறுத்துவதும், அடுத்தவர் பயப்படுவதைப் பார்த்து
ரசிப்பதும் அவருக்கு மிகப்பிடித்த பொழுதுபோக்கு.

இருவேறு உலகம்

அப்படியெல்லாம் செய்து எத்தனையோ பேருக்கு சிம்ம
சொப்பனமாக இருப்பவர் அவர். அவரிடமேயா..?

"அப்படின்னா அவனுக்குக் கேடுகாலம்
ஆரம்பிச்சிருச்சுன்னு அர்த்தம்.." என்று மனக்கொதிப்போடு
சொன்னார்.

"என் கிட்ட விளையாடினா என்ன ஆகும்னு அவன்
தெரிஞ்சுக்குவான்.." சொல்லும் போதே வார்த்தைகளில்
உஷ்ணத்தோடு குரூரமும் தெரிந்தது.

"முதல்ல ஆள் யாருன்னு தெரியணுமே.." என்று
சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்ட அவன் தொடர்ந்து சொன்னான்.

"முதல்ல அந்த மலை மேல நேத்து ராத்திரி என்ன
நடந்ததுன்னு தெரிஞ்சாதான் மத்த முடிச்சுகளை அவிழ்க்க
முடியும்.."

பஞ்சுத்தலையர் சொன்னார்.

"அவங்க என்ன முடிவெடுக்கறாங்க, எப்படி விசாரணை
பண்ணாங்கன்னு பார்ப்போம்.. அதுல எதாவது தெரிய
வரலாம்.."

என்.கணேசன்

அவன் சந்தேகத்தோடு கேட்டான்.

"அதுல நம்மள அவங்க கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பிருக்காதில்லையா..?"

"வாய்ப்பே இல்லை.." என்று அவர் வாய் சொன்னாலும், ஃபோன் செய்த மனிதன் அவர் மனதில் நெருடலை ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தான்..

ராஜதுரையிடம்

கமலக்கண்ணன்

சொல்லிக்

கொண்டிருந்தார்.

"இல்லண்ணே. எத்தனையோ தடவ வெளியிடங்கள்ல அவன் ஆராய்ச்சில இருந்தப்ப, எதையாவது படிச்சுட்டு இருந்தப்ப அங்கேயே உலகத்தையே மறந்து இருந்ததுண்டு. ஆனா அதுல இருந்து வெளிய வந்தவுடனே முதல்ல அம்மாவுக்கு ஃபோன் பண்ணிடுவான். அம்மா வந்துட்டிருக்கேன்னோ, நாளைக்குதான் வருவேன்னோ பொறுப்பா சொல்லிடுவான். இந்த தடவ ஃபோனும் வரல. ஆளும் அங்க இல்லை. அவன் பைக்கும் அங்கயே இருக்கு.

இருவேறு உலகம்

அதுதான் கவலையா இருக்கு.. எனக்கு என்ன பன்றதுன்னே தெரியல.." சொல்லச் சொல்ல அவருக்குக் குரல் உடைந்தது.

அரசியலில் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து, ஆட்சியமைத்து, முதலமைச்சராக வெற்றிகரமாக நிர்வாகம் செய்து கொண்டிருந்த ராஜதுரை அடிப்படையில் மிக எளிமையானவர். எல்லோரிடமும் சகஜமாகப் பழகக்கூடியவர். முடிந்தவரையில் தெரிந்தவர்களுக்கு உதவக்கூடியவர். அவர் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாக மிகச்சிலரைக் கண்டு வைத்திருந்தார். அவர்கள் மீது அவர் பிரத்தியேக அன்பும், அக்கறையும் கொண்டிருந்தார். அரசியல் வானிலைகளுக்கேற்ப மாறாமல், கிடைக்கும் லாபங்களுக்காக இல்லாமல் உண்மையாகவே அவரை நேசிப்பவர்கள் என்றும், எந்தக் காலத்திலும் எந்த நிலையிலும் அவரை விட்டு விலகாதவர்கள் என்றும், அவருக்காக எதையும் செய்யக்கூடியவர்கள் என்றும் கணித்திருந்த அவர் அவர்களுக்காக தானும் எதையும் செய்வார். அந்த மிகச்சிலரில் கமலக்கண்ணனும் ஒருவர்..

ராஜதுரை கேட்டார். "உன் பையனுக்கு எதிரிகள் இருக்காங்களா கண்ணன்..?"

என்.கணேசன்

"அப்படி யாரும் இருக்கற மாதிரி தெரியலண்ணே. தோணறதை பட்டுன்னு சொல்லிடுவானே ஒழிய பகைய வளர்க்கற ரகமல்ல அவன்.."

"உனக்கு எதிரிகள்..?"

"அரசியல்ல என்னத்த சொல்றதுண்ணே.." என்று கமலக்கண்ணன் யதார்த்தமாய் கேட்டபோது ராஜதுரை மெல்லியதாய் புன்னகை செய்தார்.

பின் யோசித்தபடி சொன்னார்.

"பத்மா சொன்னபடி அவனை யாராவது கடத்திட்டு போயிருக்கவும் வாய்ப்பிருக்கு.. ஆனா உனக்கு யாரும் ஃபோன் செய்யலை இல்லையா..?"

"இல்லைண்ணே.."

"அப்படின்னா பொறுத்துப் பார்ப்போம்.. வழக்கமான போலீஸ் விசாரணைன்னா மீடியா கவனத்துக்குக் கண்டிப்பா வந்துடும்.. மீடியா நமக்கு உபகாரமா இருக்கறத விட இந்த மாதிரி நேரங்கள்ல இடைஞ்சலாதான் இருக்கும். அதனால இப்போதைக்கு ஒரு திறமையான தனி போலீஸ் அதிகாரிய

இருவேறு உலகம்

ரகசியமா துப்பு துலக்கச் சொல்லலாம்.. என்ன சொல்ற
கண்ணன்..?"

"நீங்க எப்படி சொல்நீங்களோ அப்படியே
செய்யலாமணே.."

"இந்த மாதிரி சமாச்சாரங்களுக்கெல்லாம் செந்தில்நாதன்
பொருத்தமான ஆளு.." என்று ராஜதுரை சொன்னபோது
கமலக்கண்ணன் தர்மசங்கடத்துடன் நெளிந்தார். சென்ற
ஆண்டுதான் அவருக்கும் செந்தில்நாதனுக்கும் இடையே
மோதல் ஏற்பட்டிருந்தது. உதய்யின் அடியாட்கள் ஒரு
வழக்கில் சிக்கிக் கொள்ள அவர்களை செந்தில்நாதன் கைது
செய்திருந்தார். உடனே உதய் செந்தில்நாதனிடம் ஃபோனில்
பேசி அவர்களை விடுவிக்கச் சொன்னான். நேர்மைக்கும்
கண்டிப்புக்கும் பேர் போன அவர் அது முடியாது என்று
சொல்லவே, அவன் தன் எம்.பி பதவி போதவில்லையோ
என்று நினைத்து தன் தந்தைதான் பேசச் சொன்னார் என்று
சொல்லிப் பார்த்தான்.

"உங்கப்பா என்ன சட்டத்தை விடப் பெரிய ஆளா..?"
என்று அவர் காட்டமாகக் கேட்டபோது உதய்
ஆத்திரமடைந்து கமலக்கண்ணனிடம் சொல்ல கமலக்கண்ணன்

என்.கணேசன்

ராஜதுரையைத் தொடர்பு கொண்டார். ராஜதுரை செந்தில்நாதனுக்குப் பதவி உயர்வு தந்து வேறு துறைக்கு உடனடியாக மாற்றினார். மறுநாளே உதய்யின் ஆட்கள் வழக்கில்லாமல் வெளியே வந்தார்கள்.

தன் உத்தேசம் நிறைவேறிய போதும் செந்தில்நாதனுக்குப் பதவி உயர்வு தந்தது உதய்க்கு பெரும் அதிருப்தியைத் தந்தது.

"உங்கப்பா என்ன சட்டத்தை விடப் பெரிய ஆளா..?" என்று கேட்ட ஆளுக்குப் பதவி உயர்வா என்று கொதித்த அவன் உடனடியாக ராஜதுரையிடம் ஃபோனில் பேசினான்.

"என்ன அங்கிள். அப்படி திமிரா பேசின ஆளுக்குப் பதவி உயர்வா..?"

"நேர்மையும் திறமையும் இருக்கற அதிகாரிங்க நிர்வாகத்தோட அஸ்திவாரம் மாதிரி. அவங்களை ஒரேயடியா அவமானப்படுத்தி ஒதுக்கிட்டா நிர்வாகம் ஆட்டம் கண்டுடும். உன் வேலை ஆயிடுச்சுல்ல. அதோட விட்டுடு உதய்.." என்று ராஜதுரை உறுதியாகச் சொல்லவே உதய்க்கு அதற்கு மேல் பேச முடியவில்லை. ஆனால் தந்தையிடம் இரண்டு மூன்று நாட்கள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

இருவேறு உலகம்

அதே அதிகாரியிடம் இந்த ரகசியத் துப்பறியும் வேலையை ஒப்படைப்பதா என்று தர்மசங்கடப்பட்ட கமலக்கண்ணன் தயக்கத்துடன் சொன்னார்.

"அண்ணே அந்த ஆளுக்கும் எங்களுக்கும் இடையில் போன வருஷம்தான் ப்ரச்ன வந்தது. இப்ப அவர் கிட்டயே.."

"அதெல்லாம் அரசியல்ல சகஜம்தான். நமக்கு இப்ப வேண்டியது உச்சத் திறமை இருக்கற ஆளு. அவர் அதுல பொருந்தறார். அவ்வளவுதான்.."

"அண்ணே அவர் ஒத்துக்குவாரா..?" கமலக்கண்ணன் அதே தயக்கத்துடன் கேட்டார்.

"அவர் அரசு ஊழியர். அரசாங்கம் சொல்றதைக் கேட்பார்.." என்று அது சம்பந்தமான பேச்சிற்கு ராஜதுரை முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

அத்தியாயம் 9

செந்தில்நாதன் இதற்கு முன் மற்ற அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்தோ, பொது நிகழ்ச்சிகளிலோதான் முதலமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார். தனியாக முதலமைச்சரை அவர் சந்தித்துப் பேசியதில்லை. அமைச்சர் கமலக்கண்ணனின் மகனுடைய அடியாட்களை அவர் கைது செய்தபோது கூட, பதவி உயர்வும், இடமாற்றமும் வழக்கமான அதிகாரபூர்வ வழியில் வந்ததே ஒழிய, முதலமைச்சர் அவரை ஃபோனில் கூட அழைத்துப் பேசவில்லை. அதனால் முதலமைச்சரின் அழைப்பு அவரை ஆச்சரியப்படுத்தியது. அழைத்த காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்றறிய முடியாமல் குழப்பத்துடன்தான் முதலமைச்சரைச் சந்திக்க அவர் போனார்.

ராஜதுரை அவரை நீண்டநாள் நண்பரை வரவேற்பது போல இன்முகத்துடன் வரவேற்றார்.

"வாங்க.. உட்காருங்க.. சௌக்கியம்தானே..?"

மரியாதையோடு வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு எதிர் நாற்காலியின் நுனியில் செந்தில்நாதன் அமர்ந்தார்.

இருவேறு உலகம்

"சௌக்கியம்தான் சார்.."

ஒரிரு வினாடிகள் அவரைப் புன்னகையோடு பார்த்து விட்டு ராஜதுரை சொன்னார்.

"எதிர்பாராத விதமா திடீர்னு ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்திருக்கு. என்ன ஆயிருக்கும்னு புரியல. அதை ரகசியமா துப்பறிய வேண்டிய சூழல்.. அந்த வழக்கை நம்பிக்கைக்குரிய நேர்மையான புத்திசாலியான அதிகாரி ஒருத்தர் கிட்ட ஒப்படைக்க வேண்டிய நிலைமை வந்தவுடனே எனக்கு முதல்ல ஞாபகம் வந்தது உங்க பேர்தான்.."

எடுத்தவுடனே இப்படித் தலையில் ஐஸ்கட்டியாய் வைக்கிறாரே என்று கூச்சப்பட்டாலும் கூட முதல்வர் வாயிலிருந்து இந்தப் புகழுரை வந்தது செந்தில்நாதனுக்கு மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. பணிவுடன்.. "நன்றி சார்.." என்றார்.

ராஜதுரை நேரடியாக விஷயத்திற்கு வந்தார். க்ரிஷ் காணாமல் போனது பற்றியும், அது சம்பந்தமாக கமலக்கண்ணன் தெரிவித்த தகவல்களையும் சுருக்கமாகச் சொன்ன ராஜதுரை,

என்.கணேசன்

"இதை நீங்கள்தான் ரகசியமாய் விசாரித்து உண்மையை அறிந்து சொல்ல வேண்டும்.." என்றபோது செந்தில்நாதன் முகம் சிறுத்துப் போனது. கமலக்கண்ணன் மகனின் அடியாட்களைக் கைது செய்த பின் அவருக்கு ஏற்பட்ட அவமானம் சிறியதல்ல. அந்த சம்பவத்தில் எதிர்பாராமல் பதவி உயர்வு கிடைத்தது ஒன்றுதான் முழு அவமானமாக மாறி விடாமல் அவர் தன்மானத்தைச் சிறிதாவது காப்பாற்றியது. திரும்பவும் அந்தக் காட்டான்களுடன் சகவாசம் வைத்துக் கொள்வதில் அவருக்கு உடன்பாடில்லை.

செந்தில்நாதன் மெல்லச் சொன்னார்.

"சார் முதல்லயே அவங்களுக்கும் எனக்கும் இடையே மனக்கசப்பு இருக்கு.."

ராஜதுரை உடனடியாகச் சொன்னார்.

"நம்மள மாதிரி பொது ஊழியர்களோட வேலைல மனக்கசப்புகள் தவிர்க்க முடியாதது. அந்த மனக்கசப்புகள் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைக்குத் தடையாகறத நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது.."

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதனுக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. முதல்வர் அவரையும், தன்னையும் சேர்த்தே பொது ஊழியர் என்று சொன்னதும், அதைத் தொடர்ந்து சொன்னதில் உள்ள நியாயமும் கறாராக மறுக்க உத்தேசித்திருந்தவரைத் தயங்க வைத்தது. அதே சமயத்தில் ஒத்துக் கொள்வதற்கும் அவர் தன்மானம் மறுத்தது. அவர் தயக்கத்துடன் சொன்னார்.

"அவங்களுக்கும் இந்த விசாரணையை நான் செய்யறதுல உடன்பாடிருக்காது.."

"கண்ணன் கிட்ட சொல்லிட்டேன். அவரும் ஒத்துகிட்டாச்சு.." என்று சொன்ன ராஜதுரை கமலக்கண்ணனும் இப்படியேதான் ஆரம்பத்தில் தயங்கினார் என்கிற விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை.

கண்ணன் என்று அவர் கமலக்கண்ணனைத்தான் சொல்கிறார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள செந்தில்நாதனுக்கு சில வினாடிகள் தேவைப்பட்டன. என்ன இப்படி தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்த்துகிறாரே என்று நினைத்த செந்தில்நாதன் பணிவான குரலில் சொன்னார்.

"பிடிக்காதவங்க விசாரிக்கப் போனா ஒத்துழைப்பு இருக்காது, மரியாதை இருக்காது.."

என்.கணேசன்

"இதுல உங்க உதவி அவங்களுக்குத் தேவைங்கறதாலயும், உங்கள நியமிச்சது நான்ங்கறதாலயும் அப்படியெல்லாம் நடக்காது. அதனால தயக்கமே தேவையில்லை.." ராஜதுரை ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்.

செந்தில்நாதன் பேச்சிழந்து போனார். இனி சொல்ல அவருக்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் இப்படி இருதரப்பினரையும் கட்டாயப்படுத்தி அவரையே முதல்வர் இதில் ஈடுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது அவருக்கு விளங்கவில்லை.

ராஜதுரை மென்மையாகச் சொன்னார்.

"க்ரிஷ்ஷ அவன் பிறந்ததுல இருந்தே பார்த்துகிட்டு வர்றேன். ரொம்ப நல்ல பையன். ஜீனியஸ். அவன் இப்படி திடீர்னு காணாம போனது கண்ணனை மட்டுமல்ல என்னையே ரொம்ப கவலைப்பட வெச்சுடுச்சு.."

அவர் பேசப் பேச செந்தில்நாதனுக்கு சில மாதங்களுக்கு முன் க்ரிஷ் முதலமைச்சரின் திட்டம் ஒன்றை முட்டாள்தனம் என்று சொன்னதைப் படித்த ஞாபகம் வந்தது. பிறகு அலட்டாமல் முதல்வர் அதைச் சமாளித்த விதமும் நினைவுக்கு வந்தது. அவன் அப்படிச் சொல்லியும் அவன் மீது

இருவேறு உலகம்

எந்தக் கோபமும், மனத்தாங்கலும் வைத்திருக்காமல் அவன் பற்றி நல்ல விதமாகவே மனப்பூர்வமாகச் சொன்னதும், அவனைக் கண்டுபிடிக்க தனிப்பட்ட அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுவதும் அவர் பார்வையில் முதல்வரை மேலே உயர்த்தியது.

"வெளிப்படையான விசாரணை மீடியா கவனத்துக்கு வந்துடும். சர்க்குலேஷனுக்கும், ரேட்டிங்குக்கும் அவங்க செய்யற அலப்பறை தாங்க முடியாது. அதனாலதான் ரகசியமா விசாரிக்க தீர்மானிச்சோம்.. க்ரிஷ் காணாம போனது சம்பந்தமா உங்க ஆரம்ப அபிப்பிராயம் என்ன..? என்ன ஆயிருக்கும்னு நினைக்கிறீங்க..?"

செந்தில்நாதன் சில வினாடிகள் யோசித்து விட்டுச் சொன்னார்.

"இப்போதைக்கு கடத்தப்பட்டிருப்பானுதான் நினைக்கத் தோணுது. ஆனா பணத்துக்காக கடத்தப்பட்டிருக்க வாய்ப்புகள் குறைவு. ஏன்னா அதிகார வர்க்கத்து வீட்டு ஆள்களைப் பொதுவா யாரும் கடத்தறதில்லை. போலீஸ் தீவிரமா செயல்பட்டு, சகல வழிகளையும் கையாண்டு பிடிச்சுடும்னு அவங்களுக்கும் தெரியும்.. ஒண்ணு முன்

என்.கணேசன்

விரோதம் காரணமா இருக்கலாம்.. இல்லைன்னா நம்ம கவனத்துக்கு வராத வேறெதாவது காரணம் இருக்கலாம்.."

செந்தில்நாதன் தெளிவாகச் சொன்ன விதம் ராஜதுரையை மிகவும் கவர்ந்தது. செந்தில்நாதன் பற்றி பல மேலதிகாரிகள் சொல்லியிருந்த நல்லபிப்பிராயம் மேம்படுத்திச் சொல்லப்பட்டதல்ல என்பது உறுதியாகியது.

"சரி.. நீங்கள் இந்த விசாரணையை உடனடியாக ஆரம்பிக்கலாம். என்ன உதவி வேணும்னாலும் என் செக்ரட்டரி கிட்ட பேசுங்க.. நான் சொன்னபடி உங்க விசாரணை ரகசியமாவே இருக்கட்டும். முக்கியமா மீடியாவுக்கு தகவல் கசியக்கூடாது.. வாழ்த்துக்கள்.." என்று ராஜதுரை சொன்னார்.

சந்திப்பு முடிவுக்கு வந்து விட்டதை உணர்ந்த செந்தில்நாதன் வேறு வழியில்லாமல் எழுந்து வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டுச் சென்றார். அவர் சென்ற பிறகும் ராஜதுரை சிறிது நேரம் அமைதியாக அப்படியே உட்கார்ந்திருந்தார். க்ரிஷ் காணாமல் போன விஷயம் கேள்விப்பட்ட போதே இதன் பின்னணியில் ஏதோ மிகப்பெரிய சதி இருப்பதாக அவருடைய உள்ளுணர்வு எச்சரித்திருந்தது. அவர் தன்

இருவேறு உலகம்

உள்ளுணர்வின் சின்னக்குரலை என்றுமே அலட்சியப் படுத்தியதில்லை. செந்தில்நாதனைப் போன்ற அதிநேர்மையும், அறிவுக்கூர்மையும் உள்ள ஒரு அதிகாரியிடம் இந்த வழக்கை ஒப்படைத்த பின்பு இப்போதுதான் அவர் மனம் அமைதியடைந்திருக்கிறது. அவர் உதவியாளர் அடுத்த சந்திப்பு குறித்துச் சொல்ல உள்ளே வர, அவர் கவனம் க்ரிஷ் விவகாரத்திலிருந்து விடை பெற்றது.

பெங்களூருவில் பீன்யா பகுதியில் இயங்கும் ISRO Telemetry, Tracking and Command Network (ISTRAC) நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் அந்த ஆராய்ச்சியாளன் வழக்கத்தை விட அரை மணி நேரம் முன்பே தன் அலுவலக அறைக்கு வந்து விட்டிருந்தான். Astrosat என்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையம் தினந்தோறும் அனுப்பும் பல்லாயிரக்கணக்கான புகைப்படங்களையும், தகவல்களையும் முதலில் பார்வையிடுபவன் அவன்தான். அதில் அவனுக்கு ஆர்வம் இருக்கும் தகவல்களை மட்டும் அந்த தகவல்குவியலில் இருந்து நீக்கி எடுத்துக் கொள்வான்.

என்.கணேசன்

மீதமிருக்கும் தகவல் குறிப்புகள் மட்டுமே பல வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சேமிப்பிற்கும் வினியோகத்திற்கும் போகும்.

இன்று அவன் சீக்கிரமாகவே வந்திருப்பதற்குப் பிரத்தியேக காரணம் இருந்தது. அவன் பரபரப்பில் இருந்தான். அவசர அவசரமாகத் தன் கம்ப்யூட்டரில் வந்து குவிந்திருக்கும் தகவல்களில், குறிப்பிட்ட தகவல்களையும் புகைப்படங்களையும் மட்டும் பார்த்தான். ஆரம்பத்தில் மேலோட்டமாகப் பார்த்தான். பின் மறுபடியும் கூர்ந்து பார்த்தான். பார்த்தவனுக்குத் தன் கண்களை நம்ப முடியவில்லை. கண்களை விரித்து திகைப்புடன் மூன்றாம் முறை பார்த்து விட்டு அவசரமாகத் தன் செல்ஃபோனில் ஒரு எண்ணை அழைத்தான். செல்ஃபோன் அடித்து ஓய்ந்ததே ஒழிய மறுபக்கத்தில் எடுத்து பேசப்படவில்லை. மூன்று முறை முயன்று சலித்துப் போனவன் செல்ஃபோனில் தகவல் அனுப்பினான்.

"தமிழகத்தில் நேற்றிரவு ஒரு அசாதாரண நிகழ்வு. உடனே பேசவும்.."

அனுப்பி விட்டு எப்போது அழைப்பு வரும் என்று பொறுமையில்லாமல் காத்திருந்தான்.

அத்தியாயம் 10

க்ரிஷ் காணாமல் போனது பற்றித் துப்பறிய
செந்தில்நாதனை முதலமைச்சர் நியமித்ததில் உதய்க்கு
ஆரம்பத்தில் சிறிதும் உடன்பாடிருக்கவில்லை. தந்தையிடம்
அவன் பொரிந்து தள்ளினான்.

"அவர் ஏன் அந்த ஆளையே இதில் நுழைக்கிறார்.
முதல்லயே அந்த ஆள் திமிர் பிடிச்சவன். இப்ப
விசாரணைன்னு வந்து பந்தா பண்ணுவான்.."

"அண்ணன் எதையும் யோசிக்காம செய்ய மாட்டார்டா.
யாரை எதுக்கு எப்படிப் பயன்படுத்தணும்னு முடிவெடுக்கறதுல
அவர் மிஞ்ச ஆள் கிடையாதுடா.." என்று கமலக்கண்ணன்
பொறுமையாகச் சொன்னார்.

உதய்க்கு அவர் சொன்னதில் இருந்த உண்மையை மறுக்க
முடியவில்லை. ராஜதுரை அந்த விஷயத்தில் தனித்திறமை
வாய்ந்தவர் என்பதில் அவனுக்கும் சந்தேகமில்லை. அவரது
அரசியல் வெற்றிக்கு மிக முக்கியமான காரணங்களில் அதுவும்
ஒன்று. ஆனால் செந்தில்நாதனுடன் ஏற்பட்ட பழைய உரசலை

என்.கணேசன்

மறப்பதும் உதய்க்கு சுலபமாக இல்லை. ஆனால் அந்த மலைக்குப் போய் திரும்பி வந்ததில் இருந்து மனம் படும் அவஸ்தையில் க்ரிஷ் திரும்பி வர செந்தில்நாதன் உதவ முடியும் என்றால் அந்த ஆள் காலில் விழுவது கூடத் தப்பில்லை என்று தோன்ற ஆரம்பித்தது.

தம்பியை உதய் அந்த அளவு நேசித்தான். தம்பியைச் சீண்டியும், கிண்டல் செய்தும், சண்டை போட்டும், சேர்ந்து விளையாடியும் வளர்ந்த நாட்கள் அவன் மனதில் இனிமை மாறாமல் இன்னமும் இருக்கின்றன. சந்தேகம் வரும் போதெல்லாம் நிவர்த்தி செய்த தம்பி, தவறு செய்த போதெல்லாம் சுட்டிக் காட்டிய தம்பி, கலப்படமில்லாத அன்பு காட்டிய தம்பி திடீர் என்று மாயமானதை அவனால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அந்த மலையடிவாரத்தில் நின்றிருந்த தம்பியின் பைக்கைப் பார்த்த போதும், மலையில் அவன் ஆட்கள் எடுத்து வைத்திருந்த தம்பியின் டெலஸ்கோப்பைக் கையில் வாங்கிக் கொண்ட போதும் அவனால் கண்கள் ஈரமாவதைத் தடுக்க முடியவில்லை.

அவன் பாராளுமன்றத்தில் பேசிய கன்னிப்பேச்சை எழுதிக் கொடுத்தவன் க்ரிஷ்தான்.

இருவேறு உலகம்

"சும்மா ஏனோ தானோன்னு பேசக்கூடாது. பேசி அசத்தணும்.." என்றவன் அண்ணனுக்கு மிக நேர்த்தியான பேச்சை எழுதிக் கொடுத்து அதைப் பல முறை வீட்டிலேயே பேச வைத்தான். பேசும்போது உச்சரிப்புகளிலும், சொல்லும் முறைகளிலும் அங்கங்கே திருத்தம் செய்து திரும்பத் திரும்ப சொல்ல வைத்தான். உதய் பாராளுமன்றத்தில் தன் முதல் பேச்சைப் பேசி முடித்தபோது கட்சி வித்தியாசம் பார்க்காமல் அனைவரும் பாராட்டிக் கைதட்டினார்கள்.

பிரதமர் "யாரந்தப் பையன்..?" என்று தன் கட்சிக்காரர்களிடம் விசாரித்தார். பாராளுமன்ற ஜாம்பவான்கள் சிலர் நேரடியாக வந்து கைகுலுக்கி வாழ்த்து தெரிவித்தார்கள். மறுநாள் முக்கியப் பத்திரிக்கைகளில் அவன் புகைப்படத்தோடு செய்தி வந்தது. உதய்க்கு இந்த வகை அங்கீகாரம் புதிது. வீட்டுக்கு வந்தவுடன் தம்பியை முத்தமிட்டு தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடினான். கமலக்கண்ணனும், பத்மாவதியும் தங்கள் பிள்ளைகளை பெருமிதத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி சந்தோஷத்தால் நிரம்பி இருந்த வீடு இப்போது சுடுகாடு போல் இருக்கிறது. பத்மாவதி சாப்பிடாமல் அழுதபடி இருந்தாள். கமலக்கண்ணன் தைரியமாக இருப்பது போல்

என்.கணேசன்

காட்டிக் கொள்ள முயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்தார். உதயக்கு அவர்கள் இரண்டு பேரையும் பார்த்தால் பைத்தியம் பிடிப்பது போல் இருந்தது. செந்தில்நாதன் தனக்குத் தரப்பட்ட வேலையை எப்போது எங்கிருந்து எப்படி ஆரம்பிப்பார் என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அந்த ஆள் உடனடியாக ஆரம்பித்தால் நல்லது என்று தோன்றியது..

ISTRAC யில் இருந்த அந்த ஆராய்ச்சியாளனுக்கு அவன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அழைப்பு இரண்டு மணி நேரம் கழித்துதான் வந்தது. மறுபக்கத்துப் பெண்மணி "ஹலோ.." என்றவுடன் அவன் பரபரப்புடன் ஆங்கிலத்தில் கேட்டான்.

"எங்கே இருக்கீங்க..?"

அந்தப் பெண்மணியும் ஆங்கிலத்தில் பதிலளித்தார். "புனேயில். இப்பதான் டைரக்டருடனான மீட்டிங் முடிஞ்சது. உன் மெசேஜ் பார்த்தேன். நீ சொன்ன 'அசாதாரண நிகழ்வு' நல்லதா, கெட்டதா..?"

அவன் உண்மையைச் சொன்னான். "தெரியல.."

"ஏனப்படிச் சொல்கிறாய்..? என்ன விஷயம்.."

இருவேறு உலகம்

அவன் அந்தப் புகைப்படங்களில் பார்த்ததை விவரமாகச் சொன்னான். எல்லாவற்றையும் இடைமறிக்காமல் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்ட அந்தப் பெண்மணி கடைசியில் மெல்லச் சொன்னார்.

"இதை டைரக்டரிடமும் தெரிவிக்கறதுதான் நல்லதுன்னு தோணுது.. நான் அவர் கிட்ட பேசிட்டு உன்கிட்ட பேசறேன்.."

அவளது மறு அழைப்பு பதினைந்து நிமிஷங்களில் வந்தது.

"டைரக்டர் அந்தப் படங்களைப் பார்க்கணும்கிறார்.."

அவன் மெல்லக் கேட்டான்.

"அவர் பர்சனல் மெயிலுக்கு அனுப்பட்டுமா..?"

அந்தப் பெண்மணி கோபித்துக் கொண்டார்.

"முட்டாள் மாதிரி பேசாதே. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அந்த டேட்டாக்கள் வெளியே போகக்கூடாதுங்கறது நம்ம பாலிசி. அதை நாம அவருக்காகக் கூடத் தளர்த்தறத அவரே விரும்பல. ஹேக்கிங் எல்லாம் சர்வசகஜமாய் நடக்கிறது. ISTRACக்குள்ள இருக்கற பாதுகாப்பு

என்.கணேசன்

வசதி வெளியே இல்லை. அதனால் அவரும் நானும் அடுத்த விமானத்துல பெங்களூர் வர்றோம். என்னேரமானாலும் நீ அங்கேயே இரு.. பிறகு முடிவு செய்வோம்.."

அவன் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தான்.

பஞ்சுத்தலையரிடம் அந்த இளைஞன் சொன்னான்.

"முதல்வர் க்ரிஷ் காணாம போனதை ரகசியமா விசாரிக்க செந்தில்நாதனை நியமிச்சிருக்கார்.."

அந்தச் செய்தி பஞ்சுத்தலையருக்குக் கசந்தது. 'இதென்ன கேள்விப்படுகிற எல்லாமே தலைவலி தருவதாகவே இருக்கின்றனவே..' என்று நினைத்துக் கொண்ட அவர் அந்த இளைஞனிடம் சொன்னார்.

"அந்த செந்தில்நாதன் ஒரு மாதிரி ராங்கி பிடிச்சவனாச்சே. உதய் கிட்ட கூட எதோ ப்ரச்னை செஞ்சவன்தானே அவன். அவனை எப்படி இந்தக் கேஸ்ல ராஜதுரை ஒட்ட வெச்சான்.. கமலக்கண்ணன் எப்படி ஒத்துகிட்டான்..?"

இருவேறு உலகம்

"அவர் சொல்ற பேச்சுக்கு இவர் எப்ப மறுப்பு தெரிவிச்சிருக்கார்.."

பஞ்சத் தலையர் மனதில் ஒரு நப்பாசை எழுந்தது. அதை அவர் வாய்விட்டுச் சொன்னார்.

"செந்தில்நாதனும், உதய்யும் இந்த விசாரணை நேரத்துல முட்டிகிட்டு அந்த ஆள் விசாரணல இருந்து விலகிட்டா நல்லது. செந்தில்நாதன் ஜாதகமே அப்படித்தான். எல்லா ஆட்சிலயும், எல்லாக் கட்சிலயும் அவனுக்குப் பிரச்சனதான்.."

அவனுக்கும் அந்த எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. தலையசைத்து விட்டு மன ஆறுதலுக்காக அவரிடம் தன் பழைய சந்தேகத்தையே மறுபடியும் கேட்டான்.

"இதுல நம்மள அவங்க கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பில்லதானே.."

பஞ்சத்தலையர் சொன்னார். "முதல்ல இதுல நாம என்ன செஞ்சிருக்கோம்கிறது நமக்கே தெரியலையே. என்ன ஆச்சுன்னு தெரிஞ்ச அந்தப் பாழா போன வாடகைக் கொலைகாரன் செத்துத் தொலைஞ்சுட்டான். உன் ஃப்ரண்டு க்ரிஷ் செத்துத் தொலைஞ்சானா, சாகாமயே

என்.கணேசன்

தொலைஞ்சானாங்கிறது நமக்கே விளங்கல. என்னதான் நடந்துருக்குன்னு தெரியாம நாமளே குழம்பிகிட்டிருக்கைல அவனுக் என்னத்த கண்டுபிடிக்கறது, நாம என்னத்தச் சொல்றது..?"

அவர் புலம்பியதில் இருந்த உண்மை அவனுக்கு வேடிக்கையாகவும் இருந்தது. கவலையையும் தந்தது. மிகவும் கச்சிதமாகத் தோன்றிய இந்தத் திட்டம் இப்படி வில்லங்கமாக மாறும் என்று யாருக்குத் தெரியும்..? க்ரிஷை வேறு விதமாகக் கையாண்டிருக்கலாமோ என்று இப்போது தோன்ற ஆரம்பித்தது.

அவனைப் போல் கவலையில் தங்காமல் பஞ்சுத்தலையர் அடுத்தது என்ன என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தார். பின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராக செல்ஃபோனை எடுத்து ஒருவரிடம் பேச ஆரம்பித்தார்.

"என்ன சுந்தரம் செளக்கியமா..? ஏதோ இருக்கேம்ப்பா.. எனக்கு உன்னால ஒரு வேலை ஆகணும்.. எனக்கு ஒரு நம்பர்ல இருந்து இன்னைக்கு நியூசன்ஸ் கால் ஒண்ணு அடிக்கடி வருது.. அந்தக் கால் எங்கே இருந்து வருதுன்னு கண்டுபிடிச்சு சொல்லணும்.. அதிகாரபூர்வமாவே கேக்க

இருவேறு உலகம்

முடியும்னாலும் அது வேண்டாம்னு பாக்கறேன்.. அந்த நம்பரச் சொல்றேன் நோட் பண்ணிக்கோ.." என்று சொன்னவர் அந்த எண்ணைச் சொல்லி விட்டுத் தொடர்ந்தார்.

"அடுத்த தடவை அந்த நம்பர்ல இருந்து கால் வர்றப்ப அதை ட்ரேஸ் செஞ்சு சொன்னாய்னா அத முறைப்படி நான் பாத்துக்கறேன்.. நான் சொன்ன நம்பரத் திரும்பச் சொல்லு பார்க்கலாம்.. உம்.. உம்.. கரெக்ட். தனியா உன்னை கவனிச்சுக்கறேன்.. சரியா.."

பேசி முடித்து செல்ஃபோனைக் கீழே வைத்தபோது அவருக்கு மனம் சற்று திருப்தி அடைந்திருந்தது. அவரது இந்த நடவடிக்கைக்கு அந்த இளைஞன் பார்வையாலேயே அவருக்கு சபாஷ் போட்டான்.

அத்தியாயம் 11

செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் பற்றி அன்றுவரை மற்றவர்கள் மூலமாகவும், பத்திரிக்கைகள் வாயிலாகவும் கேள்விப் பட்டிருந்தது இரண்டு விஷயங்கள் மட்டுமே. ஒன்று, அறிவுஜீவி. மற்றது, தந்தை, தமையன் அரசியலில் வெற்றிகரமாக இருந்த போதும் அரசியலில் ஈடுபாடு இல்லாதவன். சில மாதங்களுக்கு முன் முதல்வரின் சமூகநலத் திட்டம் ஒன்றை முட்டாள்தனம் என்று பகிரங்கமாகச் சொன்னது மூலம் அவன் நேர்மையான கருத்துகளைச் சொல்வதில் எந்த விதத்தயக்கமும் இல்லாதவன் என்று தெரிந்தது. அடுத்த நாட்களில் அவனிடமிருந்து பத்திரிக்கைக்காரர்கள் தன் கருத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள் என்ற மறுப்போ, அந்தக் கருத்து குறித்து எந்த மழுப்பலான விளக்கமோ வராமல் இருந்தது அவன் மேலிருந்த மதிப்பை மேலும் உயர்த்தியிருந்தது.

அதற்கு மேல் அவன் பற்றி அதிகம் தெரிந்து கொள்ளும் அவசியம் அவருக்கு இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று அவன் காணாமல் போனதைத் துப்பு துலக்கும் வேலை வந்ததால்,

இருவேறு உலகம்

தன் வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அவனைப் பற்றி ஆழமாகத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம் என்று தோன்றவே செந்தில்நாதன் இணையத்தில் அவன் பற்றி நிறைய தகவல்கள் தேடிப்படிக்க ஆரம்பித்தார். முடிவில் பிரமிப்பே மிஞ்சியது. அவன் தொட்டிராத துறைகள் இல்லை என்று தோன்றியது. விஞ்ஞானத்திலிருந்து வேதாந்தம் வரை பிசிறில்லாமல் ஆழமாகப் பேசியும், எழுதியும் இருந்தான். அவனைப்பற்றி அவன் நண்பர்களும், ஆசிரியர்களும் உயர்வாக நிறையச் சொல்லியிருந்தார்கள். சில கல்லூரி நிகழ்ச்சிகளில் அவன் பேசிய பேச்சுகளை யூடியூபில் சிலர் பதிவேற்றி இருந்தார்கள். முக்கால் மணி நேர, ஒரு மணி நேரப் பேச்சுகளில் ஒரு முறையும் அவன் சின்னத் துண்டுக் காகிதத்தைப் பார்த்து கூடப் பேசவில்லை. இத்தனைக்கும் ஒவ்வொரு பேச்சிலும் நிறைய புஸ்தகங்களையும், ஆராய்ச்சிகளையும், அறிஞர்களையும், இந்திய, உலக நிகழ்வுகளையும் புள்ளி விவரங்களுடன் மேற்கோள் காட்டியிருந்தான். அதிராமல், கத்தாமல், அமைதியாக ஆத்மார்த்தமாய் அவன் பேசியிருந்த விஷயங்கள் அறிவு பூர்வமானதாகவும், ஆக்க பூர்வமானதாகவும், சமூக அக்கறை கொண்டவையாகவும் இருந்தன. எல்லாவற்றையும் விட அவரைக் கவர்ந்த ஒரு விஷயம் அவனிடம் பெரும் தன்னம்பிக்கை தெரிந்ததே ஒழிய

என்.கணேசன்

கர்வத்தின் சாயல் துளியும் தெரியவில்லை. எல்லாம் படித்து முடித்தபோது அவரையும் அறியாமல் அவன் விசிறியாக மாறியிருந்தார்.

கமலக்கண்ணன் பத்தாம் வகுப்பு தோல்வி கண்டவர் என்று அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தார். அவர் மனைவியும் அதிகம் படித்தவள் அல்ல என்பது தெரிந்தது. மூத்த மகன் காட்டான் என்பது அவருடைய சொந்த அனுபவம். அந்த வீட்டில் இப்படி ஒரு பிள்ளையா என்று வியந்தவராக அந்த வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார்.

போகும்போது, அங்கெல்லாம் போக வேண்டியிருக்கிறதே என்ற சலிப்பு, க்ரிஷ் மேல் இருந்த நல்லபிப்பிராயத்தையும் மீறி, அவருக்கிருந்தது. அவருக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் என்றுமே ஒத்துப் போனதில்லை. அதிகாரத்தில் இல்லாத போதே கேவலமாக நடந்து கொள்ளும் பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகள், அதிகாரத்திற்கு வந்து விட்டாலோ மஹா கேவலமாக நடந்து கொள்பவர்களாக இருந்தார்கள். அதை சகித்துக் கொள்ளும் மனநிலை அவருக்குப் பலவருஷ அனுபவத்திற்குப் பின்னும் வரவில்லை. மேடைகளில் கண்ணியத்தின் மறு உருவமாக இலக்கிய தரத்தில் பேசும் எத்தனையோ அரசியல்வாதிகள் தனிச்சந்திப்புகளில்

இருவேறு உலகம்

பேசும்போது காதுகள் கூசும். அதிகாரி என்றும் பார்க்காமல் ஒருமையில் பேசுவார்கள். வீட்டு எடுபிடி வேலையாள் மாதிரி நடத்துவார்கள். பல நேரங்களில் அதற்குச் சரியான பதிலடி தந்து மிக மோசமான இடமாற்றங்களை அவர் பெற்றிருக்கிறார். சில பேர் தாங்களாகப் பேசாமல் தங்கள் அடியாட்களைப் பேச வைத்து ரசிப்பார்கள். சில நேரங்களில் அந்த அடியாட்களை அந்த அரசியல்வாதிகள் முன்னாலேயே அவர் ஓங்கி அடித்து அதிர வைத்த சம்பவங்களும் உண்டு. மறுபடி இடமாற்றம் அல்லது சஸ்பென்ஷன். இந்த அனுபவங்களால் அவர் எப்போதும் இடமாற்றத்திற்குத் தயாராகவே இருப்பார்.

ராஜதுரை அரசுக்கு முந்தைய இரண்டு அரசு நிர்வாகங்கள் அவருக்கு தினசரி நரகங்களாக இருந்தன. ராஜதுரை ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவாவது நிலைமை சீராகியது. ராஜதுரை மிக நாகரிகமானவர். தனியாகப் பேசும் போதும் சரி, பொது இடங்களில் இருக்கும் போதும் சரி அனாவசியமாக அடுத்தவரைப் புண்படுத்தாதவர். அவர் அமைச்சர்கள் அவரளவு இல்லாவிட்டாலும், அவர்களைப் பரவாயில்லை என்று சொல்லக்கூடிய மட்டிலாவது ராஜதுரை கட்டுப்பாட்டில்

என்.கணேசன்

வைத்திருந்தார். பேச்சிலும், நடத்துவதிலும் ஓரளவு கண்ணியம் இருந்தது. தலையீடுகளும் பெரிதாக இருக்கவில்லை. எல்லாம் ஓரளவு சரியாகி விட்டது, தமிழ்நாட்டு நிலைமை மாறிவிட்டது என்று அவர் நம்ப ஆரம்பித்திருந்த வேளையில்தான் உதய்யின் தலையீடு வந்தது. அதை விடப் பலமடங்கு மோசமான எத்தனையோ முந்தைய ஆட்சிகளில் செந்தில்நாதன் சந்தித்திருந்தாலும் 'மறுபடியுமா..?' என்ற ஆத்திரத்தை அவருக்குள் வரவழைத்து விட்டது. இடமாற்றத்தோடு பதவி உயர்வும் கிடைத்திருந்த போதும் அந்த ஆத்திரம் முழுமையாக அவர் மனதில் இருந்து போய்விடவில்லை..

இந்த முறை கமலக்கண்ணன் குடும்பத்தோடு நேரடியாகவே தொடர்பு கொள்கிறார். பிரச்சனையாகி இன்னொரு இடமாற்றம் உடனடியாக இருக்குமா என்று அவருக்கே தெரியவில்லை..

அவர் ஜீப் கமலக்கண்ணன் பங்களா வாசலை அடைந்தது.

இருவேறு உலகம்

புனேயிலிருந்து அவர்கள் வந்து சேர்ந்தபோது இருட்டத் துவங்கி இருந்தது. அந்தப் பெண் விஞ்ஞானி ISTRAC யைச் சேர்ந்தவர்தான். அவர் வந்ததில் யாருக்கும் சந்தேகம் எழாது என்பதால் அவர் நேராக அந்த ஆராய்ச்சியாளன் அறைக்குப் போய் விட்டார். ஆனால் டைரக்டர் பெரும்பாலும் புனேயில் இருப்பவர். உயர் அதிகாரியான அவரது எதிர்பாராத வரவில் அந்த ஆராய்ச்சியாளனை மட்டும் அவர் சந்தித்து விட்டுப் போனால் மற்றவர்கள் மனதில் பல கேள்விகள் எழும், ஆராயத்தூண்டும் என்பதால் அவர் அலுவலகப்பணி ஒன்றிற்காக வந்ததாகச் சொல்லி அது சம்பந்தமாக அந்த மையத்து அதிகாரிகள் சிலரிடம் பேசி விட்டுக் கடைசியில்தான் அந்த ஆராய்ச்சியாளன் அறைக்கு வந்தார்.

உள்ளே வந்தவுடன் கதவைத் தாளிட்டு விட்டு வந்தமர்ந்தவர் எந்த குசல விசாரிப்புமில்லாமல் நேரடியாக விஷயத்திற்கு வந்தவராக அந்தப் பெண்மணியிடம் கேட்டார்.

"நீ பார்த்து விட்டாயா..?"

"இல்லை. சேர்ந்தே பார்க்கலாம் என்று காத்திருந்தேன்.."
என்றார் அந்தப் பெண்மணி. அது கஷ்டமான

என்.கணேசன்

காரியமாகத்தான் அவருக்கு இருந்தது என்பது பார்க்கையிலேயே தெரிந்தது.

டைரக்டர் புன்னகையுடன் தலையாட்டி விட்டு அவனிடம் சொன்னார்.

"சீக்கிரம் அந்தப் படங்களைக் காட்டு.."

கம்ப்யூட்டரில் அவன் தனியாகப் பிரித்து எடுத்து வைத்திருந்த படங்களை பெரிய வெள்ளைத் திரையில் பிரதிபலிக்க வைத்துக் காட்ட ஆரம்பித்தான். அவரும் அந்தப் பெண்மணியும் பரபரப்புடன் பார்த்தார்கள்.

அமாவாசை இருட்டில் எடுக்கப்பட்ட படங்களாக இருந்தாலும் ASTROSAT விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையத்திலிருந்து நவீன அதிநுட்பக் காமிராக்கருவிகள் மூலம் எடுத்து அனுப்பப்பட்ட படங்களானதால் தரம் மிக நன்றாக இருந்தது. ஆனாலும் இருட்டின் குறைபாடு இருக்கவே இருந்தது.

ஆரம்பப் படங்களில் மலையின் மேல் ஒரு இளைஞன் டெலஸ்கோப்பில் வானத்தை ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. தொடர்ந்த படங்களில் மலையடிவாரத்தை நோக்கி

இருவேறு உலகம்

ஒரு கார் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. சில படங்கள் கழிந்து அந்தக் காரில் இருந்து ஒருவன் இறங்குவது தெரிந்தது.

டைரக்டர் அந்த ஆராய்ச்சியாளனைக் கேட்டார். "அந்த ஆள் யாருன்னு தெரியுமா..?"

"தெரியல சார். இவங்க நாம எதிர்பார்க்காதவங்க.."

டைரக்டர் சொன்னார். "கார் நம்பரைக் கண்டுபிடிக்க முடியுதான்னு பார்.."

"முயற்சி செஞ்சு பாத்துட்டேன் சார். முடியல. அவன் தூரத்துல இருந்தே விளக்குகளை அணைச்சுட்டுதான் வந்திருக்கான். நம்ம ப்ரோகிராம்ல நாம இந்த மலை, மலையடிவாரத்தைதான் காமிராக்கள்ல ஃபோகஸ் செஞ்சி வச்சிருந்தோம்.."

காரிலிருந்து இறங்கியவன் உள்ளே எதையோ எடுக்கக் குனிந்த படத்தையும் ஒரு அட்டைப்பெட்டியோடு அவன் நிமிர்ந்த படத்தையும் கூர்ந்து பார்த்து விட்டு டைரக்டர் கேட்டார்.

என்.கணேசன்

"உள்ளே இன்னொரு ஆள் உக்கார்ந்திருக்கிற மாதிரி தெரியுதே. அந்த ஆளை ஃபோகஸ் பண்ணு.."

அவன் அப்படியே செய்தான். ஆனால் காருக்குள் அமர்ந்திருந்த பஞ்சுத்தலையரின் தலை அந்த அமாவாசை இருட்டில் தெரிந்த அளவு முகம் தெரியவில்லை. நரைத்த தலையுடைய வயதான மனிதன் என்பது தெரிந்ததே ஒழிய வேறெதுவும் சரியாகத் தெரியவில்லை.

காரிலிருந்து இறங்கிய மனிதன் மலையேறுவது அடுத்த படங்களில் தெரிந்தது. அந்த நேரத்தில்தான் வேகமாக ஒரு கரிய பறவை மலையை நெருங்குவது தெரிந்தது. அடுத்தடுத்த படங்களில் ஒன்றில் மலை மேல் இருந்த க்ரிஷ் அந்தப் பறவையை நோக்கி தன் டெலஸ்கோப்பைத் திருப்புவது தெரிந்தது.

"அந்தப் பறவையை ஃபோகஸ் பண்ணு.." பரபரப்புடன் டைரக்டர் கத்தினார்.

அந்த ஆராய்ச்சியாளன் அப்படியே செய்தான். அந்தக் கரிய பறவை திரையை நிறைத்தது. மூவரும் பிரமிப்புடன் அந்தப் பறவையைப் பார்த்தார்கள்..

அத்தியாயம் 12

அந்தக் கரிய பறவை மிகப் பெரியதாக இருந்தது.

அதன் இறக்கைகளும் பெரியதாக இருந்தன. அதன் கண்கள் மின்னிக் கொண்டிருந்தன. அது மலை உச்சியை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. பறவையை மையப்படுத்தி இருந்த அந்தப் படங்களை டைரக்டரும், அந்த விஞ்ஞானப் பெண்மணியும் கூர்மையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு படத்தையும் அவர்கள் திருப்திகரமாகப் பார்த்து முடித்த பின்னரே அடுத்த படத்திற்கு நகர ஆராய்ச்சியாளனை அனுமதித்தார்கள்.

மலையுச்சியை அந்தப் பறவை நெருங்கிய தருணத்தின் ஒரு புகைப்படத்தில் வானத்தில் பறவையும், மலையுச்சியில் க்ரிஷாம், காரிலிருந்து இறங்கி மலையேறிச் சேர்ந்திருந்த மனிதனும் தெரிந்தார்கள். க்ரிஷ் டெலஸ்கோப்பில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கவனம் முழுவதும் அந்தப் பறவையில் இருந்ததால் பின்னால் ஒருவன் வந்திருப்பதை அவன் அறியவில்லை என்பதை அவர்களால் ஊகிக்க முடிந்தது. அந்தப் புதியவனும் மிகவும் கவனமாகவே

என்.கணேசன்

பதுங்கிப் பதுங்கி க்ரிஷை நெருங்குவது அடுத்த இரு படங்களில் தெரிந்தது. இப்போதும் க்ரிஷ் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. அந்த மனிதன் தன் கையிலிருந்த அட்டைப் பெட்டியை மெல்லத் திறந்து அதிலிருந்து ஒரு பாம்பை வெளியே மிகவும் கவனமாக எடுப்பது தெரிந்தது..

அடுத்த படம் முழுவதும் கருமையாக இருந்தது. தொடர்ந்து பல படங்கள் கருப்பாகவே தென்பட்டன. எந்தப் பிம்பமும் அவற்றில் தெரியவில்லை. கடைசியில் தெளிவாகத் தெரிய ஆரம்பித்த படத்தில் கரிய பறவை மலையுச்சியிலிருந்து வந்த திசை நோக்கியே திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. பாம்பு இருக்கும் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு மலை ஏறியிருந்த மனிதன் அந்தப் பெட்டியோடு மலையிலிருந்து கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். க்ரிஷைக் காணவில்லை.

திகைப்படைந்த டைரக்டரும், பெண் விஞ்ஞானியும் அந்தக் கருப்புப்படங்களை திரும்பவும் திரையில் போட வைத்துக் கூர்மையாக ஆராய்ந்தார்கள். எதுவுமே தெரியவில்லை. இருட்டு காரணம் அல்ல. இருட்டில் எடுத்திருந்த மற்ற படங்களைக் கூட தொழில்நுட்ப

இருவேறு உலகம்

உதவியுடன் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் தெளிவாகப் பார்த்திருந்தார்களே..

திகைப்பு தீராமல், தொடர்ந்த தெளிவான புகைப்படங்களைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். அடுத்த படத்தில் கரிய பறவையும் புகைப்பட எல்லையைக் கடந்து போயிருந்தது. வந்த போதிருந்த வேகத்தையும் விடப் பன்மடங்கு வேகமாகப் போயிருக்கா விட்டால் அது கண்டிப்பாக ஐந்து புகைப்படங்களிலாவது தங்கி இருக்கும் என்று டைரக்டர் கணக்குப் போட்டார். அடுத்த புகைப்படங்களில் அட்டைப் பெட்டியோடு மலையிலிருந்து இறங்கும் ஆசாமி மட்டுமே தெரிந்தான். அவன் பிம்பத்தைப் பெரிதாக்கிப் பார்த்தார்கள். இப்போதும் அந்தப் பெட்டியை அவன் மிகுந்த கவனத்தோடுதான் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் காரில் ஏறி காரும் புகைப்பட எல்லையைக் கடந்த பின் எடுக்கப்பட்டிருந்த புகைப்படங்களில் மலை மட்டுமே தன் வழக்கமான சூழலோடு அமைதியாகக் காரிருளில் காட்சி அளித்தது. மலையடிவாரத்தில் அந்தப் பைக்கும் தனியே நின்றிருந்தது.

அந்தப் பெண் விஞ்ஞானி தன் திகைப்பைத் தெரிவித்தார்.

என்.கணேசன்

"ASTROSAT லிருந்து எடுக்கற படங்கள்ல குளறுபடி எதுவும் ஆக சாத்தியமேயில்லையே. பிறகு எப்படி அந்தப் படங்க மட்டும் முழுக் கருப்பாயிருக்கு.. ஏதாவது டெக்னிக்கல் கோளாறாக இருக்குமோ..?"

டைரக்டரும் ஆழ்ந்த யோசனையோடு சொன்னார்.

"அப்படியே டெக்னிகல் ப்ரச்னைன்னா அதுக்கப்பறம் எடுத்த படங்க எல்லாமே கருப்பாவே இருந்திருக்கணும்.. இடையில் சில படங்க மட்டும் அப்படியாக வாய்ப்பே இல்லையே.."

பெண் விஞ்ஞானி அடுத்த சந்தேகத்தைக் கேட்டார்.

"அந்த டெலஸ்கோப் பையன் என்ன ஆனான்..? எங்கே போனான்..?"

ஆராய்ச்சியாளன் பெருமூச்சு விட்டபடி சொன்னான்.

"அந்தக் கருப்படிச்ச படங்கள்ல நம்ம கேள்விகளுக்குப் பதில் இருந்திருக்கலாம்.."

பெண் விஞ்ஞானி டைரக்டரைக் கேட்டார்.

"நம்ம அடுத்த நடவடிக்கை என்ன..?"

இருவேறு உலகம்

டைரக்டர் சொன்னார்.

"அந்தக் கருப்படிச்ச படங்கள் லேபுக்கு அனுப்பி அப்படி ஆக என்ன காரணம்து கண்டுபிடிக்கச் சொல்வோம்.. பிறகு பார்ப்போம்.."

மற்ற இருவரும் தலையசைத்தார்கள். பெண் விஞ்ஞானி இன்னும் குழப்பம் தீராதவராகச் சொன்னார்.

"கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்காத விதமா, கூத்துல கோமாளி மாதிரி பாம்ப ஒரு பெட்டில எடுத்துட்டு வந்த ஆள் யாரு..? அவன் அந்த டெலஸ்கோப் பையனக் கொல்ல வந்த மாதிரிதான் தெரியுது.. கீழ இறங்கறப்ப அவன் முகத்துல வந்த வேலை முடிஞ்ச பாவனைதான் தெரியுது. ஆனா அந்தப் பிணம் என்னாச்சுன்னு தெரியலையே.."

டைரக்டருக்கும் அந்தக் குழப்பம் இருந்தது. அந்த ஆராய்ச்சியாளனிடம் சொன்னார்.

"அந்த டெலஸ்கோப் பையன் ஏதோ மினிஸ்டர் பையன்தானே..? தமிழ்நாட்டுல விசாரிச்சா தெரியுமே..?"

ஆராய்ச்சியாளன் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"அடுத்த பேட்ச்ல வந்த படங்கள் பகல்ல எடுத்தது. அதையும் பாத்தேன். மலை மேல அவனை ஆள்க தேடிட்டிருந்தாங்க.. நம்ம கிட்ட அந்தப் பாம்பு எடுத்துட்டு வந்த மனுஷன் படம் இருக்குதே.. அதை அனுப்பிச்சு வெச்சா தமிழ்நாட்டு போலீஸுக்குப் பிரயோஜனப்படுமே.."

"அனுப்பி நாம என்ன செய்யறோம்கிறத பகிரங்கப்படுத்தச் சொல்றியா. சும்மா இரு.. வற்ற தகவல மட்டும் கவனிப்போம்.. நாமளா எதையும் யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம்.." என்று டைரக்டர் உறுதியாக அவனிடம் சொன்னார்.

செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் வீட்டை அடைந்தபோது இருட்டியிருந்தது. ஜீப்பில் இருந்து இறங்கியவுடனே அவர் கண்ணில் பட்டது அவர் முன்பு கைது செய்து உதய் விடுவிக்கச் சொன்ன இரண்டு அடியாட்கள்தான். அவரைப் பார்த்ததுமே இருவரும் வேகமாக மறைவாக நின்று கொண்டார்கள். பொதுவாக இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல்வாதிகளின் அடியாட்கள் வேண்டுமென்றே முன்னுக்கு

இருவேறு உலகம்

வந்து நிற்பார்கள். நக்கலாகச் சிரிப்பார்கள். சத்தம் போட்டு பக்கத்திலிருப்பவனிடம் கிண்டலாகப் பேசுவார்கள்.. இந்த முறை இங்கு அது நடக்காததற்குக் காரணம் முதல்வர் கவனத்திற்குப் போகும் என்பதா, இல்லை க்ரிஷ் விஷயமாகத்தான் வந்திருக்கிறார் என்பதா என்று தெரியவில்லை. காரணம் எதுவானாலும் பொறுமையை இழக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வரவில்லை என்பதே அவருக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. அவரும் அவர்களைப் பார்க்காது போல வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

செந்தில்நாதனின் ஜீப் வாசலில் வந்து நின்றவுடனேயே கமலக்கண்ணனின் உதவியாளர் உள்ளே ஓடி வந்து தகவல் சொல்லி இருந்தார். உதய் தந்தையைப் பார்த்தான். பக்கத்து சோஃபாவில் அமர்ந்திருந்த அவர் நிறையவே தளர்ந்து போயிருந்தார். ஒரே நாளில் பத்து வயது கூடியவர் போலத் தெரிந்தார். பொதுவாக அவர் தைரியம் இழக்காத மனிதர். அவர் இப்படித் தளர்ந்து உதய் பார்த்ததேயில்லை..

செந்தில்நாதனைப் பார்த்ததும் கமலக்கண்ணன், "வாங்க.. உட்காருங்க" என்று மரியாதையுடன் எதிரே இருந்த இருக்கையைக் காட்டினார். செந்தில்நாதன் அவருக்கு வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு அந்த இருக்கையில் அமர்ந்தார்.

என்.கணேசன்

உதய் அவரை எந்த விதத்திலும் அங்கீகரிக்காமல் அமைதியாகக் கூர்ந்து பார்த்தான். செந்தில்நாதன் அவனைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. அவர் எந்த முன்னுரையோ, சம்பிரதாயமான வார்த்தைகளோ இல்லாமல் உடனடியாக விஷயத்திற்கு வந்தவராக கமலக்கண்ணனிடம் கேட்டார்.

"இது சம்பந்தமா எதாவது ஃபோன் வந்ததா சார்.."

கமலக்கண்ணன் "இல்லை.." என்றார்.

"உங்களுக்கு யார் மேலயாவது சந்தேகம் இருக்கா சார்..?"

இல்லை என கமலக்கண்ணன் தலையசைத்தார். செந்தில்நாதன் உதய்யைப் பார்த்தார். அவனும் இல்லை என்று தலையசைத்தான்.

"க்ரிஷாக்கு யாராவது எதிரிகள்..?"

இருவரும் இல்லை என்று தலையசைத்தார்கள். அப்போது பத்மாவதி அங்கே வந்தாள். அழுதழுது சிவந்த கண்களும், வேதனையோடு வாடியிருந்த முகமும் அந்தத் தாயின் மனநிலையைத் தெரிவித்தன.

இருவேறு உலகம்

மனைவியின் சோகத்தை நேரடியாகப் பார்க்கிற தெம்பு இல்லாத கமலக்கண்ணன் உதய்யைப் பார்த்தார். வேறு வழியில்லாமல் உதய் பத்மாவதிக்கு செந்தில்நாதனை அறிமுகப்படுத்தினான்.

"அம்மா.. சார்தான் க்ரிஷ் விஷயமா துப்பு துலக்கப் போறவர். அவன் சம்பந்தமான தகவல்கள் தெரிஞ்சுக்க வந்திருக்கார்.."

பத்மாவதி அவரைப் பார்த்து கைகூப்பினாள். மற்ற அமைச்சர்களின் மனைவிகள் போல அவள் அதிகம் பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கு வருவதில்லை என்பதால் செந்தில்நாதன் அவளை இதுவரை பார்த்ததில்லை. மரியாதையுடன் அவள் கைகூப்பியது வித்தியாசமான 'மந்திரி மனைவி'யாக அறிமுகப்படுத்தியது.

உதய் அருகே சோஃபாவில் அமர்ந்த பத்மாவதியிடம் செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

"நான் இவங்க கிட்டே க்ரிஷாக்கு எதிரிகள் யாராவது இருக்காங்களா, உங்களுக்கு யார் மேலயாவது சந்தேகம் இருக்கானு கேட்டுகிட்டு இருந்தேன்.."

என்.கணேசன்

அவர் அவள் கருத்தையும் அறிய விரும்பினார்.
பொதுவாக, பிள்ளைகள் பற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத
எத்தனையோ தகவல்கள் தாய்க்குத் தெரிந்து இருக்கும்.

பத்மாவதி கண்களில் கண்ணீர் பொங்கியது.

"சார் என் பையனுக்கு எதிரிகள் யாரும் இருக்க
முடியாதுங்க.. நாங்க எல்லாம் எப்பவுமே நல்லவங்கன்னு
சொல்ல முடியாது.. அப்பப்ப சராசரியா இருந்துடுவோம்..
அவன்.. அவன் எப்பவுமே நல்லவன்தாங்க. யாருகிட்டயும்
எப்பவுமே நியாயமில்லாம அவன் நடந்துகிட்டதில்லை.."

சொல்லி விட்டு மனமுடைந்து பத்மாவதி அழ
ஆரம்பித்தாள்.

அத்தியாயம் 13

பத்மாவதியின் வார்த்தைகளும், துக்கமும்,

கமலக்கண்ணனையும், உதய்யையும் உடனடியாகப் பாதித்தன. கமலக்கண்ணன் அழுது விடக்கூடாது என்று கடுமையாக முயற்சி செய்து அதைச் சாதிக்க அவள் பக்கம் திரும்பாமலேயே இருந்தார். உதய் தன் தாயின் துக்கத்தில் தானும் லேசாகக் கண் கலங்கினான். தாயைத் தோளாடு அணைத்துக் கொண்டபடி சொன்னான்.

"அழாதேம்மா. தம்பிக்கு எதுவும் ஆகியிருக்காது. வந்துடுவான்.."

செந்தில்நாதனை அந்தக் காட்சி நெகிழ வைத்தது. அந்தத் தாயின் மன ஆழத்திலிருந்து வந்த யதார்த்த வார்த்தைகள், அந்தப் பெற்றோரின் துக்கம், அந்தத் தமையனின் பாசமான வார்த்தைகள் எல்லாம் அன்பான குடும்பம் ஒன்றின் ஆத்மார்த்தமான வெளிப்பாடாக இருந்தன. காட்டான் என்று நினைத்த அந்த இளைஞன், நினைத்த அளவு காட்டான் அல்ல என்று இப்போது தோன்றியது.

என்.கணேசன்

பத்மாவதி சிறிது அமைதியடைந்தாள். கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். கமலக்கண்ணன் செந்தில்நாதனை 'தொடருங்கள்..' என்பது போல் பார்த்தார்.

"சார், தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கு எதிரிகள் யாராவது இருக்காங்களா..?" செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"இல்லை.."

கமலக்கண்ணன் யோசிக்காமலேயே சொன்னார். செந்தில்நாதனுக்கு அவர் யோசித்துச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது.

அவர் மெல்லக் கேட்டார்.

"உங்க நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமா சில காலம் கூட நெருக்கமா இருந்து பிறகு விலகிப் போன உதவியாளர்கள், வேலைக்காரர்கள், கட்சிக்காரர்கள் யாராவது..?"

கமலக்கண்ணன் இல்லையென்று தலையசைத்தார். அடிமட்டத்தில் இருந்து அரசியலுக்கு வந்திருந்த கமலக்கண்ணன் நெருக்கமாகத் தன்னுடன் இருந்தவர்களை நன்றாகவே நடத்தினார். கோபப்படுவாரேயொழிய அவமரியாதையாக யாரையும் நடத்தியதில்லை. கொடுக்கும்

இருவேறு உலகம்

விஷயத்திலும் தாராளமாகவே அவர்களுடன் நடந்து கொண்டார். அதனால் நெருங்கியிருந்த மனிதர்கள் விலகிப் போகும் சந்தர்ப்பங்கள் வந்ததில்லை.

செந்தில்நாதன் உதய்யைப் பார்த்தார். அவனும் தந்தை சொல்வது சரியே என்பது போலத் தலையசைத்தான்.

"க்ரிஷ் அந்த மலைக்கு ஏன் போனார்..?"

கமலக்கண்ணன் என்ன சொல்வதென்று தர்மசங்கடத்துடன் யோசித்தார். பின் வெளிப்படையாகவே சொன்னார்.

"அவன் எப்பவுமே எதைப்பத்தியாவது ஆராய்ச்சி செஞ்சுகிட்டோ, படிச்சுகிட்டோ இருப்பான்.. அந்த மலைக்குப் போறதும் அந்த மாதிரி ஏதாவதாதான் இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்.. நாங்க அவன் கிட்ட எதையும் கேக்கறதில்லை.. அவன் சொன்னாலும் எங்களுக்குப் புரியாது.."

உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா என்பது போல் செந்தில்நாதன் உதய்யைப் பார்த்தார். உதய் தங்கள் நிலையை சுருக்கமாகச் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"எப்பவாவது எதாவது வித்தியாசமா செஞ்சா கேட்டு தெரிஞ்சுக்க நமக்கு ஆர்வமிருக்கும்.. செய்யறது எல்லாமே வித்தியாசமா இருந்தா என்ன செய்ய முடியும்..? ஆரம்பத்துல ஒண்ணு ரெண்டு விஷயத்துல நான் அவனை அப்படிக் கேட்டிருக்கேன். அவன் சொன்னது சுத்தமா எனக்குப் புரியலை. புரியலைன்னவுடனே அவன் விளக்க முயற்சி செஞ்சான். ஆனா அதுவும் தலைசுத்த வெக்கற அளவுல குழப்புச்சு. அதனால கேக்கறதயே விட்டுட்டேன்.."

செந்தில்நாதன் பத்மாவதியைப் பார்த்தார். பத்மாவதி சொன்னாள்.

"படிச்சவன் இவனுக்கே புரியலைன்னா எனக்கு என்ன புரியும். நானும் எதயும் கேட்டுக்கறதில்லை. இந்த மலைப்பக்கம் பேய் உலாவுதுன்னு கேள்விப்பட்டதால அவன் கிட்ட 'பேய் இருக்கற இடம்னு பேசிகிட்டாங்களேடா, ஜாக்கிரதையாய் இரு'ன்னு மட்டும் சொன்னேன். அவன் அதுக்கு 'அப்படி அங்கே பேயும் இருந்துச்சுன்னா ரொம்ப நல்லதும்மா, வாழ்க்கைல ஒரு பேயையாவது ஆராய்ச்சி செஞ்சுடணும்னு ஆசையா இருக்கு'ன்னு சொன்னான்.."

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன்	அவள்	சொன்னதில்	"பேயும்
இருந்துச்சுன்னா.."	என்ற	வாசகத்தை	மனதில்
அடிக்கோடிட்டார்.	அப்படியானால்	அங்கே	வேறெதோ
இருந்திருக்கிறது.	அதை	ஆராய்ச்சி	செய்யப்
போயிருக்கிறான்..			

"அவர் அந்த மலைக்கு அடிக்கடி போவாரோ..?"

பத்மாவதி சொன்னாள்.

"அமாவாசை அமாவாசைக்குப் போவான்.." சொல்லும் போதே இன்னொரு தகவலும் அவளுக்கு நினைவுக்கு வர உடனே மூத்த மகன் பக்கம் திரும்பிக் கேட்டாள்.

"ஏண்டா அங்கே அமாவாசையப்பதானே பேய்கள் உலாவுமனு பேசிகிட்டாங்க.. அவனை பேய் ஏதாவது செய்துருக்குமோ..?"

உதய் முகத்தில் குறும்புப் புன்னகை பூத்தது. செந்தில்நாதனை ஒரு கூணம் அவன் மறந்தான்.

"ஏதாவது செய்துருக்குமோன்னா..?"

என்.கணேசன்

"அவனை மயக்கமடைய வச்சு எங்கயாவது எடுத்துட்டு போயிருக்குமோ.."

"அப்படி தூக்கிட்டுப் போயிருந்துச்சுன்னா, உன் பையனுக்கு மயக்கம் தெளிஞ்சவுடனே கேக்கற கேள்விக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல முடியாம அலறியடிச்சுட்டு ஓடியிருக்கும்.."

சின்னதாய் அவள் முகத்திலும் புன்னகை படர முத்த மகனைப் பொய்க்கோபத்துடன் பார்த்தாள்.

சற்று முன் கண்ணீருடன் துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்கள் இப்போது ஒரு சிறு கூடினம் அதை மறந்து அளவளாவியதை செந்தில்நாதனால் ரசிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நல்ல அன்பான மனிதர்கள்தான்..

அவர் இருப்பதை உடனே உணர்ந்த உதய் மெல்ல "சாரி.." என்றான்.

முதல் முறையாக அவனைப் பார்த்து செந்தில்நாதன் புன்னகைத்தார்.

"பரவாயில்லை.. எப்பவுமே எந்த நேரத்துல அங்கே போய் எந்த நேரத்துல திரும்பி வருவார்..?"

இருவேறு உலகம்

"மதியமே வீட்டுல இருந்து கிளம்பிடுவான். மறு நாள் காலைல ஒன்பது மணிக்கெல்லாம் வந்துடுவான்.." பத்மாவதி சொன்னாள்.

சில வினாடிகள் யோசித்து விட்டு செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"க்ரிஷ்னாட நெருங்கிய நண்பர்கள் கிட்ட தன் ஆராய்ச்சியை அவர் பகிர்ந்திருக்கலாமில்லையா..? அவரோட நெருங்கிய நண்பர்கள் பேரை சொல்லுங்களேன்.."

"மணீஷாம், ஹரிணியும்தான் அவனோட நெருக்கமான நண்பர்கள். ரெண்டு பேரும் அவனோட க்ளாஸ்மேட்ஸ். ஐ.ஐ.டில்லதான் படிக்கறாங்க.." உதய் சொன்னான்.

கமலக்கண்ணன் சொன்னார். "மணீஷ் என் நண்பர் மகன்தான்.. அமைச்சர் மாணிக்கத்தோட மகன்.. நல்ல பையன்.."

மணீஷிடம் பஞ்சுத்தலையர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

என்.கணேசன்

"செந்தில்நாதன் அடுத்ததா உன் கிட்டதான் பேச வருவான். ஆள் விவகாரமானவன். அவன் கிட்ட ஜாக்கிரதையா இரு. கவனமா பேச.."

சரியென்று மணீஷ் தலையசைத்தான்.

"உன் அப்பா சிங்கப்பூர்ல இருந்து எப்ப வர்றான்..?"

"நாளைக்கு மத்தியானம் வர்றார்.."

"க்ரிஷ் விவகாரம் பத்தி என்ன சொன்னான்..?"

"நீங்க சொன்னபடிதான் அவரும் என்னை ஜாக்கிரதையா இருக்கச் சொன்னார்.. அவருக்கும் செந்தில்நாதனைப் பிடிக்கலை.."

"வேறெதுவும் சொல்லலையா..?"

இல்லை என்று தலையசைத்த மணீஷ் தன் தந்தைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஏமாற்றத்தை அறிவான். சிங்கப்பூரிலிருந்து வரும் அவர் விமானநிலையத்தில் இருந்து நேராக க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போய் அவனுக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்துவதாக இருந்ததுதான் அவர்களுடைய உண்மையான திட்டம். க்ரிஷின் திடீர் தலைமறைவு இப்போது எல்லாவற்றையும்

இருவேறு உலகம்

மாற்றி விட்டது. முந்தைய திட்டம் நிறைவேறியிருந்தால் க்ரிஷின் மறைவு பாம்பு கடித்துச் செத்த மரணமாய் இருந்திருக்கும். யாரும் எந்தக் கேள்வியும் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இப்போதோ காணாமல் போன விவகாரமானதால் அவனை நெருங்கியவர்களை எல்லாம் விசாரிக்கும் நிலைமை வந்து விட்டது. நாளையே செந்தில்நாதன் அவனைத் தேடி வரலாம்.. திட்டப்படி சாகாத க்ரிஷ் மேல் அவனுக்கு ஆத்திரமாக வந்தது.

பஞ்சுத்தலையர் கொட்டாவி விட்டார். நேற்றிரவெல்லாம் சரியாகத் தூங்காமல் க்ரிஷின் மரணச்செய்திக்காக காத்திருந்தது இப்போது அவர் கண்களைச் சொருக வைத்தது. அதைக் கவனித்த மணீஷ் கிளம்பினான்.

"சரி நீங்க தூங்குங்க. நாளைக்குப் பார்க்கலாம்.."

"சாயங்காலம் வர்றேன். அதுக்கு முன்னாடியே செந்தில்நாதன் வந்தான்னா கவனமா பேசு.."

'சொன்னதையே மனுஷன் எத்தன தடவை சொல்வார். வயசானாலே இந்த மாதிரி பிரச்னை எல்லாம் வந்துடுமோ' என்று நினைத்தவனாக மணீஷ் அங்கிருந்து கிளம்பினான்.

என்.கணேசன்

அவர் அவன் போனதும் வெளிக்கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு உறங்கப் போனார். நேற்றிரவும் தூங்காத பலனாய், படுக்கையில் விழுந்தவுடனேயே உறக்கம் அவரைத் தழுவிக் கொண்டது. எத்தனை நேரம் உறங்கியிருப்பார் என்பது அவருக்குத் தெரியவில்லை. மெல்ல இசைக்க ஆரம்பித்த அவருடைய செல்ஃபோன் கடைசியில் கத்த ஆரம்பித்தபோதுதான் எங்கேயோ ஒலிப்பது போல் அவருக்குக் கேட்டது.

உறக்கம் முழுமையாகக் கலையாதவராக கண்களை மூடிக் கொண்டே அவர் கைகளால் துழாவி செல்ஃபோனை எடுத்துப் பேசினார்.

"ஹலோ.."

செல்ஃபோனில் அமானுஷ்யமான பேய்க்காற்று ஒலித்ததைக் கேட்டபோது அவர் தூக்கம் முழுவதும் பறந்து போனது.

"எவண்டாவன் எங்கிட்டயே வெளையாடறது.. முடிஞ்சா நேர்ல வாடா.." அவர் கத்தினார்.

இருவேறு உலகம்

மறுமுனையில் பதில் இல்லை. அவர் ஆத்திரத்துடன் சொன்னார்.

"நீ வரவேண்டாண்டா. நானே வர்றேன். உனக்கு இருக்குடா சங்கு.."

இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டது. பஞ்சுத்தலையர் முன்பே வாடகைக் கொலையாளியின் செல்ஃபோன் எங்கிருந்து பேசப்படுகிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கச் சொல்லியிருந்த ஆளை உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டார்.

அத்தியாயம் 14

"க்ரிஷோட அந்த ரெண்டு நண்பர்களும் அவர் செய்யற ஆராய்ச்சில எப்பவாவது கலந்துக்கறதுண்டா.."

செந்தில்நாதன் அவர்களைக் கேட்டார்.

இல்லையென   மூன்று   பேரும்   ஒருசேரத்
தலையசைத்தார்கள்.

"ஆனா அவங்களுக்கு க்ரிஷோட ஆராய்ச்சிகள் பத்தி உங்கள் விட அதிகமா தெரிஞ்சிருக்க வாய்ப்பிருக்கு. இல்லையா..?"

'ஆமெ'ன்று அவர்கள் தலையசைத்தார்கள்.

செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

"எனக்கு க்ரிஷோட ரும், அவரோட கம்ப்யூட்டர் எல்லாம் செக் பண்ணனும்.."

இருவேறு உலகம்

அவரை அழைத்துப் போக உதய் எழுந்தான். அவரும் எழுந்து அவனைப் பின் தொடர்ந்தார். போகும்போது அவனைக் கேட்டார்.

"அவர் கம்ப்யூட்டர் பாஸ்வர்டு உங்களுக்குத் தெரியுமா..?"

"எல்லாமே ஒப்பனாதான் இருக்கும். எதையும் அவன் வெளிப்படையாதான் வச்சிருப்பான்.." உதய் சொன்னான்.

க்ரிஷின் அறை ஒரு பக்கம் புஸ்தகங்களால் நிறைந்திருந்தது. பல அலமாரிகள், அதில் ஏராளமான புஸ்தகங்கள்.. ஆனால் எல்லாம் ஒழுங்காகவும் நேர்த்தியாகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த ஒழுங்கும், நேர்த்தியும், கட்டில், கம்ப்யூட்டர் டேபிள், சில உடற்பயிற்சிக் கருவிகள் என அறை முழுவதும் எல்லாவற்றிலும் தெரிந்தது. பெரும்பாலான அறிவுஜீவிகள் அப்படி இருப்பதில்லை என்பதை செந்தில்நாதன் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறார். இதிலும் இவன் வித்தியாசமானவன்தான்..

செந்தில்நாதன் முதலில் புஸ்தக அலமாரியருகே போனார். நாவல்கள், இலக்கியங்கள், வானவியல், உளவியல், தத்துவம், வரலாறு, தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி, ஆழ்மனசக்தி, ஆன்மீகம், மாந்திரீகம், உடலியல், அறிவியல் என பல பிரிவுகளில்

என்.கணேசன்

நூல்கள்   நூலகத்தில்   வைத்திருப்பது   போல்
வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர் சில புஸ்தகங்களை எடுத்துப்
பார்த்தார். அவற்றில் எல்லாம் பல பக்கங்களில் பென்சிலில்
அவன் எழுதியிருந்த குறிப்புகள் பக்கவாட்டில் தெரிந்தன.
படிக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் புஸ்தகங்கள் எதுவும்
இல்லை போல் தெரிந்தது.

அவர் திரும்பவும் அலமாரியில் வைத்த புஸ்தகங்கள் சில
வரிசைக்கு வெளியில் தெரிய உதய் உடனே அதைச்
சரிப்படுத்தினான். அதைக் கவனித்த செந்தில்நாதனிடம்
மெல்லச் சொன்னான்.

"அவன் வந்து பாத்தா திட்டுவான்.. நான் பல தடவை
அவன் கிட்ட திட்டு வாங்கியிருக்கேன்.."

அவர் அதற்குப் பின் எடுத்த புஸ்தகங்களைக் கவனமாக
வைத்தார். பின் மெல்லக் கேட்டார்.

"நீங்களும் இப்படிதான் உங்க ரூமை வச்சிருப்பீங்களா..?"

அவனுக்கு குபுக்கென்று சிரிப்பு வந்தது.

இருவேறு உலகம்

"ஐயோ, என் ரும்ல எதுவுமே ஒழுங்கா இருக்காது. அம்மா அப்பப்ப வந்து ஒழுங்குபடுத்திட்டு போவாங்க. ஆனா கொஞ்ச நேரத்துலயே பழையபடி மாறிடும்.."

அவன் வெளிப்படையாகச் சொன்ன விதம் அவரைக் கவர்ந்தது. அப்படிப்பட்டவன் இங்கு தம்பியின் அலமாரியில் சற்று விலகிய நிலையில் இருக்கும் புஸ்தகத்தைக் கூடச் சரி செய்ததும், தம்பி பார்த்தால் திட்டுவான் என்று சொன்னதும் அவனை வித்தியாசமான கோணத்தில் அவருக்குக் காட்டியது..

க்ரிஷின் மேஜையில் ஏதாவது புஸ்தகங்கள் இருக்கிறதா என்று செந்தில்நாதன் பார்த்தார். இல்லை. இருந்திருந்தால் கடைசியாக அவன் படித்துக் கொண்டிருந்த புஸ்தகம் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருந்திருக்கும். அவர் உதய்யிடம் சொன்னார்.

"உங்க தம்பிக்கு நிறைய விஷயங்கள்ல ஆர்வம் இருந்திருக்கு.."

அவன் பெருமையுடன் சொன்னான்.

"ஆமா.. சில சமயம் கல்லு, சில சமயம் ஓலைச்சுவடி, சில சமயம் ஆளுங்க, சில சமயம் ஆகாயம்னு அவனுக்கு

என்.கணேசன்

சாதாரணத்துல இருந்து பெரிய விஷயங்கவரைக்கும்
உலகத்துல எத்தனையோ விஷயங்க பிரமிப்பானதா
இருந்துச்சு. எல்லாத்தையும் தெரிஞ்சுக்கணும், ஆழமா
புரிஞ்சுக்கணும்னு நினைப்பான்.."

க்ரிஷ் பற்றிய அந்தக் கருத்தை அவனைப் பற்றிப்
படிக்கையிலேயே உணர்ந்திருந்த செந்தில்நாதன் தலையசைத்து
விட்டு..

"கம்ப்யூட்டரை ஆன் செய்றீங்களா..?" என்றார்.

உதய் கம்ப்யூட்டரை ஆன் செய்தான். கம்ப்யூட்டர்
திரையில் கண்ணாடி அணிந்திருந்த ஒரு அழகான பெண்
தெரிந்தாள்.. கண்களில் புத்திசாலித்தனம் தெரிந்தது.

"இது யார்..?" என்று செந்தில்நாதன் கேட்க உதய்..

"இதுதான் ஹரிணி." என்றான்.

அவள் தோழி மட்டுல்ல சற்று அதிகப்படியாகவும்
இருக்கலாம் என்று செந்தில்நாதனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால்
அதை அவர் கேட்கவில்லை. அவர் நாற்காலியில் அமர்ந்து
கம்ப்யூட்டரில் தனக்கு ஏதாவது தகவல்கள் கிடைக்கிறதா
என்று தேட ஆரம்பித்தார்.

இருவேறு உலகம்

ஹரிணியின் புகைப்படத்தை தம்பியின் டெஸ்க் டாப்பிலேயே பார்த்த உதய் மனதை சின்னதாய் ஒரு சோகம் சூழ்ந்தது. முதலில் எல்லாம் அடிக்கடி வரும் அவள் கடந்த மூன்று மாதங்களாக வருவதில்லை..

க்ரிஷ் அவளைக் காதலிப்பது அவனுக்குத் தெரியும். காதல் என்பது வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு முறை ஒரே ஒருத்தியோடு மட்டும் ஏற்படும் ஆத்மார்த்தமான உணர்வு என்று நம்புவன் க்ரிஷ். அவளோடு இருக்கிற போதெல்லாம் க்ரிஷிடம் கூடுதல் பிரகாசம் தெரிவதாக உதய்க்குத் தோன்றும். அவளிடமும் அதே பிரதிபலிப்பை அவன் பார்த்திருக்கிறான். ஒரு முறை இதே அறையில் இருவரும் மிக நெருக்கமாக இருந்த காதல் தருணத்தை உதய் தற்செயலாகப் பார்த்து விட்டு பல நாட்கள் தம்பியைச் சீண்டி இருக்கிறான்.

"டேய் எத்தனை தெரிஞ்சு என்ன பிரயோஜனம். சிலதை எல்லாம் செய்யறதுக்கு முன்னாடி மூடும் கதவ தாள் போட்டுக்கணும்கிற சின்ன விஷயம் கூட உனக்குத் தெரியலையே."

தம்பியின் வெட்கமும், முகச்சிவப்பும் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அடிக்க வரும் தம்பியிடமிருந்து விலகி ஓடி

என்.கணேசன்

விடுவான். எதிலும் தம்பியிடம் திருப்பிப் பேச முடியாத அவனுக்குக் கிடைத்த இந்த ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அவன் வீணாக்கவில்லை. க்ரிஷ் அவனிடம் பதில் பேச முடியாமல், திட்ட முடியாமல் தர்மசங்கடப்படும் ஒரே விஷயம் அதுதான். எனவே உதய் பெற்றோர் இருக்கையிலும் ஜாடை மாதையாக இதையே சொல்லித் தம்பியின் வெட்கத்தையும், கோபத்தையும் ரசித்திருக்கிறான். பெற்றோர் என்ன என்று கேட்கும்போது வேறெதோ கதை சொல்லி சமாளித்து இருக்கிறான்..

இப்போது ஏனோ அந்த நினைவுகள் மனதில் கனக்கின்றன.

பஞ்சத் தலையருக்கு பிறகு தூக்கம் வரவேயில்லை. அவர் ஃபோன் செய்து நள்ளிரவிலேயே அந்த சுந்தரத்திடம் எங்கிருந்து ஃபோன் வந்தது என்று கண்டுபிடித்துச் சொல்லச் சொல்லியிருந்தாலும் அவன் மறு நாள் காலையில்தான் கண்டுபிடித்துச் சொல்ல முடியும் என்று தன் நிலையை மிகவும் பணிவாகச் சொல்லியிருந்தான்.

இருவேறு உலகம்

நள்ளிரவில் அவன் சொன்னதில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்றாலும் அவருக்கு அவன் மேல் கோபம் வந்தது.

"காசை வீசினாலும் சில வேலைகள் வேகமா நடக்க மாட்டேங்குது.." என்று மனம் நொந்தவர் எங்கிருந்து யார் இந்த சதிவேலையைச் செய்திருக்க முடியும் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தார். மணீஷ் சொன்னது போல எதோ ஒரு புறம்போக்கு அந்த மலை மேல் இருந்திருக்க வேண்டும். அவன்தான் அந்த வாடகைக் கொலையாளி மரணத்திற்கும் காரணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும். க்ரிஷின் பிணத்தை ஒளித்து வைத்து விளையாடுகிறான். ஒரு வேளை அந்தச் சனியன் வீடியோ கூட எடுத்து வைத்திருக்கலாம்..

திடீரென்று இப்படிப் போன அவருடைய எண்ணப் போக்கு அவரையே பயமுறுத்தியது.

"கற்பனைல மணீஷ் மிஞ்சடுவோம் போல இருக்கே.. ச்சே.." என்று தன்னையே கண்டித்துக் கொண்டவர் அவன் யாராக இருந்தாலும் அவனை ஜாக்கிரதையாகக் கையாள வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

அந்த ஆள் இன்னும் அந்தப் பகுதியிலிருந்துதான் ஃபோன் செய்கிறானா, இல்லை அந்த அமானுஷ்யப்

என்.கணேசன்

பேய்க்காற்றை எதிலாவது பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டு பயமுறுத்துவதற்காக, ஃபோன் பேசும்போது போட்டு விடுகிறானா என்று தெரியவில்லை.

"பணம் பிடுங்கறதுக்காக என்கிட்ட விளையாடறியா நாயே. உனக்கு நான் யாருன்னு காட்டறேன் இரு.." என்று முகம் தெரியாத அவனிடம் மனதில் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டார்.

அவர் நிலைமையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் நிதானமாக நகர்ந்தது காலம். ஒருவழியாக விடிந்தது. காலையில் மணீஷிடமும் அவர் ஃபோன் செய்து முந்தைய இரவு வந்த அந்தப் ஃபோன்கால் பற்றித் தெரிவித்தார். அவன் சிறிது நேரத்தில் அங்கு வந்து விட்டான். இருவரும் தங்கள் யூகங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டு தாங்களே சிறிது பயப்பட்டார்கள்.

ஒருவழியாக அவர்கள் இருவரும் ஆவலாக எதிர்பார்த்திருந்த சுந்தரத்தின் ஃபோன் கால் வந்தது. உடனே ஸ்பீக்கரை அழுத்தி விட்டு பஞ்சுத்தலையர் பேசினார்.

"ஹலோ.."

இருவேறு உலகம்

"ஐயா அவன் உங்க வீட்டு ஏரியால இருந்துதான் ஃபோன் பண்ணிருக்கான்.." என்று சொன்னான். பஞ்சுத்தலையருக்கு ரத்த அழுத்தமும், இதயத்துடிப்பும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தாலும் மூளை வேலை செய்வதை நிறுத்தவில்லை.

"அவன் எனக்குப் ஃபோன் செஞ்ச மாதிரி வேற யாருக்காவது ஃபோன் செஞ்சிருக்கானா..? இல்லை வேற யாராவது அந்த நம்பருக்குப் ஃபோன் செஞ்ச பேசி இருக்காங்களா..?"

"இல்லைங்க ஐயா. வேற யார் கிட்டயும் அந்த ஆள் பேசல. அதே மாதிரி வேறெந்த காலையும் அந்த ஆள் அட்டெண்ட் பண்ணல.."

மணீஷாம் பஞ்சுத்தலையரும் கலவரத்துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அத்தியாயம் 15

க்ரிஷின் கம்ப்யூட்டரில் ஆராய்ந்ததில் செந்தில்நாதனுக்கு சில உபயோகமான தகவல்கள் கிடைத்தன. க்ரிஷ் தனது கம்ப்யூட்டரில் ஏராளமான தகவல்களை முறையாகப் பிரித்து வைத்திருந்தான். புஸ்தகங்களை விட இரு மடங்கு அதிகப் பிரிவுகளில் தகவல்களையும், கட்டுரைகளையும், ஆராய்ச்சிகளையும் அதில் சேமித்து வைத்திருந்தான். எல்லாவற்றையும் மேலோட்டமாகப் பார்ப்பதற்கே சில நாட்கள் ஆகும் போலத் தெரிந்தது. செந்தில்நாதன் அவன் இணையத்தில் சமீப காலங்களில் அதிகமாகத் தேடியதும், படித்ததும், டவுன்லோடு செய்ததும் எவை என்று தேடிப் பார்த்தார். பறக்கும் தட்டுகள், விண்கலங்கள், வேற்றுக்கிரஹ மனிதர்கள், ஆவியுலகம், ஆவிகள், சித்தர்கள், மாயமாகும் தன்மை ஆகியவை குறித்துதான் கடந்த சில மாதங்களில் அவன் அதிகம் முழ்கி இருந்திருப்பது தெரிந்தது.

அவர் அருகில் அமர்ந்தபடி பார்த்துக் கொண்டிருந்த உதய்க்கு அம்மா சொன்ன ஆவி சமாச்சாரம்தான் தம்பி காணாமல் போயிருக்க காரணமாய் இருக்குமோ என்ற

இருவேறு உலகம்

சந்தேகம் வந்தது. கூடவே மாயமாகும் தன்மை பற்றி நிறைய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வேறு அவன் படித்திருக்கிறானே.. உதய் செந்தில்நாதன் ஏதாவது சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தான். ஆனால் செந்தில்நாதன் தன் கருத்தையோ, சந்தேகத்தையோ தெரிவிக்காமல் ஸ்வாரசியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஓரளவு க்ரிஷ் சமீப காலத்தில் ஆர்வம் காட்டிய விஷயங்களை மனதில் குறித்துக் கொண்ட செந்தில்நாதன், "அவரோட இ-மெயில் செக் பண்ண முடியுமா..?" என்று கேட்டார்.

"அதுவும் ஓப்பனாதான் இருக்கும்.." என்றான் உதய். அவன் சொன்னபடியேதான் இருந்தது. செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் அனுப்பியிருந்த மெயில்களையும், அவனுக்கு வந்த மெயில்களையும் படித்துப் பார்த்தார். வந்திருந்த மெயில்கள் பெரும்பாலானவை அவனிடம் ஏதாவது சந்தேகம் கேட்டும், தகவல்கள் கேட்டும் வந்தவையாக இருந்தன. அவன் அனுப்பி இருந்த மெயில்கள் எல்லாம் அந்த மெயில்களுக்கு பதில் மெயில்களாகத்தான் இருந்தன. மற்றவை அவன் பள்ளி, கல்லூரி நண்பர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்பி இருந்ததும், அவர்களிடமிருந்து வந்திருந்தவையுமாக இருந்தன. பிறந்த நாள் வாழ்த்துகள், பொதுவான நலம் விசாரிப்புகள்தான்

என்.கணேசன்

அவற்றின் சாராம்சமாகவும் இருந்தன. அதிலிருந்து, க்ரிஷ் தன் சமீபத்திய ஆராய்ச்சிகள் குறித்த எந்தத்தகவலையும், யாரிடமும் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

செந்தில்நாதன் இப்போதைக்கு இவ்வளவு போதும் என்று நினைத்தவராக எழுந்தார். உதய் அவர் எதாவது சொல்வார் என்ற எதிர்பார்ப்போடு அவரைப் பார்த்தான். அவர் சொல்வதற்குப் பதிலாகக் கேள்விதான் கேட்டார். "மணீஷ், ஹரிணி ரெண்டு பேரும் அடிக்கடி இங்கே வருவாங்களா..?"

உதய் சொன்னான்.

"மணீஷ் வாரத்துக்கு ரெண்டு தடவையாவது வருவான். ஹரிணியும் முதல்ல எல்லாம் வாரத்துக்கு ஒரு தடவையாவது இங்கே வருவாள். ஆனா இந்த முனு மாசமா வரலை.."

"ஏன்..?"

"தெரியல.."

"க்ரிஷ் அவங்க ரெண்டு பேர் வீட்டுக்கும் அடிக்கடி போவாரா..?"

இருவேறு உலகம்

"அவன் போறது அபூர்வம்தான்.."

"க்ரிஷ் வரலைன்னவுடனே நீங்க யாராவது இவங்க ரெண்டு பேருக்கும் ஃபோன் செஞ்சு எதாவது சொன்னீங்களா, விசாரிச்சீங்களா..?"

"இல்லை.."

"க்ரிஷ் காணாம போன பிறகு அவங்க ஃபோன் செஞ்சாங்களா..?"

"இல்லை. ஃபோன் செஞ்சு கேட்கணுமா..?" உதய் கேட்டான்.

"வேண்டாம்.. அவங்க ரெண்டு பேரோட மொபைல் நம்பர் குடுங்க. நான் அப்பறமா பேசிக்கறேன்.."

உதய் தந்தான். அவர் குறித்துக் கொண்டார்.

பஞ்சத்தலையருக்கு அவர் வீட்டுப் பகுதியிலிருந்துதான் அந்த மர்ம நபர் ஃபோன் செய்திருக்கிறான் என்ற செய்தியை ஜீரணிக்கவே கஷ்டமாக இருந்தது. யாரவன்..? இந்தப்

என்.கணேசன்

பகுதியிலேயே சுற்றிக் கொண்டு அவரை அவன் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ..? ஃபோன் செய்த பிறகு அவர் எதிர்வினை எப்படி இருக்கும் என்பதை ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ..? மனதின் ஆழத்தில் இனம் புரியாத ஒருவித பயம் வேர்விட ஆரம்பித்தது. சிங்கம் போல் இருந்த அவரை எவனோ ஒருவன் இப்படியொரு நிலைமைக்குத் தள்ளி விட்டானே என்று கோபமாகவும் இருந்தது.

உடனே ஃபோன் செய்து ஒரு நபருக்கு ஆணையிட்டார்.

"என் வீட்டுப் பக்கத்துல சந்தேகப்படற மாதிரி யாராவது சுத்திகிட்டிருந்தா புடிச்சி விசாரி.. என்ன விஷயமா..? பெருசா ஒண்ணுமில்ல.. எவனோ வீட்டை வேவு பார்க்கிறானான்னு சந்தேகமா இருக்கு.. நேத்துல இருந்துதான்.. இல்லை.. டிபார்ட்மெண்ட்ல புகார் பதிவு பண்ண விரும்பல.. ஏன்னா இது சந்தேகம்தானே ஒழிய உறுதியில்ல.. உடனே ஆள் ஏற்பாடு பண்ணு.."

'இத்தனை நடந்தும் கிழம் நிலைகுலைந்து போகாமல் என்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்கிறதே.. அப்பா இந்த ஆளை இத்தனை காலமாய் கூடவே வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குக்

இருவேறு உலகம்

காரணம் இந்த சாமர்த்தியம்தான்..' என்று மணீஷ் மனதில் நினைத்துக் கொண்டான்.

"நேத்து செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் வீட்டுல என்ன கேட்டானாம்..?" கிழவர் கேட்டார்.

"வழக்கமா கேக்கற கேள்விகள்தான் போலருக்கு. க்ரிஷ் ரும்ல உக்காந்து கம்ப்யூட்டர் எல்லாம் செக் செஞ்சிருக்கிறாராம்.. ராத்திரி பத்து மணிவரைக்கும் அங்கே இருந்தார்னு சொன்னாங்க.."

"என்ன கண்டுபிடிச்சானாம்.."

"அந்த ஆள் எதுவும் சொல்லலையாம்.."

"சொல்ல மாட்டான் அழுத்தக்காரன்.. ஆமா நீ கருப்பா பெரிய பறவை எதாவது இதுவரைக்கும் பார்த்திருக்காயா..?"

"நான் காக்கா தவிர வேற கருப்பான பறவையே பார்த்தது கிடையாது.."

"நான் சொல்ற பறவை காக்காவை விட நாலஞ்சு மடங்கு பெருசு.. அந்த மலையடிவாரத்துல நான் பார்த்தேன்.. ஒரு வேளை உன் ஃப்ரண்டு அந்தப் பறவைய ஆராய்ச்சி பண்ணப்

போயிருப்பானோ..? உன் கிட்ட பேசறப்ப அந்த மாதிரி ஏதாவது பறவை பத்தி சொன்னானா..?"

கிழத்துக்கு பயத்தில் புத்தி பேதலித்து விட்டதா இல்லை பார்வைக் கோளாறா என்று சந்தேகத்தோடு மணீஷ் பார்த்தான்.

அவன் பார்வையைப் படித்த பஞ்சுத்தலையர் கோபப்பட்டார்.

"பிரமையல்ல. நிஜமாவே பாத்தேன்டா படிச்ச முட்டாளே.."

அவர் அதிக கோபம் கொள்ளும்போது மட்டுமே அவனிடம் "டா" போட்டுப் பேசுவார். மற்ற நேரங்களில் ஒருமையில் பேசுவாரே ஒழிய "டா"விகுதி சேராது.

"அமாவாசை இருட்டில் நீங்க என்ன பாத்தீங்களோன்னு நினைச்சேன்.." என்ற மணீஷ் உடனே மொபைலை எடுத்து கூகுளில் very large black bird என்று தேடினான். வட அமெரிக்கப் பகுதியில் உள்ள அண்டங்காக்கைகள் பற்றிய தகவல்கள் வந்தன..

இருவேறு உலகம்

"அந்த மாதிரி பறவைகள் வட அமெரிக்காலதான் இருக்காம்.. நம்ம நாட்டுல எல்லாம் இல்லையாம்.." என்றான்.

"அபூர்வமா ஒண்ணு ரெண்டு இந்தப்பக்கம் வந்து, அந்த மலைப்பக்கம் சுத்திகிட்டிருந்திருக்கலாம். அதை அவன் ஆராய்ச்சி செய்யப் போயிருக்கலாம்.."

"அப்படியே ஆனாலும் அது அமாவாசைக்கு அமாவாசைதான் வருமா என்ன..?"

அவன் சந்தேகமும் அவருக்கு நியாயமாகத்தான் தோன்றியது. அந்த நேரத்தில் அவரது வேலையாள் ஃபோன் செய்தான்.

"ஐயா சன் செய்திகளைப் பாருங்கய்யா.." என்றான்.

பஞ்சுத்தலையர் அவசர அவசரமாக டிவியில் சன் செய்திகளைப் பார்த்தார். செய்தியாளர் ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

"இவர் உடலைப் போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த அறிக்கையில் இவரைக் கடித்த பாம்பு கடும் விஷம் கொண்ட பாம்பு என்றும் கடித்த ஓரிரு நிமிஷத்திலேயே உயிர் போக்க வைக்கும் விஷத்தன்மை கொண்டது என்றும்

என்.கணேசன்

தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததால் இந்தப் பகுதி மக்கள் மத்தியில் பாம்பு குறித்த பீதி நிலவி வருகிறது. பகுதி மக்கள் பாம்பை மிகவும் தீவிரமாகத் தேடி வருகிறார்கள்.."

திரையில் வாடகைக் கொலையாளியை நெருக்கத்தில் காண்பித்தார்கள். அவன் முகத்தில் பீதி தெரிந்தது. உயிரோடிருக்கையில் அவன் உணர்ந்த கடைசி உணர்வு பிணமான பின்னும் அப்படியே தங்கி விட்டதாய் பஞ்சுத்தலையருக்குத் தோன்றியது. கடைசியாக யாராவது ஆளைப் பார்த்தானா இல்லை அந்தப் பாம்பைப் பார்த்தானா..?

பஞ்சுத் தலையருக்கு அவன் அந்தப் பாம்பு இருந்த அட்டைப் பெட்டியை அவர் அருகே கொண்டு வந்தபோது அவர் பின் வாங்கியதை ரசித்த காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. உடனே லேசான புன்னகை இப்போது அவருக்கு வந்தது.

"அப்ப என் பயத்தை ரசிச்சியேடா பாவி.. இப்ப நீயே கடிபட்டு பயத்தோடவே செத்துட்டியே. இதுவரைக்கும் நான் எடுத்துகிட்ட வேலைல ஒரு தடவ கூட தோத்ததில்லைன்னு பெருமையா சொன்னியே, இப்ப இந்த வேலைல ஜெயிச்சிட்டு செத்தாயா, தோத்துட்டு செத்தாயா..? ஒண்ணுமே புரியலயே.."

இருவேறு உலகம்

அதே

நேரத்தில்

பெங்களூருவில்

அந்த

ஆராய்ச்சியாளனும் அந்தச் செய்தியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தமிழ்நாட்டில் க்ரிஷ் மறைவு பற்றி ஏதாவது செய்திகள் வெளியாகின்றனவா என்று ஒவ்வொரு சேனலாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது தற்செயலாக அவன் இந்தச் செய்தியைப் பார்த்தான். அமாவாசை இரவில் அந்த மலைக்கு ஒரு அட்டைப்பெட்டியோடு வந்தவன் பிணமாகக் காட்டப்பட்டது அவனுக்கு பெருத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. இது தற்செயல் தானா, இல்லை அந்த அமாவாசை இரவு நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புடையதா..?

அத்தியாயம் 16

என்னதான் தயார் நிலையில் இருந்தாலும் கூட

செந்தில்நாதன் வந்து போகும் வரை மன அழுத்தத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்றே மணீஷுக்குத் தோன்றியது. இத்தனைக்கும் பஞ்சுத்தலையர் சொன்னது போல் என்ன செய்திருக்கிறோம், என்ன நடந்திருக்கிறது என்றே தெளிவில்லாத நிலைதான் இப்போது. ஆனாலும் குற்றமுள்ள மனது குறுகுறுத்துக் கொண்டே இருந்தது..

பஞ்சுத்தலையர் வீட்டில் அவன் இருக்கும்போதுதான் செந்தில்நாதன் ஃபோன் செய்திருந்தார். க்ரிஷ் குறித்துப் பேச வேண்டும் என்று சொன்னவரிடம் ஏன் என்ன விஷயம் என்று குரலில் முழு திகைப்பைக் காட்டி, அவர் தெரிவித்த தகவலில் அதிர்ச்சியைக் காட்டி சின்ன சந்தேகம் கூட அவருக்கு வராதபடி கவனமாக இருந்திருந்தான். க்ரிஷ் காணாமல் போனது குறித்துத் தெரிவிக்க தன்னிடம் எந்தப் புதிய தகவலும் இல்லை என்பதை நாசுக்காக அவன் சொல்லியும் அவர் அவனை நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக இருந்ததால் அவனுக்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகப்

இருவேறு உலகம்

போயிற்று. அவரை வீட்டுக்கு வரச் சொல்லி விட்டுத் தானும் வீட்டுக்கு விரைந்தான்.

அவன் வீடு போய்ச் சேர்ந்து கால் மணி நேரத்தில் செந்தில்நாதன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் அவனைப் பற்றி ஓரளவு தகவல்கள் சேகரித்து விட்டே வந்திருந்தார். மணீஷ் அமைச்சர் மாணிக்கத்தின் ஒரே மகன், பள்ளிப் படிப்பை ஊட்டி கான்வெண்டில் படித்தவன், படிப்பில் கெட்டிக்காரன், மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் தாயை இழந்தவன், இரண்டு குடும்பங்களுக்கும் இடையே இருந்த நெருங்கிய தொடர்பின் காரணமாகச் சிறிய வயதிலிருந்தே க்ரிஷின் நண்பன், சென்னை ஐ.ஐ.டியில்தான் கல்லூரிப் படிப்பில் இருவரும் இணைந்தார்கள், க்ரிஷைப் போலவே அரசியலில் ஈடுபட விரும்பாதவன்..

அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டவுடன் கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் மணீஷ் அவரிடம் கேட்டான்.

"சார் க்ரிஷ் பத்தி எதாவது தகவல்..?"

'இல்லை..' என்று தலையசைத்த செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"உங்களுக்குத் தெரிந்து க்ரிஷ்க்கு எதிரிகள் யாராவது இருக்காங்களா..?"

"இல்லை.."

"அவரை யாராவது பின் தொடர்றதாகவோ, சந்தேகப்படற மாதிரி அவர் கிட்ட நடந்துகிட்டதாகவோ எப்பவாவது உங்க கிட்ட சொல்லிருக்காரா..?"

யோசிப்பதாகச் சிறிது காட்டி விட்டு மணீஷ் இல்லை என்றான்.

பதில் தெரிந்திருந்தாலும் கூடக் கேட்டார்.

"நீங்க ரெண்டு பேரும் ஸ்கூல்ல இருந்தே ஒன்னா படிச்சவங்களா..?"

"இல்லை சார். நான் ஊட்டி கான்வெண்ட்ஸ் படிச்சேன். க்ரிஷ் சென்னைலயேதான் படிச்சான்.. காலேஜ்ல இருந்துதான் கூடப்படிக்கிறோம்.. ஐ.ஐ.டி.ல.."

"ரெண்டு பேருமே காலேஜ்ல ஒரே வகுப்பா..?"

"ஆமா.."

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதனின் அடுத்த கேள்விகள் கல்லூரி சூழல், நண்பர்கள் பற்றியதாக இருந்தன. மணீஷ் அந்த விஷயத்தில் மறைக்க ஏதுமில்லாததால் உண்மையையே சொல்லிக் கொண்டு வந்தான்.

"சமீப காலமா க்ரிஷ் என்ன ஆராய்ச்சியில் இறங்கியிருந்தார்னு தெரியுமா..?"

"சமீப காலங்கள்ல அமானுஷ்யமான விஷயங்கள்ல அதிகமா ஆர்வம் காண்பிச்சான்.. ஆனா ஆராய்ச்சி அது சம்பந்தமா செஞ்சானான்னு தெரியல.."

"பொதுவா அவர் செய்யற ஆராய்ச்சிகள் பத்தி உங்க கிட்ட அவர் பகிர்ந்துக்குவாரா.."

"பகிர்ந்துக்கறதுண்டு. ஆனா எல்லாமே முடிவடைஞ்சதுக்கு அப்புறமாதான்.. இதுதான் உண்மைன்னு அவன் கண்டுபிடிக்கறதுக்கு முன்னால அது சம்பந்தமா வாயே திறக்க மாட்டான்.. அது சம்பந்தமான பேச்சு வற்றப்ப கூட அவன் கிட்ட இருந்து ஒரு கருத்தைப் பிடுங்க முடியாது.."

என்.கணேசன்

சொல்லும்போது சின்னதாக ஒரு கசப்பைக் குரலில் வெளிப்படுத்தாமல் இருக்க மணீஷால் முடியவில்லை. அந்த விஷயத்தில் க்ரிஷ் உண்மையிலேயே அழுத்தக்காரன்..

"அவர் ஒவ்வொரு அமாவாசையும் அந்த மலைக்குப் போகிறது உங்களுக்குத் தெரியுமா..?"

பிரச்னைக்குரிய பகுதி வந்து விட்டது என்பதை உணர்ந்த மணீஷ் கவனமாகப் பதில் அளித்தான்.

"தெரியும்.. ஒரு அமாவாசை சாயங்காலம் நான் அவன் வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன்.. அவன் அங்கே போக கிளம்பிகிட்டிருந்தான்.."

"ஏன் போகிறாருங்கறதையும் அவர் சொன்னாரா..?"

"சொன்னான்.."

செந்தில்நாதன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

"என்ன சொன்னார்..?"

"ஒரு விஷயத்தை தெரிஞ்சுக்க வேண்டியிருக்குன்னு சொன்னான். பொதுவா எதாவது ஆராய்ச்சில இருக்கறப்ப

இருவேறு உலகம்

நாம 'என்ன செய்யறே'ன்னு கேட்டா அவன் சொல்ற ஒரே பதில் அதுதான்.."

"அதுக்கு மேல ஒண்ணும் நீங்க கேக்கலயா..?"

"கேட்டா அது அவன் காதுல விழாது.. கேள்வியே அனாவசியம்னு அவன் நினச்சா பதிலும் அனாவசியம்னு காதுலயே விழாத மாதிரி இருந்துடுவான்.." என்று சொன்ன மணீஷ் தன் வாழ்வில் பின்பற்ற ஆசைப்பட்டு முடியாமல் அவஸ்தைப்படும் ஒரு விஷயமாகவே அது இருந்தது. அந்த விஷயத்தில் க்ரிஷைப் போலவே இருக்க மணீஷ் எத்தனையோ முறை முயன்று தோற்றிருக்கிறான்.. பதில் சொல்லா விட்டாலும் உள்ளே கோபம் கொதித்துக் கொண்டாவது இருக்கும்..

"அங்கே அவர் என்ன மாதிரியான ஆராய்ச்சி செஞ்சுகிட்டிருந்திருப்பார்னு நினைக்கிறீங்க..?"

அந்தக் கேள்வி சின்னதாய் எரிச்சலைக் கிளப்ப அதை அப்படியே அடக்கிக் கொண்டு அவன் சொன்னான்.

"அவன் ஆராய்ச்சிகள் விஷயத்துல நாம எதையுமே யூகிக்க முடியாது.."

என்.கணேசன்

"மாயமா மறைகிற தன்மை பத்தி அவர் ஏதாவது ஆராய்ச்சியில் இறங்கி இருக்க வாய்ப்பிருக்கா..?"

செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் கடைசியாக ஆர்வம் காட்டிய பல விஷயங்களில் ஒன்றை பொதுவாகத் தேர்ந்தெடுத்து சும்மாதான் கேட்டார்.

ஆனால் இப்படி ஒரு ஆராய்ச்சி பற்றி சற்றும் எதிர்பாராமலிருந்த மணீஷுக்கு உடனடியாக முகம் வெளுத்தது. உடல் வியர்த்தது.. க்ரிஷ் சாகாமல் தன் ஆராய்ச்சியில் வெற்றி பெற்று மாயமாக மறைந்திருப்பானோ..?

அந்த மனிதருக்கு வயது சுமார் ஐம்பதிருக்கும்.

கம்பீரமான தேஜஸுடன் கங்கைக் கரையில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார். மாலை நேரங்களில் கங்கை பிரத்தியேக அழகு பெற்று விடுகிறது. அவர் அழகை ரசிப்பவர். நதியானாலும், கடலானாலும், மலையானாலும், மழையானாலும், மனிதர்களானாலும் காணக்கிடைக்கிற அழகை அவர் ரசித்து லயிக்காமல் இருப்பதில்லை. தூரத்தில் சில யாத்திரீகர்கள் கங்கையில் மூழ்கிக் குளித்துக்

இருவேறு உலகம்

கொண்டிருந்தார்கள். சில இளைஞர்கள் நீந்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்..

அவர் செல்ஃபோன் மெலிதாக இசைத்தது. அவர் என்றுமே செல்ஃபோன் ஒலியை மெலிதாகவே வைத்திருப்பார். ஒலிப்பது அவருக்கு மட்டும் கேட்டால் போதும். எந்த சந்தடியிலும் அந்த மெலிதான சத்தம் அவருக்குக் கேட்கும்.. செல்ஃபோனைக் கையில் எடுத்து அழைப்பது யாரென்று பார்த்தார். உமா நாயக் என்ற பெயர் பளிச்சிட்டது. ISTRAC ல் வேலை செய்யும் பெண் விஞ்ஞானி..

கங்கையைப் பார்த்துக் கொண்டே ஆங்கிலத்தில் "சொல்.." என்றார்.

"சென்னையிலிருந்து ஒரு புதுத்தகவல்.." அவளும் ஆங்கிலத்தில் சொன்னாள்.

"என்னது..?"

"அந்த அமாவாசை இரவு ஒரு ஆள் அட்டைப் பெட்டியை எடுத்துகிட்டு மலையேறினானு சொன்னேனே. அவன் இறந்துட்டான்.."

"எப்படி..?"

என்.கணேசன்

"பாம்பு கடிச்ச செத்திருக்கான்.. டி.வியில் நியூசில் வினோத் தற்செயலா பார்த்திருக்கான்.. பார்த்துட்டு எனக்கு சொன்னான்.."

வினோத் ISTRAC ல் வேலை செய்யும் ஆராய்ச்சியாளன்.. அந்த மனிதர் கண்கள் தானாக முடின. முளை வேகமாக இயங்க ஆரம்பித்தது.

"பாம்பு கிடைச்சதா.."

"இல்லை.. அந்த ஏரியா ஜனங்க பீதியோட இன்னும் தேடிகிட்டிருக்கறதா ந்யூஸ்ல சொன்னாங்களாம்.."

"உன் டைரக்டருக்கு சொன்னாயா..?"

"சொன்னேன்.. அந்த மனுஷன் அதுக்கு பெரிய முக்கியத்துவம் தரல.."

"முட்டாள்.." என்று சொல்லியபடி அந்த மனிதர் எழுந்தார். எந்தத் தகவலும் அதன் முக்கியத்துவம் அறிந்தவர்களுக்கு மட்டுமே உதவ முடியும். முட்டாள்கள் எதன் அருமையையும் கடைசியாக மட்டுமே உணர்கிறார்கள்.

இருவேறு உலகம்

"சரி.. அந்தக் கருப்பு படங்கள் பத்தி ரிப்போர்ட் ஏதாவது வந்துச்சா.."

"இன்னும் வரலை.."

"வந்தவுடனே ஃபோன் செய்.." என்றவர் நடக்க ஆரம்பித்தார். அதன் பின் அவர் கவனம் கங்கை பக்கம் செல்லவில்லை. கிடைத்த தகவலைத் தீர்க்கமாக யோசிக்க ஆரம்பித்தார். முடிவில் 'களத்தில் முதல் காய் நகர்த்தப்பட்டு விட்டது' என்பது புரிந்தது.

அவரும் களமிறங்க வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது..!

அத்தியாயம் 17

க்ரிஷ் மாயமாக மறையும் தன்மை குறித்த

ஆராய்ச்சிகளில் இறங்கியிருக்க வாய்ப்பிருக்கிறதா என்று
கேட்டவுடன் மணீஷிடம் தெரிந்த திடீர் மாற்றத்தை
செந்தில்நாதன் திகைப்புடன் பார்த்தார்.

‘என்ன ஆயிற்று இவனுக்கு..?’

உடனடியாக மணீஷ் சமாளித்தான்.

"வாயுத் தொந்தரவு பல நேரங்கள்ல ஹார்ட் அட்டேக்
மாதிரியே வந்து பயமுறுத்திடுது.." என்று சொல்லிக் கொண்டே
கைக்குட்டையால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

"எனக்கு இந்தப் பிரச்னை அடிக்கடி வரும்.. என்ன
கேட்டிங்க..?"

அவர் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தபடியே மறுபடியும் தன்
கேள்வியைக் கேட்டார். முழுமையாக சுதாரித்திருந்த அவன்
வாய்விட்டுச் சிரித்தான்..

இருவேறு உலகம்

"காமிக்ஸ்ல வற்ற மேட்டரை எல்லாம் க்ரிஷ்
ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துகிட்டிருப்பான்னு எப்படி சார்
நினைக்கிறீங்க.."

செந்தில்நாதன் அவன் மீது வைத்த பார்வையை
விலக்காமல் சொன்னார்.

"க்ரிஷ் கடைசியா கூகுள்ல தேடிப்படிச்ச விஷயங்கள்ல
இதுவும் ஒண்ணு. அதான்.."

மணீஷ் மனதில் மறுபடி கலவரம் தலையெடுத்தாலும்
வேகமாக யோசித்ததில் க்ரிஷின் ஆராய்ச்சி அவர் சொல்வது
போல இருக்க வழியில்லை என்று தோன்றியது. அதற்கான
காரணங்களை அவரிடம் வெளிப்படையாகவே சொன்னான்.

"அவன் ஆராய்ச்சிக்கும் அந்த மலைக்கும்
அமாவாசைக்கும் இடையே ஏதோ சம்பந்தம் இருக்கு சார்.
அதனாலதான் அவன் அங்கே போயிருக்கிறான். மாயமா
மறைகிற ஆராய்ச்சிக்கும் அந்த மலைக்கும் என்ன சம்பந்தம்
இருக்க முடியும்..?"

என்.கணேசன்

அவருக்கு அவன் சொல்வது சரியாகவே தோன்றியது.
தலையசைத்து விட்டு அடுத்த கேள்வியை அவனிடம்
கேட்டார்.

"க்ரிஷ் யாரையாவது காதலிக்கிறாரா..?"

சாதாரணமாக ஆமாம் அல்லது இல்லை என்று உடனே
சொல்லக்கூடிய பதிலைச் சொல்ல அவன் சில வினாடிகள்
எடுத்துக் கொண்டு எச்சிலை விழுங்கி விட்டு..

"எனக்குத் தெரிஞ்சு இல்லை.." என்றான்.

அவனையே கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே அவர்
கேட்டார்.

"அவருக்கு நீங்களும், ஹரிணியும்தான் நெருங்கிய
நண்பர்கள்னு கேள்விப்பட்டேன்.. ஹரிணி அவருக்கு நண்பர்
மட்டும்தானா இல்லை அவங்களுக்கிடையே காதலும்
இருக்கா..?"

அவன் முகம் இறுகியது.

"எனக்குத் தெரிஞ்சு நட்பு மட்டும்தான்.." என்று சற்று
வேகமாகவே சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்கும் அவன் 'எனக்குத் தெரிஞ்சு' என்று சொன்னதை அவர் மனதில் அடிக்கோடிட்டார். பிறகு அவனிடம் வேறு சில கேள்விகள் கேட்டு விட்டு அவர் கிளம்பினார். கிளம்புவதற்கு முன் "எனக்கு உங்கள் உதவி இனியும் தேவைப்படலாம். அப்படி தேவைப்பட்டால் உங்களைத் தொடர்பு கொள்கிறேன்.." என்றார்.

'மறுபடியுமா..?' என்று மனதில் வெடித்தாலும்.. "ஓ.கே சார். ஆனா அதுக்கு முன்னடியே க்ரிஷ் கிடைச்சடுவான்னு நம்பறேன்.." என்று புன்னகையுடன் அவன் கூறினான்.

அவனுக்குப் பேசும்போது கூர்மையாக அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த ஆளைப் பிடிக்கவில்லை. தர்மசங்கடமான கேள்விகள் வேறு.. அவர் போன பிறகு பஞ்சுத்தலையருக்குப் ஃபோன் செய்தான்.

"அந்த ஆளு இப்பதான் போறார். எனக்கு சுத்தமா அந்த ஆள பிடிக்கல. கூர்மையா சந்தேகப்படற மாதிரியே பாக்கறார்.."

பஞ்சுத்தலையர் அவனிடம் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"அப்படிப் பார்க்கறது போலீஸ்காரன் புத்தி. அதை பெரிசா எடுத்துக்காதே. நீ மட்டும் அமைச்சர் மகனா இல்லாம இருந்தா இந்த மரியாதையும் இருந்திருக்காது. உன் மேலயே முழுசந்தேகம் இருக்கற மாதிரிதான் கேள்விகளும், தோரணையும் இருந்திருக்கும். அதை விடு. அவன் என்னவெல்லாம் கேட்டான். நீ என்னவெல்லாம் சொன்னேன்னு சொல்லு.."

அவன் எல்லாவற்றையும் சொன்னான். எல்லாம் கேட்டு விட்டு அவர் சொன்னார்.

"உன் ஃப்ரண்ட் நெஜமாவே மாயமா மறையற ஆராய்ச்சில ஜெயிச்ச மாயமா மறஞ்சிருக்க மாட்டானே.. அந்த மலை, அமாவாசை, அந்த மாயமா மறையற ஆராய்ச்சி முனுக்கும் இடையே ஏதாவது சம்பந்தம் இருந்து அது உனக்கும் எனக்கும் தெரியாம இருந்தா..?"

"அட நீங்க வேற ஏன் சும்மா பீதியை கிளப்பறீங்க..?"

இருவேறு உலகம்

வாரணாசியிலிருந்து சென்னைக்கு விமானம் மூலம் வந்து சேர்வதற்கு முன்பே அந்த மனிதர் பாம்பு கடித்து இறந்தவனுடைய முழுத்தகவல்களையும் பெற்று விட்டிருந்தார். இறந்தவன் வாடகைக் கொலையாளி என்றும் அவன் யாருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படாத வகையில் கொலை செய்வதில் வல்லவன் என்றும் மரணம் பாம்புக்கடியால் ஏற்பட்டது என்று எல்லோரையும் நம்ப வைத்து விடுவான் என்றும் தகவல் கிடைத்தது. இது போல் பல கொலைகள் செய்திருக்கிறானாம்.. அந்தப் பாம்புக்கடியாலேயே அந்த வாடகைக் கொலையாளியும் செத்திருப்பது இயற்கையின் தீர்ப்பாகி விட்டது என்று எண்ணியவனாக அந்த மனிதர் மெலிதாய் புன்னகைத்தார்..

விமான நிலையத்தில் அக்கம் பக்கம் பார்க்காமல் நேர் பார்வையுடன் வெளியே வந்தார். வெளியே வந்தவர் தன் பார்வையைச் சுற்றிலும் ஒரேயொரு முறை சுழற்றினார். பெயரே இல்லாமல் ஒரு வெள்ளை அட்டையைத் தூக்கிப் பிடித்தபடி வெள்ளைச் சீருடையில் ஒரு ஆள் ஓரமாக நின்றிருந்ததைக் கவனித்து நேராக அவனருகே சென்றார். அந்த ஆள் அவர் அருகே சென்றதும் தலை குனிந்து வணங்கினார். அந்த மனிதன் லேசாகத் தலையசைத்தான். பின்

என்.கணேசன்

இருவரும் வாகனங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதி நோக்கி நடந்தார்கள். ஒரு வெள்ளைக் கார் அருகே வந்ததும் அந்த வெள்ளைச் சீருடை ஆள் நின்று கார் சாவியை அந்த மனிதரிடம் நீட்டினான். வாங்கிக் கொண்டு லேசாக அந்த மனிதன் தலையசைத்தார். அந்தச் சீருடை ஆள் போய் விட்டான். அந்த மனிதர் அந்த வெள்ளைக்காரில் ஏறி ஒரு நிமிஷம் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார். அவர் பார்வை அந்த இடத்தின் சூழலை வேகமாக அலசியது. பின் காரை நிதானமாகக் கிளப்பினார்.

கார் பல சாலைகளைக் கடந்து பின் ஓ.எம்.ஆர் சாலையில் நிதானமாகச் செல்ல ஆரம்பித்தது. அவர் கண்கள் யாராவது பின் தொடர்கிறார்களா என்று அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டன. இல்லை.. சில மைல்கள் பயணத்திற்குப் பின் கார் ஒரு பெரிய பழைய பங்களாவை அடைந்தது. அவர் காரில் இருந்து இறங்கியபோது பைஜாமா ஜிப்பா அணிந்திருந்த, தாடி வளர்த்திருந்த இளைஞன் இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டே அந்த மனிதரை வரவேற்றான்.

அவனைப் பார்த்து அந்த மனிதர் மெலிதாகப் புன்னகைத்தார். அவன் அவரைப் பங்களாவிற்குள் அழைத்துச் சென்றான்.

இருவேறு உலகம்

உள்ளே சென்றமர்ந்ததும் அந்த மனிதர் சொன்னார்.

"நான் இனி சில காலம் இங்கேயே தங்க வேண்டியிருக்கும்னு நினைக்கிறேன்.."

பயபக்தியுடன் அவன் சொன்னான்.

"சந்தோஷம் மாஸ்டர். அதை நான் யூகிச்சு எல்லா ஏற்பாடும் செய்தாச்சு.."

பின் ஒரு அச்சிட்ட வெள்ளைத்தாளை அவரிடம் நீட்டினான். அதில் முப்பது பெயர்களும் அவர்கள் செல்ஃபோன் நம்பர்களும் இருந்தன. பெரிய பதவிகளிலும், அந்தஸ்திலும் இருந்த மனிதர்கள் அவர்கள். மேலோட்டமாய் அந்தத் தாளைப் பார்வையிட்ட அவர் அதை மடித்து தன் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டார். பின் கேட்டார்.

"அந்த வாடகைக் கொலையாளியை அனுப்பினது யார்னு தெரிஞ்சுதா..?"

"கடைசியா அவன் அதிகம் பேசினது ஒருத்தர் கிட்டதான். மந்திரி மாணிக்கத்தோட தாய் மாமன் அவர். பேர் சங்கரமணி. ஆனா எல்லாரும் கூப்பிடறது சகுனின்னு. ஆள் கேரக்டரும் அப்படிதான். வாடகைக் கொலையாளி

என்.கணேசன்

வீட்டாளுகளுக்கு அவனோட மொபைல் ஃபோன் கிடைக்கல. ஆச்சரியம் என்னன்னா அந்தக் கொலையாளி செத்த பிறகும் அந்த மொபைல்ல இருந்து சகுனி செல்லுக்கு மூணு கால்ஸ் போனதுதான்.. சகுனி அரண்டு போய் கால்ஸ் ட்ரேஸ் பண்ணச் சொல்லியிருக்கார். அந்தக் கால்ஸ் அவரோட ஏரியாவுல இருந்தேதான் போயிருக்குன்னு பதில் வந்திருக்கு. இப்ப வீட்ட சுத்தி செக்யூரிட்டி போட்டிருக்கார் மனுஷன்.."

மாஸ்டர் என்றழைக்கப்பட்ட அந்த மனிதர் மிகவும் கவனமாக அந்தத் தகவலைக் கேட்டார். ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சி ரகசியமாய் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்த வேளையில் திடீர் என்று உபகதையாய் இடையே புகுந்து என்ன நடந்திருக்கிறது என்றே தெரியாமல் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்தபோது வேடிக்கையாக இருந்தது.

"அவங்க எதுக்கு அந்தப் பையன் க்ரிஷ்ஷ கொல்ல முயற்சி பண்ணினாங்கன்னு தெரிஞ்சுதா..?"

"இல்லை.. இத்தனைக்கும் ரெண்டு மந்திரி குடும்பங்களும் பல வருஷங்களா நெருக்கமத்தான் இருக்காங்க. மாணிக்கத்தோட பையன் மணீஷ் க்ரிஷோட நெருங்கின நண்பன்.."

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் சொன்னார்.

"அரசியல்வாதிகள் நெருக்கம் தண்ணில பாசி மாதிரி.
எத்தனை வருஷமா பழகினாலும் வேர் பிடிக்காது.."

அவனும் சில காலமாகப் பல அரசியல்வாதிகள்
கூடப்பழகி வருபவன். அவர் சொன்னதைக் கேட்டுப்
புன்னகைத்து விட்டுச் சொன்னான்.

"மந்திரி மாணிக்கம் சிங்கப்பூர் போயிட்டு
இன்னைக்குத்தான் திரும்பி வர்றார்.."

"அந்த ஆள் எப்படி..?"

"அழுக்கமான ஆள்.."

"க்ரிஷோட அப்பா.."

"அவர் நல்ல மனுஷன்.."

"அவங்களுக்கு க்ரிஷ் கிட்ட இருந்து ஏதாவது தகவல்
வந்திருக்கா..?"

என்.கணேசன்

"இல்லை.. சி.எம். இதை ரகசியமா விசாரிக்க
செந்தில்நாதன்கிற போலீஸ் அதிகாரிய நியமிச்சிருக்கார். அவர்
திறமையானவர்.."

இத்தனை பேரில் யார் மூலமாக களத்தில் இறங்குவது
என்று மாஸ்டர் யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

அத்தியாயம் 18

செந்தில்நாதன் ஹரிணியைப் ஃபோனில் தொடர்பு கொண்டு க்ரிஷ் குறித்து நேரில் பேச வேண்டும் என்று சொன்னபோது, உடனடியாக வார்த்தைகள் சற்றுக் கடுமையான தொனியிலேயே வந்தன.

"அவனப் பத்தி என் கிட்ட ஏன் பேச வர்றீங்க, அவனோட வீட்டாளுங்க கிட்ட பேசுங்க.."

செந்தில்நாதன் அமைதியாகச் சொன்னார்.

"அவரோட வீட்டாள்க கிட்ட பேசிட்டேன். அவர் நண்பர் மணீஷ் கிட்டயும் பேசிட்டேன். உங்க கிட்டயும் பேச வேண்டியிருக்கு.."

அப்போதுதான் அவள் விபரீதமாக ஏதோ ஒன்று நடந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தது போல் தோன்றியது. கடுமை காற்றில் பறக்க அவள் திகிலோடும் பதற்றத்தோடும் மெல்லக் கேட்டாள்.

"என்னாச்சு அவனுக்கு..?"

என்.கணேசன்

அவர் சுருக்கமாகச் சொன்னார். சொன்னவுடன் இப்போதே வரலாம் என்றவள் தன் விலாசத்தையும் தெரிவித்தாள். அவள் குரல் மிகவும் தாழ்ந்து போயிருந்தது.

க்ரிஷ் கம்ப்யூட்டரில் தெரிந்த ஹரிணியின் முகத்திற்கும் இப்போது நேரில் தெரியும் முகத்துக்கும் இடையே பெரிய வித்தியாசத்தை செந்தில்நாதனால் பார்க்க முடிந்தது. க்ரிஷ் கம்ப்யூட்டரில் மகிழ்ச்சியும் துடிப்புமாய் தெரிந்த ஹரிணி இப்போது கவலையும் வாட்டமுமாய்த் தெரிந்தாள். க்ரிஷ் காணாமல் போனது குறித்து அவர் ஃபோனில் சுருக்கமாகச் சொன்னதை மீண்டும் விரிவாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டாள். அந்த நேரத்தில் அவள் முகத்தில் தெரிந்த வலிமிகுந்த உணர்வுகள் அவள் க்ரிஷைக் காதலிக்கிறாள் என்பதை சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் அவருக்குத் தெரிவித்தன..

செந்தில்நாதன் அங்கு வருவதற்கு முன்பே அவளைப் பற்றியும் தகவல்கள் சேகரித்து விட்டே வந்திருந்தார். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்தவள், தாய் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியில் அதிகாரியாக வேலை பார்க்கிறார், பள்ளிப் படிப்பை மதுரையில் முடித்தவள், கல்லூரிப் படிப்பின்போதுதான் சென்னை வந்தவள், கல்வியில்

இருவேறு உலகம்

மட்டுமல்லாமல் சமூக சேவையிலும், பெண்ணுரிமையிலும் முன்னணியில் இருப்பவள்..

செந்தில்நாதன் அவளிடமும் மணீஷிடம் க்ரிஷ் பற்றி கேட்ட ஆரம்பக் கேள்விகளைக் கேட்டார். அவள் பதில்களும் அவன் பதில்களை ஒட்டியே இருந்தன. ஆராய்ச்சிகள் பற்றி அவை முடியும் முன் யாரிடமும் பகிர்ந்து கொள்ள மாட்டான், கேட்டாலும் சொல்ல மாட்டான், அவனுக்கு யாரும் எதிரிகள் இல்லை, சமீபத்திய ஆராய்ச்சி பற்றித் தெரியாது..

கடைசி ஆராய்ச்சி மாயமாக மறையும் தன்மை குறித்ததாக இருக்குமா, அவன் கடைசியாக நிறைய தேடிப்படித்த விஷயம் அது என்று அவர் கேட்டபோது அவள் மணீஷ் காட்டிய எதிர்விளையைக் காட்டவில்லை. மாறாக அவள் முகத்தில் பெருமிதம் ஒரு க்ஷணம் எட்டிப் பார்த்தது.

"இருக்கலாம் சார். அவன் மனசுக்குள்ள ஒரு கேள்வி எழுந்துடுச்சுன்னா விடை கிடைக்கறவரைக்கும் ஓய மாட்டான்.. நான் யார் கிட்டயும் இதுவரைக்கும் பார்த்திருக்காத ஒரு தன்மை அது.."

என்.கணேசன்

சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்து விட்டு திடீரென்று அவளையே கூர்ந்து பார்த்தபடி செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"முதல்ல எல்லாம் அவர் வீட்டுக்கு நீங்க அடிக்கடி போவீங்க, ஆனா சில மாதங்களா போறதில்லைன்னு கேள்விப்பட்டேன்.. என்ன காரணம்..?"

ஒரு கூடிணம் சிலையாகச் சமைந்த அவள் பின் மெல்ல சுதாரித்துக் கொண்டாள். பின் உண்மையை விவரித்துச் சொல்லி விடாமல், அதே நேரம் பொய்யும் சொல்லிவிடாதபடியோசனையோடு சரியாக வார்த்தைப்படுத்தி உண்மையைச் சொன்னாள்.

"அவன் வீட்டுக்குப் போனா எப்பவுமே அவன் படிச்சுட்டோ, எழுதிட்டோ, ஆராய்ச்சி பண்ணிட்டோ இருப்பான். சில நேரங்கள்ல நாம போயிருக்கறதைக் கூட மறந்துடுவான். போய் அவனை ஏன் தொந்தரவு செய்யணும்னு கடைசி தடவ தோணிடுச்சு. அதனால அதுக்கப்பறம் போகல.."

அவள் ஒரு சாதாரண விஷயம் போலவே அதைச் சொன்னாலும் அவன் வீட்டிற்குக் கடைசியாகப் போன அந்த நாளில் நடந்ததை அவளால் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாது..

இருவேறு உலகம்

காதலிப்பதாக அவனும் அவளிடம் இதுவரை தெரிவித்ததில்லை. அவளும் அவனிடம் தெரிவித்ததில்லை. காதலை வார்த்தைகளால் சொல்லித் தெரியப்படுத்த வேண்டிய நிலையை எப்போதோ தாங்களிருவரும் தாண்டி விட்டதாக அவள் நினைத்திருந்தாள்.. அவனுடன் இருக்கும் கூணங்கள் மிகவும் உயிர்ப்புள்ள கூணங்கள்.. எத்தனையோ நாட்கள் நேரிலும், ஃபோனிலும் மணிக்கணக்கில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதே போல எத்தனையோ நாட்கள் இருவரும் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமல் கையில் ஒவ்வொரு புஸ்தகத்துடன் சேர்ந்து உட்கார்ந்து படித்திருந்திருக்கிறார்கள். பேச்சு கூட அவசியம் இல்லை என்கிற நிலையைத் தாங்கள் எட்டி விட்டிருந்ததாக அவள் பெருமையுடன் நினைத்திருக்கிறாள்.

அவன் அவள் வீட்டுக்கு வருவது மிக அபூர்வம். ஆனால் அவள் அடிக்கடி அவன் வீட்டுக்குப் போவாள். அவளுடைய தாய், "நீதான் நாய் மாதிரி அவன் பின்னாடியே போயிட்டிருக்காய். அவன் அப்படி வர்றானா பார்.." என்று அடிக்கடிக் குத்திக் காண்பித்தாலும் அவள் அதை ஒரு பொருட்டாக நினைத்ததில்லை. இந்தக் கணக்கெல்லாம் பார்ப்பது சிறுபிள்ளைத்தனமாக அவளுக்குப் பட்டது. அந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மை அவளிடம் இருந்ததால்

என்.கணேசன்

தங்களுக்குள் விரிசல் வரும் என்று அவள் என்றுமே நினைத்ததில்லை. ஆனால் அப்படி ஒரு நாளும் வந்தது..

எப்போதுமே அவள் அவனுடைய வீட்டுக்குப் போகும்போது அவன் ஏதாவது படித்துக் கொண்டோ, ஆராய்ந்து கொண்டோ இருந்தால் முதலில் பார்த்துப் புன்னகைத்து விட்டு மறுபடித் தன் வேலையில் சுமார் பத்துப் பதினைந்து நிமிஷங்கள் ஈடுபட்டு விட்டு ஒரு சரியான கட்டத்தில் அதை நிறுத்தி விட்டுத்தான் அவள் பக்கமே திரும்புவாள். அவளுக்கு அதில் வருத்தமே இருந்ததில்லை. அது உச்சக்கட்ட செயல்திறத்தின் நல்லதொரு பழக்கம் என்று கூட அங்கீகரித்தாள். அன்றும் அவளைப் பார்த்தவுடனேயே புன்னகைத்து விட்டு எதையோ குறிப்பிட்டுத்துக் கொண்டிருந்த வேலைக்குக் கவனத்தைத் திருப்பிக் கொண்டாள். பத்து நிமிஷம் பதினைந்தாகியது.. பதினைந்து நிமிஷம் அரை மணியாக நகர்ந்தது. அரை மணி ஒரு மணியாகியது. ஒரு மணியாகியபோது பொறுமை இழந்தாள். ஒன்றரை மணியாக ஆரம்பித்தபோது அவளுக்கே அது அநியாய அலட்சியமாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தது. இரண்டு மணியான பிறகு அவமானமாகவே தோன்றவே அங்கிருந்து

இருவேறு உலகம்

எழுந்து வந்து விட்டாள். மனம் கொதிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

கண்டிப்பாக நினைவு திரும்பியவுடன் ஃபோன் செய்வான் அப்போது கடுமையாகப் பேச வேண்டும் என்று அவள் நினைத்திருந்தாள். அவன் பேசவேயில்லை. அது அவள் ஆத்திரத்தைப் பலமடங்காகப் பெருக்கியது. இரண்டு நாட்கள் கழித்து கல்லூரியில் சந்திக்கையிலாவது அப்படி நடந்து கொண்டதற்கு மன்னிப்பு கேட்பான் என்று எதிர்பார்த்தாள். அவன் அப்போதும் அதுபற்றி எதுவும் பேசவோ, கேட்கவோ இல்லை. பொதுவாக எப்போதும் போலப் பேசினான். அவன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இறுக்கமான முகத்துடன் அவனுக்குப் பதிலளித்துப் பார்த்தாள். அதுவும் அவனுக்கு உறைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

வேறு யாராவதாக இருந்திருந்தால் சரிதான் போடா என்று உதறிவிட்டுப் போயிருப்பாள். அவனிடம் அப்படி விலக அவள் மனம் அனுமதிக்கவில்லை. பொக்கிஷமாக நினைத்துப் பார்க்க எத்தனையோ தருணங்கள் தந்திருக்கிறான். நட்பு என்கிற எல்லையை மீறி காதலின் நெருக்கமான தருணங்களில் இருவரும் திளைத்திருக்கிறார்கள்.

என்.கணேசன்

அவன் மிக நல்லவன். அனாவசியமாக யார் மனதையும் புண்படுத்தாதவன். நியாயம் தவறாதவன். சின்ன முகபாவனை மாற்றத்தைக் கூட கவனிக்க முடிந்தவன், அதற்கான காரணத்தை ஆழமாக உணர முடிந்தவன். அடுத்தவர் உணர்வுகளில் இருந்து பார்க்க முடிந்தவன்.. அப்படிப்பட்டவன் அவளிடம் அப்படி நடந்து கொண்டதற்கான காரணம் அவளுக்குப் புரியவே இல்லை. ஒன்று மட்டும் புரிந்தது. காதல் வட்டத்தில் இருந்து வெளியே வந்து நட்பு வட்டத்திலேயே தங்கி விட அவன் முடிவெடுத்திருப்பது புரிந்தது. அவன் அலைவரிசையில் அவளும் அடிக்கடி இணைய முடிந்தவள். அதனால் அது அவளுக்குப் புரிந்தது. காதலையே தெரிவிக்காதவன் விலகுவதற்காகக் காரணம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லையே..

ஆனால் அவளுக்கு வலித்தது. நிறையவே வலித்தது. பல நாட்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் தனியாக அழுதிருக்கிறாள். அதை வெளிக்காட்டாமல் அவனுடன் அதற்குப் பின் சின்ன இடைவெளியுடனேயே பழக ஆரம்பித்தாள். ஏன் என்ற காரணத்தை ஏதாவது ஒரு தருணத்திலாவது அவன் சொல்வான் என்று எதிர்பார்த்தாள். அவள் ஏதாவது தவறு செய்திருந்து அவன் தெரிவித்தால் அதற்கு மன்னிப்புக்

இருவேறு உலகம்

கேட்கக் கூட அவள் தயாராக இருந்தாள். ஆனால் முன்பு அப்படி நெருங்கி இருந்ததற்கான எந்த அடையாளமும் அவனிடம் பின் தென்படவில்லை. பல சமயங்களில் காரணத்தை அவனிடம் வாய்விட்டே கேட்க வேண்டும் என்று தீவிரமாக நினைத்திருக்கிறாள். அவனாகச் சொல்லப் பிரியப்படாத ஒன்றை வலுக்கட்டாயமாகக் கேட்பதும் தனக்குக் கேவலம் என்றும் கூடவே தோன்றியதால் அதைத் தவிர்த்திருக்கிறாள்..

செந்தில்நாதன் அதற்குப் பிறகும் நிறைய கேள்விகள் கேட்டார். அவளும் பதில் சொன்னாள். அவர் போன பிறகுத் தனதறைக்குள் நுழைந்து தாளிட்டுக் கொண்டு அவள் அழ ஆரம்பித்தாள்.

"ஒண்ணும் சொல்லாட்டிக் கூடப் பரவாயில்லை.. எங்கயாவது தூரத்துல இருந்தே உன்னைப் பார்த்துட்டு வாழ்ந்துட்டுப் போயிடலாம்னு நினைச்சேன்.. இப்ப காணாமக் கூடப் போயிட்டியேடா.. டேய் பாவி நமக்குள்ள இருந்த பந்தத்துக்கு என்னடா அர்த்தம்.. கடைசிவரைக்கும் அதையும் சொல்லாமயே போயிட்டியேடா.. எங்கடா போனே..? உன் மனசுல என்னப் பத்தி என்னடா நினைச்சுட்டிருந்தே..?"

மாஸ்டர் என்றழைக்கப்பட்ட மனிதர் கையில் க்ரிஷுக்கு நெருக்கமானவர்கள் புகைப்படங்களும், அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் ஏராளமாக இருந்தன. ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு புஸ்தகமே எழுதி விடும் அளவு தகவல்கள் இருந்தன. எதையும் விட்டு விடாமல் பொறுமையாக எல்லாவற்றையும் படித்தார். பல வருஷங்கள் பழகியவர்கள் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாத எத்தனையோ புரிதல்கள் இப்போது அவர்களைப் பற்றி அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தன. எல்லோரையும் ஆழமாகவே தெரிந்து கொண்ட பின் முடிவாக அவர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த நபர் மூலம் களத்தில் இறங்கத் தீர்மானித்தார்.

அத்தியாயம் 19

மணீஷிடம் ஹரிணி ஃபோன் செய்து பேசினாள்.

"என்னடா இது, க்ரிஷ் காணாம போயிட்டானாம். ஒரு போலீஸ் ஆஃபீஸர் வந்து இப்பதான் பேசிட்டு போறார். என்னடா ஆயிருக்கும்..?"

அவள் கவலை அவனுக்கு வலித்தது.

"தெரியல ஹரிணி. அந்தப் போலீஸ் ஆஃபீஸர் இங்கயும் வந்துட்டுப் போனார். கேள்விப்பட்டவுடன நானும் அதிர்ச்சி ஆயிட்டேன்.. என்ன நடந்துருக்கும்னு ஒண்ணுமே புரியல. அந்தப் போலீஸ் ஆஃபீஸர் இந்த விஷயத்த வெளிய சொல்ல வேண்டாம். மீடியாக்குத் தெரிஞ்சா அது துப்பறிய இடைஞ்சலா இருக்கும்னு வேற சொல்லிட்டுப் போனார்.."

"என் கிட்டயும் சொன்னார்.. கேள்விப்பட்டதுல இருந்து மனசே சரியில்ல.."

அவள் தன்னால் எந்த வேலையிலும் முழுமனதோடு ஈடுபட முடியவில்லை என்கிற வகையில் ஏதேதோ சொல்லிக்

என்.கணேசன்

கொண்டே போனாள். ஆனால் அவன் காதில் எதுவும் விழவில்லை. அவள் க்ரிஷாக்காகக் கவலைப்பட்டுத் துடிக்கிற விதம், சொல்கிற வார்த்தைகள் எல்லாம் அமிலமாக அவன் இதயத்தை அரித்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் தன் மன வேதனைகளை எல்லாம் ஒரு நல்ல நெருங்கிய நண்பனிடம் கொட்டி விட்ட திருப்தியில் பேச்சை முடித்தாள். ஆனால் அவன் மனதில் அதிருப்தி மலையாக உயர்ந்து அழுத்தியது..

செல்வச்செழிப்பில் பிறந்து வளர்ந்த அவனுக்குச் சின்ன வயதிலிருந்தே எந்தக் குறையும் தெரியாமல் அவன் தந்தை மாணிக்கம் வளர்த்தார். ஒரே மகன் மீது அவர் உயிரையே வைத்திருந்தார். அவனை ஊட்டி கான்வெண்டில் படிக்க வைத்தார். அவனும் பள்ளியில் ஒவ்வொரு தேர்விலும் முதல் மாணவனாகவே தேர்ச்சி பெற்று வந்தான். பள்ளியில் அவன் நண்பர்களுக்கு இடையே இரண்டாம் இடத்துக்குத்தான் போட்டியே இருந்தது. முதலிடத்திற்கு வருவது மணீஷ் இருக்கும் வரை சாத்தியம் இல்லை என்ற சக மாணவர்கள் நம்பினார்கள். ஆசிரியர்கள் அவனைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டாடினார்கள். வீட்டில் அவன் பெற்றோர் பெருமிதம் கொண்டார்கள். மொத்தத்தில் வெற்றியின் உருவமாகவே அவன் வாழ்ந்தான். பழகும்போது தராதரம் பார்த்து மட்டுமே

இருவேறு உலகம்

பழகுவான். தேர்வுகளில் அதிக மதிப்பெண் வாங்குபவர்கள், பணத்திலும் அந்தஸ்திலும் உயர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அவன் நட்பு வட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அதிலும் பல தரங்கள் வைத்திருந்தான். சிலருக்கு புன்னகை மட்டுமே, சிலரிடம் சிறு பேச்சுகள் மட்டுமே, சிலரிடம் மட்டுமே அதிக நெருக்கம் போன்ற பல நிலைகள் இருந்தன.

அரசியலில் தன் தந்தைக்கு இணையான நிலையில் இருந்த கமலக்கண்ணன் குடும்பத்தைக் கூட அவன் தங்களுக்குச் சரிசமமாக நினைக்கவில்லை. அவன் பெற்றோர் இருவரும் பட்டதாரிகள். கமலக்கண்ணனும், பத்மாவதியும் பத்தாம் வகுப்பு தாண்டாதவர்கள். அரசியலுக்கு வரும் முன் கமலக்கண்ணன் சரியான வேலை எதுவும் இல்லாமல் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்தவர் என்று கேள்விப் பட்டிருந்தான். அந்த மனிதர் அதை வெளிப்படையாகவே வெட்கம் இல்லாமல் சொல்வதையும் கேட்டிருக்கிறான்.

ஆனால் அவனைப் போலவே க்ரிஷாம் எப்போதும் முதல் மாணவனாகவே ஒவ்வொரு தேர்விலும் வருவது தெரிந்ததால் க்ரிஷ் அறிவு தனக்கு இணையாக இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியிருக்கிறது. மேலும் க்ரிஷிடம் எதைப் பற்றியும் பேச முடியும். எதையும் சீக்கிரமாகப் புரிந்தும்

என்.கணேசன்

கொள்வான். ஆகவே ஓரளவாவது அவனுக்கு உண்மையான சரிசமமான நண்பன் க்ரிஷ்தான் என்பதை சிறுவயதிலேயே தீர்மானித்திருந்தான். ஆகவே விடுமுறை நாட்களில் சென்னை வரும் போதெல்லாம் அவன் க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போவான். அவனுடன் விளையாடுவான்.

ஆனாலும் மனதின் ஒரு மூலையில் 'என்ன இருந்தாலும் க்ரிஷ் உள்ளூர் பள்ளியில் படிப்பவன். நான் ஊட்டி கான்வெண்டில் படிப்பவன்..' என்ற கர்வம் இருந்தது. க்ரிஷும் ஊட்டி கான்வெண்டில் படிக்க வந்தால் இரண்டாம் இடத்தைத்தான் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று உறுதியாக நினைத்தான். மாணிக்கம் தன் நண்பர் கமலக்கண்ணனிடம் க்ரிஷையும் ஊட்டி கான்வெண்டிலேயே சேர்த்து விடும்படி சில முறை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். பள்ளியிலும் நண்பர்கள் சேர்ந்திருந்தால் வீட்டில் இல்லாத குறை ஓரளவு மகனுக்குக் குறையும் என்பது அவர் அபிப்பிராயமாக இருந்தது.

ஆனால் பத்மாவதி..

இருவேறு உலகம்

"நானெல்லாம் என் பிள்ளையை விட்டு இருக்க மாட்டேன்.." என்று உறுதியாகச் சொல்லி அந்தப் பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டாள்.

க்ரிஷின் அறிவைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு விட்டோம் என்பது மணீஷுக்குப் புரிந்தது கல்லூரியில் சேர்ந்த பின்தான். க்ரிஷிடம் ஒரு பழக்கம் உண்டு. தன் நண்பர்கள் எந்த அறிவுநிலையில் இருக்கிறார்களோ அதே அறிவுநிலையில் இருந்துதான் எதைப் பற்றியும் பேசுவான். யாருக்குமே அவன் அவர்களை விட உயர்ந்தவன் என்கிற உணர்வு தன் பேச்சால் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்ற நிலைப்பாடு அவனிடம் உறுதியாக இருந்தது. அதனால் மணீஷிடமும் அவன் அப்படியே பழகி வந்திருக்கிறான்.

கல்லூரியில் அவனுடன் சேர்ந்து படிக்கும்போதுதான் மணீஷுக்கு இந்த உண்மை புரிந்தது. முதல் நிலையிலேயே இருந்து பழக்கப்பட்ட அவன் ஐ.ஐ.டியில் வந்த பிறகு எப்போதுமே இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டான். அவனும் மிகச்சிறந்த மாணவன், அறிவாளி என்றாலும் கூட க்ரிஷ் முன்னால் அவன் மங்கிப் போனான். க்ரிஷை ஆஹா ஓஹோ என்று கொண்டாடிய சில பேராசிரியர்களும், சக மாணவர்களும் மணீஷ் அறிவைக் கவனிக்க மறந்து

என்.கணேசன்

போனார்கள். சில இடங்களில் க்ரிஷின் நண்பன் என்ற வகையிலேயே மணீஷை பலரும் அறிந்திருந்தார்கள். மணீஷுக்கு அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் கஷ்டப்பட்டு எல்லாவற்றையும் சகிக்க வேண்டியதாக இருந்தது.

கிட்டத்தட்ட அவன் மனநிலையிலேயே இருந்த அவன் தந்தையும் மகன் இரண்டாம் இடத்துக்கு வந்து விட்டதை சகிக்க முடியாதவராக இருந்தார். அவர் வாய் விட்டுச் சொல்லா விட்டாலும் அவர் திகைப்பை அவன் கல்லூரி சேர்ந்த சில மாதங்களிலேயே அவனால் உணர முடிந்தது. கல்லூரிக் காலத்தில்தான் அவன் தாயும் இறந்து போனாள். ஒன்றின் பின் ஒன்றாக வந்த சோதனைகள் எல்லாவற்றிலும் பேரிடியாக அவன் உணர்ந்தது ஹரிணி விஷயத்தில்தான்.

அழகான பெண், அறிவாளியான பெண், தைரியமான பெண், சுறுசுறுப்பும், துடிப்பும் நிறைந்த பெண், தானிருக்கும் இடத்தை கலகலப்பாக்கவும், சந்தோஷமானதாகவும் ஆக்க முடிந்த பெண் என பன்முகச் சிறப்பு கொண்ட ஹரிணி பழக ஆரம்பித்த ஒரு வாரத்திலேயே அவன் மனதில் இடம் பிடித்து விட்டாள். இத்தனைக்கும் அவள் அந்தஸ்தில் அவனுக்கு இணையானவள் அல்ல. கண்ணாடி அணிந்திருந்தாள். அதுவும்

இருவேறு உலகம்

அவனுக்குப் பிடித்தமானதல்ல. ஆனால் அதையெல்லாம் அவன் மனம் பொருட்படுத்தவில்லை.

ஆரம்பத்தில் அவள் அவனிடம்தான் நட்பானாள். க்ரிஷ் பின்னர்தான் நட்பு வட்டத்திற்குள் வந்தான். ஆனால் க்ரிஷ் வந்த பிறகு அவள் அவனிடம் கூடுதல் நெருக்கமாக ஆரம்பித்தாள். க்ரிஷ் எல்லோரிடமும் நன்றாகப் பழகுவனாக இருந்த போதும் மிக நெருக்கமாவதைத் தவிர்ப்பவன். அவனும் தன் வழக்கத்தை மீறி ஹரிணியிடம் நெருக்கமாக ஆரம்பித்தான். தன் கண் முன்னே இந்த நெருக்கம் வளர்ந்தது மணீஷ் இதயத்தில் ஈட்டியைச் சொருகுவது போல் இருந்தது.

ஹரிணியைப் பொருத்தவரை மணீஷ் நல்ல நண்பன். அவனை அந்த ஸ்தானத்திலேயே வைத்திருந்தான். அவனிடம் பேசுவதையும் பழகுவதையும் எந்த விதத்திலும் அவள் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் க்ரிஷ் அவள் மனதில் தனியிடம் பிடித்துக் கொண்டது தெளிவாகவே மணீஷுக்குத் தெரிந்தது. அதற்கு காதல் என்று பெயரிட அவன் அவசரம் காட்டவில்லை. ஆனால் க்ரிஷ்டன் ஹரிணி இருந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்குள் வார்த்தைகள் இல்லாமல் பார்வைப் பரிமாற்றங்களிலேயே இழையோடிய நெருக்கம் காதல்தான் என்று அடித்துச் சொன்னது. மற்ற எல்லாவற்றிலும்

என்.கணேசன்

இரண்டாம் இடம் பிடிக்க ஆரம்பித்தது கூட அவனுக்கு வலிக்கவில்லை. உண்மையாகவே க்ரிஷ் ஜீனியஸ், அதை மற்றவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்ற புரிதலை கஷ்டப்பட்டு அடைந்திருந்தான். ஆனால் காதல் விஷயத்திலும் தோற்றுப் போக மனம் சம்மதிக்கவில்லை.

அவன் இதயத்தின் ரணத்தை ஆற்றுவது போல் திடீரென்று க்ரிஷ், ஹரிணி இருவருக்கும் இடையே இருந்த நெருக்கம் திடீரென்று அறுந்தது. என்ன காரணம் என்று இருவரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் பார்வைகள் பேசிக் கொண்டது நின்று போய் விட்டது. மறுபடி சாதாரண நண்பர்கள் ஆக இருவரும் நடந்து கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். இந்த முறைதான் அதிசயமாக க்ரிஷ் மணீஷிற்கும் பின்னால் தள்ளப்பட்டான். ஹரிணியும் க்ரிஷும் பேசிக் கொள்வது குறைந்து போனது. விதி தனக்கு சாதகமாக இயங்க ஆரம்பித்திருப்பது மணீஷுக்குப் பேரானந்தத்தைத் தந்தது.

க்ரிஷின் பழைய இடத்தை ஹரிணி மணீஷுக்குத் தந்து விடவில்லை. என்றாலும் பழகியவர்களில் முன்னிடத்தில் மணீஷ் இருந்தான். ஒருநாள் அவள் அவனைக் காதலிக்கவும் செய்வாள் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு உறுதியாக இருந்தது. அந்த ஒரு பொன்னாள் வருவதற்காக அவன் காத்திருந்தான்.

இருவேறு உலகம்

இப்போது க்ரிஷ் காணாமல் போனது கேட்டு ஹரிணி பதறிய பதற்றமும், துக்கமும் பார்க்கையில் மறுபடி அவன் காதல் கேள்விக்குறியாகியது. கண்களை மூடி நீண்ட நேரம் மணீஷ் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். எல்லாமே குழப்பமாக இருந்தது..

ISTRAC ஆராய்ச்சியாளன் வினோத்தும், பெண் விஞ்ஞானி உமா நாயக்கும் அனுப்பி இருந்த தகவலை வெறித்துப் பார்த்தபடி டைரக்டர் தன் புனே ஆஃபீஸில் அமர்ந்திருந்தார். பாம்பு கடித்து செத்த அந்த வாடகைக் கொலையாளி குறித்து அவர்கள் சொன்ன தகவலுக்கு அவர் முக்கியத்துவம் தராதபடி காட்டிக் கொண்டாலும் இப்போது ஆராய்ச்சிக்களம், கொலை வழக்கின் களமாகவும் மாறி விட்டிருப்பதன் ஆபத்தை அவர் உணராமல் இல்லை. அதிகார வர்க்கம் ஆபத்தானது. சில விஷயங்கள் பிரச்சனையாகும்போது பரிகாரத்திற்குப் பதிலாக அவர்கள் பலிக்கடாவைத்தான் தேடுவார்கள். அந்தப் பலிக்கடாவாக அவர் விரும்பவில்லை. அதனால் புதுடெல்லிக்கு நிலவரத்தைச் சொல்லி விடுவது

என்.கணேசன்

பாதுகாப்பானது என்று முடிவெடுத்து உடனே ஃபோன் செய்தார்.

செந்தில்நாதன் இருட்டுவதற்கு முன்பே அந்த

மலைக்குப் போய்விட்டார். இருட்டும் வரை அந்த மலையை ஆராய்ந்தார். மலை உச்சியில் சின்னதாய் ஒரு கோயில், பெரிதாய் சில பாறைகள், வறண்ட தட்பவெப்பத்திலும் வளரும் மரங்கள், செடிகொடிகள்.. க்ரிஷ் சம்பந்தப்பட்ட ஏதாவது தடயம் அங்கு கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தார். அப்படி எதுவும் கிடைக்கவில்லை..

இருட்டிய பின்னும் அங்கேயே அவர் தங்கினார். காரிருள் என்பதற்கு அர்த்தமாக இருந்தது அந்த இரவு. இந்த இரவிலாவது ஏதாவது செய்தியைச் சொல்லுமா இந்த மலை..? இரவு நேரத்தில் காற்று அதிகமாகியது. அந்தப் பெருங்காற்று அமானுஷ்யமான ஒலியோடு வந்தது. சாதாரண மனிதர்களை இந்த அமானுஷ்ய ஒலியே பயமுறுத்தலாம் என்று தோன்றியது. இந்த மலையைச் சுற்றிப் பேசப்பட்ட பழைய

இருவேறு உலகம்

பேய்க்கதைகள் இந்த ஒலியை மையப்படுத்திப்
புனையப்பட்டவை என்று தோன்றியது.

மலையுச்சியிலிருந்து கொண்டு அவர் அமைதியாக
ஆகாய நட்சத்திரங்களை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்து
விட்டுக் கீழே பார்க்க ஆரம்பித்தார். தூரத்தில் நகர
விளக்குகள் வைரத்துகள்களாக மின்னிக் கொண்டிருந்தன.
நகரத்திலிருந்து இந்த மலைக்கு வரும் சாலையில் அதிக
விளக்குகள் இல்லை. இருந்த சில விளக்குகளும் ஒன்றிரண்டு
தவிர எரியவில்லை..

திடீரென்று தூரத்தில் இருந்து ஒரு கார் அந்தச் சாலையில்
மலையை நோக்கி வந்து கொண்டிருப்பது அவர் கவனத்தை
ஈர்த்தது. அவர் உஷாரானார்.

அத்தியாயம் 20

செந்தில்நாதன்

இந்தப்

புதிய

வரவை

எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எதாவது தடயம் கிடைக்கிறதா என்றும் இரவுச் சூழலில் அந்தச் சம்பவ இடத்தில் இருந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவர் வந்தாரே ஒழிய இந்த இரவு நேரத்தில் வேறொரு சந்திப்பு நிகழும் என்று நினைத்திருக்கவில்லை. வருவது யாரென்று அறிய பரபரப்புடன் அவர் காத்திருந்தார்.

வந்து கொண்டிருந்தது கருப்பு நிறக்கார் என்பது மட்டும் தெரிந்தது. காரிருளும், தெருவிளக்கின்மையும் அதிகத் தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள விடாமல் தடுத்தன். அந்தக் கார் மலையடிவாரத்தை நெருங்கும் வரை சீரான வேகத்திலேயே வந்தது. மலை அடிவாரத்தை நெருங்கியபோதுதான் அடிவாரத்தில் நின்றிருந்த போலீஸ் ஜீப்பை காரில் வந்தவர்(கள்..?) கண்டிருக்க வேண்டும். மிக வேகமாகத் திரும்பிய கார் வந்த வழியில் வாயு வேகத்தில் பயணிக்க ஆரம்பித்தது.

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன் திகைத்தார். உடனே வேகமாகக் கீழே இறங்கிப் போய்ப் பின் தொடரவும் வழியில்லை.. அவர் கீழே இறங்குவதற்குள் அந்தக் கார் பல கிலோமீட்டர்கள் கடந்திருக்கும். கார் தூரத்தில் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தவுடனேயே இறங்கியிருக்கலாம் என்று தோன்றியது.

வந்து போனவர்கள் இங்கே எதற்கு வந்தார்கள்..? க்ரிஷ் தலைமறைவு சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களா அவர்கள்..? ஏதாவது தடயங்களை விட்டு விட்டுப் போய் விட்டார்களா, அதைத் தேடி வந்தார்களா..? உதய்யின் ஆட்கள் இங்கு ஒவ்வொரு அங்குலமாகத் தேடி விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். ஏதாவது தடயம் இருந்திருந்தால் கண்டிப்பாக அவர்கள் கையில் சிக்கியிருக்கும் என்பதை இவர்கள் அறிந்திருக்க மாட்டார்களா..? செந்தில்நாதனுக்கு குழப்பமாக இருந்தது. யாராக இருந்தாலும், வந்தது எதற்காக இருந்தாலும் போலீஸ் பார்வையில் விழுவதை விரும்பவில்லை என்பது மட்டும் அவருக்குப் புரிந்தது.

யோசனையுடன் அவரும் அங்கிருந்து கிளம்பினார்.

மாணிக்கத்திடம் பஞ்சுத்தலையர் என்ன நடந்தது என்பதை விவரித்துக் கொண்டிருந்தார். அருகே மணீஷ் அமர்ந்திருந்தான். தந்தையின் கருத்து என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள அவனுக்கு ஆவலாக இருந்தது. அவர் அறிவு கூர்மையானது. பிரச்னைகளை வேர்வரை சென்று புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு பிரத்தியேக சக்தி அவருக்கிருந்தது. அவர்கள் இருவருக்கும் புரியாதது அவருக்கு ஏதாவது புரியுமா என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

தன் தாய்மாமனின் விவரிப்பை முழுவதுமாகக் கேட்டு முடிக்கும் வரையில் அவர் இடைமறிக்கவில்லை. முடித்த பின்னும் சில நிமிஷங்கள் மௌனமாக அவர் அமர்ந்திருந்தார்.

மணீஷ் க்ரிஷின் கொலைக்கு ஒரு சாட்சி இருந்து, வாடகைக் கொலையாளிடம் பேரம் படியாமல் அவனைக் கொன்று விட்டு இப்படி ப்ளாக்மெயில் செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று தோன்றுவதாகச் சொன்னபோது அவர் மெல்லச் சொன்னார்.

"அதுக்கு வாய்ப்பில்லை. ஏன்னா கொன்னதைப் பாத்தவன் கொலைகாரனை மிரட்டலாமே ஒழிய பிணத்தை எடுத்துட்டு போக மாட்டான் மணீஷ். பிணம் கிடைச்சுருந்துதுன்னா நீ

இருவேறு உலகம்

சொன்ன மாதிரி இருக்க சான்ஸ் இருக்கு. ஆனா க்ரிஷோட பிணம் இன்னும் கிடைக்கலயே.."

அவர் சொல்வதும் சரியாகவே தோன்றியது.

"வேற என்னதான் நடந்திருக்கும்னு நினைக்கறே..?"
பஞ்சுத்தலையர் நொந்து போய் மருமகனிடம் கேட்டார்.

"எதையும் நினைக்க முடியல. ஒரு பக்கம் சரியா இருக்கற மாதிரி இருந்தா இன்னொரு பக்கம் உதைக்குது. அந்த மலை மேல வாடகைக் கொலையாளி என்ன செஞ்சுட்டு வந்தான்னு தெரிஞ்சிருந்தா ஏதாவது ஒரு யூகத்துக்கு வந்திருக்கலாம். நீங்க அதை அவன் கிட்ட கேட்டிருக்கணும்.."

"கேக்கப் போன நேரத்துலதான் உன் மகன் ஃபோன்ல பேசி கழுத்தறுத்தான்.." என்று பஞ்சுத்தலையர் சலித்துக் கொண்டார்.

மணீஷ் பலவீனமாகச் சொன்னான்.

"எனக்கு என்ன ஆச்சுன்னு தெரிஞ்சுக்க ஆவலா இருந்துச்சு.. அதான் அவர் கிட்ட ரெண்டு வார்த்தை பேசினேன்.."

என்.கணேசன்

"ரெண்டு வார்த்தையா..? அவன் கார்ல இருந்து என்னை இறக்கி விடறவரைக்கும் பேசினயே.." பஞ்சுத்தலையர் அங்கலாய்த்தார்.

"டென்ஷனா இருந்துச்சு.. அதனாலதான்.." என்று மணீஷ் மெல்ல இழுத்தான்.

மகன் நிலைமை மாணிக்கத்திற்குப் புரிந்தது. முதல் முறையாகப் பெரியதொரு குற்றம் புரியும்போது எல்லோருக்கும் இது போல் படபடப்பு இருப்பது சகஜம்தான்..

"மொத்தத்துல எனக்கு நேரம் சரியில்ல. சரியா தூங்க முடியல. எப்ப அவன் ஃபோன் பண்ணுவான்னு திகிலாவே இருக்கு.." என்று சொல்லிப் பஞ்சுத்தலையர் பெருமூச்சு விட்டார்.

மாணிக்கம் தன் தாய்மாமனை இது போல் பயந்த நிலையில் இதுவரையில் பார்த்ததில்லை. முதல் முறையாக இது நடந்திருக்கிறது..

மாணிக்கத்தின் தந்தையார் அக்காலத்தில் நிறைய நிலபுலன்களை தஞ்சாவூரில் வைத்திருந்தார். அழகாக இருந்த ஒரே காரணத்திற்காக ஒரு ஏழை விவசாயியின் மகளைத்

இருவேறு உலகம்

திருமணம் செய்து கொண்டவர் அவர். திருமணமாகி வரும்போது அவர் மனைவி வேறு வேலைவெட்டி இல்லாத தன் தம்பி சங்கரமணியையும் புகுந்த வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தாள். அங்கு கணக்கு எழுதவும், வேலைக்காரர்களை கட்டி மேய்க்கவும் அவர்களுக்கு ஆள் தேவைப்பட்டது. சங்கரமணி தன் வேலையைக் கச்சிதமாகவே செய்தார்.

பிறந்த வீட்டில் பலர் முன் கைகட்டி நிற்க வேண்டியிருந்த சங்கரமணிக்கு அக்காவின் வீட்டில் பல வேலைக்காரர்கள் தன் முன் கை கட்டி நிற்பது பெரியதொரு கௌரவத்தைத் தந்தது. வேலை கிடைக்காமல் பலர் பட்டினி கிடந்த அந்தக்காலத்தில் பணக்காரன் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருந்தது. அந்த அதிகாரத்தை அக்காவின் கணவரை விட அதிகமாக சங்கரமணி பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவரிடம் யாராவது வேலையாள் சிறிய மரியாதைக்குறைவு காட்டினாலோ, சொன்னபடி கேட்காவிட்டாலோ எந்தெந்த விதத்தில் அவர்களைப் பாடாய் படுத்த முடியுமோ அந்தந்த விதத்தில் பாடுபடுத்தினார். அதற்காக ஓய்வில்லாமல் மெனக்கெட்டார். அப்போது அவரிடம் பாடுபட்டவன் ஒருவன் சங்கரமணிக்கு சகுனி என்று பெயர் வைக்க அந்தப் பெயர்ப்பொருத்தம்

என்.கணேசன்

சரியாக இருப்பது பார்த்து பலரும் அவரைச் சகுனி என்றே தங்களுக்குள் குறிப்பிட ஆரம்பித்தார்கள்.

சகுனி என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது சங்கரமணி காதிலும் விழுந்தாலும் அதையும் ஒரு பெருமையாகவே அவர் எடுத்துக் கொண்டார்.

"சகுனி இல்லாட்டி மஹாபாரதமே இல்லடா. உங்க கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கே வேலை இருந்திருக்காது.."

மாணிக்கத்தின் தந்தை சில வருஷங்களுக்குள்ளேயே மரணம் அடைந்து விட சங்கரமணியின் ஆட்சி மேலும் பலப்பட்டது. மாணிக்கமும் படிப்பதில் காட்டிய ஆர்வத்தை பண்ணை நிர்வாகத்தில் காட்டவில்லை. எனவே தனி ராஜாவாக சங்கரமணி இருந்தார்.

அவர் திருமணம் செய்து கொண்டு மனைவியையும் அக்கா வீட்டுக்கே அழைத்து வந்து விட்டார். அவர் மனைவி வாயில்லாப்பூச்சியாக இருந்தாள். இரண்டு மகள்களைப் பெற்றுக் கொடுத்து விட்டு அவளும் கண்ணை மூடினாள். காலப்போக்கில் மாணிக்கத்தின் தாயும் மறைந்தாள். மாணிக்கத்திற்குத் தன் மூத்த மகளையே சங்கரமணி திருமணம் செய்து வைத்தார்.

இருவேறு உலகம்

மாணிக்கம் ராஜதுரையால் கவரப்பட்டு அரசியலுக்குள் நுழைந்து அரசியலில் முன்னுக்கு வர ஆரம்பித்தபோது மருமகனுக்கு உதவ சங்கரமணி ஆவலுடன் முன்வந்தார். மாணிக்கம் அரசியலில் படிப்படியாக முன்னேற முன்னேற அதிகாரத்தால் என்னவெல்லாம் செய்ய முடியும் என்று அவரை விட அதிகமாகப் பரிசோதனைகள் செய்து பார்த்தவர் சங்கரமணி. மருமகனுக்கு அரசியலில் பக்க பலமாக இருப்பதால் இரண்டாம் மகளை செல்வாக்கு மிகுந்த இடத்தில் கட்டிக் கொடுத்த பின்னும் ஹைதராபாத்தில் உள்ள அவள் வீட்டிற்கு அவர் போவது மிக அபூர்வம். அவளே கணவர், குழந்தைகளுடன் தந்தையைப் பார்க்க வருவாள். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மாணிக்கத்துக்கும் அவரது இரண்டாம் மருமகனுக்கும் ஏதோ சின்ன மனஸ்தாபம் ஆன பிறகு இரண்டாம் மகளும், அவள் வீட்டினரும் மாணிக்கம் வீட்டில் இருக்கும் அவரை வந்து சந்திக்க சங்கடப்பட்டனர்.

வேறுவழியில்லாமல் சங்கரமணி அவர்களுக்காக வேறு தனி வீடு பார்த்துக் கொண்டு போனார். ஆனால் தினமும் வந்து மாணிக்கத்தின் அரசியல் நிர்வாகக் காரியங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள மட்டும் அவர் தவறவில்லை. மாணிக்கம் அமைச்சரான பிறகு பல கோடிகள்

என்.கணேசன்

சம்பாதித்தாலும் வசூல் செய்வதும், அதைப் பாதுகாப்பாக எங்கே எப்படி வைப்பது என்றும் முடிவு செய்வதும் சங்கரமணிதான். பலரும் மாணிக்கத்திடம் காரியம் ஆக வேண்டும் என்றால் முதலில் சங்கரமணியைப் பார்த்து அவரைத் திருப்தி செய்தால்தான் அது முடியும் என்று அறிந்து அதன்படியே நடந்து கொண்டார்கள். சங்கரமணி இந்த அளவு சம்பாத்தியம் இல்லாத இரண்டாம் மகள் குடும்பத்திற்கு, இங்கு சம்பாதிப்பதில் கால் பாகம் ஒதுக்கி அனுப்பியும் வைத்தார். அதை மாணிக்கம் கண்டுபிடித்திருந்தாலும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

பல்வேறு வேலைகளுக்கு நடுவிலும் அவரைப் பகைத்துக் கொண்ட அதிகாரிகள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், வேலைக்காரர்கள் போன்றோர் வாழ்க்கையை எப்படி நரகமாக்குவது என்று அறிந்து அதையும் சிரத்தையுடன் சங்கரமணி யோசித்து யோசித்து செய்தார். பணமும், அதிகாரமும் முன்பை விடச் சிறப்பாக அதைச் செய்ய உதவின. பலருக்கு அவர் சிம்ம சொப்பனமாக ஆரம்பித்தார். தமிழக அரசியலிலும் சகுனி என்ற பெயர் பிரபலமாக ஆரம்பித்தது. சில நேரங்களில் மாமன் தேவையில்லாமல் குரூரமாக நடந்து கொள்வதாக மாணிக்கத்துக்குத் தோன்றும்.

இருவேறு உலகம்

ஆனால் அந்தக் குரூரம் அந்த மனிதருக்கு மூச்சு போல, உணவு போல மிக முக்கியமான ஒன்று என்பதை அவர் ஆரம்பத்திலேயே உணர்ந்திருந்ததால் அதைத் தடுக்கப் போனதில்லை. சிலர் அவரிடம் ஜாடை மாதையாகவும், நேரடியாகவும் அவர் பற்றி புகார் செய்திருக்கிறார்கள்.

"எனக்கும் கூடப் பிடிக்கவில்லை, என்ன செய்வது, வயதானவர், மாற்ற முடியாது.." என்கிற வகையில் பதில் சொல்லி மாணிக்கம் சமாளிப்பார்.

ஒரு கட்டத்தில் ராஜதுரைவரையிலுமே சங்கரமணி பற்றிய புகார்கள் போகவே, அவர் மாணிக்கத்தை அழைத்து எச்சரித்தார்.

"மாணிக்கம், உன் மாமனைக் கொஞ்சம் அடக்கி வை.."

அப்போது மட்டும் மாமனை மாணிக்கம் எச்சரித்திருக்கிறார்.

"மாமா நீங்க என்ன வேணும்னாலும் செஞ்சுக்கோங்க. ஆனா சி.எம் வரைக்கும் எதுவும் போகாத மாதிரி பாத்துக்கோங்க. போனா ஆபத்து. அவரு சில விஷயத்துல ரொம்பவே கறார்.."

அதன் பின்தான் சங்கரமணி ஓரளவாவது கட்டுப்பாட்டை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தார்..

அப்படிப் பலருக்கு சிம்ம சொப்பனமாக இருந்த மாமனே இப்படி தூக்கம் தொலைந்து புலம்பும் அளவுக்கு அவரிடம் விளையாடுவது யாராக இருக்கும் என்று மாணிக்கம் யோசித்தார். அது யாரேயானாலும் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்வை அஸ்தமிக்க வைக்கும் சக்தி படைத்தவர்களாக இப்போது இருக்கிறார்கள் என்கிற உண்மை ஆபத்தின் அளவை மாணிக்கத்திற்கு உணர்த்தியது. உடனடியாக ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்பது மட்டும் புரிந்தது.

அத்தியாயம் 21

ராஜதுரை கட்சி ஆரம்பித்தபோது ஆரம்பகால உறுப்பினராகச் சேர்ந்தவர் மாணிக்கம். படித்தவராகவும், புத்திசாலியாகவும் அவர் இருந்ததால் ராஜதுரை மாணிக்கத்திற்கு கட்சியில் முக்கியப் பொறுப்பு தந்திருந்தார். அந்தக் காலத்தில்தான் கமலக்கண்ணன் ராஜதுரையின் அடியாளாகச் சேர்ந்தார். குறுகிய காலத்தில் தன் விஸ்வாஸத்தால் கட்சியில் இடம் பிடித்த கமலக்கண்ணன் பின் கட்சி வளர வளர மாணிக்கத்திற்கு இணையாகவே வளர ஆரம்பித்தார். அது ஆரம்ப காலத்தில் மாணிக்கத்திற்கு மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தியது.

தனக்குக் கிடைத்த உயர்வுகள் சந்தோஷப்படுத்திய போதிலும் இணையான உயர்வுகளைத் தகுதியில்லாத ஆளாக அவர் நினைத்த கமலக்கண்ணனுக்கும் ராஜதுரை தந்து வந்தது சந்தோஷத்தைப் பாதியாகக் குறைத்தது. ஆனாலும் காலப்போக்கில் அரசியலில் கமலக்கண்ணனை விட மோசமானவர்களும், கழிசடைகளும் வந்து சேரவே கமலக்கண்ணன் எவ்வளவோ தேவலை என்கிற எண்ணம்

என்.கணேசன்

வந்து அவர் கமலக்கண்ணனிடம் நட்பு பாராட்ட ஆரம்பித்தார். அவர் மனைவியும் பத்மாவதியுடன் நட்பாகி விடவே இரண்டு குடும்பங்களும் நெருங்கிய குடும்பங்களாகின. சங்கரமணியை மட்டும் ஏனோ கமலக்கண்ணனாலும், அவர் குடும்பத்தாராலும் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. சங்கரமணிக்கும் எடுபிடி, அடியாளாய் இருந்த ஒரு ஆள் தன் மருமகனுக்குச் சரிசமமாக வளர்ந்ததை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் இந்த நட்பில் சங்கரமணி விலகியே நின்றார்.

இருவருக்கும் குழந்தைகள் பிறந்தன. கமலக்கண்ணனின் மூத்த மகன் உதய் ஓரளவு படித்தாலும் பல விஷயங்களில் இன்னொரு கமலக்கண்ணனாக வளர்ந்தான். ஆனால் ஒரு மாத வித்தியாசத்தில் பிறந்த மாணிக்கத்தின் மகன் மணீஷும், கமலக்கண்ணனின் மகன் க்ரிஷும் நல்ல அறிவுத்திறன் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அது இரு குடும்பங்களை ஏகதேச சரிநிகர் நிலையில் நிறுத்தியதாக மாணிக்கம் உணர்ந்தார். அவருக்கு மகனின் அறிவுத்திறன் குறித்து மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. அவனை ஊட்டி கான்வெண்டில் படிக்க வைத்து அவன் நுனிநாக்கு ஆங்கிலத்தையும், கான்வெண்டில் சேர்ந்த நாளில் இருந்து வெளியே வரும் நாள்

இருவேறு உலகம்

வரை எந்தத் தேர்விலும், எந்த ஆண்டிலும் முதல் நிலை மாணவன் என்ற இடத்தை விட்டுக் கொடுக்காத தன்மையையும் பெருமிதத்துடன் ரசித்தார். இரு குடும்ப நட்பு ஆழப்பட்டது.

ஆனால் உதய்யின் வளர்ச்சி சங்கரமணியை மிகவும் உறுத்தியது. அவன் அரசியலில் நுழைந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி சற்று பிரபலமும் ஆகி விட்ட பின் அவர் எப்போதும் மருமகனிடம் சொல்வார்.

"மத்தியில மூத்த பையனை அவன் பலப்படுத்திட்டான். மாநிலத்துல உன்னை விட அவனுக்கு நல்ல பேர் இருக்கு. ராஜதுரையும் உன்னை விட அதிகமா அவனை நம்பறான். இதெல்லாம் நல்லதுக்கல்ல.."

அவர் வார்த்தைகளில் இருந்த உண்மை மாணிக்கத்திற்கு மனதோரத்தில் ஒரு உறுத்தலாகவே இருந்தது. நிர்வாகத் திறனைப் பொருத்த மட்டில் அவர் கமலக்கண்ணனை விட எத்தனையோ சிறந்தவர். ஆனால் அரசியல் களத்தில் கமலக்கண்ணன் மக்களிடமும், ராஜதுரையிடமும் கூடுதலாக நல்ல பெயர் எடுத்தவராக இருந்தார். அதற்குக் காரணங்கள் இருந்தன. என்ன ஆனாலும் சரி களத்தில் இறங்கி

என்.கணேசன்

கமலக்கண்ணன் வேலை செய்பவராக இருந்தார். அடிமட்டத் தொண்டர்கள் மீதும், மக்கள் மீதும் அவருக்கு ஒரு தனிப்பாசம் இருந்தது. 'தானும் அங்கிருந்தே வந்தவன்' என்பதை அவர் மறக்கவில்லை.. அவர் இரண்டாம் மகன் மறக்க விடவில்லை.. தான் சம்பாதித்தாலும் கூட மக்களுக்கும் பல நல்லது செய்திருக்கிறார்.

மாணிக்கத்திற்கு அடிமட்டத் தொண்டர்களும், அடித்தட்டு மக்களும் உண்மையிலேயே கசந்தார்கள். அவரால் அதிகமாக அவர்களை நெருங்க முடியவில்லை. பொதுவாக அடிமட்ட நிலையில் அவர் வேலைகளைக் கையாள்வதும் சங்கரமணியானதால் மேல்மட்டத்திலேயே இருந்து அவர் பழகி விட்டார். மேலும் பொதுவாகவே அவர் பேசுவது குறைவானதால் அவரால் கமலக்கண்ணன் அளவுக்கு ராஜதுரையிடமும் நெருக்கமாகப் பழக முடியவில்லை. தனக்கு என்ன பிரச்சனையானாலும் உரிமையோடு போய் ராஜதுரையிடம் சொல்லி அறிவுரை கேட்ட கமலக்கண்ணன், அதே போல் ராஜதுரைக்காக எந்த அடிமட்டத்திற்கும் இறங்கி அவருக்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருந்தார். மாணிக்கத்தால் இந்த இரண்டுமே முடியவில்லை. இப்படிச் சில விதங்களில் கமலக்கண்ணனை விட மாணிக்கம் பின்னுக்குத்

இருவேறு உலகம்

தள்ளப்பட்டார். இதுவும் அவர் 'ஈகோ'வைப் பெரிதும் பாதித்தது.

கல்லூரியில் மகன் சேர்ந்த பின்னர் அவர் தன் மகனும் கமலக்கண்ணனின் மகனுக்குப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டதை உணர்ந்தபோது அதிர்ந்தே போனார். அவர் இதைச் சிறிதும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. க்ரிஷ் அறிவாளி என்பது தெரியும். ஆனால் இந்த அளவு அறிவாளியென்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அதுவும் அவனுடைய ரசிகராகி விட்ட ஒரு பேராசிரியர் அவனைப் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாராட்டிப் பேசி, பலரிடம் பரிந்துரை செய்து அவனைப் பல கல்லூரிகளிலும், அறிவுசார்ந்த மேடைகளிலும் பேசச் செய்தார். இப்படி க்ரிஷ் புகழ் பல விதங்களிலும் ஓங்கி வளர மணீஷ் பொலிவிழ்ந்து வாடினான். மற்ற பின்னடைவுகள் கூடத் தாங்க முடிந்த அவருக்கு அவருடைய ஒரே மகன், புத்திசாலி மகன், செல்ல மகன் முகவாட்டம் மட்டும் சிறிதும் தாங்க முடியாததாகவே இருந்தது.

இந்த நிலையில் ராஜதுரைக்கு மாரடைப்பு வந்தது. அவர் இன்னொரு மாரடைப்பைத் தாங்க மாட்டார் என்று மருத்துவர்கள் கூறி விட்டார்கள். ராஜதுரைக்கு ஒரே மகள். அவளும் அமெரிக்காவில் குடியுரிமை வாங்கித் தன்

என்.கணேசன்

கணவனுடன் நிரந்தரமாகத் தங்கி விட்டிருந்தாள். எனவே அரசியல் வாரிசுகளாக குடும்ப நபர்களும் இல்லாத சூழலில் அவருக்கு அடுத்த கட்ட நிலையில் இருக்கும் அமைச்சர்களே அடுத்த முதல்வராக முடியும் என்ற நிலைமை நிலவியதால் சங்கரமணி தன் மருமகனை முதல்வராக்கிப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார். அதனால் கிட்டத்தட்ட சமநிலையில் இருந்து இப்போது பின்வாங்க ஆரம்பித்திருக்கிற மருமகன் முன்னுக்கு வருவது அவசியம் என்று நினைத்தார். அல்லது கமலக்கண்ணனை சற்றுப் பின்வாங்க வைக்க வேண்டும் என்பதை மருமகனிடம் அவ்வப்போது சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

இந்த சூழ்நிலையில் அதுநாள் வரை வாட்டம் அடைந்திருந்த மணீஷ் முகத்தில் மகிழ்ச்சிக்களை பரவ ஆரம்பித்ததை மாணிக்கமும், சங்கரமணியும் கவனித்தார்கள். மகன் யாரையோ காதலிக்கிறான் என்பது மாணிக்கத்திற்குப் புரிந்தது. ஒரு நாள் அவன் பிறந்த நாளுக்கு வாழ்த்து சொல்ல ஹரிணி வந்திருந்தாள். அப்போது மணீஷ் முகத்தில் தெரிந்த பூரிப்பு அவன் காதலிக்கும் பெண் அவள் என்பதையும் தெரிவித்தது.

"அந்தப் பொண்ணோட அப்பா இறந்துட்டாராம். அம்மா ஏதோ இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனில வேலை பண்ணாராம்.." என்று

இருவேறு உலகம்

அதிருப்தியுடன் சங்கரமணி சொன்னபோது மாணிக்கம் சொன்னார்.

"அந்தஸ்து எல்லாம் பாக்க வேண்டாம் மாமா, அவனுக்குப் பிடிச்சிருந்தா சரி.."

"வயசு இப்பதானே இருபத்தி மூணு முடியப் போகுது. இப்பவே என்ன கல்யாணத்துக்கு அவசரம்.."

"அவசரத்துக்குச் சொல்லலை. எப்பவானாலும் அவனுக்குப் பிடிச்சிருந்தா வேற எதுவும் நாம சொல்லக் கூடாதுன்னு சொன்னேன்.."

சங்கரமணி பெருமூச்சு விட்டார். அவர் இரண்டாம் மகளின் நாத்தனார் பெண் செகந்தராபாத்தில் பல கோடி சொத்துகளுக்கு ஒரே வாரிசு. அவளை அவர் யோசித்து வைத்திருந்தார்.. ஆனாலும் பல தலைமுறைகளுக்கு சொத்து சேர்த்து விட்ட நிலையில் அந்தஸ்து, சொத்து எல்லாம் பார்ப்பது அவசியம் இல்லாதது என்பது அவருக்கும் புரிந்தது. மெல்ல ஒரு நாள் பேரனிடம் பேச்சுக் கொடுத்தார். அவன் ஹரிணி மேல் உயிரையே வைத்திருக்கிறான் என்பதும் அவள் ஆரம்பத்தில் க்ரிஷைக் காதலித்து இப்போது இருவரும் விலகி இருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிந்தது. மேலும் சில கேள்விகளை

என்.கணேசன்

கேட்டுப் பதில் பெற்றுக் கொண்ட அவர் நிறைய யோசித்து விட்டு மாணிக்கத்திடம் தனியாகப் பேசினார்.

"அந்தப் பொண்ணு இன்னும் க்ரிஷை ஒரேயடியா மறந்த மாதிரி தெரியல. அது காதலர்களோட ஊடலா தெரியுது. அவன் எப்ப மனசு மாறினாலும் அந்தப் பொண்ணு பழையபடி அவன் கூடப் போயிடுவா. பாவம் உன் மகனுக்குப் புரியல.."

மாணிக்கத்திற்கு அது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. விதி கமலக்கண்ணன் குடும்பத்திற்கு மட்டும் எப்போதுமே சாதகமாக இருப்பது ஏன் என்று புரியவில்லை. மறுபடி மகன் முகத்தில் வேதனையைப் பார்க்க வேண்டி இருக்கும் என்கிற எண்ணமே அவருக்குத் தாங்க முடியாததாக இருந்தது.

"எல்லாத்தையும் சரி செய்ய ஒரு வழி இருக்கு.." என்றார் சங்கரமணி.

என்ன என்பது போல் மாணிக்கம் பார்த்தார்.

"க்ரிஷ் செத்துட்டா எல்லாமே சரியாயிடும்.."

மாணிக்கம் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"அவன் எப்ப சாகிறது. எல்லாம் எப்ப சரியாகிறது..?"

"இப்ப எல்லாம் எத்தனையோ விபத்து நடக்குது.." என்று உட்பொருள் வைத்து மாமன் சொன்னபோது மாணிக்கம் அவரைக் கேள்விக்குறியோடு பார்த்தார்.

சங்கரமணி சொன்னார்.

"பாரு. நாளைக்கு ராஜதுரை செத்தான்னா, இன்னைக்கு இருக்கற சூழல்ல கமலக்கண்ணன்தான் அடுத்த முதல்வர். அவன் மகன் மத்திய மந்திரியாவான். அவன் சின்ன மகன் அந்த ஹரிணி பொண்ண கட்டிகிட்டு சந்தோஷமா இருப்பான். அவன் அறிவு அவனை என்னென்னவோ செய்ய வைக்கும் பேர் புகழ் வாங்குவான். கமலக்கண்ணன் குடும்பம் ஆகாசத்துல இருக்கறப்ப, உன் பையன் அட்ரஸ் இல்லாம இருப்பான். நீ இதே நிலைமைல இருப்பாய். இது வேணுமா.."

மாணிக்கத்திற்கு அவர் சொன்னதை யோசித்துப் பார்க்கவே திகிலாக இருந்தது. சங்கரமணி மருமகனை முழுவதும் யோசிக்க விடவில்லை. தொடர்ந்து சொன்னார்.

"எனக்குத் தெரிஞ்ச ஒரு வாடகைக் கொலையாளி இருக்கான். அவன் பல கொலைகளைச் செஞ்சிருக்கான்.

என்.கணேசன்

எல்லா மரணமுமே பாம்புக்கடியாலன்னு எல்லாரையும் நம்ப வச்சிருக்கான்.. க்ரிஷ் எல்லா அமாவாசையும் ஏதோ மலைக்குத் தனியா ஆராய்ச்சிக்குப் போறான். உதய் கூட தடியன்க நாலு பேர் இருக்கற மாதிரி இவன் கூட யாரும் இருக்கறதுல்லை.."

மாணிக்கத்திற்குத் தலை சுற்றியது. சங்கரமணி சொன்னார்.

"கமலக்கண்ணன் வீட்டுல அந்தப் பையன்னா எல்லாருக்கும் உயிர். அந்த உயிர் போச்சுன்னா எல்லாருக்குமே சேர்ந்து 'செக்' வச்ச மாதிரி இருக்கும். கமலக்கண்ணனுக்கும் இதயக் கோளாறு இருக்கு. பையன் செத்த வருத்தத்துல அவனே போய்ச் சேர்ந்தாலும் சேர்ந்துடுவான்.. அடுத்த முதலமைச்சரா நீ ஆகறதுக்குப் பிரச்னை இருக்காது.. உதய்யை டெல்லியிலயே ஏதாவது பதவி கொடுத்து அங்கயே இருக்க வச்சுக்கலாம். உன் பையன் ஹரிணிய கல்யாணம் செஞ்சுட்டு சந்தோஷமா இருக்கலாம்.. யோசி.."

மாணிக்கம் தன் மாமனை யோசனையுடன் பார்த்தார். அவர் சொல்வதை ரகசியமாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மணீஷ் ஆவலுடன் வந்து கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

"நீங்க சொல்றதெல்லாம் நடக்குமா தாத்தா.."

மாணிக்கம் மகனைத் திகைப்புடன் பார்த்தார். சங்கரமணி சொன்னார்.

"நடக்கும். யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும் வராது. அதுக்கு நான் உத்தரவாதம் தர்றேன். ஒரு கல்லுல ரெண்டு மாங்காய் இல்லை, முணு மாங்காய் அடிச்சுடலாம்.."

கடைசியில் இரண்டு நாட்கள் பேசி யோசித்து மாணிக்கமும் சரியென்றார். எல்லாம் திட்டமிட்டபடி நடக்கவும் நடந்தது. ஆனால், ஒரு கல்லில் முணு மாங்காய் அடிக்கக் கிளம்பியதில் மாங்காயும் விழவில்லை, கல்லையும் காணோம்..! இப்போது மூவரும் திகிலோடுதான் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில்தான் மாஸ்டர் களத்தில் இறங்க மாணிக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார்..

அத்தியாயம் 22

அந்த மலையிலிருந்து இறங்கிய செந்தில்நாதன் ஜீப்பில் இரண்டு கிலோமீட்டர் பயணித்து மெயின் ரோடு வந்து சேர்ந்தார். மெயின் ரோடு வரும் வரை எந்த வாகனமும் எதிர் வரவில்லை. நள்ளிரவாகி இருந்ததால் மெயின் ரோட்டிலும் பெரிதாகப் போக்குவரத்து இல்லை. ஆள்நடமாட்டம் சுத்தமாக இல்லை. சில நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை ஏதாவது ஒரு வாகனம் மட்டும் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

மெயின்ரோடு சந்திப்பில் ஜீப்பை நிறுத்தி செந்தில்நாதன் அந்த வாகனங்களை நிறுத்தி விசாரித்து அனுப்பினார். அவர் ஒவ்வொருவரையும் கேட்டார்.

"வழியில் மிக வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருந்த கருப்புக் கார் ஏதாவது பார்த்தீர்களா..?"

ஒவ்வொருவரும் இல்லை என்றார்கள். அந்தக் கருப்புக் காரில் வந்தவர்கள் அவர் பின் தொடரவில்லை என்பது உறுதியானவுடன் யாருக்கும் சந்தேகம் ஏற்படுத்தாதபடி நிதானமாகப் பயணிக்க ஆரம்பித்திருப்பார்கள் என்பது

இருவேறு உலகம்

புரிந்தது. சிறிது யோசித்து விட்டுக் கூடுதலாகச் சில கேள்விகளும் கேட்க ஆரம்பித்தார்.

"இந்த வழியாகத் தினமும் இதே நேரம் போவீர்களா..?" ஆம் என்றால் அடுத்ததாக..

"கடந்த இரண்டு நாட்களாக இந்த இடத்தில் வித்தியாசமாக எதையாவது பார்த்தீர்களா..?" என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்.

வெகு சிலரே தினமும் அந்தப் பகுதியில் அந்த நேரத்தில் செல்பவராக இருந்தார்கள். அவர்களில் யாரும் வித்தியாசமாக எதையும் பார்த்திருக்கவில்லை. சைக்கிளில் வந்த கிழவர் ஒருவர் மட்டும் சொன்னார்.

"முந்தா நாள் ராத்திரி அந்த மலைக்குப் போகற ரோட்டுக்குக் குறுக்கே ரோடு ரிப்பேர் வேலை நடக்கறதா ரெண்டு தடுப்பு வெச்சிருந்தாங்க. நானும் அப்படியே இந்த மெயின் ரோட்டுக்கும் ரிப்பேர் வேலை செஞ்சாங்கன்னா புண்ணியமாப் போகும்னு நினைச்சேன். மறுநாள் வர்றப்ப அந்த தடுப்பைக் காணோம்.. ரிப்பேர் வேலையும் நடந்த மாதிரி தெரியலை.."

செந்தில்நாதனுக்கு உள்ளே ஒரு பொறி தட்டியது. முதலில் அவரைப் பற்றி விசாரித்தார். கிழவர் நான்கு கிலோமீட்டர் தள்ளியுள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் இரண்டாம் ஷிஃப்ட் வேலை செய்யும் தொழிலாளி. தினமும் இந்த வழியாகத்தான் அவர் வீடு திரும்புவார். ரோடு குண்டும் குழியுமாக இருப்பதால் சைக்கிளில் போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்.

"அப்ப எத்தனை மணி இருக்கும்.."

"இதே நேரம்தான் சார்.."

"ஆளுக யாராவது இருந்தாங்களா..?"

"இல்லையே சார்.."

"ஏதாவது வண்டிக..?"

"இல்லை சார் தடுப்புகளை மட்டும் தான் பார்த்தேன்.."

அவரை அனுப்பிய செந்தில்நாதன் அடுத்து வருபவர்கள் தினமும் இந்த நேரத்தில் இந்தப் பகுதியில் பயணிப்பவர்களாக இருந்தபட்சத்தில் கிழவர் சொன்ன 'ரோடு ரிப்பேர் தடுப்பு'களைப் இங்கு பார்த்திருக்கிறீர்களா என்றும் கேட்க

இருவேறு உலகம்

ஆரம்பித்தார். சிலர் நினைவில்லை என்று சொன்னார்கள். பைக்கில் வந்த ஒரு இளைஞன் மட்டும் 'சாலைப்பணி நடைபெறுகிறது' என்ற தடுப்புகளை மலைக்குப் போகும் பாதையின் துவக்கத்தில் பார்த்ததைக் கையைக் காட்டிச் சொன்னான். கிழவரும் அங்கேதான் பார்த்ததாகச் சொல்லியிருந்தார். ரிப்பேர் வேலையே நடக்காத தெருவுக்கு முன் அந்தத் தடுப்புகளை அந்த நேரத்தில் வைத்து விட்டுப் பின் விலக்கிக் கொண்டவர்கள் யார்..? அவர்கள் ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்..?

செந்தில்நாதன் யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஹரிணிக்கு க்ரிஷ் வீட்டார்களைப் பார்க்க வேண்டும் போல் இருந்தது. க்ரிஷின் அம்மா அவளிடம் அன்பாகப் பேசக்கூடியவர். க்ரிஷின் அப்பா புன்னகையோடு சரி என்றாலும் வீட்டுக்கு வந்தது மகிழ்ச்சி என்பது அவர் முகபாவனையிலேயே தெரியும். க்ரிஷின் அண்ணா கலகலப்பான ரகம். எத்தனையோ நாட்கள் அவர்கள் வீட்டில் அவள் சாப்பிட்டிருக்கிறாள். க்ரிஷ் மேல் இருந்த கோபத்தில்

என்.கணேசன்

அவர்கள் வீட்டுக்குத் திடீரென்று போவதை அவள் நிறுத்தி விட்டாள். அவர்களிடம் ஃபோனில் கூட அவள் பேசியதில்லை. ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் போயேயாக வேண்டும், அதுதான் அடிப்படை நாகரிகம் என்று அவளுக்குத் தோன்றியது. போனாள்.

பத்மாவதி அவளைப் பார்த்ததும் 'ஓ..'வென்று கதறி அழுது விட்டாள். ஹரிணிக்கு அதைப் பார்க்கையில் கண்கள் ஈரமானாலும் அவர் முன்னால் உடைந்து போய் அவர் துக்கத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தி விடக்கூடாது என்று தோன்றியது. தன் துக்கத்தை மிகவும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டவள் பத்மாவதியைச் சமாதானப்படுத்தினாள்.

"அழாதீங்கம்மா. அப்படி, இப்படின்னு எதாவது ஒரு கதை சொல்லிகிட்டு திடீர்னு வந்து நிப்பான் பாருங்க.."

பத்மாவதி அவள் உறுதியாகச் சொன்ன வார்த்தைகளில் நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சித்தாள். கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு 'அப்படியா சொல்கிறாய்..?' என்பது போலப் பார்த்தாள். ஹரிணிக்கு அந்தத் தாயின் வெகுளித்தனம் மனதை என்னவோ செய்தது.

பத்மாவதி சொன்னாள்.

இருவேறு உலகம்

"பைக்கும் அங்கேயே இருந்துச்சு. ஃபோன் சுவிட்ச்டு ஆஃப் ஆயிடுச்சு. நாள் ரெண்டாயிடுச்சு. அதான் பயமாயிருக்கு.."

ஹரிணி பலவந்தமாய் குரலில் கலகலப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு சொன்னாள்.

"அதெல்லாம் சாதாரண மனுஷங்க விஷயத்துலதான் பயப்படணும். உங்க பையன் சூப்பர் மேன்.."

பத்மாவதி மெல்லப் புன்னகைத்தாள். பார்த்துக் கொண்டிருந்த உதய் மனதிற்குள் ஹரிணிக்கு நன்றி சொன்னான். பொய்யே ஆனாலும் அந்த நேரத்திற்குக் கிடைக்கும் தைரியம் இதமானதுதானே..?

"நீ என்ன சாப்டறே..?" பத்மாவதி கேட்டாள்.

"க்ரிஷ் வரட்டும். விருந்தே சாப்பிட வர்றேன்.." என்று ஹரிணி அதே உறுதியான நம்பிக்கையுடன் சொன்னாள்.

பத்மாவதி கேட்டாள்.

"ஆமா நீயேன் இவ்வளவு நாளா வரல..?"

என்.கணேசன்

அவளுடைய நேரடியான கேள்விக்கு உடனடியாக என்ன சொல்வது என்று யோசித்துவிட்டு ஹரிணி சொன்னாள்.

"வற்றப்ப எல்லாம் அவன் பிஸியாவே இருக்கான். அதனால் அவனை ஏன் தொந்திரவு செய்யணும்னு வரல.."

என்னதான் அவள் தன் உணர்வுகளை மறைத்துக் கொண்டாலும் அவள் முகத்தில் கூணநேரம் வந்து போன வலியை உதய் கவனித்தான். தம்பி மேல் கோபம் வந்தது.

பத்மாவதி சொன்னாள்.

"அவன் கிட்ட நான் சொல்லியிருக்கேன். ஒருநாள் அத்தனை புஸ்தகத்தையும் பழைய பேப்பர்காரனுக்குப் போடறேன் பாத்துட்டே இருன்னு.. மனுஷங்களுக்கு மேலயா புஸ்தகமும் ஆராய்ச்சியும்.."

பத்மாவதி சில முறை அப்படி மிரட்டியிருப்பதாக க்ரிஷே ஹரிணியிடம் சொல்லி இருக்கிறான்.. ஆனால் இப்போது அதை அவள் சொல்வது ஹரிணிக்காகத்தான் என்பது ஹரிணிக்குப் புரிந்தது.

"ஸ்வீட் ஆண்ட்டி.." என்று மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

இருவேறு உலகம்

பத்மாவதியின் செல்ஃபோன் இசைத்தது. அதை எடுத்துப் பார்த்தவள், "என் அக்கா பேசறா.. டேய் உதய் ஹரிணி கிட்ட பேசிட்டிருடா வந்துடறேன்.." என்றவள் செல்ஃபோனை எடுத்துக் கொண்டு தன் அறைக்குப் போனாள்.

ஹரிணி மெல்ல உதய்யிடம் கேட்டாள்.

"அவன் செல்ஃபோன்ல இருந்து எதாவது கால்ஸ் போயிருக்கான்னு செக் பண்ணீங்களா.."

"அன்னைக்கு சாயங்காலம் ஸ்விட்ச்ட் ஆஃப் ஆன செல் அப்புறமா ஆனே ஆகலன்னு சொல்றாங்க.." என்றான் உதய்.

இருவரும் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் அமர்ந்திருந்தார்கள். உதய்க்கு அவள் முகத்தில் சற்று முன் தெரிந்த வலி மனதை உறுத்தியது. தம்பி அலட்சியப் படுத்தியிருக்கிறான், அது வலித்திருக்கிறது, அதனால்தான் அவள் வரவில்லை என்பதில் இப்போது சிறிதும் சந்தேகமேயில்லை. வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்தவுடன் பத்மாவதியைப் போல் அவளும் அழப்போகிற மனநிலையில்தான் இருந்தாள் என்பதையும் அவன் கவனித்திருந்தான். அவள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்ட

விதமும், கம்பீரமாக தன் உணர்வுகளைக் கையாண்ட விதமும் அந்தப் பெண் மீது அன்பை அதிகப்படுத்தியது.

தம்பி வருவானோ இல்லையோ ஒரு உண்மை அந்தப் பெண்ணிற்குத் தெரியாமல் போகக்கூடாது என்று நினைத்தான். அதை அறியும் உரிமை அவளுக்கு நிச்சயம் உண்டு..

உதய் மெல்ல எழுந்தான்.

"ஒரு நிமிஷம் வாம்மா.."

கேள்விக்குறியோடு அவளும் எழுந்தாள். உதய் அவளை க்ரிஷ் அறைக்கு அழைத்துப் போனான். தம்பியின் கம்ப்யூட்டரைத் திறந்து பட்டனை அழுத்தி விட்டு மௌனமாக நின்றான்.

சில வினாடிகளில் கம்ப்யூட்டர் திரையில் தன் புகைப்படம் வந்து தன்னைப் பார்த்துப் புன்னகைத்ததைப் பார்த்த ஹரிணி தன் அத்தனை கட்டுப்பாட்டையும் இழந்தாள். க்ரிஷின் நாற்காலியில் அமர்ந்து அவன் மேஜையில் தலை வைத்து குமுறி அவள் அழ ஆரம்பித்ததைப் பார்க்கையில் அவன் கண்களும் கலங்கின. இவ்வளவு நேசிக்கும் ஒரு

இருவேறு உலகம்

பெண் கிடைக்க தம்பி நிறையவே புண்ணியம்
செய்திருக்கிறான் என்று தோன்றியது.

இரண்டே நிமிஷங்களில் சுதாரித்துக் கொண்டு மெல்ல
எழுந்தாள். கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே சொன்னாள்.

"தேங்க்ஸ்ண்ணா.."

அவன் மெல்லத் தலையசைத்தான்.

'மனதில் என்ன இருக்கிறது என்று காட்டாமல்,
சொல்லாமல், அன்னியனைப் போல நடந்து கொண்டு
இத்தனை நாள் என்னைப் பாடாய் படுத்தி விட்டானே..' என்று
அவளுக்கு க்ரிஷ் மீது ஆத்திரமாய் வந்தது. உதய்யிடம்
கேட்டாள்.

"நான் ஒண்ணு சொன்னா தப்பா நினைச்சுக்க
மாட்டீங்களே..?"

"இல்லை, சொல்லும்மா.."

"அந்த ராஸ்கல் திரும்பி வந்தான்னா அவனை ஓங்கி ஒரு
அறை அறைஞ்சட்டுதான் மத்ததெல்லாம்.." துக்கத்துடனும்
ஆத்திரத்துடனும் அவள் சொன்னாள்.

என்.கணேசன்

தம்பி வந்தது போலவே ஒரு கூணம் அந்தக் காட்சியைக் கற்பனை செய்த உதய் புன்னகைத்தான். தம்பி இருந்திருந்தால் சொல்லியிருப்பான்.

"எதுவானாலும் கதவை முதல்ல சாத்திட்டு செய்ங்க.."

புதுடெல்லி உயரதிகாரி புனேயில் இருந்து இஸ்ரோ டைரக்டர் சொன்ன தகவலை மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டான். கடத்தல், கொலை என்று ஆராய்ச்சி ஆபத்தான பாதையில் நகர்ந்து போவதை அந்த டைரக்டர் எடுத்துச் சொன்னதோடு நிற்காமல் அவனுக்கு மெயிலிலும் நிகழ்வுகளை விளக்கி இருந்தார். நாளைக்குப் பிரச்னை என்று வந்தால் 'நான் முன்கூட்டியே தெரிவித்து விட்டேன்..' என்று வாய் வழியாகவும், எழுத்து மூலமாகவும் தெரிவித்து, தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு விட்டார் அந்த டைரக்டர். நியாயமாக அந்த உயரதிகாரி மத்திய மந்திரிக்கும், உளவுத் துறைக்கும் இந்தத் தகவல்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த உயரதிகாரி நியாயமானவன் அல்ல. மிக ரகசியமான இந்த ஆராய்ச்சி பற்றி டிபார்ட்மெண்டில் ஓரிருவருக்கு

இருவேறு உலகம்

மட்டுமே தெரியும். அவர்களும் தங்களுக்குள்ளே கூட இது பற்றி பொது இடங்களில் பேசியதில்லை. ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சி குறித்த சகல விவரங்களையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே நல்ல விலைக்கு வெளியே ஒரு ரகசிய மனிதருக்கு விற்றுக் கொண்டிருந்த அந்த உயரதிகாரி இந்தத் தகவலுக்கு என்ன விலை கிடைக்கும் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தான்..

அத்தியாயம் 23

செந்தில்நாதன் பொதுப்பணித் துறையை விசாரித்தார்.

அவர்கள் அந்த மலைக்குப் போகும் பாதையைச் சரி செய்யும் திட்டம் ஒன்றும் தங்கள் கைவசம் இல்லை என்றும் தாங்கள் அங்கே 'சாலைப்பணி நடைபெறுகிறது..' என்ற தடுப்புகள் வைக்கவில்லை என்றும் சொல்லி விட்டார்கள். அது போன்ற தடுப்புகள் நூற்றுக் கணக்கில் இருக்கின்றன என்றும் அது நகரின் பல்வேறு இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் அவற்றை யாரும் கண்காணிப்பதில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதனால் அவற்றை இரவு நேரத்தில் எங்கிருந்தாவது அப்புறப்படுத்திக் கொண்டு வந்து அந்தச்சாலையில் வைத்து விட்டு, மறுபடி காலையில் எடுத்த பழைய இடத்திலேயே வைத்து விட்டிருந்தால் அது யார் கவனத்திற்கும் வந்திருக்காது.. மறு நாள் காலையில் அந்தப் பக்கம் போனவர்கள் யாரும் அந்தத் தடுப்புகளைப் பார்க்கவில்லை..

க்ரிஷைக் கடத்தவோ, கொல்லவோ யாராவது திட்டம் இட்டிருந்தால் அந்த நேரத்தில் வேறெந்த வாகனமும் அந்தப்

இருவேறு உலகம்

பாதையில் வழிமாறிக்கூடப் போய் விட வேண்டாம் என்று ஜாக்கிரதை உணர்வுடன் அந்தத் தடுப்புகளை அங்கே வைத்திருந்திருக்கலாம். வேலை முடிந்தவுடன் அப்புறப்படுத்தி இருக்கலாம்.. அப்படித்தான் இருக்கும் என்று தோன்றியது. கடத்திப் பணம் பறிப்பது உத்தேசமாக இருந்தால் கடத்தல்காரர்கள் இன்னேரம் கமலக்கண்ணனைத் தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். கொலைதான் உத்தேசம் என்றால் பிணம் இன்னேரம் கிடைத்திருக்க வேண்டும். இரண்டுமில்லாத குழப்ப நிலையில் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கையை செந்தில்நாதன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

நேற்று இரவு காரில் வந்தவர்கள் திரும்பவும் இன்று வந்தாலும் வரலாம் என்று தோன்றியதால் மலையடிவாரத்தில் இரண்டு கான்ஸ்டபிள்களை நிறுத்தியிருந்தார் அவர். அதை அறிந்தால் அவர்கள் வர மாட்டார்கள் என்ற போதும் நேற்றிரவு அவர்கள் வந்த உத்தேசம் இனியும் நிறைவேற வேண்டாம் என்று அவர் நினைத்தார். அந்த உத்தேசம் என்னவாக இருக்கும் என்று எத்தனையோ விதங்களில் யோசித்துப் பார்த்தார். எதையுமே யூகிக்க முடியவில்லை. இதுவரை தன் சர்வீஸில் எத்தனையோ கேஸ்களை அவர்

என்.கணேசன்

கையாண்டிருக்கிறார். ஆனால் இந்தக் கேஸ் போல எந்தக் கேஸும் பிடிக்காது கேஸாக இருக்கவில்லை.

புதுடெல்லி மனிதனுக்கு இதுவரை தகவல்களைக் குறிப்பிட்ட செல்ஃபோன் எண்ணுக்குக் கூப்பிட்டுச் சொல்லும் வேலை மட்டுமே இருந்தது. அவன் அந்த வினோத ஆராய்ச்சியில் கிடைக்கும் எல்லா ரகசியத் தகவல்களையும் சொல்வான். மறுநாளே அவனுடைய மனைவியின் ரகசிய அக்கௌண்டில் பணம் போய்ச் சேர்ந்து விடும். முதல் முறையாக இந்த தடவை அந்தச் செல்ஃபோன் எண்ணிற்கு அவன் பேச முயற்சித்தபோது ஃபோன் மணி அடித்துக் கொண்டே இருந்தது. எதிர் முனை ஃபோனை எடுத்துப் பேசவில்லை. அவன் பல முறை முயற்சி செய்த பிறகு அந்த எண்ணிலிருந்து ஒரு குறுந்தகவல் மட்டும் வந்தது. நகரின் ஒதுக்குப் புறத்தில் இருக்கும் சர்ச்சிற்கு, நாளை மதியம் ஒரு மணிக்கு நேரில் வர உத்தரவாகியிருந்தது.

தகவலைப் படித்தவுடன் முதலில் கோபம் வந்தது.

இருவேறு உலகம்

"நேரில் எல்லாம் வந்து சொல்ல மாட்டேன். விருப்பப்பட்டால் ஃபோனில் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொள். இல்லாவிட்டால் ஆளை விடு.." என்று கறாராகச் சொல்ல அவனுக்கு ஒரு க்ஷணம் ஆசை இருந்தது.

ஆனால் கிடைக்கின்ற பணம் சிறிய தொகை அல்ல. அவன் மாதம் முழுவதும் வேலை பார்த்துச் சம்பாதிக்கும் தொகையை, தெரிவிக்கும் ஒவ்வொரு தகவலுக்கும் பெற்று வருகிறான். சில தகவல்கள் அவனுக்கே தலைகால் புரியாது. அதற்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் இருப்பது போலவும் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவன் சொல்வதெல்லாம் அப்படி ராணுவ ரகசியமும் கிடையாது. அப்படி இருக்கையில் பெரிய தொகையை விடவும் அவனுக்கு மனமில்லை. அதனால் கோபம் தணிந்து நாளை மதியம் ஒரு மணிக்குள் அந்த சர்ச்சிற்குப் போய்ச் சேர உத்தேசித்தான். அப்படியே பணம் தரும் அந்த ஆளைப் பார்த்தது போலவும் ஆயிற்று..

மாஸ்டருக்கு அந்தப் பெண் விஞ்ஞானி ஃபோன் செய்தாள்.

என்.கணேசன்

"சார், எங்க டெக்னிகல் இஞ்சீனியர்ஸ் ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்காங்க. சாடிலைட்ல எந்த டெக்னிக்கல் ப்ரச்னையும் இல்லையாம். என்ன இருந்துச்சோ அதைதான் படம் எடுத்து அனுப்பிச்சிருக்கு. கருப்பா அந்த ஏரியா படம் வந்துருக்குன்னா, அந்த இடத்துல அப்படி ஏதாவது இருந்துருக்கணும்னு சொல்றாங்க.."

மாஸ்டர் கேட்டார்.

"சரி உங்க டிபார்ட்மெண்ட்ல என்ன முடிவு பண்ணினீங்க..?"

"அந்தக் கருப்புப் பறவை மேலதான் இப்போ முழு ஆராய்ச்சியும் திரும்பப் போகுது.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். விஞ்ஞானம் வளர வளர சந்தேகங்களும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன. நிரூபிக்கப்பட்டால்தான் நம்புவேன் என்கிறது விஞ்ஞானம். உள்ளுணர்வை நம்பு, உட்கருவைப் புரிந்து கொள் மீதி எல்லாம் தானே நிரூபணமாகும் என்கிறது மெய்ஞானம். மெய்ஞானம் கண்டதை விஞ்ஞானம் எப்போதுமே தாமதமாகத்தான் கண்டுபிடிக்கும்..

இருவேறு உலகம்

அந்த மலைக்குப் போய் க்ரிஷ் இருந்த இடத்தையும் மலையுச்சியின் அமைப்பையும் நேரிலேயே ஒரு முறை பார்க்க வேண்டும் என்றெண்ணி நேற்றிரவு போனது அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி அங்கிருந்ததால் முடியாமல் போயிற்று. நல்லவேளையாக அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி அடிவாரத்தில் இருக்கவில்லை. இருந்திருந்தால் சந்திப்பைத் தவிர்ப்பது முடியாமல் போயிருக்கும்..

தாடிக்கார இளைஞன் வந்து அவர் முன் வந்து நின்றான்.

"ஐயா நீங்க 'அவங்கள்' சந்திக்க வேண்டிய ஏற்பாடு எதாவது நான் செய்யட்டுமா..?"

"பொறு. அவங்க நிலைமை இன்னும் கொஞ்சம் மோசமாகும். அப்ப சொல்றேன்.." என்றார் மாஸ்டர். தூண்டில் போட இன்னும் சமயம் வரவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு காலம் உண்டு. அந்தக் காலம் வராமல் இயங்குவது வீண்.

அவன் தலையசைத்து விட்டுச் சொன்னான்.

"இப்ப மாணிக்கமும், அவர் மகன் மணீஷும் க்ரிஷ் வீட்டுக்குக் கிளம்பியிருக்கறதா தகவல் வந்துருக்கு.."

க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கையில் மணீஷ் மனம் பலவிதமான உணர்ச்சிகளால் பந்தாடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. க்ரிஷ் பிணம் கிடைக்காததும், வாடகைக் கொலையாளி இறந்ததும், வாடகைக் கொலையாளியின் ஃபோனில் இருந்து அழைப்புகள் வந்து திகில் மூட்டிக் கொண்டிருந்ததும் முன்பே அவனை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தன. இப்போது ஹரிணி அவன் வீட்டுக்குப் போய் வந்திருப்பது கூடுதல் வேதனையாக இருந்தது. போய் விட்டு வந்தவள் அவனுக்குப் ஃபோன் செய்தாள்.

"க்ரிஷோட அம்மா என்னைப் பாத்தவுடனயே அழுதுட்டாங்கடா. அதப் பாத்து எனக்கும் அழுகைய கட்டுப்படுத்த கஷ்டமா இருந்துச்சு.. அவங்க கிட்ட சொல்லியிருக்கேன்.. உங்க பையன் சூப்பர் மேனா திரும்பி வருவான்னு.. அவங்களைத் தைரியப்படுத்த சொல்லிட்டேன்.. அவங்க வீட்டுல இருந்து வர்றப்ப 'நான் சொன்னபடியே அவன் நல்லபடியா வந்துரட்டும் கடவுளே'ன்னு கடவுளை வேண்டிகிட்டே வந்தேன். டேய் ப்ளீஸ் நீயும் கடவுள வேண்டிக்கோடா.."

இருவேறு உலகம்

அவள் வார்த்தைகள் அவனை வெட்டிப் போட்டன. கஷ்டப்பட்டு "கண்டிப்பா.." என்றான்.

"ஆமா நீ ஏன் இதுவரைக்கும் அவன் வீட்டுக்குப் போகல.. உன்னை அவங்கம்மா கேட்டாங்க.."

"எனக்கு அவங்களுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்றதுன்னு புரியல. அதனால நான் அப்பா வந்தவுடனே போலாம்னு காத்திருந்தேன் ஹரிணி. இப்ப கிளம்பிகிட்டிருக்கோம்.."

அவளிடம் பேசி முடித்தவுடன் அவன் முகத்தில் தெரிந்த துக்கத்தைப் பார்த்து மாணிக்கம் மனமுருகினார். 'திட்டப்படியே க்ரிஷ் செத்து அவன் பிணம் இத்தனை பிரச்னை இல்லாம இருந்திருக்கும். பிணம் எப்போது கிடைக்குமோ..?'

க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போகும் வழி நெடுக தந்தையும் மகனும் மௌனமாகவே இருந்தார்கள். அங்கு அவர்கள் போனபோது க்ரிஷ் வீடே மயான அமைதியில் மூழ்கியிருந்தது. எப்போதுமே கலகலவென்று இருக்கும் வீடு அது. இப்போது அங்கும் நிம்மதியில்லை, இங்கும் நிம்மதியில்லை, நிலவரம் என்ன என்று தெரியவில்லை என்று மனம் நொந்தார் மாணிக்கம்.

என்.கணேசன்

கமலக்கண்ணன் தன் நண்பர் மாணிக்கத்தைப்
பார்த்தவுடன் கண்கலங்கினார். பத்மாவதி மணீஷைப்
பார்த்தவுடன் கண்கலங்கினாள். உதய்க்கும் மணீஷைப்
பார்த்தவுடன் தம்பியின் நினைவு அதிகமாவதைத் தவிர்க்க
முடியவில்லை. மணீஷின் முகத்தில் தெரிந்த வேதனை
க்ரிஷின் மேல் இருந்த அன்பினால் வந்தது என்று அவன்
நினைத்துக் கொண்டான். மணீஷைத் தட்டிக் கொடுத்தான்.

மாணிக்கம் கமலக்கண்ணனிடம் எல்லாவற்றையும்
பொறுமையாக முகத்தில் வருத்தம் காட்டிக் கேட்டுக்
கொண்டார். கடைசியில் சொன்னார்.

"கவலைப்படாதே கண்ணன். செந்தில்நாதன் திமிர் பிடிச்ச
ஆளாயிருந்தாலும் திறமையானவர். யாராவது
கடத்தியிருந்தாலும் கண்டுபிடிச்சு மீட்டுக் கொடுத்துடுவார்.."

கமலக்கண்ணன் கண்கள் ஈரமாகச் சொன்னார்.

"வேண்டாத தெய்வமில்லை. என் பையன் தர்மம்
காப்பாத்தும்னான். நாங்களாவது முன்ன பின்ன
இருந்திருக்கோம். அவன் சரியாவே இருந்தவன். அவனை
அந்த தர்மம் காப்பாத்தும்னு நம்பறேன்.."

இருவேறு உலகம்

"உனக்கு யார் மேலயாவது சந்தேகமிருக்கா கண்ணன்..?"
என்று மாணிக்கம் கேட்டார்.

"அப்படி சந்தேகம் யார் மேலயும் வரலையே
மாணிக்கம்.."

பத்மாவதி கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டே
மாணிக்கத்திடம் சொன்னாள்.

"அண்ணா அந்த மலைப்பகுதில் பேய் நடமாட்டம்
இருக்கறதா பேசிகிட்டாங்க ஞாபகம் இருக்கா..?"
எனக்கென்னவோ அது மேலதான் சந்தேகம்..?"

உதய் மெல்ல தந்தையைக் கேட்டான்.

"ஏம்ப்பா பேய் மேல நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா..?"

கமலக்கண்ணனுக்கு புன்னகைக்காமல் இருக்க
முடியவில்லை. இவன் மட்டும் இல்லை என்றால் இந்த வீடே
சுடுகாடு போல் ஆயிருக்கும்..!

பத்மாவதி தன்னையும் மீறி புன்னகை செய்து விட்டு
மகன் மேல் கோபப்பட்டாள்.

என்.கணேசன்

"இவனுக்கு ஜோக் அடிக்க நேரம் காலமே கிடையாது. நானே என் பிள்ளையைக் காணோம்னு தவிச்சகிட்டிருக்கேன்.."

உதய் தாய் அருகே போய் அமர்ந்து அவள் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சொன்னான்.

"சும்மா அழுதுகிட்டே இருந்தா உன் முகத்த பார்க்க சகிக்கல. ஹரிணி சொன்ன மாதிரி உன் பையன் சூப்பர் மேனாட்டம் வருவான் பாரு.."

"திடீர்னு நல்ல செய்தி வரும் ஆண்ட்டி, கவலைப்படாதீங்க.." என்று தன் பங்குக்கு மணீஷாம் சொல்லி வைத்தான். அப்படிச் சொன்னதாக அவனும் ஹரிணியிடம் சொல்லலாம்..

அவன் சொல்லி முடித்தபோது உதய் செல்ஃபோனில் ஏதோ தகவல் வந்த மணிச்சத்தம் கேட்டது. சுரத்தே இல்லாமல் செல்ஃபோனை எடுத்து, வந்த தகவலைப் படித்த உதய் முகத்தில் திகைப்பும் பிரமிப்பும் கலந்து தெரிந்தது.

கமலக்கண்ணன் மனம் நடுங்கக் கேட்டார். "என்னடா..?"

இருவேறு உலகம்

"தம்பி அனுப்பியிருக்கான். 'நலமா இருக்கேன். கொஞ்ச நாள் கழிச்ச வர்றேன். அப்பா அம்மா கிட்ட கவலைப்பட வேண்டாம்'னு சொல்லுன்னு அனுப்பி இருக்கான்.."

மாணிக்கம் சந்தேகத்தோடு கேட்டார்.

"அவன்தான் அனுப்பிச்சிருக்கான்னு எப்படித் தெரியும்..?"

"அவன் மொபைல்ல இருந்துதான் மெசேஜ் வந்திருக்கு.."

அத்தியாயம் 24

தலையில் இடி விழுந்தது போல மாணிக்கமும், மணீஷும் உணர்ந்தார்கள். அங்கு சில வினாடிகள் அமைதி நிலவியது. கேள்விப்பட்டது பிரமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற நப்பாசை அவர்கள் இருவருக்கும் தானாக வந்து பரிதாபமாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். கமலக்கண்ணனுக்கும் பத்மாவதிக்கும் அது உண்மைதான் என்று நம்ப, இது கனவில்லை நிஜம்தான் என்று உணர அந்த வினாடிகள் தேவைப்பட்டன.

கண்கள் ஈரமாக கமலக்கண்ணன் இரு கைகளையும் தலைக்கு மேல் தூக்கி வைத்து கண்மூடி, கடவுளை வணங்கினார். கண்களிலிருந்து அருவியாய் கண்ணீர் வழிய குரலடைக்க பத்மாவதி சொன்னாள்.

"மணீஷ் வாயில சக்கரைதான் போடணும். அவன் 'திடீர்னு நல்ல செய்தி வரும் ஆண்டி, கவலைப்படாதீங்க'ன்னு சொல்லி வாய் மூடல அந்த மெசேஜ் வந்திருக்கு.."

இருவேறு உலகம்

மணீஷாக்குத் தன் வாயில் மண்ணைத்தான் அள்ளிப் போட வேண்டும் என்று ஆத்திரம் வந்தது. மாணிக்கம் அந்தச் செய்தியை நம்பவில்லை. மகனிடம் பார்வையாலேயே பதற்றப்படாதே என்று அறிவுரை சொன்னார். கமலக்கண்ணன் பக்கம் திரும்பி போலியாய் புன்னகைத்து விட்டுச் சொன்னார்.

"ஏதோ நாங்கள் கவலையிலே வந்ததுக்கு நல்ல செய்தி கேட்டுட்டுத் திரும்பற மாதிரி பாக்கியம் கிடைச்சது. நம்ம பிரார்த்தனை வீண் போகலை.."

உதய் க்ரிஷாக்குப் ஃபோன் செய்தான். மறுபடி க்ரிஷின் ஃபோன் ஸ்விட்ச்ட் ஆஃப் ஆகியிருந்தது. உதய் சொன்னான்.

"பேசுவோ, வரவோ முடியாத சூழலா இருக்கும். அதனால் மெசேஜ் பண்ணியிருக்கான்.."

திரும்பவும் க்ரிஷின் மொபைலுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாதது சின்ன ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தினாலும், வீட்டாரின் நம்பிக்கையை அது சிறிதும் சிதைத்து விடவில்லை. க்ரிஷின் குடும்பத்தினர் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர வேறு எதையும் எண்ணிப் பார்க்கும் மனநிலையில் தற்போது இல்லை என்பது மாணிக்கத்திற்கும், மணீஷாக்கும் புரிந்தது. அதன் பின் சம்பிரதாயத்திற்கு இருவரும் ஏதோ

என்.கணேசன்

பேசினார்களேயொழிய அங்கு இருப்பது அனல் மேல் இருப்பது போன்ற தாங்க முடியாத தவிப்பை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது. சிறிது நேரத்தில் இருவரும் கிளம்பி விட்டார்கள்.

"க்ரிஷ் வந்த பிறகு வர்றோம்.." என்று கடைசியாக கஷ்டப்பட்டு முகத்தில் மகிழ்ச்சியைக் காட்டிச் சொல்லி விட்டு இருவரும் வெளியேறினார்கள்.

காரில் போகும்போது மாணிக்கம் மகனிடம் கேட்டார்.

"க்ரிஷ் வந்துடுவான்னு பயந்துட்டியா..?"

மணீஷ் 'அதிலென்ன சந்தேகம்' என்பது போலத் தந்தையைப் பார்த்தான்.

மாணிக்கம் சொன்னார்.

"வாடகைக் கொலையாளியிடம் செல்ஃபோன்ல இருந்து உன் தாத்தாக்கு அழைப்பு வந்ததே அது வாடகைக் கொலையாளி செஞ்சதா..? வாடகைக் கொலையாளி பிணத்தை பார்த்துட்டோம்கிறதால அந்த மொபைல்ல இருந்து கூப்பறது அவன் இல்லைன்னு நமக்குத் தெரிஞ்சது. அவன் பிணத்தைப் பார்க்கலைன்னு வெச்சுக்கோ, நாம ஒவ்வொரு தடவை கால்

இருவேறு உலகம்

வற்றப்பவும் அவன்தான் எங்கிருந்தோ கூப்டறான்னு நினைப்போம். இல்லையா..?"

மணீஷ் புதிதாக நம்பிக்கை பிறக்க கேட்டான்.

"அப்படின்னா மெசேஜ் அனுப்பிச்சது க்ரிஷ்ஷா இருக்காதுன்னு சொல்றீங்களாப்பா..?"

"ஆமா. அவன் உயிரோட இருந்தான்னா, நேர்ல வந்திருப்பானே ஒழிய மெசேஜ் அனுப்பிச்சிருக்க மாட்டான். அவனோட மொபைல் எவன் கிட்டயோ கிடச்சிருக்கு. அவன் இந்த விசாரணை நடக்கிறதுல ஏதாவது பாதிக்கப்படற நிலைமை வந்திருக்கலாம். இப்படியொரு மெசேஜ் அனுப்பிச்சா விசாரணைய கைவிட்டுடுவாங்கன்னு நினைச்சிருக்கலாம்.."

மணீஷுக்கு கொஞ்சம் நிம்மதி வந்தது. ஆனால் இன்னொரு சந்தேகமும் வந்து அந்த நிம்மதியைக் குலைத்தது.

"வாடகைக் கொலையாளி மொபைலும், க்ரிஷோட மொபைலும் ஒரே ஆள் கிட்ட கிடைச்சிருக்கும்னு நினைக்கிறீங்களா..?"

"அப்படித்தான் தோணுது.." மாணிக்கம் வறண்ட குரலில் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

இருவர் மனங்களிலும் "அந்த ஆள் யாராக இருக்கும்..?" ஏன் இப்படி நடந்து கொள்கிறான். அவன் உத்தேசம் என்ன..?" என்ற கேள்விகள் விஸ்வரூபம் எடுக்க ஆரம்பித்தன.

க்ரிஷிடமிருந்து தகவல் வந்ததை செந்தில்நாதனிடம் உதய் ஃபோனில் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்தான். அவன் அளவு மகிழ்ச்சி அடையாத செந்தில்நாதன் அந்தக் குறுந்தகவலைத் தனக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி சொன்னார். அப்படியே அவருக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டு பத்மாவதியிடம் உதய் சொன்னான்.

"க்ரிஷ் கிட்ட இருந்து மெசேஜ் வந்ததை நீயே உன் சின்ன மருமகளுக்கும் சொல்லிடு. பாவம் சந்தோஷப் படுவாள்.."

பத்மாவதி தனக்கு சின்ன மருமகள் உறவில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தவுடன் உதய்..

"நீ ஒரு ட்யூப்லைட்டும்மா. ஹரிணிக்குப் ஃபோன் செஞ்சு சொல்லுன்னு சொன்னேன்.."

பத்மாவதி திகைப்பிலிருந்து சந்தோஷத்திற்கு மாறினாள்.

"இது எப்போ..?"

இருவேறு உலகம்

"கொஞ்ச நாளாவே.."

"உன் கிட்ட சொன்னவன் எங்கிட்ட சொல்லவே இல்லை பார்.." பத்மாவதிக்கு அது பெரும் குறையாகப் பட்டது.

"உன் மகன் அழுத்தமானவன். அவனா எங்கே வாயத் திறந்தான்..? நானா.." பார்த்தது என்று சொல்ல வந்தவன் சுதாரித்துக் கொண்டு "தெரிஞ்சுகிட்டது.." என்று சொல்லி முடித்தான்.

"அவ நம்பர் என் கிட்ட இல்ல. நீ அடிச்சக் குடு பேசறேன்.."

தன் மொபைலில் ஹரிணியின் எண்ணைத் தேடியபடியே தாயிற்கு உதய் அறிவுரை சொன்னான்.

"இங்க பேசற மாதிரி சும்மா வளவளன்னு என்னென்னவோ பேசக் கூடாது. மாமியாரா கம்பீரமா பேசணும்.."

"ஆமா இவன் ரொம்ப பேசத் தெரிஞ்சவன். எனக்கு புத்திமதி சொல்ல வந்துட்டான்.."

என்.கணேசன்

"என்ன அப்படி சொல்லிட்டே. நான் பாராளுமன்றத்திலேயே பேசினவன் மறந்துடாதே. என் முதல் பேச்சு வடநாட்டு பத்திரிக்கைல கூடப் புகழ்ந்திருக்காங்க தெரியுமா..?"

"அது நீயாகவாடா பேசினே. உன் தம்பி எழுதிக் கொடுத்து நீ அங்க போய்ப் படிச்சதுதான்டா.."

பத்மாவதி சொல்லிக் காட்டியபோது அவனுக்கு என்ன பேசுவது என்று புரியவில்லை. இதை அம்மாவிடம் சொல்லி ஏன் கேவலப்பட்டோம் என்று யோசித்தவன் அப்போதுதான் அங்கே வந்த தந்தையிடம் கேட்டான்.

"ஏம்பா நீ இந்த அம்மாவைக் கல்யாணம் செஞ்சுகிட்டே. உனக்கு வேற ஆளே கிடைக்கலையா..?"

கமலக்கண்ணன் முகத்தை மிக வருத்தமாக வைத்துக் கொண்டு சொன்னார்.

"அப்ப தெரியாம ஏமாந்துட்டேண்டா.."

பத்மாவதி இருவரையும் முறைத்தாள்.

"பாவிகளா..?"

இருவேறு உலகம்

"ஏம்பப்பா. உனக்கே இங்க மரியாதை இவ்வளவுதானா..?"
என்று கேட்ட உதய் மீது பத்மாவதி வீசிய ஆனந்த விகடன்
பத்திரிக்கை பாய்ந்து வர, அவன் அவசரமாக விலகினான்.

புதுடெல்லி உயரதிகாரி அந்த சர்ச் முன்னால் மதியம்
12.50க்குப் போய் நின்றான். சர்ச்சில் வழிபாட்டிற்கு வந்திருந்த
அனைவரும் வழிபாடெல்லாம் முடிந்து வெளியே வந்து
கொண்டிருந்தார்கள். தான் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் ஆள்
இவர்களில் யாராவது ஒருவராக இருக்கலாம் என்று
சந்தேகப்பட்டான். யாராவது தன்னருகே வந்து
அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தான்.
தனக்குப் பணம் அனுப்பும் ஆள் பெரிய செல்வந்தனாக
இருக்க வேண்டும் என்று அனுமானித்ததால் பணக்காரத்
தோற்றம் உள்ள ஆட்களைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி நின்றான்.
ஆனால் எல்லோரும் அவனைக் கடந்து போனார்கள். மணி
ஒன்றானபோது ஒருவரும் வாசலில் இருக்கவில்லை. சந்திக்க
வேண்டிய ஆள் சர்ச்சுக்குள் தனியாக உட்கார்ந்து
கொண்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் வந்தது. மெள்ள
சர்ச்சுக்குள்ளே போனான். உள்ளே ஒருவரும் இருக்கவில்லை.

என்.கணேசன்

அவன் செல்ஃபோனில் ஒரு குறுந்தகவல் வந்த சத்தம் கேட்டது. 'தாமதமாகி விட்டது. தயவு செய்து ஐந்து நிமிஷம் காத்திருங்கள்' என்று நம் ஆள் சொல்கிறானோ என்ற எண்ணத்துடன் செல்ஃபோனை எடுத்துப் பார்த்தான். தகவல் அனுப்பியிருந்தது அந்த ஆள்தான். ஆனால் தகவல் அவன் எதிர்பார்த்தது இல்லை. 'பாவ மன்னிப்புக் கூண்டில் சென்று அமரவும்' என்பதாக தகவல் இருந்தது.

அவனுக்குக் கோபம் வந்தது. 'இந்த ஆள் என்னை என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பாவமன்னிப்புக் கூண்டில் உட்கார வைத்து என்னை அவமானப்படுத்த நினைக்கிறான்'. ஆனால் பணம் அந்தக் கோபத்தை அப்படியே விழுங்க வைத்தது. அவன் பாவமன்னிப்புக் கூண்டை நெருங்கினான். அந்த ஆள் அவனுக்கு முன்பே வந்து பாதிரியார் உட்காரும் பக்கத்துக் கூண்டில் அமர்ந்திருந்தது, பாவமன்னிப்புக் கூண்டின் கதவைத் திறந்தபோது இடையே இருந்த தடுப்பின் சிறுதுளைகள் மூலம் தெரிந்தது..

ஏனோ மனதில் இனம் புரியாத ஒரு பயம் சூழ்வதை அவனால் தடுக்க முடியவில்லை..

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன் முதலமைச்சரைத் தொடர்பு கொண்டு இனி என்ன செய்வது என்று கேட்டார். முதலமைச்சர் கேட்டார்.

"நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க..? அந்த மெசேஜ் க்ரிஷ் அனுப்பினதாதான் இருக்குமா..?"

"இருக்கலாம். ஆனா அப்படி நிச்சயமாவும் நம்மால சொல்ல முடியாது. மெசேஜ் அனுப்ப முடிஞ்சவர் ஃபோன்ல பேசியே இருக்கலாமே. இல்லை உடனடியாக வந்துவிடலாமே. இரண்டையும் ஏன் செய்யலைன்னு புரியல. க்ரிஷ் ஒருவேளை கடத்தப்பட்டிருந்தா கடத்தின ஆள்கள் அவரோட மொபைல்ல இருந்து மெசேஜ் தாராளாம அனுப்பலாமே..? அதுவும் மெசேஜ் அனுப்பின அடுத்த நொடியே அது ஸ்விட்சுடு ஆஃப் வேற ஆயிருக்கு.."

"அப்படின்னா க்ரிஷ் வீடு வந்து சேர்றவரைக்கும் உங்களோட வேலைய தொடர்ந்து செய்யறதுதான் நல்லது. நாம இதை அதிகமா இப்போதைக்குத் தோண்டிப் பார்க்க

என்.கணேசன்

வேண்டாம்னு நினைச்சு கூட குற்றவாளி இப்படி
செஞ்சிருக்கலாம்.. சரி அடுத்ததா என்ன செய்யப் போறீங்க..?"

"க்ரிஷோட மொபைல் ஃபோன் எந்த ஏரியால ஆன்
ஆகி மறுபடி ஆஃப் ஆகியிருக்குன்னு பாத்துட்டு அதுக்குத்
தகுந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்னு பார்க்கறேன் சார்.."

"அப்படியே செய்க.."

செந்தில்நாதன் முதல்வரிடம் சொன்னது போலவே
க்ரிஷின் மொபைல் ஃபோன் எந்த இடத்தில் 'ஆன்'
ஆகியிருக்கிறது எந்த இடத்தில் 'ஆஃப்' ஆகி இருக்கிறது,
அந்த மொபைல் ஃபோனிலிருந்து எந்த எண்களுக்கெல்லாம்
தகவல்கள் சென்றிருக்கின்றன, எந்த எண்களிடம் எல்லாம்
பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அறிய ஏற்பாடு
செய்து விட்டு அங்கிருந்து வரும் தகவல்களுக்காகப்
பரபரப்புடன் காத்திருந்தார்.

சிறிது நேரத்தில் தகவல் வந்தது. கேள்விப்பட்ட தகவல்
அவரைத் தலைசுற்ற வைத்தது.

அத்தியாயம் 25

செந்தில்நாதனுக்கு மனம் சமநிலை அடைய சிறிது நேரம் தேவைப்பட்டது. அந்த நேரம் கடந்த பின் அவர் என்ன செய்வதென்று யோசித்து விட்டு முதலில் உதய்க்குப் ஃபோன் செய்தார்.

உதய் மிக ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"ஏதாவது தெரிஞ்சதா சார்..?"

"க்ரிஷ்ணாட மொபைல் ஃபோன் எங்கே ஸ்விட்ச் ஆன் ஆயிருக்கு, அந்த மெசேஜ் எங்கேயிருந்து செய்யப் பட்டிருக்குன்னு தெரிஞ்சது. ஆனா அது குழப்பத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கே ஒழிய நமக்கு ஆறுதலா இல்லை.."

"ஏன் சார்..?"

"க்ரிஷ்ணாட மொபைல் தென்னமெரிக்காலதான் ஆன் ஆயிருக்கு. அங்கே இருந்துதான் மெசேஜ் வந்துருக்கு.."

உதய்யும் பேச்சிழந்து போனது தெரிந்தது. சிறிய மௌனத்திற்குப் பின் அவன் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"சார்.. எதாவது டெக்னிகல் மிஸ்டேக் இருக்குமோ..?"

"அதைத்தான் நானும் கேட்டேன். அவங்க இல்லைங்கறாங்க.."

உதய்க்குத் தலை சுற்றியது. இப்போதுதான் வீட்டில் சந்தோஷம் திரும்பி வந்திருக்கிறது. அவன் பெற்றோர் இன்றுதான் ஒழுங்காகச் சாப்பிட்டார்கள். அம்மா அழுகையை நிறுத்தி நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். இந்தத் தகவல் பழைய கேள்விக்குறி நிலைமையையே உருவாக்கி விடும் போல் இருக்கிறதே என்று எண்ணியவனாக அவன் மெல்லச் சொன்னான்.

"சார் நீங்க உங்க விசாரணையத் தொடர்ந்து செய்யுங்க.. உண்மை என்னன்னு தெரியறவரைக்கும் இந்த விஷயம் எங்க அப்பா அம்மாவுக்குத் தெரிய வேண்டாம்.. ப்ளீஸ்.."

"சரி.." என்ற செந்தில்நாதன்..

"உங்க தம்பியோட பாஸ்போர்ட் இருக்கான்னு ஒரு தடவை செக் பண்ணிப் பார்த்துடுங்களேன்.." என்றார். அவன் ஆராய்ச்சிக்குப் போவதாகச் சொல்லி வெளிநாட்டுக்கு

இருவேறு உலகம்

விமானத்தில் போயிருப்பானோ என்கிற சந்தேகம் அவருக்கு வந்திருந்தது.

"அவன் பீரோல அவன் பாஸ்போர்ட், க்ரெடிட் கார்டு எல்லாம் இருக்கறத நான் நேத்து கூடப் பாத்தேன் சார்.." என்று உதய் சொன்னான்.

செந்தில்நாதன் அந்த சாத்தியக்கூறும் விலகியதை உணர்ந்தார். பின் மெல்லச் சொன்னார்.

"சரி இந்தத் தகவல் நமக்குள்ளேயே இருக்கட்டும். எத்தனை நெருங்கியவங்களானாலும் சரி மத்தவங்களுக்குத் தெரிய வேண்டாம்.."

"சரி சார்.." என்றான் உதய்.

வார்த்தைகள் இல்லாமல் மாணிக்கத்தின் வீட்டில் மூவரும் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தனர். சங்கரமணிக்கு க்ரிஷின் செல்ஃபோனில் இருந்து வந்திருந்த தகவல் சகிக்க முடியாததாய் இருந்தது. என்னதான் மாணிக்கம் வாடகைக் கொலையாளியின் செல்ஃபோனை உபயோகிப்பவனே க்ரிஷின்

என்.கணேசன்

செல்ஃபோனையும் உபயோகித்து மெசேஜ் அனுப்பியிருக்க வேண்டும் என்று அறிவுபூர்வமாக விளக்கி இருந்தாலும் அவருக்கு அந்த ஆள் ஆறுதல் செய்தியை க்ரிஷ் குடும்பத்திற்கு அனுப்பியிருப்பது அதிருப்தியை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

'எனக்கு மட்டும் திகிலை ஏற்படுத்தி விட்டு அங்கே மட்டும் ஆறுதலா..?'

மணீஷ் மெல்லச் சொன்னான்.

"க்ரிஷ் செல்ஃபோன் எங்கே ஆன் ஆயிருக்குன்னு இன்னேரம் கண்டுபிடிச்சிருப்பாங்க. அது எங்கேன்னு விசாரிங்களேன்.."

தன் செல்ஃபோனை எடுக்கப் போன சங்கரமணியை மாணிக்கம் சைகையால் தடுத்தார்.

"இதுல நாம அதிக ஈடுபாடு காட்டறதே வீண் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்திடும்.. செந்தில்நாதன் லேசுப்பட்ட ஆள் இல்லை.. இப்போதைக்கு க்ரிஷ் விஷயத்துல நம்மள சந்தேகப்பட எதுவுமே இல்லை. அப்படியே அதை வச்சுக்கறது நல்லது. நாம கமலக்கண்ணன் குடும்பத்துல

இருவேறு உலகம்

விசாரிக்காம தனியா இதை விசாரிக்கறோம்னு தெரிஞ்சா
செந்தில்நாதன் கவனம் நம்ம பக்கம் திரும்பும். அது
நல்லதல்ல.."

மணீஷ் ஏமாற்றத்துடன் தலையாட்டினான். அந்த
சமயத்தில் மாணிக்கத்தின் உதவியாளர் வந்து சொன்னார்.

"நடராஜன் வந்திருக்கார்.."

மாணிக்கம் அவரை உள்ளே அனுப்பச் சொன்னார்.
நடராஜன் செல்வாக்கு மிக்க காண்டிராக்டர். அவர் மூலம்
மாதம் தோறும் மிகப்பெரியதொரு தொகை மாணிக்கத்துக்கு
வந்து கொண்டிருந்ததால் அவருக்கு எப்போது
வேண்டுமானாலும் வந்து மாணிக்கத்தைச் சந்திக்க அனுமதி
இருந்தது..

நடராஜன் உள்ளே வந்தார். "வணக்கம் ஐயா.." என்று
பெரியதாக மூவருக்கும் கும்பிடு போட்டார். சங்கரமணியைப்
பார்த்துக் கண்களைச் சுருக்கிச் சொன்னார்.

"என்ன பெரிய ஐயா உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லையா.
ரொம்பவே இளைச்சுட்ட மாதிரி தெரியுதே.."

என்.கணேசன்

"எல்லாம் என் நேரம் நடராஜ், வேறென்ன சொல்றது.." என்று சங்கரமணி சொல்லி நிறுத்திக் கொண்டார்.

அவர் மேலும் ஏதாவது சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்து விட்டுப் பின் மாணிக்கத்திடம் பரபரப்புடன் "ஐயா நீங்க ஒருத்தர சந்திச்சே ஆகணும்.." என்று சொன்னபடியே உட்கார்ந்தார்.

"யாரை..?" மாணிக்கம் கேட்டார்.

"அற்புதமான மஹான் அவர். உங்க மனசுல என்ன நினைக்கிறீங்கன்னு நீங்க சொல்லாமலே அவர் சொல்லிடுவார்.."

பஞ்சுத்தலையர் பழைய சங்கரமணியாய் மாறினார்.

"ஆமா இந்த மாதிரி ஆள்கள நான் நிறைய பாத்திருக்கேன். நெத்தில குங்குமம் வச்சுட்டு, ஜோல்னா பையை தோள்ல வச்சுட்டு ஜோஸ்யம் பார்க்க வருவானுங்க. முதல்ல ரெண்டு பூவை நினையுங்கன்னு சொல்வானுங்க. நம்ம ஆளுகளுக்கு ரோஜா, மல்லி, தாமரைன்னு நாலஞ்சத் தவிர வேற எந்தப் பூ ஞாபகமும் வராது. நினைச்சத கரெக்டா சொல்லிடுவானுங்க. பின்ன ஜோஸ்யம் பாக்கறேன்னு சொல்லி

இருவேறு உலகம்

பழையதெல்லாம் கரெக்டா சொல்லி, எதிர்காலத்த பத்தி நாம ஆசைப்படறத சொல்லி பெரிய தொகையா கறந்துட்டு போயிடுவாங்க.. அப்படி ஒருத்தன் என்கிட்டயும் போன வருஷம் வந்தான். ரெண்டு பூ நினைக்கச் சொன்னான். நான் நாகலிங்கப்பூவும் எருக்கம்பூவும் நினைச்சேன். அதைத் தவிர அத்தனை பூவும் சொல்லிட்டு அவன் 'என்னதான் நினைச்சீங்க'ன்னு கேட்டான். போடா போக்கத்தவனேன்னு சொல்லித் துரத்திட்டேன்.."

நடராஜன் அதிருப்தியுடன் முகத்தைச் சுளித்தார்.

"பெரிய ஐயா நான் மஹானப் பத்தி பேசறேன். நீங்க தெரு ஜோஸ்யனப் பத்திப் பேசறீங்க.." என்றவர் மாணிக்கம் பக்கம் திரும்பினார்.

"ஐயா நான் முக்கியமான டாக்குமெண்ட் ஒண்ணு காணோம்னு ரெண்டு மாசமா தேடாத இடமில்லைன்னு சொன்னேன். ஞாபகம் இருக்கா. இவர் கிட்ட போய் நின்னேன். நான் எதுவும் சொல்லலை. அவராவே சொன்னார். முக்கியமான பத்திரம் காணோம்னு வந்திருக்கேன்னார். நான் 'ஆமா சாமி வீடு முழுக்க தேடிட்டேன்'னேன். அவர் கண்ணை மூடிட்டு ஒரு நிமிஷம் இருந்துட்டு சொன்னார். 'உன்

என்.கணேசன்

மனைவியோட அரக்கு நிற பட்டுப்புடவைக்கு நடுவுல இருக்கு. போய்ப்பாரு'. உடனே வீட்டுக்கு ஓடிப் போய் பார்த்தா அந்த சனியனோட பீரோல மடிச்ச வச்சிருந்த அவனோட அரக்கு கலர் பட்டுப்புடவைக்குள்ளதான் அந்த டாக்குமெண்ட் இருந்துச்சு. அதை பத்திரமா என் பீரோல வெக்கச் சொல்லி அவ கிட்ட எப்பவோ குடுத்திருக்கேன். அவ ஏதோ யோசனைல மடிச்சகிட்டிருந்த பட்டுப்புடவைக்குள்ளே வச்சிட்டா போல இருக்கு.. அப்புறமா ஓடிப்போய் அவர் கால்ல விழுந்து ஆசிர்வாதம் வாங்கினேன். அப்புறமா விசாரிச்சா அவருக்கு இதெல்லாம் சாதாரணமனு தெரிஞ்சது. முக்காலமும் பார்க்கற சக்தி இருக்கறவராம். காணாமல் போன ஆள்கள், தொலைஞ்சு போன பொருள்கள் எல்லாம் இருக்கற இடம் சொல்வாராம். வெளியே தெரியாத மர்மங்கள் எல்லாம் அவர் கண்ணுக்குத் தெரியுமாம். ஆனா மனசு வந்தாதான் வாயத் திறந்து எதாவது சொல்லுவாராம். மனசில்லாட்டி கோடி ரூபா தந்தாலும் வாயத் திறக்க மாட்டாராம்.."

நடராஜன் தன் தந்தையின் உயில் பத்திரம் காணாமல் போய் படாதபாடு பட்டுத் தேடியதை மாணிக்கம் அறிவார். யாருமே வழக்கமாக யூகிக்க முடியாத இடத்தில் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்னவர் என்றால் அந்த மஹான் சக்தி

இருவேறு உலகம்

வாய்ந்தவர்தான்.. மாணிக்கம் தன் மாமனை அர்த்தமுள்ள பார்வை பார்த்தார்.

சங்கரமணி நடராஜனைக் கேட்டார்.

"நட்ராஜ். எல்லாமே தெரிஞ்ச ஆள்னா அது வில்லங்கமாச்சே. நம்ம மனசுல எத்தனையோ இருக்கும்.. அதெல்லாம் ஒரு ஆள் தெரிஞ்சுக்கறத ரசிக்க முடியலையே.."

நடராஜன் சங்கரமணியிடம் சொன்னார். "ஐயா நாம எதைத் தெரிஞ்சுக்கணும்னு ஆசைப்படறோமோ அதை மட்டும்தான் அவர் தெரிஞ்சுகிட்டுச் சொல்வார். மனசுல ஆயிரம் குப்பை வச்சிருப்போம். அத்தனையும் அவர் கிளற மாட்டார். அதுவும் அவர் ஒருத்தர் கிட்ட பேசறப்ப சம்பந்தமில்லாத ஆள்க யாரும் பக்கத்துல இருக்கக்கூடாதுன்னு கண்டிப்பா சொல்லிடுவார். தனியா ரகசியமாதான் எதையும் சொல்வார்.."

சங்கரமணி சொன்னார்.

"எனக்கென்னவோ இன்னும் நம்பிக்கை வரலையே நட்ராஜ்.."

என்.கணேசன்

"அப்படின்னா நீங்களே வந்து ஒரு தடவை அவரை நேரா பாருங்களேன்.. உங்களத் தவிர வேற யாருக்குமே தெரியாத ஏதாவது ஒரு விஷயம் கேட்டுப் பாருங்களேன்.. நம்பிக்கை வந்துச்சுன்னா உங்களுக்கும் தெரியாத முக்கியமான விஷயம் இருந்தா கேட்டுத் தெரிஞ்சுக்கோங்களேன்.. என்ன நான் சொல்றது.."

மாணிக்கத்தையும் மணீஷையும் சங்கரமணி பார்த்தார். மூவருக்குள் பார்வையாலேயே கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெற்றது.

கடைசியில் சங்கரமணி கேட்டார்.

"அவர் எங்கே இருக்கார் நடராஜ்..?"

புதுடெல்லி அதிகாரி பயத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு பாவமன்னிப்புக் கூண்டில் அமர்ந்தான். அதன் அடுத்த பகுதியில் அமர்ந்திருந்த மனிதன் கறுப்பு நிற உடை அணிந்திருந்தான். அவன் தலையில் பெரிய கருப்பு நிறத் தொப்பி இருந்தது. அது அவன் முகத்தை மறைத்தது. அவன்

இருவேறு உலகம்

இளைஞனா, முதியவனா, கருப்பா, சிவப்பா, உடலமைப்பு எப்படி என்பது எதுவும் தெரியவில்லை.

"சொல்லுங்கள், புதிதாக என்ன தகவல்..?" என்று அந்த ஆள் கேட்டான். குரல் இயல்பானதாய் இல்லை. தொண்டையில் ஏதோ பிரச்னை போல் இருந்தது. அடித்தளக் குரலாய் இருந்தது. ஃபோனில் பேசும்போது ஆரம்பத்தில் ஹலோவும், கடைசியில் சரி என்றும் இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள் மட்டுமே சொல்வதால் அந்த அடித்தளக் குரலின் வினோதம் தனக்கு தெரிய வரவில்லையோ என்று யோசித்தான் புதுடெல்லி மனிதன்.

பின் மெல்ல புனையில் இருந்து டைரக்டர் சொன்னதைத் தெரிவித்தான்.

"பாம்பு கடித்து இறந்தவன் சாவுக்கும், இந்த ஆராய்ச்சிக்கும் சம்பந்தம் இருக்கலாம்கிறதை நான் ரகசியப் போலீஸுக்கோ, உளவுத் துறைக்கோ தெரிவிக்க முகாந்திரம் இருக்குன்னு அவர் நினைச்ச மாதிரி இருக்கு.. மேலிடத்துல பேசி முடிவு செஞ்சுக்கோங்கன்னு மெயிலும் அனுப்பி இருக்கார்.. நான் உங்க கருத்தைத் தெரிஞ்சுகிட்டு முடிவெடுக்கலாமனுதான் ஃபோன் செஞ்சேன்.."

"அந்த ஆள் சாவுல எங்களுக்கு சம்பந்தமில்லை.. ஆனாலும் போலீஸோ, உளவுத்துறையோ இதுல நுழையறத நாங்க விரும்பல.." என்றது அந்த அடித்தளக்குரல்.

"சரி நான் அவங்களுக்குத் தெரிவிக்கலை.." என்றான் புதுடெல்லி மனிதன்.

அடுத்த கூடிணம் தன்னை ஏதோ ஒரு பெரும் சக்தி சூழ்வதை புதுடெல்லி மனிதன் உணர்ந்தான். பயத்தில் சிலையானவனை அந்தச் சக்தி ஆக்கிரமிக்க ஆரம்பித்தது.

அத்தியாயம் 26

மூவரும் நடராஜன் சொன்ன அந்த 'அற்புதமான மஹானை'ச் சந்திக்கப் போனபோது அவர் தனியறையில் தியானத்தில் இருந்தார். வரவேற்பறையில் தினசரிப் பத்திரிக்கை ஒன்றைப் படித்துக் கொண்டிருந்த, பைஜாமா ஜிப்பா அணிந்திருந்த தாடிக்கார இளைஞனிடம் நடராஜன் நட்புடன் கேட்டார்.

"ஸ்வாமி இருக்காரா சுரேஷ்..?"

"மாஸ்டர் தியானத்தில் இருக்கார்.." என்று சொல்லி அவர்களை வரவேற்பறையில் உட்கார வைத்து விட்டு சுரேஷ் எழுந்து போனான்.

சங்கரமணி நடராஜனைக் கேட்டார்.

"ஏன் நடராஜ் நீ அவரை மஹான்ங்கிறாய். இவன் அவரை மாஸ்டர்ங்கறான். அந்த ஆளோட சொந்தப் பேர் என்ன..?"

"தெரியலைங்க பெரிய ஐயா.." என்று ஒத்துக் கொண்ட நடராஜன் செல்ஃபோனைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அதில்

என்.கணேசன்

வந்திருந்த தகவல்களை மிகவும் ஸ்வாரசியமாகப் பார்ப்பது போல் பாவிக்க ஆரம்பித்தார். 'சும்மா இருந்தால் இந்த ஆள் பேசியே கொன்னுடுவார்'.

நிமிஷ முட்கள் நிதானமாக நகர்ந்தன. மாஸ்டர் தியானம் முடித்து வருவது போல் தெரியவில்லை. அதிகார வர்க்கத்தினராக மாறிய பிறகு இப்படிக் காத்திருந்து பழக்கப்படாத மூவரும் காத்திருப்பதில் சலிப்பையும் சிறு கோபத்தையும் உணர்ந்தார்கள். ஏதோ புஸ்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்த நேரத்தில் சுரேஷ் அங்கு வரவே சங்கரமணி அவனிடம் சொன்னார்.

"ஏம்ப்பா, நாங்க வந்திருக்கறதா உங்க மாஸ்டர் கிட்ட சொன்னாயா..?"

சுரேஷ் அவரை ஏதோ வினோதப் பிராணியைப் பார்ப்பது போல் பார்த்து விட்டுச் சொன்னான்.

"அவர் தியானத்தில் இருக்கறப்ப தொந்தரவு செய்யறதை விரும்ப மாட்டார்.."

சங்கரமணியும் அவனை வினோதப் பிராணியைப் பார்ப்பது போலவே பார்த்தார். ஒரு அமைச்சர் வந்திருக்கிறார்

இருவேறு உலகம்

என்கிற மரியாதையே இந்தப் பையனுக்குத் தெரியவில்லையே..!

"நாங்க ஒரு முக்கியமான மீட்டிங்குக்குப் போகணும்ப்பா.." என்று சொல்லி விட்டு அவனைப் பார்த்தார்.

அவன் உடனே "சரிங்க ஐயா. போயிட்டு வாங்க.." என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடி போய் விட்டான்.

கோபத்தில் முகம் சிவந்த சங்கரமணியிடம் நடராஜன் சொன்னார்.

"பெரிய ஐயா. இன்னைக்கு அவர் யாரையும் பார்க்கறதா இருக்கல. நான்தான் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அனுமதி வாங்கினேன். காரியத்தைக் கெடுத்துடாதீங்க. அவருக்கு நம்ம கிட்ட ஆக வேண்டிய வேலை எதுவும் இல்ல. காசு பணம் கைல தொட மாட்டார். நமக்குத்தான் அவர் கிட்ட ஏதாவது வேலை ஆகலாம்.."

சங்கரமணி மருமகனைப் பார்த்தார். மாணிக்கம் பொறுமையாயிருக்கும்படி பார்வையாலேயே சொல்ல சங்கரமணி உள்ளே கொதித்தாலும் வெளியே அடங்கினார்.

என்.கணேசன்

மேலும் அரை மணி ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்தது. பின் மெல்ல மாஸ்டர் இருந்த அறைக்கதவு திறந்தது. மாஸ்டர் வெளியே வந்தார். கம்பீரமான தேஜஸான உயரமான ஒரு நடுத்தர வயது மனிதராக மாஸ்டர் இருந்தார். காவி வேட்டியும் அரக்கு நிற கதர் சட்டையும் அணிந்திருந்தார். அவர் தீட்சண்யமான கண்களால் மூவரையும் கூர்ந்து பார்க்க, தங்களையும் அறியாமல் மூவரும் மரியாதையுடன் எழுந்து நின்றார்கள்.

அவர்களுடன் பயபக்தியுடன் எழுந்து நின்ற நடராஜன் அவர்களை மாஸ்டருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

"ஸ்வாமி, இவர்தான் நான் சொன்ன அமைச்சர் மாணிக்கம். இது அவர் மகன் மணீஷ். இது அவர் மாமனார் சங்கரமணி.."

மூவரும் கைகூப்பி வணங்கினார்கள். மாஸ்டரும் கைகூப்பினார். "உட்காருங்கள்.." என்றார். அவர் பார்வையைப் போலவே குரலும் கம்பீரமாக இருந்தது.

அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள். அவர்கள் எதிரே இருந்த பிரம்பு நாற்காலியில் அவரும் உட்கார்ந்தார். ஒரு நிமிஷம்

இருவேறு உலகம்

அமைதியாக இருந்தார்கள். பின் சங்கரமணி அமைதியைக் கலைத்தார்.

"வெளிப்படையா பேசறதுக்கு மன்னிக்கணும். நான் அந்தக் காலத்து மனுஷன். எனக்கு எதையும் மறைச்சு பேசத் தெரியாது.. நடராஜ் உங்களைப் பத்தி சொன்னப்ப நான் நம்பல. நான் இப்படிச் சொல்லிட்டு வற்ற எத்தனையோ சாமியார்களைப் பாத்திருக்கேன். சொல்ற அளவு சக்தி படைச்சவங்களா இருக்கல.."

சங்கரமணியின் திமிர்ப் பேச்சால் நடராஜன் பதறிப் போனார். தர்மசங்கடத்துடன் மாஸ்டரைப் பார்த்தார். ஆனால் மாஸ்டர் முகத்தில் கோபம் தெரியாமல் புன்னகையே விரிந்தது.

"இவர் என் எந்த சக்தி பத்தி சொன்னார்..?" என்று புன்னகை மாறாமல் கேட்டார்.

'ஓ இந்த ஆளிடம் பல சக்திகள் இருக்குதாக்கும்..' என்று மனதில் சொல்லிக் கொண்ட சங்கரமணி

"மனசில் இருக்கறதைச் சொல்லிடுவீங்களாம்.." என்று அசராமல் சொன்னார். தன்னைக் காக்க வைத்த

என்.கணேசன்

மனிதனிடத்தில், பார்த்தவுடனே தன்னை அறியாமல் எழுவைத்த மனிதனிடத்தில் அவருக்கு இன்னும் கோபம் இருந்தது. 'நீ உன்னை நிரூபி பார்க்கலாம்' என்ற அலட்சிய பாவம் சொன்ன வார்த்தைகளில் தெரிந்தது.

மாஸ்டர் புன்னகைத்தபடியே சொன்னார்.

"நாகலிங்கப்பூ, எருக்கம்பூ மனசுல நினைச்சதை சொல்லாத அந்த ஜோஸ்யக்காரன் மாதிரி நானும் இருப்பேன்னு நினைச்சுட்டிங்க போல.."

சங்கரமணி நடராஜனைப் பார்த்தார். நடராஜன் பிரமிப்புடன் மாஸ்டரைப் பார்த்ததை வைத்துதான் அவர் அந்த விஷயத்தை மாஸ்டரிடம் சொல்லவில்லை என்பது தெரிந்தது. சொல்லாமலேயே அந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறார் என்கிறார் என்றால் உண்மையாகவே சக்தி வாய்ந்தவர்தான் என்கிற பிரமிப்பு அவருக்குள் எழுந்தது. மாணிக்கமும், மணீஷும் கூட இந்த விஷயத்தை சங்கரமணி நடராஜனிடம் சொல்லும்போது மட்டுமே அறிந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் கூட அதே சிந்தனையுடன் மாஸ்டரைப் பிரமிப்புடன் பார்த்தார்கள்.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் அமைதியாகக் கேட்டார். "உங்களிடம் நிரூபித்து எனக்கு என்ன ஆகணும்..?"

சங்கரமணி சொன்னார். "இந்தக் கிழவனை நீங்கள் ஆச்சரியப்படுத்தலாமே.."

மாஸ்டருக்கு அவரை ஆச்சரியப்படுத்துவதில் ஆர்வம் இருக்கவில்லை. புன்னகைத்து விட்டுப் பேசாமல் இருந்தார். சங்கரமணி விடவில்லை.

"நான் ஒரு பூ இப்போது நினைக்கட்டுமா.."

மாஸ்டர் குறும்பாய் சிரித்து விட்டு கடைசியில் ஒரு குழந்தையைத் திருப்திப்படுத்த முடிவெடுத்தவர் போல் சொன்னார்.

"பூவாகவே இருக்கணும்னு இல்லை. எதை வேண்டுமானாலும் நினையுங்கள்.."

சங்கரமணி 'என்கிட்டயே சவாலா' என்பது போல் பார்த்துத் தலையசைத்து விட்டு யோசிக்க ஆரம்பித்தார். கடைசியில் நீர்முழ்கிக் கப்பல் என்று நினைத்தார். இதெல்லாம் லேசில் கண்டுபிடிக்க முடிந்ததல்ல.

என்.கணேசன்

பின் சொன்னார். "நினைச்சுட்டேன்.. சொல்லுங்கோ பார்க்கலாம்.."

மாஸ்டர் கண்களை மூடிக் கொண்டார். சில வினாடிகளின் அமைதிக்குப் பின் சொன்னார்.

"தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்டது.. மறைந்திருப்பது.. நீர்முழ்கிக் கப்பல்.."

சங்கரமணி வாயைப் பிளந்தார். அவர் பிரமிப்பைக் கவனித்து மாஸ்டர் சரியாகவே சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை அனுமானித்த மற்ற மூவர் முகத்திலும் பிரமிப்பு தெரிந்தது.

இத்தனை நிரூபணமான பின் மாணிக்கம் இனி மாமனார் எதாவது ஏடாகூடமாகப் பேசி நிலைமையைச் சிக்கலாக்க வேண்டாம் என்று தீர்மானித்து தானே பேசினார்.

"மாமா பேசினதைத் தப்பா நினைக்காதீங்க ஸ்வாமி. அவர் பழைய அனுபவங்கள் அப்படிங்கறதால் அவர் அப்படிக் கேட்டார். உண்மைல என் நண்பர் மகன் ஒருத்தன் திடீர்னு காணாமல் போயிட்டான். அவன் எங்கே இருக்கானனு தெரியாமல் அவன் குடும்பமே கவலைல முழுகியிருக்கு.. அதான் உங்ககிட்ட உதவி கேட்டு வந்திருக்கோம்.. அவன்

இருவேறு உலகம்

உயிரோடதான் இருக்கானா, எங்கே இருக்கான்னு சொன்னா எங்களுக்குப் பெரிய உதவியாய் இருக்கும்.."

மாஸ்டர் அமைதியாகக் கேட்டார்.

"அந்தக் காணாமல் போன பையன் பெயர் என்ன..? அவன் கிட்ட உங்கள்ல அதிகமா நெருக்கமாய் இருந்தது யார்..?"

மாணிக்கம் மணீஷைக் காண்பித்தார்.

"அவன் பேர் க்ரிஷ். இவன்தான் அவனுக்கு நெருங்கின நண்பன்.."

மாஸ்டர் மணீஷிடம் சொன்னார்.

"நீ அவனை மனசுல நினைச்சுக்கோ மணீஷ். அவன் நினைவுல மனசைக் குவிச்சுக்கோ.."

மணீஷ் தலையசைத்தான். மனதில் க்ரிஷை நினைத்தான்.. அவனையே நினைத்தான். சிறிது நேரத்தில் காந்தமாய் மாஸ்டரின் சக்தி அவனுக்குள் ஊடுருவுவதை அவனால் உணர முடிந்தது. அவன் மனதை மெல்ல மெல்ல அவர் ஆக்கிரமிப்பது போல் இருந்தது. அவர்கள் திட்டம்

என்.கணேசன்

அனைத்தையும் அவர் அறிவது போல் இருந்தது. அவன் பெரும் பயத்தை உணர்ந்தான். அந்தப் பயத்தையும் அவர் படித்தது போல் இருந்தது. அவன் அங்கிருந்து ஓடிவிட நினைத்தான். ஆனால் அவனால் நகர முடியவில்லை. கட்டுண்டது போல் நின்ற அவன் க்ரிஷ் மீது மறுபடி கவனத்தைத் திருப்பினான். அதற்கு மாஸ்டர் உதவியது போலத் தெரிந்தது. பயம் விலகியது. க்ரிஷ் அவன் மனதில் நிறைந்தான்..

மாஸ்டர் அவர்கள் திட்டத்தையும் அதன் பின்னால் இருந்த நோக்கத்தையும் இப்போது தெளிவாக அறிந்தாலும் அதில் தங்காமல் மணீஷ் மனதில் நிறைந்திருந்த க்ரிஷ் மீது தன் சக்தியைக் குவித்தார். அவருக்கு க்ரிஷ் பற்றி அறிய வேண்டிய அவசியம் அவர்களை விட அதிகமாய் இருக்கிறது..

மூன்று நிமிஷங்கள் கழித்து மெல்லச் சொன்னார்.

"அவன் சாகலை. உயிரோடுதான் இருக்கிறான்.."

மூவர் இடி விழுந்தது போல் உணர்ந்தார்கள். மாணிக்கம்தான் முதலில் சுதாரித்தவர். அவர் படபடப்புடன் கேட்டார்.

இருவேறு உலகம்

"அவன் எங்கே இருக்கானனு பார்த்துச் சொல்லுங்க
ஸ்வாமி.."

பாவமன்னிப்புக் கூண்டில் அமர்ந்திருந்த புதுடெல்லி
உயரதிகாரி ஒரு அமானுஷ்ய சக்தி தன்னை ஆக்கிரமிப்பதை
அறிந்த போதும் ஒன்றுமே செய்ய முடியாத ஜடநிலையில்
இருந்தான். 'என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்..' என்று கத்த
வேண்டும் வேண்டும் என்று நினைத்தான். அந்த எண்ணம்
மன அளவிலேயே மந்தமாய் நின்றது. வாயே திறக்க
முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் அவன் சுயநினைவிழந்தான்.
அப்படி எத்தனை நேரம் அவன் இருந்தானோ தெரியவில்லை.
காலக்கணக்கு அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

"என்ன ஆயிற்று..?" என்று பக்கத்துக்கூண்டில் இருந்து
கேட்ட அந்த அடித்தளக் குரல் அவனை மறுபடி
சுயநினைவுக்கு வரவைத்தது. அவனைப் பீடித்திருந்த அந்த
சக்தி தன் பிடியைத் தளர்த்த ஆரம்பித்தது போல் இருந்தது.

கஷ்டப்பட்டு மீண்டவன், "ஒன்றுமில்லை.." என்று
பலவீனமாகச் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"சரி. நன்றி. போகலாம்,, " என்று சொன்ன அந்த ஆள் தடாலென்று எழுந்து சென்று விட்டான். சர்ச்சின் உட்பகுதியிலிருந்து வந்த அந்த ஆள் அந்த வழியாகவே போனதால் அவனுக்கு அந்த ஆள் போகும் போதும் பார்க்கவோ, அதிகமாய் அந்த ஆள் குறித்து அறிந்து கொள்ளவோ முடியவில்லை. ஆனால் அவனில் ஏதோ ஒரு பகுதியை அந்த ஆள் எடுத்துக் கொண்டு போனது போலவோ, இல்லை அந்த ஆளின் ஒரு பகுதியை அவனிடம் விட்டு விட்டுப் போனது போலவோ புதுடெல்லி அதிகாரி உணர்ந்தான். அவன் சுதந்திரமாயில்லை.

அவனுக்கு எழுந்திருக்கவே கஷ்டமாகவும், களைப்பாகவும் இருந்தது. கஷ்டப்பட்டு எழுந்தான். மெல்ல நடந்தான். நாலைந்து அடிகள் எடுத்து வைத்த பிறகு ஓரளவு சக்தி திரும்பக் கிடைத்தது. முடிந்தவரை வேகமாக வெளியே வந்தான். வெளியேயும் யாருமில்லை. நடந்ததெல்லாம் அவனுக்கு ஏதோ அமானுஷ்யத் திகிலாக இருந்தது. சர்ச்சின் பாதிரியார்கள் தங்கும் பகுதி பின்புறம்தான் இருந்தது. அவர்களிடம் விசாரித்துப் பார்க்கலாமா என்று நினைத்தான்..

அத்தியாயம் 27

சர்ச் பாதிரியார்களிடம் விசாரிக்கும் எண்ணம் எழுந்த வேகத்திலேயே புதுடெல்லி உயரதிகாரிக்கு அடங்கி மடிந்தது. அப்படி விசாரிப்பது அந்த ஆளுக்குக் கட்டாயம் தெரியாமல் போகாது. பாதிரியார்கள் உட்பட இங்குள்ளவர்கள் பலரும் அந்த ஆளின் ஆட்களாக இருப்பார்கள். இல்லாவிட்டாலும் விசாரிக்கும் ஆளே அந்த ஆளாக இருந்தாலும் அந்தக் கருப்பு அங்கியை அந்த ஆள் அகற்றி விட்டிருந்தால் அடையாளம் தெரியாது. இப்படி இருக்கையில் விசாரிக்கச் செல்வது ஆபத்தை விலைக்கு வாங்குவது போலத்தான் ஆகி விடும்.

தெளிவு பெற்ற புதுடெல்லி உயரதிகாரி தன் காரை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். அங்கிருந்து காரில் போகையில் சர்ச்சுக்குள் அவனுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை மனம் அசைபோட்டது. பாவ மன்னிப்புக் கூண்டின் உள்ளே அவனை ஆக்கிரமித்த சக்தி அந்த ஆளின் சக்தியா இல்லை வேறு ஏதாவது சக்தியா என்பதை அவனால் யூகிக்க முடியவில்லை.

என்.கணேசன்

இப்போது நேரில் சொன்ன தகவலை அந்த ஆள் அவனிடம் ஃபோனிலே கேட்டு இருக்கலாமே. அப்படி இருக்கையில் அதைத் தவிர்த்து இங்கு வரவழைக்கக் காரணம் என்னவாக இருக்கும். யோசித்துக் கொண்டே செல்கையில் அவன் செல்ஃபோனிற்கு ஒரு குறுந்தகவல் வந்து சேர்ந்தது. அவனுக்கு வர வேண்டிய தொகை அக்கௌண்டில் வரவு வந்ததைத்தான் அந்தத் தகவல் சொன்னது. வழக்கத்தை விடக் கூடுதலாகவே பணம் வரவாகி இருந்தது.

திருப்தியில் அனைத்துக் கேள்விகளையும் மறந்து போனான் அவன்.

க்ரிஷ் உயிரோடிருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டு திகைத்த அவர்கள் அவன் எங்கே இருக்கிறான் என்பதைப் பார்த்துச் சொல்லச் சொன்னதும் மாஸ்டர் தன் கவனத்தை மேலும் குவித்துப் பார்ப்பது போலத் தெரிந்தது. மேலும் இரண்டு நிமிஷங்கள் கழித்து மெல்லச் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"அவன் இந்த தேசத்தில் இல்லை. தொலைதூரத்தில் இருக்கிறான்.. உயிர் இருந்தாலும் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறான்.. அவனைச் சுற்றிலும் இருட்டாக இருக்கிறது.."

சங்கரமணி பதற்றத்துடன் கேட்டார்.

"வேறென்ன தெரியுது ஸ்வாமி..?"

மாஸ்டர் உடனே பதில் சொல்லாமல் தீவிர கவனக்குவிப்பில் இருந்தார். இதுவரை பார்த்ததைச் சொன்ன அவர் இப்போது அறிந்ததைச் சொல்லவில்லை. கண்களைத் திறந்து அவர்களை வெறித்த பார்வை பார்த்து விட்டுச் சொன்னார்.

"இதற்கு மேல் எதுவும் தெரியவில்லை. எல்லாம் மங்கலாய் இருக்கிறது. மணீஷ் மூலமாகப் பார்த்து இனி கூடுதலாக எதுவும் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. இவனிடம் தங்கியிருக்கும் க்ரிஷின் அலைகள் போதவில்லை.."

மாணிக்கம் ஆவலுடன் கேட்டார்.

"வேறெதாவது வழியிருக்கா ஸ்வாமி..?"

என்.கணேசன்

மாஸ்டர் அதிக ஈடுபாட்டைக் காண்பிக்காமல் ஒரு தகவல் சொல்வது போலச் சொன்னார்.

"க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போய் அவன் அறையில் இருந்து அந்த அலைகளோடு லயித்தால் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கு.."

மூவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

மாஸ்டர் கைகூப்பி விட்டுச் சொன்னார்.

"உங்களைச் சந்தித்ததில் மகிழ்ச்சி. எனக்கு ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கு.."

அவர்கள் திகைத்து நிற்கையில் அவர் புன்னகையுடன் தலையசைத்து விட்டுப் பழையபடி தன் அறைக்குள் போய் விட்டார். திடுதிப்பென்று அந்தச் சந்திப்பு முடிவுக்கு வந்து விட்டதில் ஏமாற்றத்துடன் அவர்கள் நிற்கையில் சுரேஷ் எங்கிருந்தோ வேகமாக அங்கு வந்து சேர்ந்தான். அவர் நுழைந்த அறையின் கதவை வெளியிலிருந்தே சத்தமில்லாமல் சாத்தினான்.

இருவேறு உலகம்

நடராஜன்தான் அழைத்து வந்தவர்களின் ஏமாற்றத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு மெல்ல சுரேஷ் அருகில் சென்று சொன்னார்.

"அவங்க அவர் கிட்ட இன்னும் பேச ஆசைப்படறாங்க. இனி எப்ப பேச முடியும்..?"

அவன் சொன்னான். "அவர்கிட்ட இனி இன்னைக்குப் பேச முடியாது. இன்னொரு நாள் பேசலாம். வேணும்னா நான் அவர் கிட்ட அப்புறமா கேட்டு சொல்றேன்.."

நடராஜன் பவ்யமாகத் தலையசைத்து கைகூப்பி வணங்கி விட்டு வந்தார். மாணிக்கத்திடம் போகலாம் என்று அவர் தலையசைத்து விட்டு வெளியேற வேறு வழியில்லாமல் மூவரும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்.

சங்கரமணி வெளியே வந்தபின் தன் அதிருப்தியைச் சத்தமாய்த் தெரிவித்தார்.

"என்ன இந்த ஆள் கொஞ்சம் கூட மரியாதை தெரியாதவராய் இருக்கார். பேசிகிட்டிருக்கறப்பவே அவரா அதை முடிச்சுகிட்டு போறார்.."

என்.கணேசன்

‘மரியாதையைப் பற்றி இந்த ஆள் பேசறார்..’ என்று ஏளனமாய் மனதில் எண்ணிக் கொண்ட நடராஜன் வழக்கத்திற்கு மாறாக வெளிப்படையாகவே சொன்னார்.

"பெரிய ஐயா. துறவிக்கு வேந்தன் துரும்புன்னு சொல்வாங்க. இவர் இத்தனை நேரமா அவர் சக்தியை வெளிப்படுத்திக் காட்டினாலும் ஒரு ரூபா உங்க கிட்ட இருந்து தட்சிணை வாங்கினாரா..? இல்லை ஏதாவது காரியத்த நம்மகிட்ட சாதிச்சுகிட்டாரா..? நமக்கு இனியும் ஏதாவது தெரிஞ்சுக்கணும்னா திரும்ப போகலாம். இல்லாட்டி விட்டரலாம்.."

சங்கரமணி மௌனமானார். வீடு வந்து சேர்ந்து நடராஜன் விடைபெறும் வரை காத்திருந்து விட்டுப் பின் மாணிக்கத்திடம் கேட்டார்.

"அந்த ஆள் சொல்றதை வச்சு க்ரிஷ் எங்கே இருக்கான்னு உனக்கு யூகிக்க முடியுதா..?"

"இல்லை. எனக்கு அவன் இந்த தேசத்தில் இல்லைங்கறதையே நம்ப முடியல. பலவீனமா இருக்கறதா வேற சொல்றார். பலவீனமா இருக்கறவன் எப்படி நாட்டை விட்டே போயிட முடியும்..?" என்றார் மாணிக்கம்.

இருவேறு உலகம்

சங்கரமணி மண்டைக் குடைச்சலைத் தெறிக்க வைப்பது போல் வேகமாக இரண்டு முறை தலையை ஆட்டி விட்டு பேரனைக் கேட்டார்.

"ஏன் மணீஷ் உன் ஃப்ரண்ட் மாயாஜாலம் எதாவது கத்துகிட்டானா என்ன..?"

மணீஷுக்கு அவர் கேள்வியே அபத்தமாய் பட்டது. அவன் சிறிது யோசித்து விட்டு உதய்யிற்குப் ஃபோன் செய்தான்.

"அண்ணா நான் மணீஷ் பேசறேன். க்ரிஷ் கிட்ட இருந்து அப்பறமா எதாவது மெசேஜ் வந்துதா..? அவன் எங்கே இருக்கான்கிற தகவல் எதாவது கிடைச்சதா..?"

உதய்க்கு மணீஷைச் சிறிதும் சந்தேகிக்க முகாந்திரம் இருக்காததால் அவன் தன் தம்பி மேல் அக்கறையும் அன்பும் கொண்ட, தம்பிக்கு நெருங்கிய நண்பனிடம் உண்மையைச் சொல்லத் தயங்கவில்லை. செந்தில்நாதன் சொன்னதைத் தெரிவித்து விட்டு

"இதை நான் அம்மா அப்பா கிட்ட கூடச் சொல்லலை. அதனால் விஷயம் நமக்குள்ளேயே இருக்கட்டும்.." என்றான்.

என்.கணேசன்

மணீஷுக்குத் தலைசுற்றியது. 'தென்னமெரிக்காவா..?' என்று அசந்தவன் உதய் இதுபற்றி என்ன நினைக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டி சொன்னான்.

"என்னண்ணா ஒரே குழப்பமாய் இருக்கு.."

"எனக்கு என்ன நினைக்கிறதுன்னே தெரியல. இன்னொரு தடவை அவன் கிட்ட இருந்து மெசேஜோ, ஃபோன்காலோ வந்தாதான் எதையும் நாம உறுதிப்படுத்திக்க முடியும். ஆனா நேர்ல வந்து சேர்ந்தாதான் நிம்மதி.."

"நீங்க சொல்றது சரிதான்னா. நானும் அப்படியேதான் நினைக்கிறேன். ஏதாவது தகவல் கிடைச்சா சொல்லுங்க.."

என்று சொல்லி இணைப்பைத் துண்டித்த மணீஷ் தந்தை, தாத்தா இருவருக்கும் அந்தத் தகவலைச் சொன்னான்.

இருவரும் திகைப்பின் உச்சிக்கே போனார்கள்.

"அப்படியானால் மாஸ்டர் என்றழைக்கப்பட்ட அந்த மஹான் சொன்னது சரிதான்.." சங்கரமணி புலம்பினார்.

"இதே போக்குல போச்சுன்னா நான் சீக்கிரமே நெஞ்சு வெடிச்சோ மண்டை வெடிச்சோ போய்ச் சேர்ந்துடுவேன்

இருவேறு உலகம்

போல இருக்கு. என்னதான் நடக்குதுன்னு ஒரு இழவும் தெரியலையே.."

மணீஷ் சொன்னான். "தெரிஞ்சுக்க ஒரே வழி அந்த மாஸ்டரை க்ரிஷ் வீட்டுக்குக் கூட்டிகிட்டுப் போறதுதான்.."

"அந்த ஆள் ராங்கி புடிச்ச ஆளாயிருக்காரே. கூப்பிட்டா வருவாரா..? பேசிகிட்டிருக்கறப்பவே திடீர்னு ருமுக்குள்ள போயிடறார். கஞ்சா கிஞ்சா அடிக்கற கேஸ் மாதிரி தெரியுது. அபூர்வ சக்தி இருக்கற சில ஆளுங்களுக்கு போதைப்பழக்கம் இருக்கும்னு நான் கேள்விப்பட்டிருக்கேன். எந்த மாதிரி ஆள்க வீட்டு வாசல்ல எல்லாம் போய் நிக்கவேண்டியிருக்கு பார்த்தியா..? எல்லாம் நம்ம நேரம்.." என்று சங்கரமணி அங்கலாய்த்தார்.

மாணிக்கம் சொன்னார். "நட்ராஜ் சொன்ன மாதிரி நமக்கு வேலையாகணும்னா அவர் எப்படி இருந்தாலும் பணிஞ்சுதான் போகணும்..!"

மாஸ்டர் தன் ஞானதிருஷ்டியில் தெரிந்த காட்சியை உடனடியாகத் தன் குருவிற்குத் தெரிவிக்கவே உடனடியாக அந்த அறைக்குள் போயிருந்தார். ஆனால் குருவைத் தியான அலைகளில் அவரால் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. அவர் அனுப்பிய அழைப்புகள் சுவரில் மோதி விட்டுத் திரும்பி வருவது போல அவருக்குத் தோன்றியது. அதற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம்தான் இருக்க முடியும். அந்த அர்த்தம் அவரைப் பயமுறுத்தியது. நிலைமை தங்கள் கட்டுப்பாட்டை மீறிப்போய் விட்டதாய்த் தோன்றியது. ஞான திருஷ்டியில் குருவைப் பார்க்க முயன்றார். சில நிமிஷங்கள் கழித்து மங்கலாய்ப் புலப்பட்ட காட்சி மேலும் சில நிமிஷங்கள் கழித்து தெளிவாய்த் தெரிந்தபோது ஒரு க்ஷணம் மனம் பதறியது. நினைத்தபடியேதான் ஆகியிருந்தது. அவரது குருவின் சடலம் தெரிந்தது.. அருகில் யாரும் இல்லை.. மாஸ்டரின் கண்கள் லேசாகக் கலங்கின. இந்த மரணம் இயற்கையில்லை..

ரிஷிகேஷின் அருகே இருக்கும் காட்டில் தனியாக வசித்து வரும் அவர் குரு பரிபூரண ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தார். பத்து நாட்களுக்கு முன்தான் அவரை மாஸ்டர் சந்தித்திருந்தார். ஒரு இரவெல்லாம் தூங்காமல் இருவரும்

இருவேறு உலகம்

பேசியிருக்கிறார்கள். அதிகாலையில் மாஸ்டர் கிளம்பும்போது ஏதோ உள்ளுணர்வால் உந்தப்பட்டவராய் அவர் குரு, மாஸ்டரிடம் தனக்கு திடீர் மரணம் நேர்ந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தார். அவரை அவர் உள்ளுணர்வு அன்று எச்சரித்திருக்கும் போலிருக்கிறது..

அதைக் கேட்டுவிட்டு மாஸ்டர் விளையாட்டாய் சொன்னார்.

"அப்படியெல்லாம் நீங்கள் சீக்கிரம் போய்ச் சேர்ந்து விட முடியாது குருவே..! உங்களால் செய்து முடிக்க வேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன.."

"எதையும் நானே நடத்தி முடிக்க வேண்டும் என்று நாம் யாருமே நினைக்கக் கூடாது. எதை யாரை வைத்து நடத்த வேண்டும் என்று தெய்வசித்தம் இருக்கிறதோ, நமக்கு என்ன தெரியும்.." என்று குரு புன்னகையுடன் சொன்னார்.

அவர் சொன்னது போல் தெய்வசித்தம் வேறாக இருந்திருக்கிறது. இல்லையில்லை.. அது தெய்வசித்தம் இல்லை. சைத்தானின் சித்தம். எதிரிகள் நேரடியாகவே அவர்கள் பாதையில் குறுக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.. குருவை

என்.கணேசன்

அப்புறப்படுத்தி, மீண்டும் காயை நகர்த்தி இருக்கிறார்கள்..
வேகமாக இயங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்..

அத்தியாயம் 28

நாகர்கோவிலில் அன்றைக்கு அந்த ஆள் நுழைந்த நான்காவது ஆஸ்பத்திரி அது. யாரைப் பிடித்தால் வேலை முடியும் என்பதை தோற்றத்தை வைத்தே எடை போட முடிந்த சாமுத்திரிகா லட்சணம் படித்தவன் அவன். புதுடெல்லி அதிகாரியை சர்ச்சில் பாவமன்னிப்புக்கூண்டில் சந்தித்த மர்ம மனிதனின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவன் அவன். அவனுடைய உண்மையான பெயர் மனோகர். ஆஸ்பத்திரியை ஒரு முறை வலம் வந்து அவன் தேர்ந்தெடுத்தது நர்ஸ் சகாயமேரியை. சட்டைப் பையில் வெளியே நன்றாகத் தெரிகிற மாதிரி ஐநூறு ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு விட்டு அவன் சகாயமேரியை நெருங்கினான். தன் தேவையைச் சொன்னான்.

அவள் ஆயாசத்துடன் சொன்னாள்.

"23 வருஷத்துக்கு முன்னால பிறந்த குழந்தைகளோட ரெகார்டெல்லாம் பார்க்கறது கஷ்டம்தான். அது எங்கே கிடக்குதோ.."

என்.கணேசன்

மனோகர் தன் சட்டைப்பையில் இருந்த ஐநூறு ரூபாயை எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டான்.

"பார்த்து சொன்னீங்கன்னா உதவியாய் இருக்கும்.."

அவன் கையில் இருந்த பணத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சகாயமேரி சொன்னாள்.

"சரி முனு நாள் கழிச்ச வாங்க.."

அவன் சொன்னான்.

"எனக்கு இன்னைக்கே கிடைச்சா உதவியாய் இருக்கும்.."

"இன்னைக்கு கஷ்டமாச்சே.."

அவன் இன்னொரு ஐநூறு ரூபாயையும் எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டான்.

"முயற்சி பண்ணேன்.." என்றாள் அவள்.

அவன் இரண்டு ஐநூறுகளையும் அவளிடம் அவன் நீட்டினான். அவள் வாங்கிக் கொண்டே கேட்டாள்.

"குழந்தையோட அம்மா பேர் என்ன சொன்னீங்க..?"

இருவேறு உலகம்

"பத்மாவதி. அப்பா பேரு கமலக்கண்ணன்.. ரெகார்டுல குழந்தை பிறந்த நேரமும் இருக்குமா..?"

"இப்பவெல்லாம் டைமும் சேர்த்துதான் எழுதறோம். அப்ப எல்லாம் எப்படின்னு தெரியல.. பார்க்கலாம்.."

சங்கரமணிக்கு என்னேரமும் தன் தலை வெடித்து விடும் போலத் தோன்ற ஆரம்பித்தது சிறிதும் குறையவில்லை. யோசிக்க யோசிக்க எல்லாப் புதிர்களும் மேலும் மேலும் சிக்கலாகிக் கொண்டே போகின்றனவே ஒழிய தெளிவான விடை கிடைக்கிற வழி தெரியவில்லை. மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த அலட்டல் மஹான், க்ரிஷ் இந்த தேசத்தில் இல்லை என்றும், தொலைதூரத்தில் இருக்கிறான் என்றும் சொன்னது உதய் சொன்ன தகவலுக்கு ஒத்துப் போவதாகவே இருந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்னால் அவர் செல்ஃபோனிற்கு வந்த மர்ம அழைப்புகள் பற்றி வந்த தகவலோ அந்த அழைப்புகள் அவர் வீட்டுப் பகுதியிலிருந்தே அழைக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறது. அப்படியானால் வாடகைக் கொலையாளியின் செல்ஃபோனில் இருந்து பேசிய நபரே

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் செல்ஃபோனில் இருந்து செய்தி அனுப்பவில்லை என்றாகிறது. அப்படியானால் வாடகைக் கொலையாளியின் செல்ஃபோன் வைத்திருப்பவன், க்ரிஷ் அல்லது அவனுடைய செல்ஃபோன் வைத்திருப்பவன் என்று இரண்டு நபர்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்ன..? குழப்பமாக இருந்தது.

சங்கரமணி தன் தலையைப் பலமாக ஆட்டி கண்களை கசக்கி விட்டுத் தெளிவாக யோசிக்கப் பார்த்தார். மாணிக்கமும் குழப்பத்திலேயே இருந்தாலும் மாமனின் செய்கைகள் அவருக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. என்ன இவர் பைத்தியம் பிடித்தது போல் நடந்து கொள்கிறார்..!

"என்ன ஆச்சு மாமா..?" என்று வாய் விட்டுக் கேட்ட மருமகனைப் பார்த்து சங்கரமணி சொன்னார்.

"பைத்தியம் மட்டும்தான் பிடிக்கல. கூடிய சீக்கிரம் அதுவும் நடந்துடுமோன்னு பயமாய் இருக்கு.."

ஏன் என்று மாணிக்கம் கேட்கவில்லை. சங்கரமணி தானாகவே சொன்னார்.

"வாடகைக்கொலையாளி ஃபோன்ல இதே ஏரியால இருந்து பேசியிருக்கற ஆள் கண்டிப்பா க்ரிஷ் ஃபோன்ல

இருவேறு உலகம்

தென்னமெரிக்கால இருந்து பேசியிருக்க வாய்ப்பில்ல. அதனால ரெண்டு செல்ஃபோனும் வேற வேற ஆள்க கிட்டதான் இருக்கணும். இதுவரைக்கும் ஒருத்தன்தான் பிரச்சனைன்னு நினைச்சிட்டிருந்தோம்.. இப்ப இதுல ரெண்டு பேர் சம்பந்தப்பட்டிருக்காங்கன்னு தெரியுது. அந்த ஆள் வெளிநாட்டுல க்ரிஷ் இருக்கறதா சொன்னப்ப நான் நம்பலை. அப்படி வெளிநாட்டுல இருந்தாலும் ஏதோ பக்கத்துல இருக்கற ஸ்ரீலங்காவோ, சிங்கப்பூர் மலேசியாவோ இருக்கலாம்னு நினைச்சேன். இப்ப க்ரிஷ் செல்ஃபோன்ல இருந்து தகவல் வந்தது தென்னமெரிக்கால இருந்துன்னு சொல்றானுக. அதுக்குள்ள க்ரிஷ் எப்படி தென்னமெரிக்கா போயிருக்க முடியும்..? என்ன நடக்குதுன்னு ஒரு இழவும் புரிய மாட்டேங்குது. நீ உடனடியா நடராஜ் கிட்ட பேசு. அந்த மாஸ்டர் கிட்ட இருந்து எல்லாத்தையும் முழுசா கேட்டுத் தெரிஞ்சுக்கற வழியப் பார்.."

"நீங்க சொல்றதுக்கு முன்னடியே நான் நடராஜ்கிட்ட பேசிட்டேன். அந்த மாஸ்டர் ரிஷிகேஷ் போயிருக்காராம். நாளைக்குத்தான் வருவார்னு மாஸ்டரோட உதவியாள் சொல்லியிருக்கான். வந்தவுடனே அப்பாயின்மெண்ட் குடுக்கச் சொல்லி நடராஜ் கேட்டிருக்கார்.."

என்.கணேசன்

தங்கள் குழப்பத்தை முழுவதும் தீர்க்காமல் வெளியூர் சென்று விட்ட அந்த மாஸ்டர் மீது சங்கரமணிக்குக் கோபம் வந்தது.

"அந்த மாஸ்டர் என்ன லூஸா..? பேசப் பேச திடீர்னு ருமுக்குள்ள போயிடறார். அப்புறம் பார்த்தா திடீர்னு ரிஷிகேஷ் போயிருக்கார்ங்கிறாங்க. ஒரு இடத்துல அந்த ஆள் ஒழுங்கா இருக்க மாட்டார் போலருக்கே.. எதுக்கும் உளவுத்துறைல சொல்லி இந்த ஆளைப்பத்தியும் விசாரிச்ச வெக்கிறது நல்லதுன்னு தோணுது.."

மாஸ்டர் டேஹ்ராடூன் விமான நிலையத்திலிருந்து தன் குருவின் இருப்பிடம் நோக்கி வேகமாக ஜீப்பில் போய்க் கொண்டிருந்தார். சென்னையிலிருந்து அவர் தன் கவனத்தைக் குவித்து குருவின் சடலம் பார்க்க முடிந்ததே தவிர மற்ற விவரங்களை அறிய முடியவில்லை. பலமுறை அவர் முயன்றும் அங்கு வேறு யாரும் இல்லை என்பதைத் தவிர மற்ற எதையுமே அவரால் உணர முடியவில்லை. காரணம் குருவின் மரணத்திற்குக் காரணமானவர்கள்

இருவேறு உலகம்

அலைத்தடயங்களையும் அழித்து விட்டுப் போயிருந்தார்கள். அது அவ்வளவு சுலபமல்ல. யோகசக்தியை பரிபூரணமாய் அறிந்தவர்களுக்கே சாத்தியப்படும் வித்தை அது. அந்த அளவு சக்தி படைத்தவர்கள் இதில் இறங்கி இருக்கிறார்கள் என்றால் தற்போதைய நிலவரம் மிக ஆபத்தானதுதான்..

ஜீப்பை ஒரு இடத்தில் சற்று மறைவாக நிறுத்தி விட்டு, மாஸ்டர் காட்டுப் பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்தார். சத்தமில்லாமல் மிக வேகமாக நடந்த அவருக்கு, தனக்கு இணையாக தன்னுடன் இந்தக் கரடுமுரடான காட்டுப் பாதையில் வேகமாக குருவும் நடந்த பழைய நாட்கள் நினைவுக்கு வந்து சுமையாக மாறின. எப்படிப் பட்ட ஞானி அவர், எப்படிப்பட்ட மனிதர் அவர் என்று மனம் கதறியது..

அரை மணி நேரம் நடந்த பின் அவர் தன் குருவின் சிறிய குடிலை அடைந்தார். அங்கு எந்த அசம்பாவிதமும் நடந்த அறிகுறி குடிலுக்கு வெளியேயும் இல்லை, உள்ளேயும் இல்லை. உள்ளே குரு தரையில் சாய்ந்திருந்தார். உட்கார்ந்திருந்தவர் மாரடைப்பால் அப்படியே சாய்ந்தது போலத்தான் வெளிப்பார்வைக்குத் தெரிந்தது. பிரேத பரிசோதனை செய்தாலும் அதே முடிவைத்தான் மருத்துவர்களும் சொல்வார்கள். குருவின் உடலில்

என்.கணேசன்

காயங்களோ, இரத்தக் கறையோ இருக்கவில்லை. அந்த அளவு கச்சிதமாக எதிரி அல்லது எதிரிகள் இயங்கி இருக்கிறார்கள். மிக அமைதியாகவும் கவனமாகவும் அந்த இடத்தை துல்லியமாக அலசி விட்டு மாஸ்டர் எதிரிகள் என்ற சொல்லை விட்டு எதிரி என்ற சொல்லில் தங்கினார்.

எதிரி அதிக நேரம் இங்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது அவருடைய அனுமானமாக இருந்தது. அதிகபட்சமாய் ஏழெட்டு வினாடிகள்தான் குருவைத் தாக்க எதிரி எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். குரு தன்னைக் காத்துக் கொள்ள எந்த முயற்சியும் செய்தது போல் தெரியவில்லை. அந்த ஏழெட்டு வினாடிகளே குருவுக்கு அதிகம்தான். அவரிடம் இருந்த சக்திகளுக்கு அவர் அந்த ஏழெட்டு வினாடிகளில் எத்தனையோ செய்திருக்க முடியும். அப்படி இருந்தும் அவர் எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என்றால் அதற்கு எதிரியின் சக்திக்கு முன் தன் எந்த முயற்சியும் பிரயோஜனமில்லை என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்திருக்கிறார் என்றுதான் அர்த்தம்.. ஆனாலும் அந்த முகத்தில் பயம் தெரியவில்லை. மரணம் குறித்த துக்கம் தெரியவில்லை. நிலைமையை ஏற்றுக் கொண்டு அவர் விடைபெற முடிவெடுத்தது போலத்தான்

இருவேறு உலகம்

தோன்றியது. மரணத்தைக் கூட ஞானியாகவே அவர் சந்தித்திருக்கிறார். மாஸ்டரின் கண்கள் ஈரமாயின.

மறுபடியும் அந்தக் குடிலை மாஸ்டர் ஆராய்ந்தார். எதுவும் அங்கு இடம் பெயர்ந்திருக்கவில்லை. ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த மாஸ்டர் மர அலமாரியில் புஸ்தகங்கள் வைக்கும் இடத்திற்கு வந்தபோது ஏதோ ஒரு வித்தியாசத்தை உணர்ந்தார். அது என்ன என்று உடனடியாகப் புரியவில்லை. மறுபடியும் கூர்ந்து பார்த்தார். எப்போதுமே அந்த அலமாரியில் குருவின் பழங்காலத்துப் பேனா ஒன்றிருக்கும். அதன் கீழ் சில வெள்ளைத் தாள்கள் எப்போதும் இருக்கும். இப்போது வெள்ளைத் தாள்கள் இருந்தாலும் அந்தப் பேனா மட்டும் இல்லை. குரு எதையும் மறந்து வேறெங்கோ வைத்து விடுபவர் அல்ல. கொல்ல வந்த எதிரியின் சக்திகளைப் பார்க்கையில் அவனைப் பேனாத் திருடனாக நினைப்பதும் அபத்தமாக இருந்தது.

மாஸ்டர் அமைதியாக தரையில் அமர்ந்து கண்களை மூடித் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். எதிரி அதன் தடயத்தையும் வேண்டுமென்றே அழித்திருக்காத பட்சத்தில் அதன் இருப்பிடத்தை அறிவது அவருக்கு மிக எளிதான ஒன்று. அந்தப் பேனாவைக் கண்டுபிடித்து ஒன்றும் ஆகிவிடப்

என்.கணேசன்

போவதில்லை என்றாலும் ஏன் என்ற கேள்வியை அறியாமல் அங்கிருந்து போக அவர் விரும்பவில்லை. அவர் கவனத்தைக் குவித்தபோது மனத்திரையில் குடிலுக்கு வெளியே ஒரு மரத்தடியில் வெள்ளைக் காகிதம் சுற்றப்பட்டு விழுந்து கிடந்தது தெரிந்தது.

ஆச்சரியத்துடன் மாஸ்டர் வெளியே வந்தார். அந்த மரம் குடிலுக்கு சில அடிகள்தான் தள்ளி இருந்தது. அந்த மரத்தடியில் வெள்ளைக் காகிதம் சுற்றப்பட்டு விழுந்து கிடந்த பேனாவை எடுத்தார். வெள்ளைக் காகிதத்தில் குரு ஏதோ எழுதியிருப்பது தெரிந்தது. பிரித்துப் பார்த்தார்.

‘பிரிய சிஷ்யனே, எதிரி உள்ளே ஊடுருவி விட்டான்..’ என்று மட்டும் குரு எழுதியிருந்தார். காகிதத்தில் மேலே முதல் வரியாக எழுதப்பட்டிருந்தது அந்த வாக்கியம். ஒரு நீண்ட கடிதத்தை எழுத நினைத்திருந்ததால்தான் அவர் அவ்வளவு மேலே இருந்து எழுத ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். பின் ஏன் அத்துடன் நிறுத்தி விட்டார் என்று மாஸ்டர் யோசித்துப் பார்த்தார். மரத்தடியில் நின்று கொண்டு குடிலைப் பார்க்கையில் குடிலின் ஜன்னல் வழியே குரு இதை வீசி இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. விரிவாக எழுத ஆரம்பித்த

இருவேறு உலகம்

அவர் எதிரி வரவை உணர்ந்து பேனாவுடன் காகிதத்தைச் சுற்றி ஜன்னல் வழியே வீசியிருக்கலாம்..

குருவுக்கு பிரிய சிஷ்யன் என்றால் மாஸ்டர்தான். அவசரத் தகவல்களை குரு எப்போதும் மானசீகமாகவே அவருக்கு அனுப்புவது வழக்கம். பேனாவும் காகிதமும் மற்றவர்களுக்குக் கடிதம் எழுத மட்டுமே குரு பயன்படுத்துவார். அப்படி இருக்கையில் ஏன் குரு அவருக்கு இந்தக் கடிதம் எழுத ஆரம்பித்தார்..?

அத்தியாயம் 29

மூன்று மணி நேரத்தில் சகாயமேரி மனோகர் கேட்ட தகவல் ரெஜிஸ்டரை தூசி தட்டி எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவனிடம் காட்டினாள்.

"நீங்க சொன்ன குழந்தை இங்கேதான் பிறந்திருக்கு. அம்மா பேர், அப்பா பேரும் கரெக்டா இருக்கு. ஆனா பிறந்த நேரம் இல்லையே. 1999க்கு மேலதான் இந்த ஆஸ்பத்திரில நேரத்தையும் எழுத ஆரம்பிச்சிருக்கோம். அதுக்கு முன்னாடி இப்படித்தான்.."

அவன் அந்த ரெஜிஸ்டர் பக்கத்தைத் தன் மொபைலில் படம் எடுத்துக் கொண்டான். நேரம் கிடைக்காவிட்டாலும் நல்ல வேளையாக ஐந்தாவது ஆஸ்பத்திரி போக வேண்டியிருக்கவில்லை.

"தேங்க்ஸ்.." என்றவன் தயக்கத்துடன் கேட்டான்.

"இங்கே இருந்து ஒரு ஃபோன் செஞ்சுக்கலாமா. மொபைல்ல சார்ஜ் இல்லை.."

இருவேறு உலகம்

"தாராளமா.." என்ற சகாயமேரி ஆஸ்பத்திரி டெலிஃபோனை அவன் பக்கம் நகர்த்தினாள். அவன் மேலும் தயக்கம் காண்பிக்க அவள், "நீங்க பேசுங்க.." என்று விலகிப் போய் தூர நின்றிருந்த இன்னொரு நர்ஸிடம் பேச ஆரம்பித்தாள்.

அவன் பத்மாவதிக்குப் ஃபோன் செய்தான். "ஹலோ. பத்மாவதி மேடமா..?"

"ஆமா யார் பேசறது.."

"நாகர்கோவில் வேளாங்கன்னி ஆஸ்பத்திரில இருந்து பேசறோம் மேடம்.."

தன் பிறந்த ஊரில் இருந்து, அதுவும் தன் குழந்தைகள் பிறந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து ஃபோன்கால் வந்தது அவளை ஆச்சரியப்படுத்தியது.

"சொல்லுங்க.."

"நாங்க எங்க ஆஸ்பத்திரி ரெகார்ட்ஸ் அப்டேட் பண்ணிட்டு இருக்கோம். உங்க குழந்தை பிறந்த நாள்ல தேதி மட்டும்தான் பதிவாயிருக்கு. டைம் நோட் பண்ணாம விட்டிருக்காங்க. சொன்னீங்கன்னா நோட் பண்ணிக்குவோம்.."

என்.கணேசன்

அதிகமாய் சந்தேகமே படத்தெரியாத பத்மாவதி..

"என் ரெண்டு குழந்தைகள் பிறந்த டைமையையும் சொல்றேன் எழுதிக்கோங்க. பெரியவன் உதய் பிறந்தது சாயங்காலம் 6.30 மணி. சின்னவன் க்ரிஷ் பிறந்தது காலைல 7.20 மணி.." என்று சொன்னாள்.

கூடவே பெரியவன் இப்போது எம்.பி ஆகியிருப்பதையும், சின்னவன் ஒரு ஜீனியஸ் ஆக இருப்பதையும் சொன்னால் அந்த ஆஸ்பத்திரி ஆட்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள், பெருமைப் படுவார்கள் என்று பத்மாவதிக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அந்த சமயத்தில் உதய் வரவு அவள் வாயை அடைத்தது.

‘காதில் விழுந்தால் கிண்டல் செய்வான்..’

"தேங்க்ஸ் மேடம்.." அந்த ஆள் நிம்மதியுடன் ரிசீவரை வைத்தான்.

குருவின் அந்திமக் கிரியைகளை முடித்து விட்டு ரிஷிகேஷில் இருந்து ஹரித்வாருக்கு ஜீப்பில் போய்க்

இருவேறு உலகம்

கொண்டிருக்கையிலும் மாஸ்டர் மனதில் குருவே
நிறைந்திருந்தார்..

சாதாரண குரு-சிஷ்யர் ஆக அவர்கள் இருக்கவில்லை.
ஒரு மேன்மையான குருவாக அவரும் தகுதியான சிஷ்யராக
மாஸ்டரும் இருந்தார்கள். நாத்திகனாக இருந்த ரமணன்
வாழ்க்கையில் குரு வராமல் இருந்தால் இன்று பலர்
பிரமிப்புடன் பார்க்கும் மாஸ்டராக அவர் உயர்ந்திருக்க
முடியாது. ரமணனாக இருந்த இளைஞனிடம் இருந்த
சக்திகளை அடையாளம் முதலில் அடையாளம் கண்டது
குருதான்.

ஒரு அரச மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்த அவரை அவன்
தற்செயலாய்தான் சந்தித்தான். பேசுகையில் ஆன்மீக
மார்க்கத்துக்கு அழைத்த குருவிடம் அன்று ரமணன்
அடாவடியாகத்தான் பேசினான். சாமியார்களை சோம்பேறிகள்
என்றான். போலிகள் என்றான். எடுத்துக்காட்டாக
எத்தனையோ சாமியார்களின் பட்டியல் தந்தான்.

"இந்த ஆள் பொம்பள பொறுக்கி. தினம் ராத்திரி அவன்
ஆஸ்ரமத்துக்கு ஒரு பொம்பள போறத நானே
பார்த்திருக்கேன். அந்த ஆள் ஃப்ராடு.. நிறைய பேர் நிலத்தை

என்.கணேசன்

ஆட்டைய போட்டிருக்கான்.. இந்த ஆள் தீர்த்தத்துல ஏதோ போதை மருந்து கலக்கிக் குடுத்து பணக்கார வீட்டுப் பசங்களை எல்லாம் வசியம் செய்யறவன்.. அந்த ஆள் ஒரு கொலையே செஞ்சவன்னு பல பேரு பேசிக்கிறாங்க. இதெல்லாம் என்ன பிழைப்பு..?"

ஆக்ரோஷமாக ரமணன் பேசியதை குரு மறுக்கவில்லை. புன்னகையோடு கேட்டுக் கொண்டார்.

"நீ சொன்னதெல்லாம் உண்மைதான். அவங்க கிட்ட உன்னை நான் போகச் சொல்லலையே.. என் கூடதானே வரச் சொல்றேன்"

சிறிதும் தயங்காமல் ரமணன் சொன்னான். "நீங்க என்ன கேப்மாரித்தனம் பண்ணீங்கன்னு எனக்கு எப்படித் தெரியும்..?"

"வந்து பாரேன்.. நானும் மோசமாய் இருந்தா அந்தப் பட்டியல்ல என்னையும் சேர்த்துக்கோ.. என்னைப் பத்தியும் நாலு பேர் கிட்ட எச்சரிச்சு சொல்லு.."

"நான் ஏன் வந்து பார்க்கணும்.. எனக்கு சோம்பேறிகளைப் பிடிக்காது.. சும்மாவே இருக்கிறது குற்றம்தான் நினைக்கறவன் நான். இந்த நாட்டுல எத்தனையோ பிரச்னை

இருவேறு உலகம்

இருக்கு.. ஏழ்மை இருக்கு.. சரி செய்ய வேண்டியது நிறைய இருக்கு.. அதெல்லாம் சரி செய்யாம சும்மா ஒரு ஆஸ்ரமத்துலயோ, மலையிலயோ உக்கார்ந்துட்டு சாமி கும்பிடறதும், வேதாந்தம் பேசறதும் எனக்கு பிடிக்காது.."

புன்னகை மாறாமல் அவனையே குரு பார்த்தார். பின் சொன்னார்.

"நானும் உன் கட்சிதான். சும்மா சாமி கும்பிட்டுட்டே இருக்கறதும், வேதாந்தம் பேசறதும் எனக்கும் பிடிக்காது.."

ரமணன் திகைத்தான்.

"பின்ன ஏன் நீங்க இப்படி இருக்கீங்க..?"

"அஞ்சு நிமிஷத்துல என்னைப் பார்த்துட்டு நான் எப்படி இருக்கேன்னு நீயெப்படி கண்டுபிடிக்க முடியும்..? என் கூட வந்து பார். நாலு நாள் இரு. பிடிக்கலைன்னா நீ எப்ப வேணும்னாலும் திரும்ப வந்துடலாம்.. நான் தடுக்க மாட்டேன்.."

ரமணன் ஏளனமாய் கேட்டான்.

என்.கணேசன்

"ஏன் என்னையே வற்புறுத்தறீங்க. உங்களுக்கு வேற ஆளே கிடைக்கலையா..?"

"நீ சாதாரணமானவன் இல்லை.. உன்கிட்ட நிறைய சக்திகள் இருக்கு.. நீ வீணாய் போறது எனக்குப் பிடிக்கல. அதனாலதான் கூப்பிடறேன்.." அவர் ஆத்மார்த்தமாய் சொன்னார்.

ரமணன் விளையாட்டாய் சொன்னான்.

"ஏதோ விபூதி குங்குமம் குடுத்து ஆளை விடுங்க சாமி.."

"சரி அப்படியே ஆகட்டும் வா.." என்று சொன்னவர் கையில் விபூதி வந்திருந்தது.

"இந்த மலிவான மேஜிக் எல்லாம் எத்தனை நாளைக்கு சாமி நடத்துவீங்க.." என்று கேலியாக விமர்சித்தாலும் அவரை ரமணன் நெருங்கினான். விபூதி வாங்கிக் கொண்டு உடனே அங்கிருந்து போய் விடுவதுதான் அவன் எண்ணமாக இருந்தது.

விபூதியை ரமணன் கையில் தந்து விடாமல் குரு அவன் நெற்றியில் வைத்து விட்டார். புருவங்களின் மத்தியில் அவர் விரல் பட்டவுடன் அவன் உடலில் மின்னல் தாக்கியது போல்

இருவேறு உலகம்

உணர்ந்தான். அண்டஸராஸரங்கள் அப்படியே அவனுள்ளே விரியத் தொடங்கின. அவன் அத்தனையும் உள்ளடக்கித் தானும் பரந்து விரிவதாய் உணர்ந்தான். அவன், அவர், அந்த ஊர், தேசம், பூமி, சூரிய சந்திராதி கிரஹங்கள், பிரபஞ்சம் என எல்லாமே இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவன் தனக்குள்ளே கண்கூடாகப் பார்த்தான். பிரமித்துப் போனவன் தன் பழைய நிலைமைக்கு வர நிறைய நேரம் ஆனது.

சிறிது நேரம் பேச்சிழந்து போனவன் மறுபடி பேசும்போது மரியாதை இருந்தாலும் அதோடு சந்தேகமும் சேர்ந்திருந்தது.

"கைல நிறைய மேஜிக் வச்சிருக்கீங்க போல இருக்கே.."

"மேஜிக் என் கிட்ட இல்லை. உன் கிட்டதான் இருக்கு. உன் கிட்ட இருக்கறதைதான் நீ உணர முடியும்.."

ரமணன் சொன்னான்.

"இதெல்லாம் போதைல இருக்கறவங்க கூட உணர முடியுமே. ஒரு தடவ என் நண்பன் ஒருத்தன் கஞ்சா தந்தான். அத சாப்பிட்டப்ப கூட கிட்டத்தட்ட இப்படிதான் எனக்கு இருந்துச்சு.."

என்.கணேசன்

"போதை முடியறப்ப மனிதன் குறைஞ்சு போறான். அதுக்கு அடிமையாகி குறைஞ்சுகிட்டே போய் கடைசில அழிஞ்சு போறான். ஆனால் ஆத்மாவுல தன் சக்திய உணரும்போது மனிதன் நிறைஞ்சு போறான். ஆத்ம சக்தியத்தில் நிலைக்கும்போது பூரணத்தை உணர்ந்து பிரம்மாண்டமாகிறான்.. அதனால் எந்த அனுபவமும் கடைசில ஒருத்தனை எங்கே கொண்டு போய் விடுதுங்கறதலதான் எல்லா வித்தியாசமும் இருக்கு.."

அவர் சொன்ன விதம் அவனை வசீகரித்தது. அந்தக் கூடி நேர பிரம்மாண்டம் இந்த ஆளுடன் போய்த்தான் பார்ப்போமே என்று எண்ண வைத்தது. ரமணன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்.

"என்னை எங்கே கொண்டு போய் விடுவீங்களோ தெரியல. ஆனா சில்லறைத்தனமோ, கேப்மாரித்தனமோ தெரிஞ்சதுன்னா காரித் துப்பிட்டு வந்துடுவேன். முதல்லயே சொல்லிட்டேன்.."

அவர் கோபப்படாமல் ஸ்லாகித்துச் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"உன்னை மாதிரி இந்த உறுதியோட ஆன்மீகத்துல ஒவ்வொருத்தனும் நுழைஞ்சா, எவனும் ஒருத்தனை ஏமாத்திட முடியாது.."

அவருடன் போன ரமணன் பின் திரும்பி வரும் நிலைமை உருவாகவில்லை. ஆன்ம ஞானத்தையும், ஆழ்மன சக்திகளையும் அவர் அவனுக்கு முறையாகக் கற்றுக் கொடுத்தார். காலப் போக்கில் ரமணன் அவரையும் மிஞ்சினான். தன்னைத் தன் பிரிய சிஷ்யன் மிஞ்சிய சந்தர்ப்பங்களில் குரு மிகவும் பெருமிதம் அடைந்தார். அந்தப் பெருமிதமே அவர் உயர்வை ரமணனுக்கு அடையாளம் காட்டியது. காலப் போக்கில் பலருக்கு பல சக்திகளையும், ஆன்மீக ரகசியங்களையும் கற்றுத் தந்த ரமணன் மாஸ்டர் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட ஆரம்பித்தார்.

அதற்குப் பின்தான் தங்கள் இயக்கத்தைப் பற்றி மாஸ்டர் அறிந்தார். உலக நன்மையின் மேன்மைக்காகப் பாடுபடும் ஆன்மீக சக்தி ரகசிய இயக்கம் ஒன்று இருப்பதே அவருக்கு அப்போதுதான் தெரிந்தது. அதற்கு அவரது குருதான் தலைவராக இருந்தார். அந்த இயக்கத்தின் பாதி பேர் தவ வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள். ஆன்ம ஞானத்தில் தாங்கள் உயர்ந்து அந்த ஆன்மீக அலைகளை உலகிற்கு அமைதியாகப்

என்.கணேசன்

பரப்புபவர்கள். சுமார் நாற்பத்தைந்து சதவீத அங்கத்தினர் ஆன்ம அனுபவங்கள் பல பெற்று உலக வாழ்க்கைக்குப் பல நல்ல நிலைகளில் திரும்பியவர்கள். வெளிப்பார்வைக்கு வெற்றிகரமான வியாபாரிகளாகவும், அதிகார வர்க்கத்தினராகவும், கலையுலகினராகவும் இருக்கும் அவர்கள் தங்கள் செல்வம், அதிகாரம், நல்ல நிலை எல்லாவற்றையும் தங்கள் இயக்கத் தலைமை ஆணைக்கிணங்க பயன்படுத்துபவர்கள். மீதமுள்ள சுமார் ஐந்து சதவீதத்தினர் இயக்கத் தலைமைக் குழுவில் இருப்பவர்கள். எதைச் செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பவர்களும், வழி நடத்துபவர்களும் அவர்களே. ரமணன் மாஸ்டராகி அந்த அதிகாரத் தலைமைக்குழுவில் குருவுக்கு அடுத்த நிலைக்கு வேகமாக உயர்ந்தார்.

சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் அவர்கள் இயக்கம் தீமையின் படையெடுப்பை முன்கூட்டியே உணர ஆரம்பித்தது. நன்மையும், தீமையும் கலந்ததே உலகம் என்ற போதிலும், தீமையைப் பல கட்டங்களில் இதுவரை அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டியே வந்தது என்ற போதிலும், வரப் போகிற தீமையின் தாக்குதல் உலகிற்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தப் போகிறது என்பதை அவர்கள் ஆன்மசக்தி அவர்களை

இருவேறு உலகம்

எச்சரித்தது. அது எந்த வகையில் எப்படி இருக்கும் என்பதை அறியா விட்டாலும் எச்சரிக்கையாக இருந்து அதைத் தடுத்து வெல்லா விட்டால் உலகத்தைப் பேரழிவிலிருந்து காப்பாற்ற முடியாது என்பதை அவர்கள் ஆழமாக உணர்ந்தார்கள்.

அப்போதுதான் அவர்கள் இயக்கத்து அங்கத்தினரான அந்தப் பெண் விஞ்ஞானி இஸ்ரோவில், Astrosat விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையம் அனுப்பிய புகைப்படம் மூலமாகத் தங்கள் கவனத்திற்கு வந்த தகவலைத் தலைமைக்குத் தெரியப்படுத்தினாள். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி கோணத்தில் இஸ்ரோ அந்த நிகழ்வில் ஆர்வம் காட்ட, மாஸ்டரின் ஆன்மீக சக்தி இயக்கம் உலகிற்கு வரவிருக்கும் ஆபத்து கோணத்தில் அதில் ஆர்வம் காட்ட ஆரம்பித்தது. இதில் க்ரிஷ் என்ற தனிமனித ஆராய்ச்சியும் பங்கெடுத்தது ஆரம்பத்தில் இஸ்ரோவுக்கும், மாஸ்டரின் ஆன்மீக சக்தி இயக்கத்திற்கும் ஆரம்பத்தில் விளையாட்டான வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது. அது இந்தக் கடைசி அமாவாசை இரவு இரண்டு பக்கமுமே எதிர்பார்த்திராத ஒரு நிகழ்வில் கொண்டு சேர்த்து விட்டது.

அந்த நிகழ்வு இஸ்ரோவின் தனிச்சிறப்பு விஞ்ஞானிகளை 'என்ன ஆகியிருக்கும்..?' என்ற குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது.

என்.கணேசன்

ஆனால் மாஸ்டரின் ஆன்மீக சக்தி இயக்கம் என்ன
விபரீதத்தில் இது முடியலாம் என்ற புரிதலில் அதிர்ந்து
போனது.

அத்தியாயம் 30

நாகர்கோவிலில் இருந்து க்ரிஷின் பிறந்த தேதி மற்றும் நேரத்தை மனோகர் சொன்னதைக் கேட்ட பின் புதுடெல்லி உயரதிகாரியைச் சந்தித்த மர்ம மனிதன் வேறெந்த வேலையையும் பார்க்கவில்லை. கம்ப்யூட்டரில் உடனடியாகக் க்ரிஷின் ஜாதகம் கணித்து அதில் மூழ்கிப் போனவன் நேரம், காலம் மறந்து போனான். பல கணக்குகள் போட்டு கிரஹங்களின் இருப்பு நிலை, சேர்க்கை நிலை, டிகிரிகள், பார்வைகள், நவாம்சம், பாவ நிலை என்று எல்லாவற்றையும் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு பலன்களை அறிந்து கொள்ளும் வரை அவன் ஓய்வு எடுக்கவில்லை.

அவனுடைய சக்திகள் எல்லையற்றவை என்றாலும் எதிர்காலம் என்பது அவனுக்கே கூட எட்டிய விஷயமல்ல. ஜோஸ்ய சாஸ்திரத்தில் பெரும் வல்லமை கொண்ட அவன் எதிர்காலம் குறித்து அறிய அதன் உதவியை நாடினான். க்ரிஷின் விதியோடு அவன் விதியும் பிணைந்துள்ளதால் க்ரிஷின் விதி பற்றி அறிவதில் ஆர்வம் காட்டிய அவன்

என்.கணேசன்

அறிய முடிந்த அனைத்தையும் அறிந்த பின்னும் முழுத்திருப்தியடையவில்லை.

நீண்ட நேரம் யோசித்த பின் அந்த மர்ம மனிதன் மனோகருக்குப் ஃபோன் செய்து கேட்டான்.

"ஜோஸ்யத்தை மேலோட்டமாக அல்லாமல் ஆழமாய் தெரிந்திருக்கும் ஜோஸ்யர் யாராவது உனக்குத் தெரியுமா..?"

இதை வேறு யாராவது கேட்டிருந்தால் மனோகர் அந்த மர்ம மனிதன் பெயரையே சுலபமாகச் சொல்லி இருப்பான். ஏனென்றால் அந்த மர்ம மனிதனே மிகச்சிறந்த ஜோஸ்யன் என்பதை மனோகர் அறிவான். இந்த நேரத்தில் அந்த மர்ம மனிதன் தனக்கு இணையான அல்லது தன்னை மிஞ்சிய இன்னொரு ஜோஸ்யரைக் கேட்கிறான் என்பது புரிந்து சிறிது யோசித்து விட்டு மனோகர் சொன்னான்.

"திருவனந்தபுரத்தில் சதாசிவ நம்பூதிரின்னு ஒருத்தர் இருக்கார். எண்பது வயசிருக்கும். அவர் ஜோஸ்யத்தில் மட்டுமல்ல, ஆருடத்திலும், பிரஷ்ணத்திலும் கூட டாப். ஆனா அவர் இப்ப பார்க்கறதில்லை.."

"ஏன்..?"

இருவேறு உலகம்

"அவர் மகன் சங்கர நம்பூதிரியும் ஜோஸ்யர். அவரையாரும் பெருசா கண்டுக்கறதில்லை. எல்லாரும் அப்பா கிட்டதான் போறாங்கன்னு மனக்குறை அவருக்கு உண்டு. ஏழெட்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் ஊரை விட்டே போகக்கூட அவர் முடிவு செய்துட்டார். அது தெரிஞ்ச சதாசிவ நம்பூதிரி தொழில்ல இருந்து விலகிட்டார். இந்த ஏழெட்டு வருஷமா ஜாதகமோ, ஆருடமோ பார்க்கறதில்லை.."

அந்தச் செய்தி அவனைச் சிறிதும் பாதிக்கவில்லை. அடுத்தவர் தீர்மானங்களை அவன் பொருட்படுத்துவதில்லை. தன் தீர்மானத்தை அவன் சொன்னான்.

"சதாசிவ நம்பூதிரி கிட்ட ரெண்டு ஜாதகம் காண்பிக்கணும். அவரோட கருத்தையும் கேட்கணும்.."

காண்பிக்க நினைத்த இரண்டு ஜாதகங்களில் ஒன்று க்ரிஷின் ஜாதகம் என்பதை மனோகர் யூகித்தான். ஆனால் இன்னொன்று யாருடையது என்ற சந்தேகம் அவன் மனதில் எழுந்தது.

"அந்த லூஸு மாஸ்டர் ரிஷிகேஷிலிருந்து வந்துட்டாரா இல்லையா..?" என்று நடராஜன் உள்ளே நுழைந்தவுடனேயே சங்கரமணி கேட்டார்.

நடராஜன் உடனே ஒரு பதிலும் சொல்லாமல் மாணிக்கத்தையும், மணீஷையும் 'இந்த ஆளை எல்லாம் நீங்கள் எப்படித்தான் சமாளிக்கிறீர்களோ..' என்பது போல் ஒரு பார்வை பார்த்தபடி உட்கார்ந்தார். பின் சங்கரமணியிடம் சொன்னார்.

"பெரிய ஐயா, அந்த மஹானுக்கு நீங்க சொல்றதெல்லாம் ஞான திருஷ்டியில தெரியும். எதுக்கும் ஜாக்கிரதையாய் இருந்துக்குங்க, சொல்லிட்டேன்.."

சங்கரமணிக்கு கொஞ்சம் பயம் கலந்த ஆர்வம் வந்து போனது. 'தெரிந்தால் என்னதான் செய்வார் அவர்..?..'

பின் எழுந்த சந்தேகத்தை மெல்லக் கேட்டார்.

"தூரத்துல இருந்தாலும் அவருக்குத் தெரியுமா என்ன..?"

இருவேறு உலகம்

"நீங்க எருக்கம்பூவையும் நாகலிங்கப்பூவையும் நினைச்சு அதை ஒரு ஜோஸ்யக்காரன் சொல்லாமப் போனதை அவர் பக்கத்துல இருந்து பார்த்தா சொன்னார்..?"

'முதல்லயே நேரம் சரியில்லை. இனி அந்த ஆளையும் பகைச்சுட்டு நிலைமைய மோசமாக்க வேண்டாம்..' என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்ட சங்கரமணி நடராஜனிடம் சொன்னார்.

"சரி உன்னோட மஹானைப் பத்தி நான் ஒண்ணும் சொல்லலை. அவர் ரிஷிகேஷில இருந்து வந்துட்டாரா..?"

"அவர் நாளைக்குத்தான் வர்றாராம். க்ரிஷ் விஷயத்துல அதிகமா தெரிஞ்சுக்க அவன் வீட்டுக்குப் போனால்தான் முடியும்னு சொன்னாரே அங்கே கூப்பிட்டா அவர் வருவாரான்னு அவரோட அசிஸ்டெண்ட் கிட்ட கேட்டேன். அவர் வெளியிடங்களுக்கு அப்படி போக மாட்டாரேன்னு சொல்றான்.."

"அந்த தாடிக்காரனை தனியா கவனிச்சுகிட்டா அவன் ஏற்பாடு செய்ய மாட்டானா..?" சங்கரமணி தன் வழியில் சிந்தித்துக் கேட்டார்.

"அவனும் அப்படிப்பட்ட ஆசாமியா தெரியல. ஆனா வற்புறுத்திக் கேட்ட பிறகு எதுக்கும் நீங்க க்ரிஷ் வீட்டு ஆள் யாரையாவது கூட்டிகிட்டு வந்து கேட்டுப் பாருங்கன்னு சொல்றான்.."

சங்கரமணி மருமகனைப் பார்த்தார். மாணிக்கம் யோசித்து விட்டு மெல்லச் சொன்னார்.

"கண்ணனையோ உதய்யையோ கூட்டிகிட்டு போய் கேட்கலாம்.."

"அப்பவாவது ஆள் வருவாரா..? வந்தாலும் முழுசுமா தெரிஞ்சு சொல்றவரைக்குமாவது இருப்பாரா..?" சங்கரமணி சந்தேகத்தை எழுப்பினார்.

நடராஜன் சொன்னார்.

"அது நம்ம அதிர்ஷ்டத்தைப் பொருத்தது.."

மாஸ்டர் ஹரித்வாரை அடைந்தபோது இரவாகி விட்டிருந்தது. குளிர் கடுமையாக இருந்ததால் வீதிகளில்

இருவேறு உலகம்

ஆட்கள் நடமாட்டம் அதிகமில்லை. அவர் ஜீப் ஹரித்வாரின் மிகப் பழமையான வீடு ஒன்றின் முன் நின்றது. ஜீப் நின்ற சத்தம் கேட்டு வீட்டிலிருந்து ஒரு திடகாத்திரமான மனிதர் வெளியே வந்தார். பார்க்க சுமார் முப்பது வயது போல் தோன்றினாலும் உண்மையில் நாற்பத்தைந்து வயதைக் கடந்த அந்த மனிதர் ஒரு ஹத யோகி. அவர்கள் இயக்கத்தில் மாஸ்டருக்கு அடுத்த அதிகார நிலையில் இருப்பவர். பெயர் விஸ்வம். அவர் கணக்கில் புலி. பல இலக்க எண்களைத் துல்லியமாக மனதிலேயே பெருக்கவும், கூட்டவும், கழிக்கவும், வகுக்கவும் முடிந்தவர். இயக்கத்தின் நிதி அவர் பொறுப்பில் இருந்தது. எப்போது கணக்கு கேட்டாலும் அவர் கம்ப்யூட்டரையோ, லெட்ஜர்களையோ புரட்டிப் பார்த்து பதில் சொன்னதாக மாஸ்டருக்கு நினைவில்லை. சில வினாடிகள் யோசித்து விட்டுப் பதில் சொல்வார். மாஸ்டரும் குருவும்தான் அந்த ஆவணங்களைப் பார்த்து கணக்கைச் சரி பார்ப்பார்கள். அவர் சொன்னதற்கும், ஆவணங்களில் இருப்பதற்கும் ஒரு தடவையும் ஒரு பைசா கூட வித்தியாசம் இருந்ததில்லை.

இத்தனை திறமை இருக்கிற மனிதர் முயன்றால் ஆழ்மன சக்திகளிலும் அற்புதங்கள் புரிய முடியும் என்பது மாஸ்டரின் அபிப்பிராயமாக இருந்தது. ஆனால் உடலையும்,

என்.கணேசன்

கணிதத்திறமையையும் வளர்த்திக் கொண்ட அளவுக்கு அந்தச் சக்திகளை வளர்த்துக் கொள்ள விஸ்வம் ஆர்வம் காட்டியதில்லை.

மாஸ்டரைப் பார்த்ததும் விஸ்வம் வியப்பில் ஆழ்ந்தது தெரிந்தது.

"என்ன மாஸ்டர் திடீர் விஜயம்..?"

வெளியே புன்னகையை மட்டும் பதிலாகத் தந்த மாஸ்டர் உள்ளே போன பிறகு சொன்னார்.

"நம் குரு இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.."

தன் காதில் விழுந்த செய்தியை விஸ்வம் நம்பாதது போல் விஸ்வம் மாஸ்டரைப் பார்த்தார். பின் திகைப்புடன் சொன்னார்.

"நான் போன வாரம்தானே அவரைப் பார்த்தேன். அப்போது அவர் நல்லாதானே இருந்தார்.."

"மனித வாழ்க்கையில் போன வாரம்கிறது மிக நீண்ட காலம். போன வினாடி கூட பழைய கதைதான்.." என்று வறண்ட குரலில் மாஸ்டர் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

வீட்டின் உள்ளே நாற்காலிகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. மரப்பலகைகளே இருந்தன. சுவரோரம் சாய்த்து வைத்திருந்த மரப்பலகைகளில் இரண்டை எடுத்துப் போட்டு மாஸ்டர் ஒரு பலகையில் அமர்ந்த பிறகு தானும் ஒரு பலகையில் அமர்ந்தபடி விஸ்வம் பதற்றத்துடன் கேட்டார்.

"என்ன ஆச்சு..?"

மாஸ்டர் சொன்னார். சிறிது நேரம் பேச வார்த்தைகள் வராமல் விஸ்வம் தவிப்பது தெரிந்தது. பின் மெல்ல வருத்தம் கலந்த குரலில் சொன்னார்.

"சென்னைல இருந்து தெரிஞ்சுட்டு நீங்க வந்து அவரோட அந்திமக் கிரியை எல்லாம் முடிச்சிட்டு வந்திருக்கீங்க. முப்பது கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் நானிருக்கேன். எனக்குத் தெரியவே இல்லை.."

மாஸ்டர் பார்வையாலேயே விஸ்வத்திற்கு ஆறுதல் சொன்னார். விஸ்வம் மாஸ்டரிடம் கேட்டார்.

"இதையெல்லாம் செய்தது யாருன்னு உங்க சக்தியால கண்டுபிடிக்க முடியலையா மாஸ்டர்..?"

என்.கணேசன்

"எதிர் சக்தி பல மடங்கு அதிகமாய் இருக்கு விஸ்வம். அலைத் தடயங்களை அழிப்பதெல்லாம் சக்தியின் உச்சநிலை.. அந்த அளவு சக்தியை நாம் இன்னும் எட்டவில்லை.."

"உங்களால் முடியாதது எதுவுமில்லை என்று குரு சொல்வார்.."

மாஸ்டர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. குருவைப் பொருத்தவரை அவருடைய பிரிய சிஷ்யனால் முடியாதது எதுவுமில்லை.. அதை எல்லோரிடமும் எப்போதும் சொல்வார். அந்தப் பிரிய சிஷ்யனோ கையாலாகதவராய் இப்போது அமர்ந்திருக்கிறார். குருவின் சிதை அக்னி இப்போது அவரைச் சுட்டது.

"இப்போதைய சந்தேகம் இஸ்ரோ மூலமாய் நமக்குத் தெரிய வந்த சக்தி மேல் தானா மாஸ்டர்..?" விஸ்வம் கேட்டார்.

மாஸ்டர் தலையசைத்தார்.

"ஆனா நிருபணம் ஆகிறவரை உறுதியாய் சொல்லிட முடியாது.."

"குரு மாதிரி க்ரிஷாம் இறந்துட்டானா மாஸ்டர்..?"

இருவேறு உலகம்

"சாகலை.."

விஸ்வம் மாஸ்டரைப் பார்த்த பார்வையில் குழப்பம் தெரிந்தது.

"அவன் இப்ப எங்கே இருக்கான் மாஸ்டர்..?"

"தென்னமெரிக்கா பக்கத்துல எங்கேயோ இருக்கான். அவனை இருட்டு சூழ்ந்துட்டிருக்கு. தெளிவாய் தெரியலை. ஆனா ஆபத்தான கட்டத்துலதான் இருக்கறதா தெரியுது.."

"என்ன ஆகும் மாஸ்டர்..?"

"இப்போதைக்கு அவன் சாக மாட்டான்னு தோணுது.."

"எப்படிச் சொல்றீங்க மாஸ்டர்..?"

மாஸ்டர் பழைய நினைவுகளில் ஆழ்ந்தவராகச் சொன்னார்.

"போன வருஷம் ஜீவ சமாதியடைஞ்ச நம் பரஞ்சோதி முனிவர் சமாதியடையறதுக்கு முன்னால் தவநிலையில் உணர்ந்து நம்மை அப்போதே எச்சரித்திருந்தார். 'அன்னிய சக்தி நம் பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது தன் திட்டத்திற்குத் தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும்

உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது'. அவர் சொன்ன படியே நாம் அந்த அன்னிய சக்தியை உணர ஆரம்பித்திருக்கிறோம். க்ரிஷ்ணம் அவர் சொன்ன அடையாளத்திற்கு ஒத்துப் போகிறான்.."

"இனி நம்ம அடுத்த நடவடிக்கை என்ன மாஸ்டர்..?"

மாஸ்டர் ஒரே வார்த்தையில் சொன்னார்.

"ஆபரேஷன் க்ரிஷ்..!"

அத்தியாயம் 31

மாஸ்டரிடம் அழைத்துப் போக, கடைசியில்

உதய்யைத்தான் மாணிக்கம் தேர்ந்தெடுத்தார். மணீஷ் க்ரிஷின் குடும்பத்திடம் மாஸ்டரை அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் ஒரு அபாயத்தை உணர்ந்தான். மனதில் உள்ளதை அவர் படித்து அவர்கள் திட்டம் பற்றி அறிந்து கொண்டு விட்டிருப்பதால் அதை க்ரிஷ் குடும்பத்தாருக்கு அவர் தெரிவித்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் அவன் மனதில் பலமாக எழுந்தது. அவன் தன் தந்தையிடம் சொன்னான்.

"அந்த மாஸ்டருக்கு நம்ம மனசுல இருக்கறது எல்லாமே தெரியுது. அப்படி இருக்கறப்ப உதய்க்கு அந்த ஆளை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறதுல பின்னாடி பிரச்னை வந்துடாதா..?"

மாணிக்கத்துக்குத் தன் மகனின் எச்சரிக்கை புரிந்தது. மகனிடம் அமைதியாகச் சொன்னார்.

"அப்படி ஒருத்தர் ரகசியத்தை இன்னொருத்தரிடம் சொல்ற ஆளாய் அவர் நமக்குத் தெரியல. க்ரிஷ் செத்திருந்தா

என்.கணேசன்

நாம பயப்படக் காரணம் இருக்கு. அவன் உயிரோட இருக்கறான்னு ஆனபிறகு நாம என்ன திட்டம் ஃபோட்டோம்கிறதுக்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கு..? அப்படி ஒரு வேளை அவர் சொன்னால் கூட மஹானாய் அடையாளம் காட்டின நமக்கு அவரை வில்லனாய் மாத்திட எவ்வளவு நேரம் வேணும்.."

மருமகனின் சாமர்த்தியமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு சங்கரமணி பெருமிதத்துடன் தலையசைத்தார். எதையும் எதுவாகவும் சித்தரிக்க முடிந்த அரசியல் சாணக்கியம் படித்த ஒருவருக்கு முடியாததுதான் என்ன..?

மணீஷ் நிம்மதி அடைந்தான். மாணிக்கம் உதய்யிடம் ஃபோனில் பேசினார்.

"உதய் நம்ம நண்பர் காண்ட்ராக்டர் நடராஜ் மூலமா ஒரு மஹான் பத்திக் கேள்விப்பட்டு அவரை நாங்க நேர்லயே போய் பார்த்தோம்.. பேர் தெரியலை.. மாஸ்டர்னு கூப்டறாங்க.. மனசுல இருக்கறதை எல்லாம் சொல்லிடறார், ஞான திருஷ்டில எல்லாத்தையும் பார்த்துசொல்றார்னு சொல்றாங்க. டெஸ்ட் பண்ண மணீஷோட தாத்தா மனசுல நீர்முழ்கிக் கப்பலை நினைச்சு அதையும் அவர் சில வினாடில

இருவேறு உலகம்

சொல்லிட்டார்னா பார்த்துக்கோயேன். அவர் கிட்ட க்ரிஷ் பத்திக் கேட்டோம். உயிரோட இருக்கறதா அவரும் சொல்றார். ஆனா அதிகமாய் இன்னும் தெளிவாய் சொல்லணும்னா க்ரிஷோட ரும்ல இருந்து முயற்சி பண்ணாத்தான் முடியும்னு சொல்றார்.."

பெரும் குழப்பத்தில் அதுவரை இருந்த உதய்க்கு இத்தகவல் புதிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. அவன் உற்சாகத்துடன் சொன்னான்.

"அவரைத் தாராளமாய் கூட்டிகிட்டு வாங்க அங்கிள்.."

"இதுல பிரச்னை என்னன்னா அவர் தட்சிணை வாங்கற ரகமோ, வேற எதாவது எதிர்பார்க்கிற ரகமோ அல்ல. யார் வீட்டுக்கும் போகிறதும் அபூர்வம்னு அவரோட அசிஸ்டெண்ட் சொல்றார். அப்படி இருக்கறப்ப உங்க வீட்டுக்கு நாங்க அவரைக் கூப்படறதை அவர் எப்படி எடுத்துக்குவார்ங்கறது தெரியல. உங்க வீட்டுல இருந்து யாராவது போய்க் கூப்பிட்டால் வந்தாலும் வருவார்ங்கற மாதிரி அவரோட அசிஸ்டெண்ட் சொன்னார்.."

"நான் இப்பவே போகட்டுமா அங்கிள்.. அட்ரஸ் சொல்லுங்க.."

என்.கணேசன்

"அவர் கிட்ட அப்பாயின்மெண்ட் வாங்கிட்டு சொல்றேன் உதய். நானும் மணீஷாமே வந்து உன்னை அவர் கிட்ட கூட்டிகிட்டு போறோம்.."

"ஓகே அங்கிள். ரொம்ப தேங்க்ஸ்.." உதய் ஆத்மார்த்தமாய் சொன்னான்.

பேசி முடித்த மருமகனிடம் சங்கரமணி கேட்டார். "என்ன சொல்றான்..?"

"இப்பவே கிளம்பத் தயாராயிட்டான்.." என்றார் மாணிக்கம்.

மணீஷாக்கு இந்த விஷயத்திலும் க்ரிஷ் மீது பொறாமையாக இருந்தது. எப்படிப்பட்ட அண்ணன்..! எல்லா விஷயங்களிலும் எப்படி ஒருவனால் அதிர்ஷ்டசாலியாக இருக்க முடிகிறது..!..

ஹரித்வாரிலிருந்து மாஸ்டர் திரும்பி வருவதற்குள் சுரேஷாக்கு மூன்று முறை நடராஜன் ஃபோன் செய்து விட்டார்.

இருவேறு உலகம்

"சுரேஷ், மாஸ்டர் வந்தாச்சா..? எப்ப வர்றாருன்னு தெரியலையா, சரி நாளைக்குப் ஃபோன் செய்யறேன்.."

"சுரேஷ், க்ரிஷோட அண்ணனே வந்து கூப்பிடறேன்னு சொல்லிட்டான். நீயும் மாஸ்டருக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுப்பா..! மாஸ்டர் எப்ப வர்றார்..? நாளைக்கா..? சரி நாளைக்கு காலைல ஃபோன் பண்ணேன்.."

"சுரேஷ், மாஸ்டர் வந்தாச்சுல்லியா. நாங்க எப்ப வர்ட்டும்..?"

மாஸ்டரிடம் பேசி விட்டு சுரேஷ் "சாயங்காலம் ஏழு மணிக்கு வாங்க சார்.." என்று சொன்னான்.

மாலை 6.55க்கு மாணிக்கம், மணீஷ், உதய், நடராஜன் நால்வரும் மாஸ்டரைச் சந்திக்க வந்திருந்தார்கள். உதய் குடும்பத்தாருக்கு சங்கரமணியைச் சகித்துக் கொள்ளும் வழக்கம் இல்லாததால் சங்கரமணி அவர்களுடன் வரவில்லை. ஆனால் அவர் மனமெல்லாம் அவர்களுடன்தான் இருந்தது.

என்.கணேசன்

அவர்கள் வந்தபோது மாஸ்டர் வரவேற்பறையில் சும்மாதான் அமர்ந்திருந்தார். நால்வரும் வணங்கி நின்றபோது கையுயர்த்தி ஆசி வழங்கிய அவர் கண்கள் மட்டும் உதய்யை ஊடுருவிப் பார்த்தன. மணீஷ் உணர்ந்தது போலவே உதய்யும் தன் ரகசியங்கள் அனைத்தும் அவரால் அறியப்படுவதாக உணர்ந்தான். ஞானதிருஷ்டி என்றெல்லாம் மாணிக்கம் சொல்லியிருந்தாலும் குறி சொல்வது, ஆருடம் சொல்வது வகையிலேயே இருக்கும் என்று நினைத்திருந்தானே ஒழிய அவன் இப்படியொரு சக்திப் பிரயோகத்தை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் மணீஷைப் போல பெரும்பயமோ, ஓடிப் போகும் எண்ணமோ அவனை ஆட்கொள்ளவில்லை. பிரமிப்பிலும் அந்த மனிதரின் வசீகரிப்பிலும் அவன் மெய்மறந்து நின்றான்.

நடராஜன் பயபக்தியுடன் உதய்யை மாஸ்டருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

"ஸ்வாமி இவர்தான் காணாமல் போன க்ரிஷ்னாட அண்ணா. பேர் உதய்.."

கோபக்காரன். ஆனாலும் நல்லவன், பாசமானவன் என்று அவனை அறிய முடிந்திருந்த மாஸ்டர் காந்தப் புன்னகை

இருவேறு உலகம்

பூத்தார். உதய் அப்போதும் பேச்சிழந்து அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"தம்பி பத்தின கூடுதல் விவரம் தெரிஞ்சா பரவாயில்லைன்னு உதய் நினைக்கிறான்.." என்று சொன்ன மாணிக்கம் உதய்யை 'தொடர்ந்து நீ ஏதாவது சொல்..' என்கிற மாதிரி பார்த்தார்.

தன் இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பிய உதய் மாஸ்டரிடம் கவலையுடன் சொன்னான்.

"அவன் உயிரோடதான் இருக்கான்னு நீங்க சொன்னதா அங்கிள் சொன்னார். அவனும் எங்களுக்கு ஒரு மெசேஜ் அனுப்பி இருக்கான். ஆனா அவன் மொபைல்ல இருந்து எனக்கு வந்த அந்த மெசேஜ் தென்னமெரிக்கால இருந்து வந்திருக்கு. அவனா தென்னமெரிக்கா போயிருக்க வாய்ப்பே இல்லை.. அவன் பாஸ்போர்ட் எல்லாம் வீட்லதான் இருக்கு.. அதனால ஒரே குழப்பமாய் இருக்கு.. அம்மா அப்பாவுக்கு தென்னமெரிக்கால இருந்து மெசேஜ் வந்திருக்குன்னு தெரியல. அதனால பையன் வந்துடுவான்னு நிம்மதியா இருக்காங்க. ஆனா எனக்கென்னவோ பயமாவும், கவலையாவும் இருக்கு.."

என்.கணேசன்

மற்றவர்களிடமாக இருந்தால் உதய் தன் பயத்தையும், கவலையையும் ஒப்புக் கொண்டிருக்க மாட்டான். ஆனால் தன் மனதை முழுவதுமாகப் பார்க்க முடிந்த ஒரு மனிதரிடம் வெளிப்படையாகத் தெரிவிப்பதுதான் முறை என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

இஸ்ரோ போன்ற விஞ்ஞான அமைப்பும், தங்கள் இயக்கம் போன்ற மெய்ஞான அமைப்புமே இந்த விஷயத்தில் குழம்பிப் போயிருக்கையில் இந்த இளைஞனின் பயமும், கவலையும் அசாதாரணமானதல்ல என்று எண்ணிய போதிலும் அதைச் சொல்லாமல் மாஸ்டர் 'புரிகிறது..' என்பது போல் மெள்ள தலையசைத்தார்.

உதய் பணிவாக அவரை வேண்டினான்.

"நீங்க க்ரிஷ் ரூம்ல இருந்து தியானம் செஞ்சா அவன் எங்கே இருக்கான்கிற கூடுதல் விவரம் எல்லாம் தெரிஞ்சுக்க முடியும்னு சொன்னதா அங்கிள் சொன்னார். நீங்க ஒரு தடவ எங்க வீட்டுக்கு வந்து அப்படி கண்டுபிடிச்சு சொன்னா எங்களுக்கு பெரிய உதவியாய் இருக்கும்.."

மாஸ்டர் அவனையே சில வினாடிகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டுச் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"நாளைக்கு காலைல ஒன்பது மணிக்கு வர்றேன்.."

பந்தா இல்லாமல் உடனடியாக அவர் ஒப்புக் கொண்டது உதய்க்கு ஆச்சரியத்தையும், ஆறுதலையும் தந்தது. அதே மனநிலையில் மற்றவர்களும் இருந்தார்கள். மாணிக்கம் மனதில் நினைத்துக் கொண்டார்.

"இவரோட அசிஸ்டெண்ட் காட்டற பந்தா கூட இவர் காட்டலை.."

"ரொம்ப நன்றி ஸ்வாமி.." என்று உதய் கைகூப்பியபடி சொன்னான். மாணிக்கம், மணீஷ், நடராஜன் மூவருமே கூட நன்றி பாவனையில் கைகூப்பினார்கள்.

கை உயர்த்தி ஆசி வழங்கி விட்டு மாஸ்டர் எழுந்து தனதறைக்குக் கிளம்பினார். அவர்களும் விடைபெற்றுக் கிளம்பினார்கள். சில அடிகள் போன பிறகு மாஸ்டர் திரும்பி புன்னகையுடன் சொன்னார்.

"போறப்பவாவது முன்னாடி போற கார்க்காரனைக் கெட்ட வார்த்தைல திட்டாதே. தம்பிக்குத் தெரிஞ்சா திட்டுவான்.."

நான்கு பேரும் திகைப்புடன் அவரைப் பார்த்தார்கள். வரும்போது முன்னால் போன காரோட்டி தாறுமாறாய் கார்

என்.கணேசன்

ஒட்டியதைப் பார்த்து ஆத்திரமடைந்து உதய் அந்தக் காரைக்
கடக்கையில் அவனைப் பார்த்துக் கெட்ட வார்த்தையில் திட்டி
விட்டு வந்திருந்தான்..

மாஸ்டர் புன்னகையுடனேயே தன்னறைக்குப்
போய்விட்டார். திகைப்பு தீராமல் நால்வரும் வெளியே
வந்தார்கள்.

சங்கர நம்பூதிரி தன் வீட்டு முன்னால் நின்ற
விலையுயர்ந்த காரைப் பார்த்து பரபரப்படைந்தார். ஜாதகம்
பார்க்க வந்திருக்கிறார்களா, இல்லை எதாவது விலாசம்
விசாரிக்க வந்திருக்கிறார்களா..? சென்ற வாரம் இப்படித்தான்
ஒருத்தி ஸ்கூட்டியில் வந்து விலாசம் காட்டி எங்கே
இருக்கிறது என்று கேட்டாள்..

கோட்டும் சூட்டுமாய் இறங்கிய மனோகர் வீட்டுக்கு
வெளியே நின்று "சங்கர நம்பூதிரி, ஜோஸ்யர்" என்று
எழுதியிருந்ததைப் பார்த்து திருப்தி அடைந்து உள்ளே
வந்தான். சங்கர நம்பூதிரிக்கு, இது போல் மாதம் பத்து பேர்

இருவேறு உலகம்

வந்தால் போதும், பிழைப்பு நன்றாய் போகும் என்று தோன்றியது.

"நமஸ்காரம்.." என்று மனோகர் கைகூப்பினான்.

சங்கர நம்பூதிரியும் எழுந்து நின்று "நமஸ்காரம்.." என்று கைகூப்பினார்.

"ரெண்டு ஜாதகம் பார்க்கணும்.." என்று இரண்டு கம்ப்யூட்டர் ஜாதகங்களை கையிலிருந்த தங்க நிற உறையிலிருந்து மனோகர் எடுத்தான்.

"உட்காருங்கோ.." என்ற சங்கர நம்பூதிரி அவனிடமிருந்து ஜாதகங்களை வாங்கினார்.

அவன் மெல்ல தயக்கத்துடன் சொன்னான்.

"ஆனா இந்த ஜாதகங்களை உங்கப்பா சதாசிவ நம்பூதிரிதான் பார்க்கணும்னு என் முதலாளி உத்தரவு.."

சங்கர நம்பூதிரி ஓங்கி அறையப்பட்டது போல் உணர்ந்தார். தொழிலுக்கு வந்ததில் இருந்தே அனுபவித்து வந்த அவமானம் சரியாக எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்

முடிந்து விட்டது என்று நினைத்திருந்தார். ஆனால் இன்னும் முடியவில்லை போலிருக்கிறது.

"அப்பா ஜாதகம் பார்க்கறதை எட்டு வருஷத்துக்கு முன்னாடியே நிறுத்திட்டார்.." என்று சொன்னவர் அந்த ஜாதகங்களை திரும்ப நீட்டினார்.

அத்தியாயம் 32

சங்கர நம்பூதிரி நீட்டிய ஜாதகங்களை மனோகர் வாங்கி விடவில்லை. புதிய நூறு ரூபாய்க்கட்டுகள் இரண்டு எடுத்து வைத்தான்.

"அவர் இந்த இரண்டு ஜாதகம் பார்க்க என் முதலாளி என் கிட்ட கொடுத்தனுப்பிய தட்சிணை இது. போதாதுன்னா சொல்லுங்க. அவர் கிட்ட சொல்லி வாங்கித் தர்றேன்.."

பணம் பேசும்போது மற்ற எல்லா சத்தங்களும் அடங்கி விடுகின்றன. சங்கர நம்பூதிரி பேச்சிழந்து அந்தப் பணத்தையே பார்த்தார். 'இரண்டு ஜாதகம் பார்க்க இருபதாயிரம் ரூபாயா..! அது போதாதென்றால் இனியும் வாங்கித் தருவானா..?'

சங்கர நம்பூதிரி மெல்லக் கேட்டார்.

"அவரேதான் ஜாதகம் பார்க்கணுமோ..? நானும் அவர் கிட்ட இருந்து ஜோஸ்யம் கத்துகிட்டவன்தான்.. எனக்கும் தொழில் ஜோஸ்யம்தான்.."

என்.கணேசன்

'எத்தனை சிறந்த குருவிடம் கற்றுக் கொண்டாலும் ஒவ்வொருவனும் தன் ஆழத்தின் அளவே அறிவை நிரப்பிக் கொள்ள முடியும்..' என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்ட மனோகர் அமைதியாகச் சொன்னான். "என் முதலாளியே பெரிய ஜோஸ்ய வித்வான். ஜோஸ்ய சாஸ்திரத்தைக் கரைச்சுக் குடிச்சவர். அவர் கணிச்சிருக்கற பலனைச் சரி பார்க்க இன்னொரு வித்வான் அபிப்பிராயம் அவருக்குத் தேவைப்படுது.. அதுக்கு உங்கப்பா சரியானவரனு அனுப்பி இருக்கார்.."

சங்கர நம்பூதிரிக்கு அந்த இரண்டு பணக்கட்டுகள் மேல் இருந்த பார்வையை விலக்க முடியவில்லை. வருத்தத்துடன் சொன்னார்.

"அவர் பிடிவாதக்காரர். பணம் கூட அவர் பிடிவாதத்தை மாற்ற முடியாது.."

"இந்த இரண்டு ஜாதகங்களும் விசேஷமான வித்தியாசமான ஜாதகங்கள். இந்த ஜாதகங்களைப் பார்க்காமல் எந்த ஜோஸ்ய ஞானமும் பூரணமடையாதுன்னு என் முதலாளி சொல்றார். பணத்துக்காக இல்லாட்டியும் இந்த விசேஷத்துக்காகவாவது பார்க்கச் சொல்லுங்களேன்.."

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் வீட்டில் நடந்ததை எல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்ட சங்கரமணி இப்படியும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த மனிதனா என்று பிரமித்துப் போனார். ஆனால் விலைக்கு வாங்க முடியாத ஆட்களை அவரால் ரசிக்க முடிந்ததில்லை. தன் ஆதங்கத்தை அவர் மாணிக்கத்திடம் வெளிப்படுத்தினார்.

"இத்தனை சக்தி இருக்கற ஆளுக்கு அந்த மலைமேல் அந்த வாடகைக் கொலையாளி போன சமயம் என்ன நடந்ததுன்னு தெரிஞ்சிருக்க வாய்ப்பு இருக்கில்லையா.. என்ன கேட்டாலும் குடுத்துத் தெரிஞ்சுகிட்டா எனக்கு இந்த மண்டைக் குடைச்சல் குறையும்.."

"அவர் அப்படி விலை போற ஆளாய் தெரியலை.." என்றான் மணீஷ்.

"அதெல்லாம் சும்மா. ஒவ்வொருத்தனுக்கும் ஒரு விலை இருக்கு. சில பேருக்குப் பணம், சில பேருக்குப் புகழ், சில பேருக்கு வேறெதாவது.. இந்த ஆளுக்கு என்னன்னு நாம கண்டுபிடிக்கணும். அவ்வளவுதான்.."

என்.கணேசன்

மாணிக்கம் புன்னகைத்தார். அவர் மாமன் இதுவரை இந்தப் பேருண்மையைப் பயன்படுத்திதான் பல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார். இந்த மாஸ்டருக்கும் அவர் சொல்வது போல் ஏதாவது ஒரு விலை இருக்கலாம். ஆனால் மாஸ்டருக்குக் கூட அந்த மலை மேல் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் தெரியவர வாய்ப்பில்லை என்று தோன்றியது. சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் இருக்கும்போது அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் மட்டும் அவரால் சுலபமாக அறிய முடிகிறது. அவர்களுக்கு மிக நெருக்கமானவர்களை வைத்து ஓரளவு மட்டுமே அந்த நெருக்கமானவர்கள் பற்றி அறிய முடிகிறது. இதுவரை மாஸ்டரை மிகவும் கூர்ந்து கவனித்ததில் அவர் அறிந்த விஷயம் இது. இதை அவர் மாமனிடம் வாய் விட்டுச் சொன்னார்.

சங்கரமணி அங்கலாய்த்தார்.

"சம்பந்தப்பட்ட ரெண்டு பேருமே இல்லையே. அதுதானே ப்ரச்சனயே. பாவி கொலைகாரன் செத்துத் தொலைஞ்சுட்டான். க்ரிஷ் காணாமப் போயிட்டான்.. சரி க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போய் அந்த ஆள் என்ன கண்டுபிடிக்கறான்னு பார்ப்போம்.."

இருவேறு உலகம்

மணீஷ் தன் மனதில் வலிமையாக எழுந்த எண்ணத்தைச் சொன்னான்.

"எனக்கென்னவோ அவர் தெரிஞ்சதை எல்லாம் நமக்குச் சொல்லிடறதில்லைன்னு தோணுது. என்னை மனசுல க்ரிஷை நினைக்கச் சொன்ன அவர் அது மூலமா நிறைய தெரிஞ்சுகிட்டாலும் முழுசும் நமக்கு சொல்லிடல.."

மாணிக்கம் மகன் சொன்னதைப் பற்றி யோசித்தார். மாஸ்டர் என்கிற மனிதர் பல விஷயங்களில் மர்மமானவராகவே இருக்கிறார்..

உதய் தன் பெற்றோரிடம் மாணிக்கத்துடன் மாஸ்டரைச் சந்திக்கப் போனதைத் தெரிவித்தான். தம்பி நலமாக இருப்பதிலும், அவன் வந்து விடுவான் என்பதிலும் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லாவிட்டால் கூட அவன் இருக்கும் இடத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில் போனதாகச் சொன்னான். அங்கு மாஸ்டருடனான தன் அனுபவத்தை அவன் சொன்னபோது கமலக்கண்ணனும், பத்மாவதியும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

கமலக்கண்ணன் சொன்னார்.

"அவர் பணம் காசு எதுவும் வாங்கறதில்லைன்னு சொல்றே. அதிகமா யார் வீட்டுக்கும் போகாதவர்தான் சொல்றே. அப்படிப்பட்டவர் நம்ம வீட்டுக்கு வர ஒத்துகிட்டதே பெரிய விஷயம்.."

பத்மாவதி சொன்னாள்.

"அவருக்கு ஏதாவது கடவுளோட அருள் இருக்கு. அதனால்தான் அப்படிச் சொல்ல முடியுது. அவர் எந்தக் கடவுளைக் கும்பிடறாருன்னு கேட்டியா..?"

உதய் குறும்பாகக் கேட்டான்.

"ஏன் நாளைல இருந்து நீயும் அந்த சாமியைக் கும்பிடப் போறியா..?"

"கும்பிட்டாதான் என்ன..?"

"அம்மா தாயே, அதெல்லாம் நான் கேட்கல. அவர் வற்றப்ப நீயும் இந்த மாதிரி கேள்வி எல்லாம் கேட்டு தர்மசங்கடப்படுத்தாதே.. கொஞ்சம் கௌரவமா கம்பீரமா இரு.."

இருவேறு உலகம்

"சரிதான் போடா. பெரிய கௌரவஸ்தன். கௌரவமா இருக்கறவன் எவனாவது முன்னாடி போன அந்தக் கார்க்காரனை அப்படிக் கெட்ட வார்த்தையில் திட்டுவானாடா.."

உதய் தந்தையைப் பார்க்க, அவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்.

அன்றிரவு உதய்யால் உறங்க முடியவில்லை. அவன் மாஸ்டர் சொல்லப் போவது என்னவாக இருக்கும் என்று பலவித அனுமானங்களில் மூழ்கிப் போனான். க்ரிஷ் பற்றி அவர் சொல்லும் தகவல்கள் அவன் நலமாக வந்து சேர உதவும்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான். அவர் சக்தி வாய்ந்த மனிதர் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட மனிதர் இங்கு வந்து அறிவது மட்டும் நல்லதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவன் ஆசைப்பட்டான்..

அவனைப் போலவே சங்கரமணி, மணீஷ், மாணிக்கம் மூவரும் தூக்கம் தொலைத்திருந்தார்கள். மாஸ்டர் என்ன சொல்வார் என்று அவர்களால் எந்த யூகத்திற்கும் வர முடியவில்லை. அவர் சொன்னதை வைத்தே அவர்கள் அடுத்த திட்டத்தை அரங்கேற்ற வேண்டும் என்பதால் தற்போதைய குழப்பத்தை முழுவதுமாகத் தீர்த்து வைக்கும்

என்.கணேசன்

வகையில் அவர் சொல்லப் போவது இருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பிலும் ஆவலிலும் உறக்கம் வராமல் எப்போது விடியும் என்று அவர்கள் காத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் மட்டுமல்லாமல் மாஸ்டரும் அன்றிரவு உறங்காமல் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். அவருக்கு தன் சக்திகளைக் கூர்மைப்படுத்த வேண்டி இருந்தது. உதய அலைகளையும், சங்கரமணி அலைகளையும் படித்து அனாயாசமாக அவர் சொல்ல முடிந்த நிகழ்வாக நாளை இருக்கப் போவதில்லை. எதிரி அந்த அலைகளையும் ஏதாவது விதத்தில் ஊடுருவிக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்..

தனக்கு விதிக்கப்பட்டதாய் உணரும் பொறுப்பை என்றுமே தட்டிக் கழித்திராத மாஸ்டர் இந்த முறை தன் கடமையாற்ற குருவின் ஆசிகளை மனதார வேண்டினார். காலம் எத்தனை கடந்தாலும், குருவையே மிஞ்சி ஜொலித்தாலும் குரு குருதான். உயிரோடு உருவத்தில் இருந்தாலும் சரி, பின் மறைந்து உருவமில்லாமல் அண்ட வெளியில் கலந்திருந்தாலும் சரி, குருவுடன் ஒரு நல்ல சிஷ்யன் மானசீகத் தொடர்பில் இருக்க முடியும். வணங்கி அவருடைய ஆசிகளைப் பெற முடியும். எண்ணிய சிறிது

இருவேறு உலகம்

நேரத்திலேயே அவர் குருவின் ஆசிகளை உணர்ந்தார். மனம்
லேசானது.

கூடவே குரு ஏதோ சொல்வது போல் இருந்தது. மனதை
ஒடுக்கிக் கூர்ந்து கவனித்தார்.. ஆபத்து, அபாயம்.. என்பது
போன்ற எச்சரிக்கையை அவர் உணர்ந்தார். அதற்கும் மேல்
உணர் முயன்றபோது அந்த அலைவரிசை கலைந்து போனது.
யாரோ இடைமறிக்கிறார்கள்.. வலிமையாகத் தடை
செய்கிறார்கள். குருவின் அலைகளோடு அவரால் கலக்க
முடிந்தால் குருவுக்கு நடந்தது என்ன என்பதையும் அவரால்
அறிந்து கொள்ள முடியும். அதனால் ஒட்டு மொத்தமாக
அதைத் தடை செய்யப் பார்க்கிறார்கள் என்பது புரிந்தது.

மாஸ்டர் பிரார்த்தனைக்குத் திரும்பினார். சொந்த சக்திகள்
போதாமல் போகும்போது இறைவனைத் தவிர வேறு ஏது
ஒருவருக்கு அடைக்கலம்..? அதிகாலை நான்கு
மணிக்குத்தான் மாஸ்டர் உறங்கப் போனார். இரண்டு மணி
நேரத் தூக்கம் முடிந்து, காலைக்கடன் முடிந்து, வழக்கமான
தியானம், பிரார்த்தனை முடிந்து க்ரிஷ் வீட்டுக்குக்
கிளம்பினார்.

காலை எட்டே முக்கால் மணிக்கே மாணிக்கமும்

மணீஷாம் க்ரிஷ் வீட்டுக்கு வந்து விட்டார்கள். மாஸ்டரை அழைத்துச் செல்ல வரவேண்டுமா என்று கேட்டபோது அவரே வருவதாக சுரேஷிடமிருந்து பதில் வந்தது. விலாசம் மட்டும் அவர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். பத்மாவதி ஒரு மஹானைத் தரிசிக்கப் போகிறோம் என்று பக்தி சிரத்தையுடன் காத்திருந்தாள். நெற்றி நிறையத் திருநீறும், நடுவே குங்குமமும் வைத்துக் கொண்டு அவள் வந்தபோது உதய் தந்தை காதில் முணுமுணுத்தான்.

"கைல வேப்பிலை ஒண்ணுதான் பாக்கி.."

கமலக்கண்ணன் சிரிப்பை அடக்க முயற்சி செய்யும் போதே பத்மாவதிக்கு மகன் தன்னைப் பற்றித்தான் ஏதோ சொல்லி இருக்கிறான் என்கிற சந்தேகம் வந்து விட்டது. மாணிக்கமும், மணீஷாம் இருந்ததால் சத்தமாகக் கேட்காமல் மகன் அருகில் வந்து கேட்டாள்.

"என்னடா சொன்னே..?"

இருவேறு உலகம்

"அம்மா பக்திப்பழமா வந்திருக்காங்கன்னு சொன்னா.. இவர் கிண்டலா சிரிக்கிறார்.." என்று உதய் போட்டுக் கொடுத்தான்.

கணவரை முறைத்த பத்மாவதி ஏதாவது சூடாகச் சொல்லி இருப்பாள். அதற்கு முன் வாசலில் மாஸ்டரின் கார் வந்து நின்றது. உதய் கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். மணி சரியாக ஒன்பது.

பரபரப்புடன் அனைவரும் வெளியே வந்தார்கள். மாஸ்டர் காரில் இருந்து இறங்கினார். காவி வேட்டியும், அரக்கு நிற கதர் சட்டையும் அணிந்தபடி தேஜஸுடன் இறங்கிய அவரைப் பார்த்து அத்தனை கைகளும் கூப்பின. கை உயர்த்தி ஆசி வழங்கிய மாஸ்டர் ஏதோ ஒரு மெல்லிய குரலை அங்கே உள்வாங்கினார். ஒரு கூடினம் கண்களை மூடி அவர் கவனித்தபோது ஒரு பலவீனமான குரல் அம்மா என்றழைப்பது கேட்டது. அது க்ரிஷின் குரல் என்பதை மாஸ்டர் உணர்ந்தார். க்ரிஷின் அலைகள் இங்கு தங்கு தடையில்லாமல் வந்து சேர்கின்றன. அவருக்குள் ஒரு உற்சாகம் பிறந்தது..

என்.கணேசன்

அவரையே பார்த்துக் கைகூப்பி நின்றிருந்த பத்மாவதி
இளைய மகன் அழைப்பது போல் உணர்ந்து திகைப்புடன்
திரும்பிப் பார்த்தாள்.

அதைக் கவனித்த மாஸ்டர் மெலிதாய் புன்னகைத்தார்.
குழந்தைகள் விஷயத்தில் ஒரு பாசமுள்ள தாயின்
உள்ளுணர்வுச் சக்தி, யோகியின் சக்திக்குச் சிறிதும்
சளைத்ததல்ல..

அத்தியாயம் 33

சங்கர நம்பூதிரி தயக்கத்துடன்தான் இரண்டு

ஜாதகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு தந்தையைப் பார்க்க மாடிக்குச் சென்றார். தந்தையைப் பார்ப்பதற்கு முன்பு பணத்தைத் தொடக்கூட அவர் முற்படவில்லை என்பதை அவன் கவனித்தான்.

பணம் மாற்ற முடியாத, பணத்திற்காக அதிகமாய் ஏங்காத மனிதராய்தான் சதாசிவ நம்பூதிரி இன்றும் இருந்தார். அவர் ஜோஸ்யம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு நாளைக்குப் பத்துப் பேருக்குத்தான் ஜாதகம் பார்ப்பார். அதற்கு மேல் கோடி பணம் கொடுத்தாலும் பார்க்க மாட்டார். ஜாதகம் பார்க்கும் அந்தப் பத்துப் பேரிடமும் அவர் இவ்வளவு பணம் கொடு என்று கேட்க மாட்டார். அவர்களாய் அங்கிருந்த தட்டில் எவ்வளவு வைத்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வார். ஜாதகம் பார்க்க வருபவர்களில் பத்தாவது ஆளுக்குள் வந்து விட வேண்டும் என்று சீக்கிரமே வந்து மக்கள் காத்திருந்தாலும் தங்கள் நிதிநிலைமை பெரியதாக முன்னேறி விடவில்லை என்ற வருத்தம் சங்கர நம்பூதிரிக்குச்

என்.கணேசன்

சிறு வயதில் இருந்தே உண்டு. அவர் அதைத் தந்தையிடம் சொல்லி இருக்கிறார்.

"அவனவன் சினிமாக்கும், ஹோட்டலுக்கும் கொடுக்கறதுல கணக்கு பார்க்கறது இல்லை.. ஆனா இங்க வந்தா பத்து ரூபா இருபது ரூபா நோட்டாய்தான் எடுக்கிறான்.. நீங்க வாய்விட்டு இவ்ளவு வேணும்னு சொல்லணும். அப்பதான் அவன் கொடுத்துட்டுப் போவான்."

சதாசிவ நம்பூதிரி சொல்வார்.

"கொடுக்கறது அவனல்ல, பகவான். நமக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைக் கண்டிப்பா கொடுப்பான்.."

தேவைக்கேற்ற	பணத்தைப்	பகவான்
கொடுத்ததென்னவோ	வாஸ்தவம்.	ஆனால் தேவைகளையே
குறைத்துக்	கொண்டிருந்த	மனிதருக்கு பகவானும்
பெருந்தன்மை	காட்டாமல்	அளவாகவே தந்ததில் சங்கர
நம்பூதிரிக்கு	வருத்தமே.	தன் காலத்தில் இந்த
முட்டாள்தனத்தைச்	செய்து	விடக்கூடாது என்பதில் அவர்
உறுதியாக இருந்தார்.	ஆனால் அவர்	ஜாதகம் பார்க்க
ஆரம்பித்த பின்னும்	அவர் காலம்	வரவேயில்லை. எத்தனை
கூட்டமிருந்தாலும்	வாடிக்கையாளர்கள்	காத்திருந்தாவது

இருவேறு உலகம்

தந்தையிடம் ஜாதகம் காட்டுவதையே விரும்பினார்கள். ஒரு கட்டத்தில் வேறு ஊருக்குப் போயாவது பிழைத்துக் கொள்ள சங்கர நம்பூதிரி முடிவெடுத்தபோதுதான் சதாசிவ நம்பூதிரி ஜாதகம் பார்ப்பதை நிறுத்தி மகனுக்கு வழி விட்டார். அதன் பின் அவர் யாருக்கும் ஜாதகம் பார்க்கவில்லை. அதற்குப் பின் அதே அளவு மக்கள் தனக்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்த சங்கர நம்பூதிரி ஏமாந்து போனார். தினமும் மூன்று, நான்கு பேர்கள்தான் வந்தார்கள். வருத்தத்தில் தன் தந்தையை மீண்டும் ஜாதகம் பார்க்க ஆரம்பிக்கச் சொன்னார். பல முறை வற்புறுத்தியும் சதாசிவ நம்பூதிரி ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அதனால் இப்போது இந்த இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கும் அவர் இசைவார் என்ற நம்பிக்கை சங்கர நம்பூதிரிக்கு இருக்கவில்லை.

அவர் மேலே வந்தபோது சதாசிவ நம்பூதிரி பாகவதத்தில் மூழ்கி இருந்தார். நிமிர்ந்து மகனை என்ன என்று பார்த்தார். சங்கர நம்பூதிரி விஷயத்தைச் சொன்னார். சதாசிவ நம்பூதிரி சிறிதும் ஸ்வாரசியம் காட்டாமல் தன் பாகவத புஸ்தகத்திற்குப் பார்வையைத் திருப்பிக் கொண்டார்.

"அந்த ஆளைப் போகச் சொல்லு.."

என்.கணேசன்

ஏமாற்றத்துடன் கீழிறங்கி வந்தார் சங்கர நம்பூதிரி.
மனோகரிடம் அந்த ஜாதகங்களை நீட்டினார்.

"அவர் ஒத்துக்கலை.."

அவன் அதை வாங்கவில்லை. அமைதியாக மெல்லச்
சொன்னான்.

"ஒரு ஜாதகத்துக்கு இருபதாயிரம் தர்ஹேன். இரண்டுக்கு
நாற்பதாயிரம்.."

சங்கர நம்பூதிரி திகைத்தார். நாற்பதாயிரத்தில் நான்கு
மாத காலம் அவர் குடும்பச் செலவைக் கஷ்டமில்லாமல்
சமாளிக்கலாம். பெருமூச்சு விட்டவர் வருத்தத்துடன்
சொன்னார்.

"அவர் ஒத்துக்க மாட்டார். பிடிவாதக்காரர்.."

"நான் பேசிப் பார்க்கிறேனே.." என்றான் அவன். அவர்
அவனைத் தயக்கத்துடன் பார்த்தார். அவன் சொன்னான்.

"நான் வியாபாரி. யார்கிட்ட எப்படி வியாபாரம் பண்ண
முடியும்னு எனக்குத் தெரியும்.."

இருவேறு உலகம்

அவர் தயக்கம் நீங்கவில்லை. அவன் அந்த இரண்டு நூறு ரூபாய் கட்டுகளை எடுத்து அவர் கையில் திணித்தான்.

"அவர் ஒத்துக்காட்டியும் இந்தப் பணம் வேண்டாம். இது உங்களுக்குத்தான். ஒத்துகிட்டா அவர் கைல இருபதாயிரம் தர்றேன்.."

அவர் எச்சிலை விழுங்கியவராக அவனிடம் இரண்டு ஜாதகங்களையும் நீட்டினார். அவன் வாங்கிக் கொண்டவுடன் மாடிப்படியைக் காண்பித்தார். மனோகர் மாடியேறினான்.

மாஸ்டரை அவர்கள் மிகுந்த மரியாதையுடன் உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள். மாஸ்டர் முடிந்தவரை க்ரிஷின் அலைகளிலேயே ஒன்றியிருக்க விரும்பினார். மற்றவர்கள் அதைக் கலைக்கவோ, அதில் கலக்கவோ அவர் விரும்பவில்லை. அவர்கள் அவரை உட்காரச் சொன்னார்கள். அவர் உட்காரவில்லை. க்ரிஷிடம் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் இந்த அலைவரிசைகள் எப்போது வேண்டுமானாலும் துண்டிக்கப்படலாம் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார். அதற்கு முன் அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து

கொள்ள வேண்டும் என்கிற உறுதியும் அவசரமும் அவருக்கு இருந்தது.

"க்ரிஷின் அறை எங்கே இருக்கிறது..?" என்று கேட்டார்.

வந்து உட்காரக்கூடச் செய்யாமல் க்ரிஷின் அறை எங்கே என்று அவர் கேட்டபோது பத்மாவதி 'முதலில் ஏதாவது சாப்பிடுங்களேன்..' என்று சொல்ல நினைத்தாள்.

அவள் அதை வாய்விட்டுச் சொல்வதற்கு முன் மாஸ்டர் அதைப் படித்துப் புன்னகையுடன் அவளிடம் சொன்னார்.

"இன்றைக்கு நான் உபவாசம்.. எதுவும் சாப்பிடுவதில்லை.."

பத்மாவதி முகத்தில் தெரிந்த திகைப்பு அவள் சாப்பிடச் சொல்ல நினைத்திருந்தாள் என்பதை அனைவருக்கும் தெரிவித்தது. 'இந்த மனிதர் முன்னால் எதையும் தைரியமாக நினைக்கக்கூட..' என்று எண்ண ஆரம்பித்த மாணிக்கம் அந்த எண்ணத்தையும் தொடராமல் அப்படியே நிறுத்தினார். இதையும் இந்த மனிதர் படித்துவிடப் போகிறார் என்ற பயம் அவருக்குள் எழுந்தது.

இருவேறு உலகம்

உதய் அவரை க்ரிஷ் அறைக்கு அழைத்துப் போனான். மற்ற அனைவரும் ஹாலிலேயே நின்றனர். மணீஷுக்கும் உதய்யுடன் க்ரிஷ் அறைக்குப் போகும் ஆசை இருந்தது. அவர் அங்கு என்ன செய்யப் போகிறார், என்னவெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் போகிறார், என்னவெல்லாம் சொல்லப் போகிறார் என்பதை உடனிருந்து முதல் ஆளாகத் தெரிந்து கொள்ள அவன் ஆசைப்பட்டாலும் மற்றவர்கள் அங்கேயே நிற்கும்போது அழைக்காமல் உதய்யைப் பின் தொடர்வது சரியில்லை என்று தோன்றியது.

உதய் மாஸ்டரை க்ரிஷ் அறைக்குள்ளே அழைத்துப் போனவுடன் மாஸ்டர் அவனிடம் சொன்னார்.

"எனக்கு இங்கே தியானம் செய்யணும். பிறகு அவன் அலைகள்ல இணைய முடிஞ்சாதான் அவன் எங்கே இருக்கான், என்ன செய்யறான்னு எல்லாம் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதுக்கு தனிமை தேவை.."

உதய் தலையசைத்து விட்டுக் கேட்டான்.

"உங்களுக்கு தியானம் செய்ய என்ன வசதி செய்து தரணும்..?"

என்.கணேசன்

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார்.

"தியானத்தின் ஆரம்ப நிலையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் சில சௌகரியங்கள் தேவை. போகப் போக அதெல்லாம் தேவையில்லை. அதில் முன்னேறிப் போய் விட்ட பிறகு எந்த சூழல்லயும், எந்த இடத்திலும் தியானம் செய்யலாம். பல காலம் கழிஞ்சும் சௌகரியங்கள் தேவைப்பட்டா நாம் ஆரம்ப நிலையிலேயே இருக்கோம், முன்னேறலைன்னு அர்த்தம்.."

உதய்க்கு தம்பி பேசுவது போல இருந்தது. புரிந்தும் புரியாமலும் அவன் அவரைப் பார்த்தபோது அவர் புரிந்து புன்னகைத்தார். சிறிது வெட்கப்பட்ட அவன் அவரைத் தனிமையில் விட்டு வெளியேற இரண்டடிகள் வைத்து விட்டுப் பின் திரும்பித் தயங்கி நின்றான்.

"ஒரே ஒரு விண்ணப்பம். உங்களுக்குத் தெரியறது என்னவா இருந்தாலும் என் கிட்ட முழுசா சொல்லுங்க. எங்கப்பா, அம்மா கிட்ட நம்பிக்கையூட்டற விஷயம் மட்டும் சொல்லுங்க. மத்தத நான் சமயம் பார்த்து, பக்குவமா அவங்க கிட்ட பிறகு சொல்லிக்கறேன்.."

மாஸ்டர் முகம் மென்மையாகியது. தலையசைத்தார். உதய் நிம்மதியுடன் க்ரிஷ் அறைக்கதவைச் சாத்தி விட்டு

இருவேறு உலகம்

வெளியேறினான். வெளியேறும்போது க்ரிஷ் ஹரிணியுடன் நெருக்கமாய் இந்த அறையிலிருந்த தருணங்களையும் இந்த மாஸ்டர் தெரிந்து கொள்வாரே என்று தோன்றியது. 'க்ரிஷ் வந்தால் கண்டிப்பாக என்னைச் சத்தம் போடுவான்..' என்று நினைத்து புன்னகைத்தான். வந்தவுடன் அவன் காதில் போட்டு வைக்க வேண்டும் என்று மனம் குறும்பாய் நினைத்தது.

மாஸ்டர் அந்த அறையில் நிரம்பி இருந்த அலைகளைப் படித்தறிய ஆரம்பத்தில் முற்படவில்லை. அந்த அலைகளின் மூலமானவனை அலைவரிசைகள் மூலம் அடையத் தன் மனதைக் குவித்தார். ஆச்சரியகரமாக அந்த அலைவரிசைகள் தடுக்கப்பட்டோ, அழிக்கப்பட்டோ இருக்கவில்லை. மாறாக சில நிமிஷங்களில் அவரால் அவனை அடைய முடிந்தது.

க்ரிஷ் இருக்கும் இடம் கும்மிருட்டாக இருந்தது. அந்த இடம் குளுமையாக இருப்பதையும் மாஸ்டர் உணர்ந்தார். அவன் மயக்க நிலையில் இருந்தான். அவன் உதடுகள் லேசாக அசைந்தன. அந்த மயக்க நிலையில்தான் சற்று முன் அவன் 'அம்மா' என்று அழைத்திருக்க வேண்டும். மாஸ்டர் அந்த இடத்தைப் பற்றி மேலும் அறிய முயன்றார். அந்தச் சூழலைக் கூர்ந்து கவனித்தபோது அது அடர்ந்த காடு என்பது புரிந்தது. சந்தேகமே இல்லை.. அடர்ந்த அமேஸான் காடுகள்..

நேரம் செல்லச் செல்ல ஹாலில் அமர்ந்திருந்த

அனைவருமே ஒவ்வொரு வகையில் பொறுமையில்லாமல் தவித்தார்கள். மாணிக்கமும், மணீஷும் என்ன தகவல் வருமோ என்று பயம் கலந்த ஆவலுடன் காத்திருக்கையில் சங்கரமணியின் மிஸ்டு கால்கள் தொடர்ந்து மாணிக்கத்துக்கும், மணீஷுக்கும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருந்தன. கடைசியில் பொறுமை இழந்த மணீஷ் வெளியே வந்து, "தயவு செய்து கூப்பிடாதீங்க.. தகவல் தெரிஞ்சவுடனே நானே உங்களைக் கூப்பிட்டு விஷயத்தைச் சொல்றேன்.." என்று சொன்னான்.

கமலக்கண்ணனும், பத்மாவதியும் மகன் பற்றிய கூடுதல் விவரங்கள் அறிந்து கொள்ளும் ஆவலில் பொறுமையில்லாமல் இருந்தார்கள் என்றால் உதய் ஏதாவது பிரச்சனையான தகவல் இருக்குமோ என்ற பயத்தில் பொறுமையின்றித் தவித்தான்.

அவர்கள் பொறுமையின்மையைக் காலமோ, மாஸ்டரோ லட்சியம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதே நேரத்தில் செந்தில்நாதனின் ஜீப் க்ரிஷ் வீட்டை வந்தடைந்தது. ஜீப்பில் இருந்து இறங்கியவுடன் செந்தில்நாதன்

இருவேறு உலகம்

கவனித்தது வாசலில் நின்றிருந்த அந்தக் கருப்பு நிறக்காரை. அவர் சந்தேகத்துடன் அந்தக் காரை ஆராய்ந்தார். அந்த மலை மேல் அவர் இருக்கையில் வந்தது கிட்டத்தட்ட இந்தக் கார் போல் அல்லவா இருந்தது...!..

சுற்றி முற்றிப் பார்த்த அவர் வெளியே ஒரு தூணுக்குப் பின் பதுங்கி மறையாய் நின்றிருந்த உதய்யின் அடியாள் ஒருவனைத் தன்னருகே வரும்படி சைகை செய்தார். அவன் தயக்கத்துடன் லேசான பயத்துடன் மெல்ல அவர் அருகே வந்தான்.

"யார் கார் இது..?"

"இது மாஸ்டர்ங்கற சாமியார் கார் சார். அவர் வந்திருக்கார்.."

சாமியார்கள் என்றாலே சந்தேகத்துடன் பார்க்கும் செந்தில்நாதனின் சந்தேகம் இப்போது இரு மடங்காகியது. அவரும் பரபரப்புடன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

அத்தியாயம் 34

அங்கு க்ரிஷைச் சுற்றி யார் இருக்கிறார்கள் என்று அறிய மாஸ்டர் முயன்றார். எதிரி கண்டிப்பாக அங்கேதான் இருக்க வேண்டும்.. ஆனால் எதிரி அவர் தேடலில் சிக்கவில்லை. அவருடைய சகல சக்திகளும் அந்த எதிரியைக் காணப் போதவில்லை. அவருடைய குருவைச் சுற்றிலும் இருந்த தடயங்களை அழித்தது போலவே எதிரி இங்கும் தன் சுவடுகளை அழித்து விட்டிருப்பது போல் இருந்தது.

க்ரிஷ் எதற்காக எப்போது, எப்படி அமேஸான் காடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான் என்பதை அறிய மாஸ்டர் முயன்றார். க்ரிஷின் பயணத்தை அந்த மலையிலிருந்து அந்த அமாவாசை இரவிலிருந்து தொடர முயற்சித்தது தோல்வியிலேயே முடிந்தது. க்ரிஷ் இருக்கும் இடத்தை மறைக்காமல் விட்ட எதிரிக்கு மற்ற தகவல்களை அவருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் விருப்பம் இருக்கவில்லை போலிருக்கிறது..

ஒரு மணி நேரம் ஓடி விட்டதைக் கவனித்த மாஸ்டர் முதல் வரவிலேயே அங்கு அதிக நேரம் இருந்து விட

இருவேறு உலகம்

விரும்பாமல் க்ரிஷ் அந்த மலையை எட்டியது எப்படி என்பதை அறிய நினைத்தார். எதிரியிடம் க்ரிஷ் எப்படி சிக்கினான் என்பது தெரிந்தால் மீதியை ஓரளவாவது யூகிக்கலாம் என்று தோன்றியது. அந்த அறையில் க்ரிஷ் செய்த கடைசி ஆராய்ச்சிகள் பற்றி ஆராய ஆரம்பித்தார். நல்ல வேளையாக அந்தக் கடந்த கால நிகழ்வுகளின் அலைகள் எதிரியால் அழிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இருக்கும் இடம், மற்றும் சென்று வந்த இடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அலைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடிந்த அளவு மற்ற இடங்களில் எதிரியால் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியவில்லையோ என்னவோ..?

க்ரிஷ் எப்படி எதிரியிடம் ஆர்வம் காட்ட ஆரம்பித்தான் என்பதை மாஸ்டரால் அங்கு கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. காட்சிகள் அவர் கண் முன் விரிய ஆரம்பித்தன..

சுதாசிவ நம்பூதிரி தன் முன்னால் கோட்டும் சூட்டுமாய் வந்து நின்ற மனோகரை விசித்திர ஜந்துவைப் பார்ப்பது போல் பார்த்தார்.

என்.கணேசன்

அதைக் கண்டு கொள்ளாத அவன் மிகவும் பணிவாக அவரிடம் சொன்னான்.

"என் முதலாளி ஜோஸ்ய சாஸ்திரத்தைக் கரைச்சுக் குடிச்சவர். இந்த ரெண்டு ஜாதகங்களையும் அவர் அலசி ஆராய்ஞ்சு பார்த்துட்டார். ரெண்டுமே விசேஷ விசித்திர ஜாதகங்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜாதகங்கள் பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிற அவர் இதுவரைக்கும் இந்த ஜாதகங்கள் மாதிரி பார்த்ததில்லைன்னு நினைக்கிறார். இது சம்பந்தமா அவர் கணிச்ச முடிவுகள் சரிதானான்னு பார்க்க அவருக்கு இன்னொரு ஜோஸ்ய வல்லுனர் தேவைப்படறார். அவர் விசாரிச்சப்ப உங்க பேரைச் சொன்னது நான்தான். அதனாலதான் இங்கே வந்தேன். இதைப் பணத்துக்காக நீங்க பார்க்க வேண்டாம். ஜோஸ்யத்து மேல மதிப்பு வச்சிருக்கற நீங்க ஒரு சக ஜோஸ்யருக்கு செய்யற உதவியா பார்க்கணும்.."

அவர் அவனையே கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டுச் சொன்னார்.

"ஆனா நீங்க கீழே என் மகன் கிட்ட பேசின தொனி பணத்தோடதா இருந்துதே.."

இருவேறு உலகம்

"அப்படிப் பேசியிருக்காட்டி அவரைத் தாண்டி இங்க வந்திருக்க முடியாதே.." என்று மனோகர் தாழ்ந்த குரலில் பணிவாகச் சொன்னான்.

அவர் முகத்தில் சிறிய புன்னகை எட்டிப் பார்த்தது. மெல்லத் தனக்கு எழுந்த சந்தேகத்தைக் கேட்டார்.

"எனக்குத் தெரிஞ்சு முதலாளிகளுக்கு ஜோஸ்யத்தில் ஆர்வம் இருக்கறதைப் பார்த்திருக்கிறேன். நீங்க சொன்ன மாதிரி ஜோஸ்யத்தைக் கரைச்சுக் குடிச்சு பார்த்ததில்லை. அப்படிக் கரைச்சுக் குடிக்க முடிஞ்சவன் முதலாளியா ஆனதுமில்லை.."

இப்போது அவன் புன்னகைத்தான்.

"எல்லா விதிவிலக்குகளையும் நம்ம வாழ்க்கைல எப்போதாவது ஒரு கட்டத்தில் பார்க்கிறோம். இப்போது இந்த விஷயத்துல நீங்க பார்க்கறதா வச்சுக்கோங்க சாமி.."

அவன் பேச்சு சாமர்த்தியத்தை ரசித்தவராய் சொன்னார்.

"ஏதாவது ஒரு ஜாதகம் குடுங்க. அது விசேஷ விசித்திர ஜாதகம்தான் என் மனசுக்குத் தோணினா மேற்கொண்டு

ரெண்டையும் பார்க்கறேன். இல்லைன்னா ரெண்டையும் பார்க்க மாட்டேன்.."

"சம்மதம் சாமி.." என்றவன் அவரிடம் க்ரிஷின் ஜாதகத்தை நீட்டினான். மேலோட்டமாக அந்த ஜாதகத்தைப் பார்த்தவர் முகம் அலட்சியத்திலிருந்து ஆர்வத்திற்கு மாறியது. அடுத்த ஜாதகத்திற்காகவும் கையை நீட்டினார். அவன் தந்தான். அதையும் பரபரப்புடன் பார்த்தார்.

பின் ஒரு நிமிஷம் கண்மூடி யோசித்து விட்டு அவனிடம் சொன்னார்.

"இந்த ஜாதகங்களைச் சரியாகப் பார்க்க எனக்கு ரெண்டு நாள் வேணும். இதோட பலன்களை நான் உங்க முதலாளி கிட்ட நேரடியாய்தான் சொல்வேன். சம்மதமா..?"

இதுவரை தெளிவாகவும், அசராமலும் எல்லாவற்றையும் கையாண்டவன் முதல் முறையாகத் திகைத்தான். இதற்கு 'அவர்' ஒத்துக் கொள்வாரா..?

இருவேறு உலகம்

விளையாடுவது விதியா, எதிரியின் மதியா என்று மாஸ்டர் யோசித்தார். க்ரிஷின் ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டது முதல் இந்தக் கூடினம் வரை நடந்திருப்பதைப் பார்த்தால் எதிரி மிகக் கவனமாகவும், பிரமாத அறிவுடன்தான் ஒவ்வொரு அடியாக எடுத்து வைத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. சங்கரமணியும், வாடகைக் கொலையாளியும் எதிர்பாராத விதமாக இதில் பங்கெடுத்தது வேண்டுமானால் விதிவசமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதையும் எதிரி தன் மதியால் தனக்குச் சாதகமாகவே பயன்படுத்திக் கொண்டதை மாஸ்டரால் மெச்சாமல் இருக்க முடியவில்லை.

மாஸ்டர் க்ரிஷின் தற்போதைய நிலைமையைக் கூர்ந்து கவனித்தார். அவன் உடலில் இருந்து விஷம் முழுவதுமாக வெளியேறி விடவில்லை என்றாலும் ஆபத்து நிலையை அவன் தாண்டி விட்டான் என்பது தெரிந்தது. இப்போதும் எதிரி அவர் கண்ணில் பட்டுவிடவில்லை. க்ரிஷை விட்டு தொலைவில் எதிரி சென்றிருக்க வாய்ப்பே இல்லை. அமேஸான் காடுகளில் விலங்குகளும், விஷப்பூச்சிகளும் நிறைய இருக்கையில் க்ரிஷை உயிருக்கு இன்னொரு ஆபத்தை ஏற்படுத்தி விட எதிரி தயாராக இருக்க மாட்டான். க்ரிஷின் அருகேயே இருந்த போதும் அவருடைய காணும் சக்திக்கு

என்.கணேசன்

மறைவாக இருக்கும் எதிரி அவரை விடச் சக்தி வாய்ந்தவன் என்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. அவன் இப்போது அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான் என்பதை யூகித்துப் புன்னகைத்தார்.

‘நீ என்னை விட வலிமையானவனாக இருக்கலாம் எதிரியே. ஆனால் என்னுடன் தர்மம் இருக்கிறது. எனவே முடிவில் வெல்வது நானாகவே இருப்பேன்..’ என்று கண்ணுக்குத் தெரியாத அந்த எதிரிக்கு அவர் உறுதியாகத் தெரிவித்தார். அந்தச் செய்தி எதிரியைச் சென்றடைந்ததையும் அவர் உணர்ந்தார். பதில் எதாவது வந்து சேர்கிறதா என்று அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆனால் எதிரி செயலில்தான் எதையும் தெரிவிப்பது என்ற கொள்கையில் இருப்பவன் போல இருந்தது. எந்தப் பதிலுமே இல்லை.

இனி க்ரிஷ் மூலமாகவே எதிரி பேசலாம் போல் தெரிந்தது. க்ரிஷைப் போல் ஒரு தூய்மையான மனிதன் அழிவுக்குப் பயன்பட இருப்பது மனதில் வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இங்கு வருவதற்கு முன் உணர்ந்தது மிகவும் கொஞ்சம். ஆனால் இங்கே வந்த பின் அறிந்து கொண்டது அவன் மேல் மிகுந்த மரியாதையை அவர் மனதில் ஏற்படுத்தி விட்டது. குருவின் வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வந்தன.

இருவேறு உலகம்

'அன்னிய சக்தி நம் பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது தன் திட்டத்திற்குத் தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும் உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது'. அந்த உச்சமான அறிவு தன்னை தீயசக்தி பகடையாகப் பயன்படுத்துகின்றது என்று அறியாமல் இருந்து விடுமா..? இல்லை உணர்ந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுமா என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்..

செந்தில்நாதனின் வருகை மாணிக்கத்தையும்

மணீஷையும் மிகவும் அசௌகரியப்படுத்தியது. உதய் அவரை மிகுந்த மரியாதையுடன் வரவேற்றதைப் பார்த்து அவர்கள் இருவரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். 'இருவரும் பரம எதிரிகள் போல் அல்லவா இருந்தார்கள். இப்போது என்ன இந்த திடீர் மரியாதை..?' என்ற கேள்வி மாணிக்கத்தின் மனதில் பலமாக எழுந்தது. செந்தில்நாதனும் மாணிக்கத்தையும் மணீஷையும் அங்கு எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. மந்திரி மாணிக்கத்திற்கு சம்பிரதாயமான மரியாதை வணக்கம் செலுத்தி விட்டு மணீஷைப் பார்த்துத் தலையசைத்தார்.

என்.கணேசன்

உதய் அவர் அருகே உட்கார்ந்து சக்தி வாய்ந்த மனிதர் ஒருவர் அங்கு வந்திருப்பது எப்படி என்பது பற்றி தாழ்ந்த குரலில் விளக்கமாய் சொன்னான். மாணிக்கத்திற்கு தாங்கள் இதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுவது செந்தில்நாதனுக்குத் தெரிவதில் உடன்பாடில்லை என்ற போதும் வேறு வழியில்லாமல் அமைதி காத்தார்.

செந்தில்நாதனுக்கு உதய் சொன்னதைக் கேட்டு மாஸ்டர் மேல் சந்தேகம் அதிகரித்தது. அவருக்கென்னவோ வெளியே நின்ற கருப்புக் கார்தான் அவர் அங்கிருந்தபோது அந்த மலையை நோக்கி அந்த இரவு வந்திருக்கும் என்று உள்ளுணர்வு எச்சரித்தது. உதய் சொல்வதைக் கேட்கையில் மாயாஜாலக் கதை கேட்பது போல் இருந்தது. ஆனால் அவன் அந்த ஆள் வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் முன்னே போன கார்க்காரனைக் கெட்ட வார்த்தைகளில் உதய் திட்டியது மாஸ்டருக்குத் தெரிந்திருக்க என்ன வாய்ப்பிருக்கிறது..? அப்படியும் அந்த ஆள் சரியாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் ஏதாவது சக்தி கூடுதலாக அவருக்கு இருக்கலாம்.. அந்த அளவு சக்தி இருக்கும் ஆள் அந்த மலைக்கு அந்த இரவில் வரக் காரணம் என்னவாக இருக்கும்..?

இருவேறு உலகம்

அந்த ஆள் இரண்டு மந்திரிகளுக்கும் மிகவும் வேண்டப்பட்ட ஆள் என்பதால் அவரிடம் போலீஸ் முறையில் விசாரிக்க முடியாது என்று செந்தில்நாதன் புரிந்து கொண்டார். ஆனால் அந்த ஆள் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய ஆள்தான் என்பதில் அவருக்கு மறு கருத்து இல்லை. நாசுக்காகத்தான் விசாரிக்க வேண்டும்..

மாஸ்டர் கம்பீரமாக ஹாலுக்கு வந்தார். அனைவரும் எழுந்து நிற்க செந்தில்நாதனும் அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தபடியே எழுந்து நின்றார்.

மாஸ்டரின் கண்கள் செந்தில்நாதனை ஊடுருவிப் பார்த்தன. 'மிக நேர்மையான மனிதன்' என்று செந்தில்நாதனின் அலைகள் அவருக்குத் தெரிவித்தன. கூடவே அவர் தற்போது வந்திருக்கும் கருப்புக் கார்தான் சில நாட்கள் முன் மலையருகே வந்திருக்கிறது என்ற சந்தேகம் செந்தில்நாதனுக்கு அழுத்தமாக வந்திருக்கிறது என்பதும் தெரிந்தது. விதி நல்லவர்களை எல்லாம் தற்போது ஏனோ

என்.கணேசன்

அவருக்கு எதிரணியிலேயே கொண்டு வந்து சேர்த்த வண்ணம்
இருக்கிறது..!

அத்தியாயம் 35

ஆவலுடன் அவரைப் பார்த்த மற்ற முகங்களைப் பார்த்து மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். கனிவாகச் சொன்னார்.

"க்ரிஷ் நலமாக இருக்கிறான். சில நாட்கள் கழித்து வருவான். பயப்பட வேண்டியதில்லை.."

தடாலென்று அவர் காலில் கண்ணீருடன் விழுந்த பத்மாவதியைத் தொடர்ந்து கமலக்கண்ணன் நமஸ்கரித்தார். கமலக்கண்ணனுக்கு கொஞ்ச நஞ்சமிருந்த பயமும், சந்தேகமும் கூட விலகி மனம் மிக லேசானது. பத்மாவதியோ மகனின் செல்ஃபோனில் இருந்து வந்த தகவலிலேயே முழு சந்தேகமும் விலகியவளாக இருந்தாலும் அவ்வப்போது மூத்த மகன் கவலைப்படுவது போல் தெரிந்ததால் சின்னதொரு பயத்தைப் பெற ஆரம்பித்திருந்தாள். மாஸ்டர் வாயால் வந்த வார்த்தைகள் கடவுளிடம் இருந்தே வந்த வார்த்தைகளாய் உணர்ந்து அவள் பயம் நீங்கி, கண்கலங்கி, மனம் நெகிழ்ந்து, வணங்கி எழுந்தவள் மூத்த மகனைப் பார்த்து 'நீயும் அவர் காலில் விழு..' என்று பார்வையால் ஜாடை செய்தாள்.

என்.கணேசன்

உதய்யம் அவர் காலில் விழுந்து வணங்கினான்.
பத்மாவதி மாஸ்டரிடம் சொன்னாள்.

"நல்ல பொண்ணு அவனுக்கு அமையணும்னு
ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்க சாமி.."

இளைய மகன் ஹரிணியைக் காதலிப்பது தெரிந்தவுடன்,
அவன் நலமாய் இருந்து சில நாட்களில் வருவான் என்பது
உறுதியானவுடன், அந்தத் தாய் மனம் முதலில் முத்த
மகனுக்கு நல்ல பெண்ணாய் பார்த்து சீக்கிரம் திருமணம்
முடித்து விட வேண்டும் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்து
விட்டது. மாஸ்டர் புன்னகையுடன் அவனை ஆசிர்வதித்தார்.

கமலக்கண்ணன் அவரிடம் பயபக்தியுடன் கேட்டார்.

"க்ரிஷ் இப்ப எங்கே இருக்கான் சாமி.."

உதய் மாஸ்டரை பதற்றத்துடன் பார்த்தான். மாஸ்டர்
அமைதியாகச் சொன்னார்.

"காட்டுப் பகுதியில் இருக்கிற மாதிரி தெரியுது.."

பத்மாவதி முத்த மகனைப் பெருமையுடன் பார்த்து
விட்டுச் சொன்னாள்.

இருவேறு உலகம்

"இவன் முதல்லயே சொன்னான், அவன் அப்படியே ஆராய்ச்சி செய்துட்டே எங்கயாவது போயிருப்பான்னு. அப்படியேதான் நடந்திருக்கு போலருக்கு. ஏதாவது மூலிகையை ஆராய்ச்சி செய்துகிட்டிருப்பான்.."

மாஸ்டரின் தேஜஸையும், தீர்க்கமான பார்வையையும் கண்ட செந்தில்நாதனுக்கு அவரை ஒரு போலி சாமியார் போல் நினைக்க முடியவில்லை. ஆனால் கருப்பு கார் குறித்த தன் உள்ளுணர்வையும் அவரால் தவிர்க்க முடியவில்லை. மாஸ்டரைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி நெருங்கினார்.

"வணக்கம்.."

உடனே உதய் அவரை மாஸ்டருக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். மாஸ்டர் புன்னகை மாறாமல் கேட்டுக் கொண்டு தலையசைத்தார்.

செந்தில்நாதன் பணிவாகக் கேட்பது போல் கேட்டார்.

"ஸ்வாமிக்கு எந்த ஊர்..?"

மாஸ்டர் சொன்னார்.

"யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதன் அந்தப் புறநானூற்றுப் பாடல் வரியில் திருப்தியடைந்து விடவில்லை.

"சென்னைக்கு எந்த ஊரில் இருந்து வந்தீங்க ஸ்வாமி..?"

"காசியில் இருந்து வந்தேன்.."

இந்த ஆள் வந்தது காசியிலிருந்தா, ராமேஸ்வரத்திலிருந்தா என்பதை எல்லாம் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகக் கூட விசாரித்துக் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்று எண்ணிய செந்தில்நாதன் வேறெதுவும் கேட்காமல் அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி சொன்னார்.

"ஸ்வாமி. க்ரிஷ் காணாமல் போனது சம்பந்தமான விசாரணைல என்ன நியமிச்சிருக்காங்க. இப்ப க்ரிஷ் எங்கே இருக்கானனு தெளிவா சொன்னீங்கன்னா நான் போய் அவரைக் கூட்டிகிட்டு வந்து இவங்க கிட்ட ஒப்படைச்சுட்டு கடமையை முடிச்சுக்குவேன்.."

அங்கிருந்த அத்தனை பேரும் மாஸ்டர் என்ன பதில் சொல்கிறார் என்று ஆர்வமாகப் பார்த்தார்கள்..

மாஸ்டர் செந்தில்நாதனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார்.

இருவேறு உலகம்

"இவங்க எல்லாம் என்னைப் பத்தி அதிகப்படியா உங்க கிட்ட சொல்லிட்டாங்க போல இருக்கு நண்பரே. அவன் இருக்கற விலாசம் எல்லாம் சொல்லி உங்களுக்கு உதவற அளவு எனக்கு சக்தி கிடையாது. ஏதோ சில காட்சிகள் தெரியும். அது கூட உள்ளுணர்வு எதோ கொஞ்சம் சரியாய் சொல்லும். அதை அடியேன் மத்தவங்களுக்குச் சொல்வேன். இப்ப காட்டுப் பகுதில அவன் நலமாய் இருக்கான்னு தெரிஞ்சது. அதோட அவன் நலமாய் இங்கு வந்து சேர்வான்னு உள்ளுணர்வு சொல்லிச்சு. அந்த ரெண்டையும் சொல்லிட்டேன். அவ்வளவுதான்.."

செந்தில்நாதனுக்கு அவர் உண்மையைச் சொன்னது போல்தான் தோன்றியது. அதே சமயத்தில் அவர் எல்லா உண்மையையும் சொல்லி விடவில்லை என்பதும் புரிந்தது. முழு உண்மையையும் இந்த ஆள் வாயிலிருந்து வரவழைப்பது எப்படி என்று அவர் யோசித்தார். அதைப் படித்த மாஸ்டர் குறும்புப் புன்னகையுடன் அவருக்கு மட்டும் கேட்கும்படியாக "போலீஸ் புத்தி.." என்று முணுமுணுத்தார்.

செந்தில்நாதன் திகைத்துப் போனார். அவர் மனைவி அடிக்கடி அவரிடம் பயன்படுத்தும் வார்த்தைதான் அது. அதில் 'புத்தி' என்பதை ஒருவிதமாக அழுத்திச் சொல்வாள்

என்.கணேசன்

அவள். அவளைப் போல் அதே விதத்தில்தான் மாஸ்டரும் அழுத்திச் சொன்னார். உதய் அதிகப்படுத்திச் சொல்லி விடவில்லை என்பதை இப்போது அவர் முழுவதுமாக நம்பினார். திகைப்பிலிருந்து மீண்டு அவர் அடுத்த கேள்வி கேட்க வாய் திறப்பதற்குள் மாஸ்டர் நகர்ந்து விட்டார். மாஸ்டரை மாணிக்கம் நெருங்கி விட்டார்.

"எங்களுக்காக இவ்வளவு தூரம் வந்து சொன்னதுக்கு ரொம்ப நன்றி ஸ்வாமி.. உட்காருங்க.." என்றார் மாணிக்கம். சுருக்கமாக மற்றவர்களிடம் சொன்னதை இந்த ஸ்வாமி தன்னிடம் விரிவாகச் சொல்வாரா என்ற ஆசை லேசாக அவர் மனதில் இருந்தது. ஆனால் அப்படி எதுவும் சொல்லாத மாஸ்டர் சின்னப் புன்னகையுடன் அவரிடம் தலையசைத்து விட்டு, "நான் கிளம்புகிறேன்.." என்று அனைவரையும் பார்த்துச் சொன்னார்.

அதைக் கேட்ட பத்மாவதி வழியில் நின்றிருந்த உதய்யைத் தள்ளி விலக்கி விட்டு, அவன் கோபப் பார்வையையும் பொருட்படுத்தாமல் மாஸ்டர் அருகே வந்து அவரிடம் "பழமாவது சாப்பிட்டுட்டு போங்க ஸ்வாமி.." என்று சொன்னாள்.

இருவேறு உலகம்

அவளுக்கு இப்படி ஒரு மஹான் வீட்டுக்கு வந்து, அவர்களுக்கு நல்ல செய்தியும் தெரிவித்து விட்டு, ஒன்றும் சாப்பிடாமல் போவதில் வருத்தம். உபவாசம் என்றாலும் கூட பழம் எல்லாம் சாப்பிடலாம் என்று பலர் சொல்வதையும், கடைபிடிப்பதையும் அவள் பார்த்திருக்கிறாள்.

மாஸ்டர் சொன்னார். "உபவாசம் என்றால் என்னைப் பொருத்தவரை முழு உபவாசம்தான் அம்மா. தேர்ந்தெடுத்து சாப்பிடுவதை நான் உபவாசமாக நினைக்கிறதில்லை.. கண்டிப்பா உங்க சின்ன மகன் வந்த பிறகு ஒரு நாள் வர்றேன்.. எனக்கும் அவர் கிட்ட பேசித் தெரிஞ்சுக்க நிறைய இருக்கு.. அப்படி வர்றப்ப சாப்பிடறேன்.."

பத்மாவதிக்குப் பூரிப்பு தாங்கவில்லை. அவள் மகனிடம் பேசித் தெரிந்து கொள்ள நிறைய இருப்பதாக இந்த மஹானே சொல்கிறாரே.. கண்கள் சந்தோஷத்தில் ஈரமாயின. வார்த்தைகள் வராமல் அவரைப் பார்த்துக் கைகூப்பினாள்.

அவர் வெளியே போகும்போது அவசரமாக உதய்யும் கூடப் போனான். அவர் கார் ஏறி அமர்ந்தவுடன் அவரிடம் கவலையுடன் கேட்டான்.

"ஸ்வாமி கவலைப்பட எதுவும் இல்லையிலையா..?"

என்.கணேசன்

அவர் அமைதியாகவும் உறுதியாகவும் சொன்னார்.

"இல்லை.."

நடப்பது நடந்தே தீரும் என்றால் கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது என்ற அர்த்தத்தில் அவர் சொன்னது அவனுக்குப் புரியவில்லை, பாவம்..! அவன் நிம்மதியடைந்தான்.

அவர் கார் கிளம்பி விட்டது. அவர் மனம் சற்று முன் க்ரிஷ் அறையில் அறிந்து கொண்ட விஷயங்களை அசை போட்டது. எப்படிக் கச்சிதமாகத் திட்டமிட்டு எதிரி க்ரிஷைக் கையாண்டிருக்கிறான் என்பதை நினைக்கையில் எதிரியை அவரால் மெச்சாமல் இருக்க முடியவில்லை.

க்ரிஷிடம் எதிரி தொடர்பு கொண்ட முதல் கூடினத்திலிருந்து அவரால் அறிய முடிந்த காட்சிகள் மறுபடி அவர் மனதில் விரிந்தன..

க்ரிஷ் நிகோலா டெஸ்லா என்ற செர்பிய விஞ்ஞானியின் எழுத்துகளில் மூழ்கி இருந்தான். அந்தப் புஸ்தகத்தைப் படிக்கப் படிக்க அவனுக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது. 1856

இருவேறு உலகம்

ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1943 ஆம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்த அந்த விஞ்ஞானியின் கருத்துகள் அவருடைய காலத்தை மிஞ்சிய நிதர்சன உண்மைகளாய், இப்போதும் சத்தியமான வார்த்தைகளாய் இருந்தன. தன் காலத்தில் சரியாக கவனிக்கப்படாதவராய், பெரிய அங்கீகாரம் பெறாதவராய், ஒரு கிறுக்கராகக் கருதப்பட்டவராய் வாழ்ந்த அந்த விஞ்ஞானியின் ஒரு வாசகத்தை அவன் திரும்பத் திரும்பப் படித்தான்.

"If you want to find the secrets of the universe, think in terms of energy, frequency and vibration."

(பிரபஞ்சத்தின் ரகசியங்களை அறிய வேண்டுமானால் சக்தி, அலைவரிசை, அதிர்வுகள் மூலமாக சிந்தித்துப் பார்.)

சில வரிகளில் க்ரிஷ் மணிக்கணக்காகத் தங்குவது உண்டு. அப்படித்தான் அன்று மெய் மறந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அதிலிருந்து மீண்டபோதுதான் அவன் லேப் டாப் திரையில் ஏதோ வாசகம் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தான்.

"ஹலோ க்ரிஷ் சௌக்கியமா..?"

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் திகைப்புடன் பார்த்தான். அவன் எப்போதுமே 'சேட் (chat)'ஐயும் மற்ற அறிவிப்புகளையும் தன் லாப்டாப்பில் அணைத்தே வைத்திருப்பவன்..

முதலில் எழுந்த சிந்தனை ஏதோ 'ஹேக்கிங்' நடந்து விட்டதோ என்ற சந்தேகம்தான்.. இந்த வாசகம் எத்தனை நேரமாய் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் பதிலுக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பது போல் அது இன்னமும் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது..

ஆழ்ந்த யோசனையுடன் பதில் கேள்வியை அழுத்தினான்.

"யார் நீங்கள்..?"

"உன் நண்பன்.." என்ற பதில் உடனே ஒளிர்ந்தது.

"பெயர் என்ன..?" மறு கேள்வியை க்ரிஷ் உடனே அழுத்தினான்.

"பெயரில் என்ன இருக்கிறது..?" என்ற வாசகம் பதிலுக்கு ஒளிர்ந்தது.

இருவேறு உலகம்

பிடிக்கொடுக்காமல் பேசும் ஆட்கள் க்ரிஷாக்குப் பிடித்தமானவர்கள் அல்ல. உடனடியாக லாப்டாப்பை ஆஃப் செய்து விட்டுப் பின் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை ஆராயத் தோன்றியது. ஆனால் ஏதோ ஒரு உள்ளுணர்வு அதைச் செய்யாமல் அவனைத் தடுத்தது.

வேறு எதுவும் எழுதாமல் மெள்ள இந்த வாசகங்கள் இணையத்தில் எங்கிருந்து வருகின்றன என்று ஆராய்ந்தான். தெரியவில்லை. அவனுக்குத் தெரியவில்லை என்றால் வேறு எந்தக் கம்ப்யூட்டர் மற்றும் இணைய மேதைக்கும் தெரிய வாய்ப்பில்லை..

திகைப்பு மாறாமல் லாப்டாப்பில் இருந்து விலகி தன் நாற்காலியில் சாய்ந்த க்ரிஷா இனி என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம் என்று மறுபடியும் நிகோலா டெஸ்லாவின் எழுத்துகளைப் படிக்க ஆரம்பித்தான். எப்போதுமே இது போன்ற ஸ்வாரசியமான எழுத்துகளில் ஆழ்ந்தால் மணிக்கணக்கில் தன்னை மறந்து போகும் க்ரிஷாக்கு இப்போது அது முடியவில்லை. அவனுக்கே புரியாத ஒரு சம்பவம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது முழுமனதை முன்பு போல அந்த எழுத்துகளில் திருப்ப முடியவில்லை. ஆனாலும்

என்.கணேசன்

பாதி கவனம் அந்த புஸ்தகத்திலும் மீதி கவனம் லாப்டாப் திரையிலுமாக இருந்தது.

சுமார் இருபது நிமிஷங்கள் கழித்துப் புதிய வாசகம் லாப்டாப் திரையில் மிளிர்ந்தது.

"நிகோலா டெஸ்லா நிஜமாகவே க்ரேட்தான். இல்லையா..?"

க்ரிஷ் அதிர்ந்து போனான்..

அத்தியாயம் 36

க்ரிஷ் தன் கம்ப்யூட்டரில் அல்லது அறையில்
முக்கியமான இடத்தில் ரகசிய காமிரா ஏதாவது
வைக்கப்பட்டிருக்குமோ என்று சந்தேகப்பட்டான்.
அப்படியில்லா விட்டால் அவன் படித்துக் கொண்டிருக்கும்
நிகோலா டெஸ்லா பற்றி யாரோ ஒருவன் அறிந்திருக்க
முடியாது. யோசித்துப் பார்த்தபோது அறையில் நுழைந்து
யாரும் ரகசியக் காமிரா வைத்து விட்டுப் போயிருக்க
முடியாது என்று தோன்றியது. உதய்யின் அடியாட்கள் இரண்டு
மூன்று பேராவது வீட்டின் வாசலிலேயே எப்போதும் இருந்து
கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களை மீறி யாரும் உள்ளே
நுழைவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. மேலும் தன் அறைக்கு
வெளியாட்கள் வருவது அவனுக்குப் பிடிக்காது என்பதால்
அந்த அடியாட்கள் உட்பட அவன் வீட்டார் யாரையுமே
அப்படி அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.. வேவு பார்க்கும் காமிரா
லாப்டாப்பில் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. கல்லூரியில் அதை
அவன் வகுப்பில் வைத்து விட்டு பேராசிரியர்களிடமோ,
மற்றவர்களிடமோ சென்று நிறைய நேரம் பேசிக்
கொண்டிருப்பதும் உண்டு. அந்த சமயத்தில் யாராவது இதைச்

என்.கணேசன்

செய்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. உடனடியாக க்ரிஷ்
லாப்டாப்பை அணைத்து விட்டான். பின் லாப்டாப்பை அக்கு
வேறு ஆணி வேறாகக் கழற்றிப் பார்த்தான். காமிரா இல்லை.
இணையத்தின் மூலமாக இப்படி வேவு பார்க்க முடியுமா
என்று நிறைய விதங்களில் யோசித்து சோதித்தும் பார்த்தான்..
அன்று பிறகு அவன் லாப்டாப்பை ஆன் செய்யவில்லை

மறுநாள் கல்லூரியில் வகுப்பில்தான் அவன்
லாப்டாப்பைத் திறந்தான். திறந்த இரண்டாவது நிமிஷம்
லாப்டாப் ஸ்கிரீனில் வாசகம் மிளிர்ந்தது.

"நேற்று நீ பயந்து விட்டாயா..?"

இதென்ன, காத்துக் கொண்டே இருந்தது போல் லாப்டாப்
திறந்தவுடன் உடனடியாக இப்படி கேட்கிறானே என்று க்ரிஷ்
சிறிது பொறுமை இழந்தான்.

"யார் நீங்கள்..?" என்று அந்த வாசகத்தின் கீழ் மறுபடி
கேள்வி எழுப்பினான்.

"நேற்றே சொன்னேனே உன் நண்பன் என்று.." என பதில்
வந்தது.

இருவேறு உலகம்

"எனக்குப் பெயரில்லாத நண்பர்கள் கிடையாது. ரகசியமாய் இருக்கும் நண்பர்களைப் பிடிக்கவும் பிடிக்காது.." என்று அழுத்தினான்.

அந்த சமயத்தில் வகுப்பில் ஒரு பேராசிரியர் நுழைய "சரி சரி உன் பேராசிரியர் வந்து விட்டார். மாலை பேசுவோம்.." என்று மிளிரிய வாசகங்கள் உடனே மறைந்தும் போயின. பேராசிரியர் நுழைந்ததையும் உடனடியாகச் சொல்கிறானே.. அதன் பின் அவனால் பேராசிரியர்கள் சொன்ன எதிலும் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.

மாலை வீட்டுக்கு வந்த பின் நிறைய நேரம் லாப்டாப்பை அவன் திறக்கவில்லை. யோகி ராமசாரகா என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்ட வில்லியம் வாக்கர் அட்கின்சன் எழுதியிருந்த ராஜயோகா புஸ்தகத்தில் ஆழ்ந்து போனான். அவர் எழுதியிருந்த கருத்துகளும், நிகோலா டெஸ்லா எழுதியிருந்த கருத்துகளும் எவ்வளவு ஒத்துப் போகின்றன என்று அடிக்கடி வியந்தான். மெய்ஞ்ஞானமும், விஞ்ஞானமும் சந்திக்கும் இடங்கள் அவனுள் விவரிக்க முடியாத சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்தின.

என்.கணேசன்

காலம் மறந்து அந்த நூலில் ஆழ்ந்திருந்த அவனை அம்மா வந்து தட்டினாள். 'என்ன..?' என்பது போல் அவன் நிமிர்ந்து பார்க்க பத்மாவதி நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டு அவனருகில் உட்கார்ந்தாள். இனி சிறிது நேரம் அங்கிருக்காமல் அம்மா நகர மாட்டாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட க்ரிஷ், காரணத்தை சுற்றும் முற்றும் தேடினான். சாயங்காலம் அவள் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த காபியும், உப்புமாவும் அப்படியே இருந்தது தெரியவர அம்மாவைப் பார்த்து நமட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தான். அம்மா எதையும் பொறுப்பாள், அவன் சாப்பிடாமல் இருந்தால் பொறுக்க மாட்டாள்..

"ஏண்டா இத்தனை படிக்கிறாய், பல பேருக்கு புத்தி சொல்றாய், நேரா நேரத்துக்குச் சாப்பிடணும்னு தெரியாதாடா..? நீ படிச்ச புஸ்தகம் எதிலயும் அதைச் சொல்லலியா.." பத்மாவதி சலிப்பு கலந்த கோபத்துடன் கேட்டாள்.

"சாரிம்மா. ரொம்ப ஸ்வாரசியமா இருந்தது. நேரம் போனதே தெரியல.."

"இது என்ன நாவலா..?" என்று பத்மாவதி கேட்டாள். அவளைப் பொருத்தவரை கதைப்புஸ்தகங்கள் மட்டுமே

இருவேறு உலகம்

ஸ்வாரசியமானவை. அவள் இப்போதும் தமிழ் நாவல்களை ரசித்துப் படிப்பாள். இப்போதெல்லாம் நாவல்கள் தமிழில் அதிகம் வருவதில்லை என்பதில் அவளுக்கு வருத்தம். பழைய நாவல்களையே மறுபடி மறுபடி படிப்பாள்.

"இல்லை. இது ராஜ யோகா பத்தின புஸ்தகம்.." என்றான் அவன்.

அவளுக்கு ராஜ யோகா என்றால் என்ன என்று தெரியாது. ஜோஸ்யர்கள் ராஜ யோகம் பற்றிச் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறாள். அதனால் அது ஜோஸ்ய சம்பந்த புஸ்தகமாக இருக்கலாம் என்று அனுமானித்தவள் அவனிடம் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அந்த ஆறிய உப்புமாவை எடுத்து மகனுக்கு ஊட்டி விட ஆயத்தமானாள். அவள் ஊட்டிய ஒருவாய் உப்புமாவை விழுங்கிய க்ரிஷ் எச்சரிக்கையுடன் பின்னால் திரும்பி உதய் தெரிகிறானா என்று பார்த்தான். அம்மாவிடம் வாய்விட்டுச் சொன்னான்.

"சும்மா இரும்மா. அண்ணன் பார்த்தா சின்ன பாப்பா அப்படி இப்படின்னு இதை வெச்சே என்னை ஓட்டுவான்.."

அடுத்த கவளத்தை எடுத்தபடியே பத்மாவதி சொன்னாள்.

என்.கணேசன்

"அவன் கிடக்கிறான் தடியன். அவனுக்கும் எத்தனை தடவை ஊட்டியிருக்கேன்.."

அண்ணனுக்கும் அம்மா ஊட்டி விடுவதைக் கற்பனை செய்தபோது க்ரிஷாக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

"அவன் ஒண்ணும் சொல்ல மாட்டானா..?"

இளைய மகனுக்கு அடுத்த கவளத்தையும் ஊட்டி விட்ட பத்மாவதி சிரித்தபடியே ஒரு ரகசியத்தைப் போட்டுடைத்தாள்.

"கைகழுவ சோம்பல் பட்டுட்டு அவனே ஊட்டி விடச் சொல்வான்.. ஆனா அதுக்கும் முன்னாடி நீ எங்கயாவது தெரியறியான்னு பார்த்துக்குவான்.."

'ஓ அவனுக்கும் அந்தப் பயம் இருக்கு..' என்று எண்ணித் திருப்தியுடன் அவளது அடுத்த கவள உப்புமாவையும் விழுங்கிய க்ரிஷா "போதும்மா.. இனியும் இத சாப்டா ராத்திரி எதையும் சாப்ட முடியாது.." என்று உறுதியாய் சொன்னான்.

அவன் குரலில் இருந்த உறுதி இனி சாப்பிட மாட்டான் என்பதை உணர்த்தியதால் பத்மாவதி அரை மனதோடு எழுந்தாள்.

இருவேறு உலகம்

"இவ்வளவு கம்மியா சாப்பிட்டா எப்ட்டா..? அதான் நோஞ்சானாவே இருக்கே. உன் அண்ணன் எப்படி கரெக்டா உடம்ப வச்சிருக்கான் பாரு. அப்படி இருக்கணும்.."

"அவனைத்தான் நீ தடியன்னு சொல்றியே.." என்றபடி லாப்டாப்பை க்ரிஷ் திறந்தான்.

"அது சும்மா செல்லமா கூப்பிடறது.." என்ற மென்மையாகச் சொன்ன பத்மாவதி, "கரெக்டா எட்டரை மணிக்கு டைனிங் டேபிளுக்கு நீ வந்துடணும். இல்லாட்டி இந்த ஜோஸ்ய புஸ்தகத்தை எடுத்துட்டுப் போயிடுவேன்.." என்று மிரட்டி விட்டுப் போனாள். அம்மா இதை ஏன் ஜோஸ்ய புஸ்தகம் என்று சொல்கிறாள் என யோசித்த க்ரிஷுக்கு விளங்கியபோது புன்னகை வந்தது.

"ஸோ ஸ்வீட்.."

'தாய்ப்பாசத்துக்கு இணையானது எதுவுமேயில்லை, இல்லையா..?' என்ற கேள்வி அவன் லாப்டாப்பில் மின்னியது. அப்போதுதான் க்ரிஷுக்கு அந்த வினோத தொடர்பு கொள்ளும் நபர் நினைவு வந்தது. உடனே திகைப்பும் ஏற்பட்டது. இதுவரை இந்த லாப்டாப் மூலம்தான் அந்த நபர் எல்லாவற்றையும் அறிவதாக நினைத்திருந்தான். ஆனால்

இப்போதைய நிகழ்வை இதுவரை அணைக்கப்பட்டிருந்த லாப்டாப்பில் இருந்து அந்த நபர் நடந்ததைப் பார்த்திருக்க வழியே இல்லை. இப்போதுதான் அவன் லாப்டாப்பைத் திறந்திருப்பதால் அம்மா போவதை வேண்டுமானால் அந்த நபர் பார்த்திருக்கலாம். ஒருவேளை யூகத்தில் அப்படிக்கேட்டிருந்தால்..? அந்த யூகத்தையும் தகர்க்கும்படியாக, "யோகி ராமசாரகா, நிகோலா டெஸ்லா ரெண்டு பேர் எண்ண அலைகளும் ஒத்துப் போகிறது. இல்லையா..?" என்ற வாசகம் லாப்டாப் திரையில் மின்னியபோது க்ரிஷ் அதிர்ந்தான். இன்று அவன் யோகி ராமசாரகாவின் புஸ்தகம் படித்ததை மட்டுமல்ல, அவன் மனதில் நினைத்ததையும் எப்படி அந்த ஆள் கண்டுபிடித்தான்.. இங்கு நடப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது போல் மனதையும் படிக்க முடிகிறது..

நடப்பதை எல்லாம் பார்க்கும்போது அவனுக்கு "மேட்ரிக்ஸ்" ஆங்கிலப்படம் நினைவுக்கு வந்தது. அதிலும் கதாநாயகன் நியோவை இப்படி கம்ப்யூட்டரில்தான் அந்த ரகசிய இயக்கம் தொடர்பு கொள்ளும். அந்தப் படம் பார்த்த பாதிப்பில் யாரோ அவனுடன் விளையாடுகிறார்களோ..? தொழில் நுட்பம் அவனை வேவு பார்க்க உதவலாம். அவன் மனதையும் வேவு பார்க்க வைக்க முடியுமா என்ன..?

இருவேறு உலகம்

அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே அடுத்த வாசகம் லாப்டாப் திரையில் வந்தது.

“நான் எந்த ரகசிய இயக்க ஆளும் அல்ல. நான் நீ நினைக்கும் 'மேட்ரிக்ஸ்' சினிமாவைப் பார்த்ததும் இல்லை..”

திகைத்த க்ரிஷ் படபடக்கும் இதயத்துடன், லாப்டாப்பில் கேள்வியை அழுத்தினான்.

"அப்படியானால் யார் நீங்கள்..?"

"நேற்றே சொன்னேனே, உன் நண்பன்.."

"எனக்கு இந்த விளையாட்டு சலிப்பாக இருக்கிறது. சரி, இதையாவது சொல்லுங்கள். நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன், என்ன நினைக்கிறேன் என்பதை எல்லாம் நீங்கள் எப்படிக் கண்டுபிடிக்கிறீர்கள்..?"

"நிகோலா டெஸ்லா அன்றைக்கே சொல்லி விட்டுப் போன அதே வழியில்தான்.. உன் அலைவரிசையை என்னால் படிக்க முடிகிறது.."

க்ரிஷ் திகைத்தான். நிகோலா டெஸ்லாவின் அந்த வலிமையான வாக்கியம் நினைவுக்கு வந்தது.

என்.கணேசன்

"பிரபஞ்சத்தின் ரகசியங்களை அறிய வேண்டுமானால் சக்தி, அலைவரிசை, அதிர்வுகள் மூலமாக சிந்தித்துப் பார்."

"நீங்கள் இப்போது எங்கே இருக்கிறீர்கள்..?"

"உன் வீட்டிலிருந்து 16000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறேன்.."

க்ரிஷ்ணக்குத் தலைசுற்றியது நடந்து
கொண்டிருப்பதெல்லாம் நிஜம் தானா இல்லை கனவா..?
16000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருந்து ஒருவன் இப்படித்
தொடர்பு கொள்ள முடியுமா..? அவனுக்கு நம்பக் கஷ்டமாக
இருந்தது. எழுந்து நின்று சோம்பல் முறித்தான். திரும்ப வந்து
நாற்காலியில் அமர்ந்தான். இப்போதும் அவன் லாப்டாப்பில்
அதே பதில் மின்னிக் கொண்டிருந்தது.

"16000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறேன்.."

நடப்பது கனவோ, கற்பனையோ அல்ல. நிஜம்தான்..

"சரி சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்..?"

"உன்னைச் சந்திக்க வேண்டும்.."

"எதற்கு சந்திக்க விரும்புகிறீர்கள்.."

இருவேறு உலகம்

"நேரில் சந்திக்கும்போது சொல்கிறேனே..!"

"சரி வீட்டுக்கு வாருங்கள்.."

"நீயே என்னைச் சந்திக்க வந்தால் நன்றாயிருக்கும்.."

"உங்களைச் சந்திக்க என்னால் 16000 கிலோமீட்டர் எல்லாம் பயணம் செய்ய முடியாது.."

"தேவையில்லை. நான் நீ வர முடிந்த அளவு தூரத்திற்கே வருகிறேன். அங்கு வந்து சந்தித்தால் போதும்.."

க்ரிஷ் யோசித்தான். அந்த நபரைச் சந்தித்து தன் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளாமல் போனால் நிம்மதியாக இருக்க முடியாது என்று அவனுக்கும் தோன்றியது.

"சரி விலாசம் சொல்லுங்கள். நானே வருகிறேன்.."

அப்போதுதான் அந்த மலையின் பெயர் க்ரிஷின் லாப்டாப்பில் வந்தது.

அத்தியாயம் 37

அந்த மலையின் பெயர் க்ரிஷின் லாப்டாப்பில் மின்னியபோது அவன் மனம் அந்த மலை பற்றிக் கேள்விப்பட்ட வினோதமான, அமானுஷ்யமான செய்திகளுக்குத் தாவி விட்டு மீண்டது. இந்த அமானுஷ்ய மனிதன் இதற்கு முன்னும் அந்த மலைக்கு வந்திருக்கலாம்..

"அந்த மலை பற்றி கேள்விப்பட்ட செய்திகளுக்கெல்லாம் காரணம் நீங்கள் தானா..?" என்று க்ரிஷ் கேள்வி எழுப்பினான்.

"ஒன்றிரண்டை மட்டும்தான் அங்கிருந்தவர்கள் என்னால் கண்டார்கள். மீதி எல்லாம் மற்றவர்கள் தாங்களாக உருவாக்கியவை. அதில் என் பங்கு எதுவுமில்லை.." என்ற பதில் வந்தது. அப்படியானால் இதற்கு முன் அந்த ஆள் அங்கு வந்திருப்பது உண்மை..

"அதுதான் உங்கள் இருப்பிடமா..?"

"நான் சில காலமாய் அவ்வப்போது வரும் இடம்.."

இருவேறு உலகம்

"அப்படியானால் உங்கள் நிரந்தர இருப்பிடம் எது..?"

"அது தொலைதூரத்தில் இருக்கிறது.."

அது அவர் சொன்ன 16000 கிலோமீட்டர் தூரத்திலேயே இருக்கலாம். ஆனாலும் உறுதி செய்து கொள்ள தொலைதூரத்தில் எங்கே என்று அவன் கேட்பதற்குள் அடுத்த வாசகம் லாப்டாப்பில் மின்னியது.

"அடுத்த அமாவாசை அன்று இரவு எட்டு மணிக்கு அந்த மலைக்கு வருகிறாயா..? மலை உச்சியில் சந்திப்போம்.."

க்ரிஷ்ணுக்கு அந்த மலையில் நடந்த வினோத சம்பவங்கள் எல்லாம் அமாவாசை இரவில்தான் அரங்கேறியவை என்பது உடனே நினைவுக்கு வந்தது. இப்போதும் அமாவாசை அன்றுதான் அந்த ஆள் வரச் சொல்கிறான்..

"ஏன் அமாவாசை நாளையே நம் சந்திப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள்..? ஏதாவது பிரத்தியேக காரணம் இருக்கிறதா..?"

"அந்த நாள்தான் நான் அங்கே வருவேன். அதனால்தான் அந்த நாள் வரச் சொல்கிறேன்.. வரும்போது லாப்டாப்பையும் கொண்டு வா.."

என்.கணேசன்

அவன் படித்து விட்டு நேரில் சந்திக்கையில் லாப்டாப் எதற்கு என்ற அடுத்த கேள்வி கேட்பதற்கு முன் அந்த வாசகம் மறைந்து போனது. பின் எந்த வாசகமும் வரவில்லை. க்ரிஷ் 'ஹலோ..' என்று அழைக்க கீ போர்டை அழுத்தினான். அவன் அழுத்தும் எந்த எழுத்துமே இப்போது லாப்டாப் திரையில் வரவில்லை. அந்த மர்ம மனிதன் தகவல் ஏதாவது அனுப்பும்போது மட்டுமே அதற்கு அவன் பதில் எழுத முடிகிறது. அதுவும் ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.

அன்றிரவு அந்த மர்ம மனிதன் குறித்த சிந்தனைகளால் அவனால் உறங்க முடியவில்லை. யாரவன்..? எதற்கு இப்படி தொடர்பு கொள்கிறான்..? எப்படி அவனால் இப்படி தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது..? யாராக இருந்தாலும் அவன் தன்னை விட அறிவாளி என்பதில் க்ரிஷாக்குச் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. ஏனென்றால் இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் அவனிடம் பதிலும் இல்லை, எப்படி நடக்கிறது என்று அவனால் யூகிக்கவும் முடியவில்லை.

என்றைக்குமே க்ரிஷ் தன்னை விடச் சில விஷயங்களில் அறிவாளிகளாக இருப்பவர்கள் மீது பொறாமை கொண்டதில்லை. அவர்களது மேலான நிலையை ஒப்புக் கொள்ளவும் தயங்கியதில்லை. ஏனென்றால் புதியதாக

இருவேறு உலகம்

அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளலாம் என்கிற உற்சாகமே எல்லாவற்றையும் விட பிரதானமாக அவனிடம் மேலோங்கி நிற்கும். இப்போதும் அந்த ஆள் அந்த உற்சாகத்தையே ஏற்படுத்தினான். அந்த ஆளைச் சந்திக்க அமாவாசை வரை காத்திருப்பதுதான் கஷ்டமாய் இருந்தது.

அடுத்த அமாவாசை வரை இணையத்தில் இது போன்ற அபூர்வ சக்திகள் பற்றிய தகவல்களைத் தேடினான். அதில் நிறைய தகவல்கள் இருந்தன. ஆனால் கற்பனைகள், பொய் விளம்பரங்கள், அரைகுறை அனுமானங்கள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் உண்மையைத் தேடுவது சுலபமாய் இருக்கவில்லை. ஆனாலும் சலிப்பில்லாமல் அதில் ஒவ்வொன்றையும் ஆழமாய் அலசினான். அந்த மலையில் அமாவாசை நாட்களில் நடக்கும் அமானுஷ்ய நிகழ்வுகள் பற்றிய அனைத்துத் தகவல்களையும் திரட்டிப் படித்தான். நெருப்பு ஜ்வாலை, பேய்க்காற்று, மர்ம சக்தி நடமாட்டம் போன்ற அந்தத் தகவல்களிலும் கூட சம்பந்தப்பட்ட மனிதர்களின் கற்பனை பாதி என்றால் பத்திரிக்கைகள் முதலான ஊடகங்கள் பரபரப்புக்கு வேண்டி சிருஷ்டி செய்து கொண்ட விஷயங்கள் பாதியாக இருந்தன. 'உண்மை என்றுமே தன்னைப்

என்.கணேசன்

பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும் சிரமத்தை எடுத்துக் கொள்வதில்லை' என்று தோன்றியது.

அடுத்த அமாவாசை நாள் வரை அவனுடன் எந்த விதத் தொடர்பும் அந்த மர்ம நபர் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. க்ரிஷ் அந்த நாட்களில் லாப்டாப்பை அடிக்கடி பார்த்தான். எந்த வாசகமும் மின்னவில்லை. அமாவாசை மாலை கிளம்பும் முன் சின்னதாய் ஒரு தயக்கமும் அவனுக்கு வந்தது. அவன் போய், அந்த மர்ம நபர் வராமல் போனால்..? 'அப்படி ஒருவேளை அந்த ஆள் வராமல் போனால் அந்த இடத்தில் உலாவும் சக்திகள், அமானுஷ்யங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து விட்டு வரலாம்' என்று எண்ணியவனாய் அமாவாசை அன்று இருட்டுவதற்கு முன்பே கிளம்பிப் போனான்.

அந்த மலையை அவன் அடைந்தபோது ஆட்கள் யாருமேயில்லை. மலை மேல் இருந்த சிறிய அம்மன் கோயில் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது. கைகூப்பி வணங்கி விட்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். சில மரம், செடி, கொடி, பாறைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் அங்கில்லை. சூரியன் தூரத்தில் அழகாய் அஸ்தமனம் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. அந்த அழகை நின்று முழுவதுமாய் க்ரிஷ் ரசித்து விட்டு ஓரிடத்தில் அமர்ந்தான்.

இருவேறு உலகம்

இருள் சூழ ஆரம்பித்தது. வீசிய காற்று ஒரு புதிய ஒலியைப் பெற ஆரம்பித்தது. நேரம் செல்லச் செல்ல அதன் வேகமும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. அதன் ஒலியும் கூடுதல் அமானுஷ்ய தொனி பெற ஆரம்பித்தது. பேய்க் காற்று என்று சொல்வது இதைத்தானோ..?

அமாவாசை இருட்டில் வானத்தில் மின்னிய வைர நட்சத்திரங்களை ரசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் க்ரிஷ் அந்தப் பெரிய கரிய பறவையைக் கவனித்தான். அமாவாசை இருட்டிலும் அந்தக் கரிய பறவை வித்தியாசமாய் இருந்தது. பறந்து கொண்டிருக்கும் அசைவினால் அதைப் பார்க்க முடிகிறதே ஒழிய அது அசைவற்று ஆகாயத்தில் இருந்தால் அந்த அமாவாசை இருட்டில் தெரிய வாய்ப்பில்லை. கண்டிப்பாக அது காகமல்ல.. காகத்தை விடப் பெரிய பறவை. சுமார் ஐந்து மடங்காவது பெரிதாக இருக்கலாம்.. இது போன்ற அண்டக்காக்கைகள் வட அமெரிக்கப் பகுதியில்தான் இருக்கின்றன.. அவை கூட இவ்வளவு பெரியவை அல்ல..

அந்தப் பறவை சில முறை அந்த மலையைச் சுற்றி வந்து திடீரென்று மறைந்தது. அவன் தன் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். மணி எட்டு. ஆகாயத்தில் திடீரென்று ஒரு ஒளி தெரிந்தது. நெருப்புப் பந்தமாய் மின்னிய ஒளி அந்த மலை

என்.கணேசன்

உச்சியில் இறங்க ஆரம்பித்தது. அதைப் பார்க்கவே அவனுக்கு மயிர்க்கூச்செறிந்தது. இதயத்துடிப்பின் வேகம் கூடியது. பரபரப்பாக இருந்தது. இதைத்தான் உண்மையாகப் பார்த்தவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்களோ..?

அந்த ஒளி மலையுச்சியைத் தொட்டவுடன் மறைந்தது. ஒளி மறைந்து உருவான கூடுதல் இருட்டில் ஒரு கூடிணம் க்ரிஷால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. திடீரென்று மூடப்பட்டிருந்த அவன் லேப்டாப்பின் இடுக்கிலிருந்து ஒளி தெரிந்தது. க்ரிஷ பரபரப்பாக லாப்டாப்பைத் திறந்தான்.

"நீ வந்ததற்கு நன்றி.." என்ற வாசகம் லாப்டாப் திரையில் மின்னிக் கொண்டிருந்தது.

"நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்..?" என்று நடுங்கும் கைகளில் கேள்வியை அழுத்தினான்.

"உன் அருகில்தான்.." என்ற வாசகம் உடனே பதிலாய் மின்னியது.

"என்னால் பார்க்க முடியவில்லையே..!"

"மனிதக் கண்களால் பார்க்க முடியாதவை ஏராளம்.."

இருவேறு உலகம்

"யார் நீங்கள்..?"

"நான் வேற்றுக்கிரஹவாசி.."

க்ரிஷ் ஒரு நிமிஷம் பேச்சிழந்தான். ஏலியன்..! அந்தப் பெருங்காற்றிலும் அவனுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது. கஷ்டப்பட்டு தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு தன் அடுத்த கேள்வியை அழுத்தினான்.

"எந்தக் கிரஹம்..?"

"இன்னும் மனிதர்கள் கண்டுபிடிக்காத ஒரு தூரத்து கிரஹம்.."

"ஏன் இங்கு வந்தீர்கள்..?"

"எங்கள் ஆராய்ச்சியில், கண்காணிப்பில் இருக்கும் கிரஹம் இது. அதனால் வந்திருக்கிறேன்.."

க்ரிஷுக்குத் தலை சுற்றியது. எல்லாமே மாயா ஜாலம் போலவும், கனவு போலவும் தோன்றியது. அவன் சிறிது யோசித்து விட்டுக் கேட்டான்.

"ஏன் என்னைத் தொடர்பு கொண்டீர்கள்..?"

என்.கணேசன்

"பேரறிவும், மிக நல்ல மனமும் சேர்ந்து உன்னிடத்தில் இருப்பதால்தான் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்து தொடர்பு கொண்டேன்.."

"அதை எப்படிச் கண்டுபிடித்தீர்கள்..?"

"எல்லாம் அலைகள் மூலமாகத்தான். ஒரு மனிதன் உண்மையில் என்னவாக இருக்கிறான் என்பதை அடுத்த மனிதர்கள் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கஷ்டம். ஏன் அவனே அவனை அறிவது கூட அவ்வளவு சுலபமல்ல. ஆனால் அவன் வெளிப்படுத்தும் அலைகள் அனைத்துத் தகவல்களையும் சொல்லும். அதன் மூலம் எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்த வித்தையை உங்கள் சித்தர்கள், யோகிகள் அறிந்திருந்தார்கள். இப்போது ஆராய்ச்சிகள் மூலமாக ஓரளவு உங்கள் விஞ்ஞானிகளும் அறிய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.. உதாரணத்திற்கு உனக்குப் பிடித்த நிகோலா டெஸ்லா.."

"என்னைப் பற்றி என் அலைகள் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டது சரி. கி.பி.1856ல் பிறந்து 1943ல் இறந்த நிகோலா டெஸ்லா பற்றி உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும். நான் படித்துக் கொண்டிருந்ததை வைத்தா..?"

இருவேறு உலகம்

"மனிதர்கள் இறந்தாலும் அவர்கள் எண்ண அலைகள் அவர்களுடன் சேர்ந்து இறந்து விடுவதில்லை.. அவை சாஸ்வதமானவை உங்கள் ரிஷிகள் சொல்லும் ஆத்மாவைப் போல.."

இது விஷயமாக விவாதிக்கவும் தெரிந்து கொள்ளவும் க்ரிஷாக்கு நிறைய இருந்தது. ஆனால் அதற்கு முன் இந்த வேற்றுக்கிரஹவாசியிடம் கேட்க வேண்டிய முக்கியக் கேள்வி முந்தியது.

"இங்கு வந்த பிறகும் நம்மால் லாப்டாப்பில்தான் பேசிக் கொள்ள முடியும் என்றால் சொல்ல வேண்டியதை நான் வீட்டில் இருக்கும் போதே சொல்லி இருக்கலாமே. என்னை இங்கே ஏன் வரவழைத்தீர்கள்..?"

"உண்மையில் நீ என்னை சந்திக்க முடியும். இந்த லாப்டாப் உதவியில்லாமலேயே என்னிடம் பேச முடியும். அதுவும் இப்போதே முடியும். ஆனால் அதற்கு ஒரே ஒரு நிபந்தனை.."

க்ரிஷ் இதயம் வேகமெடுத்தது..

என்.கணேசன்

இந்தக் காட்சியை மனத்திரையில் மறு ஒளிபரப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாஸ்டர் இங்குதான் எதிரி க்ரிஷை அவன் அறியாமலேயே மடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறான் என்று எண்ணினார். விதி வலியது..!

அத்தியாயம் 38

படபடக்கும் இதயத்துடன் க்ரிஷ் கேட்டான்.

"என்ன நிபந்தனை..?"

"உன் உணர்வுநிலையின் உள்ளே நுழைய என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்.."

"எனக்குப் புரியவில்லை.."

"உன் கம்ப்யூட்டரில் புதிய சாஃப்ட்வேர் போட்டுக் கொள்வது போலத்தான் இது.."

"அதை எப்படிச் செய்வது.."

"அதை நான் செய்து கொள்கிறேன். ஆனால் மன அளவில் உன் எதிர்ப்பு சிறிதளவு இருந்தாலும் என்னால் உன் மனதுக்குள் புக முடியாது.."

மனிதனின் மனம் அவனுடைய தனிச் சொத்து. அவன் அந்தரங்கமாய் நினைக்கும் விஷயங்களை அடுத்தவர் புகுந்து காண்பதை எப்படி சகிக்க முடியும் என்று க்ரிஷ் யோசித்தான்.

என்.கணேசன்

அதற்கு உடனே வேற்றுக்கிரஹவாசியின் மறுமொழி வந்தது.

"நீ நினைப்பதை என்னால் இப்போதும் அறிய முடியும். ஆனால் நான் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ள உன் உணர்வுநிலை போதாது. அதற்கு உனக்குக் கூடுதல் திறன் தேவை. அதற்குத்தான் உன் அனுமதி கேட்கிறேன். அதற்கு அனுமதி தந்தாயானால் இந்தக் கம்ப்யூட்டர் இல்லாமலேயே நாம் இருவரும் நம் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்.."

க்ரிஷ் யோசித்தான். எல்லாம் மாயாஜாலக்கதை போல் இருக்கிறதே..!

உடனே மறுமொழி வந்தது.

"இது எதுவுமே மாயாஜாலம் அல்ல. உங்களுக்குப் புரியாத இன்னொரு இயற்கை விதியே. இதை உங்கள் சித்தர்களும், யோகிகளும் அறிந்திருந்தார்கள். இப்போதும் சில அறிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் உன்னிடத்தில் இணைக்கப் போவது, உங்கள் பாஷையில் சொன்னால் மிகவும் அட்வான்ஸ்டு வெர்ஷன்.."

க்ரிஷ் கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

"நாம் இருவரும் ஏன் அப்படிப் பேசிக்கொள்ள வேண்டும்..?"

மிகவும் வெளிப்படையாக, தயக்கமில்லாமல் அவன் கேட்டவுடன் வேற்றுக்கிரஹவாசி சிறிது யோசித்தது போலிருந்தது. பின் பதிலுக்கு ஒரு கேள்வி வந்தது.

"உன் பூமி அழிவுப் பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது தெரியுமா..?"

அழிவுப்பாதை என்றதும் க்ரிஷ் மனதில் உடனே நினைவுக்கு வந்தது அணு ஆயுதங்கள்தான். பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று எல்லா முக்கிய நாடுகளும் சத்தமாகச் சொல்கின்றன. ஆனால் எல்லா நாடுகளும் அது குறித்து ஆராய்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. பயன்படுத்தப் போகாத ஒன்றிற்கு ஆராய்ச்சிகள் எதற்கு..?

அவன் எண்ணி முடிவதற்குள் வேற்றுக்கிரஹவாசியின் கருத்து லாப்டாப்பில் மின்னியது.

"பிரச்னை அணு ஆயுதங்களில் இல்லை. அழிவுக்கான சாத்தியக்கூறுகளில் ஒன்றுதான் அணு ஆயுதங்கள். இன்னும் நீ

என்.கணேசன்

ஆழமாய்ப் போக வேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் உன்னிடம் வந்திருக்கிறேன்.."

க்ரிஷ் கேட்டான்.

"பூமி அழியப் போவதில் வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கு என்ன அக்கறை..?"

இந்த இடத்தில் மாஸ்டருக்கு க்ரிஷை மெச்சாமல் இருக்க முடியவில்லை. அவனைப் பொருத்தவரை எதையும் வெளிப்படையாகவும், தயக்கமில்லாமலும் கேட்டிருக்கிறான். 'நாம் இருவரும் ஏன் அப்படிப் பேசிக் கொள்ள வேண்டும்..?' என்று கேட்டதும் சரி 'இதில் உனக்கு என்ன அக்கறை..?' என்று கேட்டதும் சரி 'பளார்' கேள்விகள்தான். ஆனால் எதிரி அவனைக் கச்சிதமாக அறிந்து எல்லாவற்றிற்கும் தயாராகத்தான் வந்திருக்கிறான்..

"நீங்கள் அழியப் போகிற உயிரினங்கள் என்று சில விலங்குகளை காப்பாற்ற சகல முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே. ஏன்..? மனிதன் எதற்கு ஏதோ சில விலங்குகள் அழிவதற்கு வருத்தப்பட வேண்டும்..? ஏன் அவற்றைக் காப்பாற்றவும் பெருக்கவும் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்..?"

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் ஒரு கூணம் யோசித்து விட்டுக் கேட்டான்.

"சரி, இதில் என்னை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்..? நான் என்ன செய்ய முடியும்..?"

"அறிவும், நல்ல மனமும் சேர்ந்திருக்கும் மனிதர்களாலேயே எந்த ஒரு சமுதாயமும் மேம்பட்டிருக்கிறது. வளர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இல்லாமல் போகும்போது, அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இருந்தும் அவர்கள் பொது நலனில் அக்கறை காட்டாதபோது அழிந்திருக்கிறது. நல்ல மனிதர்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும்போது எல்லாமே நாசமாகிப் போகிறது.."

க்ரிஷுக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. பல சமயங்களில் உண்மைக்கு மறுமொழி மௌனமாகவே அல்லவா இருக்கிறது.

வேற்றுக்கிரஹவாசி கேட்டான்.

"உன் உள்ளுணர்வில் புக இப்போதாவது என்னை அனுமதிக்கிறாயா..?"

என்.கணேசன்

உடனே ஆமாம், இல்லை என்று சொல்வதில்
எப்போதுமே சிக்கல் உண்டு என்பதால் க்ரிஷ்
எச்சரிக்கையோடு சொன்னான்.

"எனக்கு யோசிக்க சிறிது காலம் வேண்டும்.."

"யோசி. அடுத்த அமாவாசைக்கு முன் ஒரு முடிவுக்கு
வா. நீ சரி என்றால் நான் சில மாதங்கள் இந்தப் பூமியில்
இருப்பேன். மாட்டேன் என்றால் அடுத்த அமாவாசை அன்றே
போய் விடுவேன்.. இனி திரும்ப மாட்டேன்.."

"ஏன்..?"

"அழியப்போகும் பூமியில் அதிக காலம் தங்குவதில்
அர்த்தமில்லை.. உனக்கு சம்மதம் என்றால் அடுத்த
அமாவாசை அன்று இந்த மலைக்கே திரும்பி வா..? இல்லை
என்றால் வீட்டில் இருந்தே உன் லாப்டாப்பில் தெரிவித்தால்
போதும்.. நான் கிளம்பட்டுமா..?"

அடுத்த கூணம் தீப்பந்தமாய் ஒரு வினாடி தோன்றிய
ஒளி மறு கூணம் மறைந்து கரிய பெரிய பறவை பறக்க
ஆரம்பித்தது தெரிந்தது. அந்தக் கரிய பறவை போவதையே
பிரமிப்போடு பார்த்து நின்று கொண்டிருந்த க்ரிஷ் சில

இருவேறு உலகம்

வினாடிகளில் அது இருட்டில் கரைந்து காணாமல் போன பிறகு களைப்புடன் கீழே சாய்ந்தான். எல்லாமே கனவு போலவும், கற்பனை போலவும் இருந்தது.

தொடர்ந்த நாட்களிலும் க்ரிஷால் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. முதலில் அவனுக்கு இப்படியொரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்பதையே கூட ஜீரணிப்பதில் சிறிது சிரமம் இருந்தது. அவன் ஏலியன்ஸ் பற்றி இதுவரை கிடைத்திருக்கும் ஆதாரங்களைத் தேடித் தேடிப் படித்தான். எதுவுமே அவன் அனுபவம் போல் இல்லை. வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னதெல்லாம் வார்த்தைக்கு வார்த்தை அவன் நினைவில் பதிந்திருந்தது. திரும்பத் திரும்ப யோசித்தான். முன்பின் தெரிந்தராத அந்த சக்தி ஏதோ ஒரு 'சாஃப்ட்வேரை' அவனுக்குள் புகுத்த அவன் அனுமதிக்க வேண்டுமா..? அது அதோடு நிற்குமா..? அதன் பின் அவனுக்கு முழு சுதந்திரம் இருக்குமா..? முக்கியமாய் அவன் அவனாக இருக்க முடியுமா..? எதற்கும் உத்திரவாதமில்லை.

அம்மாவும், அப்பாவும் அடிக்கடி சொல்லும் அவனுக்கு 'கண்டம்' இருக்கும் காலமும் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கண்டத்தைக் கொண்டு வருவதே அந்த வேற்றுக்கிரஹவாசியாக இருக்கலாமோ..?

என்.கணேசன்

இந்த எண்ணத்தில் விடாப்பிடியாக நின்று யோசித்து முடிவெடுத்திருந்தால் கண்டிப்பாக க்ரிஷ் ஆபத்திலிருந்து தப்பித்திருப்பான் என்று மாஸ்டர் நினைத்தார். ஆனால் விதி வலியதாக இருந்ததால் க்ரிஷ் வேறு பலவும் யோசித்தான்.

புதிய அனுபவங்கள், புதிய சாதனைகள் காணாத வாழ்க்கையில் அர்த்தம் என்ன இருக்கிறது..? எல்லைகளை நீட்டிக் கொண்டு போகாமல் ஒவ்வொரு க்ஷணமும் உண்மையாக வாழாமல் பயந்து பயந்து சாவதிலும், நேற்றைய சாதனைகளிலேயே திருப்தி அடைந்து தேக்கநிலை வாழ்க்கை வாழ்வதிலும் என்ன பெருமை இருக்கிறது. ஒரு ஏலியனின் தொடர்பு எத்தனை பேருக்குக் கிடைக்கும்..? அதன் மூலம் புதிய பரிமாணங்களைக் காணும் வாய்ப்பு யாருக்கு வாய்க்கும். இதை எல்லாம் விட்டு விட்டு பாதுகாப்பான வாழ்க்கை வாழ முடிவெடுத்தால் வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பு இருக்கலாம், நிறைவு இருக்குமா..? ஒரு பொன்னான வாய்ப்பை இழந்து விட்டோமே என்ற ஒரு ஏக்கம் இருந்து கொண்டே அல்லவா இருக்கும்..? பரமேஸ்வரப் பணிக்கர் கணித்தது போல அவனுக்கு மரணமே வந்தால்தான் என்ன..? சாகச முயற்சியில் செத்தால்தான் என்ன..? என்றேனும் ஒரு நாள் எல்லோரும் சாக வேண்டியவர்களே அல்லவா..? கடைசியில் பிறந்ததற்கு

இருவேறு உலகம்

புதிய பரிமாணங்களையும், புதிய அனுபவங்களையும் பெற்றுவிட்டு மடிவதே உத்தமம் என்று தோன்றியது.

இந்த எண்ணம் வலுப்பட்டபோது அவன் குடும்பமும், ஹரிணியும்தான் அதற்கு எதிரணியில் அவன் மனதில் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய துக்கம்தான் அவனை நிறைய யோசிக்க வைத்தது. அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் உதய் இருக்கிறான். துக்கப்படும் நாட்கள் அதிகமானாலும் ஒருநாள் அவர்கள் அவன் மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் பெறுவார்கள். உதய்க்குத் திருமணமாகி குழந்தைகள் பிறந்தால் பேரக்குழந்தைகளைக் கொஞ்ச ஆரம்பிக்கும்போது அவர்கள் மனக்காயம் கண்டிப்பாக ஆறும். உதய்யும் தன் குடும்பம், குழந்தைகள் என்று ஆனவுடன் கண்டிப்பாய் தம்பியை நினைப்பது குறைந்து போகும். ஆனால் ஹரிணி..? அவன் அவளை அறிவான். அவள் கண்டிப்பாக இன்னொரு திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டாள். அவன் மனதில் அவளைத் தவிர வேறொருத்திக்கு எப்படி இடம் தர முடியாதோ அதே போல் அவளாலும் அவனைத் தவிர வேறொருவனுக்கு இடம் தர முடியாது. அவன் அறிவான். அவள் வாழ்க்கையில் நிரந்தர வெறுமை தங்குவதை மட்டும்தான் அவனால் சகிக்க முடியவில்லை.

என்.கணேசன்

பல ஆழமான சிந்தனைகளுக்குப் பின்தான் அவள் மனதில் தன் இடத்தை வலுவாக்காமல், அழிக்கும் முடிவை எடுத்தாள். அவள் அவன் வீட்டுக்கு வந்த நாளில் அலட்சியப்படுத்தி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது போல் காட்டிக் கொண்டாள். அவள் அவமானத்தை உணர்ந்தவளாய் அவன் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தபோது அவன் இதயத்தில் இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் எதிலேயோ மூழ்கி இருப்பதாய் காட்டிக் கொள்வதற்கு அவன் படாதபாடு பட்டான். பதினைந்து நிமிஷ அலட்சியத்திலேயே அவள் போக வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தாள். பாவம் அவள் மிக நல்லவள். அவன் மேல் இருந்த காதல் காரணமாக மேலும் தங்கினாள். ஒவ்வொரு வினாடியும் அவள் உணர்ந்த வேதனைக்குப் பத்து மடங்கு அதிக வேதனையை அவன் அனுபவித்தான்.

"ப்ளீஸ் ஹரிணி போயிடு.." என்று ஒரு மணி நேரம் கழிந்த பின் க்ரிஷ் மனதினுள் கதற ஆரம்பித்தான். ஆனால் அவள் அதற்கு மேலும் ஒரு மணி நேரம். அறுபது நிமிஷம், 3600 வினாடிகள் தங்கி அவன் இதயத்தைப் பிழிந்து

இருவேறு உலகம்

விட்டுத்தான் போனாள். அவள் போனவுடன் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு அவன் நாள் முழுவதும் அழுதான்.

காதல், லௌகீக வாழ்க்கை என்று எதிலும் சிக்காமல் வாழ்ந்த மாஸ்டருக்கே அவன் அழுத காட்சியை மறு ஒளிபரப்பில் பார்த்தபோது மனம் உருகியது.

'காதலைக்கூடத் தியாகம் செய்து எதிரியிடம் ஏமாந்து விட்டாயே க்ரிஷ்..!'

அத்தியாயம் 39

மறுநாள் க்ரிஷ் கல்லூரிக்குப் போகவில்லை. அவள் முகத்தின் வலியைப் பார்க்கும் தெம்பை அவன் பெற்று விடவில்லை. திரும்பத் திரும்பப் பயிற்சிகள் மனதில் எடுத்துக் கொண்டு, சொல்லப் போனால் மனம் மரத்துப் போகும்படி செய்து கொண்டு, இரண்டு நாள் கழித்துதான் அவன் கல்லூரிக்கே போனான். ஒவ்வொரு நாளும் முதல் முறை சந்திக்கும்போது எப்போதுமே இருவர் பார்வையும் ஒன்றை ஒன்று கவ்விக் கொள்ளும். எத்தனையோ தகவல்கள் பரிமாறிக் கொள்ளும். சில வினாடிகள் கழிந்த பிறகுதான் மெல்ல விடுபடும். ஆனால் அன்று கல்லூரியில் அவனைப் பார்த்தபோது அவன் மேலோட்டமாகவே பார்த்தான். இரண்டு நாட்கள் முன்பாவது ஆராய்ச்சியில் அவன் தன்னை மறந்து போனதாக அவள் நினைத்திருந்தாள். இன்று அதை நினைக்கவும் அவளுக்கு வழியில்லை. திகைப்புடன் ஒன்றும் புரியாமல் அவள் அவனைப் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வையை படிக்காதது போல அவன் நகர்ந்தான். பிறகு அவன் பேசியபோது அவள் இறுக்கமான முகத்துடன் பதில் அளித்தாள். அவன் எந்தப் பாதிப்பும் இல்லாமல் இயல்பாகவே

இருவேறு உலகம்

இருந்தான். அவள் வலியுடன் 'என்ன ஆயிற்று உனக்கு..?' என்பது போல அவனைப் பார்த்தபோது உள்ளே அவன் பெரும் சித்திரவதையை அனுபவித்தான். அந்தப் பார்வைக்குப் பதில் சொல்லாமல் இருப்பதை விட செத்தே போகலாம் என்று கூட அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் முகத்தை மிக இயல்பாக வைத்துக் கொண்டு மற்ற எல்லோரையும் போல்தான் அவளும் என்பது போல் நடந்து கொண்டான்.

வீட்டிற்கு வந்த பின் பல முறை அவள் படத்தைப் பார்த்து.. "என்னை மன்னிச்சுடு ஹரிணி. என்னை மறந்துட்டு யாரையாவது கல்யாணம் பண்ணிட்டு சந்தோஷமா இரு ஹரிணி.." என்று அழுதிருக்கிறான். சில நாட்கள் இரவு அவனால் உறங்க முடியவில்லை. அவன் சரியாகப் பேசவில்லை என்றானவுடன் ஹரிணி சற்று அதிகமாக மணீஷிடம் பேசினாள். மணீஷ் அவளுக்கு நல்ல கணவனாவான் என்று கூட க்ரிஷாக்குத் தோன்றியது. மணீஷாக்கு அவள் மீது அதிக ஈர்ப்பு இருந்ததை க்ரிஷ் கவனித்திருக்கிறான். ஆனால் இப்போதும் ஹரிணி எத்தனை அதிகம் பேசினாலும் அவனிடம் நண்பன் என்ற எல்லையை என்றுமே தாண்டத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பது

என்.கணேசன்

தூரத்திலிருந்து கவனிக்கையில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அவன் மனம் மேலும் ரணமானது. கடைசியில் 'எல்லா மனக்காயங்களையும் காலம் ஆற்றி வைக்கும்' என்ற ஒரு நம்பிக்கையில்தான் அவன் சிறிதாவது ஆறுதல் அடைந்தான்.

அதிகமாகக் கடவுளைக் கும்பிடாதவன் தினமும் "கடவுளே என் ஹரிணிக்கு நல்ல வாழ்க்கையை அமைச்சுக் கொடு.." என்று மானசீகமாக வேண்டுவதை மட்டும் அவன் நிறுத்தவில்லை..

வேற்றுக்கிரஹவாசி அவனிடம் அடுத்த அமாவாசைக்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பு வரை தொடர்பு கொள்ளவில்லை. அமாவாசைக்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பு க்ரிஷின் லாப்டாப்பில் கேள்வி மின்னியது.

"முடிவெடுத்து விட்டாயா..?"

அவன் மனப்போராட்டத்தையும், முடிவையும் கண்டிப்பாக வேற்றுக்கிரஹவாசியால் அறிய முடிந்திருக்கும். ஆனாலும் கேட்கிறான் என்று நினைத்தவனாக க்ரிஷ் பதிலளித்தான்.

"முடிவெடுத்து விட்டேன். சம்மதம்.."

இருவேறு உலகம்

"மகிழ்ச்சி. அமாவாசை அன்று அதே மலையில் சந்திப்போம்.." என்ற பதில் மின்னியது.

அதோடு மாஸ்டருக்குக் கிடைத்திருந்த நிகழ்வலைகள் முடிந்து போயின. எதிரி அதற்கு மேல் இருந்த நிகழ்வலைகளை அழித்து விட்டிருந்தான். வேற்றுக்கிரஹவாசி என்ற போர்வையில் எதிரி வந்ததால்தான் க்ரிஷ் எதிரி வலையில் விழுந்திருக்கிறான் என்பதில் அவருக்குச் சந்தேகமில்லை. எந்தப் புது அறிவையும் பேரார்வத்துடன் வரவேற்கும் க்ரிஷுக்கு ஒரு ஏலியனுடன் நட்பை விடக் கவர்ச்சிகரமான தூண்டில் வேறு இருக்க முடியாது. பூமி அழிவு, நல்லவர்கள் பொறுப்பு என்று கூடுதல் செண்டிமெண்டுகளையும் சேர்த்து எதிரி தன் வலையில் இழுத்து விட்டான். இனி எதிரி என்ன செய்வான்..? பறவை வடிவம் எடுப்பது, வழக்கமான முறைகளில் அல்லாமல் கம்ப்யூட்டரில் தொடர்பு கொள்வது, பழைய தடய அலைகளை அழிப்பது மட்டும் அல்லாமல் இனி என்ன வித்தைகள் எல்லாம் எதிரி வைத்திருக்கிறானோ..?

திடீர் என்று தன்னுடைய ஜாதகத்தை யாரோ ஒரு முதியவர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற காட்சி ஒன்று மாஸ்டரின் மனத்திரையில் வந்து போனது. மாஸ்டர்

திகைத்தார்.. அந்த முதியவரை இதற்கு முன் எப்போதும் பார்த்த நினைவில்லை.. 'யாரந்த ஆள்..? ஏன் என் ஜாதகத்தைப் பார்க்கிறார்..?'

"ஜாதக பலன்களை நான் உங்க முதலாளி கிட்ட நேரடியாய்தான் சொல்வேன். சம்மதமா..?" என்று கேட்ட சதாசிவ நம்பூதிரியிடம் மனோகரால் உடனே சம்மதம் தெரிவிக்க முடியவில்லை.

"என் முதலாளியைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன்.." என்று சொல்லி விட்டு வெளியே வந்து மர்ம மனிதனுக்குப் ஃபோன் செய்து விஷயத்தைச் சொன்னான்.

"விலையைக் கூட்டிப் பாரேன்.."

"கோடி கொடுத்தாலும் அந்த ஆள் சொன்னதில் இருந்து மாறும் ரகம் அல்ல. இப்பவே பணத்துக்காக பார்க்க அந்த ஆள் ஒத்துக்கலை. விசேஷ விசித்திர ஜாதகம்தான் படம் போட்டு பின்தான் ஒத்துக்க வெச்சிருக்கேன்.."

மறுமுனை பெருமூச்சு விட்டது.

இருவேறு உலகம்

"நீ படம் போடவில்லை. உண்மையாகவே அந்த ரெண்டு ஜாதகமும் விசேஷ விசித்திர ஜாதகம்தான். அது சரி, நீ என்ன நினைக்கிறாய்..? அந்த ஆள் என்னை நேரில் பார்த்து விட்டால் பின்னால் நமக்குப் பிரச்னை வர வாய்ப்பிருக்கா..?"

"அப்படி வர வாய்ப்பில்லைன்னுதான் நினைக்கிறேன். அந்த ஆள் திங்கக்கிழமை சிவன் கோயிலுக்கும், சனிக்கிழமை பெருமாள் கோயிலுக்கும் போறதைத் தவிர வேறெங்கேயும், யார் வீட்டுக்கும் போகிற ஆள் அல்ல. கோயில்லயும் யார் கிட்டயும் பேச மாட்டார். வீட்டுலயும் அவர் பேசறது குறைவு. ஆன்மீக புஸ்தகம் படிச்சுட்டு காலத்தை ஓட்டறவர்.."

"உன் முதலாளின்னு வேற யாரையாவது அனுப்பினா..?"

"என் முதலாளி ஜோஸ்யத்தைக் கரைச்சுக் குடிச்சவர்தான் அவர் கிட்ட சொல்லியிருக்கேன்.. அதனால ஜோஸ்யத்துல நல்ல ஞானம் இருக்கற ஆளை அனுப்பறதானா அனுப்பலாம். ஏன்னா அவர் ஜாதக சம்பந்தமான நுணுக்கங்கள் எதாவது பேசினா பதிலுக்கு சரியா சொல்லத் தெரிஞ்ச ஆளா இருக்கிறது நல்லது.."

ஒரு நிமிஷம் யோசித்து விட்டு மறுமுனை சொன்னது.

என்.கணேசன்

"வேண்டாம். நானே போறேன்.."

மனோகர் மறுபடி சதாசிவ நம்பூதியிரிடம் வந்து
பவ்யமாக நின்றான்.

"என் முதலாளி சரின்னு சொல்லிட்டார்.."

"சரி போய்ட்டு வியாழக்கிழமை சாயங்காலம் அவரைக்
கூட்டிகிட்டு வாங்கோ.."

பணிவுடனே தலையாட்டி விட்டு இருபதாயிரம் ரூபாயை
அவன் அவரிடம் நீட்டினான். அவர் அதை வாங்கவில்லை.

"என் பிள்ளை கிட்டயே குடுத்துட்டுப் போங்கோ.."
என்றார்.

கீழே வந்து சங்கர நம்பூதியிரிடம் அந்த ஆள் அந்தப்
பணத்தைத் தந்தான்.

"உங்கப்பா ஒத்துகிட்டார். இந்தப் பணத்தை உங்க
கிட்டயே தரச் சொன்னார்.."

சங்கர நம்பூதிரி திகைப்புடன் பணத்தை வாங்கிக்
கொண்டார்.

இருவேறு உலகம்

‘இந்த ஆள் நிஜமாவே கைதேர்ந்த வியாபாரிதான்.
அவரையே ஒத்துக்க வெச்சுட்டானே..!’

செந்தில்நாதன் இரண்டு நாட்கள் இரவு நேரத்தில் அந்த மலைப்பாதைக்குப் பிரிகிற தெருமுனையில் இருட்டில் நின்று கொண்டிருந்தார். மலையடிவாரத்தில் இப்போதும் அவர்கள் ஆட்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்த இடத்தில் சில மணி நேரங்கள் தடுப்புகள் வைத்து விலக்கிக் கொண்ட மனிதர்கள் பற்றி ஏதாவது புதிய தகவல் கிடைக்கும் வரை அவரால் நிம்மதியாக இருக்க முடியும் என்று தோன்றவில்லை.

அந்த வழியாகப் போகிறவர்களில் சிலரை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவ்வப்போது தெரு விளக்கின் வெளிச்சத்துக்கு வந்து அவர்கள் தினமும் இந்த நேரத்தில் இந்த வழியாகப் போகிறவர்களா என்று கேட்டு, ஆமென்றால் அமாவாசை இரவு அன்று இங்கே ஏதாவது வித்தியாசமாகப் பார்த்தார்களா என்று விசாரித்தார். பழைய பதில்களே கிடைத்தன.

என்.கணேசன்

திடீரென்று வேறு ஒரு யோசனை வந்தவராய் அருகே இருந்த தொழிற்சாலைக்கே சென்று லேட் நைட் ஷிஃப்டிலிருந்து அந்த மலைப்பாதைப் பிரிவுப் பகுதியைத் தாண்டிச் செல்பவர்கள், லேட் நைட் ஷிஃப்டுக்கு அந்த வழியாக தொழிற்சாலைக்கு வருபவர்கள் யாரெல்லாம் என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களிடமும் அந்தப் பகுதியில் அமாவாசை இரவு ஏதாவது வித்தியாசமாய் பார்த்தார்களா என்று கேட்டார்.

அங்கும் பழைய பதில்களே கிடைத்தன என்றாலும் ஒரே ஒருவன் மட்டும் வித்தியாசமான தகவல் சொன்னான். "நான் இந்த லேட் நைட் ஷிஃப்டுக்கு வந்திட்டிருந்தப்ப வண்டிய ஒரு இடத்துல நிறுத்திட்டு தம்மடிச்சுட்டுப் போலாம்னு நினைச்சு பைக்க நிறுத்தினப்ப ஒருத்தன் வேகமா கார்ல க்ராஸ் பண்ணிட்டுப் போனான். என்ன இந்த வேகத்துல போறானேன்னு நினைச்சா ஒரு ரெண்டு நிமிஷத்துல இன்னொரு காரும் அப்படியே வேகமா க்ராஸ் பண்ணிப் போச்சு.."

"அந்த ரெண்டு காரையும் விவரிக்க முடியுமா..?"

"அத அவ்வளவு சரியா கவனிக்கல.."

இருவேறு உலகம்

"அந்தக் கார்ல இருந்தவங்க பத்தி ஏதாவது சொல்ல முடியுமா..?"

"முதல் கார்ல ஓட்டிகிட்டுப் போனவன் மட்டும்தான் இருந்தான். இரண்டாவது கார்ல ரெண்டு பேர் இருந்தாங்க. ரெண்டு கார்ல போனவங்க முகமும் சரியா தெரியல. ஆனா டிரைவருக்குப் பக்கத்துல உட்கார்ந்திருந்தவர் முடி வெள்ளையா இருந்துச்சு. இந்தியன் சினிமால கமல் வெச்சிருந்தாரே. அந்த மாதிரி வெள்ளைமுடி.."

"அந்த ஆளை நேர்ல பார்த்தா அடையாளம் காமிக்க முடியுமா..?"

"இல்லை சார். முடிதான் பளிச்சுன்னு தெரிஞ்சுதே தவிர முகம் அந்த இருட்டுல சரியாத் தெரியல.."

செந்தில்நாதன் அந்த ஆளையே கூர்ந்து பார்த்துக் கேட்டார்.

"நீங்க இன்னைக்கு அந்த வழியா இங்கே வந்த மாதிரி தெரியலையே.."

என்.கணேசன்

"முனு நாளா நான் என் சகலை வீட்ல இருந்து வேலைக்கு வர்றேன் சார். அதனால அந்தப் பக்கமா வராமல் இந்தப் பக்கமா வந்துட்டுருக்கேன்.."

இந்தியன் தாத்தா மாதிரி வெள்ளைமுடி இருக்கிற ஆட்கள் யாராவது தனக்குத் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று அவர் யோசித்துப் பார்த்தார். சடாரென்று நினைவுக்கு வந்தது சகுனிதான்.

மந்திரி மாணிக்கத்தின் மாமன்...!

அத்தியாயம் 40

புதுடெல்லி உயரதிகாரிக்கு அவன் நடவடிக்கைகளை யாரோ கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற பிரமை இப்போது ஏனோ அடிக்கடி வருகிறது. அதுவும் வெளியிலிருந்து அல்ல. அவனுக்கு உள்ளேயிருந்து அவனைக் கண்காணிப்பது போல் தோன்றுகிறது. அந்தப் பிரமை அந்த சர்ச்சின் பாவமன்னிப்புக் கூண்டில் இருந்து வெளியேறியதிலிருந்தே அவனுக்குள் இருந்து வருகிறது. அவன் அந்தப் பாவமன்னிப்புக் கூண்டில் சற்று அசந்திருந்த நேரத்தில் அவனுக்குள் யாரோ ஒரு கண்காணிப்புக் கருவியை வைத்து விட்டுப் போனது போல் அவன் அடிக்கடி உணர்கிறான். அந்தப் பிரமை பைத்தியக்காரத்தனமானது என்பதும், அவனுள் எந்தக் கண்காணிப்புக் கருவியையும் யாரும் அந்தக் குறுகிய காலத்தில் வைத்து விட்டிருக்க முடியாது என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அந்த உணர்வை அவனால் உதற முடியவில்லை. என்னமோ நடக்கிறது.. குழப்பமாக இருக்கிறது..

என்.கணேசன்

சங்கரமணியைப் பலரும் சகுனி என்றழைத்ததில்

இம்மியளவும் தவறில்லை என்று நம்பியவர்களில்
செந்தில்நாதனும் ஒருவர். அவர் அந்த முதியவரை நீண்ட
காலமாய் கவனித்து வருகிறார். லாபம் கிடைக்கும் என்றால்
எந்தத் தவறையும் துணிந்து செய்யக்கூடியவர் அவர். தனக்கு
லாபம் இல்லை என்றாலும் கூட அடுத்தவருக்கு நஷ்டமோ,
கஷ்டமோ வரும் என்றாலும் அந்தத் தவறை சந்தோஷமாகச்
செய்து மற்றவர் படும் அவஸ்தையை ரசிப்பவர் அவர். எந்தக்
கெட்டதிலும் அவர் பங்கெடுக்கும் சாத்தியம் உண்டு என்றால்
கண்டிப்பாகப் பங்கெடுக்கும் ரகம் அந்த ஆள். அதனால்
அந்தத் தொழிற்சாலையின் தொழிலாளி இரவில் பார்த்த
வெள்ளை முடி ஆள் சகுனியாகவே இருக்க வாய்ப்பு
இருக்கிறது. க்ரிஷ் இருப்பிடம் கண்டுபிடிக்க ஒரு ஆளை
க்ரிஷ் வீட்டுக்கே கூட்டி வந்ததும் கிழவரின் மருமகன் மந்திரி
மாணிக்கம்தான். அப்படிக்கூட்டி வந்த ஆளோ இன்னொரு
இரவில் அந்த மலையடிவாரத்திற்கு வந்து போலீஸ் ஜீப்பைப்
பார்த்து விட்டு வேகமாகப் போன ஆளாக இருக்கும்
வாய்ப்பும் இருக்கிறது. எல்லாம் பார்க்கையில் ஏதோ ஒரு
தொடர்பு இருக்கும் போலத் தெரிகிறதே என்று யோசித்த

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன் மறுநாள் காலையிலேயே சகுனியை நேரில் பார்த்து விட்டு வருவது என்று முடிவு செய்தார்.

சுதாசிவ நம்பூதிரி இரண்டு ஜாதகங்களிலும் மூழ்கிப் போயிருந்தார். எத்தனையோ விசேஷத் தன்மைகள் இரண்டு ஜாதகங்களிலும் பொதுவாக இருந்தன. கோட்டு சூட்டுப் போட்டவன் விசேஷ ஜாதகங்கள் என்று சொன்னதில் தவறே இல்லை. ஒரு கற்றைக் காகிதங்களில் ஏதோ கணக்குகள் போட்டுக் கொண்டே போன சுதாசிவ நம்பூதிரி கடிகாரத்தின் ஓட்டத்தைக் கவனிக்கவில்லை. எப்போதும் இரவு ஒன்பதரை மணிக்கு உறங்கப் போகும் அவர் இப்போது நள்ளிரவு இரண்டு மணியும் தாண்டி விட்டிருக்கிறது என்பதை அறியவில்லை.

ஒருவழியாக அவருடைய ஆராய்ச்சிகள் ஒரு கட்டத்தை எட்டிய பின்னர்தான் கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். மணி இரவு இரண்டரை. 'இவ்வளவு நேரமாகி விட்டதா..?' என்று ஆச்சரியப்பட்டவர் மறுபடி இரண்டு ஜாதகங்களில் இருந்த விசேஷ அம்சங்களில் இருந்த ஒற்றுமைகளைப் பார்க்க

என்.கணேசன்

ஆரம்பித்தார். பேரறிவு, மிக நல்ல மனம்.. நடுத்தர வயதான ஜாதகர் இப்போது அபூர்வ சக்திகள் பல அடைந்திருப்பார்.. இளைஞனின் ஜாதகமோ எதையும் ஆழம் வரை ஊடுருவும் சக்தி படைத்தவன் என்று சொல்கிறது.. அவனுக்கு இப்போது கண்டம்.. பிழைக்கலாம்.. இறக்கவும் செய்யலாம்.. அந்த நடுத்தர வயதான ஜாதகருக்கும் இப்போது கண்டம்.. அவருக்கும் உயிருக்கு ஆபத்து காத்திருக்கிறது.. இருவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை என்பது தெரிந்தது. இந்த இரண்டு ஜாதகங்களையும் கொண்டு வந்தவனின் முதலாளியும் ஜோஸ்யத்தில் விற்பன்னனாம். அவனுக்கும் இந்த இரண்டு ஜாதகர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்.. இரண்டு ஜாதகங்களில் ஒன்று அந்த முதலாளியுடையதாகக் கூட இருக்குமோ..? இல்லை அந்த முதலாளிக்கு வேண்டப்பட்டவர்களுடையதாய் இருக்குமோ..? 'எதற்காக இந்த இரண்டு ஜாதகங்களை என்னிடமே கொண்டு வந்தான்..?' என்று தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டபடி கண்களை மூடியவர் உட்கார்ந்தபடியே உறங்கிப் போனார்.

இருவேறு உலகம்

புதுடெல்லி விமானநிலையத்தில் திருவனந்தபுரம்

செல்லும் விமானத்திற்காக அந்த மர்ம மனிதன் காத்திருந்தான். நாளைய விமானத்தில் போனாலும் கூட போதும் என்றாலும் ஒரு நாள் முன்பாகவே அவன் திருவனந்தபுரம் செல்கிறான். சதாசிவ நம்பூதிரியைச் சந்தித்துப் பேசும் முன் சில தயார் வேலைகள் அவன் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மனிதரின் அலைகளை அவன் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது..

அவன் உண்மையான தோற்றத்தைக் கடந்த சில ஆண்டுகளில் பார்த்தவர்கள் யாருமில்லை. மனோகர் கூட அவருடைய ஓரிரண்டு அவதாரம் மட்டுமே அறிந்திருக்கிறான். மனோகர் நம்பத்தகுந்தவன்தான் என்றாலும் கூட அவனுக்கே அதிகம் தெரிய வேண்டியதில்லை என்று மர்ம மனிதன் எச்சரிக்கையாக இருந்தான். தினம் ஒரு வேஷம், தினம் ஒரு அவதாரம் என்று அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனிடம் இருந்த ஒரு தனித்தன்மை என்ன என்றால் எந்த ஒரு வேஷம் போடும் போதும் அவன் உண்மைச்சாயலோ, வேறு வேஷங்களின் சாயலோ சிறிதும் எட்டிப் பார்க்காது. அந்த வேஷமாகவே தேவையான காலம் வரை வாழ்ந்து அடுத்த க்ஷணம் பச்சோந்தியாக வேறு ஒரு வேஷத்திற்குப்

என்.கணேசன்

போய் விடுவான். பெரும் சக்தி படைத்தவர்கள் கூட அவன் உண்மையில் யார் என்று கண்டுபிடித்ததில்லை. கண்டுபிடித்தவர்கள் உயிரோடிருந்ததில்லை. சில நாட்களுக்கு முன் இறந்து போன ஆன்மீக சக்தி ரகசிய இயக்கத்தின் தலைமைக் குரு அதற்கு சமீபத்திய உதாரணம்..

அவரை நினைக்கையில் ஒரு பக்கம் கோபமாகவும் இருந்தது. ஒரு பக்கம் வேடிக்கையாகவும் இருந்தது. அந்த முட்டாள் குரு அவனைத் தன் வாழ்வின் கடைசி மணி நேரங்களில்தான் கண்டு பிடித்தார். அந்த மனிதரின் ஒரு குறிப்பிட்ட தவம் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. அவர் கண்டுபிடித்து விட்டார் என்பது தெரிந்ததுமே அவன் மின்னல் வேகத்தில் இயங்கி அவர் கதையை முடித்து விட்டான். வாழ்வின் கடைசி நிமிஷங்களில் அவர் முயற்சியெல்லாம் தன் பிரிய சிஷ்யனுக்கு எச்சரிக்கை விடுப்பதிலேயே இருந்திருக்கிறது.. ஆனால் அவர் பயன்படுத்திய உபாயம் மட்டும் சிறிய வாண்டுப்பயல்களின் புத்தியாக இருந்தது. அவரை முடிப்பதற்கு அவர் குடிசைக்குள் அவன் நுழையும் முன் அவர் ஒரு காகிதத்தைப் பேனாவில் சுற்றி வெளியே வீசியிருக்கிறார். தன்னை இவ்வளவு குறைவாக அவர் மதிப்பிட்டதில் அவனுக்குச் சிறிது

இருவேறு உலகம்

கோபம்தான். அவரை முடித்து விட்டு வெளியே வந்து அவன் அந்தப் பேனாவைக் கண்டுபிடித்து சுருட்டியிருந்த காகிதத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறார் என்பதைப் படித்து விட்டுதான் அதே நிலையில் கீழே வைத்து விட்டு வந்தான்.

இப்போது நினைத்தாலும் அவனுக்குச் சிரிப்பாய் வந்தது. 'பிரிய சிஷ்யனே, எதிரி உள்ளே ஊடுருவி விட்டான்..' என்கிற வாக்கியத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.. அதனால்தான் பிரிய சிஷ்யன் எப்படி எடுத்துக் கொள்கிறான் என்று பார்ப்போம் என்று கிழவரின் வாண்டுப்பயல் விளையாட்டை கலைக்காமல் அப்படியே விட்டு விட்டு வந்தான்..

திருவனந்தபுரம் விமானம் வந்து சேர்ந்த தகவலை விமான நிலையத்தில் அறிவித்தார்கள். நினைவுகள் கலைந்து மர்ம மனிதன் மெல்ல எழுந்தான்.

அறியாத எண்ணிலிருந்து வந்த அழைப்பை சந்தேகக் கண்ணோடு சங்கரமணி பார்த்தார். அந்த வாடகைக் கொலையாளியின் செல்ஃபோனில் இருந்து அழைப்புகள் வர

என்.கணேசன்

ஆரம்பித்ததில் இருந்து எல்லா அழைப்புகளும் மனதில் லேசாகக் கிலியைக் கிளப்புகின்றன. சில நாட்களாய் அந்த பாழாய் போனவன் செல்ஃபோனில் இருந்து அழைப்பு இல்லை.. ஒருவேளை அதே ஆள் வேறு ஃபோனில் இருந்து அழைக்கிறானோ..? தன் பயத்திற்காகத் தன்னையே கடிந்து கொண்டவர் செல்ஃபோனை எடுத்துப் பேசினார்.

"ஹலோ.."

"ஹலோ சார். நான் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து செந்தில்நாதன் பேசறேன். ஒரு முக்கிய விஷயமா உங்களைப் பார்த்துப் பேசணுமே.."

சங்கரமணிக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.

'இந்தச் சனியன் என்வரைக்கும் எப்படி வந்தான்..?'

நாக்கு நகர மறுத்தாலும் பிரம்மப்பிரயத்தனம் செய்து நகர்த்தினார்.

"ரொம்ப பிசியாய் இருக்கேனே.. என்ன விஷயம்..?"

"வந்து நேரடியா சொல்றேனே சார். உங்க வீட்டுக்கு வெளியேதான் இருக்கிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

'அடப்பாவி வீடுவரைக்கும் வந்துட்டானே..!' என்று மனதில் படபடத்த சங்கரமணி, "என் மருமகன், மந்திரி மாணிக்கம், என்னை உடனடியா வரச்சொல்லியிருக்கான். நான் கிளம்பிகிட்டிருக்கேன்.."

தான் மந்திரி மாணிக்கத்தின் மாமன், அவன் அவசரமாய்க் கூப்பிட்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறேன் என்று செந்தில்நாதனுக்குப் புரிய வைப்பது வீண் முயற்சி என்று தெரிந்தும் முயற்சி செய்யாமல் இருக்க அவரால் முடியவில்லை.

ஆனால் செந்தில்நாதன் அசராமல் சொன்னார்.

"ஒரு அஞ்சு நிமிஷத்துக்கு மேல எடுத்துக்க மாட்டேன் சார்.."

'இந்த ஆள் கிட்ட இருந்து இப்ப தப்பிச்சாலும் சாயங்காலமோ, ராத்திரியோ, நாளைக்கு காலையோ வந்து நிப்பான். பேசி அனுப்பிச்சுடறது உத்தமம்..' என்ற முடிவுக்கு வந்த சங்கரமணி "சரி வாங்களேன்.." என்றார்.

செந்தில்நாதன் உள்ளே வந்தார். வழக்கமாய் அவரைச் சந்திக்கும் அதிகாரிகள் கூழைக்கும்பிடு போடுவது வழக்கம்.

அதற்கு காவல்துறை அதிகாரிகளும் விலக்கல்ல. ஆனால் செந்தில்நாதன் வழக்கமாய் ஒருவர் காணும் நபர் அல்ல. அவர் சங்கரமணியைப் பார்த்து வணக்கம் செலுத்தாததுடன், அனுமதிக்காகக் காத்திருக்காமல் தானே எதிர் நாற்காலியில் அமர்ந்தார்.

சங்கரமணியைக் கூர்மையாய் பார்த்தபடியே சொன்னார்.

"சார். மந்திரி கமலக்கண்ணன் மகன் க்ரிஷ் காணாமல் போன விவரம் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும்னு நினைக்கிறேன். நான்தான் அது சம்பந்தமான விசாரணை செஞ்சிட்டிருக்கேன். அவர் காணாமல் போன நாள் நடுராத்திரில அந்த மலைக்குப் போற பாதைக்கு முன்னால் உங்களைப் பார்த்ததா ஒருத்தர் சொன்னார்.."

அத்தியாயம் 41

சங்கரமணியின் முகத்தில் இருந்த ரத்தம் ஒரேயடியாக வழிந்து போனது. அவர் பேச்சிழந்து செந்தில்நாதனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

செந்தில்நாதன் தொடர்ந்து சொன்னார்.

"அதான் அங்கே வித்தியாசமா நீங்க எதாவது பார்த்தீங்களான்னு உங்க கிட்ட கேட்டுகிட்டு போலாம்னு வந்தேன்.."

சங்கரமணி தன்னை மெள்ள சுதாரித்துக் கொண்டார்.

"பார்த்தவனுக்குப் பார்வைக்கோளாறு இருந்திருக்கும். யாரையோ பார்த்துட்டு நானுன்னு நினைச்சிருக்கான் பாவம்.."

மனிதரின் ஆரம்ப அதிர்ச்சியை மனதில் அடிக்கோடிட்ட செந்தில்நாதன் ஒன்றும் சொல்லாமல் அவரையே கூர்ந்து பார்த்தார்.

சங்கரமணி நட்புத் தொனியில் சொன்னார்.

"முப்பது நாப்பது வருஷத்துக்கு முன்னால் எல்லாம் வாரம் ரெண்டு நாளாவது செகண்ட் ஷோ போயிடுவேன். அப்படி ஒரு சினிமாப் பைத்தியம். இப்ப எல்லாம் ராத்திரி ஒன்பதரை ஆச்சுன்னா கண்ணு தானா முடிக்குது. வயசாயிடுச்சுல்லியா.. அதனால நான் ராத்திரி எங்கயும் போறதில்லை.."

செந்தில்நாதன் அவருடைய மலரும் நினைவுகளில் அக்கறை காட்டவில்லை. யோசனையில் ஆழ்ந்தவர் போலக் காட்டிக் கொண்டு சத்தமாகவே முணுமுணுத்தார்.

"நீங்க கார்ல வந்ததாகவும், டிரைவருக்குப் பக்கத்து சீட்டுல உட்கார்ந்திருந்ததாகவும் அந்த ஆள் உறுதியா சொன்னாரே.."

சங்கரமணி முகத்தில் திகில் எட்டிப்பார்த்து மறைந்தது.

"சொன்னது யாரு..?" கோபத்தோடு கேட்டார்.

செந்தில்நாதன் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்காமல் அவரையே சில வினாடிகள் பார்த்து விட்டு எழுந்தார்.

"சரி சார். பார்க்கலாம்.."

இருவேறு உலகம்

சங்கரமணி முடிந்தவரை நிதானத்திற்கு வர முயன்றார்.
செந்தில்நாதன் அங்கிருந்து நிதானமாக வெளியேறினார்.

சங்கரமணிக்கு செந்தில்நாதன் போனவுடன் ஒரு கூடினம்
கூட வீட்டில் இருக்க இருப்பு கொள்ளவில்லை. பலவித
உணர்ச்சிகளால் தாக்கப்பட்ட அவர் காரில் ஏறி டிரைவரை
உச்சக்கட்ட வேகத்தில் மருமகன் வீட்டுக்குப் போகச்
சொன்னார். வந்து சேர்ந்தவுடன் காரிலிருந்து தாவிக்குதித்து
வெளிவந்து மாணிக்கத்தின் வீட்டினுள் நுழைந்தவர்
செந்தில்நாதன் வந்து போன விவரங்களை மருமகனிடம்
படபடப்புடன் தெரிவித்தார்.

மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு
மாணிக்கம் சலிப்புடன் சொன்னார்.

"நீங்க அந்த மலைக்கு வாடகைக்கொலையாளியோட ஏன்
போனீங்க. அதனால்தானே இத்தனை பிரச்சனையும்..?"

அதை அப்போதும் ஏற்றுக் கொள்ளாத சங்கரமணி
மருமகனிடம் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"நான் போகாம இருந்திருந்தா இன்னும் அதிகமாய்தான் குழப்பம் இருந்திருக்கும். யோசிச்சுப் பார். மலையடிவாரம் வரைக்கும் போன நான் மலை மேல் போகாததால, மேல என்ன நடந்ததுன்னு நமக்குத் தெரியலை. நான் அவன் கூட மலையடிவாரம் வரை கூட போகாம இருந்திருந்தா அவன் அங்கேவரைக்கும் போனான்கிறதுக்குக் கூட நமக்கு ஆதாரம் இருந்திருக்காது. போகறதுக்கு முன்னாடியே பாம்பு கடிச்ச செத்துப் போயிட்டான்னு கூட நினைச்சிருப்போம். உண்டா இல்லையா..? போன இடத்துல என்னை எந்த நாசமா போனவனோ பார்த்திருக்கான்னு செந்தில்நாதன் சொல்றான்.. மலைக்குப் போற தெருவோட ஆரம்பத்துலயே தடுப்பு போட்டிருந்ததால அதைத்தாண்டி வந்து யாரும் என்னைப் பார்த்திருக்க வாய்ப்பில்லை. நான் திரும்பி வர்றப்ப தடுப்பு தாண்டி வந்த பிறகு யாராவது என்னைப் பார்த்திருக்கலாம். ஆனா அப்படி பக்கத்துல யாரும் பார்த்திருந்தா என் கவனத்துக்கு வராம போயிருக்காது.. என்ன நடந்திருக்கும்னு இந்த விஷயத்துலயும் எனக்கு ஒரு எழுவும் புரியல.."

அவர் சொன்னதில் இருந்த உண்மையை உணர்ந்தவராக சிறிது யோசித்து விட்டு மாணிக்கம் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"அப்படித் திரும்பி வந்தப்ப தூரத்துல இருந்து யாராவது உங்களை பார்த்திருக்கலாம். அதுவும் நீங்கன்னு தெளிவா சொல்லாம, உங்க முடியை மட்டும் சொல்லியிருக்கலாம். செந்தில்நாதன் ஒரு யூகத்துல வந்துதான் உங்க கிட்ட பேசியிருக்கார்னு நினைக்கிறேன்.."

மணீஷ் சொன்னான்.

"இருக்கலாம். தாத்தா முடி எந்த இருட்டுலயும் பளிச்சுன்னு தெரியும்.."

தலையைக் கோதியபடியே சங்கரமணி யோசித்தார். அவர்கள் இருவரும் சொல்வது சரியென்றே தோன்றியது.

"அப்படின்னா அவன் யூகத்துலதான் வந்து அந்தப் போடு போட்டானா பாவி..? அவனை இப்படியே விடறது நமக்கு நல்லதில்லையே..!"

மாணிக்கம் சொன்னார்.

"இந்தக் கேஸுக்கு சி.எம் நியமிச்ச ஆளு அவரு. மறந்துடாதீங்க. நாம எச்சரிக்கையா இருக்கறது நல்லது. சந்தேகமனு வந்துடுச்சுன்னா அந்த ஆள் சும்மா விட மாட்டார். நம்மள கண்காணிச்சுட்டுதான் இருப்பார்.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதனால் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்படலாம் என்கிற எண்ணமே சங்கரமணிக்குக் கசந்தது. அவர் மனம் நொந்து போய் பெருமூச்சு விட்டபடி சொன்னார்.

"இவ்வளவு பிரச்னைய உண்டாக்கிட்டு எங்கிருக்கானோ க்ரிஷ் மகராசன்.."

சுதாசிவ நம்பூதிரியின் ஆராய்ச்சி மறுநாள்

நள்ளிரவுவரையும் கூட நீண்டது. அவரைச் சுற்றி ஏராளமான தாள்கள், சில பழைய ஜோஸ்ய நூல்கள் கிடந்தன. அவ்வப்போது மாடிக்கு வந்து எட்டிப்பார்த்த அவர் மகன் சங்கர நம்பூதிரிக்கு இரண்டு நாட்கள் அலச இரண்டு ஜாதகங்களில் என்ன இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. அவருக்கு அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் ஒரு ஜாதகத்தைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அப்பா இந்த அளவு ஆழமாய் பார்க்கக்கூடியவர் என்று தெரிந்துதான் அந்த ஆள் நாற்பதாயிரம் ரூபாய் தந்து விட்டுப் போனானோ..

மகன் அவ்வப்போது வந்து எட்டிப்பார்த்ததை சுதாசிவ நம்பூதிரி கவனிக்கவில்லை. அவர் மனதில் இரண்டு

இருவேறு உலகம்

ஜாதகர்களும் இப்போது உயிர் உருவம் பெற்று விட்டிருந்தார்கள். அவர் இருவரையும் மிக நெருங்கியவர்கள் அறிந்திருப்பது போல் அறிந்திருந்தார். மிக நல்ல மனிதர்கள், பேரறிவாளர்கள், தற்போது ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள், இப்போது உயிரோடு இருந்தாலும் இன்னும் சில நாட்கள் மரணத்தின் விளிம்பிலேயே நின்று கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், விளிம்பைத் தாண்டிப் போனாலும் கூடப் போகலாம்..

திடீரென்று அவரை யாரோ கவனித்துக் கொண்டிருப்பது போல் அவர் உணர்ந்தார். பலமான உணர்வு. வெளியே இருந்துதான் யாரோ அவரை கவனிக்கிறார்கள். கடிகாரத்தை அவர் பார்த்தார். மணி நள்ளிரவு 12.46. மெல்ல எழுந்து மாடி வராந்தாவில் நின்று பார்த்தார். எப்போதும் எரியும் தெரு விளக்கு இன்று ஏனோ எரியவில்லை. அதனால் வெளியே கும்மிருட்டு. அந்தக் கும்மிருட்டில் இருந்துதான் யாரோ அவரைப் பார்க்கிறார்கள். இப்போது அந்த இருட்டில் யாராவது நின்று கொண்டிருந்தால் அவரை நேரடியாகப் பார்க்க முடிவது இயல்பான விஷயமே. ஆனால் வீட்டின் உள்ளே அமர்ந்திருக்கும் போதும் அவர் அந்தப் பார்வையை உணர்ந்தாரே..

என்.கணேசன்

வெளியே கும்மிருட்டில் மறைவாய் நின்றபடியே அவரை அந்த மர்ம மனிதன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவருடைய எண்ண அலைகளை அவன் படிக்க முயன்று கொண்டிருந்தான். சதாசிவ நம்பூதிரி உள்ளுணர்வால் உந்தப்பட்டவராக உள்ளே இருந்த விளக்கை அணைத்து விட்டு மறுபடி வந்து வராந்தாவில் இருட்டில் நின்றார். அவரும் இருட்டில் நின்றால் வெளியே இருட்டில் நிற்பவனும் அவரைப் பார்க்க முடியாது. ஒருவேளை அவனுக்குப் பார்க்க முடிந்தால் அவருக்கும் அவனைப் பார்க்க முடியும் என்பது அவருடைய எண்ணமாக இருந்தது.

ஆனால் அது தப்புக்கணக்காக இருந்தது. மர்ம மனிதனுக்கு இருட்டின் மீது இருந்த ஆதிக்கம் அபாரமானது. இருட்டில் அவன் பார்வை மிகத் துல்லியமானது. அவன் இருட்டை விரும்புவன். இருட்டில் பல காலம் இருந்தவன். இப்போதும் தனித்திருக்கும் சமயங்களில் எல்லாம் விளக்கை ஒரு இடைஞ்சலாக நினைத்து அணைத்து விட்டு இருட்டிலேயே இருக்கப் பிரியப்படுபவன்.. அப்படி இருட்டில் மிக நீண்ட காலம் இருந்து பழக்கப்பட்டதால், அவனுடைய இயல்பான சக்திகள் அவன் கண்களை மேலும் கூர்மைப்படுத்தியதால் அவனால் வெளிச்சத்தில் அவரைப்

இருவேறு உலகம்

பார்ப்பது போலவே இருட்டிலும் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் அவரால் அவனை அப்படிப் பார்க்க முடியவில்லை. ஆனாலும் பார்க்கப்படுகிறோம் என்கிற எண்ணம் மிக வலுவாகவே தங்கியதால் உடனடியாக அவர் உதடுகள் சில மந்திரங்களை உச்சரித்தன..

அவன் புன்னகைத்தான். கிழவர் மந்திரங்களால் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள நினைக்கிறார். மந்திரங்கள் புனிதமான ஆத்மாக்களால் உச்சரிக்கப்படும்போது மாபெரும் கவசமாக ஒருவனைக் காக்கக்கூடியவை. கிழவர் புனிதமான ஆத்மா. அதனால் புதுடெல்லி அதிகாரியை சர்ச்சில் ஆக்கிரமித்தது போல அவர் மனதை அவனால் ஆக்கிரமிக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவனது அபார சக்தியால் அவருக்கு எந்தக் கெடுதலையும் விளைவிக்காமல் அவர் மன இடுக்கில் நுழைந்து அவருடைய சமீபத்திய எண்ணங்களைப் படிக்க முடிந்தது. இரண்டு ஜாதகங்கள் குறித்து அவர் இதுவரை அவர் கணித்திருந்ததை அவனால் அறியவும் முடிந்தது. இனியும் அவர் முடிவை எட்டவில்லை. இன்னும் சில கணக்குகள் அவருக்குப் போட வேண்டியிருந்தது..

சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு அதிக நேரம் அந்த இருட்டில் நிற்க முடியவில்லை. மெல்ல உள்ளே வந்தார். வெளியே யாரோ

என்.கணேசன்

கண்காணிக்கிறார்கள் என்பதில் அவருக்குச் சந்தேகமில்லை. இந்த வீட்டில் திருட விலையுயர்ந்த பொருட்கள் எதுவும் இல்லாதது ஊருக்கே தெரியும் என்பதால் வெளியே கண்காணிப்பவன் திருடனாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. பின் யார்..? இந்த ஜாதகர்கள் சம்பந்தப்பட்ட யாரோவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.. அதை உணர்கையிலேயே ஏனோ அவர் உடல் ஒரு கூடினம் சில்லிட்டது..

அதே நேரத்தில் அமேஸான் காடுகளின் எல்லைக் காடு ஒன்றில் மயங்கியிருந்த க்ரிஷ் மெல்ல கண் விழித்தான். சுற்றிலும் கும்மிருட்டாக இருந்தது. இதுவரை இடையிடையே அரை மயக்கத்தில் அவன் கண்விழித்து இருக்கிறான். அப்போதெல்லாம் கூட இதே போன்ற கும்மிருட்டைத்தான் அவன் உணர்ந்திருக்கிறான். இறந்து போய் இன்னொரு உலகில் விழித்திருக்கிறோமா என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு வந்தது. இந்த இருட்டைப் பார்த்தால் இது நரகமாகவே இருக்கும் என்று தோன்றியது. சொர்க்கம் ஒளிமயமானது என்று அறிஞர்கள் சொன்னதாக நினைவு. ஹரிணி மனதை அவன் நோக்கித்ததைத் தவிர நரகத்திற்கு வந்து

இருவேறு உலகம்

சேரும்படியான பெரிய தீமைகளை அவன் செய்ததாய் நினைவில்லை. அவள் முகத்தில் தெரிந்த வலி, அதிர்ச்சி, திகைப்பு, துக்கம் எல்லாம் இன்னும் அவனுக்கு மிக நுட்பமான அளவில் நினைவிருந்தது. அன்றே அவன் நரகத்தை அனுபவித்து விட்டான். அது நினைவுக்கு வந்த க்ஷணங்கள் எல்லாம் திரும்பத் திரும்ப தொடர்ந்த நாட்களிலும் அனுபவித்து விட்டான். இப்போது நினைவுபடுத்திக் கொள்ளும் போதும் வலிக்கிறது. இங்கிருந்து உலகத்தைப் பார்க்க முடியுமானால், ஹரிணி அந்த வலியிலிருந்து மீண்டு பழைய ஹரிணியாக மாறிக்கொண்டிருப்பதற்கான அறிகுறிகளையாவது அவனால் பார்க்க முடியுமானால், இந்த நரகத்தில் கூட அவன் சந்தோஷப்படுவான்..

"ஏய் சும்மா கதை வசனம் எழுதிகிட்டே போகாதே. இது நரகம் அல்ல.. அமேஸான் காடுகள்.."

க்ரிஷ் திடுக்கிட்டான்.

அத்தியாயம் 42

கேட்டது குரல் அல்ல. காதிலும் விழுந்ததல்ல. மனதில் நேரடியாக இடைமறித்த வாசகம் அது. உடனே நினைவு வந்தது. வேற்றுக்கிரஹவாசி. அது நினைவுக்கு வந்தவுடன் அதனைத் தொடர்ந்து கடைசியாய் அமாவாசை இரவு நடந்த நிகழ்வுகளும் நினைவுக்கு வந்தன. அந்தப் பெரிய கரும்பறவை மலையை வட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் டெலஸ்கோப்பில் அந்தப் பறவையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தப் பறவை மலையுச்சிக்கு இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. கடைசியாய் அவன் உணர்ந்தது வலதுகால் பெருவிரலில் சுளீர் என்ற வலியை. அடுத்த க்ஷணம் நினைவிழந்திருந்தான்.. என்னதான் நடந்தது..?

இப்போது இருப்பது அமேஸான் காடுகளில் என்று வேற்றுக்கிரஹவாசி சொல்கிறானே, விளையாட்டுக்குச் சொல்கிறானா இல்லை நிஜமாய்தான் சொல்கிறானா என்று யோசித்தவனாய் தன் புலன்களைக் கூர்மையாக்கினான். குளிரை உணர்ந்தான். தாவரங்களின் மணத்தைத் துல்லியமாக மூக்கு உணர்ந்தது. சிறு பூச்சிகள் எழுப்பிய வித்தியாசமான

இருவேறு உலகம்

ஒலிகள் காதுகளை நிறைத்தது. இது அமேஸான் காடுகளாகவே இருக்க வேண்டும். பார்வைக்கு மட்டும் இருட்டைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. 'இரவு வேளை போலிருக்கிறது..' என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

"இந்த இடத்தில் இரவு பகலுக்குப் பெரிய வித்தியாசமில்லை. இரண்டும் ஒன்றுதான். சூரிய ஒளி இங்கு ஊடுருவுவதில்லை.." வேற்றுக்கிரஹவாசி தெரிவித்தான்.

க்ரிஷ்ணுக்கு அமேஸான் காடுகளின் பல பகுதிகளில் சூரிய ஒளி ஊடுருவுவதில்லை. அந்த அளவு மிக நெருக்கமான மரங்கள், மற்றும் தாவர வகைகள் என்பது நினைவுக்கு வந்தது.

"இங்கே எப்படி வந்தோம்..?" க்ரிஷ்ணு கேட்டான்.

"நான்தான் உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தேன்.."

"ஏன்..?"

"உன் உடம்பில் ஏறிய கடுமையான விஷத்தை இறக்க இங்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த மூலிகை இருக்கிறது. அதை உடனடியாக உன் உடம்பில் ஏற்றியிருக்கா விட்டால் நீ உயிர் பிழைத்திருக்க முடியாது.."

என்.கணேசன்

காலின் கட்டைவிரலில் கடித்தது கடுமையான விஷமுள்ள பாம்பு என்பது க்ரிஷாக்கு இப்போதுதான் தெரிந்தது. வேற்றுக்கிரஹவாசி தன்னைக் காப்பாற்றியிருக்கிறான் என்று புரிந்தவுடன் மனம் நெகிழ்ந்து சொன்னான்.

"தேங்க்ஸ்.."

கூடவே க்ரிஷாக்கு சந்தேகம் வந்தது. சென்னையில் பாம்பு கடித்ததற்கு மூலிகை பயன்படுத்த உடனடியாக அமேஸான் காடுகளுக்கு எப்படி வர முடியும்.

"அமேஸான் காடுகளுக்கு வர எத்தனை நேரமானது..?"

"இரண்டு நிமிஷங்கள்.."

க்ரிஷா திகைத்தான். சென்னையிலிருந்து அமேஸான் காடுகள் சுமார் 15800 கிலோமீட்டர் இருக்குமே, இரண்டு நிமிஷத்தில் இந்தத் தொலைவை எப்படி கடந்திருக்க முடியும்..

"இதிலென்ன ஆச்சரியம். வினாடிக்கு 132 கிலோமீட்டர் தூரம் எல்லாம் எங்களுக்குப் பெரிய விஷயமல்ல.."

இருவேறு உலகம்

'இவனுக்கு எதுவுமே பெரிய விஷயமில்லை..' என்று க்ரிஷ் நினைத்தான். ஆரம்பச் சந்திப்பிலிருந்து இப்போதைய கூடிணம் வரை எத்தனை எத்தனையோ பிரமிப்புகளை இவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். ஆனால் எல்லாவற்றையும் சாதாரணமானதாகவே காட்டியிருக்கிறான். எதற்குமே க்ரிஷ் விளக்கம் கேட்காமல் இருந்ததில்லை. தெரிந்து கொள்ள ஒன்று இருந்து அதைத் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால் அவனுக்கு இருப்பு கொள்ளாது என்பதால் ஏராளமான கேள்விகள் க்ரிஷ் கேட்டிருக்கிறான். சிலவற்றை வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கு ஒரு மானுடனுக்கு விளங்குமாறு விளக்க முடிந்ததில்லை. ஆனாலும் பொறுமையாக முடிந்தவரை விளக்கி இருக்கிறான்.

"வேகமாகப் பயணிக்க முடியாவிட்டால் நாங்கள் வேற்றுக்கிரஹங்களுக்கு எப்படிப் பயணம் செய்து விட்டுத் திரும்ப முடியும்..? யோசித்துப் பார்.." என்றான்.

அவன் சொல்வதும் உண்மைதான் என்று தோன்றியது. மனிதர்களால் போக முடிந்த வேகத்திலேயே அவன் செல்ல முடிந்தவனாக இருந்திருந்தால் இந்தப் பூமிக்கு வந்து சேர்வதற்கே அவன் வாழ்நாள் போதுமானதாக இருந்திருக்காது. பறவை வடிவத்தில் வந்த வேற்றுக்கிரஹவாசி

என்.கணேசன்

என்னை எப்படித் தூக்கிக் கொண்டு வந்திருப்பான் என்ற சந்தேகம் க்ரிஷாக்கு வந்தது.

"அணிமா.." என்ற பதில் வேற்றுக்கிரஹவாசியிடமிருந்து வந்தது.

உடனடியாக க்ரிஷாக்கு விளங்கவில்லை.

"என்னது..?"

"உங்கள் சித்தர்கள் அறிந்த அஷ்டமஹாசித்திகளில் முதல் சக்தி.. எதையும் அணு அளவுக்குச் சிறிதாக்க முடிவது. என்னையும் அப்படி ஆக்கிக் கொண்டேன். உன்னையும் அப்படி ஆக்கி விட்டேன். அப்படித்தான் உன்னை சுமந்து கொண்டு இங்குவரை வந்தேன்.."

அவன் பெருமூச்சு விட்டான். எத்தனையோ சக்திகள் கடலளவு சூழ்ந்திருக்க, அந்தக் கடலின் சக்திகளையும், அதன் ஆழத்தையும் உணராமலேயே கரையில் அலைகளில் விளையாடிக் கொண்டிருப்பது போல அல்லவா நாம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று தோன்றியது.

"நேற்று இங்கே வந்தோமா..?" க்ரிஷ கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

"இங்கே வந்து ஆறு நாட்களாகின்றன. நீ ஆறு நாட்களாய் மயக்கமாய் இருக்கிறாய்.."

'ஆறு நாட்களா..?' க்ரிஷ் கவலையில் ஆழ்ந்தான். வீட்டில் எல்லோரும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பார்களே..!

வேற்றுக்கிரஹவாசி தெரிவித்தான்.

"உன் அண்ணன் மொபைலுக்கு நீ நலமாய் இருப்பதாக நீயே அனுப்புவது போல் தகவல் தெரிவித்து விட்டேன்.."

இவனுக்கு நிறையவேதான் நன்றிக்கடன் பட்டிருப்பதாக க்ரிஷ்னுக்குத் தோன்றியது. அவன் உயிரைக் காப்பாற்றியதற்கு மட்டுமல்ல, முதல் சந்திப்பு முதல் இன்றுவரை காட்டிய அக்கறைக்கும், அன்புக்கும் நன்றியை வாய்விட்டுத் தெரிவிப்பது கூட சம்பிரதாயமாய் இருந்து விடுமோ என்று க்ரிஷ் அதைத் தெரிவிக்காமல் இருந்தான்.

"க்ரிஷ்.."

"என்ன..?"

என்.கணேசன்

"உனக்கு இன்னும் நிறைய ஆபத்து காத்திருக்கிறது.."
வேற்றுக்கிரஹவாசி மிகுந்த அக்கறையுடன் சொன்னான்.

"இப்போது ஒரு ஆபத்தில் இருந்து நான் தப்பி விடவில்லையா..? நீ இருக்கிறவரை நான் பயப்பட என்ன இருக்கிறது..?"

"நான் சீக்கிரமே போய் விடுவேன். இனி நீ தனியாகவே எல்லாவற்றையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். நீ மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இன்னும் உன் எதிரியைச் சந்தித்து விடவில்லை.."

சுதாசிவ நம்பூதிரிக்கு அந்த இருட்டில் அதிக நேரம் நிற்க முடியவில்லை. அவரை இரண்டு விழிகள் துளைத்து விடுவது போல் இருட்டிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை அவர் தொடர்ந்து உணர்ந்தார். தன்னிடம் இருக்கும் இரண்டு ஜாதகங்களுக்கும் இப்போது தன்னைக் கவனிப்பவனுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கலாம் என்கிற எண்ணம் மேலும் வலுவடைந்தபோது மூளையில் ஏதோ ஒரு பொறி தட்டியது.. உடனே விறுவிறுவென்று உள்ளே வந்தவர் நேரத்தைப்

இருவேறு உலகம்

பார்த்தார். மணி 1.13. இது அல்ல ஆரம்பம். ஆரம்பம்தான் முக்கியம்..

உடனே அவர் ஒரு தாளை எடுத்து 12.46 என்று எழுதினார். ஆரம்பத்தில் அவர் தன்னை யாரோ கவனித்தது போல் தோன்றிய முதல் க்ஷணம் அது. அவர் காலத்தின் குறிப்பை மிகச் சரியாக உணர்ந்தவர். எதுவுமே தன்னுடைய காலம் வராமல் எங்கும் வருவதில்லை. இதில் விதிவிலக்குகள் கிடையாது. எதுவுமே தனக்குரிய காலத்திலேயே வருவதால், அந்தக் காலம் பற்றிய நுணுக்கங்கள் அறிந்தால் அந்தக் காலத்தில் வருபவன் பற்றிய தகவல்களையும் அறிய முடியும்.

உடனடியாகக் கட்டங்கள் போட்டவர் யோசித்து, கணக்குப் போட்டு, மறுபடி யோசித்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு அந்தக் கட்டங்களில் கிரஹங்கள் பெயர்களை எழுத ஆரம்பித்தார். இப்போதும் அவர் போடும் கட்டங்களை உன்னிப்பாக வேறு இரண்டு கண்கள் கவனிப்பது போல உணர்வு தொடர்ந்து அவருக்கு இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை.

மர்ம மனிதன் நின்ற இடத்தில் இருந்தபடியே அவர் போடும் கட்டங்களையும், கணக்குகளையும் தன் சக்தியால்

என்.கணேசன்

கண்ணாடியில் பார்ப்பது போலப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நிமிஷ முட்கள் நகர நகர சதாசிவப் நம்பூதிரியின் கணிப்பும் ஒரு வடிவத்தை எட்டிக் கொண்டிருந்தது. மனிதர் கிட்டத்தட்ட அவன் ஜாதகத்தையே கணித்து விட்டிருந்தார்.

மர்ம மனிதன் கிழவரின் திறமையைக் கண்டு ஒரு கூடினம் அசந்து போனான். இது போன்ற திறமைகள் அடிக்கடி ஒருவருக்குக் காண முடிவதில்லை. சராசரிகளில் தங்கி அதிலேயே சாதித்து விட்டதாய் திருப்தியடைந்து விடும் மனிதர் கூட்டத்தின் நடுவே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் சில பெருந்திறமைகள் அபூர்வமாய் மின்னுகின்றன. அதைக் காணும் சிரமத்தையும் அந்த சராசரிப் பொதுஜனங்கள் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. கண்டும் காணாமலும் தாண்டிப் போய் விடுகிறார்கள்..

மர்ம மனிதன் கிழவரின் ஜோஸ்யத் திறனுக்கு மனதில் சபாஷ் போட்டான். அதே நேரத்தில் அவனுடன் பல காலம் பழகியும் அவனைப் பற்றி முற்றிலும் அறிந்தவர்கள் யாரும் இல்லாமல் இருக்கையில் ஒரு முறை கூட சந்திக்காமல் இந்தக் கிழவர் இந்த அளவு எட்டியது அவனுக்குள் அபாயச் சங்கை ஊதியது..

இருவேறு உலகம்

காத்திருக்கும் ஆபத்தை உணராதவராய் சதாசிவ நம்புதிரி
அந்த ஜாதகத்தில் மூழ்கிப் போயிருந்தார்..

அத்தியாயம் 43

மர்ம மனிதனின் முதல் எண்ணம் சதாசிவ நம்பூதிரி கதையை அன்றைய இரவே முடித்துக் கட்டுவதாக இருந்தது. எந்தவொரு மனிதனும் அவனை முழுமையாக அறிந்து உயிருடன் இருக்கவில்லை. அவன் இருக்க விட்டதில்லை. சிலருக்கு அவன் பற்றிய சில விஷயங்கள் தெரியும். மற்றவர்களுக்கு மற்ற சில விஷயங்கள் தெரியும். சிலருக்கு அவனை குறிப்பிட்ட ஒருவனாகத் தெரிந்தால் மற்ற சிலருக்கு அவனை வேறு ஒருவனாகத் தெரியும். சிலர் அவனைத் தங்களில் ஒருவனாக நினைத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய எதிரிகள் சிலர் அவனைத் தங்களில் ஒருவனாக நினைத்திருந்தார்கள். ஒருவர் பார்த்த முகம் வேறொருவர் பார்த்ததில்லை. வேறொருவர் பார்த்த முகம் மூன்றாம் நபர் பார்த்ததில்லை. பலரும் அவனை ஒரு ரகசிய மனிதனாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவன் ரகசியங்கள் இத்தனை அடுக்குகள், பரிமாணங்கள் கொண்டது என்று யாரும் சந்தேகப்பட்டது கூட இல்லை. இப்படி ரகசியமாகவே அவன் பல பாத்திரங்களை தரித்து கச்சிதமாகவே வாழ்ந்து வந்தான்.

இருவேறு உலகம்

அப்படிப்பட்டவனின் பல திறமைகளை, பல தனித்தன்மைகளை சதாசிவ நம்பூதிரி தன் ஆருட சாஸ்திர அறிவால் எட்டியிருந்தார். அவர் இப்படியொரு ஜாதகம் பார்த்ததில்லை. இப்படியொரு உச்ச சக்தி மனிதனை அறிந்ததில்லை. அப்படிப்பட்ட மனிதன் இப்போது வந்து வெளியே இருட்டில் இருந்து அவரைக் கண்காணிப்பது எதற்கு என்று அவருக்குப் புரியவில்லை. யோசித்ததில், முன்பு பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜாதகங்கள்தான் காரணம் என்று புரிந்தது. அதற்கும் மேலே போய் அந்த ஜாதகங்களின் மேல் இந்த மனிதனுக்கு என்ன அக்கறை என்று அறிய நினைத்தார். அந்த நேரத்தில் மின் விளக்கு அணைந்தது. தூரத்தில் ஒரு நாய் அமானுஷ்யமாய் ஓலமிட்டது.

சதாசிவ நம்பூதிரி தன் கையில் இருந்த பேனாவைக் கீழே போட்டார். இனி அவர் மேற்கொண்டு ஆராய்வது அவரை மரணம் வரை கொண்டு போய் விடும் என்று பிரபஞ்சம் எச்சரிக்கை விடுப்பதாக உணர்ந்தார். ஒவ்வொரு கூணமும் பிரபஞ்சம் நம்முடன் பேசிக் கொண்டு தானிருக்கிறது. நாம்தான் நம் உள்மன இரைச்சலில் அதைக் கேட்க முடியாத செவிடர்களாக இருந்து விடுகிறோம் என்ற அசைக்க முடியாத அபிப்பிராயம் அவருக்குண்டு. ஆருட சாஸ்திரம் மூலம்

என்.கணேசன்

அப்படியொரு எச்சரிக்கையைத் தற்போது அறிய முடிந்த சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு உடனே சாக மனமில்லை. மரணம் இயற்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அது தானாக நிகழ வேண்டும் என்று நினைத்த சதாசிவ நம்பூதிரி தற்போது போட ஆரம்பித்த கணக்குகள் கொண்ட தாள்களைத் தள்ளி வைத்தார். சில வினாடிகளில் மின் விளக்கு எரிந்தது. நாயின் ஊளை ஓலம் நின்றது.

சதாசிவ நம்பூதிரி இதயம் பயங்கரமாய் படபடத்தது. இனி எந்த ஜாதகத்தையும் கணக்கையும் பார்க்கும் மனநிலையில் அவர் இல்லை. நாளை காலை அந்த முதலிரண்டு ஜாதகங்களைப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு முடிவை அவர் எட்ட வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் பார்ப்பதாய் ஏற்றுக் கொண்ட ஜாதகங்கள் அவை. அதற்கான தொகையை அவர் மகன் வாங்கியும் ஆயிற்று. இந்த ஆருட ஜாதகம் ஆபத்தான ஜாதகம்.. இதை அவர் பார்க்கப் போவதில்லை..

இந்த முடிவை அவர் எட்டியவுடன் அவர் மன ஓட்டத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மர்ம மனிதன் புன்னகைத்தான். கிழவருக்கு ஆயுசு கெட்டி. கிழவர் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு விட்டார். அவர் அவனுடைய ஆருட ஜாதகத்தைப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக அந்த இரு

இருவேறு உலகம்

ஜாதகங்களையே பார்த்திருந்தால் இன்னேரம் ஒரு திடமான முடிவை எட்டியிருப்பார். அவர் அப்படி எட்டியிருந்தால் அதை அவன் இன்றே அறிந்தும் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஆரம்பத்தில் சொன்னபடியே நாளைதான் அவன் அவரிடம் வந்து நேரில் அறிய முடியும்.. பரவாயில்லை. நாளையே அவன் வரலாம்.

அவனுக்கு தன் விதி குறித்து வேறொரு மனிதன் ஒரு முடிவை எட்டுவதை அறிய விருப்பமில்லை. அவன் விதி அவன் எழுதிக் கொள்வது.. அவனே தீர்மானிப்பது.. அதைக் கடவுளே தீர்மாணிக்கக்கூட அவன் அனுமதிக்க மாட்டான். அவனுடைய எதிரிகள் இருவருடைய விதி மட்டும் எப்படி இருக்கிறது என்று அறிய அவன் ஆசைப்படுவதும் அதற்கேற்றாற்போல தன் விதியை மேலும் பலப்படுத்திக் கொள்ளவே ஒழிய வேறு எதற்கும் அல்ல. அவன் ஜோஸ்ய சாஸ்திரம் மூலம் அவர்கள் விதி பற்றி ஒரு முடிவை எட்டியிருக்கிறான். அதில் அவனுக்குச் சில சந்தேகங்கள் தங்கி விட்டிருந்தன. அவற்றை இன்னொரு ஜோஸ்ய விற்பன்னர் மூலமாக தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறான். அவ்வளவுதான்..

என்.கணேசன்

சதாசிவ நம்பூதிரி விளக்கை அணைத்து விட்டு உறங்கப் போனார். மர்ம மனிதனும் அங்கிருந்து வேகமாக நகர்ந்தான்..

"யார் என் எதிரி..?" க்ரிஷ் கேட்டான்.

"உண்மையான எதிரி ஒரு தனிமனிதன் அல்ல. உங்கள் சமூகத்தில் புறையோடியிருக்கும் சுயநலம், பேராசை, வெறுப்பு, அலட்சியம் எல்லாம்தான். ஆனால் அவற்றை எல்லாம் தனக்குச் சாதகமாக அமைத்துக் கொண்டு ஒரு பேரறிவாளி ஒரு சாம்ராஜ்ஜியத்தை உருவாக்கக் கிளம்பியிருக்கிறான். அவன்தான் உனக்கு இப்போது பலமான எதிரி.."

க்ரிஷ் குழப்பத்துடன் கேட்டான்.

"அவனுக்கு என்னிடம் என்ன பிரச்னை..? ஏன் என்னை எதிரியாக அவன் நினைக்கிறான்..?"

"நீ உலகத்திற்கு நல்லது செய்யப் போகிறாய். அதனால் அவன் வழியில் கண்டிப்பாகக் குறுக்கிடப் போகிறாய். அவன் எந்தக் குறுக்கீட்டையும் விரும்பாதவன்.."

இருவேறு உலகம்

"யாரவன்..?"

"சமயம் வரும்போது அவனை நீயே சந்திப்பாய்..
அவனிடம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.
அவன் மிக ஆபத்தானவன்.."

க்ரிஷ் புன்னகைத்தான்.

"மரணம் வரை ஒரு முறை வந்தாகி விட்டது. அதனால்
இனி அதைப்பற்றிய பயம் எனக்கில்லை. என் ஒரே கவலை
என் சாவால் என் குடும்பம் துக்கப்படும் என்பதுதான்.."

சொல்லும் போதே அவன் மனதில் அப்பா, அம்மா,
உதய், ஹரிணி வந்தார்கள். அவர்கள் கண்ணீர் நிரம்பிய
விழிகள் மனக்கண்ணில் நிழலாடின. குடும்பம் என்று
சொல்லும் போதே அதில் ஹரிணி சேர்ந்து கொண்டதை ஒரு
க்ஷணம் ஆச்சரியத்தோடு உணர்ந்தான். காதல் எவ்வளவு
வலிமையானது..!

"நீயே இறந்த பின் உனக்கென்ன கவலை
இருக்கப்போகிறது..? அவர்கள் துக்கத்தை எப்படி
உணர்வாய்..? நீ இந்த உலகத்தில் இருந்தால் அல்லவா
எதையும் உணர முடியும்..?"

என்.கணேசன்

"நான் எந்த உலகத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் துக்கத்தை நான் உணர முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.." க்ரிஷ் உறுதியாகச் சொன்னான். சில பந்தங்கள் வலிமையானவை. மரணத்தால் கூட அவற்றை முழுமையாக முடித்து விட முடிவதில்லை என்று அவன் இப்போதும் நினைக்கிறான்..

"க்ரிஷ். உன் அன்பும், பாசமும்தான் உன் மென்மையான பகுதியாகவும், பலவீனமாகவும் இருக்கிறது.. நாளை உன் எதிரி அங்குதான் தாக்க முயற்சிப்பான், ஜாக்கிரதை.."

க்ரிஷ் அந்த அக்கறையில் நெகிழ்ந்தான். யாரிவன்..? இவனுக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்..? இவன் என்னைக் காப்பாற்றியிருக்கா விட்டால் நான் அந்த அமாவாசை அன்றே இறந்து போயிருப்பேனே. ஏதோ ஒரு கிரஹத்தில் இருந்து வந்து இவன் இந்தக் கிரஹத்தின் நலத்தில் காட்டும் அக்கறையும், என் மீது காட்டும் கரிசனமும் இவன் சொல்லும் அதே மென்மை அல்லவா..? இந்த மென்மை, இந்த நேசம் இல்லாவிட்டால் பிரபஞ்சத்தில் நன்மை என்பதே இல்லாமல் போய் விடுமே..!

இருவேறு உலகம்

கடந்த சில அமாவாசைகளில் அவனிடம் வேற்றுக்கிரஹவாசி நெருக்கமாகப் பழகி வந்தாலும் அவன் உண்மை உருவத்தை க்ரிஷால் பார்க்க முடியவில்லை.

"புறக்கண்ணால் பார்க்க முடியாது. ஏன், உன் ஐம்புலன்களாலும் கூட என்னை நீ உணர முடியாது. அதற்கும் மீறிய ஒன்றால் நீ என்றாவது என்னைப் பார்க்கலாம். அதுவரை என்னுடன் இப்படிப் பழகுவதில் நீ சிரமத்தை உணர்ந்தால் சொல். நான் அந்தக் கருப்புப் பறவை வடிவம் எடுத்தது போல் உனக்குப் பிடித்த ஏதாவது வடிவம் எடுத்து வருகிறேன்.." என்று ஆரம்பத்தில் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொல்லியிருந்தான். ஆனால் அப்படி ஒரு வடிவம் எடுக்கும்படி க்ரிஷ அவனிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை. இறைவனையே அப்படி உருவமில்லாமல் உணர முடியாமல் போனதால் அல்லவா நாம் எத்தனையோ வடிவங்கள் கொடுத்து விட்டிருக்கிறோம் என்று நினைத்த அவன் இறைவனுக்கு முன் இந்த வேற்றுக்கிரஹவாசியை உருவமில்லாமலேயே உணரவும், பழகவும் முயற்சி செய்துதான் பார்ப்போமே என்று எண்ணினான். ஆரம்பத்தில் அது அவ்வளவு சுலபமாக இருக்கவில்லை. எதையும் எப்படிகும் மாற்றாமல் உள்ளதை உள்ளபடியே அறிவதுதான்

என்.கணேசன்

உண்மையான ஞானம் என்று உறுதியாக அவன் முயன்றதில் போகப் போக அது சாத்தியமானது. உருவமில்லாத ஒரு நல்ல நண்பனாய் அவனை க்ரிஷ் உணர்ந்தான்..

க்ரிஷ் அவனைக் கேட்டான்.

"நீ என்னை இப்படி எச்சரிப்பதற்கும் பயமுறுத்துவதற்கும் பதிலாக என் எதிரியை நீ அழித்தே விடலாமே. அவன் உன் சக்திக்கும் மிஞ்சியவனாய் இருக்க வாய்ப்பே இல்லையே.."

"அப்படி நான் அவனை அழிக்கப் போவதில்லை.."
உறுதியாக வந்தது வேற்றுக்கிரஹவாசியின் பதில்.

க்ரிஷ் திகைத்தான்.

அத்தியாயம் 44

நண்பனாக இருந்தும் எதிரியை அழிக்கப் போவதில்லை என்று சொல்கிறானே என்று திகைத்த க்ரிஷ், "ஏன்..?" என்று கேட்டான்.

"நான் அவனை அழித்து விட்டுப் போனால் அவனைப் போலவே சீக்கிரமே இன்னொருவன் உருவாகி விடுவான். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் உன் உலகம் இருக்கிறது. அவனை அழித்து அந்த தீமைக்கான சூழ்நிலையையும் அழித்தால் மட்டுமே உன் உலகம் காப்பாற்றப்படும். அதை வெளியிலிருந்து யாரும் செய்வது தற்காலிகத் தீர்வாகுமே ஒழிய நிரந்தரத் தீர்வாகாது. உள்ளிருந்தே, உள்ளிருப்பவர்களே அதற்கான எல்லா முயற்சிகளும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து அந்த முயற்சியில் ஜெயித்து உள்ளிருக்கும் நல்லவர்கள் தங்கள் சக்திகளை வளர்த்துக் கொண்டால் மட்டுமே உலகம் அழிவிலிருந்து நிரந்தரமாக மீளும்.."

"என் எதிரியைப் பேரறிவாளன் என்கிறாய், பலமானவன் என்கிறாய், சாம்ராஜ்ஜியத்தையே உருவாக்கக்

என்.கணேசன்

கிளம்பியிருக்கிறான் என்கிறாய், அப்படிப்பட்டவனை நான் ஜெயிக்க முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா..?"

"அது உன் உறுதியையும், முயற்சியையும் பொறுத்தது.."

க்ரிஷ் பெருமூச்சு விட்டான். வேற்றுக்கிரஹவாசியிடம் அவன் கடந்த அமாவாசைகளில் நிறைய பேசியிருக்கிறான். இந்த பூமியையும், மனிதனையும் தங்கள் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாய் சொன்ன வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கு கசப்புகளைச் சாயம் பூசாமல் தெரிவிப்பதில் எந்தத் தயக்கமும் இருக்கவில்லை. உலகத்தின் ஜீவராசிகளில் உச்சமான மனிதன் இன்னும் அடைய வேண்டிய சிகரங்கள் ஏராளமானவை என்று சொன்னவன் அந்தச் சிகரங்களை அடைவதற்கு முன்பாகவே மனிதன் தன்னையும் அழித்து இந்தப் பூமியையும் அழித்து விடும் அபாயம் சமீபத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறான். பிரச்னை அரசியல்வாதிகளிடமும், அதிகாரிகளிடமும் இருப்பதாக சராசரி மனிதன் எண்ணுவது சுய ஏமாற்று வேலை என்று ஆணித்தரமாகச் சொன்னான். சரியான மனிதர்கள் தவறான தலைவர்களைச் சகித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்றான்.. தனிமனித சிந்தனைகளைப் படிக்க முடிந்தது போலவே வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கு ஒட்டு மொத்த மனித சமுதாயத்தில் மேலோங்கும் சிந்தனைகளையும்

இருவேறு உலகம்

படிக்க முடிந்ததை அவன் சொன்னான். இன்று அணு ஆயுதங்கள், மதக்கலவரங்கள், இயற்கை வளம் காப்பதில் அலட்சியங்கள் முதலானவை எல்லாம் பூமி அழிவை அரங்கேற்கக் காத்திருக்கின்றன என்கிற சூழல் இருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் மூல காரணம் தனிமனிதனின் தரம் குறைவதுதான் என்றான்..

"தனிமனித மதிப்பீடுகள் தரம் குறையும்போது அவன் வாழும் சமுதாயத்தின் தரமும் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. அப்போதுதான் அழிவிற்கான விதைகள் விதைக்கப் படுகின்றன. பொதுநலம் மறக்கப்பட்டு, தன் உண்மையான நலமும் எதுவெனத் தெரியாமல் மனிதன் மயங்கும் சூழ்நிலை உருவாக ஆரம்பித்து, அந்தச் சூழ்நிலையில் தீமைகள் வேகமாக விளைய ஆரம்பிக்கின்றன. அப்போது தன் நிலைமைக்குத் தானே பொறுப்பேற்க மனிதன் மறக்கிறான். அடுத்தபடியாக உடனடிக் கிளர்ச்சிகளுக்காகவும் அற்ப சந்தோஷங்களுக்காகவும், நீண்டகால நன்மைகளையும், உயர்வுகளையும் மனிதன் அலட்சியம் செய்ய ஆரம்பித்து, தன்னை அழித்துக் கொள்ளத் தயாராகிறான். அவன் ஆறாவது அறிவைப் பயன்படுத்துவது குறைய ஆரம்பிக்கிறது. அழிவின் வேகம் அதிகரிக்கிறது.."

என்.கணேசன்

ஒரு கணிதக் கோட்பாட்டை வரிசையாக விளக்குவது போல அவன் அழிவின் போக்கை விளக்கியபோது க்ரிஷால் அதில் தவறு காண முடியவில்லை. இதுவரை உலக வரலாற்றில் உச்சம் எட்டிய எத்தனையோ சாம்ராஜ்ஜியங்கள் இருந்த சுவடில்லாமல் அழிந்த காரணங்களும் இவன் சொல்வதை ஒட்டியே அல்லவா இருக்கின்றன..?

அடுத்தவர்களிடம் எதிர்பார்க்கும் தரத்தை மனிதன் தன்னிடமே எதிர்பார்ப்பதில்லை என்பதை எத்தனையோ முறை கண்டிருப்பதை க்ரிஷ் எண்ணிப் பார்த்தான்.. பலதும் கலந்த சமூகத்தைச் சொல்வானேன், அவன் குடும்பத்தினரே அன்பானவர்கள்தான், நல்லவர்கள்தான்.. ஆனால் அவர்களே, (சொல்வது அவன் என்பதால்) அவன் சொல்லிப் பல விஷயங்களில் மாறியிருக்கிறார்களே ஒழிய, சொன்னது சரி என்று உணர்ந்து மாறியிருப்பதாக அவன் சொல்ல முடியாது. வேறு யாராவது சொல்லியிருந்தால் விரோதிகளாய்தான் பார்த்திருப்பார்கள்.. அவனுக்குத் தெரிந்து நல்லதை உயர்வானதாகவே நினைத்து அந்த எண்ணத்துடனேயே பின்பற்றும் ஒரு ஜீவன் ஹரிணி.. அவளைப் பற்றி எண்ணும்போது மனம் பெருமிதம் கொண்டது.. லேசாகியது..

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் மனதைப் பலவந்தமாக வேற்றுக்கிரஹவாசியின் எச்சரிக்கைக்கு மாற்றினான். பின் சொன்னான்.

"இப்போதைய சூழ்நிலை மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரேயடியாக பூமியே அழிந்து போய் விடும் என்று நீ சொல்வது அதிகப்படுத்திச் சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது.. எத்தனையோ நாகரிகங்கள், சாம்ராஜ்ஜியங்கள் உச்சம் வரை சென்று பின் தரம் தாழ்ந்து அழிந்து போயிருக்கின்றன. ஆனால் மறுபடி மனிதன் மீண்டு வந்திருக்கிறான். உலகம் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.."

"அப்போதெல்லாம் மனிதன் அழிந்து போயிருந்தாலும் இயற்கை அழிக்கப்படவில்லை. பூமி அழிக்கப்படவில்லை. அதை விட்டு வைத்ததால்தான் திரும்பி மீண்டு வர பூமி இருந்திருக்கிறது. இந்த முறை மனிதன்தான் மட்டும் அழியப்போவதில்லை. தன் அழிவோடு பூமியையும் சேர்த்தே அழித்து விட்டுப் போகும் அபாயம் இருக்கிறது.."

"பேரறிவாளன் என்கிறாய். அவன் மூலமாகவே அழிவு நிகழும் என்கிறாய். ஒரு அறிவாளி பூமியை அழித்துக் கொண்டு தன்னையே அழித்துக் கொள்ளும் வேலையைச் செய்வானா..?"

என்.கணேசன்

"நல்ல குணங்களோடு சேர்ந்திருக்காத அறிவு அழிவை நோக்கியே யாரையும் கூட்டிச் செல்லும்.. அப்படி குணம் சாராத பேரறிவோ பேரழிவிலேயே முடியும்.."

ஜீனியஸ் என்று சிறுவயது முதலே அழைக்கப்பட்ட க்ரிஷாக்கு மற்றவர்கள் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் தன்னை விடக் கூடுதல் அறிவு படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் என்றுமே பொறாமை ஏற்பட்டதில்லை. மாறாக 'எனக்குக் கற்றுக் கொடுக்க இவனிடம் கூடுதல் அறிவு இருக்கிறதே. இவனிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற ஆவல்தான் என்றும் மேலோங்கி இருந்திருக்கிறது. வேற்றுக்கிரஹவாசியே பாராட்டும் அந்தப் பேரறிவாளன் தன் கவனத்திற்கு எப்படி வராமல் போனான் என்ற சந்தேகம் அவனுக்குள் எழுந்தது.

அவன் எண்ணத்துக்கு வேற்றுக்கிரஹவாசி உடனடியாகப் பதிலளித்தான்.

"பிரபலம் ஆனால் மற்றவர்கள் கண்பார்வையிலேயே அதிகம் இருக்க வேண்டி வரும், தன் சுதந்திரம் பறிபோய் விடும் என்பதால் தன் அறிவை அடுத்தவர் பார்வைக்கு அவன் அதிகம் தெரிய விட்டதில்லை.."

இருவேறு உலகம்

அந்த அளவு சிந்தித்து, கட்டுப்பாட்டுடன் இருப்பவன், எதிரியாக இருக்கும் பட்சத்தில் மிக மிக ஆபத்தானவன் என்பதை க்ரிஷ் உணர ஆரம்பித்தான்..

அவன் உடல் இன்னும் பழைய சக்தியைப் பெற்று விடவில்லை. களைப்பாக இருந்தது. அவனை அறியாமல் கண்முடினான். தூக்கம் அவனை ஆட்கொண்டது..

மாஸ்டர் வாரணாசி நகர எல்லையையும் தாண்டி நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். எல்லையைத் தாண்டிய பின் மக்கள் நடமாட்டம் அதிகமில்லை. சில நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை மனிதனையோ, வாகனத்தையோ பார்க்க முடிந்தது. அவர் அன்று காவி நிற கதர்ச்சட்டையில் தன் குருவின் பேனாவை வைத்திருந்தார். இதயத்தின் அருகேயே இருந்து அந்தப் பேனா வருடிக் கொடுத்தது குரு பற்றிய நினைவுகளைக் கிளப்பி விட்டது. மனம் கனமானது..

குருவின் மரணத்திற்குப் பின் அவர் ஒரு வறண்ட தனிமையை உணர்ந்து வருகிறார். அவர்களது ரகசிய ஆன்மீக

என்.கணேசன்

இயக்கத்தின் தலைமைக்குழுவில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அலைவரிசைகளில் வரும் செய்திகளைப் படிக்க முடிந்தவர்கள். எனவே அந்தத் தலைமைக்குழு உறுப்பினர்களுக்கு தியான நிலைக்குச் சென்று குருவின் மரணச் செய்தியை அனுப்பி விட்ட மாஸ்டர் மீதமுள்ள 95 சதவீத உறுப்பினர்களைக் கூட்டித் தகவல் சொல்லும் பொறுப்பை ஹரித்வாரில் இருந்த விஸ்வத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டார். அந்தப் பொறுப்பை விஸ்வம் வேண்டா வெறுப்பாகவே ஏற்றுக் கொண்டார். கணக்கு சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் அதிக ஈடுபாட்டை என்றுமே காட்டாத விஸ்வத்துக்கு குருவின் மரணம் சம்பந்தமான கசப்பான தகவலை உறுப்பினர்களுக்கு விவரிப்பது கஷ்டமாக இருந்திருக்கும் என்பதை மாஸ்டரால் கணிக்க முடிந்தது. இன்னேரம் ஹரித்வாரில் அந்தக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்.. மாஸ்டருக்கு இப்போது அதிமுக்கிய வேலை ஒன்று காத்திருக்கிறது.

கடைசி சந்திப்பின்போது ஒருவேளை அவருக்கு திடீர் மரணம் சம்பவித்தால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று குரு சொல்லியிருந்ததை நிறைவேற்றத்தான் இப்போது மாஸ்டர் வாரணாசி வந்திருக்கிறார்.

இருவேறு உலகம்

"வளர்பிறை சப்தமி நாளில் சந்தியாகால நேரத்தில் வாரணாசி எல்லையைத் தாண்டி இருக்கும் பாழடைந்த பத்ரகாளி கோயிலுக்குப் போ.." என்று ஆரம்பித்து ரகசியமாய் மிகத் தாழ்ந்த குரலில் குரு சொன்னது இப்போதும் அவர் காதில் ஒலிப்பது போலிருந்தது.

மாஸ்டர் பாழடைந்த பத்ரகாளி கோயிலை நெருங்கி விட்டார். நேரம் சந்தியாகாலம்தான். தன் இயல்பான கட்டுப்பாட்டையும் மீறிய ஒரு சின்ன பரபரப்புடன் அவர் கோயிலுக்குள் நுழைந்தார். கோயிலில் பூஜை நடப்பது சில வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே நின்று போயிருந்ததால் கோயிலின் உள்ளே குப்பைகள் சேர்ந்திருந்தன. சில குடிகாரப் பயல்கள் அங்கு குடித்து விட்டு பாட்டில்களைப் போட்டு விட்டுப் போயிருந்தார்கள். கோயிலையும் விட்டு வைக்காத அந்த அராஜகம் அவரை முகம் கடுக்க வைத்தது.

மாஸ்டர் கர்ப்பக்கிரஹத்தை நெருங்கினார். பத்ரகாளியின் கற்சிலை பயங்கரமாய் இருந்தது. குப்பைகளுக்கு மத்தியில் பத்ரகாளியின் சிலை இருந்தாலும் ஒருவித அமானுஷ்ய அலைகளை அது வெளிப்படுத்துவதாக அவர் உணர்ந்தார். பத்ரகாளியைக் கைகூப்பி வணங்கி சில வினாடிகள் நின்றவர் சிலையின் பின்பக்கமாகப் போனார். பின் சுவற்றின் ஒரு

என்.கணேசன்

கல்லின் மத்தியில் குரு தெரிவித்தது போலவே ஒரு திரிகூலம் வரையப்பட்டிருந்தது. குரு அந்தக் கல்லை உடைத்துதான் எடுக்க வேண்டியிருக்கும், ஏனென்றால் கோயில் கட்டிய காலத்தில் சுவரில் வைக்கப்பட்டு சிமெண்ட் பூசப்பட்டு சுண்ணாம்பும் பூசப்பட்டு, அடையாளத்திற்காக சிவப்பு நிறத்தில் திரிகூலக்குறியீடுவரையப்பட்டிருக்கும் என்று சொல்லியிருந்தார். ஆனால் இப்போதோ அந்தக் கல்லை யாரோ பெயர்த்து முன்பே எடுத்து விட்டுத் திரும்ப வைத்திருப்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது.

எதிரி இங்கும் அவருக்கு முன்பே வந்து போயிருக்கிறான்..!

அத்தியாயம் 45

க்ரிஷ் உறக்க நிலையிலிருந்து மீண்ட போதிலும் அவனால் கண்விழிக்க முடியவில்லை. அரைமயக்க நிலையிலேயே அவன் இருந்தான். வேற்றுக்கிரஹவாசியை இப்போது அவனால் உணர முடியவில்லை. அவன் அருகில் இல்லை போலிருக்கிறது. எங்கே போனான்..?

‘நான் சீக்கிரமே போய் விடுவேன். இனி நீ தனியாகவே எல்லாவற்றையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்..’ என்று அவன் சொல்லியிருந்தது க்ரிஷாக்கு நினைவு வந்தது. அப்படிப் போயே விட்டானோ..? சேச்சே.. சொல்லிக் கொள்ளாமல் அப்படிப் போயிருக்க மாட்டான். அவன் நல்லவன்.. நண்பன்.. கசப்பான உண்மைகளைத் தேனில் குழைக்காமல் சொல்பவன்.. அது கூட ‘எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்கிற கற்பனை மயக்கத்தில் இருந்து விடாதே. உன் உலகில் எல்லாமே அழிவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது..’ என்பதை உணர்த்துவதற்காகச் சொல்வதாகச் சொன்னான்.

அந்த அழிவைத் தேடித்தரவிருக்கும் தீய சக்திகளை அவன் கேன்சர் செல்கள் என்றான். இப்போதிருக்கும் மயக்க

நிலையிலும் கூட க்ரிஷ் மனதில் அவன் சொன்ன உவமானம் ஆழமாகப் பதிந்திருந்து பயமுறுத்தியது.

"மனிதனின் உடம்பில் இருக்கிற ஒவ்வொரு செல்லுக்கும் ஒவ்வொரு வேலை இருக்கிறது. அந்த வேலையைக் கச்சிதமாய் செய்து முடித்து விட்டு அது இறந்து விடும். அது உருவாகி அழிவது உடம்பை வளர்ப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் உண்டான, அதற்கு விதிக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்வதற்குத்தான். அதற்கு வேறெந்த தனிப்பட்ட நோக்கமும் இல்லை. ஆனால் கேன்சர் செல்கள் அப்படி அல்ல. அவை உடல்நல நோக்கம் இல்லாமல் தனி தன்னல நோக்கத்துக்காக இயங்குபவை. அவை வேலையை முடித்து அழிந்து போகாமல், பெருகிக் கொண்டே போகிற தன்மை கொண்டவை. அப்படிப் பெருகி வலிமை அடைந்து மற்ற ஒழுங்கான செல்களைச் செயல் இழக்க வைப்பவை. அப்படியே விட்டால் தாங்கள் அழிவதற்கு முன் தாங்கள் இருக்கும் உடலை அழித்து விடும் தன்மை உடையவை.."

பல்லாயிரக்கணக்கான கோடிகளில் சொத்து சேர்த்துக் குவித்தும் திருப்தி அடையாமல் அசுரப்பசியோடு மேலும் மேலும் சேர்த்துக் கொண்டு போகும் அரசியல்வாதிகளையும், அதிகாரிகளையும் கேன்சர் செல்களாக நினைக்கத்தான்

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ்ணுக்குத் தோன்றியது. சில கோடிகளில் அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகள் மட்டுமல்லாமல் மிக ஆடம்பரத் தேவைகள் கூட முடிந்து விடும். அப்படி இருக்கையில், எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகள் கூட இல்லாமல் உழன்று கொண்டிருக்கையில், அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய செல்வத்தைக் கூடச் சுரண்டியெடுத்து, தங்கள் தேவைகளையும், சம்பாத்தியங்களையும் நியாயம் இல்லாத முறையில் சிலர் பெருக்கிக் கொண்டே போகிற போக்கு ஒரு சமுதாயத்தின் அழிவின் போக்காகவே அவனுக்குத் தோன்றியது.

இன்று வார்டு மெம்பர்களின் சம்பாத்தியமே கோடிகளில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால் மற்றவர்களின் சம்பாத்தியம் எந்த அளவில் இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவன் அண்ணன் ஒரு எம்.பி., அவன் தந்தை ஒரு அமைச்சர் என்றாலும் கூட இதை அவனால் நியாயப்படுத்த முடியவில்லை. மிக நெருக்கமான அன்பான குடும்பமாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் இருவரும் அவனிடம் தங்கள் சம்பாத்தியம் பற்றிப் பேசியதில்லை. எதிர்க்கட்சிகளிடமும், ஊடகங்களிடமும் எச்சரிக்கையாக

என்.கணேசன்

இருந்ததை விட அவர்கள் அவனிடம் அதிக எச்சரிக்கையுடன் இருந்தார்கள்..

அவன் எண்ணங்கள் அப்படியே நின்று போய் அவன் கண் முன் இருட்டினுடே ஒரு பாழடைந்த கோயில் தெரிந்தது. உள்ளே அரைகுறை வெளிச்சத்தில் கோரமான பத்ரகாளி சிலை தெரிந்தது. பத்ரகாளி உக்கிரமாகத் தெரிந்தாள். மெல்ல பத்ரகாளியின் விழிகள் அசைந்தன. பத்ரகாளியின் கண்கள் நெருப்பென ஜொலித்தன. அந்த அரைகுறை வெளிச்சமும் அந்தக் கண்களிலிருந்தே வந்திருக்க வேண்டும் என்று அவன் நினைத்தான். அந்தக் கண்கள் அவனையே பார்த்தன. அடுத்ததாக காளியின் எட்டு கைகளும் மெல்ல அசைந்தன. வலக்கரங்கள் நான்கில் சூலம், கத்தி, உடுக்கை, கிளி இருந்தன. இடக்கரங்கள் நான்கில் பாசம், கேடயம், மணி, கபாலம் ஏந்தியிருந்தாள். எல்லாமே ஒரு க்ஷணம் தத்ரூபமாய்த் தோன்றின. எங்கிருந்தோ உடுக்கை சத்தம் கேட்டது. காளி நடனமாட ஆரம்பித்தாள். அவளுடன் சேர்ந்து அண்டசராசரங்களே ஆடுவது போல் க்ரிஷ் உணர்ந்தான். தாளலயத்துடன் வேகமாக காளி ஆடியபோது ஒவ்வொரு அசைவிலும் பிரம்மாண்ட அழகை க்ரிஷ் பார்த்தான்.

இருவேறு உலகம்

திடீரென்று உடுக்கை சத்தம் நின்றது. காளி மறுபடியும் சிலையானாள். மயான அமைதி நிலவ ஆரம்பித்தது.

அப்போதுதான் தூரத்தில் இருட்டில் நின்று கொண்டு யாரோ ஒருவன் அந்தக் கோயிலைப் பார்ப்பதைக் க்ரிஷ் கண்டான். அவன் வந்திராவிட்டால் காளியின் நடனம் தொடர்ந்திருக்குமோ..? பார்க்கும் ஆளின் முகம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை ஆனால் அவன் கண்கள் அந்த இருட்டில் அமானுஷ்யமாய் ஜொலித்தன. அந்த ஆள் சிறிது நேரம் சிலை போல நின்று அந்தக் கோயிலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பின் மெல்ல அவன் கோயிலை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். கோயிலின் உள்ளே நுழைவதற்கு முன் அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.. உடனே எல்லாம் மறைந்து போயின.. யாரவன்..?

க்ரிஷ் இது கனவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமானித்தான். ஏனென்றால் கனவுகள்தான் இப்படி திடுதிப்பென்று முடியும்.. இப்படி நினைக்கையிலேயே மறுபடி அந்தப் பாழடைந்த கோயில் தெரிந்தது. இப்போது அது மாலை இளம் வெயிலில் தெரிந்தது. கனவாக இருந்தால் இப்படித் தொடராதே என்று க்ரிஷ் யோசித்தான். கோயிலுக்குள் பத்ரகாளி சிலை மறுபடி தெரிந்தது. காளி

சிலையைச் சுற்றிலும் குப்பைகள் வறண்ட இலைகள் கிடந்தன. அந்தக் குப்பைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் பத்ரகாளி மோன நிலையில் இருந்தாள். மங்க ஆரம்பித்த அந்த மாலை வேளையில் அந்தக் கோயிலை நோக்கி கம்பீரமான ஒருவர் நடந்து கொண்டிருந்தார். இவர்தான் முந்தைய காட்சியில் இருட்டில் பார்த்த ஆளோ என்ற சந்தேகம் க்ரிஷுக்கு வந்தது. இவர் கண்களும் தீட்சண்யமான கண்கள்தான். ஆனால் இந்தக் கண்களில் பரிசுத்தம் தெரிந்தது. திடீரென்று அந்தக் காட்சியும் மறைந்தது. க்ரிஷ் வேற்றுக்கிரஹவாசியின் அருகாமையை உணர்ந்தான்..

க்ரிஷ் பூரண விழிப்படைந்தான்.

"உன்னால் எனக்கு ஒரு வித்தியாசமான கனவு பாதியில் நின்று விட்டது.."

"அது கனவும் அல்ல. பாதியில் நிற்கவுமில்லை. இரண்டும் உண்மையான காட்சிகள்தான்.."

க்ரிஷ் திகைத்தான்.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் தனக்குள் எழுந்த கோபத்தையும்,

ஏமாற்றத்தையும் சில வினாடிகளில் விலக்கிக் கொண்டார். கோபத்திலும், சுய பச்சாதாபத்திலும் சமநிலை இழக்க வேண்டிய தருணம் அல்ல இது. கண்களை மூடிக் கொண்டு மூச்சை நன்றாகச் சில முறை இழுத்து விட்டார். பின் திரிசூலம் வரைந்திருந்த கல்லை மெல்ல இழுத்தார். சிரமம் இல்லாமல் வந்தது. 'அவன் எப்படி எடுத்திருப்பான்..?' என்ற கேள்வி மனதில் வந்து போனது. சுவரை உடைக்காமல், மற்ற கல்களையும் சேதப்படுத்தாமல் எப்படி கச்சிதமாக எடுத்து அப்படியே திரும்ப வைத்திருக்கிறான் என்று மனதில் வியந்தவராக அந்தக் கல்லைக் கீழே வைத்தார். கல்லைப் பெயர்த்த இடத்தில் பார்த்தபோது எடுத்த கல்லின் கீழ் இருந்த கல்லின் நடுவே ஒரு பெரிய துளை தெரிந்தது. அதனுள் அவர் கையை விட்டார். சின்ன மர டப்பா ஒன்று அவர் கையில் பட்டது. அதை வெளியே எடுத்தார். டப்பாவைத் திறந்து பார்த்தார். காலியாக இருந்தது. அது கண்டிப்பாகக் காலியாக இருந்திருக்க வழியே இல்லை. மிக முக்கியத் தகவல் ஒன்று அந்த நாளில் அந்த முகூர்த்த வேளையில் அவர் கைக்குக் கிடைப்பது மிக அவசியம் என்று குரு சொல்லியிருந்தார். அவர்கள் இயக்கத்தின் ரிஷிமார்கள்

என்.கணேசன்

பல்லாண்டு காலமாய் தவமிருந்து கட்டிக் காத்த சக்திக்கான குறிப்பு ஏதோ இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருந்தார்.

அதை எதிரி எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான்.. அவனுக்கு எப்படி இந்த இடம் பற்றியும், அந்தக் குறிப்பு பற்றியும் தெரியும்..? அவன் எப்போது இங்கு வந்து எடுத்துக் கொண்டு போனான்..? அந்தக் குறிப்பில் என்ன இருந்தது..? அதை எதிரி தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியிருக்க வாய்ப்பிருக்கிறதா என்ற கேள்விகள் சரமாரியாக அவர் மனதில் எழுந்தன. திரும்பவும் அந்த மர டப்பாவை அப்படியே முன்பு இருந்த இடத்தில் வைத்து விட்டு, கல்லையும் பழைய இடத்திலேயே பொருத்தி விட்டு தளர்ச்சியுடன் பத்ரகாளி சிலைக்கு முன் வந்து நின்றார்.

‘பூஜைகள் நின்று போனவுடன் உன் சக்திகளும் முடிந்து போய் விட்டதா..? ரகசியமாய் வைக்க எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கையில் உன் சன்னதியில் உன் பின்னால் உன் பாதுகாப்பில் எங்கள் ரிஷிகள் வைத்திருந்தார்களே. அதைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டியது உன் கடமையல்லவா..? ஏமாற்றி விட்டாயே தாயே..!’ என்று அவர் மனம் புலம்பியது.

இருவேறு உலகம்

ஒரு கூணம் காளி சிலை உயிர்பெற்றது போலத் தோன்றியது. பத்ரகாளி தத்ரூபமாய் நின்றது போல் அவர் உணர்ந்தார். அது அந்தக் கூண நேரம் மாத்திரமே. அடுத்த கூணம் காளி கல்லாகவே மாறியிருந்தாள். மெய்சிலிர்த்துப் போய் காளியைப் பார்த்தவர் தரையில் இருந்த குப்பைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் சாஷ்டாங்கமாய் கீழே விழுந்து வணங்கி விட்டு எழுந்தார். அவர் எழுகையில் அவர் குருவின் பேனா கீழே விழுந்தது. விழுந்த வேகத்தில் இருபகுதியாகப் பிரிந்தது. பேனாவின் உள்ளே 'ரீஃபில்லை'ச் சுற்றி ஒரு காகிதம் சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

திகைப்புடன் அதைக் கையில் மாஸ்டர் எடுக்கையில் யாரோ வரும் காலடியோசை கேட்டது.

அத்தியாயம் 46

யாரோ வரும் காலடியோசை கேட்டதுமே மாஸ்டரின் கை அந்தப் பேனாவுக்குள் சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த காகிதத்தை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டது. வருவது எதிரியாக இருக்குமோ என்ற எண்ணம்தான் முதலில் மனதில் எழுந்தது. ஆனால் அந்த ஆட்களை முந்தி வந்த அலைவரிசைகள் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்றாலும் அவன் அலைவரிசைகளை மறைப்பதில் வல்லவன் என்று முன்கூட்டியே அறிந்திருந்த தகவல் எச்சரிக்கை விடுத்தது. அவர் வேகமாக அந்தக் காகிதத்தைத் தன் சட்டைப்பையில் வைத்துக் கொண்டு பத்ரகாளியின் பின்னால் மறைவாக நின்று கொண்டு மெல்ல எட்டிப் பார்த்தார். இரண்டு இளைஞர்கள் சாராய பாட்டிலுடன் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். சற்று முன் வேகமெடுத்த இதயத்துடிப்புகள் இயல்பு நிலைக்கு வர 'இங்கிருக்கும் காலி பாட்டில்கள் இவர்கள் கைங்கர்யம் தானா..?' என்று எண்ணியவர் அமானுஷ்யமாய் ஒரு வினோத ஒலியை எழுப்பியபடி சிலையின் பின்னால் இருந்து தாவிச் குதித்தபடி வெளியே வந்தார்.

இருவேறு உலகம்

"உங்கள் ரத்தம் வேண்டும் பிள்ளைகளே.." என்று ஹிந்தியில் பெண்குரலில் கிறீச்சிட்ட குரலில் அவர் சொன்னார்.

எதிர்பாராமல் அரையிருட்டில் இருந்து வெளிப்பட்ட உருவமும் அதன் ஒலியும், இரத்தம் கேட்டதும் அந்த இளைஞர்களிடம் பெரும் பீதியைக் கிளப்பி விட்டது. ஒரு கூடினம் பயத்தில் உறைந்து போன இருவரும் அடுத்த கூடினம் அங்கிருந்து புயல் வேகத்தில் ஓடி மறைந்தார்கள். மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். பயத்தின் இயல்பே இதுதான். கண்டது என்ன, கேட்டது என்ன என்றெல்லாம் நின்று ஆராய்ச்சி செய்ய விடாது.. ஆனால் இரத்தம் கேட்கும் இந்தக் கோயிலுக்கு இனி சாராய பாட்டில்களோடு சீக்கிரத்தில் யாரும் வர மாட்டார்கள் என்று எண்ணியவராக தீப்பெட்டி எடுத்து ஒரு தீக்குச்சியை உரசி அந்த வெளிச்சத்தில்,தான் எடுத்து வைத்திருந்த தாளில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தார். ஒரு எளிமையானவரைபடமாக அது இருந்தது.

ஒரு பனிமலையில் ஓரிடத்தில் ஒரு திரிகூலம்.. அதன் மேல் ஆகாயத்தில் ஒரு பறவை. அவ்வளவுதான். அந்தத் தீக்குச்சியில் நெருப்பு தீர்வதற்கு முன் அந்த வரைபடத்தை மனதில் பதித்துக் கொண்ட மாஸ்டருக்கு எதிரி எடுத்துக் கொண்டு போன தாளிலும் இதேவரைபடம் இருந்ததா அல்லது

என்.கணேசன்

வேறுபடம் இருந்ததா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் குரு தன் பிரிய சிஷ்யனுக்கு என்று அனுப்பி இருந்த செய்தியைச் சரியான நாளில் சரியான முகூர்த்தத்தில் பெற்றுக் கொண்ட திருப்தியில் கண்கள் ஈரமாயின. இது சொல்லும் தகவல் என்ன, தொடர்ந்து அவர் செய்ய வேண்டியதென்ன என்பது இனிமேல்தான் பிடிபடும் என்றாலும் இப்போதைக்கு இது போதும்.

ஈரமான கண்களுடன் மாஸ்டர் அரையிருட்டில் தெரிந்த பத்ரகாளியைப் பார்த்து கைகூப்பியபடி சொன்னார்.

"உன் முன்னிலையில் எனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தகவலைப் பெற்று விட்டேன். சற்று முன் ஏமாற்றி விட்டதாகச் சொன்னதற்கு என்னை மன்னித்து விடு தாயே. எத்தனைதான் ஞானம் பெற்றாலும் சமயத்தில் மனம் சராசரியாகி விடுகிறது.. அவசரப்பட்டு முடிவெடுத்து வெளிக்கொட்டியும் விடுகிறது.."

உடனடியாக அங்கிருந்து வெளியேறி விடாமல் அங்கிருந்த குப்பைகளையும், மது பாட்டில்களையும் அப்புறப்படுத்தி சுத்தம் செய்து விட்டு சில நிமிஷங்கள் பத்ரகாளி சிலை முன் அமர்ந்து தியானம் செய்து வணங்கி

இருவேறு உலகம்

விட்டுத்தான் மாஸ்டர் கிளம்பினார். செல்லும்போது மனம் லேசாக இருந்தது.

இருட்டில் கங்கைக்கரையில் நிறைய நேரம் பல சிந்தனைகளுடன் அவர் அமர்ந்திருந்தார். கரையில் யாத்திரீகர்கள் ஆரவாரம் ஓய்ந்து அவர் தனியாக அமர்ந்திருந்தபோது அந்த நதி மட்டுமே அவர் துணையாக இருந்தது. இன்றைய நிகழ்வை நினைத்துப் பார்த்தபோது குருவின் அருள் அவரைக் கைவிட்டு விடவில்லை என்று தோன்றியது. குரு தன் பிரிய சிஷ்யனுக்கு வெளியே ஒரு பொதுவான தகவல் எழுதி வைத்தாலும் உள்ளே ஒரு முக்கியத் தகவலையும் வைத்து விட்டுதான் சென்றிருக்கிறார். ஒருவேளை வெளித்தகவல் எதிரியின் கண்ணில் பட்டு அதை அவன் எடுத்துச் சென்றிருந்தாலும் முக்கியத் தகவல் கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்ற நிம்மதியில்தான் வருத்தமில்லாமல் அவர் மரணத்தைச் சந்தித்திருக்கிறார்..

குருவின் மரணத்தை நினைக்கையில் எதிரி மீது வந்த ஆத்திரத்தை அவரால் குறைக்க முடியவில்லை.

"நீ எப்படிப்பட்ட திறமைசாலியாக இருந்தாலும் சரி, க்ரிஷ் போன்ற ஜீனியஸை உன் பகடைக்காயாக

என்.கணேசன்

உபயோகப்படுத்திக் கொண்டாலும் சரி என் கடைசி மூச்சு வரை உன்னை எதிர்த்துப் போராடுவேன்" என்று மர்ம எதிரியை நினைத்துச் சொன்னார்.

கண்டது கனவல்ல உண்மைக் காட்சிகள்தான் என்பதை வேற்றுக்கிரஹவாசி தெரிவித்தவுடன் ஏற்பட்ட திகைப்பு அவனுக்குள் பல கேள்விகளை எழுப்பியது. வேற்றுக்கிரஹவாசியிடம் க்ரிஷ் கேட்டான்.

"யார் அவர்கள்..?"

"ரெண்டு பேரும் உன் விதியோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள். முதல் காட்சியில் பார்த்தவன்தான் உன் எதிரி.."

"அவனை எங்கே சரியாகப் பார்த்தேன். இருட்டில் சரியாகத் தெரியவில்லை.. சரி இரண்டாம் காட்சியில் பார்த்தது..?"

"அந்த ஆள் உன்னை எதிரியின் ஆளாகப் பார்க்கிறவர்..?"

இருவேறு உலகம்

"குழப்பாதே.."

"அவர்கள் இரண்டு பேர் பற்றியும் என்னிடம் கேட்காதே. நீயாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள் அவர்கள்.."

"அவர்களை நான் இதுவரை பார்த்தது கூடக் கிடையாதே.."

"இனி பார்க்க வேண்டி வரும். அப்போது புரிந்து கொள்."

வேற்றுக்கிரஹவாசி சில விஷயங்களில் பிடிவாதமானவன். சொல்ல வேண்டாம் என்று தீர்மானித்து விட்டால் பின் அவன் கண்டிப்பாகச் சொல்ல மாட்டான்..

"சரி அந்தப் பாழடைந்த கோயில் எங்கே இருக்கிறது..?"

"வாரணாசி எல்லையில் இருக்கிறது..?"

"அவர்கள் ஏன் அங்கே போகிறார்கள்..?"

"அவர்களுக்கு வேண்டிய தகவல் அந்தக் கோயிலில் இருக்கிறது. அதைத் தேடிப் போகிறார்கள்.."

என்.கணேசன்

"அதையேன் முழு இருட்டில் ஒருத்தரும், அரையிருட்டில் ஒருத்தரும் தேடிப் போகிறார்கள். நல்ல வெளிச்சத்திலேயே போகலாமே.."

"முதல் ஆளுக்கு ரகசியம் முக்கியம். இரண்டாம் ஆளுக்கு முகூர்த்தம் முக்கியம்.."

க்ரிஷாக்குக் குழப்பம் அதிகமானதே ஒழியக் குறையவில்லை. இப்படியே தொடர்ந்தால் தலை வெடித்து விடும் போல இருந்தது. அவன் பேச்சை மாற்றினான்.

"இனி எவ்வளவு நாள் நான் இங்கேயே இருக்க வேண்டும்..? வீட்டுக்கு எப்போது போவது..?"

"நீ மரணத்திலிருந்து இப்போதைக்குத் தப்பி விட்டாய். அதனால் இனி நாம் போய் விடலாம். உன்னை அந்த மலையிலேயே விட்டு விட்டு நானும் கிளம்புகிறேன்.."

"மரணத்திலிருந்து இப்போதைக்குத் தப்பி விட்டாய்.." என்று அவன் சொன்னதை க்ரிஷ் கவனித்தான்.

"சரி இனியும் எனக்கு ஆபத்து வந்தால், நீயும் போய் விட்டால் யார் என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள்..? நான் என்ன செய்வது..?"

இருவேறு உலகம்

"நான் உனக்கு ஒரு பேருண்மையைச் சொல்லட்டுமா..?"

"சொல்.."

"எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் யாரை நம்பியும் வாழாதே. உனக்குத் தேவையானதை எல்லாம் கொண்டு வந்து தர உனக்குள்ளே ஒரு மஹாசக்தி இருக்கிறது. அந்த சக்தி அலைவரிசையில் நீ இருக்கும் வரை உனக்கு வேண்டியது எதுவும் கிடைக்காமல் போகாது.."

"அந்தச் சக்தி அலைவரிசையில் இருப்பது எப்படி..?"

"அதை நீயேதான் கண்டுபிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். சரி நாம் கிளம்பலாமா..?"

க்ரிஷ் தலையசைத்தான். அடுத்த கூணம் தனக்குள் ஏதோ ஊடுருவுவதை அவன் உணர்ந்தான். பின் லேசாவது போல் உணர்ந்து கடைசியில் அவன் நினைவிழந்தான்..

என்.கணேசன்

வியாழக்கிழமை   காலையில்   சதாசிவ   நம்பூதிரியின்
வீட்டுக்குள்   மனோகருடன்   புதியதொரு   வேஷத்தில்   மர்ம
மனிதன்   நுழைந்தான்.

அத்தியாயம் 47

நெற்றி நிறைய திருநீறு, கழுத்தில் ருத்திராட்ச மாலை, பளிச் வெள்ளையில் விலையுயர்ந்த வேட்டி, சட்டை, நடையில் வேகம் கலந்த தனி மிடுக்கு என்ற அடையாளங்களுடன் சதாசிவ நம்பூதிரியைச் சந்திக்க மனோகருடன் மர்ம மனிதன் உள்ளே நுழைந்தான். மனோகர் வந்த காரையே பார்த்து முன்பு பிரமித்திருந்த சங்கர நம்பூதிரிக்கு இப்போது மனோகரின் முதலாளி வந்திறங்கிய ரோல்ஸ் ராய்ஸ் காரைப் பார்த்தவுடன் பிளந்த வாய் மூடச் சிறிது நேரம் எடுத்துக் கொண்டது. இப்போது யோசிக்கையில் இரண்டு ஜாதகங்கள் பார்க்க இந்த ஆள் தந்த நாற்பதாயிரம் ரூபாய் அதிகத் தொகை அல்ல என்று தோன்றியது. 'அப்பா அந்த இரண்டு ஜாதகங்கள் அலச எவ்வளவு அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.. அதுவும் இனி ஜாதகம் பார்ப்பதில்லை என்ற பிடிவாதத்தை இந்த ஆளுக்காக விட்டுக் கொடுத்து ஜாதகம் பார்த்திருக்கிறார்..'

என்.கணேசன்

சங்கர நம்பூதிரி பணிவுடனும், பயபக்தியுடனும் மர்ம மனிதனைப் பார்த்துக் கைகூப்பினார். மனோகர் அவரை அறிமுகப்படுத்தினான்.

"இவர் பெரியவரோட மகன். இவரும் ஜோஸ்யர்தான்.."

மர்ம மனிதன் மிகுந்த மரியாதையுடன் கை கூப்பினான். அந்த மரியாதையில் புளங்காகிதம் அடைந்த சங்கர நம்பூதிரி அவர்களை மாடிக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

சதாசிவ நம்பூதிரி சாய்வு நாற்காலியில் கண்களை மூடி அமர்ந்திருந்தார். மேலே வரும் காலடி ஓசைகளைக் கேட்டு விட்டுக் கண்களைத் திறந்த அவரிடம் மனோகர் சொன்னான்.

"ஐயா வணக்கம். சார்தான் என் முதலாளி.."

மர்ம மனிதன் சங்கர நம்பூதிரிக்குக் காட்டிய மரியாதையை விடக்கூடுதல் மரியாதையுடன் கைகூப்பினான். சதாசிவ நம்பூதிரியும் மரியாதையுடன் கைகூப்பி விட்டு எதிரே இருந்த நாற்காலிகளில் அமரக் கை காட்டினார். மனோகர் அமரவில்லை. மர்ம மனிதன் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து விட்டு மனோகரைப் பார்த்து லேசாகத் தலையசைத்தான். மனோகர் கிளம்பி விட்டான். சங்கர நம்பூதிரிக்கு அவர்கள்

இருவேறு உலகம்

என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை அறிய ஆவல் இருந்தாலும் வேறு வழியில்லாமல் அவனுடனேயே கீழிறிங்கி விட்டார். 'அப்பா மட்டும் புத்திசாலியாக இருந்தால் இந்த ஆளிடம் இனியும் ஒரு பெருந்தொகை கறந்து விடலாம். ஆனால் சூரியன் எப்படி மேற்கில் உதிக்காதோ அது போல இவரும் அதைச் செய்ய மாட்டார்..' என்று அவர் மனம் அங்கலாய்த்தது.

சதாசிவ நம்பூதிரி எதிரில் இருந்த மர்ம மனிதனைக் கூர்ந்து பார்த்தார். மர்ம மனிதன்தான் வந்த பாத்திரமாகவே மாறி இருந்ததால் அவருக்கு முந்தைய நாள் இரவு வீட்டுக்கு வெளியில் இருட்டில் கண்காணித்த மனிதன் என்று தோன்றவேயில்லை. சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு எதிரில் அமர்ந்திருந்த ஆள் கம்பீரமாகவும், ஆன்மிகவாதியாகவும், நல்ல துடிப்பான மனிதராகவும் தெரிந்தார். சக்தி அலைகளைப் படிப்பதில் வல்லவரான மாஸ்டரே இங்கிருந்திருந்தாலும் கூட இப்போது மர்ம மனிதனின் சுயரூபத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாகத் தானிருந்திருக்கும் என்கிற நிலையில் சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு சந்தேகம் தோன்றாமல் இருந்தது ஆச்சரியமில்லை.

என்.கணேசன்

மர்ம மனிதன் அவரிடம் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான்.

"வணக்கம் ஐயா. நான் கனகசபை. பூர்வீகம் தஞ்சாவூர்ப் பக்கம். தொழில் விஷயமா குஜராத்ல போய் செட்டில் ஆனவன்.."

சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு அவன் தொழில் பற்றியோ சேர்த்திருக்கும் சொத்து பற்றியோ விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளத் தோன்றவில்லை. அவர் ஆர்வத்துடன் தன் பழைய சந்தேகத்தைக் கேட்டார்.

"சந்தோஷம்.. உங்க ஆள் நீங்கள் ஜோஸ்யத்தைக் கரைச்சுக் குடிச்சவரனு சொன்னார். உங்களுக்கு எப்படி ஜோஸ்யத்தில் ஆர்வம்..?"

"ஐயா ஆரம்பத்தில் நான் ஜோஸ்யத்தை நம்பாமல்தான் இருந்தேன். என் குருநாதர்தான் அது ஒரு சயின்ஸ். எல்லாத்தையுமே சொல்லிடாட்டியும் முக்கியமான பல தகவல்களை நாம் சுலபமாய் தெரிஞ்சுக்கலாம்னு சொல்லி எனக்கு ஜோஸ்யத்தில் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தினவர். அதுல இறங்கினதுக்கு அப்புறம் அதுல ஆர்வம் அதிகமாயி ஆழமாவே போயிட்டேன்.."

இருவேறு உலகம்

"இந்த ரெண்டு ஜாதகங்கள் யாரோடது..? உங்களுக்கு எப்படிக் கிடைச்சது..?"

மர்ம மனிதன் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் பதிலளித்தான்.

"ரெண்டு ஜாதகங்களையும் எனக்கு குருதான் கொடுத்தார். இந்த ரெண்டு ஜாதகத்தையும் பாரு. அவங்க என்ன ஆவாங்கன்னு சொல்லுன்னார். நான் பார்த்தேன். ரெண்டும் ரொம்ப ஸ்வாரசியமான ஜாதகங்கள்.. முடிஞ்சா வரலாற்றையே புரட்ட முடிஞ்ச ஜாதகங்கள்.. ஆனா இப்ப நடப்பு தசைல ஆபத்தான கட்டத்துல இருக்கிறதா எனக்கு பட்டுச்ச.."

"உங்க கணிப்பு உண்மைதான். உங்க குரு என்ன சொல்றார்..?"

"அவர் கிட்ட நான் கேட்கறதுக்குள்ள அவர் காலமாயிட்டார்.." மிகுந்த வருத்தத்துடன் மர்ம மனிதன் சொன்னான்.

சதாசிவ நம்பூதிரி தன் முன்னால் டீப்பாயில் வைத்திருந்த இரண்டு ஜாதகங்களையும் ஆழ்ந்த யோசனையுடன் பார்த்தார். மர்ம மனிதன் அவரையே கூர்ந்து பார்த்தான். அவனுக்கு அவர் மனதில் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய ஆவலாக

இருந்தது. அவனுக்கு இருக்கும் சக்தியின் பரிமாணத்திற்கு அவனால் சுலபமாக ஊடுருவிப் பார்க்க முடியும். ஆனால் அவரிடம் தன் சக்தியை உபயோகிப்பதில் ஒரு பிரச்னையை அவன் உணர்ந்தான். உண்மையான ஆன்மிகவாதியும், சாத்வீகியுமான அவர் அவன் சக்தி ஊடுருவலை உணர் முடிந்த நுட்பநிலை கொண்டவர். நேற்றிரவு உணர்ந்தும் இருந்தவர். இப்போது அவன்தான் நேற்று இரவு இங்கு வந்தவன் என்று ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்ள அதிக நேரம் ஆகாது. அவர் தெரிந்து கொண்டார் என்றால் பிறகு அனாவசியமாய் அவரைக் கொல்ல வேண்டி இருக்கும். இப்போதிருக்கும் சூழ்நிலையில் அது தேவையில்லாத சக்தி விரயமாய் இருக்கும். எனவே அவர் வாய் மூலமாகவே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதுதான் நல்லது..

சதாசிவ நம்பூதிரி கேட்டார்.

"ஜாதகங்களைக் கொடுத்தப்ப உங்க குரு இந்த ரெண்டு ஜாதகங்களும் யாருடையதுன்னு சொல்லலியா..?"

"இல்லை. பாருன்னு மட்டும்தான் சொன்னார்.. நானும் அவர் நான் பார்த்துச் சொல்றதுக்குள்ளே இறந்துடுவார்னு தெரியாததாலயும், யாருன்னு தெரிஞ்சதுக்கப்பறம் ஜாதகம்

இருவேறு உலகம்

பார்த்தால், தெரிஞ்ச விஷயங்கள் நம் கணிப்பை
பாதிச்சுடுமோங்கறதாலயும் கேட்கலை.."

சதாசிவ நம்பூதிரி தலையாட்டினார்.

மர்ம மனிதன் தொடர்ந்து உணர்ச்சிகரமாகச் சொன்னான்.

"பார்த்த பிறகு இவ்வளவு அருமையான ஜாதகர்கள்
இப்போது ஆபத்தான கட்டத்தில் இருப்பார்களே அவர்களுக்கு
என்ன ஆகும், தப்பிப்பார்களா இல்லை மாட்டிக்
கொள்வார்களாங்கற சந்தேகம் என்னை அரிக்க
ஆரம்பிச்சுடுச்சு. முகம் தெரியாத மனுஷங்களா அவங்க
இருந்தாலும் அந்த ஒரு நெருடலை என்னால தவிர்க்க
முடியல.. அதனாலதான் ரெண்டாவதா ஒரு நல்ல ஜோஸ்யர்
கருத்தையும் கேட்கலாமேன்னு தோணுச்சு.. என்னுடைய ஒரு
கெட்ட பழக்கம் என்னன்னா, ஒரு விஷயத்துல இறங்கிட்டா
அதோட முடிவுவரைக்கும் தெரிஞ்சுக்கறவரைக்கும் நிம்மதியா
இருக்க முடியாது. மனசுல அந்தக் கேள்விக்குறி பெருசா
நிக்கும்.. நின்னுகிட்டே இருக்கும்.."

சதாசிவ நம்பூதிரி க்ரிஷின் ஜாதகத்தைக்
கையிலெடுத்தபடி சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"இந்த ஜாதகன் இப்ப உயிரோட இருக்கவே வாய்ப்பு குறைவு. போன அமாவாசையிலேயே காலமாயிருக்கலாம்.."

மர்ம மனிதனுக்கு அவரை மனதினுள் மெச்சாமல் இருக்க முடியவில்லை. மெல்லக் கேட்டான்.

"ஒருவேளை பிழைச்சிருந்தா அவன் கண்டத்துல இருந்து முழுசா தப்பிச்சதா நாம எடுத்துக்கலாமா ஐயா..?"

"இல்லை. இன்னும் நிறைய ஆபத்து காத்துகிட்டிருக்கு. ஆபத்துக்காலம் இன்னும் ஆறு மாசம் இருக்கு. ஆனா பையன் மஹாபுத்திசாலி. நல்ல ஆத்மா. அன்பானவன்.. புதனின் வேகமாய் புரிந்து கொள்ளும் திறமையும், சனியின் ஆழமாய் உணரக்கூடிய ஞானமும் இருக்கிறவன். அதனால கஷ்டம்னாலும் எதையும் சமாளிக்கற வாய்ப்பும் இல்லாமலில்லை.."

மர்ம மனிதனும் அந்த சாத்தியக்கூறில்தான் சின்னதாய் ஒரு அபாயத்தை உணர்ந்திருந்தான். கிழவரும் அதே முடிவைத்தான் எட்டியிருக்கிறார்..

அடுத்ததாக சதாசிவ நம்பூதிரி மற்ற ஜாதகத்தை எடுத்தார்.

இருவேறு உலகம்

"இந்த ஜாதகரும் ஒரு தர்மாத்மா. ஆரம்பகாலத்தில் நாஸ்திகராய் இருந்திருக்க வாய்ப்பு இருக்கு. பின் ஆன்மிகத்துல இழுக்கப்பட்டிருப்பார். பல மஹாசக்திகளை இந்த ஆள் கண்டிப்பாய் தன் வசமாக்கி இருப்பார். இவருக்கும் இனி ஆறுமாச காலம் ஆபத்தாய்தான் இருக்கும். இவர் பின்னால பல பலம் வாய்ந்த ஆட்கள் இருப்பார்கள். அதே போல எதிரிகளும் பலம் வாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். கிரஹங்கள் யுத்த சூழலைச் சொல்றதால இவர் விதியையும் நிச்சயமாய் சொல்றதுக்கில்லை.."

மாஸ்டரின் ஜாதகத்தை நன்றாக அலசியிருந்ததால் இதையும் மர்ம மனிதன் அறிந்திருந்தான். யதார்த்தமாய் கேட்பது போல் அவன் மெல்லக் கேட்டான்.

"ஐயா உண்டு, இல்லை என்று முடிவாகச் சொல்வதல்லவா விஞ்ஞானம். இப்படி நிச்சயமாய் சொல்ல முடியாதபோது ஜோஸ்யத்தை எப்படி விஞ்ஞானமனு சொல்றது..? இதை என் குரு கிட்டயே கேட்டிருப்பேன். அவர் இல்லாததால உங்க கிட்ட கேட்கிறேன்.. தப்பா நினைச்சுக்கக் கூடாது.."

"விஞ்ஞானம் படிச்ச டாக்டர்கள் கூட பிழைக்கறதுக்கு வாய்ப்பு 50 சதவீதம், 40 சதவீதமனு சொல்றாங்களே. அது

என்.கணேசன்

அவங்க தப்போ, விஞ்ஞானத்தோட தப்போ இல்லை. சாதகமும், பாதகமும் ஒண்ணை ஒண்ணு மிஞ்சற மாதிரி இருக்கறப்போ முடிவா சொல்ல கடவுளாலதான் முடியும், ஜோஸ்யனும், டாக்டர்களும் தெளிவாய் தெரிஞ்சதை மட்டும்தான் உறுதியா சொல்ல முடியும். மத்ததச் சொல்ல முடியாது.."

மர்ம மனிதன் அவருடைய வாதத்தை ரசித்தான். ஆனால் ஒரு உண்மையை அவன் அறிவான். எல்லாத் தகவல்களையும் பெற்ற பின் சாதக பாதகங்கள் சரிசமமாகவே இருந்தால் கூட வாக்கு பலிதம் உள்ள ஒரு திறமையான ஜோஸ்யன் தன் உள்ளுணர்வால் முடிவாக ஒன்றை உணர்வான். இந்த மனிதரும் அதை உணர்ந்திருக்காமல் இருக்க மாட்டார். அதை மெல்ல அவன் வரவழைப்பான். அதற்கு முன்தான் அறிய வேண்டியிருந்த முக்கியக் கேள்வியை அவன் மெல்லக் கேட்டான்.

"இந்த ரெண்டு பேரும் எதிரிகளானால் யார் ஜெயிப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ஐயா..?"

அத்தியாயம் 48

மர்ம மனிதனின் அந்தக் கேள்வி சதாசிவ நம்பூதிரியைத் திடுக்கிட வைத்தது. அவர் இந்தக் கோணத்தில் அந்த இரண்டு ஜாதகங்களையும் பார்த்திருக்கவில்லை என்பதை அவர் திகைப்பில் இருந்தே மர்ம மனிதன் யூகித்தான். அவனையே சில வினாடிகள் யோசனையுடன் அவர் பார்த்தார். மர்ம மனிதன் தன் முகத்தை இயல்பாகவே வைத்திருந்தான்.

சதாசிவ நம்பூதிரி மெல்ல தன் பார்வையை அந்த ஜாதகங்கள் மீது திருப்பினார். இரண்டு நிமிஷங்கள் அந்த ஜாதகங்களை ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் பார்த்து விட்டு அவர் மெல்லச் சொன்னார்.

"ரெண்டு பேரும் எதிரிகளானா ரெண்டு பேருக்குமே அழிவுதான்.."

மர்ம மனிதன் தனக்குள்ளே எழுந்த புன்னகையைச் சாமர்த்தியமாக மறைத்தான். அவன் முகத்தில் போலியான கவலை குடிகொண்டது. சதாசிவ நம்பூதிரி அவனிடம் கேட்டார்.

என்.கணேசன்

"நீங்க எதனால் அந்தக் கோணத்துல பார்த்தீங்க..?"

மர்ம மனிதன் சொன்னான்.

"ரெண்டு பேருமே வலிமையானவங்க. ரெண்டு பேருக்குமே ஆபத்தான காலம். ரெண்டு பேருக்குமே பலமான எதிரிகள் இருப்பாங்கன்னு எல்லாம் தெரிஞ்சப்ப, ஏன் ரெண்டு பேருமே ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் எதிரியாய் இருந்துடக் கூடாதுன்னு தோணுச்சு. அதான் கேட்டேன்.."

"கிரஹங்கள் அப்படித்தான் இருக்கு. ஆனால் ரெண்டு நல்லவங்களுக்கு மத்தியில சின்ன பிணக்குகள் வரலாமே ஒழிய பெரிய பகை வர வாய்ப்பு குறைவுங்கறதால நான் அந்தக் கோணத்துல யோசிச்சப் பார்க்கல.."

'உன் சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லாதே கிழவா, ஜோஸ்யம் என்ன சொல்கிறது என்பதைச் சொல்..' என்று மனதுக்குள் கடுகடுத்த மர்ம மனிதன் வெளியே பொறுமையாகக் கேட்டான்.

"ஆனால் ஜோஸ்யப்படி அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கல்லவா ஐயா..?"

இருவேறு உலகம்

இரண்டு ஜாதகங்களையும் மாறி மாறிப் பார்த்து விட்டு "இருக்கு.." என்று சதாசிவ நம்பூதிரி ஒத்துக் கொண்டார். ஆனால் அந்த இரண்டு ஜாதகங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்ததில் அவர்களை நிஜ மனிதர்களாகவே உணர்ந்து விட்டிருந்த அவருக்கு மிக நல்லவர்களான அவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் எதிரியாவதை எண்ணிப் பார்க்கவே கசந்தது.

அவர் அவனிடம் தொடர்ந்து சொன்னார்.

"இவங்க ஜாதகப்படி ரெண்டு பேருக்குமே மறைமுக எதிரிதான் உண்மையான எதிரியாக இருப்பான்.."

"நானும் அதைக் கவனிச்சேன்.."

அவன் ஒத்துக் கொண்டான்.

சதாசிவ நம்பூதிரி ஒரு கூடினம் தயங்கி விட்டு அவனிடம் தாழ்ந்த குரலில் கேட்டார்.

"நீங்க இந்த ரெண்டு ஜாதகங்களையும் பத்தி யார் கிட்டயாவது பேசினீங்களா..? இங்கே என்கிட்ட குடுத்துப் பார்க்கச் சொன்னதா சொன்னீங்களா..?"

என்.கணேசன்

"ஜோஸ்யம் தெரிஞ்ச சில பேர்கிட்ட இந்த ஜாதகங்களைக் காமிச்சிருக்கேன். அவங்க கிட்ட இந்த ஜாதகங்கள உங்க பார்வைக்கு அனுப்பி இருக்கறதை சொல்லியும் இருக்கேன். ஏன் கேக்கறீங்க..?"

சதாசிவ நம்பூதிரி குரலை உயர்த்தாமலேயே சொன்னார்.

"அவங்கள்ல ஒருத்தர் இவங்களோட ரகசிய எதிரியாய் இருக்க வாய்ப்பிருக்கு. இல்லாட்டி அவங்க மூலமா அந்த ரகசிய எதிரிக்குத் தகவல் போயிருக்கு. ஏன் சொல்றேன்னா இந்த ஜாதகங்களை அலசிகிட்டிருக்கறப்ப நேத்து ராத்திரி அந்த ரகசிய எதிரி இங்கே வந்திருந்தான்.."

"ஐயா என்ன சொல்றீங்க..?"

மர்ம மனிதன் தன் முகத்தில் பேரதிர்ச்சியைக் காட்டினான். சதாசிவ நம்பூதிரி தன் நேற்றிரவு அனுபவத்தைச் சுருக்கமாக அவனிடம் தெரிவித்தார். மர்ம மனிதன் வாயடைத்துப் போனது போல் காட்டிக் கொண்டான். பின் உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கேட்பது போல் அவரிடம் கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

"ஐயா நீங்க ஏன் அந்த ஆளோட ஆருட ஜாதகத்தை இன்னும் விரிவா பார்க்கக்கூடாது..? அவன்தான் போயிட்டானே.."

"மேற்கொண்டு பார்க்க வேண்டாம்னு சொன்னதும் எனக்கு ஆருடம்தான். அதனால விஷப்பரிட்சைல நான் இறங்கலை. இறங்கப் போறதுமில்லை. உங்களுக்குத் தகவல் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.." சதாசிவ நம்பூதிரி உறுதியாகச் சொல்லித் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்.

'உனக்கு ஆயுசு கெட்டி கிழவா..' என்று மனதினுள் மெச்சினாலும் அவரது முடிவால் வருத்தம் கொள்வது போல் அவன் காட்டிக் கொண்டான். பின் யோசனையுடன் சொல்வது போல் சொன்னான்.

"எனக்கு இவங்க ரெண்டு பேர் யாருன்னே தெரியலை. ஜாதகங்கள் ஸ்வாரசியமா இருந்ததாலதான் நானும் ஆழமா பார்த்து உங்களையும் பார்க்கச் சொன்னேன்.. நீங்க சொன்ன மாதிரி நான் இந்த ஜாதகங்களைப் பத்திப் பேசின ஆட்கள்லயோ, அந்த ஆட்களுக்குத் தெரிஞ்சவங்கள்லயோ இவங்களோட எதிரி இருந்தா அவங்களைக் கண்டுபிடிச்ச அவங்க மூலமா இந்த ரெண்டு பேரைக் கண்டு பிடிக்கப்

என்.கணேசன்

பார்க்கணும்.. கஷ்டம்தான் ஆனால் முயற்சி செஞ்சா முடியாததில்லை.."

சதாசிவ நம்பூதிரி ஒன்றும் சொல்லாமல் தலையசைத்தார். அவன் அவர் எதாவது சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து, சொல்லாமல் போகவே மெல்லக் கேட்டான்.

"நீங்க பார்த்தவரைக்கும் அந்த எதிரி ஜாதகம் எப்படி ஐயா இருந்துச்சு..?"

"அதை விவரிச்சு சொல்றது கஷ்டம்.."

"சுருக்கமாவாவது சொல்லுங்களேன்.."

"எமனோட ஏஜெண்டு.." சொல்லும்போது அவரையும் மீறி அவர் உடல் நடுங்கியது.

அவன் அதிர்ந்து போனது போல் காட்டிக் கொண்டான். பின் கவலை தொனிக்கச் சொன்னான்.

"இவங்க ரெண்டு பேரையும் காப்பாத்த இவங்களோ, இவங்களுக்காக மத்தவங்களோ என்ன பண்ணனும்னு நீங்க நினைக்கிறீங்கன்னு சொல்லுங்க ஐயா. எப்படியாவது இவங்களைக் கண்டுபிடிச்சு தெரிவிச்சுடறேன்.."

இருவேறு உலகம்

'சொன்னால் தப்பித் தவறியும் அவர்கள் அதைச் செய்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன்..' என்று அவன் மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டான்..

நினைவு திரும்பியபோது க்ரிஷ் அந்த மலை மேல் இருந்தான். சற்று முன்வரை அவன் உணர்ந்து வந்த குளிரும் இருட்டும் இப்போதில்லை. கண்விழித்துப் பார்த்த அவனை அதிகாலையின் இளங்காற்றும், அரையிருட்டும் வரவேற்றன. உடல் களைப்பிலிருந்து மீண்டிருந்தது. அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான். எச்சரிக்கையுடன் பக்கத்தில் ஏதாவது பாம்பு தென்படுகிறதா என்று சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். முன்பெல்லாம் இந்தப் பகுதியில் பாம்பு கிடையாது. அதுவும் கடும் விஷமுள்ள பாம்பு கிடையவே கிடையாது. அப்படி இருக்கையில் அன்றிரவு அவனை அப்படி ஒரு விஷமுள்ள பாம்பு கடித்திருந்தது இப்போது ஒரு எச்சரிக்கை உணர்வை ஏற்படுத்தியது.

"பயப்படாதே. இங்கே பாம்பு கிடையாது.." வேற்றுக்கிரஹவாசி தெரிவித்தான்.

என்.கணேசன்

"அன்றைக்கு உன்னைக் கடித்ததும் இங்கே இருந்த பாம்பு அல்ல. உன்னைக் கொல்ல, கொண்டு வரப்பட்ட பாம்பு.."

க்ரிஷ் திகைத்தான். முன்பின் பார்த்திராத அந்தக் கண்ணுக்குத் தெரியாத எதிரி, என்றோ வழியில் குறுக்கிடக்கூடும் என்று இப்போதே அவனைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தது முட்டாள்தனமாகப் பட்டது.

"இந்தத் தடவை உன்னைக் கொல்ல முயற்சி செஞ்சது அந்த எதிரி அல்ல உன் நண்பன்தான்.." என்று ஆரம்பித்த வேற்றுக்கிரஹவாசி அன்றிரவு என்ன நடந்தது என்பதை விவரித்தான். விவரிக்கும் போது சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் என்ன நினைத்து எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் கூட ஒன்று விடாமல் சொன்னான். க்ரிஷின் திகைப்பு அதிர்ச்சியாக மாறவில்லை. எல்லாம் தெரிந்து கொண்ட பிறகு ஒருவித வெறுமையே முடிவில் மிஞ்சியது. முன்பே அவர்களை ஆழ்மனதில் எடைபோட்டு அறிந்திருந்தது போன்ற உணர்வே அவனுக்கு மேலிட்டது.

வேற்றுக்கிரஹவாசி கடைசியில் சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

"கடைசியில் நீ சாக வேண்டியிருந்த அந்த அமாவாசை ராத்திரியில் அந்த வாடகைக் கொலையாளி செத்துப் போனான்.."

"எப்படி செத்தான்..?"

"அந்தப் பாம்பு அவனைக் கடித்து விட்டது.."

"அதெப்படி..?"

"அதன் மனதில் சின்னப் ப்ரோகிராம் போட்டு வேலை செய்கிறதா என்று சோதித்துப் பார்த்தேன். ப்ரோகிராம் சக்சஸ்.. ஆள் க்ளோஸ்.."

க்ரிஷ் புன்னகைத்தான்.

"பாம்புக்கும் மனம் எல்லாம் இருக்கிறதா என்ன..?"

"மனிதன் மனமளவு பல அடுக்கு, பரிமாணங்கள் எல்லாம் இல்லை என்றாலும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் நுணுக்கமான அடிப்படை உணர்வுநிலைகள் கொண்ட மனம் இருக்கிறது.."

வேற்றுகிரஹவாசி   க்ரிஷை   மறுபடியும்   பிரமிக்க வைத்தான்.   'இவன்   தொடாத   சப்ஜெக்டே   இருக்காது

என்.கணேசன்

போலிருக்கிறதே'   என்று   எண்ணியவனாய்
'வேறென்னவெல்லாம் பரிசோதனைகள் செய்தாய்..?'

"விளையாட்டாய்   சிலதெல்லாம்   செய்தேன்.   அந்த
வாடகைக்கொலையாளி   மொபைல்   ஃபோன்   மூலமாய்
சங்கரமணிக்கு   சில   தடவை   ஃபோன்   செய்து   பார்த்தேன்..
மனுஷன்   ரொம்பவே   டென்ஷன்   ஆயிட்டார்..   இத்தனைக்கும்
நான்   ஒண்ணுமே   சொல்லலை.."

க்ரிஷ்   அந்தக்   காட்சியை   மனக்கண்ணில்   கற்பனை
செய்து   பார்த்து,   வாய்விட்டுச்   சிரித்தான்.

"ஒண்ணும்   சொல்லாததுதான்   ப்ரச்னையே.."

அவன்   சிரித்து   முடியும்   வரை   காத்திருந்து   விட்டு
வேற்றுக்கிரஹவாசி   சொன்னான்.

"க்ரிஷ்   நாம்   பிரிய   வேண்டிய   நேரம்   நெருங்கி   விட்டது.."

அத்தியாயம் 49

வேற்றுக்கிரஹவாசி பிரிய வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது என்று சொன்னபோது க்ரிஷ் உடனடியாக இனம் புரியாத சோகத்தை உணர்ந்தான். வேற்றுக்கிரஹவாசியின் உருவம் அறியாத போதிலும் அவன் அறிவுக்காகவும், கருத்துக்களுக்காகவும் க்ரிஷ் அவனை மதிக்க ஆரம்பித்து, முடிவில் நேசிக்கவும் ஆரம்பித்திருந்தான். பிரிவு நிச்சயம் என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்திருந்த போதிலும் பிரிவு வலிக்காமல் இருப்பதில்லை..

ஆனால் வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கு மனிதர்களின் பலவீனங்கள் இருக்கவில்லை. அவனுக்கு மட்டும் தானா இல்லை அவன் கிரஹவாசிகளுக்கே உணர்ச்சிகளே இல்லையோ என்று கூட க்ரிஷ் சந்தேகப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் தங்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு என்றும் அவை தனிப்பட்டவை என்றும், அறிவின் படி மட்டுமே இயங்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் என்றும் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொல்லி இருந்தான். மனிதர்கள் உணர்ச்சிகளின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டவர்கள், அதன்படியே நடப்பவர்கள்

என்பது அவர்களின் மிகப்பெரிய பலமும், பலவீனமும் என்று நினைப்பதாகத் தெரிவித்திருந்தான்..

"உணர்ச்சிகளே இல்லாவிட்டால் மனிதர்களுக்கும் எந்திரங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்..?" என்று க்ரிஷ் ஒரு முறை கேட்டிருக்கிறான்.

"உணர்ச்சியும் அறிவும் கலந்த ஒரு உன்னத முன்னேற்ற நிலை இருக்கிறது. இரண்டிலுமே பலவீனங்களை விலக்கி பலங்களை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்ட கலவை நிலை அது. அதில் சாதனைகளும் உண்டு, சந்தோஷங்களும் உண்டு. மனிதர்கள் அடைய வேண்டிய அடுத்த நிலை அது.." என்று வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னதை க்ரிஷ் வெகுநேரம் யோசித்திருக்கிறான்..

க்ரிஷ் சொன்னான்.

"உன்னைப் பிரிவது கஷ்டமாயிருக்கு..?"

"எதனால்..?"

"உன்னை நேசிப்பதால்.."

"ஏன் என்னை நேசிக்கிறாய்..?"

இருவேறு உலகம்

இந்தக் கேள்விக்கு யாராலும் சரியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது என்றே க்ரிஷாக்குத் தோன்றியது. நேசிப்பதற்கும், வெறுப்பதற்கும் யோசித்து ஒருசில காரணங்களைச் சொல்லலாம் என்றாலும் அறிவுக்கு எட்டிய காரணங்களையும் மீறி வேறெதோ சிலதும் இருக்கவே செய்கின்றன.. ஆனாலும் சமீபத்திய வலுவான காரணத்தைச் சொன்னான்.

"நீயில்லாமல் இருந்திருந்தால் நான் இன்னேரம் இறந்திருப்பேன்.."

"நானில்லாமல் இருந்திருந்தால் நீ இந்த மலைக்கே அமாவாசை இரவுகளில் வந்திருக்க மாட்டாய். நீ இங்கே தனியாக வந்ததால்தான் சங்கரமணிக்கு உன்னைக் கொலை செய்து அதை விபத்தாக்கி விடும் யோசனை வந்தது. அதனால் நானில்லாமல் இருந்திருந்தால் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமே வந்திருக்காது.."

அவன் உண்மையை எந்த விதமான தயக்கமும் இல்லாமல் சொன்னது க்ரிஷாக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது. விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் உள்ளதை உள்ளபடியே காணவும் சொல்லவும் முடிந்த அந்தத் தன்மையை வியந்தபடி க்ரிஷா கேட்டான்.

என்.கணேசன்

"நீ திரும்பி பூமிக்கு வருவாயா..? வருவதானால் எப்போது வருவாய்..?"

"உங்கள் காலக்கணக்குப்படி சுமார் எட்டு மாத காலம் என்னால் வர முடியாது.. என் பயணத்திட்டம் அப்படி இருக்கிறது.. எட்டு மாதம் கழித்து நான் வரும்போது பூமி இருந்தால் நாம் மீண்டும் சந்திப்போம்.."

அவன் சந்தேகத்தோடு சொன்னது க்ரிஷாக்குச் சுருக்கென்றது. உண்மை பல சமயங்களில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. என்ன செய்ய..?

க்ரிஷ் புன்னகையுடன் கேட்டான்.

"அப்படியானால் நீ திரும்பவும் வரும்போது மனித இனம் இருக்குமா இருக்காதா என்ற சந்தேகம் உன்னிடம் பலமாக இருக்கிறது. அல்லவா..?"

"நல்லதும் கெட்டதும் எப்போதுமே எங்குமே இருக்கிறது. அவை ஓரளவாவது சரிசமமாகவாவது இருக்கும் வரை அழிவில்லை. நல்லது மிகவும் பலமிழந்து, தீமை உச்சத்தில் போகும்போது அழிவு நிச்சயம்.."

இருவேறு உலகம்

"அதர்மம் மேலோங்கும் சமயங்களில் எங்கள் பகவான் எங்களைக் காக்க அவதாரம் எடுப்பார் என்று எங்கள் புராணங்கள் சொல்கின்றன நண்பா.." க்ரிஷ் புன்னைகையோடு சொன்னான்.

"காப்பாற்ற நல்லவர்களும், தகுந்தவர்களும் ஓரளவாவது இருந்தால்தான் அவரும் வருவார். அப்படி இல்லா விட்டால் உங்கள் கடவுள் யாரைக் காப்பாற்ற அவதாரம் எடுப்பார்..?"

"ஏனிப்படி பயமுறுத்துகிறாய்..?" என்று பாதி விளையாட்டாகவும், பாதி சீரியசாகவும் க்ரிஷ் கேட்டான்.

"உண்மையைச் சொன்னேன் அவ்வளவுதான். க்ரிஷ். தனி மனிதனில் இருந்து முடிவில்லாத பிரபஞ்சம் வரை ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த நியதியின்படியே எல்லாம் நடக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் நன்மைகள், ஆக்கபூர்வமான தன்மைகள் எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க, சேர்ந்தே தீமைகள், அழிக்கின்ற தன்மைகள் எல்லாம் மறுபுறம் இருக்கின்றன. இதில் எதை அவன் மேலோங்க வைக்கிறான் என்பதை வைத்தே அவன் உயர்வதும் அழிவதும் இருக்கிறது. அதே விதிதான் உன் உலகத்திற்கும். அது நல்ல சக்திகளை மேலோங்க வைக்கிறதா, தீய சக்திகளை மேலோங்க

என்.கணேசன்

வைக்கிறதா என்பதை வைத்தே தன் விதியை எழுதிக் கொள்கிறது.. எதன் அவசியத்தை அது உணர்வதில்லையோ, எதன் மகத்துவத்தை அது அங்கீகரிப்பதில்லையோ அது குறைய ஆரம்பித்து மறைந்தே போகிறது.. அதன் விளைவுகளிடமிருந்து அது விலகி விட முடியாது.."

வேற்றுக்கிரஹவாசி கணிதக் கோட்பாடு போலவும், தத்துவம் போலவும் சொன்னான். அந்த நேரத்தில் க்ரிஷ்ணுக்கு அவன் பள்ளிக்கூட நண்பன் வித்யாதர் நினைவுக்கு வந்தான். வித்யாதர் நன்றாகப் படிப்பவன். மிக இனிமையான குரல் அவனுக்கு. ஜேசுதாஸ், பி.பி ஸ்ரீனிவாஸ் குரல்களின் கலவை போல் அவன் குரல் இருக்கும். பள்ளியில் பாட்டுப் போட்டிகளில் எப்போதுமே முதல் பரிசு அவனுக்குத்தான். சங்கீதம் முறைப்படி படிக்காதவன் என்றாலும் ஓரிரு முறை ஒரு பாட்டைக் கேட்டாலே சின்ன பிசிறு கூட இல்லாமல் அற்புதமாகப் பாடிக் காட்டுவான். பல நேரங்களில் க்ரிஷ்ணு உட்பட பலரும் அவனைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டு மெய்மறந்து இருப்பதுண்டு.

அப்படிப்பட்ட வித்யாதர் பத்தாம் வகுப்பு வரும்போது போதைப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானான். படிப்பது குறைந்தது. பள்ளிக்கு வருவது குறைந்தது. தீய சகவாசம்

இருவேறு உலகம்

ஏற்பட்டு மற்ற வேண்டாத பழக்கங்களும் அவனிடம் வந்து சேர்ந்தன. கண்முன் அவன் நாசமாவதைப் பார்க்கப் பொறுக்காமல் க்ரிஷ் அவனைத் தேடிப் போய் ஒரு பார்க்கில் கண்டுபிடித்து தனியாக அழைத்துப் போய் வேண்டிய அளவு உபதேசம் செய்தான்.

"இசையில் எத்தனையோ உயரங்களுக்குப் போக வேண்டியவன் நீ, யாருக்கும் கிடைக்காத அற்புதமான குரல் வளம் உனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது, வாழ்க்கையை வீணாக்கிக் கொள்ளாதே.." என்ற வகையில் ஆத்மார்த்தமாய் அறிவுரை சொன்னான். எல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டு வித்யாதர் வருத்தத்துடன் சொன்னான்.

"பல சமயம் நானும் மாற நினைக்கிறதுண்டு க்ரிஷ். பல தடவை முயற்சி செஞ்சிருக்கேன்.. ஆனா விட முடியல.."

"அதுக்கு உதவ இப்ப நிறைய செண்டர்ஸ் இருக்கு வித்யாதர்.. எங்க ஃபேமிலி ஃப்ரண்ட் ஒருத்தரே ஒரு செண்டர் வச்சிருக்கார். அதுல நிறைய பேர் விடுபட்டிருக்காங்க.. நான் உன்னைக் கூட்டிகிட்டு போறேன்.. கண்டிப்பா நீயும் விடுபடுவே. ஒரு பெரிய பாடகனாக வேண்டியவன் நீ. எத்தனையோ பேரை உன் இசையால பரவசப்படுத்த முடியும்.."

என்.கணேசன்

அதுக்காகவாவது நீ இந்தப்பழக்கத்துல இருந்து வெளிய வரணும்.."

அவன் ஆத்மார்த்தமாய் சொன்னது வித்யாதரை நிஜமாகவே பாதித்தது. அவன் சம்மதித்தான். மறுநாள் காலையே அந்த செண்டருக்கு வருவதாய் வாக்களித்து விட்டுப் போனான். மறுநாள் காலை க்ரிஷ் அந்த செண்டரில் வித்யாதருக்காகக் காத்திருந்தான். வித்யாதர் வரவில்லை. ஃபோன் செய்து பார்த்தான். ஃபோன் ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் ஆகியிருந்தது. வீட்டுக்குப் போய் பார்த்தான். வீட்டிலிருந்து அதிகாலையே போய் விட்டதாய் சொன்னார்கள். என்ன ஆனான் என்றே தெரியவில்லை. ஒரு மாதம் கழித்து செல் ஃபோனில் அவனிடமிருந்து ஒரு குறுந்தகவல் மட்டும் வந்தது.

"என்னை மன்னித்து விடு நண்பா.." அடுத்த நாள் அவன் தற்கொலை செய்து கொண்ட தகவலும் வந்தது.

க்ரிஷ் உடைந்து போனான். அவனால் அந்தத் துக்கத்தைத் தாங்கவே முடியவில்லை. அழுது தீர்ந்த பின்னரும் மனதின் கனம் குறையவில்லை. சிகரம் தொட வேண்டிய குரல் வளம் உடையவனை ஒரு போதைப்பழக்கம் இப்படி சூறையாடி விட்டதே என்று பச்சாதாபம் வந்தது.

இருவேறு உலகம்

இப்படியாக அனுமதித்த கடவுள் மீது அடங்காத கோபம் வந்தது. 'இப்படியொரு குரல்வளத்தையும், திறமையையும் கொடுத்து அதைச் சிதைக்கிற ஒரு பழக்கத்தையும் ஏன் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாய் கடவுளே..?' என்று கடவுளிடம் பலமுறை கேட்டிருக்கிறான். கடவுளிடமிருந்து இதுவரை பதில் இல்லை.

ஆனால் இப்போது அவன் நினைவுகளைப் படித்த வேற்றுக்கிரஹவாசி பதில் சொன்னான்.

"ஒருவன் என்ன ஆக வேண்டும் என்று அவனே தீர்மானிக்க வேண்டும் க்ரிஷ். அதை அடுத்தவனோ, ஆண்டவனோ கூடத் தீர்மானிக்க விடக்கூடாது. உன் வித்யாதருக்கு இசை என்ற வரமும் இருந்தது. போதை என்ற சாபமும் இருந்தது. இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய இக்கட்டான சூழலில் அவன் போதையைத் தேர்ந்தெடுத்தான். இசை முடிந்தது. உன் உலகமும் இப்போது ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய சூழலில் இருக்கிறது.."

க்ரிஷ் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"உலகம் தனிமனிதன் அல்ல. அது பல கோடி தனிமனிதர்களால் ஆனது. இதில் யார் முடிவெடுக்க முடியும்..? பெரும்பான்மையான மனிதர்களா..?"

"உங்கள் பெரும்பான்மை மனிதர்கள் என்றும் ஆட்டுமந்தைக் கூட்டமே. குறைவாக இருந்தாலும் சக்தி வாய்ந்த மனிதர்களே எதையும் தீர்மானிக்கிறார்கள்.."

க்ரிஷ் பெருமுச்சு விட்டான். மறுபடியும் அவன் அதே 'சக்தி' மையத்திற்குத்தான் வருகிறான். எதிரி சக்தி பெற்று மேலோங்கி வருகிறான். உன்னைப் போன்ற நல்லவர்கள் அவனுக்கு இணையாக உயர வேண்டும் என்று இப்போதும் சொல்லாமல் சொல்கிறான்.

"சரி. இந்த விஷயத்தில் நீ எனக்காகவோ, இந்த பூமிக்காகவோ எதையும் செய்ய மாட்டாயா..?"

"ஒன்றே ஒன்றைச் செய்திருக்கிறேன். உன் எதிரி எல்லார் உள்ளங்களையும் படிக்க முடிந்த அளவு உயர்ந்த சக்தி படைத்தவன். அவன் கூட உன் மனதைப் படிக்க முடியாத அளவு உனக்குள் ஒரு மிக நுட்பமான ப்ரோகிராம் போட்டு சக்தி வாய்ந்த பாதுகாப்பு வளையம் போட்டிருக்கிறேன். மீதி உன் கையில்.. சரி க்ரிஷ் கிளம்புகிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷுக்கு நிறைய சொல்ல இருந்தது. நிறைய கேட்கவும் இருந்தது. ஆனால் கனத்த மனத்துடன் "நன்றி.." என்ற ஒரு சொல்லை மட்டுமே அவனால் சொல்ல முடிந்தது.

அடுத்த க்ஷணம் ஒரு பெரிய கரிய பறவையாக மாறி வேற்றுக்கிரஹவாசி பறந்து மறைந்தான். சிறிது நேரம் சிலையாக நின்றிருந்த க்ரிஷு செல்ஃபோனை எடுத்து அண்ணனுக்குப் ஃபோன் செய்தான்.

அத்தியாயம் 50

மர்ம மனிதன் பரிகாரங்கள் பற்றிக் கேட்டதற்கு சதாசிவ நம்பூதிரி சிறிது யோசித்து விட்டு பதில் சொன்னார்.

"பரிகாரம் எதுவும் இவங்க ரெண்டு பேருக்கும் பிரயோஜனப்படும்னு தோணலை.."

மர்ம மனிதன் அந்த பதிலில் கவலைப்பட்டதாகக் காட்டிக் கொண்டான்.

"ஜோஸ்யத்தில் பரிகாரங்களும் ஒரு பகுதின்னு என் குரு சொல்லி இருக்கிறார். நானும் என் அனுபவத்தில் அதை உணர்ந்திருக்கிறேன். அதனால்தான் கேட்டேன்.." என்றான்.

"பரிகாரங்கள் ஆஸ்வாஸம் தரலாம். விதியை மாத்தி எழுதிடாது. விதியை நேரடியாக சந்திக்க முடிஞ்ச மனுஷங்க இவங்க. அதனால இவங்க ரெண்டு பேருக்கும் ஆஸ்வாஸம் தேவையில்லை.."

மர்ம மனிதன் அந்த இருவருக்கும் ஆஸ்வாஸம் தரும் எதையும் அனுமதிப்பதாக இல்லை. அந்த இரண்டு

இருவேறு உலகம்

மனிதர்களில் அவன் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மனிதனாக உணர்ந்திருந்தது மாஸ்டரைத்தான். அவர் சக்தியின் பல பரிமாணங்களை அவன் பல தடவை பார்த்திருக்கிறான். இன்று அவன் சக்திகள் அடைந்திருப்பதில் அவரை விட முன்னிலையில் இருக்கிறான் என்ற போதும் அவரும் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இல்லை என்பதை அவன் நன்றாகவே அறிவான். குருவின் பிரிய சிஷ்யனாக உயர்ந்திருந்த மாஸ்டர், சக்திகளை அடைவதை விட அதிக முக்கியத்துவம் மெய்ஞானத்துக்குத் தந்து அதில் அதிகம் பயணித்திருந்ததால்தான் அவனை விட சக்திகளில் பின் தங்கி இருக்கிறாரே ஒழிய மற்றபடி பலவீனமானவர் அல்ல என்பதை அவன் சரியாகவே கணித்திருந்தான். அதனாலேயே அவரைக் கையாள்வதில் அவன் அதிகபட்ச எச்சரிக்கையோடு இருந்து வருகிறான்.

'அவர் அணுகுண்டு போன்றவர். அவரை எச்சரிக்கையோடு கையாண்டு இயக்கினால் மட்டுமே அவன் நோக்கம் நிறைவேறும். இல்லாவிட்டால், இயக்கும் அவனையும் சேர்த்து அழிந்து போகும் சாத்தியம் இருக்கிறது. அதை மர்ம மனிதன் ஒவ்வொரு க்ஷணமும் நினவு வைத்திருக்கிறான். அதனாலேயே மிக மிக அவசியமான

நேரங்களில் மட்டுமே அவர் எண்ண அலைகளை அறியும் முயற்சியில் அவன் ஈடுபடுவதுண்டு. அதுவும் மிகக் குறுகிய கால அளவில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருப்பான். அதையும் அதற்கு முன்பு ஒரு சக்தி அரணை எழுப்பி விட்டுக் கொண்ட பின்னர்தான் முயலத் துவங்குவான். தன்னை அதே அலைவரிசையில் அவர் திரும்பப் படிக்காமல் இருக்க அவன் எடுத்துக் கொள்ளும் இந்த எச்சரிக்கையை அவன் இதுவரை வேறு எந்த மனிதனிடமும் எடுத்துக் கொண்டதில்லை.

அந்த ஆன்மீக சக்தி ரகசிய இயக்கத்தில் மாஸ்டர் அளவுக்கு யாரும் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் இல்லை. மாஸ்டரின் குருவிடம் கூட அவனுக்கு இவ்வளவு எச்சரிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கவில்லை. அதனால் அவர் தன் மரணத்துக்குச் சுமார் ஒரு மணி நேரம் முன்பு மட்டுமே அவனை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. அவர் மனதில் கடைசி வரை ரகசிய பொக்கிஷமாய் வைத்திருந்த வாரணாசியின் புறப்பகுதியில் இருந்த பாழடைந்த காளி கோயிலில் அவர்கள் இயக்கம் மறைத்து வைத்திருந்த சங்கேதக் குறிப்பு பற்றியும் அவன் அறிந்தபோதுதான் அவர் அதே அலைவரிசையில் அவனைக் கண்டுபிடித்தார். அங்கு அவன் செல்லும் வரை எந்த விதத்திலும் அவர் மாஸ்டரைத்

இருவேறு உலகம்

தொடர்பு கொள்ள முடியாதபடி ஒரு சக்தி தடுப்பு அரணை உருவாக்கி விட்டுத்தான் அவரை அழிக்க அவன் வேகமாகச் சென்றான். அவரை அழித்தவன் அந்தக் காளி கோயிலுக்குப் போய் அந்தக் குறிப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

அந்த இயக்கத்தின் தவசிகள் கட்டிக் காத்ததாய் அந்த இயக்க குரு எண்ணிய அந்த ரகசியக் குறிப்புவரைபடமான பனிமலையில் இருந்த திரிசூலமும், பறவையும் அவனுக்கு எந்த ஒரு தகவலையும் தெரிவித்து விடவில்லை. இமயத்தில் அவன் சஞ்சரிக்காத இடமில்லை. அந்தப் பனிமலை இமயம்தான் என்பதில் அவனுக்கு சந்தேகமில்லை. ஆனால் இமயத்தில் எங்கும் அந்தவரைபடத்தில் உள்ளது போல் பனிமலையில் இருந்து நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் திரிசூலம் அவனுக்குக் காணக் கிடைத்ததில்லை. அந்தவரைபடத்தில் இருந்த அந்தக் கருப்புப் பறவை மட்டும் க்ரிஷ் அமாவாசை இரவில் மலை மேல் பார்த்த கருப்புப் பறவையாக இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் இப்போது மனதில் மெல்ல எழுந்து வருகிறது..

இஸ்ரோவின் புகைப்படங்கள் மூலமாக க்ரிஷ் அவன் கவனத்துக்கு வரும் வரை தன் ஒரே எதிரியாக மர்ம மனிதன்

என்.கணேசன்

மாஸ்டரை மட்டுமே எண்ணி வந்தான். அந்த ஆன்மீக சக்தி ரகசிய இயக்கம் எதிர்பார்த்த ரட்சகன் அவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமானித்திருந்தான். அவருடைய ஜாதகம் அதற்கு ஏற்ற மாதிரிதான் இருந்தது. க்ரிஷ் அவன் கவனத்திற்கு வந்தவுடன் எல்லாமே தலைகீழாக மாறியது.

கடும் விஷப்பாம்பு கடித்தும் க்ரிஷ் சாகாமல் உயிரோடிருப்பது அவன் முக்கிய கவனத்தை க்ரிஷ் மேலும் திருப்பியது. அதனாலேயே அவன் க்ரிஷின் பிறந்த நேரம் கண்டுபிடித்து ஜாதகம் கணித்து ஆராய்ந்தான். பல விதங்களில் க்ரிஷின் ஜாதகம் மிகவும் விசேஷமாகவும், வித்தியாசமாகவும் இருந்தது. சில அம்சங்களில் மிக உன்னதமாகவும், சில அம்சங்களில் குழப்பமாகவும் இருந்தது. அது எழுப்பிய சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளவே அவன் அங்கு வந்திருக்கிறான்.

க்ரிஷ் ஜீனியஸாக இருந்த போதிலும், பல துறைகளில் ஆழமான அறிவைப் பெற்றிருந்த போதிலும் மாஸ்டரைப் போல எந்த மஹாசக்தியும் பெற்றிராதவன். அரசியல் குடும்பத்தில் இருந்த போதிலும் அரசியல் உட்பட எந்த அதிகார மையத்திலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாதவன். அப்படிப் பட்டவன் மர்ம மனிதனுக்கு எந்த விதத்திலும்

இருவேறு உலகம்

எதிராக இயங்க முடியாதவன். அது மட்டுமல்ல. மர்ம மனிதன் உச்சம் பெற்றிருந்த சக்திகள் பற்றி தெரிந்து கொள்ள க்ரிஷ் இதுவரை ஆர்வம் காட்டியிருக்கலாம், ஆழமாகத் தெரிந்து கொண்டும் இருக்கலாம் என்றாலும் எதிலுமே பயிற்சி செய்து ஆளுமை பெற்றவனல்ல. அறிந்தது அனுபவமாக மாறுவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமல்ல. அது சுலபமானதும் அல்ல. அப்படியே சாத்தியமாகலாம் என்றாலும் கூட அதற்கு மிக நீண்ட காலம் ஆகும். இப்படி எல்லா விதங்களிலும் சமமான எதிரியாகக் கருத முடியாத ஒருவன் களத்தில் குதித்திருப்பது மர்ம மனிதனை எந்த தீர்க்கமான தீர்மானத்திற்கும் வர விடாமல் தடுத்தது.

சதாசிவ நம்பூதிரியிடம் சாதுர்யமாக மர்ம மனிதன் கேட்டான்.

"இந்த ரெண்டு ஜாதகங்கள்ல ஒரு ஜாதகர் தர்மாத்மானும், மஹாசக்திகளை தன் வசப்படுத்தி யிருப்பார்னும் நானும் கணிச்சேன். இன்னொரு ஜாதகர் மஹா புத்திசாலியாயிருப்பார்னு சொன்னீங்க. நானும் அதைப் பார்த்தேன். ஆனா எனக்கு ஒரே ஒரு விஷயம் புரியலை ஐயா.."

என்.கணேசன்

சதாசிவ நம்பூதிரி சொன்னார்.

"கேளுங்கோ.."

"இந்த ரெண்டு ஜாதகங்கள்ல இருக்கற கிரஹ யுத்தம் பார்த்தா ரெண்டு பேருமே எதிரிகளாகக் கூட வாய்ப்பிருக்கற மாதிரி தோணுது. அதை உங்களாலயும் மறுக்க முடியல. இவங்க ரெண்டு பேருக்குமே ஒரு எதிரி இருக்கலாம்னு நீங்க சந்தேகப்படறீங்க. அப்படி இருக்கற எதிரியும் சக்திகள் நிறைஞ்சவனா இருப்பான்னும் சொன்னீங்க. சொல்லப்போனா எமனோட ஏஜெண்டுன்னே சொல்லீட்டீங்க. அப்படி இருக்கையிலே இந்த புத்திசாலிப் பையன், தர்மாத்மான்னு நீங்க சொன்ன ஒரு மஹாசக்தி ஆளுக்கும், எமனோட ஏஜெண்டுன்னு சொன்ன இன்னொரு மஹாசக்தி ஆளுக்கும் எந்த விதத்துல சமமான எதிரியாக இருக்க முடியும்..? இந்த ஜாதகங்களை அலசினப்ப உங்களுக்கு இந்த சந்தேகம் தோணியிருக்கா..? இதுக்கு எதாவது விடை கிடைச்சிருக்கா.."

சதாசிவ நம்பூதிரி ஒரு நிமிஷம் கண்களை மூடிக் கொண்டு மௌனமாக இருந்தார். அந்த ஒரு நிமிஷம் ஒரு யுகமாக மர்ம மனிதனுக்குத் தோன்றியது. இதுவரை இந்த மனிதர் சொன்ன ஜாதக பலன்கள் ஆழமாகப் போக முடிந்த

இருவேறு உலகம்

ஒரு ஜோஸ்ய விற்பன்னருக்கே எட்ட முடிந்தவை. அப்படிப்பட்டவர் இதையும் சிந்தித்திருக்க வேண்டும் என்பது அவரைப் பார்க்கும் போதே தெரிந்தது. அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பது அவனது அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு மிக முக்கியமான தகவலாக இருக்கும்..

சதாசிவ நம்பூதிரி கண்களைத் திறந்து வெட்ட வெளியைப் பார்த்தபடி சொன்னார்.

"அந்த ரெண்டு சக்தி வாய்ந்த ஆள்களும் முறைப்படி ஒரு குருவிடம் படிச்சவங்க. அவங்க இப்ப பெரிய மரமா வளர்ந்துட்டவங்க. அந்தப் பையன் சாகாமல் இருந்தான்னா சாதாரணமா இருந்துட மாட்டான். இப்போதைக்கு அவன் இன்னும் விதையாதான் இருக்கலாம். ஆனா ஒரு விதைக்குள்ளே எத்தனை மரங்கள், எத்தனை காடுகள் ஒளிஞ்சிருக்குன்னு யாரால சொல்ல முடியும்..!"

அத்தியாயம் 51

மர்ம மனிதனை சதாசிவ நம்பூதிரியின் 'ஒரு விதைக்குள்ளே எத்தனை மரங்கள், எத்தனை காடுகள் ஒளிஞ்சிருக்குன்னு யாரால சொல்ல முடியும்' என்கிற வாசகம் நிறைய யோசிக்க வைத்தது. அர்த்தமுள்ள வார்த்தைகள்..! ஜோஸ்யனுக்கு வாக்குப் பலிதம் மிக முக்கியம். அதற்கு ஜோஸ்ய ஞானம் மட்டும் போதாது. அதனுடன் வலிமையான உள்ளுணர்வும் சேர்ந்தால் மட்டுமே அவன் சில தீர்மானங்களை எட்ட முடியும். சதாசிவ நம்பூதிரி அப்படி எட்ட முடிந்தவர்.

"அந்தப் பையன் சாகாமல் இருந்தான்னா சாதாரணமா இருந்துட மாட்டான்.." என்கிற அவருடைய வார்த்தைகளை அலட்சியம் செய்வது புத்திசாலித்தனம் அல்ல..

அப்போது அவசரமாக மனோகர் வந்து தயக்கத்தோடு நிற்க மர்ம மனிதன் அவனைக் கேள்விக்குறியோடு பார்த்தான். மனோகர் ஒரு சீட்டை நீட்டினான். மர்ம மனிதன் அந்தச் சீட்டை வாங்கிப் படித்தான்.

இருவேறு உலகம்

"க்ரிஷ் அந்த மலையிலிருந்து ஃபோன் செய்து குடும்பத்திடம் பேசி இருக்கிறான். குடும்பம் முழுவதுமே அவனை அழைத்து வர அந்த மலைக்குப் போயிருக்கிறது.."

சலனமே இல்லாமல் படித்து விட்டு அந்தச் சீட்டைச் சட்டைப்பையில் வைத்துக் கொண்ட மர்ம மனிதன் மெல்லத் தலையசைக்க மனோகர் போய் விட்டான். ஒன்றுமே நடக்காதது போல மர்ம மனிதன் சதாசிவ நம்பூதிரியைக் கேட்டான்.

"சரி ஐயா. இந்தப் பையனுக்கு இன்னும் அபாயங்கள் காத்திருக்குன்னு சொன்னீங்களே. அது எந்த மாதிரியாய் இருக்கும். அதுல இருந்து பையன் தப்பிச்சுடுவானா மாட்டானா.."

"எதையுமே நிச்சயமா சொல்றதுக்கில்லை. உயிருக்கு அபாயம் இருக்கு, எதிரி வலிமையா எதிர்ப்பான்னு இருக்கு. சரிசமமா நல்லதும் இருக்கறதால 50-50 சான்ஸ் சொல்லலாம்.."

ஒரு நிச்சயமான பதிலை அவர் தராதது அவனுக்கு ஏமாற்றமாகவே இருந்தது. ஆனால் அதில் அவர் தவறு ஏதுமில்லை. ஜாதகமே அப்படித்தான் இருந்தது. அவனும் அறிந்ததுதான். ஆனால் அவர் கூடுதலாகவோ நிச்சயமாகவோ

என்.கணேசன்

ஒரு முடிவைச் சொல்வார் என்றுதான் அவன் எதிர்பார்த்து இங்கு வந்தான். அவர் கூடுதலாகச் சொன்னது இந்த விதை உவமானம்தான். அந்த உவமானம் அவனுக்குக் கசந்தது. விதை விருட்சமாக அனுமதித்தால் அல்லவா அது காடு ஆவதற்கு. அவன் அனுமதிக்க மாட்டான்.. அனுமதிக்கவே மாட்டான்..

மர்ம மனிதன் உடனே எழுந்தான். இனி இங்கு நேரம் வீணாக்குவதில் அர்த்தமில்லை. க்ரிஷின் மறு வரவு அடுத்து திட்டமிட வேண்டிய அவசரத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது.

"ரொம்ப நன்றி ஐயா. நான் கிளம்பறேன்.." என்று அவன் கைகூப்பினான்.

சதாசிவ நம்பூதிரியும் கை கூப்பினார்.

"முகம் தெரியாத அடுத்தவங்க ஜாதகங்கள் மேல நீங்க இவ்வளவு அக்கறை காட்டினது ஆச்சரியமா இருக்கு. ஒருவேளை அவங்க யாருன்னு தெரிய வந்ததுன்னா அவங்களை ஜாக்கிரதையா இருக்கச் சொல்லுங்க. அவங்க ஜெயிக்கணும்னு என்னோட ஆசிர்வாதம். நல்லவங்க நல்லா இருக்கணும். ஏன்னா அதுலதான் லோக கேஷமம் அடங்கி இருக்கு.."

இருவேறு உலகம்

முகம் மாறாமல் கேட்டுக் கொள்வது மர்ம மனிதனுக்குக் கஷ்டமாய் இருந்தது. ஆனாலும் அதைச் சாதித்து விட்டு விடை பெற்றான்.

க்ரிஷ் குரல் ஃபோனில் கேட்டதுமே உதய் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கு எல்லையே இல்லை. கண்கள் தானாகக் கலங்கின. தொண்டை அடைத்தது. சரியாய் வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை.. கடைசியில் கேட்டான்.

"எங்கடா இருக்கே..?"

"அதே மலையில்தான். நீ வந்து கூட்டிகிட்டு போ.."

"உனக்கு.. உனக்கு.. எதுவும் ஆயிடலயே..?"

"நல்லாதான் இருக்கேன். சீக்கிரம் வந்து சேரு.."

"வெய்ட் பண்ணு. ஒரு மணி நேரத்துல வந்து சேந்துடுவேன்.."

என்.கணேசன்

"அப்டியெல்லாம் பறந்து வரணும்னு இல்லை. ஒழுங்கா பாத்து வா.."

க்ரிஷ் அழைத்ததை உதய் சொன்னவுடன் கமலக்கண்ணன் மகனுடன் தானும் கிளம்பினார். கண்கலங்கிய பத்மாவதி, "இருங்க. நானும் வந்துடறேன்.." என்று சமையலறைக்கு வேகமாகப் போனாள்.

"வற்றதுன்னா உடனடியா வரணும். எங்க போற.."

"குழந்தைக்கு சாப்பிட ஏதாவது எடுத்துகிட்டு வர்றேன்.."

"அதை அவன் வந்தவுடன் குடு.. இப்ப வா. இல்லாட்டி உன்னை விட்டுட்டே போயிடுவோம்.." என்று உதய் எரிச்சலுடன் சொன்னான். தம்பியைப் பார்க்கத் தாமதமாவதில் அவனுக்குச் சம்மதமில்லை.

"இருடா தடியா. உனக்கென்ன. நீ நேரா நேரத்துக்கு நல்லா சாப்பிட்டு இருக்கே. அவன் என்ன சாப்பிட்டானோ, எப்ப சாப்பிட்டானோ.." என்று சொன்ன பத்மாவதி ஐந்து நிமிஷத்தில் ஒரு ஃப்ளாஸ்க், பெரிய அடுக்கு டிஃப்ன் பாக்ஸோடு வந்து சேர்ந்தாள்.

உதய் சிரித்தான்.

இருவேறு உலகம்

"என்ன மினி கிச்சனே வற்ற மாதிரி இருக்கு.."

"நீ இப்படி கண்ணு வெச்சு வெச்சுதான் குழந்தை
நோஞ்சானாவே இருக்கான். சும்மா இளிச்சிட்டு நிக்காம
கிளம்புடா சீக்கிரம்.." என்று பத்மாவதி திட்டி
அவசரப்படுத்தினாள்.

காரில் போகும் போதே கமலக்கண்ணன் இளைய
மகனுடன் ஃபோனில் பேசினார்.

"எப்படிடா இருக்கே. ஒண்ணும் பிரச்னை இல்லயே.."

"இல்லப்பா. நல்லாதான் இருக்கேன்.
கவலைப்படாதேப்பா.."

அதற்கு மேல் கணவர் பேச பத்மாவதி
அனுமதிக்கவில்லை. அவரிடமிருந்து பலவந்தமாய்
செல்ஃபோனை வாங்கியவள்..

"குழந்தே எப்படிடா இருக்கே.. என்னடா ஆச்சு..?"

"நல்லா இருக்கேம்மா. இப்ப பேச செல்லுல சார்ஜ் இல்ல.
நேர்ல சொல்றேன்.." என்று முடித்துக் கொண்ட க்ரிஷ்
அவர்கள் வந்து சேர்வதற்குள் என்ன சொல்ல வேண்டும்

என்.கணேசன்

எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானித்துத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டான். என்ன நடந்தது என்பதை அவன் கண்டிப்பாகச் சொல்லப்போவதில்லை. சொன்னால் அதை நம்புவது யாருக்குமே சுலபமாகவும் இருக்காது. சில சமயங்களில் ஜீரணிக்க முடியாத உண்மைகளை விட ஜீரணிக்க முடிந்த எளிமையான பொய்களே கேட்பவர்களுக்கு நிம்மதி..!

மலையடிவாரத்தில் காரை நிறுத்தி மின்னல் வேகத்தில் முதலில் இறங்கி அங்கு காத்து நின்றிருந்த க்ரிஷை ஓடிப்போய் உதய் இறுக்கமாய் கட்டியணைத்தான். அவன் கண்களில் இருந்து வழிந்த ஆனந்தக் கண்ணீரை அவனால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அவனைத் தொடர்ந்து வந்து அன்பு மழை பொழிந்த பெற்றோரின் கண்ணீரும் சேரவே க்ரிஷும் கண்கலங்கினான்.

என்ன ஆனது என்பதை அறிய ஆவலாய் இருந்த அவர்களிடம் க்ரிஷ் சொன்னான்.

"காலை எதோ கடிக்கிற மாதிரி இருந்துது. அப்பறம் மயங்கி விழுந்துட்டேன். என்ன ஆச்சுன்னே தெரியல. இடையில எப்பவோ கொஞ்சம் நினைவு திரும்புனப்ப பார்த்தா ஏதோ காட்டுக்குள்ளே இருக்கேன். அங்கே எப்படி

இருவேறு உலகம்

போனேன்னு தெரியல. ரொம்ப வீக்கா ஃபீல் பன்னேன்னாலும் நீங்க கவலைப்படுவீங்கன்னு கஷ்டப்பட்டு செல்லுல மெசேஜ் அனுப்பிச்சேன்.. அப்புறம் பழையபடி மயக்கமாயிட்டேன். அப்புறம் என்ன நடந்துச்சுன்னு தெரியல.. யாரோ காட்டுவாசிகள் என் வாய்ல ஏதோ மூலிகை சாறை விட்டது மட்டும் அரை மயக்கத்துல தெரிஞ்சது. பிறகு என்னாச்சுன்னு தெரியல. மறுபடி நினைவு வந்தா பழையபடி மலை மேல இருக்கேன்.. என்ன நடந்துச்சுன்னே ஒண்ணுமே புரியல.. யோசிச்சுப் பார்த்தாலும் வேற எதுவும் ஞாபகத்துக்கு வரல.."

அவன் சொன்னதை முழுமையாக நம்பியவள் பத்மாவதிதான். கமலக்கண்ணன் என்னவாகியிருக்கும் என்று குழப்பத்துடன் யோசித்தார். உதய் தம்பியை சந்தேகத்தோடு பார்த்தான். க்ரிஷ் வெகுளித்தனமாய் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு அண்ணனைப் பார்த்தான். என்னதான் மாறி மாறியார் கேட்டாலும் இதையே சொல்வது என்று தீர்மானித்திருந்தான்..

க்ரிஷ் வலது கால் கட்டை விரலில் கருத்துப் போய் ஆறியிருந்த காயத்தை முதலில் பார்த்தவள் பத்மாவதிதான். அங்கேயே அப்படியே அமர்ந்து மகன் காலை எடுத்து தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு மனம் பதைக்க அந்த வடுவைப்

பார்த்தாள். பிறகுதான் மற்ற இருவரும் அந்தக் காயத்தைக் கவனித்தார்கள்.

"ஏதோ விஷ ஜந்து கடிச்சிருக்கற மாதிரி தெரியுது. விடு. கடவுள் அருளால எல்லாம் சரியாயிடுச்சே அதே போதும்.. உனக்குப் பசிக்குதா.. என்ன சாப்டறே.. அம்மா ஏதோ கொஞ்சம் கொண்டாந்துருக்கேன்.." என்று ஆரம்பித்த பத்மாவதி மகன் இத்தனை நாள் பட்டினி இருந்ததை அந்த நேரத்திலேயே அந்த இடத்திலேயே நிவர்த்தி செய்ய ஆயத்தமானாள். க்ரிஷ் மறுப்பையோ, உதய் கேலியையோ அவள் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் மகனுக்கு ஊட்ட ஆரம்பித்தாள்.

"போதும்மா வாந்தி வர்ற மாதிரி இருக்கு"ன்னு க்ரிஷ் சொன்ன பிறகுதான் நிறுத்தினாள்.

காரில் வீடு திரும்பும்போது பத்மாவதி, கார் ஓட்டிக் கொண்டிருந்த உதய்யிடம் சொன்னாள்.

"உதய். ஹரிணிக்குப் ஃபோன் பண்ணி உடனே சொல்லுடா.."

இருவேறு உலகம்

காரில் பின்சீட்டில் அவள் அருகே அமர்ந்திருந்த க்ரிஷ் முகம் சுளித்தான்.

"அதெல்லாம் வேண்டாம்.."

"சரிதான் சும்மா இருடா. எல்லாம் உதய் என்கிட்ட சொல்லிட்டான்.." என்று பத்மாவதி இளைய மகனின் வாயை அடைத்தாள்.

க்ரிஷ் பார்வையாலேயே அண்ணனைச் சுட்டெரிக்க, உதய் மறந்தும் கூட கண்ணாடி வழியாகவோ, பின்னால் திரும்பியோ தம்பியைப் பார்த்து விடக்கூடாது என்று உறுதியாயிருந்தான். தெருவிலேயே மிக கவனமாய் இருந்தான். 'இந்த அம்மாவுக்கு விவஸ்தையே கிடையாது. இப்படியா போட்டு உடைக்கிறது..' என்று மனதில் பத்மாவதியைத் திட்டினான்.

அந்த நேரத்தில் எதிரில் வந்து கொண்டிருந்த லாரி ஒன்று ப்ரேக் பிடிக்காமல் அவர்கள் காரை நோக்கி வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது. தெரு அகலம் அந்தப் பகுதியில் குறைவாக இருந்ததால் அந்த லாரியைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையை உதய் திகைப்புடன் உணர்ந்தான்..

அத்தியாயம் 52

ப்ரேக் பிடிக்காமல் எதிரே வந்து கொண்டிருந்த

லாரியைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் அந்தக் குறுகலான தெருவில் இருபக்கமும் இருந்த பெரும்சுவர்களில்தான் மோத வேண்டும். அந்தச் சுவர்களும் ஒரு தொழிற்சாலையின் கனமான சுவர்கள். லாரியில் மோதுவது போலவே அந்தச் சுவர்களில் மோதுவதும் உயிருக்கு ஆபத்தையே விளைவிக்கும். காரை விட்டு பக்கவாட்டில் நான்கு பேரும் குதித்தால் காயங்களோடு உயிர் தப்பலாம். தப்பாமலும் போகலாம். ஆனால் அதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லித் தெரிவிக்கக் கூட நேரம் இல்லை. அதற்கு மூளையும் வேலை செய்யவில்லை. வேகமாகப் பின்வாங்கலாம் என்றால் பின்னால் ஒரு ஜீப் நெருக்கமாகவே வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த ஜீப்காரன் நிலவரத்தைக் கவனித்தானா இல்லையா என்றும் தெரியவில்லை. அவனுக்கு நிலவரத்தைத் தெரிவிக்கவும் நேரமில்லை. என்ன செய்வது என்று புரியாமல் உதய் காரைப் ப்ரேக் போட்டு நிறுத்தினான்..

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ்ணம், கமலக்கண்ணனும் கூட அப்போதுதான் ஆபத்தின் உச்சக்கட்டத்தை உணர்ந்தார்கள். உதய்யைப் போலவே அவர்களும் அதிர்ச்சியில் செயலற்று உறைந்து போனார்கள். உதய் ப்ரேக் போட்டவுடனேயே பின்னால் நெருக்கமாக வந்து கொண்டிருந்த ஜீப்காரனும் உடனடியாகப் ப்ரேக் போட்டு ஜீப்பை நிறுத்தினான்.

லாரி மட்டும் கட்டுப்பாடில்லாத வேகத்தோடு அவர்கள் காரை நெருங்குவதற்கு ஒரு அடி முன்னால் வரை வந்து திடீரென்று நின்றது. நான்கு பேரும் நம்ப முடியாத அதிர்ச்சி கலந்த திகைப்புடன் அந்த அதிசயத்தைப் பார்த்தபடி சிலையாக சமைந்திருந்தபோது க்ரிஷ்ண மனதில் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னான்.

"இந்த முறையும் நீ தப்பித்து விட்டாய். க்ரிஷ்ண. நல்ல வேளையாக நான் பூமியின் தொடர்பு எல்லையை விட்டுப் போய் விடவில்லை. அமேஸான் காடுகளில் சிலவற்றை ஆராய்ச்சிக்காக எடுத்துச் செல்ல குறித்து வைத்திருந்தேன். அதை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்புவதற்கு நேரமாகி விட்டது. எல்லையை நெருங்கும் போதுதான் உனக்கு வந்திருக்கும் ஆபத்து தெரிந்தது. லாரியை நான்தான் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறேன்.."

என்.கணேசன்

உதய் காரிலிருந்து வேகமாக இறங்க மற்றவர்களும் இறங்கினார்கள். எதிரே வந்த லாரியின் டிரைவர் க்ளீனர் இருவரும் இறங்கினார்கள். இருவர் முகத்திலும் பீதியும், அதிர்ச்சியும் அளவுக்கடங்காமல் விரிந்தன. உதய் தன் குடும்பம் பின்னால் நிற்கிற நினைவு கூட இல்லாமல் வாயிற்கு வந்த கெட்ட வார்த்தைகளை எல்லாம் சொல்லி அவர்களைத் திட்டினான். வடநாட்டுக்காரர்களான அவர்கள் நடுங்கியபடி அவன் எதிரில் நின்றார்கள். அவர்கள் எதிர்த்தோ, கோபமாகவோ ஒரு வார்த்தை பேசி இருந்தால் உதய் அவர்களை அடித்துப் புரட்டி எடுத்திருப்பான்.. அவர்கள் பீதி குறையாமல் பேச்சிழந்து நின்றது அவனிடமிருந்து அடிபடாமல் காப்பாற்றியது. பிறகு மராட்டி கலந்த ஹிந்தியில் அவர்கள் வண்டி ப்ரேக் திடீர் என்று வேலை செய்யவில்லை என்றும் கஷ்டப்பட்டுதான் வண்டியை நிறுத்த முடிந்ததாகவும் பரிதாபமாகச் சொன்னார்கள்.

ஆனால் க்ரிஷ் மனதில் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னான்.

"இப்போது உன்னைக் கொல்ல முயற்சி செய்திருப்பது உன் உண்மையான எதிரி க்ரிஷ். இனி நீ எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.."

இருவேறு உலகம்

இரண்டாவது முறையும் அவன் தன் உயிரைக் காப்பாற்றியிருப்பது க்ரிஷ் மனதில் அளவிட முடியாத நன்றியுணர்வை ஏற்படுத்தியது.

"நன்றி நண்பா.."

வேற்றுக்கிரஹவாசி விடைபெறும் முன் அவசரமாகச் சொன்னான்.

"நான் பூமி எல்லையில் இப்போது இருக்கிறேன். இனி சிறிது நேரத்தில் தொடர்பு எல்லையைத் தாண்டிப்போய் விடுவேன். இனி நான் உனக்கு உதவவோ தொடர்பு கொள்ளவோ முடியாது.. ஜாக்கிரதையாயிரு.."

வேற்றுக்கிரஹவாசியிடமிருந்த தொடர்பு விடுபட்டது. லாரி டிரைவர், க்ளீனர் இருவரையும் க்ரிஷ் கூர்ந்து பார்த்தான். பார்க்க பரமசாதுக்களாய் தோற்றமளித்த இவர்களும் வாடகைக் கொலையாளிகள்தான் என்பதை நம்பக் கஷ்டமாய் இருந்தது. இவர்களைப் பிடித்து விசாரிப்பது பெரிய காரியமல்ல. ஆனால் இவர்கள் மூலம் அந்த எதிரியை அவன் அடைய முடியாது என்று உள்ளுணர்வு சொல்லியது. அவன் திரும்ப வந்தது அவன் குடும்பத்திற்கே தெரிந்து சுமார் இரண்டரை மணி நேரம்தான் ஆகியிருக்கும். அப்படி

என்.கணேசன்

இருக்கையில் அதையும் உடனே தெரிந்து கொண்டு இவ்வளவு விரைந்து கொலை முயற்சியில் இறங்கியிருக்கும் அந்தச் சக்தி வாய்ந்த மனிதனை இந்தக் கொலையாளிகளே நேரடியாய் அறிந்திருக்க வாய்ப்பேயில்லை..

இப்படிப்பட்ட எதிரியை இனி எப்படி சமாளிப்போம் என்பது க்ரிஷாக்குப் பிடிபடவில்லை. இனியொரு முறை ஆபத்து வந்தால் காப்பாற்ற வேற்றுக்கிரஹவாசி கூட இல்லை..

மர்ம மனிதனிடம் மனோகர் வந்து தகவல் சொன்னபோது அவன் கண்களைச் சுருக்கி விஷப்பார்வை பார்த்தான். அதிகமாய் அமைதி இழக்காத அவன் அபூர்வமாய் மிகுந்த கோபம் அடைகிற போது மட்டுமே அப்படிப் பார்ப்பான். அந்த நேரங்களில் அவன் மேலும் ஆபத்தானவன்..

மனோகர் அவசரமாகச் சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

"அவங்க மேலே தவறு இருக்கறதா தெரியல. எல்லாமே கச்சிதமாதான் திட்டம் போட்டுச் செஞ்சிருக்காங்க. அந்த ப்ரேக் பிடிக்காத லாரி எப்படி நின்னுச்சுன்னு அவங்களுக்கு இப்பவுமே பிடிபடல. டிரைவர் சொல்றான் பல யானை பலத்துல யாரோ பிடிச்சு நிறுத்தின மாதிரி ஒரு அங்குலம் கூட நகராம நின்னுச்சுன்னு. அவன் பல வருஷமா லாரி ஓட்டறவன். அந்த நிலைமைல அவனே மனசு மாறி அதை நிறுத்த முயற்சி செஞ்சிருந்தாக்கூட முடிஞ்சிருக்காதுங்கறான். அவன் சர்வீஸ்ல இப்படியொரு அதிசயத்தை பார்த்ததில்லைங்கறான். கடைசில அந்த லாரியை ஸ்டார்ட் பண்ணக்கூட முடியலை அவங்களால. ஏதோ ஜாம் ஆன மாதிரி நின்ன வண்டிய இன்னொரு லாரி மூலமாதான் இழுத்துட்டு போய் ரோட க்ளியர் பண்ணியிருக்காங்க. மெக்கானிக்னால கூட லாரிய சரி செய்ய முடியல. என்ன ப்ரச்சனைனே தெரியாம அவனும் குழம்பறதா இப்பதான் டிரைவர் ஃபோன் செஞ்சான்.."

மர்ம மனிதன் ஒரு சில வினாடிகள் கண்களை மூடியிருந்து விட்டுத் திறந்தான். மனோகரைப் பார்த்து 'போகலாம்..' என்று சைகை செய்ய மனோகர் அந்த இடத்தை விட்டுப் போனால் போதும் என்று வேகமாக நகர்ந்தான்.

என்.கணேசன்

மர்ம மனிதன் மனம் கேள்விப்பட்ட விஷயங்களை ஆழமாய் அசை போட்டது. க்ரிஷ் என்கிற விதை சாதாரணமாய் அழிகிற மாதிரி தெரியவில்லை.. சதாசிவ நம்பூதிரியின் அந்த விதை உதாரணம் இப்போதும் அவனுக்கு நெருடலாக இருந்தது.

"அந்தப் பையன் சாகாமல் இருந்தான்னா சாதாரணமா இருந்துட மாட்டான்.." என்ற வார்த்தைகள் இப்போதும் அவன் காதுகளில் ஒலித்தன. க்ரிஷ் சாகவில்லை. அவனை ஏதோ ஒரு சக்தி சாக விடவில்லை.. கட்டுப்பாடு இல்லாமல் தறிகெட்டு ஓடும் லாரியை எங்கோ இருந்தபடி ஒரு சக்தி அப்படியே தடுத்து நிறுத்துகிறது என்றால் அது சாதாரண சக்தியாய் இருக்க வாய்ப்பில்லை.. அது அந்தக் கருப்புப் பறவை சம்பந்தப்பட்ட சக்தியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அது ஏதாவது சித்தர், அல்லது யோகியாக இருக்கலாம் அல்லது அது ஒரு ஏலியனாகக் கூட இருக்கலாம். இஸ்ரோ ஏலியன் என்ற கோணத்தில்தான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது..

எதையுமே ஆரம்பத்திலேயே அழிப்பது சுலபம். வளர விட்டு அழிப்பது கஷ்டம்.. அறிவாளிக்கு அந்த இரண்டாவது வழி அனாவசியமும் கூட. அதனால்தான் சதாசிவ

இருவேறு உலகம்

நம்பூதிரியின் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்தவுடனேயே மர்ம மனிதன், க்ரிஷ் வீடு போய் சேர்வதற்கு முன் அவனை அழித்து விட முடிவெடுத்து மின்னல் வேகத்தில் இயங்கினான். ஏதோ ஒரு சக்தி இடைமறித்திருக்கா விட்டால் இன்னேரம் அவன் க்ரிஷை முடித்தே விட்டிருப்பான்.. உடனடியாக சென்னை போக அவன் மனம் துடித்தது. நேரடியாகவே இறங்கி எல்லாம் முடித்து விட்டு வர அவன் ஆசைப்பட்டான். ஆனால் இரண்டு விஷயங்கள் அந்த எண்ணத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த விடாமல் தடுத்தன.

முதலாவதும், முக்கியமானதுமாய் மாஸ்டர். அவர் சென்னையில் இருக்கிறார். அவர் கண்டிப்பாக க்ரிஷை அடிக்கடி சந்திப்பார். அல்லது க்ரிஷோடு தொடர்பில் இருப்பார். அப்படிப்பட்ட நிலையில் யார் க்ரிஷ் வழியில் குறுக்கிட்டாலும் அது அவர் கவனத்திற்கு வராமல் போகாது. க்ரிஷை காப்பாற்றிய சக்திதான் எதிரியாக அவனை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் அவர் இருக்கிறார். அந்த எண்ணத்தை ரகசியமாக விதைத்ததே மர்ம மனிதன்தான். அதை அவன் மிகக் கவனமாக அவர் சிறிதும் அறியாமல் செய்திருக்கிறான். க்ரிஷையும் மாஸ்டரையும் எதிரெதிர் அணியில் இருக்க வைத்ததன் உத்தேசமே தப்பித்

என்.கணேசன்

தவறி மாஸ்டர் கவனம் சரியான திசையில் போய் விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். இப்படியொரு சூழ்நிலையை புத்திசாலித்தனமாக உருவாக்கி விட்டு இப்போது சென்னைக்குப் போய் மாஸ்டர் கவனத்திற்குத் தட்டுப்பட அவன் விரும்பவில்லை.

இரண்டாவது க்ரிஷைக் காக்கும் சக்தி. தமிழ் நாட்டில் பாம்புக்கடி பட்டவனை அமேஸான் காடுகளுக்குக் கொண்டு போய் காப்பாற்றுகிற சக்தி, எங்கோ இருந்து கொண்டு க்ரிஷ் விபத்தில் சிக்காதபடி காப்பாற்றும் சக்தி சாதாரணமாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. அந்த சக்தியைப் பற்றிச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளாமல் க்ரிஷ் பாதையில் நேரடியாகக் குறுக்கிட அவன் விரும்பவில்லை.

ஆனாலும் க்ரிஷை அவன் நேரடியாக மதீப்பீடு செய்தேயாக வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்வது என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தான்..

அத்தியாயம் 53

பேராபத்திலிருந்து தப்பி விட்டு வீடு திரும்பிக்

கொண்டிருந்தாலும் பத்மாவதியைத் தவிர மற்ற மூவர்களால் அதிர்ச்சியிலிருந்து முழுவதுமாக மீண்டு விட முடியவில்லை. மரணத்தை எட்டிப்பார்த்து விட்டு வந்த அதிர்ச்சியில் அவர்கள் மௌனமாக அமர்ந்திருக்க பத்மாவதி கண்களை மூடி ஒருசில நிமிஷங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களை வணங்கி விட்டு உதய்யைப் பார்த்துப் பெருமையாகச் சொன்னாள்.

"எப்பப்பாரு அந்தச் சாமி, இந்தக் கோயிலு அலையறேன்னு கிண்டலடிப்பியேடா இப்ப நம்மள யாருடா காப்பாத்துனது..? ஒரு நிமிஷம் அந்த லாரி நின்னிருக்காட்டி பரலோகம் போய்ச் சேர்ந்திருப்போமேடா. இப்ப என்னடா சொல்றே..?"

அதிர்ச்சி மனநிலையிலிருந்து மீள தாயிடம் சிறிது வம்பு பேசலாம் என்று உதய்க்குத் தோன்றியது.

என்.கணேசன்

"எப்பவுமே நீ கும்பிடற கடவுள் நம்மள காப்பாத்துச்சா, இல்ல எப்பவுமே இவன் சொல்ற கர்மா நம்மளக் காப்பாத்துச்சான்னு இப்பவும் தீர்மானமா தெரியலயேம்மா.."

இறுக்கம் உடனடியாகக் குறைந்து க்ரிஷாம், கமலக்கண்ணனும் பத்மாவதியைப் பார்க்க அவள் மூத்த மகனை முறைத்தாள்.

"காப்பாத்துனது கர்மாவா இருந்திருந்தா உன்னை எப்படிடா காப்பாத்தியிருக்கும். நரம்பில்லாத நாக்கால கண்டபடி பேசறே. கலாட்டா செய்யறே. இதெல்லாம் காப்பாத்தற கர்மாவாடா.."

உதய் பதில் எதுவும் சொல்லாமல் ஒரு பாடலை மட்டும் பாடினான்.

"எந்தக் குழந்தையும் நல்லக் குழந்தைதான்

மண்ணில் பிறக்கையிலே..

பின் நல்லவர் ஆவதும் தீயவர் ஆவதும்

அன்னை வளர்ப்பதிலே.."

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ்ணம் கமலக்கண்ணனும் புன்னகைக்க பத்மாவதி சொன்னாள்.

"ஆமா அந்த நாக்கை சின்னதுலயே இழுத்து வச்சு சூடு போடாதது என் தப்புதான்.."

உதய் தந்தையிடம் சொன்னான்.

"எப்படிப்பா இந்த லேடி கூட இவ்வளவு வருஷம் குடும்பம் நடத்தினீங்க. நீங்க பொறுமையின் சிகரம்ப்பா.."

"வேற வழி தெரியலயேப்பா.." என்று சிவாஜி பாணியில் கமலக்கண்ணன் உருக்கமாகச் சொல்ல பத்மாவதி அவரை முறைத்தாள். அவர் அடக்கமாக ஜன்னல் வழியாகத் தெருவை வேடிக்கை பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

உதய்யும் மேற்கொண்டு வாயைக் கிளறாததால் பத்மாவதி சகஜ நிலைக்குத் திரும்பி சொன்னாள்.

"வீட்டுக்குப் போனவுடனே அந்த மாஸ்டர் சாமிக்கும் இவன் வந்துட்டான்னு சொல்லணும். ஞான திருஷ்டில அவர் பார்த்துச் சொன்ன மாதிரியே இவன் நல்லபடியா வந்து சேர்ந்தானே. அவருக்கு என்னவொரு சக்தி.. என்னவொரு தேஜஸ்.."

க்ரிஷ் சந்தேகத்தோடு கேட்டான்.

"யாரது மாஸ்டர் சாமி..?"

மாணிக்கத்தின் வீட்டில் ஒரு இழவு வீட்டின் துக்கம் சூழ்ந்திருந்தது. க்ரிஷ் திரும்ப வருகிறான், அவனை அழைத்து வர அவன் குடும்பமே போயிருக்கிறது என்ற செய்தி அவர்களுக்குப் பெரிய சோகச் செய்தியாய் இருந்தது.

மணீஷ் தந்தையையும் தாத்தாவையும் பார்த்து, "இனி என்ன செய்யறது..?" என்று கேட்டான். ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்கிற அவசரம் அவன் கேட்ட தொனியில் இருந்தது..

மாணிக்கம் அமைதியாய் சொன்னார்.

"முதல்ல இப்ப என்ன நடந்திருக்குன்னு புரிஞ்சுக்குவோம். அப்பறமா என்ன செய்யறதுன்னு யோசிப்போம்.."

"அதுவும் சரிதான்.." என்று சங்கரமணி தன் கருத்தைச் சொன்னார். மணீஷ் தலையசைத்தான். தொடர்ந்து மூவரும்

இருவேறு உலகம்

மௌனமாக இருந்தாலும் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை உடனே புரிந்து கொண்டால் தேவலை என்று மூவருக்கும் தோன்ற ஆரம்பிக்க அவர்களுக்கு இருப்பு கொள்ளவில்லை. மாணிக்கமும், மணீஷும் உடனடியாக க்ரிஷ் வீட்டுக்குக் கிளம்ப சங்கரமணியும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கிளம்பினார்.

மாணிக்கம் 'நீங்களுமா..?' என்பது போல் மாமாவைப் பார்த்தார். கமலக்கண்ணன் குடும்பத்தினர் அவரைப் பிடிக்கவில்லை என்பதை வெளிப்படையாகக் காண்பிக்க ஆரம்பித்த பிறகு சங்கரமணியும் அந்த வீட்டுக்குப் போவதைத் தவிர்க்க ஆரம்பித்திருந்தார். ஆனால் இன்று அவரால் போகாமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர் வெளிப்படையாகவே மருமகனிடம் சொன்னார்.

"அவங்க என் கழுத்தைப் பிடிச்சுத் தள்ளினாலும் சரி, இன்னைக்கு நேர்ல பார்த்து நிலவரத்தை புரிஞ்சுக்கலன்னா எனக்கு தலையே வெடிச்சுடும்.."

அவர் ஒரு முடிவு செய்து விட்டால் பின் அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது என்பதைப் புரிந்திருந்த மாணிக்கம் தங்களுடன் அவரையும் அழைத்துச் சென்றார். மூவரும்

என்.கணேசன்

பதற்றத்தோடும், பரபரப்போடும் க்ரிஷைக் கண்டு
எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்ள ஆவலாய் இருந்தார்கள்..

மாஸ்டரைப் பற்றியும் அவர் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்து
க்ரிஷ அறையில் சிறிது நேரம் இருந்து தன் ஞான
திருஷ்டியால் அறிந்து சொன்னதையும் மூவரும் சேர்ந்து
விவரிக்க க்ரிஷ அதிர்ந்து போனான். அவர்கள் சொல்வதைப்
பார்த்தால் அவன் மனக்கண்ணில் ஒருமுறை படர்ந்த திடீர்
காட்சியில் வாரணாசியில் இருந்த பாழடைந்த காளி
கோயிலுக்குச் செல்வது போல் கண்ட அந்த இரண்டாம் நபர்
போலத் தோன்றியது. அவரைத்தான் வேற்றுக்கிரஹவாசி..
"உன்னை எதிரியின் ஆளாகப் பார்க்கிறவர்.." என்று
சொல்லியிருந்தான். அந்த மாஸ்டர், மாணிக்கம் மூலமாகத்தான்
இவர்களுக்கு அறிமுகமாயிருக்கிறார்.. க்ரிஷ கோபத்தோடு
கேட்டான்.

"அவரை எல்லாம் எதுக்கு வீட்டுக்குக் கூட்டிகிட்டு
வந்தீங்க..?"

இருவேறு உலகம்

பத்மாவதிதான் கோபத்தோடு பதிலளித்தாள்.

"ஆராய்ச்சிக்குப் போறவன் வர நாளாகும்னு சொல்லிட்டுப் போயிருந்தா நாங்க ஏண்டா அவரைத் தேடி போறோம்.. இவன் பாட்டுக்கு சொல்லிக்காமப் போவானாம்.. நாங்க யாரையும் கேக்கக் கூடாதாம்.. அந்த மஹான் நம்ம வீட்டுக்கு வந்ததே பெருசு.."

க்ரிஷ்ணுக்கு அதற்கு மேல் எதுவும் பேச முடியவில்லை. பத்மாவதி அதே வேகத்தோடு உதய்யிடம் கேட்டாள்.

"டேய் நான் உன்னை ஹரிணிக்குப் ஃபோன் செய்யச் சொன்னேனா இல்லையா..?"

உதய் சொன்னான்..

"நான்தான் கார் ஓட்டரேனில்ல. நீயே உன் மருமகள் கிட்ட சொல்றதுதானே.."

அவன் உன் மருமகள் என்று அம்மாவிடம் சொன்னவுடன், அவனை முறைத்துப் பார்த்து விட்டு வெட்கம் கலந்த தர்மசங்கடத்துடன் அம்மாவிடம் க்ரிஷ் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் வேண்டாம். நீ கொஞ்சம் சும்மா இரும்மா.."

"நீ இருடா சும்மா. ஒரு பெண்ணோட மனசு இன்னொரு பெண்ணுக்குத்தான் தெரியும். பொண்ணு மனசக்கூட புரிஞ்சுக்க முடியாதவன் எத்தனை ஆராய்ச்சி பண்ணி என்னடா பிரயோஜனம்.. உன்னைச் சொல்லித் தப்பில்ல.. இந்த ஆம்பளகளே இப்படித்தான்.. உங்களுக்குத் தேவென்னா ஈஷிகிட்டு வருவீங்க.. என்ன வேணும்னாலும் செய்வீங்க.. ஆனா மத்த சமயத்துல கண்டுக்கவே மாட்டீங்க.."

அவள் பொரிந்து தள்ளியவுடன் உதய் தம்பியைப் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்து உருக்கமாய் சொன்னான்.

"டேய் க்ரிஷ்.. உன்னால ஆண் இனத்துக்கே எந்த அளவு கெட்ட பேர் பார்த்தியா..?"

க்ரிஷ் கோபமும், சிரிப்புமாய் கலந்து அண்ணனை முறைக்க, பத்மாவதி ஹரிணியிடம் பேசினாள்.

"ஹலோ.. நான் க்ரிஷோட அம்மா பேசறேன்மா. க்ரிஷ் வந்துட்டாம்மா. அவனைக் கூட்டிகிட்டு நாங்க வீட்டுக்குத்தான் போயிட்டிருக்கோம்.. அவன் கிட்ட பேசறியாம்மா.. வீட்டுக்கு

இருவேறு உலகம்

வந்து பேசிக்கிறியா.. சரி வாம்மா.. நாங்க அரை மணி நேரத்துல போய்ச் சேர்ந்துடுவோம்.."

க்ரிஷாக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்றே புரியவில்லை. எல்லாமே இன்னும் குழப்ப நிலையில்தான் இருக்கின்றன. எதிரி மஹாசக்திகள் படைத்தவன் என்பது தவிர அவனைப் பற்றி எந்த விவரமும் அவனுக்குத் தெரியாது. ஒரு முறை கொல்ல முயன்று தோற்றுப் போன மாணிக்கம் குடும்பம் அடுத்த முயற்சி எப்போது எடுக்கும் என்று தெரியாது. இந்த மாஸ்டர் என்கிற மனிதர் மஹாசக்தி வாய்ந்தவராகத் தெரிகிறார். அவரும் அவனை எதிரியின் பட்டியலில்தான் வைத்திருக்கிறார். இத்தனை எதிரிகள், இத்தனை ஆபத்தான சூழ்நிலைகள் இருக்கையில் ஹரிணி அவன் பக்கம் வருவதையே அவன் விரும்பவில்லை. அவனை வெறுத்தாவது காலப்போக்கில் மறந்து அவள் பாதுகாப்பான நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் போதும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். இவர்கள் புரியாமல் அவளை அவன் வாழ்க்கையில் மறுபடி வரவழைக்கப் பார்க்கிறார்கள்..

கமலக்கண்ணன், "அண்ணனுக்கும் சொல்லணும்.." என்றார். அண்ணன் என்று பொதுவாக அவர் சொன்னால் அது ராஜதுரையைத்தான். க்ரிஷ திகைப்புடன் அவரைப்

என்.கணேசன்

பார்க்க அவர், அவனைக் கண்டுபிடிக்க முதலமைச்சர் செந்தில்நாதனை நியமித்த தகவலையும் சொன்னார். அவன் காணாமல் போன விஷயம் முதலமைச்சர் வரைக்கும் போய் விசாரணைவரை வந்து விட்ட நிலையில் வீடு போய் சேர்ந்தவுடனேயே அவன் பலருக்கும் காணாமல் போனது எப்படி, திரும்பி வந்தது எப்படி என்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பது புரிய வந்தது. என்னவென்று சொல்வான். சொன்னால் யார் நம்புவார்கள்..?

‘என் வாழ்க்கையில் வந்து பெரிய குழப்பத்தை எல்லாப் பக்கங்களிலும் உருவாக்கி விட்டு நீ போய் விட்டாய். இனி நான் எதை, எங்கிருந்து, எப்படி சமாளிப்பேன்..’ என்று வேற்றுக்கிரஹவாசியிடம் மானசீகமாய்க் கேட்டான். எப்போதும் வேற்றுக்கிரஹவாசி பதில் சொல்கிறானோ இல்லையோ கேள்வி சென்று அவனை அடைந்து விட்டதைக் க்ரிஷால் உணர முடியும். இப்போது அந்த உணர்வில்லை. அவன் போயே போய் விட்டான்..

மனம் அலை பாய்ந்து கொண்டிருக்கையில் கார் அவன் வீட்டின் முன் வந்து நின்றது. அவனை வரவேற்க மாணிக்கம், மணீஷ், சங்கரமணி, ஹரிணி, செந்தில்நாதன் ஆகியோர் நின்றிருந்தார்கள். அத்தனை பேர் கண்களும் அவனைக்

இருவேறு உலகம்

கூர்மையாகப் பார்க்க மனநிலையை மறைத்துக் கொண்டு
க்ரிஷ் புன்னகையுடன் காரிலிருந்து இறங்கினான்.

அத்தியாயம் 54

அவன் வீட்டு வாசலில் காத்திருந்தவர்களில் அவனைப் பார்த்தவுடன் உடனடியாக ஹரிணிக்குக் கண்களில் நீர் தளும்பியது. மணீஷ் அதைக் கவனித்தபோது அவன் இதயத்தில் இரத்தம் கசிந்தது. 'உண்மைக் காதலில் ஊடல்கள் வந்தாலும் நிரந்தரமாய் விரிசல்கள் விழுவதில்லையோ..!' அவன் அங்கு வந்தபோது அவளும் வந்து க்ரிஷாக்காகக் காத்திருந்ததைப் பார்த்த போதே மனம் நொந்திருந்தான். அவன் வேதனையை மாணிக்கம் மட்டுமே கவனித்தார். சங்கரமணி க்ரிஷிடம் என்னென்ன மாற்றங்கள் தெரிகின்றன என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். செந்தில்நாதனும் அவன் மேல் வைத்திருந்த பார்வையைச் சிறிது கூட விலக்கவில்லை.

க்ரிஷை ஓடிப் போய் மணீஷ் கட்டியணைத்துக் கொண்டான்.

"எப்படிடா இருக்கே..?"

இருவேறு உலகம்

அவனால் இதெல்லாம் எப்படி முடிகிறது என்று க்ரிஷ் வியந்தான். நடிப்பும் பாசாங்குமே சிலரது வாழ்க்கை முறையாக இருந்து விடுகிறது..

"ஃபைன் டா.."

எல்லோரும் உள்ளே போனார்கள். சங்கரமணிக்கு உடனடியாக க்ரிஷ் வாயிலிருந்து உண்மையை வரவழைக்கும் எண்ணத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. மற்றவர்களை முந்திக்கொண்டு சொன்னார்.

"நல்ல வேளை நீ நல்லபடியாய் வந்தே. நாங்க எல்லாருமே உனக்கு என்ன ஆச்சோ ஏதாச்சோன்னு துடிச்சப் போயிட்டோம்.. நாங்க வேண்டாத தெய்வமில்லை.. செய்யாத பிரார்த்தனையில்லை.."

க்ரிஷ் அவரைக் கூர்மையாய் பார்த்துக் கொண்டே புன்னகையுடன் சொன்னான்.

"உங்க பிரார்த்தனை என்னைக் காப்பாத்திடுச்சு தாத்தா.."

அவன் பொடி வைத்துப் பேசுவது போலத் தோன்றினாலும் அதை அலட்சியம் செய்த சங்கரமணி..

என்.கணேசன்

"உனக்கு என்னதான் ஆச்சு.. இத்தனை நாள் எங்கிருந்தே..?" என்று கரிசனமாகக் கேட்டார்.

அத்தனை பேரும் அவன் பதிலை எதிர்பார்த்து ஆவலாய்க் காத்திருப்பதைப் பார்த்த க்ரிஷ் தன் குடும்பத்திடம் சொன்ன சுருக்கமான பொய்யையே கடைசி வரை மாற்றாமல் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என்று முடிவு செய்தான். அந்த மலையில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தபோது காலை ஏதோ கடித்தது போல் உணர்ந்ததாகவும், உடனே நினைவிழந்ததாகவும் சொன்னான். பின் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை என்றும் சொன்னான்.

"இடையில் கொஞ்சம் நினைவு திரும்பினப்ப ஏதோ காட்டுப் பகுதில் இருக்கற மாதிரி தெரிஞ்சது.. அது எங்கேன்னு தெரியல.. அரைமயக்கமா இருந்துச்சு. வீட்டுல கவலைப்படுவாங்களேன்னு தோணுச்சு. கஷ்டப்பட்டு உதய்க்கு மொபைல்ல ஒரு மெசேஜ் அனுப்புனது மட்டும்தான் தெரியும். மறுபடியும் மயக்கமாயிட்டேன்.. யாரோ காட்டுவாசிகள் என் வாய்ல ஏதோ மூலிகை சாறை விடற மாதிரி அரை மயக்கத்துல தெரிஞ்சது. அது நிஜமா கனவான்னு கூட இப்ப

இருவேறு உலகம்

குழப்பமா இருக்கு. மறுபடியும் நினைவு திரும்பினப்ப பழையபடி அந்த மலை மேல் இருக்கேன்.."

'முழுப்பூசணிக்காயை சோத்துல மறைக்கிறானே இந்த எடுபட்ட பயல்..' என்று சங்கரமணி திகைத்த போது செந்தில்நாதன் க்ரிஷிடம் சொன்னார்.

"உங்க அண்ணாவும் அவர் ஆள்களும் அந்த மலையிலயும் சுற்றியும் உங்களைத் தேடியிருக்காங்க.. அப்புறம் நாங்களும் தேடியிருக்கோம்.. நீங்க அந்த சுற்று வட்டாரத்திலயே இருக்கல.."

சொல்லி விட்டு 'இதற்கென்ன சொல்கிறாய்..?' என்பது போல அவனையே கூர்ந்து பார்த்தார். க்ரிஷ் அவர் யார் என்பதை யூகித்தாலும் அதை வெளிக்காட்டாமல் அவரையே பார்த்தான். செந்தில்நாதன் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட பிறகு அவரிடம் சொன்னான்.

"நான் மயக்க நிலைல இருந்ததால எங்கே போனேன் எப்படிப் போனேன்னு எதுவும் புரியல.. அதை நீங்கதான் கண்டு பிடிச்சுச் சொல்லணும்.."

என்.கணேசன்

அவனை ஊடுருவிப் பார்த்தபடியே இருந்தாலும் அவரால் அவனிடமிருந்து எதையும் யூகிக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் பார்வையை எடுக்காமல் அவர் சொன்னார்.

"நீங்க அனுப்பின மெசேஜ் தென்னமெரிக்கால இருந்து வந்ததா டவர் சிக்னல் சொல்லுது.."

க்ரிஷ் அலட்டிக் கொள்ளாமல் ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

"அதெப்படி சார் நான் தென்னமெரிக்காவரைக்கும் நடந்து போயிருக்க முடியும்..?"

பதில் சொல்ல வேண்டியவனே சாமர்த்தியமாய் கேள்வி கேட்டு விட்டபோது செந்தில்நாதனுக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

சங்கரமணி க்ரிஷிடம் கேட்டார்.

"உன் கால்ல ஏதோ கடிச்சதுன்னு சொன்னியே, எது கடிச்சது.. எங்க கடிச்சது..?"

"ஏதோ பாம்பு கடிச்ச மாதிரி இருக்கு" என்ற க்ரிஷ் தன் வலது கால் கட்டைவிரலைக் காட்ட அத்தனை பேரும் அந்தக்

இருவேறு உலகம்

காலில் இருந்த காய வடுவைப் பார்த்தார்கள். சங்கரமணிக்கு வாடகைக் கொலையாளி பொய் சொல்லவில்லை என்பது இப்போதுதான் உறுதியாகியது. 'ஆனாலும் அவன் செத்துட்டான். காயத்தோட நீ குத்துக்கல் மாதிரி நிக்கறே.. என்னடா நடந்துச்சு..' என்று மனதிற்குள் அவர் புலம்பினார்.

சிறிது நேரம் க்ரிஷ் எல்லோரிடமும் சகஜமாய் பேசினான். அப்படிப் பேசுகையில் ஹரிணியிடம் கூட நட்பின் தொனியில், "எப்படி இருக்கிறாய்..?" என்று கேட்டான். நலமாய் இருப்பதாய் வாயளவில் சொன்னாலும் அவள் கண்களில் நெருப்பு எரிந்தது. சற்று முன் அவனை முதலில் பார்த்தவுடன் கண்ணீரால் நிரம்பிய கண்கள் இப்போது எதிர்மாறாய் அவனை எரித்தபோது இனி ஒரு பூகம்பத்தைச் சந்தித்தே ஆக வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான். அவனுக்கு உதய் மீது கோபம் வந்தது.

'அவன்தான் அம்மாவிடம் உளறிக்கொட்டியதைப் போல இவளிடமும் ஏதோ சொல்லி இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் இவள் இங்கு மறுபடி வந்திருக்கிறாள். அவன் காதல் பற்றி நிச்சயமாய் தெரிந்திருக்கா விட்டால் அவன் காணாமல் போனது தெரிந்து வருத்தப்பட்டிருந்தாலும், திரும்பி வந்தது

என்.கணேசன்

தெரிந்து சந்தோஷப்பட்டிருந்தாலும் ரோஷமில்லாமல் இங்கு வந்திருக்க மாட்டாள்..'

எல்லோருக்கும் காபி கொண்டு வந்து கொடுத்த பத்மாவதி ஹரிணியை தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு போனாள். மற்றவர்கள் காபி குடித்துக் கிளம்பி விட்டார்கள்.

க்ரிஷ் தனதறைக்குப் போய் முதலில் குளித்து விட்டு வந்து தன் நாற்காலியில் அமர்ந்தான். இந்த அறையில் மாஸ்டர் வந்து சிறிது நேரம் இருந்திருக்கிறார் என்பது நினைவுக்கு வந்தது. நிக்கோலா டெஸ்லா சொன்னது போல் அவர் இங்கு சக்தி, அலைவரிசை, அதிர்வுகளைப் படித்திருப்பாரோ..? படித்து எதையெல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்..?

அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவன் அறைக்கதவு திறந்தது. திரும்பினான். ஹரிணி. அவள் கதவைத் தாளிட்டாள். அவனைச் சுட்டெரிக்கும் பார்வையால் பார்த்தபடியே அருகில் வந்தாள். மிகவும் நெருங்கி வந்தாள். அவன் அலட்சியப்படுத்திய நாளுக்குப் பிறகு அவள் ஒரு போதும் இந்த நெருக்கத்தில் வந்ததில்லை. கோபத்திலும் மிக அழகாக அவள் இருப்பதாய் அவன் மனம் சொன்னது.

இருவேறு உலகம்

அருகே வந்தவள் அவன் எதிர்பாராத விதமாய் அவனை ஓங்கி ஒரு அறை அறைந்தாள்.

"ஏண்டா அன்னிக்கு என்கிட்ட அப்படி நடந்துகிட்டே..?" அழுது கொண்டே கேட்டாள்.

சிவந்த கன்னத்தில் கையை வைத்துக் கொண்டே க்ரிஷ் அவளிடம் என்ன சொல்வது என்று யோசித்தான்.

"பொய் சொன்னா கொன்னுடுவேன்.. நீ கண்டுக்காம இருந்தப்ப பேசாம போன ஹரிணியா நான் இப்ப இல்லை. சொல்லு. அன்னிக்கு என்கிட்ட ஏன் அப்படி நடந்துகிட்டே.. உண்மையைச் சொல்லு.." கோபமும் துக்கமுமாய் அவள் கேட்டபோது அவனால் பொய் சொல்ல முடியவில்லை.

"ஹரிணி.. என் ஜாதகத்துல எனக்கு கண்டம் இருக்கு.."

"நீ எப்ப இருந்து ஜாதகத்தை நம்ப ஆரம்பிச்சே..?"

"அம்மா அப்பாதான் நம்பறாங்க. ஆனா அவங்க நம்பற மாதிரியேதான் நிலைமை இருக்கு.. நான் போயிட்டா நீ தாங்க மாட்டேன்னு தெரியும். அதான் இருக்கறப்பவே விலகிட முடிவு செஞ்சேன்.. அப்பதான் நான் போன பிறகு ஒரு நல்ல

என்.கணேசன்

வாழ்க்கைய அமைச்சுக்க உனக்கு சுலபமா இருக்கும்னு நினைச்சேன்.."

"முட்டாளே, நீ இல்லாமல் எனக்கென்னடா நல்ல வாழ்க்கை.." என்றவள் அழுதபடியே அவனை இறுக்கி அணைத்து இதழில் முத்தமிட்டாள். அவன் மனம் ஒரு கூடினம் எல்லாவற்றையும் மறந்தது. அந்த முத்தத்தை ஆழமாக்கினான். அதில் அவள் கோபம் முழுவதுமாய் கரைந்து போனது.

ஒரு கட்டத்தில் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு விலகி சிறு மௌனத்திற்குப் பிறகு அவள் கேட்டாள்.

"என்னடா ஆச்சு. சும்மா அவங்க கிட்ட கதையையே என்கிட்ட சொல்லாதே.."

க்ரிஷ் அமைதியாகவும் உறுதியாகவும் சொன்னான்.

"உன் கிட்ட பொய் பேசப் பிடிக்கல. ஆனா உண்மை சொல்ற நிலைமையையும் நான் இல்லை.. தயவு செஞ்சு எதுவும் கேட்காதே.. இப்ப மாத்திரம் இல்லை. நானா சொல்றவரைக்கும் எப்பவுமே கேட்காதே.. வற்புறுத்திக் கேட்டா பொய்தான் சொல்ல வேண்டி வரும்.."

இருவேறு உலகம்

அவள் திகைப்புடன் அவனைப் பார்த்தாள்.

அவன் கெஞ்சலுடன் சொன்னான்.

"ப்ளீஸ்.."

அவன் காரணமில்லாமல் அப்படிச் சொல்ல மாட்டான். காதலிப்பதாலேயே எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட வேண்டும் என்று நினைப்பதும் சரியல்ல என்று அவளுக்குத் தோன்றியது.

அவள் மெல்லச் சொன்னாள்.

"சரி எனக்கு ஒரே ஒரு சத்தியம் பண்ணு.."

"என்ன..?"

"என்னைக்குமே நீ என்னை விட்டு விலகிப் போக மாட்டேன்னு சத்தியம் பண்ணு. சாவோட துக்கத்தை விட இருக்கறப்பவே விலகறது பல மடங்கு துக்கம்டா. ரெண்டு பேர்ல ஒருத்தர் இறந்துட்டா கூட இருக்கறப்ப எவ்வளவு நேசிச்சோம், நெருக்கமாய் இருந்தோம்னெல்லாம் நினைச்சுட்டே மீதி வாழ்க்கைய கழிச்சிடலாம். ஆனா இருக்கறப்பவே விலகிட்டா அதுக்கு கூட வழியில்லாமல் விலகின கசப்பு நம்ம வாழ்க்கைய நரகமாக்கிடும்டா.."

அத்தியாயம் 55

க்ரிஷ்ணுக்கு அவள் சொன்ன வலியை ஆழமாகவே உணர முடிந்தது. காதல் ஜெயிப்பது கல்யாணத்தில் அல்ல. காலமெல்லாம் மனதில் கலையாமல், தேயாமல் கடைசி வரை நிலைத்திருக்கும்போது மட்டுமே காதல் ஜெயிக்கிறது. கலைந்தும், தேய்ந்தும் காணாமல் போகும்போது கல்யாணம் ஆன போதிலும் காதல் தோற்றுத்தான் போகிறது. ஹரிணி சொன்னது போல நினைத்துப் பார்க்க நல்ல நினைவுகள் இருக்கையில் அதைக் கெடுக்கும் விதமாய் கசப்பான பின் நிகழ்வுகள் இருக்காதவரை காதல் என்றும் இனிமையானதுதான். கூட இருந்தாலும் சரி, தூர இருந்தாலும் சரி ஏன் இறந்தாலும் கூடத்தான்.. க்ரிஷ்ண அவள் சொன்னபடி சத்தியம் செய்து கொடுத்தான்.

அவள் அதற்குப் பின் அவன் சொல்ல விருப்பப்படாத எதையும் துருவிக் கேட்காமல் போய் விட்டாள். எத்தனை பேருக்கு இது முடியும் என்று க்ரிஷ்ண யோசித்தபோது அவன் மனதில் ஹரிணி மிக உயர்ந்து போனாள். அவள் என்றைக்குமே சராசரியாக இருந்து விடவில்லை என்பதை

இருவேறு உலகம்

நினைத்தபடியே அவன் கன்னத்தைத் தடவிக் கொண்டான். கன்னம் இப்போதும் எரிந்தது. க்ரிஷ் கண்ணாடியில் முகம் பார்த்தான். கன்னம் நன்றாகவே சிவந்திருந்தது.

உதய் மெல்ல உள்ளே நுழைந்தான்.

"என்னடா கன்னம் இப்படிச் சிவந்திருக்கு..?"

அண்ணனை க்ரிஷ் முறைத்தான். 'எல்லாம் இவன் வேலைதான்.. இவன்தான் அவன் காதலிப்பதை அவளிடம் எப்படியோ தெரிவித்திருக்கிறான்.. அம்மாவிடமும் சொல்லியிருக்கிறான்..'

தம்பியின் முறைப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் அவனை உதய் ஆராய்ந்தான். அந்தப் பெண் சொன்னபடியே நன்றாகவே அறைந்திருக்கிறாள்.. கூடவே தம்பியின் உதடுகளிலும் கூடுதல் சிவப்பைப் பார்த்தவுடன் உதய் குறும்பாகக் கேட்டான்.

"முதல்ல சிவந்தது கன்னமா, உதடா..?"

வெட்கத்தில் முகம் சிவக்க க்ரிஷ் அண்ணனை அடிக்க முயல உதய் வேகமாக அங்கிருந்து ஓடினான். க்ரிஷ் துரத்திக்

என்.கணேசன்

கொண்டு ஓட, சமையல் அறையில் இருந்து வெளியே வந்த பத்மாவதி இருவருக்கும் நடுவே இடைமறித்து நின்று,

"டேய் சின்னப் பசங்களாடா நீங்க.." என்று திட்டினாலும் வீட்டில் பழையபடி கலகலப்பு திரும்பியதை ரசித்தாள்.

"என்னடா ப்ரச்சனை..?"

"சொல்லட்டாடா..?" என்று உதய் பத்மாவதிக்குப் பின்னால் நின்றபடி கேட்டான்.

க்ரிஷ் வெட்கப்பட்டான். தம்பி வெட்கப்படுவதைப் பார்க்க உதய்க்குப் பிடித்திருந்தது. க்ரிஷ் தன் கன்னச் சிவப்பை அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு அண்ணனை முறைத்தபடி சொன்னான்.

"இவன் ஆள் வளர்ந்திருக்கான். ஆனா அந்த அளவு அறிவு வளரல. அதான் ப்ரச்சனை.."

"அது தெரிஞ்சதுதானே. அதுக்கா இத்தனை ஆர்ப்பாட்டம்.." என்ற பத்மாவதியை பின்னால் இருந்து கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு நெறிப்பது போல் உதய் பாவனை செய்தபடி சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

"சின்னப் பையன் திரும்ப வந்த பிறகு உனக்கு கொழுப்பு அதிகமாயிடுச்சு.."

"பாவி உன் சக்திய எல்லாம் என் கழுத்துல காட்டாதே.." என்ற பத்மாவதி திடீர் என்று நினைவு வந்தவளாய் சொன்னாள்.

"க்ரிஷ் நீ நாளைக்கே போய் அந்த மாஸ்டர் சாமியைப் போய் பார்த்து கும்பிட்டுட்டு வரணும். அதுதான் மரியாதை.. உதய் நீ இவனைக் கூட்டிகிட்டு போடா.."

இஸ்ரோவின் பெங்களுரு ISTRAC ஆராய்ச்சி

மையத்தின் ஆராய்ச்சியாளனான வினோத் தன் வழக்கமான நேரத்தில் அலுவலகத்தில் இருந்து வீட்டுக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்தான் பெண் விஞ்ஞானி உமா நாயக்கின் ஃபோன்கால் வந்தது.

"வினோத். எங்கே இருக்கே..?"

என்.கணேசன்

"ஆஃபீஸ்லதான். வீட்டுக்குக் கிளம்பிகிட்டிருக்கேன். ஏன்..?"

"புனேல இருந்து டைரக்டர் வர்றார். நான் அவரை ஏர்போர்ட்டுல இருந்து கூட்டிகிட்டு வர்றேன்.. Astrosatல இருந்து வந்த லேட்டஸ்ட் ஃபோட்டோஸ் எடுத்து வை.."

வினோத் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

"என்ன விஷயம்..?"

"அந்தப் பையன் க்ரிஷ் திரும்ப வந்துட்டானாம்.. அவன் அந்த மலைலயே வந்து சேர்ந்துட்டதா தகவல் வந்திருக்கு.."

"எப்ப..?"

"ரெண்டு மணி நேரத்துக்கு முன்னாடி.. அதனால அந்தப்பகுதி சம்பந்தப்பட்ட ஃபோட்டோஸ் எடுத்து வை.. நாங்க எப்படியும் ஒரு மணி நேரத்துல வந்துடுவோம்.."

வினோத் பரபரப்புடன் மறுபடி அமர்ந்து மறுபடி கம்ப்யூட்டரை ஆன் செய்தான்.

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன் க்ரிஷ் வந்து சேர்ந்தவுடன் முதலமைச்சர் தன்னிடம் ஒப்படைத்த பொறுப்பு முடிந்து விட்டதாகவே நினைத்திருந்தார். க்ரிஷ் எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாகச் சொல்லி விடவில்லை என்பதும் எதையோ மறைக்கிறான் என்பதும் அவருக்குத் தெரிந்தே இருந்தது. ஆனால் அவன் காலில் இருந்த வடு பாம்பு கடித்த வடுவாகவே தெரிந்தது. அவன் மயக்கமாகி விட்டதும் பொய்யென்று தோன்றவில்லை. பின் என்ன நடந்தது என்பது தெரியவில்லை என்று அவன் சொன்னதைப் பொய் என்று நிரூபிக்க அவரிடம் எந்தத் தடயமும் இல்லை. பல கேள்விகளுக்குப் பதில் இல்லை என்றாலும், சங்கரமணி மற்றும் மாஸ்டர் ஆகியோர் மேல் இருந்த சந்தேகம் போய் விடவில்லை என்றாலும் காணாமல் போனவன் கிடைத்து விட்ட பிறகு அந்தப் புதிர்களுக்குப் பதில் தேடும் அவசியமும் இல்லாமல் போய் விட்டது. முதலமைச்சரிடம் சொல்லி விட்டு இதில் இருந்து விலகிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்து க்ரிஷ் வீட்டிலிருந்து கிளம்பியபோது உதய் சொன்ன லாரி விவகாரம் திகைக்க வைத்தது.. உதய் அந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லி எப்படியோ எல்லோரும் தப்பித்தோம் என்று சொன்னபோது, "நீங்க அந்த

என்.கணேசன்

லாரி நம்பரை நோட் பண்ணினிங்களா..?" என்று செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"நோட் பண்ணினேன்.." என்ற உதய் அந்த லாரி எண்ணை அவரிடம் சொன்னான். அவர் அதைக் குறித்துக் கொண்டபோது அவரிடம் புன்னகையுடன் சொன்னான்.

"அவனுக் மோசமான உத்தேசத்துல வந்த மாதிரி தெரியல. ப்ரேக் பிடிக்காத லாரிய எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு கடைசி நிமிஷத்துல நிறுத்திட்டானுக். நிறுத்தியிருக்காட்டி நாங்க நாலு பேருமே பரலோகம் போய் சேர்ந்திருப்போம். அப்படி நிறுத்துன லாரிய திரும்பவும் அவங்களால ஸ்டார்ட் பண்ண முடியல.."

செந்தில்நாதன் தற்செயல் என்ற சொல்லில் நம்பிக்கையில்லாத போலீஸ் அதிகாரி என்பதால் தன்னுடைய திருப்திக்காக அதையும் ஒரு முறை விசாரித்து விடுவது என்று தீர்மானித்தார். சம்பவ இடத்துக்குப் போய் விசாரித்தபோது கிடைத்த தகவல்கள் உதய் சொன்னதை உறுதிப்படுத்தின. அந்த இடத்தில் நிறைய நேரம் போக்குவரத்து ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்ததால் பலரும் அந்த லாரியைக் கஷ்டப்பட்டு

இருவேறு உலகம்

பக்கத்தில் இருந்த கேரேஜுக்கு இன்னொரு லாரி மூலம் இழுத்துக் கொண்டு போனதைச் சொன்னார்கள்..

செந்தில்நாதன் அந்தக் கேரேஜுக்கும் போனார். லாரி அங்கே நின்று கொண்டிருந்தது. அவரைப் பார்த்தவுடன் கேரேஜ் உரிமையாளர் எழுந்து வந்தார். வணக்கம் தெரிவித்து நின்ற அவரிடம் செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"இந்த லாரிதான் பக்கத்துல ஆஃப் ஆகி நின்ன வண்டியா..?"

"ஆமா சார்.."

"இதை ரிப்பேர் செஞ்சாச்சா..?"

"இல்லை சார்.." என்று கேரேஜ் உரிமையாளர் சொன்னபோது மெக்கானிக்கும் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

"வண்டில என்ன பிரச்சனை..?"

"தெரில சார்.." என்றான் மெக்கானிக்.

செந்தில்நாதன் கேள்விக்குறியுடன் அவனைப் பார்த்தார். அவன் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"ப்ரேக் வயர் அறுந்து போயிருந்துது. அதை சரி பண்ணிட்டேன்.. ஆனா மத்தபடி ப்ரச்சன எதுவும் இருக்கறதா தெரில. ஆனாலும் வண்டிய ஸ்டார்ட் செய்ய முடியல.."

"எங்கே லாரி டிரைவரும் க்ளீனரும்..?"

"அவங்களோட முதலாளி கிட்ட பேசிட்டு வர்றதா போனாங்க. ஆனா இன்னும் வரக்காணோம்.."

"எப்ப போனாங்க.."

"ரெண்டு மணி நேரமாவது ஆயிருக்கும் சார்.."

செந்தில்நாதன் லாரியில் ஏறி உள்ளே சோதித்தார். வண்டியில் ஆர்.சி புக் உட்பட எந்த ஆவணமும் இல்லை.

"வண்டியோட பேப்பர்ஸ் எல்லாம் எங்கே..?"

"தெரியலயே சார். டிரைவர் கிட்டயேதான் இருக்கும் போல.."

லாரி டிரைவரும், க்ளீனரும் அங்கு இல்லாததும், வண்டியின் ஆவணங்கள் வண்டியில் இல்லாததும் சந்தேகத்தைக் கிளப்ப செந்தில்நாதன் ஒரு எண்ணுக்குப் ஃபோன் செய்தார்.

இருவேறு உலகம்

"மஹாராஷ்ட்ரா ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் வண்டி நம்பர் சொல்றேன், நோட் பண்ணிக்கோங்க.. எனக்கு இந்த லாரி யார் பேர்ல இருக்கு, அட்ரஸ் என்னன்னு தெரியணும்.. ஒக்கே.."

இருபது நிமிஷங்களில் அவருக்குப் பதில் வந்தது. லாரி எண் பொய். உண்மையில் அந்த எண்ணுடைய லாரி ஒரு பெரிய டிரான்ஸ்போர்ட் கம்பெனியின் லாரி. அது தற்போது நாக்பூரில் இருக்கிறது.

ஆட்களை விட்டு அக்கம்பக்கத்தில் அந்த லாரி டிரைவர், க்ளீனர் இருவரும் தென்படுகிறார்களா என்று செந்தில்நாதன் தேடிப்பார்க்கச் சொன்னார். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் கிடைக்கவில்லை. மாயமாய் மறைந்திருந்தார்கள். மெக்கானிக்கிடம் அவர் லாரி டிரைவர் க்ளீனர் பற்றியும், அங்கு வந்த போதைய அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் விசாரித்தார். மெக்கானிக் சொன்னதெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கையில் லாரி டிரைவருக்கு வண்டி எப்படி நின்றது என்பதே புதிராக இருந்தது என்பது தெரிந்தது. அப்படியானால் லாரி டிரைவர் உதய் சொன்னது போல லாரியைக் கஷ்டப்பட்டு நிறுத்தவில்லை.. அது தானாக நின்றிருக்கிறது. அவன் உத்தேசத்துக்கு எதிராக லாரி எப்படி

நின்றது என்பதே அவன் குழப்பத்திற்கும், திகைப்புக்கும் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு கொலை முயற்சிதான் அது என்பது புரிந்தபோது புதிர்கள் விலகுவதற்குப் பதிலாக இறுகுவதை செந்தில்நாதன் உணர்ந்தார்.

அத்தியாயம் 56

இந்தக் கொலை முயற்சியிலும் செந்தில்நாதனுக்கு

முதலில் சந்தேகம் வந்தது சங்கரமணி மேல்தான். அந்தக் கிழவர் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தில் ஏதாவது கெட்டது நடக்கிறது என்றால் அவர் பங்கு அதில் ஏதாவது இல்லாமல் இருக்காது என்று செந்தில்நாதன் நம்பினார். க்ரிஷ் காணாமல் போன மலையருகே அவரை அந்த இரவு பார்த்ததாக ஒருவர் சொன்னபோது ஏற்பட்ட சந்தேகம் அவரை விட்டு இன்னமும் நீங்கவில்லை. சங்கரமணியைப் பார்த்துப் பேசியபோது சந்தேகம் வலுப்பெற்றதால் சங்கரமணி யாரிடம் எல்லாம் ஃபோனில் பேசினார் என்ற தகவல்களை க்ரிஷ் காணாமல் போவதற்கு முந்தைய ஒரு வாரத்தில் இருந்து தற்சமயம் வரை சேகரித்துத்தரக் கேட்டிருந்தார். அதை இன்று தருவதாகச் சொல்லி இருந்தார்கள்..

அதில் ஏதாவது புதிய துப்பு கிடைக்குமா என்று எண்ணியபடியே ஒரு எண்ணிற்குப் ஃபோன் செய்தார்.

"அந்த சகுனி போன்கால்ஸ் பத்தி கேட்டிருந்தேனே ரெடியா..?"

"ரெடி சார்.."

"அதுல எதாவது வில்லங்கமான கால்ஸ் இருக்கா.."

"அவர் ஃபோன் செஞ்சு அதிகம் பேசின ஒரு ஆள் பாம்பு கடிச்சு செத்துப் போயிருக்கான். அவன் செத்துப் போன பிறகும் அவன் போன்ல இருந்து சகுனிக்குக் கால்ஸ் போயிருக்கு.."

அடுத்த அரை மணி நேரத்தில் வாடகைக் கொலையாளியின் போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் செந்தில்நாதன் கையில் இருந்தது. கடுமையான விஷம் உள்ள பாம்பு அந்த மனிதனைக் கடித்திருந்த இடம் செந்தில்நாதனைத் திகைப்படைய வைத்தது. க்ரிஷ் காலில் பாம்புக்கடி தழும்பு இருந்த அதே இடத்தில்தான் அந்த மனிதனையும் பாம்பு கடித்திருந்தது. கடிபட்டு மூன்று நிமிஷங்களுக்குள் அவன் இறந்திருக்க வேண்டும் என்று போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த டாக்டர் குறிப்பிட்டிருந்தார்..

ஆர்வத்தோடு கடைசி இரண்டு நாட்களில் யாரிடம் எல்லாம் சங்கரமணி பேசியிருக்கிறார் என்று செந்தில்நாதன் தனக்குக் கிடைத்திருந்த பட்டியலில் ஆராய்ந்தார். சங்கரமணி நாலைந்து பேர்களிடம்தான் பேசியிருந்தார். அதிலும் அவர்

இருவேறு உலகம்

அதிக நேரம் பேசி இருந்த நபர் அவர் மகள்தான். மற்றவர்களிடம் ஓரிரு நிமிஷங்கள்தான் பேசியிருப்பார். அவர்களும் அதிகாரிகளும், காண்ட்ராக்டர்களும் தான். வசூல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகத்தான் இருக்கும்.. அப்படியானால் இந்த லாரி மூலமான கொலை முயற்சிக்குக் காரணம் இந்தக் கிழவராக இருக்க முடியாது.. வேறு யாரோ..! ஆனால் இரண்டு பாம்புக்கடிகளுக்கும் இடையே ஏதோ ஒரு சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஒருவன் இறந்திருக்கிறான்.. ஒருவன் அதிசயமாய் உயிர்பிழைத்திருக்கிறான்..

நீண்ட நேர ஆலோசனைக்குப் பிறகு முதலமைச்சரிடம் பேச செந்தில்நாதன் முடிவு செய்தார்.

இஸ்ரோவின் ISTRAC ஆராய்ச்சி மையத்தில் டைரக்டர், உமாநாயக், வினோத் மூவரும் மிக ஆர்வத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட புகைப்படங்களைப் பெரிய திரையில் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த முறையும் அந்தக் கரிய பறவை சில புகைப்படங்களில் வந்திருந்தது. அதிகாலை நேரமானதால் இந்தப் படங்களில் அந்தப் பறவை மலையை நெருங்கும்

என்.கணேசன்

வரை தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஆனால் புகைப்படங்கள் அந்தப் பறவை மலையை நெருங்கிய பின் முழுக்கருப்புப் படங்களாக மாறின.. அந்த அமாவாசை இரவுப் புகைப்படங்களைப் போலவேதான்.. கருமை விலகிய பின் தெரிந்த புகைப்படத்தில் க்ரிஷ் மலையில் படுத்திருந்தான். அவன் மெல்ல எழுந்திருப்பதும் அடுத்தடுத்த புகைப்படங்களில் தெரிந்தது. பின் சில படங்களில் க்ரிஷ் மட்டுமே தெரிந்தான். பின் மறுபடி சில படங்கள் கருமை.. மறுபடி தெளிவாகத் தெரிந்த படங்களில் இரண்டில் மட்டுமே அந்தக் கரிய பறவை தெரிந்தது. அந்தப் பறவையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு க்ரிஷ் செல்ஃபோனை எடுத்துப் பேசுவது தெரிந்தது.

டைரக்டர் புகைப்பட ஓட்டத்தை நிறுத்தும்படி கையால் சைகை செய்ய வினோத் நிறுத்தினான்.

"திரும்ப க்ரிஷ் தெரிய ஆரம்பிச்ச பிறகு வந்த படங்களைப் போடு. அவன் முகத்தை ஃபோகஸ் பண்ணு.." என்று டைரக்டர் சொல்ல வினோத் அப்படியே செய்தான்.

பெரிய திரையில் க்ரிஷ் முகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. முதல் படத்தில் அவன் முகத்தில் லேசாய் சுருக்கம். சுற்றும்

இருவேறு உலகம்

முற்றும் எதையோ தேடிப்பார்ப்பது போல் தெரிந்தது. அடுத்த படத்தில் அவன் முகத்தில். புன்னகை. அடுத்த படத்தில் சிரிப்பு. அடுத்த படத்தில் துக்கம். அடுத்த படத்தில் இனம் தெரியாத ஒரு சிந்தனை.. அவ்வளவுதான்.. மீண்டும் கருமைப்படங்கள். பின் பறவையையே அவன் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற காட்சி..

டைரக்டர் உமாநாயக்கிடம் கேட்டார்.

"நீ என்ன நினைக்கிறாய்..?"

"க்ரிஷ் மனதில் எதோ எண்ண ஓட்டங்கள் ஓடுகிறது போல் தெரிகிறது.."

"எண்ண ஓட்டங்கள் உடனடி உடனடியாய் இப்படியா மாறும்..?" டைரக்டர் கேட்டார்.

உமாநாயக் யோசித்தாள். எண்ண ஓட்டங்கள் ஒரு வகையிலிருந்து இன்னொரு வகைக்கு இந்தப் படங்களில் தெரிந்த வேகத்திற்கு மாறாது என்பதை அவள் அறிவாள். யாரிடமாவது பேசும்போதுதான் அவர்கள் சொன்னதற்கு ஏற்ற மாதிரி மாறும். க்ரிஷ் அருகில் யாருமே இல்லை. அந்தக் கரிய பறவை கூட இல்லை. ஆனாலும் அவன் முகம் அப்படி

என்.கணேசன்

மாறுகின்றது என்றால் அவன் மனதிற்குள் யாரிடமோ பேசுவது போலத்தான் தெரிகிறது.. அவள் அதை வாய் விட்டுச் சொன்னாள்.

டைரக்டர் அவளுடைய அறிவுக்கூர்மையை மெச்சியது போல் பாராட்டும் பாவனையில் பார்த்து விட்டுச் சொன்னார்.

"சரியாய் சொன்னாய். அவன் உதடு அசையா விட்டாலும் முகபாவனை அதைத்தான் காண்பிக்குது.."

உமா நாயக் மாஸ்டருக்குப் ஃபோன் செய்து தாங்கள் கண்ட புகைப்படங்களைப் பற்றிச் சொன்னாள்.

"மாஸ்டர் க்ரிஷ் மனசுக்குள்ளேயே பேசினது ஏலியன் கூடத்தான்னு தெளிவா தெரியுது. எங்க டிபார்ட்மெண்டே பரபரப்புல இருக்கு. ஏதோ ஒரு தோற்றத்துலதான் ஏலியனை இத்தனை நாட்கள் கற்பனை செய்தே பார்த்திருக்கோம். இப்ப தோற்றமே இல்லாமல் கூட ஏலியன் கூட மானசீகமாக தொடர்பு வச்சுக்க முடியும்கிற சிந்தனையே விஞ்ஞானத்துக்கு புதுசா இருக்கு. டெல்லிக்கு ஃபோட்டோஸ் அனுப்பி

இருவேறு உலகம்

வெச்சிருக்கோம்.. வேற சில சைக்காலஜிஸ்ட்கள் கருத்தையும் கேட்கப் போறாங்க போலத் தெரியுது.."

மாஸ்டர் கண்களை மூடிக் கொண்டு யோசித்து விட்டுக் கேட்டார்.

"க்ரிஷ் விஷயத்துல உங்க அடுத்த நடவடிக்கை என்ன..?"

"சாதாரண மனுஷனா இருந்திருந்தா இன்னேரம் அவனை பெங்களுருக்கோ, புனேக்கோ, டெல்லிக்கோ வரவழைச்சுப் பேசியிருப்போம்.. அவன் நடந்தது எதுவுமே நினைவுல இல்லைன்னு சொன்னதா தகவல் வந்திருக்கு. அப்படிச் சொல்லியே உறுதியா அவன் நின்னான்னா பலவந்தமா அவன் கிட்ட இருந்து உண்மைய வரவழைக்கிறது கஷ்டம்னு டிபார்ட்மெண்ட் நினைக்குது. ஏன்னா அரசியல் அதிகாரம் இருக்கற குடும்பத்து ஆள் அவன்.. அவன் குற்றவாளியும் இல்லை.."

மாஸ்டர் சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"அவன் அண்ணா ஃபோன் செஞ்சான். நாளைக்கு தம்பியைக் கூட்டிகிட்டு வந்து என்னைப் பார்க்கிறதா சொன்னான்.."

"அப்படி வற்றப்ப உங்களால அவன் மனசைப் படிக்க முடியுமே மாஸ்டர். அப்பதான் எல்லா விவரங்களும் நமக்குக் கிடைக்கும்னு நினைக்கிறேன்.."

அவள் உற்சாகப் பரபரப்புடன் சொன்னாள். அவள் பரபரப்பை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவருக்கே பரபரப்பாய்தான் இருக்கிறது. நாளை வருவதாகச் சொன்ன உதய் இன்றே தம்பியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றுகூட அவருக்கே தோன்றி இருந்தது. காத்திருக்கும் கலையில் விற்பன்னராய் இருந்த அவருக்கே அப்படித் தோன்றும்போது, அவளுக்கும், இந்த ஆராய்ச்சியில் ரகசியமாய் இறங்கி இருக்கும் அந்த இஸ்ரோ விஞ்ஞானிகளுக்கும் எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். காலம் நீள ஆரம்பித்தது..

இருவேறு உலகம்

மர்ம மனிதன்தான் இருந்த இடத்தில் இருந்தே புதுடெல்லி உயரதிகாரி மீது கவனத்தைக் குவித்துக் கொண்டிருந்தான். சில நாட்களுக்கு முன்பே சர்ச்சில் அவன் மனதில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஊடுருவும் சக்தியை ஏற்படுத்தி விட்டிருந்ததால் சிறிதும் சிரமமில்லாமல் அவன் மனதை மர்ம மனிதனால் ஊடுருவ முடிந்தது.

புதுடெல்லி உயரதிகாரி ஏதோ ஒரு சங்கடத்தை மானசீகமாக உணர்ந்தான். அவனுடன் வயதான இஸ்ரோ விஞ்ஞானிகள் இருவரும், நாட்டின் மிகச் சிறந்த மனோதத்துவப் பேராசிரியர் ஒருவரும் இருந்தார்கள். மனோ தத்துவப் பேராசிரியர் அந்த விஞ்ஞானிகளிடம் எதையோ விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். எல்லாம் புரிகிற மாதிரியும் இருந்தது. புரிந்த வேகத்திலேயே யாரோ அந்தத் தகவல்களை அபகரித்துக் கொண்டது போலவும் இருந்தது. தனக்கு சித்தப்பிரமை ஏதாவது பிடித்துக் கொண்டு விட்டதா என்ற பயமும் அவனுக்குள் லேசாக எழுந்தது. கஷ்டப்பட்டு மனோதத்துவப் பேராசிரியர் சொல்வதைக் கவனிக்க முயன்றான்..

"இந்த ஃபோட்டோஸ்க்கு நடுவுல இருக்க முடிந்த காலம் நீங்க சொல்கிற அளவுக்கு சில வினாடிகளாய்தான் இருக்கும்கிறதை என்னால் நம்ப முடியல. அப்படி இருக்கிறது உண்மைன்னா அவன் மனசுலயும் மூளையும் நேரடியா அந்தத் தகவல்கள் பதியுதுன்னு அர்த்தம். எதையும் கேட்டு. கேட்டதை ப்ராசஸ் பண்ணி பிறகு புரிஞ்சுக்கிற வழக்கமான கம்யூனிகேசன்ஸ் இதுல இருந்திருந்தா அதுக்கு கூடுதலாகவே காலம் தேவைப்படும்.."

இஸ்ரோ விஞ்ஞானிகள் இருவரும் பிரமிப்பின் உச்சத்தில் யோசித்தார்கள். புதுடெல்லி அதிகாரி குழம்பினான். அவன் மூலமாக அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மர்ம மனிதனுக்கு தெளிவாகவே எல்லாம் புரிந்தது. அவன் தீவிரமாக யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

அத்தியாயம் 57

"அவன் மனுஷனே இல்லை.." சங்கரமணி உறுதியாகச் சொன்னார். எதை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள் என்று அவரது மகனும் பேரனும் கேட்கவில்லை. ஆனால் அவரே காரணத்தையும் சொன்னார்.

"உடனடியா கொன்னுடற அந்தக் கடுமையான பாம்போட விஷம் கூட அவனைக் கொன்னுடலைன்னா வேற என்ன சொல்றது..!"

மாணிக்கம் தன் மாமன் ஏதோ வானிலை அறிக்கை வாசிக்கிறார் என்பது போன்ற முகபாவனையில் இருந்தார். மணீஷோ தாங்கள் கிளம்பும்போது கூட ஹரிணி க்ரிஷ் வீட்டில் இருந்து கிளம்பி விடவில்லை என்கிற கவலையில் இருந்தான். க்ரிஷாம், ஹரிணியும் பழையபடி காதலில் மூழ்கி விடுவார்களோ என்கிற எண்ணமே அவன் மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதனால் தாத்தா சொன்னது அவன் காதில் அரைகுறையாய்தான் வந்தது.

என்.கணேசன்

அடுத்தகட்ட நடவடிக்கை எதாவது எடுத்தாக வேண்டும் என்கிற அவசர மனநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த சங்கரமணிக்கு அவர்கள் இருவரும் பட்டும் படாமலும் இருந்தது எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது.

"என்னடா ஒண்ணும் சொல்ல மாடேங்கறீங்க. தோத்ததை ஒத்துகிட்டு பேசாம ஒதுங்கி உட்கார்ந்துக்கலாம்னு நினைக்கிறீங்களா..?" என்று கோபத்தோடு கேட்டார்.

மாணிக்கம் அமைதியாகக் கேட்டார்.

"இப்ப என்ன ஆச்சுன்னு நீங்க பதறுறீங்க..?"

"இன்னும் என்னடா ஆகணும்..? கமலக்கண்ணன் பையன் இதுவரைக்கும் முளையிலதான் கெட்டிக்காரனா இருந்தான். இதுவரைக்கும் உடம்பளவுலயாவது சாதாரணமாயிருந்தவன் அதுலயும் இப்ப சூப்பர் மேனா திரும்பி வந்திருக்கான். வாடகைக் கொலையாளியையே கொன்ன அந்தப் பாம்பு விஷம் க்ரிஷ்ஷ ஒண்ணும் செஞ்சுடலீயேடா. அவன் ஏதோ ஆராய்ச்சி பண்ணி அதுல தேறிட்டான் போல இருக்கு. அந்த மாஸ்டர் அவன் வெளிநாட்டுல இருக்கறதா சொன்னார். அந்த ஆள் சொன்ன மாதிரியேதான் அவன் செல்ஃபோன் டவர் சிக்னலும் சொல்லுச்சு. ஆனா இப்ப பார்த்தா அலுங்காம அந்த

இருவேறு உலகம்

மலைக்கே திரும்பி வந்து வந்துருக்கான். இத்தன செலவு செஞ்சு, திட்டம் போட்டு அவன் வலது கால் கட்டை விரல்ல வடுவை ஏற்படுத்தினதுதான் மிச்சம்.. இத்தனை பண்ணிட்டு வந்தவன் கிட்ட என்னடா ஆச்சுன்னு கேட்டா எனக்கு எதுவுமே ஞாபகம் இல்லைன்னு சொன்னான் பாரு, சிவாஜி கணேசன் செத்தாண்டா.. என்னவொரு நடிப்புடா சாமி.. இத்தனை நடந்திருக்கு. அடுத்ததா என்ன செய்யலாம்கிற யோசனை உங்க ரெண்டு பேருக்குமே இல்லை. அவன் முஞ்சைத் தொங்கப் போட்டுட்டு உட்கார்ந்திருக்கான்.. நீ எந்தக் கவலையுமே இல்லாம உட்கார்ந்திருக்காய்.." சங்கரமணி பொரிந்து தள்ளினார்.

"மாமா அவன் பிழைச்சு வந்ததுல எனக்கும் ஏமாற்றம்தான். ஆனா இதுல இன்னொரு நல்ல விஷயம் நடந்திருக்கறதை நீங்க ரெண்டு பேருமே கவனிக்கலை.."

மணீஷும் சங்கரமணியும் திகைப்புடன் அவரைப் பார்த்தார்கள். சங்கரமணி மெல்லக் கேட்டார்.

"என்னது..?"

"அவன் இன்னொரு எதிரியைச் சம்பாதிச்சிருக்கற மாதிரி தெரியுது.. அந்த எதிரி நம்மள விட சக்தி வாய்ந்தவனா

இருப்பான் போல தெரியுது. அவனும் க்ரிஷை சாகடிக்கறதுல குறியாயிருக்கான்.."

"என்னடா இது புதுக்கதை.." சங்கரமணிக்கு தலை வெடித்து விடும் போல இருந்தது.

"இப்பதான் தகவல் வந்தது.." என்ற மாணிக்கம் லாரி மூலம் க்ரிஷைக் கொல்ல நடந்த முயற்சியை விவரித்தார்.

"யாருப்பா அந்த எதிரி..?" மணீஷ் ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"தெரியல.."

"அப்ப எதை வெச்சு அவன் நம்மள விட சக்தி வாய்ந்த எதிரிங்கறே..?" சங்கரமணி கேட்டார்.

"க்ரிஷோட செல்ஃபோன் சிக்னல் எப்ப நம்ம பக்கத்து எல்லைக்குள்ளே வந்துச்சுன்னு விசாரிச்சேன். அது அவன் உதய்க்குப் ஃபோன் செஞ்சதுக்கு சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னாடிதான்னு தகவல் வந்துச்சு. கொல்ல முயற்சி செஞ்ச எதிரிக்கும் எவ்வளவு சீக்கிரம்னாலும் அப்பதான் தகவல் தெரிஞ்சிருக்கும். ஆனா கிட்டத்தட்ட ரெண்டரை, மூணு மணி நேரத்துல இந்தக் கொலையைத் திட்டம் போட்டு அதை

இருவேறு உலகம்

அமல்படுத்தியும் இருக்கான்னா அவன் சாதாரணமானவனா இருக்க வாய்ப்பில்லை.."

அவர் சொன்னது சரியென்றே மணீஷாக்கும், சங்கரமணிக்கும் பட்டது. அவர்களுக்கே க்ரிஷைக் கொல்லத் திட்டம் போட பல நாட்கள் தேவைப்பட்டது. இந்தப் புது எதிரி மூன்று மணி நேரத்தில் இத்தனை கச்சிதமாய் திட்டம் போட்டு செயல்படுத்தியிருக்கிறான்.

சங்கரமணி அங்கலாய்த்தார்.

"ஆனாலும் சனியன் மயிரிழையில் தப்பிச்சுட்டானே.."

"ஆனாலும் அவனுக்கு இன்னும் கொஞ்ச காலம் வரைக்கும் கண்டம் இருக்கறதா கண்ணன் சொன்ன ஞாபகம்.." என்று அர்த்தத்தோடு சொன்ன மாணிக்கம் எதுவும் இப்போதே முடிந்து விடவில்லை என்பதை அமைதியாகச் சுட்டிக் காட்டினார். சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அந்த எதிரியுடன் கை கோர்த்து அடுத்த முயற்சியைச் செய்யலாம் என்பது அவர் எண்ணமாய் இருந்தது.

மர்ம மனிதன் வாழ்வின் ஆரம்பத்திலிருந்தே திட்டமிட்டு வாழ்ந்தவன். இலக்கைத் தீர்மானித்த பிறகு அவன் வேறெந்த சிந்தனையிலும் சிக்காதவன். இலக்கை அடைந்த பிறகு அவன் அடுத்த இலக்கைத் தேர்ந்தெடுப்பான். பின் அதிலேயே அவன் முழுக்கவனமும் இருக்கும். ஒவ்வொரு இலக்கு நோக்கிய பயணத்திலும் அவன் தடைகளைப் பொருட்படுத்தியதில்லை. தடைகளை உடைத்தெறிய அவனுக்கு அதிக நேரம் ஆனதில்லை. காட்டாறாய் அவன் போகும் பாதையில் தடைகள் தடயமில்லாமல் தூக்கியெறியப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் முறையாக க்ரிஷ் என்ற தடை அவன் பாதையில் தங்கி விட்டிருக்கிறது. அதை அவனால் ரசிக்க முடியவில்லை. அவன் அழிக்க நினைத்த விதை அழிய மறுக்கிறது.

'ஒரு விதைக்குள்ளே எத்தனை மரங்கள், எத்தனை காடுகள் ஒளிஞ்சிருக்குன்னு யாரால சொல்ல முடியும்..' என்று சதாசிவ நம்பூதிரி சொன்னது மீண்டும் அவன் காதில் நாராசமாய் ஒலித்தது.

இஸ்ரோ விஞ்ஞானிகள் நம்புவது போல க்ரிஷ் சந்தித்தது ஏலியனாகத்தான் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. அவனைப்

இருவேறு உலகம்

பாம்புக்கடியிலிருந்து காப்பாற்றியது போல லாரி விபத்திலிருந்தும் காப்பாற்றியிருக்கிறது. பாம்புக்கடியில் காப்பாற்றிய ஏலியன் அந்த வாடகைக் கொலையாளியைக் கொன்று விட்டது போல் லாரி டிரைவரை எதுவும் செய்து விடவில்லை. இப்போதும் லாரி டிரைவர் உயிரோடுதான் இருக்கிறான். போலீஸார் தேடுவது தெரிந்து தலைமறைவாய் இருந்தபடியே சற்று முன்தான் மனோகரிடம் பேசியிருக்கிறான். அதே போல் சங்கரமணியை ஃபோனில் அழைத்துப் பயமுறுத்தியது போல தன்னிடம் எந்த விதத்திலும் ஏலியன் தொடர்பு கொள்ளாததும், தன் வழிக்கு வராததும் மர்ம மனிதனுக்கு மர்மமாக இருந்தது..

அவன் அலைபேசியில் ஒரு குறுந்தகவல் வந்தது. "நாளை மாலை மாஸ்டரைச் சந்திக்க க்ரிஷ் போகின்றான். உத்தேசமாக ஆறு மணிக்குப் போவான் போல் தெரிகிறது.."

மர்ம மனிதன் இந்தச் சந்திப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தான். என்ன நடக்கின்றது என்பதை அவன் நேரடியாக அறிந்தேயாக வேண்டும். மாஸ்டர் க்ரிஷிடம் இருந்து என்ன அறிந்து கொள்கிறார் என்பதையும், க்ரிஷ் மாஸ்டரிடமிருந்து என்ன அறிந்து கொள்கிறான் என்பதையும் உடனுக்குடன் அறிய வேண்டும். எப்படி ஒருவரை ஒருவர்

என்.கணேசன்

எதிர் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய வேண்டும். க்ரிஷ் என்ற புதிரைப் புரிந்து கொள்வது அவனை எப்படிக்கையாள்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க உதவும். ஆனால் க்ரிஷ் என்ற புதிரைப் புரிந்து கொள்ளப்போகும் போது மாஸ்டரின் மனோசக்தியில் தட்டுப்பட்டு விடக்கூடாது. அது ஆபத்து..

மாஸ்டரிடமிருந்து அறிய வேண்டிய ரகசியங்கள் ஒன்றிரண்டு அவனுக்கு ஏற்கெனவே இருந்தன. அவர் வாரணாசியில் பாழடைந்த கோயிலுக்குப் போய் விட்டு வந்ததை அவன் அறிந்த பின்பு, அவர் அந்தக் கோயில் பற்றியும், அதில் இருந்த ரகசியக்குறிப்பு பற்றியும் எப்படி அறிந்தார் என்பது அவனுக்குத் தெரிய வேண்டியிருந்தது. குரு எப்போதாவது ஒரு சந்திப்பில் தன் மரணத்திற்குப் பின் அங்கு போய் அந்த ரகசியக் குறிப்பை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி இருக்கலாம் என்று அனுமானித்தாலும் அதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் பல முறை எண்ணியிருக்கிறான். அப்படியே இருந்தாலும் குரு இறந்தவுடன் மாஸ்டர் அங்கு போயிருக்க வேண்டும். அப்படிப் போகாமல் வளர்பிறை சப்தமி நாளில் மாஸ்டர் போனது தற்செயல் என்று மர்ம மனிதன் நினைக்கவில்லை. வளர்பிறை சப்தமி நாள் சில ரகசிய சமிக்ஞைகள் அறிய

இருவேறு உலகம்

சிறந்த நாள் என்பதை பழங்கால ஓலைச்சுவடிகள் சொல்வதைப் படித்திருக்கிறான். மாஸ்டரை அங்கு அந்த நாளில் போக வைத்தது அவர் உள்ளுணர்வா இல்லை அதுவும் அவருடைய குரு சொல்லித்தானா..? அதையும் அவர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அவர் தேடிப் போன அந்த ரகசியக் குறிப்பை மர்ம மனிதன் முன்பே அங்கிருந்து எடுத்து வந்து விட்டதால் அங்கு எதுவும் கிடைக்காதபோது மாஸ்டரின் மனநிலை எப்படி இருந்தது என்பதை அறியும் ஆவல் அவனிடம் இருந்தது. ஆனால் அவர் மனதில் எட்டிப் பார்க்கப் போக அவன் எச்சரிக்கை உணர்வு தடுத்திருந்தது.

ஆனால் இப்போது மாஸ்டர் - க்ரிஷ் சந்திப்பை அவன் நேரடியாகவே அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அது ஆபத்தானதாக இருந்தாலும் கூட. சிறிது நேரமே ஆனாலும் க்ரிஷ் மேல் அவர் கவனம் முழுவதுமாக இருக்கையில் அவர் மனதை எட்டிப் பார்த்து விட வேண்டும். பழைய சந்தேகங்களையும் அவன் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர் அவனை உணர்வதற்கு முன் அந்த அலைவரிசைகளில் விடுபட்டு விட வேண்டும். மனதில் அந்தத் தீர்மானம்

என்.கணேசன்

உறுதிப்பட   அவனும்   சென்னைக்குப்   பயணமாக
முடிவெடுத்தான்.

அத்தியாயம் 58

முதலமைச்சர் ராஜதுரை செந்தில்நாதன் சொன்னதை எல்லாம் கேட்ட பின்பு நடந்திருக்கும் நிகழ்வுகளை எப்படி எடுத்துக் கொள்வது என்று தெரியாமல் குழம்பினார். செந்தில்நாதனும் நடந்ததை எல்லாம் நடந்தபடி சொன்னாரே ஒழிய அது குறித்த தன் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லவில்லை.

சிறிது யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டு ராஜதுரை கேட்டார்.

"இதைப் பத்தி நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க..?"

"க்ரிஷாக்கு நடந்தது எதுவும் நினைவில்லைங்கறதை என்னால் நம்ப முடியல. அவன் ஏதோ ஆராய்ச்சில இறங்கியிருக்கான். அதுல எதோ நடந்துருக்கு. அதைப்பத்தி அவன் பேச விரும்பல. அவன் நடந்ததை எல்லாம் வெளிப்படையா சொல்றது அவன் ஆராய்ச்சிய பாதிக்கும்னு நினைக்கிறான் போல இருக்கு.. ஆனா அந்த லாரி விஷயத்த யோசிச்சா அவன் உயிர்க்கு ஆபத்து இருக்குங்கறது நிச்சயம்.

என்.கணேசன்

அது யாரால எப்படிங்கறதை எல்லாம் அவன் வாய் திறந்து எல்லாத்தையும் சொல்லாம நம்மால சொல்ல முடியாது சார்.."

"மாணிக்கத்தோட மாமனார் ஆள் ஒரு மாதிரிதான். அவரு இதுல சம்பந்தப்பட்டிருக்கலான்னு நீங்க சந்தேகப்படற மாதிரி தெரியுது. ஆனா க்ரிஷ்ஷ பாம்பு கடிச்ச இடத்துலயே வேற ஒருத்தனையும் பாம்பு கடிச்ச அவன் செத்துப் போனான், அப்படிச் செத்த ஆளுக்கும் மாணிக்கம் மாமனாருக்கும் போன்ல பேச்சு வார்த்தை நடந்திருக்குங்கறதாலயும், அவரை மாதிரி முடி நரைச்ச ஆளை க்ரிஷ் காணாம போன ராத்திரில அந்த மலைப்பக்கத்துல ஒருத்தன் பார்த்தான்கிறதாலயும் அவரை இதுல சம்பந்தப்படுத்தறது சரின்னு தோணலயே.."

"எனக்கு அவரைப் பல வருஷமாய் தெரியும் சார். அதனாலேயே அவர் மேல சந்தேகமாய் இருக்கு.." என்று செந்தில்நாதன் சொன்னபோது ராஜதுரை மெலிதாய் புன்னகைத்தார்.

செந்தில்நாதன் தொடர்ந்து சொன்னார். "நான் பாம்பு கடிச்ச செத்தவன் பத்தியும் விசாரிக்கச் சொல்லியிருந்தேன். நான் உங்களைப் பார்க்க உள்ளே வர வரதான் அதுபத்தி

இருவேறு உலகம்

விசாரிச்ச ஆள் ஃபோன் பண்ணிருந்தார். நீங்க ரெண்டு நிமிஷம் அனுமதி கொடுத்தா அவரைக்கூப்பிட்டு விவரம் கேட்டுச் சொல்றேன்.."

ராஜதுரை "பரவாயில்லை பேசுங்க.." என்றார். செந்தில்நாதன் அவசரமாக அப்போதே ஃபோன் செய்து பேசினார். பேசி முடித்து விட்டுச் சொன்னார்.

"பாம்பு கடிச்ச இறந்தவன் அந்தப் பாம்பை தன் கிட்டயே வச்சிருந்ததா சொல்றாங்க. இதுக்கு முன்னாடி சிலர் பாம்பு கடிச்ச சாகறதுக்கு அவன் காரணமாய் இருக்கலாம்கிற சந்தேகம் இருக்கு. ஆனா சரியான ஆதாரம் இல்லைங்கறதால அவன் மேல வழக்கு பதிவு பண்ணாம இருந்திருக்காங்க.."

ராஜதுரை சிறிது நேரம் ஒன்றும் சொல்லாமல் யோசித்தார். பின் மெல்லக் கேட்டார்.

"அந்த மாஸ்டர் யார் என்னன்னு விசாரிச்சீங்களா..?"

அந்த மாஸ்டர் பற்றி கமலக்கண்ணன் முன்பே ஃபோன் செய்து பெருமையாக மஹான், மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவர் என்றெல்லாம் சொல்லி இருந்தார். மாணிக்கம் மூலமாய்தான் அவர் அறிமுகமானார் என்பதையும் சொல்லி இருந்தார்.

என்.கணேசன்

ஆனால் அப்போது சங்கரமணி பற்றிய சந்தேகத்திற்கு
இடமான தகவல்கள் எதுவும் அவருக்குக்
கிடைத்திருக்கவில்லை..

செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

"அந்த ஆள் ஏதோ ஆன்மிக இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்னு
சொல்றாங்க. அதுல நிறைய பணக்காரங்க உறுப்பினர்களா
இருக்காங்க. பெரிய பெரிய பதவிகள்லயும் இருக்காங்க.. இப்ப
அவர் சென்னைல தங்கியிருக்கற வீடே ஒரு ரிடையர்டு
சுப்ரீம்கோர்ட் ஜட்ஜோட வீடுதான். அந்த ஜட்ஜ்
சுவிட்சர்லாந்தில் இருக்கார்.. அந்த மாஸ்டர் மேல எந்த
தவறான அபிப்பிராயமும் யாருக்கும் இல்லை.. அவர்கிட்ட
சக்தி ஏதோ இருக்கறதும் உண்மைதான்.." அவர் போலீஸ்
புத்தி என்று சொன்ன விதம் இப்போதும் செந்தில்நாதனை
ஆச்சரியப்படுத்தியது.

ராஜதுரை யோசித்தார். பின் மெல்லக் கேட்டார்.
"க்ரிஷாக்குத் தன்னைக் கொல்ல நடந்த முயற்சி பத்தி
தெரியுமா..? இல்லை மத்தவங்க மாதிரி ஏதோ விபத்து நடக்க
இருந்ததாய்தான் நினைக்கிறானா..?"

இருவேறு உலகம்

"அவனை மாதிரி ஒரு புத்திசாலிக்கு அது கொலை முயற்சின்னு தெரியாம இருக்க வாய்ப்பேயில்லை.."

க்ரிஷும் உதய்யும் மாஸ்டர் வீட்டுக்குக் காரில் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். உதய் மாஸ்டருடனான தன் முதல் சந்திப்பைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தாறுமாறாய் காரோட்டிச் சென்ற ஒரு டிரைவரைக் கெட்ட வார்த்தையில் திட்டியதை மாஸ்டர் சொல்லிக் காட்டியதைச் சொன்னபோது க்ரிஷ் பிரமிப்புடன் கேட்டான். நிகோலா டெஸ்லா சொன்னபடி மனிதனின் மன அலைகளைப் படிக்க முடிந்த சக்தி படைத்த அந்த மாஸ்டர் அவனை எதிரியாக நினைப்பதாய் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொல்லி இருந்தது அவனுக்கு நினைவு வந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் அவரையும் விடப் பல மடங்கு சக்தி வாய்ந்தவன் அவனுடைய உண்மையான எதிரி என்றும் வேற்றுக்கிரஹவாசி சொல்லி இருந்தான். இப்படிப்பட்ட சக்தி மலைகளோடு தனியாக மோத விட்டு விட்டு வேற்றுக்கிரஹவாசி போய் விட்டான். எப்படி மோதுவது என்ன செய்வது என்று கூட அவன் சொல்லித் தரவில்லை. அவனை விட்டுப் பிரிய வேண்டி இருந்த

என்.கணேசன்

குழப்பத்தில் எப்படி அவர்களை எதிர்கொள்வது என்று கேட்பதற்குத் தோன்றவில்லை. அதற்குப் பதிலாக எனக்காக எதையும் செய்ய மாட்டாயா என்று கேட்க 'எதிரி உன்னைப் படிக்காதபடி பாதுகாப்பு வளையம் போட்டிருக்கிறேன்..' என்று சொல்லி விட்டு அவன் போய் விட்டான்.

க்ரிஷ் யோசனைகளில் ஆழ்ந்திருந்த நேரத்தில் அவர்கள் காரின் அருகிலேயே கிட்டத்தட்ட அந்தக் காரின் வேகத்திலேயே பைக்கில் மர்ம மனிதன் இணையாகப் பயணித்து வந்தான். க்ரிஷின் அலைகளை மோப்பம் பிடிக்கும் மோப்ப நாய் போலவே கூட வந்தானேயொழிய மிகவும் கவனமாகத் தன் சக்திகள் எதையும் அவன் பயன்படுத்தவில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்தினால் க்ரிஷைச் சந்திக்கும் போது மாஸ்டர் அதைக் கண்டுபிடித்து விடுவார். இப்போதே ஏதாவது விதத்தில் க்ரிஷின் கவனத்தை அவன் ஈர்த்தால் போதும், ஏதாவது விதத்தில் அவன் மனதில் நுழைந்தால் போதும் அவனைச் சந்திக்கும்போது மாஸ்டருக்குத் தெரியாமல் போகாது.. க்ரிஷைப் பிறகு அறிந்து கொள்ள அவன் அலைகளைப் பரிச்சயம் செய்து கொண்டிருப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதால்தான் தேவையான அளவு வந்து விட்டு மெல்ல ஒரு குறுக்குத்

இருவேறு உலகம்

தெருவில் பிரிந்து விட்டான். மிக ஆழ்ந்த சிந்தனைகளில் இருந்த க்ரிஷ் தன் பிரதான எதிரி சிறிது தூரம் தங்களுடனேயே பயணித்து வந்ததை அறியவில்லை.

மாஸ்டர் வீட்டின் முன் உதய்யின் கார் நின்றபோது மாற்று வழியில் வந்திருந்த மர்ம மனிதன் தெருக்கோடியில் பைக்கை நிறுத்தியிருந்தான். அதில் அமர்ந்து செல்ஃபோனில் எதையோ தீவிரமாகப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பது போல் பார்வையாளர்களுக்குத் தோன்றினாலும் தன்னைச் சுற்றி ஒரு சக்தி அரணை மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு உருவாக்கிக் கொண்டு இருந்தான்.. மாஸ்டரின் உதவியாளன் சுரேஷ் மிகவும் ஆர்வமாக வெளியே ஓடி வந்து க்ரிஷையும் உதய்யையும் வரவேற்ற போது மர்ம மனிதன் தன் சக்தி அரணை எழுப்பி முடித்திருந்தான். பார்ப்பவர்களுக்கு சிலை போல் அசைவற்று இருந்தவனை அந்த மாலை அரையிருட்டில் தெருவில் பயணித்த யாரும் தொடர்ந்து கூர்ந்து கவனிக்கவில்லை. அவரவர் வேலை அவரவர்க்கு.

மாஸ்டர் மனதில் சமீப காலங்களில் அதிகமாக இருந்த க்ரிஷை சுரேஷ் வைத்த கண் வாங்காமல் கூர்ந்து பார்த்தான். உதய் கேட்டான்.

என்.கணேசன்

"மாஸ்டர் தியானத்தில் இருக்காரா..?"

"இல்லை சார். உட்காருங்க. இப்ப வந்துடுவார்.."
அவர்களை உட்கார வைத்து விட்டு அவசரமாக மாஸ்டரின்
அறைக்குள் சுரேஷ் நுழைந்தான்.

மாஸ்டர் மானசீகமாகத் தன் குருவை வணங்கிக்
கொண்டிருந்தார். சுரேஷ் உள்ளே போய் பரபரப்புடன்
சொன்னான். "வந்துட்டாங்க.." அவன் குரலில் பரபரப்பைக்
கவனித்த மாஸ்டர் புன்னகையுடன் எழுந்தார். இதுவரை
அவன் யார் வந்த போதும் இந்தப் பரபரப்புடன்
தெரிவித்ததில்லை.

அவர் வெளியே வந்தார். உதய்யும், க்ரிஷும்
எழுந்தார்கள். மாஸ்டரின் தேஜஸில் க்ரிஷ் ஒரு கூடிணம்
மெய்மறந்து போனான். அவரையே ஏதோ ஒரு பரவசத்துடன்
பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். மாஸ்டர் தன் முழுக்
கவனத்தையும் அவன் மேல் குவித்தார். மாஸ்டரின் சக்தி
அலைகள் ஒரு பெருஞ்சுவற்றில் மோதித் திரும்பியது போல்
அவரிடமே திரும்பின. திகைத்துப் போன மாஸ்டர் தன் சக்தி
அலைகளை மேலும் கூர்மைப்படுத்தி அனுப்பினார். அவன்

இருவேறு உலகம்

அரணைத் துளைக்க அவருக்குச் சக்தி போதவில்லை.
மாஸ்டர் ஸ்தம்பித்து நின்றார்.

அதே நேரத்தில் மர்ம மனிதன் மாஸ்டர் மேல் தன் கவனத்தைக் குவித்தான். ஏக காலத்தில் அவன் அவரையும், அவர் மூலமாகக் க்ரிஷையும் அறிய நினைத்தான். மாஸ்டரின் முழுக் கவனமும் க்ரிஷ் மீதிருக்கையில், மற்ற இடங்களுக்கு அவர் கவனம் போகாமல் இருக்கையில் அவர் கவனத்தில் இருந்து அவனும் தப்பிப்பான் அல்லவா..? அவருடைய அலைகள் எதையும் அறிய முடியாமல் திரும்பி வந்ததும் திகைப்பும்தான் பிரதானமாக மர்ம மனிதனுக்குத் தெரிந்தன. அவரைப் போலவே அவனும் இதை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை.

மாஸ்டர் தன் மீது வேறொரு சக்தி ஆக்கிரமிப்பை லேசாக உணர்ந்தார். திகைப்பு மேலும் அதிகமாக க்ரிஷ் மேல் இருந்த கவனக்குவிப்பை அவர் விலக்க ஆரம்பித்த அந்த முதல் கூடினத்தில் ஆபத்தை உணர்ந்த மர்ம மனிதன் அந்தக் கூடினமே சக்தி இணைப்பைத் துண்டித்து விலகினான்.

தன்னை ஆக்கிரமிக்க ஆரம்பித்த சக்தி கூடின நேரமும் தங்காமல் உடனடியாக விலகியதால் மாஸ்டர் அந்த

ஆக்கிரமிப்பு பற்றியும் சரியாக உணர முடியாமல் திகைத்தார். மர்ம மனிதன் அதற்கு மேல் அந்த எல்லைக்குள் இருப்பதன் ஆபத்தை உணர்ந்து மின்னல் வேகத்தில் அங்கிருந்து பைக்கில் பறந்தான். பல மைல் தூரம் கடந்து பாதுகாப்பான தொலைவை எட்டி விட்டோம் என்று உறுதியான பின் க்ரிஷாக்காகக் காத்து நின்றான்.

அத்தியாயம் 59

அதீத சக்திகளைப் பொருத்தவரை வினாடிகள் கூட மிக முக்கியமானவை. ஓரிரு வினாடிகள் அசந்திருந்தால் கூட தங்கள் வழியில் குறுக்கிட்ட சில சக்திகளை அறிய ஒருவர் தவற விட்டு விட முடியும். அப்படித்தான் மாஸ்டர் தன் மீது ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுத்த இருந்த சக்தியைத் தவற விட்டிருந்தார். திரும்பவும் அந்த அலைகளைத் தேடிப்பார்த்தார். ஆனால் அகப்படவில்லை. அவருக்கு அந்த அலைகள் யாருடையவை என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. எதிரியின் அலைகள்தான் அவை. க்ரிஷ் மீது கவனம் முழுவதுமாகச் செலுத்திய நேரமாகப் பார்த்து குறுக்கிட்டிருக்கிறான்.. 'ஒருவேளை க்ரிஷ் மனதை அறிய முடியாமல் போனதில் எப்படி அதிர்ச்சி அடைகிறேன் என்று தெரிந்து கொள்ளத்தான் வேவு பார்த்தானோ..?' எண்ணிய போதே ஒரு கூடினம் சினம் எட்டிப்பார்த்தது. ஆனால் எதிரி மேல் ஏற்பட்ட கோபத்தை அவன் பிரதிநிதியாய் வந்துள்ள க்ரிஷ் வரை நீட்ட முடியவில்லை. அவனது பரவசப் புன்னகையைப் பார்த்து அவர் முகம் உடனே மென்மையானது.

என்.கணேசன்

உதய்யும், க்ரிஷ்ணம் குனிந்து அவர் கால்களைத் தொட்டு வணங்கினார்கள். அவர் ஆசி வழங்கினார்.

உதய் புன்னகையுடன் அறிமுகப்படுத்தினான்.

"ஸ்வாமி இவன்தான் என் செல்லத் தம்பி க்ரிஷ். நீங்க சொன்ன மாதிரியே நல்லபடியா வந்து சேர்ந்துட்டான்.. எங்கே போனான் என்ன ஆச்சுன்னு இவனுக்கு எந்த ஞாபகமும் இல்லைங்கறான்.. ஆனா இடைல இவனுக்கு கொஞ்சம் நினைவு வந்தப்ப யாரோ காட்டுவாசிகள் இவன் வாய்ல மூலிகைச்சாறு விடறது தெரிஞ்சிருக்கு. அவ்வளவுதான் பிறகு எதுவும் ஞாபகமில்லைங்கறான். அழுத்தக்காரன். உண்மையதான் சொல்றானான்னு தெரியல. நீங்கதான் உங்க சக்திய வச்ச கண்டுபிடிச்சச் சொல்லணும்.."

மாஸ்டரும் புன்னகையோடு சொன்னார்.

"ஆள் இல்லாதப்ப அந்த ரும்ல இருந்து கண்டுபிடிச்ச நிறைய கண்டுபிடிச்ச எனக்கு ஆள் நேர்லயே இருக்கறப்ப கூட இப்ப எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியல. உன் தம்பி அந்த அளவு சக்திமானாதான் திரும்பி வந்திருக்கான்.."

இருவேறு உலகம்

உதய் பதில் எதுவும் சொல்லும் முன் அவன் செல்ஃபோன் இசைத்தது. அவனுடைய நெருங்கிய அரசியல் நண்பன் ஒருவனுடைய அழைப்பாக இருந்ததால், "நீங்க பேசிட்டு இருங்க ஸ்வாமி.. வந்துடறேன்.." என்று வெளியே போய் அவனிடம் ஃபோனில் பேச ஆரம்பித்தான்.

மாஸ்டர் க்ரிஷை உட்காரச் சொல்லித் தானும் எதிரில் அமர்ந்தார். இருவருக்கும் உடனடியாக எதையும் பேச முடியவில்லை. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி தங்கள் எண்ண ஓட்டங்களில் இருந்தார்கள்.

தன்னுடைய யோக சக்திகள் அவனை ஊடுருவ முடியாதது மாஸ்டருக்கு இன்னும் மன ஆழத்தில் அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. எதிரி இவனுக்கு என்னவெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறான், இவனுடைய உத்தேசம் இப்போது என்னவாக இருக்கிறது, குடும்பத்தினரின் வற்புறுத்தலுக்காக இங்கு வந்தானா இல்லை தானாகவே வந்திருக்கிறானா, இவனது அடுத்த நடவடிக்கைகள் என்னவாக இருக்கும் என்ற கேள்விகள் அவர் மனதில் எழுந்தன.

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் அவர் சக்திகள் பற்றி வீட்டார் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டதுக்கு ஏற்ற மாதிரியே அவர் தேஜஸ் இருந்ததையும் கவனித்தபோது நிகோலா டெஸ்லா சொன்ன சக்தி அலைகள், அலைவரிசைகள் போன்ற விஷயங்களில் இவர் தேர்ச்சி பெற்றவர் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தெரிந்தது. அவனுடைய எதிரி இதில் நிபுணன் என்று வேற்றுக்கிரஹவாசியே சொல்லியிருக்கிறான். வார்த்தைகளில் எள்ளளவும் தாராளம் காட்டாத வேற்றுக்கிரஹவாசியே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறான் என்றால் எதிரி ஒரு சூப்பர்மேனாகவே இருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் அவன் இதில் தேர்ச்சி பெற்றே ஆக வேண்டும். இதெல்லாம் புஸ்தகங்களைப் படித்துத் தேர்ச்சி பெறுகிற கலை அல்ல. தகுதி வாய்ந்த ஒரு நல்ல குருவால் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு தேர்ச்சி பெற வேண்டிய கலை..

அவனை எதிரியின் ஆளாகவே நினைக்கிற இவர் எதிரியாகவே இயங்கினால் எதிரிகள் எண்ணிக்கை இரண்டாகி விடும். இப்போது இந்தக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவரைக் கூடச் சமாளிக்கிற நிலைமையில் அவன் இல்லை. கை மணல் விரல் இடுக்கின் வழியாகக் குறைந்து கொண்டே

இருவேறு உலகம்

போவது போல காலம் குறைந்து கொண்டிருக்கையில் அவன் உடனடியாக ஏதாவது செய்தே ஆக வேண்டும்..

உடனே தீர்மானத்திற்கு வந்த க்ரிஷ் அவரை சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கினான். மாஸ்டர் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

"இப்போதுதானேப்பா காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டாய். என்ன திடீர்னு ரெண்டாவது தடவையா ஒரு மரியாதை.." ஆச்சரியத்தோடு சந்தேகமும் சேர மாஸ்டர் கேட்டார்.

மண்டி போட்டு அமர்ந்த க்ரிஷ் அவர் பாதங்களில் இருந்து கைகளை விலக்கிக் கொள்ளாமல் நிமிர்ந்து பார்த்தபடி புன்னகையுடன் சொன்னான்.

"முதல் தடவை கும்பிட்டது பெரியவங்களைப் பார்த்தவுடன் சின்னவங்க ஆசி வாங்கற சம்பிரதாயம். இப்ப கும்பிடறது ஒரு குருவைத் தேடி வந்திருக்கற சிஷ்யன் செய்யற வேண்டுதல் நமஸ்காரம்.. எனக்கு சில விஷயங்களைக் கத்துக்கணும். சொல்லிக் குடுப்பீங்களா மாஸ்டர்..?"

என்.கணேசன்

மாஸ்டருக்குத் தன் காதுகளை நம்ப முடியவில்லை. அவர் கனவிலும் இப்படியொரு வேண்டுகோளை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. திகைப்புடன் அவனையே கூர்ந்து பார்த்தார். அந்த முகத்தில், அந்தக் கோரிக்கையில், அந்தப் புன்னகையில் சின்னதாய் ஒரு களங்கத்தைக் கூட அவரால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

பலவிதமான உணர்வுகள் மனதில் எழ, தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு மாஸ்டர் சொன்னார்.

"உனக்கு ஏற்கெனவே சக்தி வாய்ந்த ஒரு குரு கிடைச்சிருக்கற மாதிரி தெரியுது. ஒரே நேரத்துல ரெண்டு குருக்களிடம் நீ கத்துக்க முடியாது க்ரிஷ்.."

அவர் யாரை அனுமானித்துச் சொல்கிறார் என்பது க்ரிஷுக்குப் புரிந்தது. அவன் சொன்னான்.

"கிடைச்சது குரு அல்ல நண்பன். அவன் போயும் விட்டான்.."

'அவன்' போய் விட்டான் என்று க்ரிஷ் சொன்னதை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. சற்று நேரத்திற்கு முன் அவரை ஆக்கிரமித்த சக்தி அவனுடையது என்பதில் அவருக்குச்

இருவேறு உலகம்

சந்தேகமில்லை. ஆனால் க்ரிஷ் முகத்தில் இப்போதும் பொய் தெரியவில்லை. ஒருவேளை இவனிடம் போய் விடுவதாய் அவன் சொல்லி, அதை இவன் நம்புகிறானோ..?

"உனக்கு என்ன கத்துக்கணும்..?"

"மன அலைகள், அலைவரிசைகள், பிரபஞ்ச விதிகள், எதையும் உருவாக்கவும், அழிக்கவும் செய்யும் பிரபஞ்ச சக்தியின் ரகசியங்கள்.."

மாஸ்டர் வாய் விட்டுச் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பில் கசப்பிருந்தது.

"உன் மனசைப் படிக்க முடியாமல் தோற்று நிற்கிற என்கிட்டயே நீ இந்த விஷயங்களைக் கத்துக்க ஆசைப்படறது ஆச்சரியமாய் இருக்கு க்ரிஷ். எப்பவுமே வெற்றி பெற்றவன் கிட்ட கத்துக்கோ. தோத்தவன் கிட்ட கத்துக்க முயற்சி பண்ணாதே.."

"பல சமயங்கள்ல வெற்றி, தோல்விங்கறதே வெறும் அபிப்பிராயங்கள்தானே மாஸ்டர்.."

என்.கணேசன்

அவனுடைய வார்த்தைகளில் இருந்த உண்மை ஒரு கூடினம் அவரை அசைத்தது. ஆனாலும் உறுதியாக அவர் சொன்னார்.

"எனக்கு யார் மனசுல நுழைய முடியலையோ அந்த மனுஷனுக்கு என்னால கத்துக்குடுக்கவும் முடியாது க்ரிஷ்.."

"எனக்குப் பாதுகாப்புன்னு சொல்லி என் நண்பன் ஏதோ சக்தி வளையம் போட்டுட்டு போயிட்டான்.. அதை எடுத்து வீசற சக்தி எனக்கில்லை மாஸ்டர். உங்களால முடிஞ்சா நீங்க அதைச் செய்யுங்க. அதை நான் தடுக்க மாட்டேன்.. ஆனா நான் சொன்ன விஷயங்கள்ல நான் நிறைய கத்துக்கறது அவசியம். அவசரம் கூட. போலி குருமார்கள் நிறைஞ்ச இந்த உலகத்துல உண்மையான குருவை நான் எங்கேன்னு தேடுவேன். அந்த அளவு காலமும் என் கிட்ட இல்லை. உங்க சிஷ்யனாகிற தகுதி எனக்கு இல்லைன்னு நீங்க நினைச்சா சொல்லுங்க. அதுக்கு மேல வற்புறுத்த மாட்டேன்.."

அவன் கைகள் இன்னமும் அவர் பாதங்களில் இருந்து விலகவில்லை. அவர் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாகப் பெரியதோர் தர்மசங்கடத்தை உணர்ந்தார். அவனுக்குத் தகுதி இல்லை என்று அவர் எப்படிச் சொல்வார். எந்த ஒரு

இருவேறு உலகம்

குருவுக்கும் இப்படியொரு சிஷ்யன் கிடைப்பது
வரப்பிரசாதமே அல்லவா..? அவனுடைய ஆசிரியர்கள்
அவனைப் பற்றிச் சொன்னதை எல்லாம் அவரும்
படித்திருக்கிறாரே. ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் பெருமைப்பட்ட
மாணவன் அல்லவா அவன்..? மனதிற்குள் அவனிடம்
புலம்பினார்.

"க்ரிஷ், எதிரி உன்னைச் சந்திக்கறதுக்கு முன்னாடி நான்
உன்னைச் சந்திச்சிருந்தா எவ்வளவு நல்லா இருந்திருக்கும்.."

பெரியதொரு மனப்போராட்டத்தில் இருந்த மாஸ்டரையும்,
மண்டியிட்ட நிலையிலேயே அவர் பாதங்களில் இருந்து
கைகளை எடுக்காமல் இருந்த க்ரிஷையும் சுரேஷ்
பிரமிப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன்
மாஸ்டருடைய உதவியாளன் மட்டுமல்ல. அந்த ஆன்மிக
ரகசிய இயக்கத்தின் உறுப்பினரும் கூட. மாஸ்டர் சில
நாட்களாகவே க்ரிஷ் பற்றிய சிந்தனைகளிலேயே இருந்ததை
அவர் பேச்சில் இருந்து அவனால் உணர முடிந்தது. க்ரிஷை
சந்திக்கும் பரபரப்பு காலையில் இருந்தே அவரைத் தொற்றிக்
கொண்டதையும் அவன் கவனித்தான். அவரை யாரும் இந்த
அளவு பாதித்து அவன் கண்டதில்லை. அவருடைய குருவைக்
கொன்ற எதிரியின் ஆள் க்ரிஷ் என்பதால், க்ரிஷ்

என்.கணேசன்

மூலமாகவாவது எதிரியை அவர் அடையாளம் காண முடியும் என்பதால், அவருடைய எதிர்பார்ப்பு கலந்த பரபரப்பு இயல்புதான் என்று நினைத்தான். அதனாலேயே அதே பரபரப்பு அவனையும் தொற்றி இருந்தது.

ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி க்ரிஷ் இப்போது அவருக்கு எதிரியை அடையாளம் காட்டவில்லை. தன் மனதையும் காட்டவில்லை. மாறாக அவரிடமே கற்றுத்தரவும் வேண்டுகின்றான். என்னவொரு துணிச்சல்..! மாஸ்டர் என்ன செய்வார்..? அவர் அவன் வலையில் வீழ்ந்து விடுவாரா..?

அத்தியாயம் 60

தன்னை தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்த்தும் க்ரிஷை மாஸ்டர் கூர்ந்து பார்த்தபடி கேட்டார். "இப்படி என்னைக் கேட்க உன் நண்பன் சொல்லி அனுப்பிச்சானா..?"

அவர் பார்வையின் கூர்மையில் இருந்து விடுபட அவன் முயலவில்லை. நேராகவே அவர் பார்வையைச் சந்தித்தபடியே அவன் சொன்னான். "யாரும் எதையும் எனக்கு சொல்லி அனுப்பல. நான் இங்கே வந்து உங்களைப் பார்க்கறவரைக்கும் இப்படிக் கேட்கணும்னு நானே நினைச்சிருக்கல. உங்களைப் பார்த்தவுடன கேட்கணும்னு தோணுச்சு. கேட்டுட்டேன். அவ்வளவுதான்.."

அவரால் அவன் மனதை யோக சக்தி மூலம் அறிய முடியவில்லையே தவிர அவரது சாதாரண புரிதல்கள் தடைப்பட்டு விடவில்லை. அவனைப் போன்ற நல்லவனால் கூசாமல், கண்ணிமைக்காமல் பொய் பேச முடியாது.. அவன் பொய் சொல்லவில்லை என்பது தெரிந்தது.

என்.கணேசன்

ஆனாலும் அவர் முகத்தில் கடுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு கேட்டார். "நான் ஏன் உனக்கு எதையும் சொல்லித் தரணும்..?"

"உங்க குரு உங்களுக்கு எதுக்காகச் சொல்லிக் கொடுத்தாரோ, அதே காரணத்துக்காகத்தான்.." அவன் புன்னகையோடு சொன்னான். "வாங்கினதைத் திருப்பிக் கொடுக்கறதும், கத்துகிட்டதை மத்தவங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கறதும் தானே நியாயம். அப்பதானே கடன் தீரும்.."

மாஸ்டரால் புன்னகையைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. இவன் மட்டும் எதிரியின் ஆளாக இருந்திராவிட்டால் இன்னேரம் இவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டாடி இருப்பார்..

இருவரும் பேசுவதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த சுரேஷ் திகைப்புடன் பார்த்தான். அவனுக்குத் தெரிந்து யாரும் மாஸ்டரிடம் இப்படி சரிசமமாய் இந்த வகையில் பேசியதில்லை. யாருக்கும் பேச தைரியம் வந்ததில்லை. இன்னும் க்ரிஷ் மண்டி போட்ட நிலையிலேயே இருந்தாலும், அவன் கைகள் மாஸ்டர் கால்களைப் பிடித்தபடியே இருந்தாலும் பேச்சில் பணிவு இல்லாமல் இருக்கிறதே என்று

இருவேறு உலகம்

சுரேஷ் நினைத்தான். மாஸ்டர் கோபப்படுவதற்குப் பதிலாகப் புன்னகைத்தது அவனுக்குத் திகைப்பாய் இருந்தது.

மாஸ்டருக்கு முதல் முதலாய் குருவைச் சந்தித்த நினைவு வந்தது. குருவிடம் அவர் மரியாதைக் குறைவாகவும் ஏளனமாகவும் பேசியிருக்கிறார். துறவிகளையே தவறாகப் பேசி இருக்கிறார். அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் கட்டாயப்படுத்தி தன்னுடன் ரமணன் என்ற இளைஞனை குரு அழைத்துப் போகாமல் இருந்திருந்தால் இன்று மாஸ்டராக அவர் இருந்திருக்க முடியாது. வந்த சுவடே தெரியாமல் மறைந்து போகும் எத்தனையோ மனிதர்களில் ஒருவராக அவர் இருந்திருப்பார்..

"நான் நிறைய பேருக்குச் சொல்லிக் குடுத்து கடனை எப்பவோ தீர்த்துட்டேன்.." என்று அவருடைய வாய் சொன்னாலும் அத்தனை பேரில் ஒருவன் கூட க்ரிஷ் உயரத்தை எட்டாதவன் என்பதை மனசாட்சி சத்தமாகவே அவரிடம் சொன்னது.

"அப்ப எனக்குச் சொல்லிக் குடுக்க மாட்டீங்களா..?" அவன் அவரையே பார்த்து சின்ன வருத்தத்துடன் கேட்டான்.

என்.கணேசன்

அந்த முகவாட்டத்தைப் பார்க்க அவரால் முடியவில்லை. அவன் முகத்தைப் பார்த்து உறுதியாக மறுக்க அவருக்கு மனம் வரவில்லை. அவன் ஏன் என்று அடுத்ததாய் ஒரு கேள்வி கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வார்..? உன் 'நண்பன்'தான் என் குருவைக் கொன்றவன் என்றா..? அது சரியான பதிலாகுமா..? கண்டிப்பாக அவருடைய குரு மரணமடைந்த விதம் பற்றி இவன் அறிந்திருக்க மாட்டான்.. அறிந்திருந்தால் அவனை 'நண்பன்' என்று சொல்லித் திரியவும் மாட்டான். இவனைப் பொருத்தவரை அவன் நல்லவன். உயிரைக் காப்பாற்றியவன். வேறென்ன பொய் எல்லாம் சொல்லி வைத்திருக்கிறானோ அந்தப் பொய்களின் படியே உயர்ந்தவன். அவன் கைப்பாவையாக இவனை எடுத்துக் கொண்டதற்கு இவன் என்ன செய்வான். 'அன்னிய சக்தி தன் திட்டத்திற்குத் தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும் உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது..' என்று, என்றோ விதி தீர்மானித்த பின் வேறு விதமாய் செயல்படத்தான் இவனால் முடியுமா..?

மாஸ்டர் குரல் மென்மையாகியது. "அப்படின்னா ஐ.ஐ.டி படிப்பை விட்டுடப் போறியா..?"

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் சொன்னான். "அதை எல்லாம் விட மாட்டேன். சிஷ்யன்னா அந்தக் கால குருகுல முறைப்படியான சிஷ்யனா மாற என்னால முடியாது. நான் காலேஜுக்குப் போய் படிக்கற மாதிரி உங்க கிட்டயும் வந்து படிப்பேன். ஆனா ஒழுங்கா ஆர்வமா உண்மையா படிப்பேன். ஒரு நல்ல மாணவனா இருப்பேன்.."

மாஸ்டர் அவனையே சில வினாடிகள் பார்த்தார். அவனைப் போன்ற ஒரு மாணவனை மறுத்தால் அது அவர் கற்ற மெய்ஞானத்திற்கு அவர் ஏற்படுத்துகிற களங்கமாக இருக்கும். விதி வலிது. அவனை அவரிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறது. முழுமையாக அவன் எதிரி கையிலேயே சிக்கிக் கொள்ளாமல் அவருக்கும் சிறிது கிடைத்திருக்கிறான். நல்லதை அவனிடம் தக்க வைக்க அவருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இந்த விதத்தில் யோசிக்கையில் மனதின் குழப்பம் நீங்கியது.

அவனிடம் சொன்னார். "நீ படிக்க விரும்புகிற கலைக்கு நிறைய மனக்கட்டுப்பாடு வேணும்.. விளையாட்டு இல்லை.."

‘அதெல்லாம் எனக்கு ஒரு விஷயமே இல்லை..’ என்று நினைத்து சம்மதிக்கப் போகும் தருணத்தில் ஹரிணி

நினைவுக்கு வந்தாள். முதல் முறையாக அவன் முகத்தில் ஒரு தயக்கம் தெரிந்தது. மெல்ல மாஸ்டரிடம் சொன்னான். "நான் ஒரு பொண்ணைக் காதலிக்கிறேன்.."

உறுதியாகவும் தெளிவாகவும் பேசி வந்த க்ரிஷ் முதல் முறையாக தயக்கத்துடனும் வெட்கத்துடனும் சொன்ன விதம் மாஸ்டரைப் புன்னகைக்க வைத்தது. மென்மையாகச் சொன்னார். "காதல் முழு நேர உத்தியோகமாய் ஆகி விடாதவரைக்கும், பயிற்சி காலத்துல இடைஞ்சலாகவோ, கவனச்சிதறலுக்குக் காரணமாகவோ இல்லாதவரைக்கும் பிரச்னை இல்லை.. இந்தக் கலையில உச்சத்துக்குப் போன அந்தக்கால ரிஷிக்களே கல்யாணம் ஆகி மனைவி, குழந்தைகள்னு இருந்தவங்கதான்.."

மனதில் திடீரென்று ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய பாரம் உடனே விலக க்ரிஷ் மாஸ்டரை நன்றியுடன் பார்த்தான். பின் மெல்லக் கேட்டான்.

"எப்ப இருந்து ஆரம்பிக்கலாம் மாஸ்டர்..?"

மாஸ்டர் சொன்னார். "இந்த மாதிரி கலைகளைப் படிக்க ஆரம்பிக்கறதுக்கு உகந்த சில முகூர்த்த காலங்கள் இருக்கு. அதைப் பாத்து நான் பிறகு சொல்றேன். இதெல்லாம் படிக்க

இருவேறு உலகம்

பிரம்ம முகூர்த்தம் அதாவது சூர்யோதயத்துக்கு முன்னாடி காலம்தான் நல்லது.. அவ்வளவு சீக்கிரம் தினமும் வர முடியுமா..?"

"தினமும் காலைல நாலு மணிக்கு முன்னாடி வந்தா சரியாயிருக்குமா மாஸ்டர்.." க்ரிஷ் பேரார்வத்துடன் கேட்டான்.

அவர் கடன் தீர்த்ததாய்ச் சொன்ன எந்தச் சிஷ்யனுமே இது போன்ற அதிகாலை நேரத்தில் படிக்க வருவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஆர்வத்துடன் கேட்டதில்லை.. அவர் தலையசைத்தார். அவன் வணங்கி விட்டு, "நன்றி மாஸ்டர்.." என்று ஆத்மார்த்தமாய் சொல்லியபடி எழுந்தான்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுரேஷ் அதிர்ச்சியில் இருந்து மீள முடியாமல் தவித்தான். இந்த க்ரிஷ் எவ்வளவு வேகமாய் முதல் சந்திப்பிலேயே மாஸ்டரைத் தன் வலைக்குள் சிக்க வைத்து விட்டான்..

உதய ஃபோன் பேசி விட்டு வேகமாக வந்தான்.

"மன்னிக்கணும் ஸ்வாமி. ஒரு அரசியல் பிரச்னை.. சீக்கிரமா பேசிட்டு வர முடியலை.."

என்.கணேசன்

மர்ம மனிதன் க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போகும் பாதையில் காத்திருந்து சலித்தான். இத்தனை நேரமாகியும் க்ரிஷ் மாஸ்டர் வீட்டில் இருப்பது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மாஸ்டர் க்ரிஷை எதிரியின் ஆளாகவே பார்த்து வந்ததுடன் அவன் மனதை தன் யோகசக்தியால் அறிய முடியாமலும் போனபோது அவன் மீதிருந்த சந்தேகமும், வெறுப்பும் அதிகமாகும். அதுவே அவர்கள் சந்திப்பின் நீளத்தைக் குறைக்கும் என்பதுதான் அவன் கணிப்பாக இருந்தது. ஆனால் காலம் நிதானமாக நீள ஆரம்பித்தபோது விபரீதமாக மனம் எதையோ உணர்ந்தது. மாஸ்டரால் அறிய முடியாத க்ரிஷ் மனதை, கூடுதல் சக்தி படைத்த அவனால் அறிய முடிந்தால் எதிரி பற்றிய முழுவிவரத்தையும் உடனே அறிந்து கொள்ளலாம். அடுத்த நடவடிக்கை என்னவென்பதையும் உடனுக்குடன் முடிவு செய்யலாம். அது முடியா விட்டால்தான் பிரச்னை.. க்ரிஷ் வராமல் எதையும் தீர்மானிக்க முடியாது..

ஒருவேளை க்ரிஷை அழைத்துக் கொண்டு உதய வேறெங்காவது போயிருப்பானோ என்ற சந்தேகம் மர்ம மனிதன் மனதில் எழ ஆரம்பித்தபோது தூரத்தில் உதய்யின் கார் வருவது தெரிந்தது. நிம்மதி அடைந்த மர்ம மனிதன் தன்

இருவேறு உலகம்

சகல சக்திகளையும் மானசீகமாய் குவித்து பைக்கில்
சாய்ந்தபடி தயாராய் நின்றான்.

அத்தியாயம் 61

உதய்யின் கார் நெருங்கியபோது க்ரிஷ் ஜன்னலோரம் தெரிந்தான். அவன் இருட்டில் நின்றிருந்த மர்ம மனிதனைக் கவனிக்கவில்லை. அவன் தன் அண்ணனுடன் ஏதோ ஸ்வாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். மர்ம மனிதன் தன் முழு சக்தியையும் திரட்டி க்ரிஷ் மீது செலுத்தினான். பொதுவாக மர்ம மனிதனின் இது போன்ற சக்திப் பிரயோகங்களில் எதிராளிகள் செயலற்றுப் போய் விடுவது வழக்கம். அவர்கள் இரும்புச்சங்கிலியால் இறுக்கமாகக் கட்டப்பட்டவர்கள் போல் உணர்வார்கள். அசையவோ பேசவோ முடியாது. மர்ம மனிதனாகத் தீர்மானித்து அவர்களை விடுவிக்கும் வரை அவர்கள் அப்படியேதான் இருக்க வேண்டி வரும். ஆனால் முதல் விதிவிலக்காக க்ரிஷ் இருந்தான். அவன் அண்ணனைப் பார்த்துக் கொண்டே பேசியது சிறிய அளவிலும் தடைப்படவில்லை. மர்ம மனிதன் அனுப்பிய சக்திகள் க்ரிஷை அடையவே இல்லை. உதய்யின் கார் சிறிது நேரத்தில் மர்ம மனிதனின் கண்பார்வையிலிருந்து மறைந்தது.

இருவேறு உலகம்

இப்படி ஆகலாம் என்று மனதின் ஒரு மூலையில் முன்பே உள்ளுணர்வு சொல்லி இருந்த போதும் அவனுக்கு அதை முழுமையாக நம்பிவிட முடிந்திருக்கவில்லை. மாஸ்டரைப் போல் மாஸ்டரை விட ஒருபடி மேலே சக்திகள் சேர்த்து வைத்திருந்த தானும் தோற்றுப் போனது அவனுக்குப் பெரும் அவமானமாக இருந்தது. எத்தனையோ பெருந்தலைகளுடன் மோதி ஜெயித்தவன், மாஸ்டரிடமே அவ்வப்போது கண்ணாமூச்சி விளையாட முடிந்தவன் ஒரு பொடியனிடம் தோற்று நிற்பது சகிக்கக் கூடியதாக இல்லை. உள்ளுக்குள் எழுந்த கோபம் விஸ்வரூபம் எடுத்தது. இனி அவன் ஓயப்போவதில்லை. அந்தக் கோபமே இனி அவனது பெருந்தூண்டுதலாக இருக்கும். அந்தக் கோபம் அவனை மேலும் பலப்படுத்துவதாகவும், முயற்சி செய்ய வைப்பதாகவும் இருக்கும். மாஸ்டரும் க்ரிஷைப் படிக்க முடியாததை அவமானமாகவே நினைத்திருப்பார். அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதும், மாஸ்டருடன் க்ரிஷ் என்ன பேசினான், அங்கு என்ன நடந்தது என்பதும் தெரிந்தால்தான் அடுத்து என்ன செய்வது என்பதை அவன் தீர்மானிக்க முடியும்..

என்.கணேசன்

உதய்க்கு தம்பி ஒரு சூப்பர் மேனாகத் தெரிந்தான்.

அவன் ஒருவனிடம் ஃபோன் பேசி முடித்து வருவதற்குள் அவனை விட அதிகமாக க்ரிஷ் மாஸ்டரிடம் நெருங்கி விட்டது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவன் அவரிடம் எதையோ கற்றுக் கொள்ளப் போவதாகவும், அதை அவர் அவனுக்குக் கற்றுத்தர சம்மதித்து விட்டதாகவும் தெரிந்தபோது கண்கள் விரியத் தம்பியைப் பார்த்தான். அவரைப் பார்க்க அனுமதி கிடைத்ததும் சந்தித்ததும் கூடப் பெரும் பாக்கியமாக நினைப்பதாக மாணிக்கம் போன்றவர்களே சொல்கையில் இவன் சில நிமிஷங்களிலேயே எப்படி இதைச் சாதித்தான் என்று பிரமிப்பாக இருந்தது. ஆனால் க்ரிஷின் முகபாவனையில் இருந்து எதையும் அவனால் யூகிக்க முடியவில்லை. இவன் நேர்மை, மனசாட்சி என்பதை எல்லாம் கொண்டாடாதவனாக இருந்திருந்தால் அரசியலில் அவர்களை எல்லாம் தூக்கிச் சாப்பிட்டிருப்பான்.. கல்லுளிமங்கன் காணாமல் போனபோது நடந்த எதையும் வீட்டாரிடம் கூடச் சொல்லவில்லை. இப்போதும் ஒன்றுமே தெரியாதது போல்தான் முகத்தை வைத்திருக்கிறான்.. அந்த அழுத்தம் கூட உதய்க்கு நினைக்கப் பெருமையாக இருந்தது. மெலிதாகப் புன்னகைத்தான்.

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் கேட்டான். "என்ன விஷயம்..?"

"நீ அரசியலுக்கு வந்தா எப்படி இருக்கும்னு நினைச்சேன்.."

"ஆமா அது ஒண்ணுதான் பாக்கி.."

"வாய் கிழிய அரசியல்வாதிகளைப் பத்திப் பேசறியே. அரசியல்ல இறங்கிதான் பாரேன். அப்ப தெரியும் ஒரு அரசியல்வாதிக்கு எத்தனை கட்டாயங்கள் இருக்குன்னு.."

"உதய் நான் ஒண்ணு கேட்டா நேர்மையா பதில் சொல்லுவினா..? அரசியல்வாதி தப்பு செய்யறதுல எத்தனை கட்டாயத்துல..? எத்தனை பேராசையில.."

உதய் பதில் பேசவில்லை. இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு மெல்லிய கோடுதான் இருக்கிறது. அதை எப்போது தாண்டுகிறோம் என்பதே தெரியாத அளவுக்கு மெல்லிய கோடு அது. தாண்டியபின் யாரும் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை..

க்ரிஷ் போன பிறகு சுரேஷால் மாஸ்டரிடம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

என்.கணேசன்

"க்ரிஷ் வசியக்கலை கத்துகிட்ட மாதிரி இருக்கு மாஸ்டர்.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். சுரேஷ் முகத்தில் பெரிய குழப்பம் தெரிந்தது. அவரை ஆகாய அளவு உயர்த்தி வைத்துப் பூஜிப்பவன் அவன். அவர் திடீரென்று கீழே இறங்கி வந்து விட்டது போல் அவன் உணர்ந்தது அவன் தவறல்ல. க்ரிஷைச் சந்திப்பதற்கு முன் அவனைச் சிஷ்யனாக அவர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று யாராவது சொல்லியிருந்தால் அவரே சொன்ன ஆளை ஏளனமாகத்தான் பார்த்திருப்பார். அவர் க்ரிஷைச் சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு மிக முக்கிய காரணம் அவனுடைய சமரசமில்லாத நேர்மைதான். அவன் எதிரியின் ஆளாய் இருந்தால் கூட அவனுடைய நேர்மையை அவரால் சந்தேகிக்க முடியவில்லை..

சுரேஷிடம் மென்மையான குரலில் சொன்னார்.

"பெற்ற ஞானமெல்லாம் ஒரு விதத்தில் கடன்தான் சுரேஷ். தகுதி வாய்ந்த சிஷ்யன் வந்து கேட்டால் தந்தே ஆக வேண்டிய கடன்.."

"கேட்டவன் நம் குருவைக் கொன்ற எதிரியின் ஆளாக இருந்தால் கூடவா..?"

இருவேறு உலகம்

"ஆமாம்.. அவனுக்கு அந்தக் குற்றத்தில் பங்கில்லாதவரையில்.."

"உங்களிடமிருந்து கிடைத்த ஞானத்தை அவன் தவறாகப் பயன்படுத்திக்க வாய்ப்பு இருக்கில்லையா மாஸ்டர்.."

"யாருமே ஞானத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக்க முடியாது சுரேஷ். தவறாகப் பயன்படுத்த முடிஞ்சா அது ஞானம் அல்ல. அது வெறும் அறிவு மட்டும்தான். அறிவை யாரும் நல்லதுக்கும் பயன்படுத்திக்கலாம் கெட்டதுக்கும் பயன்படுத்திக்கலாம்.. ஆனால் அறிவின் இந்தப் பிரச்னை ஞானத்துக்கு இல்லை.. ஞானம் நல்ல வழியை மட்டும்தான் காட்டும்.."

அவன் பேச்சிழந்து சிறிது நேரம் மௌனமாக நின்றான்.

"ஆனாலும் இதுக்குப் பின்னால் எதோ சூழ்ச்சி இருக்கிற மாதிரி எனக்கு இப்பவும் தோணுது மாஸ்டர்.. நம்ம குருவைக் கொன்னவனோட ஆளாகவே மட்டும் பார்க்கறதால அப்படித் தோணுதான்னு தெரியலை. ஆனா தோணுது.."

அவர் ஒன்றும் சொல்லாமல் புன்னகைத்தார். அவன் தொடர்ந்து சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"நம்ம இயக்கத்துலயும் இதை எப்படி
எடுத்துக்குவாங்கன்னு எனக்குத் தெரியல மாஸ்டர்.
எல்லாருமே க்ரிஷை எதிரி ஸ்தானத்துல வெச்சுதான்
பார்க்கறாங்க. நீங்க வாரணாசி போயிருந்தபோது இயக்கத்து
ஆள்களைக் கூட்டி விஸ்வம் ஐயா குருவோட மரணத்தைச்
சொன்னபோது எல்லாருமே கொதிச்சுப் போனதை நான் என்
கண்ணால பார்த்தேன். எதிரியின் ஆளை நீங்க சிஷ்யனாய்
ஏத்துகிட்டதை அவங்களால ஏத்துக்க முடியுமானு
பயப்படறேன்.."

தனிமனித சுதந்திரங்கள் தலைவருக்கு இருப்பதில்லை.
இதனாலேயே தலைமைப் பொறுப்பு பல நேரங்களில் முள்
கிரீடமாய் மாறிவிடுகிறது.. பிடிக்கிறதோ இல்லையோ தன்னைச்
சார்ந்திருக்கும் மக்களை அனுசரிக்கும் அவசியமும்,
அவர்களின் சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைக்கிற பொறுப்பும்
தலைவனுக்குக் கண்டிப்பாக இருக்கிறது.. பெருமூச்சு விட்ட
மாஸ்டர் அமைதியாக சுரேஷிடம் சொன்னார்.

"விஸ்வத்து கிட்ட சொல்லி நம்ம இயக்கத்து ஆள்களை
எல்லாம் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யச் சொல் சுரேஷ். நான்
அவங்க கிட்டே பேச வேண்டியிருக்கு.."

இருவேறு உலகம்

சுரேஷ் திகைத்தான். இதற்கு முந்தைய ஹரித்வார் கூட்டத்தில் எதிரி மீதும் க்ரிஷ் மீதும் வெறுப்பை உமிழ்ந்த உறுப்பினர்கள், க்ரிஷை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்ட மாஸ்டரிடம் எப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று பயந்தான்.

அதை மாஸ்டரால் படிக்க முடிந்தது. ஆனால் அவன் பயம் அவரைத் தொற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஒருவேளை தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து விலக நேர்ந்தால் சிறு மனச்சுளிப்பு கூட இல்லாமல் அவர் விலகத் தயாராக இருந்தார்..

அது சுரேஷுக்குப் புரிந்தே இருந்தது. ஒரு சந்திப்பிலேயே க்ரிஷ் மாஸ்டரை இப்படி ஒரு நிலைமைக்கு வரவழைத்து விட்டானே என்று மனதுக்குள் பொருமினான்.

அத்தியாயம் 62

மர்ம மனிதன் வேகமாக முடிவுகள் எடுப்பதிலும் அவற்றைச் செயல்படுத்துவதிலும் என்றுமே முன்னிலை வகிப்பவன். அவனையே க்ரிஷின் வேகமான அணுகுமுறை அசர வைத்தது. திட்டமிட்டு மாஸ்டரின் எதிரியாக க்ரிஷை இருத்தி வைக்க அவன் நிறையவே மெனக்கெட்டிருக்கிறான். முதல் சந்திப்பிலேயே மாஸ்டரின் எதிரி என்கிற நிலையிலிருந்து இருந்து சிஷ்யன் என்கிற பாதுகாப்பான நிலைக்கு க்ரிஷ் இடம் மாறுவான் என்று அவன் சிறிதும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஹரித்வார் கூட்டம் மாஸ்டரின் முடிவை எந்த விதத்திலும் மாற்றாது என்பதை அவன் அறிவான். ஒரு வார்த்தை கொடுத்து விட்டால் எந்த நிலையிலும் அவர் அதிலிருந்து பின்வாங்குபவரல்ல. அவரது வார்த்தை ஒவ்வொன்றும் அவரைப் பொருத்தவரை சத்தியப் பிரமாணம்தான். இயக்க உறுப்பினர்கள் தீவிரமாக எதிர்ப்பு தெரிவித்தால் தலைமைப் பதவியிலிருந்து விலகுவாரே ஒழிய முடிவை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டார். அப்படித் தலைமைப் பதவியிலிருந்து அவர் விலகினால் அது அவனுக்குப் பல

இருவேறு உலகம்

விதங்களில் அனுகூலமாக இருக்கும். என்ன நடக்கிறது என்று பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்..

க்ரிஷ் இனி புதிதாக எதைக் கற்றுக்கொண்டு என்ன சாதிக்கப் போகிறான் என்று மர்ம மனிதன் யோசித்தான். எவ்வளவு வேகமாகக் கற்றுக் கொண்டாலும் அதில் தேர்ச்சி பெற க்ரிஷாக்குக் குறைந்த பட்சம் சில வருஷங்களாவது கண்டிப்பாகத் தேவைப்படும். அதற்குள் மர்ம மனிதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் எல்லாமே வந்திருக்கும்.. அப்படியிருக்கையில் கடைசி கட்டத்தில் இருந்து கொண்டு அவன் பிள்ளையார் சுழி போட்டு ஆரம்பிப்பதன் அர்த்தம் மர்ம மனிதனுக்கு விளங்கவில்லை. அவனுடைய இந்த முடிவைப் பார்க்கையில் அந்த ஏலியன் அவன் சொன்னது போலவே போய் விட்டிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. அந்த ஏலியன் இருந்திருந்தால் அந்த ஏலியனிடமே அவன் ஏதாவது கற்றிருக்கலாம். உயிரைக் காப்பாற்றிய அந்த ஏலியன் மற்ற உதவிகள் எதுவும் செய்யாமல் போனது ஏன் என்று தெரியவில்லை. வாடகைக் கொலையாளியைக் கொன்ற ஏலியன் ஏன் தன்னுடைய வழியில் குறுக்கிடவில்லை என்றும் தெரியவில்லை..

என்.கணேசன்

இப்போதைக்கு க்ரிஷ் மாஸ்டரை மாற்றிய வேகம் தவிர வேறு எதுவும் பயப்படும்படி இல்லை. என்னதான் சொல்லிக் கொடுக்க மாஸ்டர் ஒப்புக் கொண்டாலும் குருவைக் கொன்றவனின் ஆள் என்கிற எண்ணம் அவர் மனதின் ஒரு மூலையில் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அது இருக்கிறவரை மாஸ்டர் க்ரிஷுக்கு அபாயமானவர்தான். அந்த எண்ணம் அவரிடமிருந்து விலகுவதற்குள் அவன் காயை நகர்த்தியாக வேண்டும். நன்றாக யோசித்ததில் க்ரிஷை நெருங்க மாஸ்டர் தேர்ந்தெடுத்த வழியே சிறந்தது என்று தோன்றியது.

மாணிக்கம்..!

சங்கரமணி மூலமாக மாணிக்கத்தை அணுகுவது என்று அவன் முடிவெடுத்தான்..

முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் பார்க்க வரும் ஆட்களை சங்கரமணிக்குப் பிடிக்காது. ஆனால் அதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு இருந்தது. அப்படிப் பார்க்க வரும் ஆட்களால் நல்லதொரு தொகை கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்தால் சங்கரமணி சகித்துக்

இருவேறு உலகம்

கொள்வார். அன்றும் மனோகர் அவரைச் சந்திக்க வந்தபோது அவர் அந்த வாய்ப்பை உணர்ந்தார். அவன் வந்திறங்கிய பென்ஸ் கார், அவன் அணிந்திருந்த ஆடைகள், கையில் கட்டியிருந்த கைக்கடிகாரம், கழுத்தில் போட்டிருந்த கெட்டியான தங்கச்சங்கிலி எல்லாம் 'பணம் பணம்' என்றன. அதனால்தான் அவனை அவர் உட்காரவே சொன்னார்.

அவன் "உங்க நண்பன் நான்.." என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான்.

'எனக்குத் தெரியாமலேயே எனக்கு இப்படி ஒரு நண்பனா..? அப்படின்னா கழுத்தில போட்டிருக்கிற அந்த எட்டு பவுன் சங்கிலியை கழட்டிக் கொடேன்..' என்று மனதில் எகத்தாளம் பேசிய சங்கரமணி,

"நான் உங்களைப் பார்த்ததாய் ஞாபகம் இல்லையே.." என்றார்.

"நான் நண்பன்னு சொன்னது எதிரிக்கு எதிரிங்கற அர்த்தத்துல.." என்று அவன் விளக்கினான்.

சங்கரமணி "எனக்கு எதிரிகள் ஏகப்பட்ட ஆட்கள் இருக்காங்க. என்னோட எந்த எதிரியைச் சொல்றீங்க.."

என்.கணேசன்

"க்ரிஷ்.." என்று ஒற்றைச் சொல்லில் பதில் அளித்தான் மனோகர்.

சங்கரமணி எச்சரிக்கை அடைந்தார். செந்தில்நாதன் அனுப்பிய ஆளாய் இந்த ஆள் இருப்பானோ என்கிற சந்தேகம் அவருக்கு வந்தது. உஷாரானார்.

"அவன் என் பேரனோட நண்பனாச்சே. அவன் குடும்பமும் என் மருமகன் குடும்பமும் ஒண்ணுக்குள்ள ஒண்ணாய் பழகறவங்க.."

மனோகர் சலிப்புடன் சொன்னான்.

"எனக்கு சுத்தி வளைச்சு பேச நேரமில்லை. சொல்லப் போனா உங்களுக்கும் கூட அதிக நேரமில்லை. உங்க தலைக்கு மேல் கத்தி தொங்குது. செந்தில்நாதன் போய் ரிப்போர்ட் பண்ணினதுல உங்க மேல ராஜதுரைக்குச் சந்தேகம் வந்துடுச்சு. என்னேரமும் உங்களை விசாரிக்க வேண்டிய முறைப்படி விசாரிக்கலாம்.."

சப்தநாடியும் ஒடுங்கிப் போய் சங்கரமணி மனோகரையே அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தார். கடைசியாகப் பலவீனமாய் கேட்டார்.

"உங்களுக்கு இப்ப என்ன வேணும்..?"

இருவேறு உலகம்

"இப்போதைக்கு உங்க மருமகன் கிட்ட நேரடியா பேசணும்.."

சங்கரமணி வந்து சொன்னபோது மாணிக்கமும் இது சூழ்ச்சிவலையோ என்றுதான் எடுத்தவுடன் சந்தேகப்பட்டார்.

"நீங்க எதாவது ஏடாகூடமாய் பேசி அவன் அதை ரெக்கார்ட் பண்ணியிருக்க வாய்ப்பில்லையே..?"

சங்கரமணி மீண்டும் அவன் சொன்னதையும் தான் சொன்னதையும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை விடாமல் ஒப்பித்தார். மாணிக்கம் யோசித்தார். க்ரிஷாக்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த எதிரி ஒருவன் இருப்பதை முன்பே அறிந்து இருந்ததால் அந்த எதிரியாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகமும் வந்தது. லாரி மூலம் கொல்லப் பார்த்த எதிரியாக இருந்தால் அவனைச் சந்திக்க மறுப்பது நஷ்டமே என்றும் தோன்றியது. அந்த ஆளிடம் கவனமாய் பேசிப் பார்த்து முடிவெடுக்க நினைத்த அவர், "சரி அந்த ஆளை வரச் சொல்லுங்க.." என்றார்.

கீரிஷ் மாஸ்டரின் வீட்டிலிருந்து வந்த பின் நிறைய யோசித்தான். மாஸ்டர் எதை வைத்து அவனை எதிரியின் ஆளாய் நம்புகிறார் என்பதற்கு அவனுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. எதையும் புதிதாய் கற்றுக் கொள்வதில் அவனுக்கு என்றுமே ஆர்வம் இருந்த போதிலும் மாஸ்டரிடம் அவனுக்கு கற்றுக் கொள்வதை விட அவரது எதிரி என்ற ஸ்தானத்திலிருந்து விலகுவதுதான் அதிக முக்கியமாக இருந்தது. அதைச் சாதித்து விட்ட பிறகும் மனதில் நெருடல் இருந்து கொண்டே இருந்தது. காலம் அதிகமில்லை. எதிரி யார் என்றும் தெரியாது, எதிரி என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்றும் தெரியாது, அவன் என்ன, எப்படி செய்யப் போகிறான் என்றும் தெரியாது. இப்படியொரு குழப்பமான நிலையில் அவன் இருக்கையில் அவன் யார் என்பது எதிரிக்குத் தெரியும். அதனாலேயே அவன் என்ன செய்கிறான் என்பதையும் எதிரியால் கண்காணிக்க முடியும்.

"இது நியாயமே இல்லாத களம். இதில் எதிரியை வெல்லச் சொல்லி விட்டு நீ போய் விட்டாய். எதிரி யார் எங்கிருக்கிறான் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலில் அவனை நான் எப்படிச் கண்டுபிடிப்பேன்.." என்று மனதில் வேற்றுக்கிரஹவாசியை நினைத்துப் புலம்பினான்.

இருவேறு உலகம்

திடீரென்று முன்பு தெரிந்த காட்சி நினைவுக்கு வந்தது. இருட்டில் தெரிந்த பாழடைந்த காளி கோயில், உடுக்கை சத்தம், கண்கள் நெருப்பாய் ஜொலிக்க காளியின் அழகான நடனம், அத்தனையும் நின்று போக வைத்த இருட்டில் தெரிந்த உருவம். அதுவல்லவா எதிரி என்று வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னான். காரணம் இல்லாமலா அன்று அந்தக் காட்சி வந்தது..? முகம் தெரியா விட்டாலும் அந்தக் காட்சியிலேயே அவனுக்கு அறிமுகமானவன் அல்லவா எதிரி..? இந்தக் காட்சியில் ஏதோ சூட்சுமம் இருக்கிறது..! என்ன அது..? அந்தக் காட்சி என்ன சொல்ல வருகிறது..? க்ரிஷ் யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

இருட்டில் தெரிவது ரகசியமானவன் என்று அறிவிப்பது போல் இருக்கிறது. அழகாய் நடனமாடிக் கொண்டிருந்த காளியின் நடனம் அவன் நெருங்க ஆரம்பித்தவுடன் நிற்கும் காட்சி அவன் கடவுள் பக்தி இல்லாதவனாகவும், கெட்டவனாகவும் இருப்பதை உணர்த்துகிறது. காளி கோயிலோடு காண்பிக்கப்படுவதால் அவன் இந்தியனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். மஹாசக்தி படைத்தவன் என்று

என்.கணேசன்

வேற்றுக்கிரஹவாசியே சொல்லி இருக்கிறான். சாதாரண
மனிதர்களை யாருக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம்.
கண்டுபிடிக்க முடியாமல் கூடப் போகலாம். ஆனால்
மஹாசக்தி படைத்தவர்கள் மற்றவர்கள் கவனத்துக்கு வராமல்
போக முடியாது.. அவனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது சற்று
முன் நினைத்த அளவுக்குக் கஷ்டமல்ல என்று தோன்றியது.
க்ரிஷ்ணுக்கு அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது மெல்லப்
புலப்பட ஆரம்பித்தது.

அத்தியாயம் 63

தன் முன் வந்து நின்ற மனோகரை மாணிக்கம் கூர்மையாகப் பார்த்தபடி அமரச் சொன்னார். மனோகர் அமைதியாக அமர்ந்தான். அவன் அவர்களை வில்லங்கத்தில் மாட்டிவிடும் சூழ்ச்சியாளனா, இல்லை நட்பு பாராட்டிதான் வந்திருக்கிறானா என்பதை அவரால் அவன் தோற்றத்தை வைத்து ஊகிக்க முடியவில்லை. பேச்சைப் பதிவு செய்யும் அதிநுட்பக் கருவி ஏதாவது அவன் உடைக்குள் மறைத்து வைத்திருந்தாலும் வைத்திருக்கலாம்.

மிகவும் கவனமாக மாணிக்கம் அவனிடம் சொன்னார்.

"நீங்கள் யாரோ எதிரியைப் பத்தி என்னவோ சொன்னதாய் மாமா சொன்னார். அந்த நபர் எங்க எதிரியே அல்ல. அவருக்கு நாங்க எந்தத் தீமையும் நினைக்கல. அவர் இப்பவும் நலமாய்தான் இருக்கார். குற்றமே நடக்கலைங்கறப்ப குற்றவாளியா யாரும் ஆகவும் முடியாது. குற்றம் செய்ய முயற்சி செய்தோம்கிறதுக்கு ஆதாரமும் எதுவுமில்லை. அரசியல் பகை காரணமாய் எங்களைப் பயமுறுத்த எங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களோ, எதிரியோ அனுப்பின ஆளாய்

என்.கணேசன்

நீங்கள் இருந்தா அவங்க கிட்டயே திரும்பிப் போய்..
'எங்களுக்கு மடியில் கனமுமில்ல, அதனால் வழியில பயமும்
இல்லை' ன்னு நீங்க சொல்லணும்.."

அவர் புத்திசாலித்தனமாக எந்தப் பெயரையும்
சொல்லாமல், குற்றம் பற்றியும் சொல்லாமல், குற்றத்தை ஒப்புக்
கொள்ளாமல் மறுத்தே தைரியமாய் பேசின விதம்
சங்கரமணியை மனதில் சபாஷ் போட வைத்தது.

‘என் மருமகனா கொக்கா..?’

மனோகர் அமைதியாகச் சொன்னான்.

"நான் எதிரி அனுப்பின ஆளும் இல்லை. நம்ம பேச்சை
பதிவு பண்ணிக்கவும் நான் நினைக்கலை. அதனால் நீங்க
பயப்படவே வேண்டாம். செந்தில்நாதன் புள்ளிகள் இருந்தால்
போதும் சரியா சேர்த்து கோலம் போடத் தெரிஞ்ச ஆள்.
அவர் க்ரிஷ் காணாமல் போன மலைப்பக்கத்துல உங்க
மாமாவை பார்த்ததாய் ஒரு ஆள் சொன்னவுடனேயே உங்க
மாமாவோட செல்ஃபோன் கால்லை எல்லாம் செக்
பண்ணிருக்கார். அதுலே க்ரிஷ் காணாமல் போன சில
நாட்களுக்கு முன்னாலே இருந்து ஒரு நம்பருக்கு அடிக்கடி
போன கால்ஸ் பத்தின விவரங்களைச் சேகரிச்சிருக்கார். அந்த

இருவேறு உலகம்

நம்பர்க்காரன் ஒரு வாடகைக் கொலையாளின்னும் அவன் பாம்பு கடிக்க வச்ச சில பேரைக் கொலை செய்திருக்கான்னும் கண்டுபிடிச்சிருக்கார். உங்க மாமா பத்தி முதலமைச்சருக்கு முதல்லயே நல்ல அபிப்பிராயம் கிடையாது.."

மாணிக்கம் உள்ளூரப் படபடத்தாலும் வெளிப்பார்வைக்கு அமைதியாக இடைமறித்தார்.

"முதலமைச்சருக்கு சந்தேகம் வந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்யறது எங்க கடமை. அதை நாங்க பார்த்துக்குறோம். நீங்க கிளம்புங்க.."

மனோகர் அமைதியாகவே சொன்னான்.

"இவர் அந்த மலையடிவாரம் வரைக்கும் அந்த வாடகைக் கொலையாளியோட அன்னைக்கு ராத்திரி போனதுக்கும் அந்தப் பாம்போட அந்த வாடகைக் கொலையாளி மலை மேல போய் க்ரிஷைக் கொன்னுட்டு வற்றவரைக்கும் இவர் கார்லயே உட்கார்ந்திருந்ததுக்கும் என் கிட்ட ஆதாரம் இருக்கு. கொலை முயற்சி பண்ணி ஆள் சாகாட்டியும் கொலை முயற்சியே குற்றம்தான்னு உங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்காது.."

என்.கணேசன்

மனோகர் இஸ்ரோ புகைப்படம் ஒன்றை அலட்சியமாய் எடுத்து எதிரிலிருந்த டப்பாயில் போட்டான். அதில் பாம்போடு வாடகைக் கொலையாளி காரிலிருந்து இறங்குவதும், அந்தக் காரில் சங்கரமணி அமர்ந்திருப்பதும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. மாணிக்கமும், சங்கரமணியும் சிலையாய் சமைந்தார்கள். இருவர் முகங்களும் வெளுத்தன.

"இது ஒரு சாம்பிள் ஃபோட்டோதான். மீதியும் என் கிட்ட இருக்கு. ஒரு செட்டை நான் ராஜதுரைக்கும், இன்னொரு செட்டை கமலக்கண்ணனுக்கும் அனுப்பி வைக்கிறேன்.. அவங்க இதைக் கொலை முயற்சியா இல்லையான்னு தீர்மானிச்சுக்கட்டும்.."

சங்கரமணி கைகள் நடுங்க அந்தப் புகைப்படத்தை எடுத்துப் பார்த்தார். அது நிஜமான புகைப்படம்தான். அதில் இருப்பது அவர்தான் என்று மூன்று வயதுக் குழந்தை கூட அடையாளம் காட்டும்.

மாணிக்கம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அமைதியாகச் சொன்னார்.

"நீங்க ப்ளாக்மெயில் செய்யறது ஒரு அமைச்சரைன்னு மறந்துடாதீங்க. அரசியல்ல பல களங்கள் பார்த்தவன் நான்.."

இருவேறு உலகம்

"இந்த ஃபோட்டோஸ் அவங்க ரெண்டு பேர் கையையும் கிடைச்சதுக்கப்பறமும் நீங்க அமைச்சரா இருக்க முடியும்னு நினைக்கிறீங்களா..?"

மனோகர் அதே அமைதியுடன் கேட்டான்.

"நீங்க அமைச்சர் பதவியை இழந்துட்டா அப்பறம் பார்க்கப் போறது களம் அல்ல, ஜெயில்.."

மனோகர் எழுந்து கிளம்பத் தயாரானான். மாணிக்கம் பலவீனமான குரலில் சொன்னார்.

"தயவு செஞ்சு உட்காருங்க. உங்களுக்கு என்ன வேணும் சொல்லுங்க."

மனோகர் மறுபடி அமர்ந்தான்.

"என் நோக்கம் உங்களைப் பயமுறுத்தறது அல்ல. நான் வந்தது உங்களுக்கு உதவத்தான். நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் இருக்கிற பொது எதிரியை அழிக்க உங்களை பலப்படுத்ததான் வந்தேன். நீங்க ரொம்ப புத்திசாலித்தனமா ஜாக்கிரதையா இருக்கிறதா நினைச்சு என்னை அவமானப்படுத்தினதாலதான் இந்த ஃபோட்டோவையே காண்பிக்க வேண்டி வந்துச்சு.."

என்.கணேசன்

போன உயிர் பாதி திரும்பி வந்தது போல் இருந்தது சங்கரமணிக்கும், மாணிக்கத்துக்கும். மாணிக்கம் மெல்லக் கேட்டார்.

"அந்த லாரி..?"

மனோகர் ஆமாம் என்று தலையசைத்தான்.

மாணிக்கம் பெருமூச்சு விட்டார்.

"மன்னிச்சுக்கோங்க. இப்ப எல்லாம் பத்திரிக்கைக் காரனுகளும், டிவிகாரனுகளும் கூட வந்து தங்களோட யூகங்களை எல்லாம் சொல்லி நம்ம வாயில இருந்து வார்த்தைகளை வரவழைக்கப் பார்க்கறது அதிகமாய் இருக்கு. அதனாலதான் சந்தேகப்பட்டேன்.."

மனோகர் அலட்டாமல் சொன்னான்.

"பரவாயில்லை. இனி ஒழுங்கா பேசிக்கலாமா..?"

மனோகர் தலையசைத்தார்.

"நான் என்ன செய்யணும் சொல்லுங்க.."

"நீங்க முதலமைச்சராகணும்.."

இருவேறு உலகம்

மாணிக்கம் தன் காதில் விழுந்த வார்த்தை சரிதானா என்கிற சந்தேகத்தோடு மனோகரைப் பார்த்தார். அவன் மௌனமாக இருந்தான்.

மாணிக்கம் சொன்னார்.

"ராஜதுரை அண்ணன் இப்பவும் மக்கள் மனசுல உயர்ந்து நிற்கிற ஒரு தலைவர். அவர் இருக்கறப்ப வேற யாரையும் மக்கள் முதலமைச்சரா ஏத்துக்க மாட்டாங்க. எம்.எல்.ஏக்களும் அவருக்கு எதிரா நிக்க மாட்டாங்க.."

மனோகர் சாதாரணமாகச் சொன்னான்.

"அவருக்கு இதயக்கோளாறு இருக்கு. என்னேரமும் போய்ச் சேர்ந்துடலாம்.."

அவன் சொன்ன விதம் மாணிக்கத்தின் ரத்தத்தைச் சில்லிட வைத்தது. எப்போது வேண்டுமானாலும் அவரை அப்புறப்படுத்தி விடலாம் என்று அவன் சொன்ன மாதிரி இருந்தது. இவன் ஆபத்தானவன் என்று ஒருபுறம் மனம் எச்சரித்தது. இன்னொரு புறம் மனம் அடுத்த முதலமைச்சராக ஆனால் எப்படி இருக்கும் என்று கனவு காண ஆரம்பித்தது.

என்.கணேசன்

இதெல்லாம் நடக்குமா என்பது போல அவனை அவர் பார்த்தார்.

மனோகர் சொன்னான்.

"அதிர்ஷ்டம் கதவைத் தட்டறப்ப தயார் நிலையில் இருக்கறவன்தான் புத்திசாலி. ராஜதுரை இறந்தால் அந்தச் சூழ்நிலையைச் சாதகமா பயன்படுத்திக்க நீங்க தயாரா..?"

"என்ன செய்யணும்..?"

மனோகருக்கு அந்த ஆள் மீது கோபம்தான் வந்தது. இப்போதும் அமுக்கமாய்தான் என்ன செய்வதென்று கேட்கிறான்..

"சேர்த்த காசைச் செலவு செய்யணும். எம்.எல்.ஏக்களை உங்க பக்கம் இழுத்துக்கணும். முதலமைச்சராகணும்.."

மாணிக்கம் சங்கரமணியைப் பார்த்தார். சங்கரமணி தலையசைத்தார். 'செலவு செஞ்சதை ஆறு மாசத்துல மீட்டுடலாம்..' என்று அவர் அனுபவ அறிவு சொன்னது.

மாணிக்கத்திற்கு இப்போதும் சின்னதாய் ஒரு நெருடல் இருந்தது. முதலமைச்சர் கனவு கூட இதுநாள் வரை

இருவேறு உலகம்

ராஜதுரைக்குப் பின் என்பதாகத்தான் இருந்ததே ஒழிய, ராஜதுரையைத் தீர்த்துக்கட்டி முதலமைச்சராவதற்கு அவர் எப்போதுமே நினைத்ததில்லை.. இவன் இன்னமும் இவனுக்கு ஆக வேண்டியதைச் சொல்லி விடவில்லை. என்ன கேட்பானோ..!

அப்போது அவர் செல்ஃபோன் இசைத்தது. யார் என்று பார்த்தார். ராஜதுரை..! கை நடுங்க செல்ஃபோனை எடுத்துப் பேசினார்.

"வணக்கம் அண்ணா சொல்லுங்க.."

ராஜதுரையின் குரல் இறுக்கமாக இருந்தது.

"மாணிக்கம் உன் கிட்ட கொஞ்சம் பேச வேண்டி இருக்கு. நாளைக்கு காலைல பத்து மணிக்கு கட்சி அலுவலகத்துக்கு வந்துடு.."

வேறு எதுவும் பேசாமல் ராஜதுரை இணைப்பைத் துண்டித்து விட்டார்.

அவர் நாளை பேசப் போவது தனக்கு சாதகமாக இருக்கப் போவதில்லை என்பது மாணிக்கத்துக்குப் புரிந்தது.

என்.கணேசன்

"அவர் நாளைக்கு காலைல பேச கட்சி அலுவலகத்துக்கு வரச் சொல்றார்.."

"நீங்க எனக்கு முழு ஒத்துழைப்பு தர்றதாய் இருந்தால் காலைல அவர் கட்சி அலுவலகத்துக்கு வர மாட்டார். ஆஸ்பத்திரில இருப்பார்.." மனோகர் அலட்டாமல் சொன்னான்.

மாணிக்கம் சிறிது நேரம் ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனமாய் இருந்தார். ஆனால் மனமோ கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

கடைசி ஆயுதமாய் அவருடைய நிலைமையை மனோகர் சொன்னான்.

"உங்க முன்னாடி ரெண்டு வழி இருக்கு. ஒண்ணு இருக்கற அமைச்சர் பதவியும் இழந்து விசாரணைக்கு உட்படறது. இன்னொன்னு முதலமைச்சராய் ஆகறது. நான் சொல்றபடி கேட்டா ரெண்டாவது பலிக்கும். இல்லன்னா முதலாவது பலிக்கும்.."

எச்சிலை முழுங்கிக் கொண்டு மாணிக்கம் சொன்னார்.

"நீங்க சொல்றபடி கேட்கறேன்.."

அத்தியாயம் 64

மனோகர் சொன்னான். "முதலமைச்சர் ஆக இப்பவே தயாராக ஆரம்பிச்சிடுங்க.."

"தொண்டர்கள் கிட்டயும், மக்கள் கிட்டயும் என்னையும் விட கமலக்கண்ணன்தான் பிரபலம்.." மாணிக்கம் தனக்கிருக்கும் பாதக சூழ்நிலையைச் சொன்னார்.

"அவங்களப் பத்தி கவலைப்படாதீங்க. அவங்க மீடியால என்ன சொல்றாங்களோ அதைத்தான் நம்புவாங்க. மீடியா முழுசும் நாம கண்ட்ரோல் பண்ணிக்கலாம்.. நான் சொன்ன மாதிரி எம் எல் ஏக்கள நம்ம பக்கம் சாய்க்க மட்டும் பணத்தை ரெடி பண்ணுங்க.." மனோகர் அமைதியாகச் சொன்னான்.

"கமலக்கண்ணன்..?"

"அந்த ஆள் செண்டிமெண்ட்ல இருப்பாரு. ராஜதுரை பிழைச்சிக்க பிரார்த்தனை பண்ணுவாரு. அவர் மனசுல இப்போதைக்கு வேற எதுவும் ஓடாது.."

என்.கணேசன்

"உதய் அவங்கப்பா மாதிரி இல்லை.. விவரமானவன்.."

"அவனுக்கும் ராஜதுரை சாவார்னு நிச்சயமா தெரியாது. அவன் உஷாராகறதுக்குள்ள காதும் காதும் வச்ச மாதிரி காரியத்தை முடிச்சுடுங்க.."

"அப்படின்னா ராஜதுரை உடனடியா செத்துட மாட்டானா..?" சங்கரமணி கேட்டார்.

"உடனடியா சாக மாட்டார். தீவிர சிகிச்சைல இருப்பார். டாக்டர்கள் நாம தயாராகறவரைக்கும் அப்பப்ப ஒரு அறிக்கை கொடுத்துட்டிருப்பாங்க.."

சங்கரமணி மனதில் நினைத்துக் கொண்டார்.

"எமகாதகனா இருப்பான் போல இருக்கே. படிப்படியா யோசிச்ச வெச்சிருக்கான்.."

"பதிலுக்கு க்ரிஷைக் கொல்ல உதவனுமா..?" மாணிக்கம் மெல்லக் கேட்டார். கூட வேறு எதாவது கேட்டு விடுவானோ என்ற பயம் அவருக்கு இருந்தது.

மனோகர் ஏளனமாகச் சிரித்தான்.

இருவேறு உலகம்

"முதலமைச்சரையே முடிச்சுக்கட்டற எங்களுக்கு க்ரிஷைக் கொல்ல உங்க உதவி தேவைன்னு நினைக்கிறது உங்களுக்கே ஓவரா தெரியலையா..? க்ரிஷை எப்படி டீல் பண்றதுன்னு அப்புறம் யோசிப்போம். அதுக்கு முன்னாடி உங்களை முதலமைச்சராக ஆக்கறதுக்கு எங்களுக்கு வர வேண்டியதைப் பேசுவோம்.."

"எவ்வளவு கோடி வேணும்..?" மாணிக்கம் கேட்டார்.

"சம்பாதிக்கறதுல பாதி அப்பப்ப தந்துகிட்டே இருக்கணும்.."

பிளந்த வாயை மூட சங்கரமணிக்கு சிறிது நேரம் தேவைப்பட்டது. மாணிக்கமும் இது மிக அதிகமில்லையா என்பது போல் பார்த்தார்.

"எங்களுக்குப் பாதி தந்தால் கூட மீதி இருக்கிறது, நீங்கள் இதுவரைக்கும் சம்பாதிச்சிட்டிருக்கிறதுக்கு ரெண்டு மடங்கா இருக்கும்.."

மாணிக்கம் மாமனைப் பார்த்தார். சங்கரமணி கணக்கு சரிதான் என்பது போல் தலையசைத்தார். அவருக்கு மெல்ல அவனை ஆழம் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

என்.கணேசன்

"ஒருவேளை எங்களுக்குத் தர முடியாத நிலைமை வந்தா..?"

மனோகர் அலட்டாமல் சொன்னான்.

"இன்னொரு முதலமைச்சர் சாவார்.."

இருவர் முகத்திலும் ஈயாடவில்லை. சங்கரமணி எச்சிலை விழுங்கிக் கொண்டு சொன்னார்.

"சும்மா ஒரு பேச்சுக்குத்தான் கேட்டேன்.."

"நான் சும்மா சொல்லலை.." என்றான் அவன்.

மாணிக்கம் சொன்னார். "நான் உங்க குறி க்ரிஷ்ணுதான் நினைச்சேன்.."

"அவன்தான் எங்க குறி. ஆனால் அவனை டீல் பன்றதுல நிறைய யோசிக்க வேண்டி இருக்கு. அதான் பின்னாடி பாத்துக்குவோம்னு சொன்னேன். பின்னே ஒருத்தனுக்கு எக்கச்சக்கமா சம்பாதிக்க உதவினா திரும்ப அதுக்கேத்த மாதிரி வாங்கிக்கறதுதான் வியாபாரத்துல ஒரு மரியாதை.."

சங்கரமணி மெல்லக் கேட்டார்.

இருவேறு உலகம்

"அப்படின்னா எம்.எல்.ஏக்களை வாங்கற செலவுலயும் பாதி தருவீங்களா..?"

"தர மாட்டோம். அதே மாதிரி முதலமைச்சரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பறது, டாக்டர்களை அறிக்கை தர வைக்கிறது இதுக்கெல்லாம் ஆகிற செலவுல நீங்களும் எதுவும் தரவேண்டியது இல்லை. சரிதானே.."

சரி என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதால் மாணிக்கம் சொன்னார்.

"சரிதான்.."

"இந்த ஒப்பந்தத்துல வேறயும் சில நிபந்தனைகள் இருக்கு.." மனோகர் சொன்னான்.

சங்கரமணி மனதிற்குள் கூவினார். 'இன்னும் என்னடா..?' மாணிக்கமும் என்ன என்பது போல் அவனைப் பார்த்தார்.

மனோகர் சொன்னான். "இனி எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மாஸ்டரை நீங்க யாரும் சந்திக்கக் கூடாது.."

சங்கரமணி சத்தமாகவே சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"அதுவும் சரிதான். சந்திச்சா அந்த ஆள் எல்லாத்தையும் நம்ம மனசல இருந்தே தெரிஞ்சுக்குவார். அது தேவை இல்லாத இம்சை.."

மாணிக்கம் மெல்லக் கேட்டார். "ஒருவேளை அவராய் எங்களைச் சந்திக்க வந்தால் என்ன செய்யறது..?"

"அவரா வர மாட்டார்.."

மனோகர் உறுதியாய் சொன்னான்.

"அந்த ஆள் உங்களுக்கு எதிரியோ..?" மெல்ல சங்கரமணி கேட்டுப் பார்த்தார். ஆனால் அவருக்குப் பதில் சொல்வது அவசியம் என்று அவன் நினைக்கவில்லை. அவன் கிளம்ப எழுந்து நின்றான்.

சங்கரமணி டீப்பாயில் இருந்த புகைப்படத்தைப் பரிதாபமாகப் பார்த்து விட்டு மனோகரிடம் சொன்னார்.

"நண்பன்னு சொன்னீங்க. பிசினஸ்லயும் பார்ட்னராயிட்டோம். அப்படி இருக்கறப்ப இந்த ஃபோட்டோ செட்டை எங்க கிட்ட குடுத்துடறதுதானே நியாயம்.."

இருவேறு உலகம்

"உங்களை எங்க நண்பர்களாவே இருக்க வைக்க அந்த ஃபோட்டோஸ் உதவும். அதனால் அது என் கிட்டயே இருக்கட்டும். நீங்கள் நண்பர்களாகவே இருக்கறவரைக்கும் அது வெளியே யார் கைக்கும் கிடைக்காது. நான் கிளம்பட்டுமா..?"

அவன் போய் விட்டான். மாமனும், மருமகனும் சிறிது நேரம் பல சிந்தனைகளுடன் மௌனமாக அமர்ந்திருந்தார்கள். சங்கரமணி மெல்ல அந்தப் புகைப்படத்தைக் கை நடுங்க எடுத்தார்.

"இந்தப் ஃபோட்டோ மலை மேல் இருந்து எடுத்த மாதிரி இருக்கு. இதை அந்த க்ரிஷேதான் எடுத்துருக்கணும். அந்த அமாவாசை ராத்திரில வேற எந்த லூசும் அங்கே இருந்திருக்க வாய்ப்பே இல்லை. அவன் மாயாவி வேலை எல்லாம் பாக்கறான்.. என்ன ஆராய்ச்சியோ என்ன இழுவோ.. அவன் எடுத்த ஃபோட்டோன்னா இவன் கைல இது எப்படிக் கிடைச்சது..? எனக்கு மண்டையே வெடிக்கற மாதிரி இருக்கு மாணிக்கம். அன்னைக்கு என்ன நடந்துது.. இன்னைக்கு என்ன நடக்குது.. ஒண்ணுமே புரிய மாட்டேங்குது.."

என்.கணேசன்

மாமனின் புலம்பலுக்கு மாணிக்கம் பதில் சொல்லவில்லை. வந்தவனுக்கு எதிராக அவர்கள் இயங்காதவரை அவன் அதை வெளியே விட மாட்டான் என்பதால் அதைப் பற்றி இப்போது கவலைப்படுவதற்கு அவசியமில்லை என்று நம்பினார். அவர் மனம் இன்னொரு சந்தேகத்தில் நிலைத்து நின்றது. முதலமைச்சராக இருக்கிற ராஜதுரைக்கு இருக்கும் பலத்த பாதுகாப்பை மீறி யார் உள்ளே போக முடியும். அப்படிப் போனாலும் ஒரேயடியாகக் கொல்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில் தீவிர சிகிச்சைக்கு அனுப்பும் அளவு மட்டும் ஆரோக்கியத்தைக் கெடுப்பது மேலும் கஷ்டமான காரியமல்லவா..? இந்த ஆள் எப்படி சாதிப்பான்..? இதெல்லாம் நடக்கிற காரியம் தானா..? ஒருவேளை இவனோ இவன் ஆனோ அந்த முயற்சியில் மாட்டிக் கொண்டால்..? நினைக்கவே நடுங்கியது..

ராஜதுரைக்கு அன்றிரவு நீண்ட நேரம் உறக்கம் வரவில்லை. சங்கரமணி சம்பந்தமாக செந்தில்நாதன் தந்து விட்டுப் போன தகவல்கள் அவரை மிகவும் பாதித்தன. செந்தில்நாதன் சொன்னது போல் அந்த ஆள் எந்தக்

இருவேறு உலகம்

கெட்டதிலும் சம்பந்தப்பட சாத்தியம் இருந்தால் கண்டிப்பாய் சம்பந்தப்படுபவர். இதுவரை அந்த ஆள் மீது வந்திருக்கும் புகார்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஒரு வாடகைக் கொலையாளியை க்ரிஷ் மீது ஏவும் அளவு இறங்கியிருந்தால் கண்டிப்பாக அதைச் சும்மா விடக்கூடாது. க்ரிஷுக்கு எதாவது ஆகியிருந்தால்,,, நினைத்துப் பார்க்கவே பயங்கரமாய் இருந்தது. இதில் மாணிக்கத்திற்குப் பங்கிருக்குமா என்பதை அவரால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. புத்திசாலி என்றாலும், கமலக்கண்ணன் அளவு நேரான ஆள் மாணிக்கம் இல்லை என்பதை அவர் அறிவார். இந்தச் சம்பவம் நடந்தபோது மாணிக்கம் வெளிநாடு போயிருந்ததால் அவருக்குத் தெரியாமல் இது நடந்திருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. ஒருவேளை தெரிந்தே நடந்திருந்தால் என்கிற கேள்வி அவரைத் தூங்க விடவில்லை. செந்தில்நாதனிடம் இந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்கும்படி சொல்லி இருந்தார். மாணிக்கத்திடமும் ஃபோன் செய்து நாளை காலை கட்சி அலுவலகத்திற்கு வரச் சொல்லியிருக்கிறார். சங்கரமணி குறித்து ஒரு உறுதியான முடிவை எடுத்தாக வேண்டும் என்பதைக் கறாராகச் சொல்ல நினைத்திருக்கிறார்..

அவர் அறைக்குள் யாரோ நுழைந்தது போல் இருந்தது. யார் என்று பார்க்கத் திரும்பினார். யாரும் தெரியவில்லை. ஆனால் யாரோ மறைந்து இருப்பது போன்ற உணர்வு தோன்றியது. அடுத்த க்ஷணம் அவரை எதோ ஒரு சக்தி கட்டிப் போட்டது. கைகாலை அசைக்க முடியவில்லை. சிறிது சிறிதாக அவர் சுயநினைவை இழக்க ஆரம்பித்தார்.

அத்தியாயம் 65

ஹரித்வாரில் கூட்டியிருந்த கூட்டத்திற்கு இதுவரை

வந்திராத அளவுக்கு உறுப்பினர்கள் வந்திருந்தனர். இருக்கைகள் எல்லாம் நிறைந்து போய், நின்றிருக்கும் இடத்திலும் நெருக்கமாகவே உறுப்பினர்கள் நிற்க வேண்டி இருந்தது. மாஸ்டர் கூட்டம் கூட்டியதன் காரணத்தை முன்பே தெரிவித்திருக்காவிட்டாலும் காரணம் கசிந்து விட்டிருக்கிறது, அதை அனைவரும் அறிந்திருந்தார்கள் என்பதை அங்கு நிலவிய இறுக்கத்திலிருந்தும், முகங்களில் தெரிந்த கோபத்தை வைத்தும் அவரால் ஊகிக்க முடிந்தது. அன்பும் அமைதியும் நிறைந்திருந்த அந்த ரகசிய ஆன்மிக இயக்கம் குருவின் மரணத்திற்குப் பின்னால் ஒரேயடியாக மாறி விட்டதை அவர் வருத்தத்துடன் உணர்ந்தார். ஒவ்வொரு வன்முறையும் தொடர்ந்து வரக்கூடிய பல வன்முறைகளுக்கான விதைகளை விதைத்து விட்டே போகின்றது. வன்முறையின் இயல்பே அதுதான். குருவின் மரணம் மூலமாகவும் அதுவே சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.. அமைதிக்கான இயக்கத்திலேயே வன்முறை இதைச் சாதித்திருந்தால் உணர்ச்சிக்களமான மற்ற இடங்களில் அது என்னதான் செய்யாது என்று மாஸ்டர்

என்.கணேசன்

வியந்தார். விஸ்வம், சுரேஷ், பெண் விஞ்ஞானி உமா நாயக் போன்ற அவருக்கு நெருக்கமானவர்கள் கவலையுடன் அந்தக் கூட்டத்தின் கோபத்தைக் கவனித்தது தெரிந்தது.

மாஸ்டர் விரிவாகப் பேசுவதற்கு முன் அவர்கள் கோபத்தை அவர்கள் வார்த்தைகளிலேயே கேட்க விரும்பி சொன்னார்.

"அனைவருக்கும் வணக்கம். மிகக்குறுகிய கால அவகாசத்தில் அழைத்திருந்தாலும் அதை ஏற்று இத்தனை பேர் இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருப்பது மகிழ்ச்சி. உங்களில் பலரும் ஏதோ தெரிவிக்க ஆசைப்படுவது போல் தெரிகிறது. உங்கள் கருத்துகளைக் கேட்டு விட்டுப் பேசினால் நான் அதையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்டு பேசியது போல் இருக்கும். அதனால் முதலில் உங்கள் கருத்துக்களை எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் வெளிப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.."

இதை யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை போல் தெரிந்தது. அவர்களில் பலரும் அவர் பேசியதைக் கேட்டதற்குப் பிறகுத் தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கக் காத்திருந்தது போல் இருந்தது. அவர்கள் தங்களுக்குள் சிறிது நேரம் தாழ்ந்த

இருவேறு உலகம்

குரலில் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு சிறிய கனத்த மௌனத்திற்குப் பின் ஒரு இளைஞன் பேசினான்.

"மாஸ்டர், நம்முடைய இயக்கம் அமைதியான ஆன்மிக இயக்கம். நமக்கு யாரிடமும் விரோதம் இல்லை. உலக நலனே நம் நோக்கம். இப்படிப்பட்ட அமைதி இயக்கத்தின் குருவை அநியாயமாக ஒருவன் கொன்றிருக்கிறான். அவனாகவே நமக்கு எதிரியாக மாறியிருக்கிறான். அந்த எதிரியால் உலகமே அழியும் நிலைமைக்குப் போகும் என்ற எச்சரிக்கை நமக்கு நம் முத்தவர்கள் மூலம் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த அழிவுக்கு அவன் பயன்படுத்தப் போகிற கருவியாக இருக்கப் போகிறவன் பற்றியும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தக் கருவிக்கு நீங்கள் குருவாகப் போகிறீர்கள், சில ரகசியக் கலைகள் சொல்லித் தரப் போகிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டு கொந்தளித்து விட்டோம். இது எதிரியை வலிமைப்படுத்துவது போல் ஆகி விடாதா..?"

அவன் பேசி முடித்தபோது பலரும் தங்கள் ஒட்டு மொத்தக் கருத்தைக் கச்சிதமாய் அவன் பேசியிருக்கிறான் என்பது போல பார்வையால் பாராட்டு தெரிவித்தார்கள். ஒரு முதியவர் அதைத் தொடர்ந்து சொன்னார்.

"எதிரியின் ஆயுதம் என்று தெரிந்த பிறகு அதை அழிப்பதுதானே புத்திசாலித்தனம். அதை விட்டு விட்டு அதைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொடுப்பது நம்முடைய அழிவை அல்லவா வேகப்படுத்தும்.."

ஒரு சிலர் கைதட்டினார்கள். பின் அமைதி நிலவியது. இன்னும் யாராவது கூடுதலாகச் சொல்கிறார்களா என்று மாஸ்டர் பார்த்தார். ஆனால் கோபத்துடன் தெரிந்த அத்தனை பேர் கருத்தும் இருவர் பேச்சில் வெளிப்படுத்தி விட்டது போல் தெரிந்தது.

மாஸ்டர் அமைதியாகப் பேச ஆரம்பித்தார்.

"இந்த இயக்கத்தில் எல்லோரையும் விட அதிகமாக குருவுக்கு நெருங்கியவன் நான். அதிகமாக அவரை நேசிப்பவனும் நான்தான். ஒரு போக்கிரியாகவோ, வீணாய் போனவனாகவோ வாழ்ந்திருக்க வேண்டிய என்னை மாற்றியது அந்த மாமனிதர். அகங்காரமாய் பேசிய என் வார்த்தைகளை சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் எனக்குள்ளே ஏதோ ஒன்று உருப்படியாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து என்னை அழைத்து வந்து மாற்றியது அவர்தான். இன்றைக்கு எனக்கிருக்கும் ஒவ்வொரு சிறப்பும் அவர் போட்ட பிச்சை.

இருவேறு உலகம்

அவருக்கு நான் பட்டிருக்கும் கடனை இந்த ஒரு பிறவியில் தீர்க்க முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதனால் அந்த எதிரி மீது உங்கள் எல்லோரையும் விட அதிகமான ஆத்திரம் எனக்கிருக்கிறது. கோபம் நல்லதல்ல என்று பாடம் நடத்துபவன் நான். ஆனால் இந்தக் கோபத்தை மட்டும் நான் பத்திரமாய் ஒரு மூலையில் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறேன். எதிரியை அழிப்பதில் மட்டுமே அந்தக் கோபத்தை நான் தீர்க்க முடியும். அதில் எத்தனை பாவம் எனக்குச் சேர்ந்தாலும் சரி அதைத் தலைமேல் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதற்கான தண்டனையை இறைவன் தந்தால் அதை முணுமுணுப்பில்லாமல் நான் ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்வேன்.."

மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் அவர் பேசிய போதும் அவர் உணர்ச்சிகரமாக ஆணித்தரமாகப் பேசியது ஒவ்வொருவர் இதயத்தையும் தொட்டதை சுரேஷ் கவனித்தான். எல்லோரும் இனி என்ன சொல்லப்போகிறார் என்பதில் மிக ஆர்வமாக இருந்தது தெரிந்தது.

"ஜீவசமாதி அடைவதற்கு முன் நம் மூத்த சித்தர் பரஞ்சோதி முனிவர் 'அன்னிய சக்தி நம் பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது தன் திட்டத்திற்குத்

என்.கணேசன்

தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும் உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது..’ என்று சொல்லி இருந்தார். அதன்படியே இஸ்ரோ தயவால் அந்த எதிரியையும், அந்தக் கைப்பாவை க்ரிஷையும் அடையாளம் கண்டோம். எதிரி மஹாசக்தி வாய்ந்தவன். சந்தேகமே இல்லை. க்ரிஷைக் கடித்த பாம்பு விஷத்திற்கான முறிவு அமேஸான் காடுகளில் இருக்கும் மூலிகைக்கு இருக்கிறது என்று தெரிந்து சில நிமிஷங்களில் அவனை அங்கே கொண்டு போயிருக்கிறான். கிட்டத்தட்ட 16000 கிலோமீட்டர் தூரத்தை சில நிமிஷங்களில் கொண்டு போயிருக்கிறான். அதுவும் Astrosat என்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சி மையம் இஸ்ரோவுக்கு எடுத்து அனுப்பிய புகைப்படங்களில் படாமல் கொண்டு போயிருக்கிறான். இது அசாத்திய சக்தி. அது ஏலியன்தானா இல்லை ஏலியன் போர்வையில் வேறு எதாவது சக்தியா என்பதில் எனக்கு இன்னமும் தெளிவில்லை. அது எதுவாகவே இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட சக்திக்கு பூமியை அழிப்பது பெரிய காரியமல்ல. சுலபமாகச் செய்து விடும். ஆனால் அது பூமியை ஆட்கொள்ள நினைக்கிறது. ஆள நினைக்கிறது. அதற்கு க்ரிஷை பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அதற்காகவே அவனைக் காப்பாற்றி திரும்பவும் கொண்டு வந்து

இருவேறு உலகம்

விட்டிருக்கிறது. க்ரிஷ் நம்பிக்கையின் காரணமாக அவனுடைய உணர்வு நிலைக்குள் புகுந்து விட அதை அனுமதித்திருக்கிறான். அதற்குப் பின் அவனுக்குள் அது என்னென்ன 'ப்ரோகிராம்'கள் போட்டு மாற்றியிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. க்ரிஷ் நேரில் வந்தபோது என் யோக சக்தியால் அவனுக்குள் ஊடுருவி அதைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்தேன். முடியவில்லை. எதிரி அவனுக்குள் யோக சக்தியும் துளைக்க முடியாத அரணை ஏற்படுத்தி இருக்கிறான். இப்போது எதிரி மறைந்து விட்டான். க்ரிஷைத் திரும்பவும் கொண்டு வந்து விட்டபோது Astrosat எடுத்திருந்த புகைப்படங்களிலும் எதிரி எந்தத் தடயமும் விட்டுப் போகவில்லை. க்ரிஷ் அவன் போய் விட்டான் என்கிறான். ஆனால் அவன் உண்மையாகவே போய் விட்டானா இல்லையா என்பது தெரியாது. அவன் அப்படிப் போயிருந்தாலும் சரி, போகாமல் பூமியிலேயே எங்காவது ஒளிந்திருந்தாலும் சரி அவனை நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.. இனி எதுவானாலும் சரி அவனை நாம் க்ரிஷ் மூலமாகவேதான் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்கிற நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.."

என்.கணேசன்

மற்றவர்களைப் போலவே மர்ம மனிதன் மாஸ்டரின் வார்த்தைகளை மிகவும் கூர்ந்து கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். மாஸ்டரின் கடைசி வாக்கியங்கள் நூறு சதவீதம் உண்மை என்று தோன்றியது. எதிரி என்ற வார்த்தையை மாஸ்டர் சொன்னது தவறாக இருக்கலாம். அவர் சொன்ன எதிரி உண்மையில் மர்ம மனிதனுக்குத்தான் எதிரி. மாஸ்டர் சொன்னது போல் அந்த எதிரி என்ன ப்ரோகிராம்களை க்ரிஷுக்குள் புகுத்தியிருக்கிறானோ அது க்ரிஷ் உட்பட யாருக்கும் தெரியாது என்பதே யதார்த்த நிலை. மாஸ்டர் சொன்னது போல் இனி அந்த ஏலியனை க்ரிஷ் மூலமாகத்தான் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இந்த அனுமானத்தையே மர்ம மனிதனும் எட்டியிருந்தான். அதனால் இப்போதைக்கு க்ரிஷ்தான் அவன் எதிரி. ஆனால் முதல் முறையாக எதிரியைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் கையாள வேண்டி வந்திருப்பது அவனுக்குச் சகிக்க முடியாத நிலைமையாக இருந்தது..

மனதை க்ரிஷிடம் இருந்து திருப்பி மாஸ்டரின் பேச்சுக்கு மர்ம மனிதன் கொண்டு வந்தான். கடைசியில் மாஸ்டர் இங்கிருப்பவர்களைத் தன் வழிக்குக் கொண்டு வந்து ஏற்றுக்

இருவேறு உலகம்

கொள்ள வைப்பாரா, இல்லை ராஜினாமா செய்து விட்டு
விலகிக் கொள்வாரா என்பதை அறிய ஆர்வமாய் இருந்தான்.

அத்தியாயம் 66

மாஸ்டர் தொடர்ந்து சொன்னார்..

"எதிரியை க்ரிஷ் மூலமாகத்தான் கையாள வேண்டும் என்கிற நிலைமையில் இருக்கும்போது க்ரிஷ் என்னிடம் சில ரகசியக்கலைகள் கற்க வேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டான். பலவிதங்களில் அதை நான் தவிர்க்கப் பார்த்தேன். அவனாகப் பின் வாங்குவானா என்று பார்த்தேன். ஆனால் அவன் நான் வெளிப்படையாக மாட்டேன் என்று சரியான காரணத்தோடு சொன்னால்தான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் உறுதியோடு இருந்தான். நான் என்ன சொல்லி மறுப்பேன்..? என் குருவைக் கொன்றவன் ஆள் அவன் என்றா..? அதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது..? அப்படி இருந்தாலும் அதில் அவன் பங்கு என்ன இருக்கிறது..?"

"எந்தத் தகுதியும் வெளிப்படையாகத் தெரியாத, தான்தோன்றியாய் சுற்றிக் கொண்டிருந்த என்னிடம் ஏதோ ஒன்றைக் கண்டுபிடித்து என்னைக் கட்டாயப்படுத்திக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து எனக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்லிக் கொடுத்த குருவின் சிஷ்யன் நான். எல்லாத் தகுதியும் இருந்து, அறிவில்

இருவேறு உலகம்

குறையில்லாத, குணத்திலும் எந்தக் களங்கமும் இல்லாத ஒருவன் தானாக வந்து கற்றுக் கொடுங்கள் என்று கேட்கும்போது மறுப்பது என்ன நியாயம்..? அது நான் கற்ற கல்விக்கும், குருவுக்கும் நான் செய்கிற மரியாதையாகுமா..? என் குருவின் ஆத்மா என்னை மன்னிக்குமா..? இந்த இயக்கத்தின் தலைவனாக நான் யோசிப்பதற்கு முன் மனிதனாக, நான் கற்ற ஞானத்தின் நியாயத்தின்படி நான் யோசிக்க வேண்டியிருந்தது.."

"எனக்கு அவனை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி தெரியவில்லை. எதிரியின் ஆளாய் அவன் இருந்தாலும் கூட அவன் சிந்தனையில், அவன் அறிவில் நம் தர்மத்தையும், ஞானத்தையும் கூட நிறுத்தி வைப்பது என் தர்மம் என்று எனக்குத் தோன்றியது. ஏற்றுக் கொண்டேன். என் தனி மனித தர்மம் இந்த இயக்கத்தின் தலைவன் என்கிற தர்மத்திற்கு எதிராகி விட்டது என்று நீங்கள் நினைத்தால் நான் எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல் இந்தத் தலைமைப் பதவியை விட்டு இறங்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.."

மாஸ்டர் பேசி விட்டு அமர்ந்து விட்டார். ஒரு நிமிஷம் அங்கு மயான அமைதி நிலவியது. மர்ம மனிதன் அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்தான். இதுவரை கோபம் தெரிந்த

என்.கணேசன்

முகங்களில் குழப்பம் தெரிந்தது. மறைமுகமாய் அவனாகத் திட்டமிட்டுத் தூண்டி விட்ட கோபம் இப்படி குழப்பத்தின் மட்டத்திற்குச் சரிந்தது அவனுக்கு ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. யாராவது எழுந்து, "தனிமனித தர்மம் அது இது என்று எப்போது இயக்கத் தலைவனாக உன்னால் செயல்பட முடியவில்லையோ, அப்போது நீ பதவி விலகுவதுதான் சரி.." என்ற வார்த்தைகளை ஆணித்தரமாகச் சொன்னால் கண்டிப்பாக இவர்கள் திரும்பவும் பழைய நிலைக்கு மாறுவார்கள் என்று உறுதியாக நினைத்தான்..

ஒரு முதிய பெண்மணி பேச எழுந்து நின்றார். அவர் உயர்நீதிமன்றம் ஒன்றில் நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். பெயர் கிருஷ்ணவேணி.

"மாஸ்டர்.. தனி மனித தர்மமே மற்ற எல்லாத் தர்மங்களுக்கும் முன்னோடியான தர்மம். அந்த வகையில் நீங்கள் எடுத்த முடிவுதான் சரி. நீங்கள் சொல்வதைப் பார்க்கையில் 16000 கிலோமீட்டர்கள் தொலைவுக்குச் சில நிமிஷங்களில் க்ரிஷை எடுத்துக் கொண்டு போகும் அளவு சக்தி படைத்தவன் நம் எதிரி என்று தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட சக்தி படைத்தவன் க்ரிஷைக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாத எந்தப் பெரிய சக்திக்கலை பற்றியும் நீங்கள் சொல்லிக்

இருவேறு உலகம்

கொடுத்து விட முடியாது. அப்படி இருக்கையில் க்ரிஷை ரகசியக்கலை கற்க உங்களிடம் வரவழைத்தது அவன் இயல்பான நல்ல கர்மாவாக இருக்கலாம், இல்லை உலக நன்மைக்காக நம்மை போன்ற மனிதர்கள் செய்து வரும் பிரார்த்தனையாக இருக்கலாம். அதனால் க்ரிஷ் உங்களிடம் வந்ததும், அவனை நீங்கள் சிஷ்யனாக ஒத்துக் கொண்டதும் நன்மைக்கே. நாம் எதிர்பார்ப்பது போல ஒருவேளை க்ரிஷை எதிரி தீமைக்காகப் பயன்படுத்தும் நிலை வருமானால் அதற்கு இசையாத ஒரு மன உறுதியை நீங்கள் சொல்லித்தரும் ரகசியக்கலைகளோடு கலந்திருக்கும் ஞானம் க்ரிஷுக்கு தரலாம். அதனால் நல்லதே நடந்திருக்கிறது. தலைமைப் பதவியை விட்டு விலகும் எண்ணத்தைத் தயவு செய்து கைவிடுங்கள்.."

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்தவர் என்பதால் பல கோணங்களில் இருந்து பார்த்து முடிவுக்கு வரும் திறமையும் அதைச் சரியாக வார்த்தைப்படுத்திச் சொல்ல முடிந்த திறமையும் இயல்பாகவே பெற்றிருந்த கிருஷ்ணவேணி பேசி விட்டு அமர்ந்தபோது குழப்ப முகங்களில் தெளிவு தெரிய ஆரம்பித்தது. பலரும் தலையாட்டினார்கள். 'கெடுத்தாளே கிழவி..' என்று மர்ம மனிதன் மனதிற்குள் பொங்கினான்.

என்.கணேசன்

மாஸ்டர் எழுந்து நின்று அந்த முதாட்டியைத் தலை
தாழ்த்தி வணங்கினார்.

மாணிக்கத்திற்கு நடப்பதெல்லாம் கனவு போல்

இருந்தது. ராஜதுரை புகழ்பெற்ற மருத்துவமனையின் தீவிர
சிகிச்சைப் பிரிவில் இருந்தார். அதற்கு வெளியே மாணிக்கம்,
கமலக்கண்ணன், வேறு சில அமைச்சர்கள்
அமர்ந்திருந்தார்கள். மாணிக்கம் முகத்தை சோகமாக
வைத்திருந்தார். கமலக்கண்ணன் நிஜமாகவே சோகமாய்
இருந்தார். நேற்று முழுவதும் அழுது கொண்டிருந்தவர் இன்று
டாக்டர்கள் "ஆபத்துக் கட்டத்தைத் தாண்டி விட்டார்.." என்று
சொன்ன பிறகுதான் ஆறுதல் அடைந்தார். இப்போது
விசாரிக்க வருபவர்களிடம் எல்லாம் "அண்ணன்
குணமாயிடுவார்.." என்று நம்பிக்கையோடு சொல்லிக்
கொண்டிருக்கிறார்..

மாணிக்கத்திற்கு மனோகர் எப்படி இதை சாதித்தான்
என்று விளங்கவில்லை. நேற்று அதிகாலை ராஜதுரைக்கு
மாரடைப்பு என்ற செய்தி வரும் வரை இப்படி நடக்கும்

இருவேறு உலகம்

என்கிற முழு நம்பிக்கையும் அவருக்கு வந்து விட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அந்தச் செய்தியைக் கேட்ட பின்பு அவன் இதைப் போல் மற்றதையும் நடத்திக் காட்டுவான் என்ற நம்பிக்கை வந்து விட்டது. நேற்று முன்தினம் வந்து பேசிவிட்டுப் போன அவன் பிறகு தொடர்பு கொள்வான் என்று எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அவன் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. அதிகமாய் பேசுவதில் அவனுக்கு ஈடுபாடு இல்லை என்பதும், செயலாலேயே பேசுவன் அவன் என்பதும் நன்றாகப் புரிந்தது. இப்படிப்பட்டவன் ஆபத்தானவன் என்ற போதும் அவனைப் பகைத்துக் கொள்ளாதவரையில் நமக்குப் பிரச்னை இல்லை என்று அவர் ஆறுதல் அடைந்தார். அவன் சொன்னது போலவே சங்கரமணி எம் எல் ஏக்களிடம் இப்போது பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்..

திடீரென்று கமலக்கண்ணன் அவரிடம் சொன்னார்.

"எதுக்கும் நம்ம மாஸ்டர் ஸ்வாமி கிட்ட கொஞ்சம் பேசிப் பாரேன் மாணிக்கம். அவர் நம்ம அண்ணனை ஒரு தடவை வந்து பார்த்தால் அண்ணன் இன்னும் சீக்கிரமா குணமாயிடுவாருன்னு தோணுது.."

என்.கணேசன்

மாஸ்டரின் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே மாணிக்கத்துக்கு உள்ளுக்குள் பகீர் என்றது. அந்த ஆளைப் போய் பார்ப்பதா..? ஆனால் தன் எண்ணத்தை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல் ஃபோன் செய்வது போல் நடித்து விட்டு, "லைன் கிடைக்க மாட்டேங்குது கண்ணன்.." என்றார்.

பத்து நிமிஷம் கழித்து கமலக்கண்ணன் மறுபடி சொன்னார்.

"இப்ப செஞ்சு பாரேன்.." என்றார். நல்ல வேளையாக உதய் அந்த சமயமாக அங்கு வந்தான். அவன் "மாஸ்டர் அசிஸ்டெண்ட் நம்பர் என்கிட்டயே இருக்கு. நான் பேசறேன்.." என்று சொல்லி சற்று தள்ளிப் போய் ஃபோன் செய்தான். மாணிக்கத்திற்கு திக் திக் என்றிருந்தது.

‘இவன் கூப்பிட்டு அந்த ஆள் வந்து விடுவாரோ. அப்படி வந்தால் அந்த நேரமாகப் பார்த்து எங்காவது போய் விட வேண்டியதுதான். அண்ணனுக்காக ஏதாவது கோயிலுக்குப் போவதாகச் சொன்னால் நம்புகிற மாதிரி இருக்கும்..’

உதய் ஃபோனில் பேசி விட்டு வந்தான்.

இருவேறு உலகம்

"மாஸ்டரும் சுரேஷும் ஹரித்வார்ல இருக்காங்க. வர ரெண்டு நாளாவது ஆகுமாம்.."

மாணிக்கம் தன் மனதிலிருந்து பெரிய பாரம் இறங்கியது போல் உணர்ந்தார்.

உதய் "க்ரிஷும் என் கூடவே வந்தானே, எங்கே காணோம்.." என்று சொன்னபடியே தம்பியைப் பார்வையால் தேடினான்.

க்ரிஷ் வந்திருக்கிறான் என்றதும் மாணிக்கத்தின் மனதில் இனம் புரியாத சின்ன பயம் படர ஆரம்பித்தது. மாஸ்டரிடம் அவன் ஏதோ கற்றுக் கொள்ளப் போகிறான் என்ற தகவல் கேள்விப்பட்டதிலிருந்தே அவர் அடி மனதில் உணர் ஆரம்பித்திருந்த பயம் அது. நினைத்தவுடன் பெரிய பாதுகாப்பு வளையத்தில் இருக்கிற முதலமைச்சரையே இந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வர முடிந்தவன் கூட க்ரிஷைக் கொல்ல முயன்று அது தோல்வியில் முடிந்தது என்ற நினைவும் அடிக்கடி வந்து போக ஆரம்பித்திருந்தது. அவனைப் பார்த்து அவர் மன அமைதி இழந்த அந்த நேரத்தில் மனோகரின் அலைபேசி அழைப்பு அவருக்கு வந்தது.

அத்தியாயம் 67

மாணிக்கத்திடம் மனோகர் வார்த்தைகளை வீணடிக்க வில்லை.

"உங்க மாமா பேரம் இன்னும் முடியல. அவர் சில கோடிகளை மிச்சம் பண்ணப் பாக்கறார். இன்னும் தாமதமானா கடைசில எதுவுமே மிஞ்சாதுன்னு சொல்லி வைங்க. இன்னும் அரைநாள்ல பேரம் முடியாட்டி ராஜதுரை இறந்தாலும் நீங்க முதலமைச்சராக முடியாம போயிடும்.."

வார்த்தைகள் இடிகளாக விழ அதிகமாக அமைதியிழக்காத மாணிக்கம் பதறிப்போனார்.

"நான் இப்பவே பேசறேன்.. சார்.."

அவன் பதில் எதுவும் சொல்லாமல் இணைப்பைத் துண்டித்து விட்டான். அந்த ஏ.சி வராந்தாவிலும் சில வினாடிகளில் உடல் முழுவதும் வியர்த்து விட மாணிக்கம் தன் அமைதியைத் திரும்பவும் வரவழைக்க சிறிது சிரமப்பட்டார். சங்கரமணிக்கு வரவு எத்தனை இருந்தாலும் செலவு செய்ய மனம் வரவே வராது. குறைந்தபட்ச செலவிலேயே எல்லா

இருவேறு உலகம்

வேலைகளையும் முடித்துக் கொள்ள முயலும் புத்தியை அவரால் மாற்றிக் கொள்ள முடிந்ததில்லை.

மாமனை மனதில் திட்டிக் கொண்டே எழுந்த மாணிக்கம் சற்று தள்ளிப் போய் ஆளில்லாத இடத்தில் நின்று கொண்டு மாமனுக்குப் ஃபோன் செய்து மனோகரின் தகவலை அப்படியே சொன்னார்.

"மாமா.. கோடிகளை மிச்சம் பண்ணப் போய் என் அரசியல் வாழ்க்கைய முடிச்சுடாதீங்க.."

சங்கரமணி கஞ்சனே ஒழிய முட்டாள் அல்ல.

"ரெண்டு மணி நேரத்துல வியாபாரம் முடிஞ்சுடும்னு சொல்லிடு.." என்று ரத்தினச் சுருக்கமாய் சொன்னார். மாணிக்கத்துக்குப் போன உயிர் திரும்பி வந்தது.

திரும்பவும் பழைய இடத்துக்கு அவர் வந்தபோது க்ரிஷ் கேட்டான்.

"என்ன அங்கிள், உடம்பு சரியில்லையா..?"

மாணிக்கம் சமாளித்தார்.

"அண்ணனுக்கு இப்படியானவுடனே நானும், உங்கப்பாவும் பதட்டமாதான் இருக்கோம்.."

க்ரிஷ் மெலிதாய் ஒரு புன்னகை பூத்து விட்டு நகர்ந்தான். சொந்தக் காரியம் அல்லாமல் வேறெதற்கும் பதட்டப்படாதவர் இவர் என்பதை அவன் அறிவான். அண்ணன் அருகில் போய் அவன் அமர்ந்து கொண்டான். உதய் மொபைல் ஃபோனில் ஏதோ பார்த்துக் கொண்டிருக்க க்ரிஷ் அங்கிருக்கும் சூழ்நிலையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்கு இருந்த அமைச்சர்களில் அவன் தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் உண்மையான கவலையில் இல்லை. ஒருவேளை ராஜதுரை சாதாரண மனிதராய் இருந்திருந்தால் இங்கே கூடியிருக்கும் கூட்டத்தில் நேசிக்கும் ஆட்கள் கூடுதலாய் இருந்திருக்கலாம்.

ராஜதுரை மிக நல்ல மனிதர். அவன் விமர்சனத்திற்குப் பின்பு கூட அவர் அவன் மீது கோபித்துக் கொண்டதில்லை. கமலக்கண்ணன்தான் அவனைத் திட்டித் தீர்த்தாரேயொழிய ராஜதுரையோ தவறாக எதுவும் அவன் செய்து விடவில்லை என்பது போலத்தான் நடந்து கொண்டார். அவன் காணாமல் போனபோது கூட அவனுக்காக அவர் தனிப்பட்ட அக்கறை காட்டினதாக கமலக்கண்ணன் சொல்லியிருந்தார். அப்படிப் பட்டவர் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பது அவனுக்கும்

இருவேறு உலகம்

மனக்கஷ்டமாக இருந்தது. அவர் நலமடைந்தால் அவரிடம் அவன் நேரடியாக நன்றி சொல்ல வேண்டும்..

திடீரென்று உடுக்கை சத்தம் கேட்டது. திகைத்தான். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். யாரிடமும் எந்த மாற்றமும் தெரியவில்லை. அருகில் அமர்ந்திருந்த உதய் கூட மொபைல் ஃபோனில் இருந்த பார்வையைத் திருப்பவில்லை. அப்போதுதான் அந்த உடுக்கைச் சத்தம் அவனுக்கு மட்டும்தான் கேட்கிறது என்பது புரிந்தது. இதயத்துடிப்பு வேகமானது. கூர்ந்து கவனித்தபோது உடுக்கை சத்தம் மங்களகரமாக இல்லை. மயான உடுக்கைச் சத்தமாகத் தோன்றியது. தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவின் உள்ளே இருந்தவரின் மரணத்தை அறிவிக்கும் சத்தமாகத் தோன்றியது. அவன் அதிர்ந்து போனான். அவன் அண்ணனின் தொடையை அழுத்தினான்.

உதய் தம்பியைப் பார்த்தான்.

"என்னடா..?"

க்ரிஷ் தாழ்ந்த குரலில் சொன்னான்.

"அவர் செத்துட்டார்டா.."

என்.கணேசன்

உதய் தம்பியை அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தான்.

"என்னடா சொல்றே..?"

க்ரிஷ் பதிலேதும் சொல்லாமல் கண்களை மூடிக் கொண்டான். சற்று தூரத்தில் அமர்ந்திருந்த மாணிக்கம் க்ரிஷையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவன் முகமாற்றத்தின் காரணமும், உதய்யின் அதிர்ச்சியின் காரணமும் அவருக்குப் புரியவில்லை. அவர் அலைபேசி அடித்தது. மனோகர்...! வேகமாக ஃபோனை எடுத்துப் பேசினார்.

"ஹலோ.."

"ராஜதுரை இறந்துட்டார் முதலமைச்சரே.." என்று ஒற்றை வாக்கியத்தில் அவன் பேச்சை முடித்துக் கொண்டான். அவன் சொன்ன செய்தி மனதில் சரியாகப் பதிய சில வினாடிகள் தேவைப்பட்டன. முழுவதுமாய் பதிந்தபோது சங்கரமணியின் ஃபோன் கால் வந்தது.

"இப்பதான் நமக்குத் தேவையான ஆள்கள் கூட பேரம் முடிஞ்சது. அவனுக்குப் ஃபோன் செஞ்ச இதைச் சொல்லிடு.."

இருவேறு உலகம்

மாணிக்கம் பேச்சிழந்து சிலையாகச் சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்தார். பேரம் முடிந்த செய்தியைச் சங்கரமணி சொல்வதற்கு முன்பே மனோகருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அவன் அன்றே சொன்னது போல பேரம் முடிந்தவுடனேயே ராஜதுரை கதையை முடித்து விட்டான். ஆனால் அவன் அதைச் சொல்வதற்கு முன்பே க்ரிஷ் அதைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டுதான் அதிர்ச்சியடைந்து முகம் மாறியிருக்கிறான். எல்லாம் சில வினாடிகளுக்கு முன்தான் நடந்து முடிந்தது என்றாலும் சங்கரமணி சொன்னதற்குச் சில வினாடிகள் முன்பே மனோகர் பேரம் முடிந்ததை அறிந்ததும், மனோகர் தெரிவிப்பதற்குச் சில வினாடிகள் முன்பே க்ரிஷ் ராஜதுரையின் மரணத்தை அறிந்ததும், வெற்றியடைந்த சந்தோஷத்தை மீறி அவரைத் தலை சுற்ற வைத்தது. என்ன நடக்கிறது..?

அடியாட்களும் தங்கள் தரப்பு எம்.எல்.ஏக்களும் வந்து

எல்லாத் தகவல்களையும் சொன்னபோது உதய் ஆத்திரப்பட்டான். சோகமே வடிவாக அமர்ந்திருந்த தந்தையிடம் வந்து சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"உங்க நண்பர் மாணிக்கம் ஆஸ்பத்திரில சோகமா உட்கார்ந்துட்டே மாமாவை அனுப்பி எம்.எல்.ஏக்களை விலை பேசி தன் பக்கம் இழுத்திருக்கார். அவரை முதலஅமைச்சராக்க அவங்க சம்மதிச்சிருக்காங்க.."

கமலக்கண்ணன் திகைப்புடன் மகனைப் பார்த்தார். ஆனால் கேள்விப்பட்ட செய்தி ராஜதுரை மரணத்தை விட அதிகமாக அவரை பாதித்து விடவில்லை. விரக்தியுடன் சொன்னார்.

"அண்ணனே போயிட்டாரு. அதுக்கப்பறம் என்ன ஆனா என்னடா. இந்த மந்திரி பதவியே வேணும்னாலும் அவங்க எடுத்துக்கட்டும்.."

உதய் ஆத்திரம் அதிகமாகியது. தந்தையிடம் காட்டமாகச் சொன்னான்.

"உங்க சின்ன மகனுக்கு அந்த புத்தி எங்க இருந்து வந்ததுன்னு பல தடவை யோசிச்சிருக்கேன். இப்ப புரியுது, எல்லாம் உங்க கிட்ட இருந்துதான்.."

பத்மாவதி முத்த மகனை அதட்டினாள்.

இருவேறு உலகம்

"அவரே மனசொடிஞ்சு போய் உட்கார்ந்திருக்கார். இந்த நேரத்துல என்னடா அரசியலும் குத்தல் பேச்சும்.."

தற்போதைய அரசியல் நிலவரமும், அதன் முக்கியத்துவமும் தெரியாமல் பேசும் தாயை முறைத்து மெல்ல முணுமுணுத்தான்.

"அருமையான கூட்டணி.."

"என்னடா சொல்றே. சத்தமா சொல்லு.." என்ற பத்மாவதிக்கு அவன் பதில் சொல்லும் முன் அவர்கள் வீட்டு முன் மாணிக்கத்தின் கார் வந்து நின்றது. அவன் வாயை மூடிக் கொண்டான். மாணிக்கம் எதுவுமே தவறாக நடந்து விடவில்லை என்பது போலவே உள்ளே வந்தார். கமலக்கண்ணன் அருகே வந்தமர்ந்தவர்..

"கண்ணா நாம உடைஞ்சு போய் உட்காரதுல அர்த்தமில்ல. எல்லாரும் ஒரு நாள் போய்த்தான் ஆகணும். நடக்க வேண்டியதைப் பார்த்தாகணும்.."

கமலக்கண்ணன் வெறித்த பார்வை பார்த்தார். மாணிக்கம் தொடர்ந்து சாதாரண விஷயம் போல் சொன்னார். "நம்ம எம்.எல்.ஏக்கள் எல்லாம் வந்து என்னை

என்.கணேசன்

முதலமைச்சராகணும்னு கட்டாயப்படுத்தறாங்க. நான் எதுக்கும் உன்னையும் ஒரு வார்த்தை கேட்காமல் ஒத்துக்க மாட்டேன்னு சொல்லிட்டேன்.."

உதய் மனதிற்குள் கோபமான வார்த்தைகளில் வெடித்தான்.

கமலக்கண்ணன் சொன்னார்.

"நான் என்ன சொல்றதுக்கு இருக்கு. தாராளமா ஒத்துக்கோ.."

மாணிக்கம் முகத்தில் நிம்மதி வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது.

"அண்ணனுக்கு நீ வலதுகையா இருந்தே. எனக்கும் அப்படியே இருக்கணும். உன் ஆதரவு இருக்கற நம்பிக்கைலதான் ஒத்துக்கப் போறேன்.."

கமலக்கண்ணன் தலையசைத்தார். மாணிக்கம் எழுந்து உதய் அருகே வந்தார்.

இருவேறு உலகம்

"டெல்லில நம்ம கட்சியை நீதான் வழக்கம் போல வளர்த்தணும் உதய். பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்தவரை நான் உன்னைத்தான் நம்பி இருக்கேன்.."

உதய் பேசினால் பச்சையாக எதாவது சொல்லி விடுவோம் என்று பயந்து தலையசைத்தான்.

மாணிக்கம் பத்மாவதியிடமும், க்ரிஷிடமும் தலையசைத்து விட்டு வேகமாகப் போய் விட்டார்.

நடப்பது அரசியல் ஆட்டம் என்றாலும் காய்களை நகர்த்துவது எதிரிதான் என்பதை க்ரிஷால் உணர முடிந்தது. எல்லாம் எதற்காக என்பது தெளிவாகப் புரியாவிட்டாலும் நல்லதற்காக இல்லை என்பது மட்டும் விளங்கியது.

அத்தியாயம் 68

மாஸ்டர் ஹரித்வாரின் கங்கைக் கரையில் நீண்ட நேரம் தனிமையில் அமர்ந்திருந்தார். கங்கை என்றுமே அவருக்கு சலிப்பை ஏற்படுத்தியதே இல்லை. என்னேரமும் புதியதாய் தோன்றி, என்னேரமும் புத்துணர்ச்சியுடன் பிரவாகம் எடுத்து ஓடும் கங்கை, மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று சதா பாடம் நடத்துவது போல் அவருக்குத் தோன்றியது. அழைத்துப் பாடம் நடத்தினாலே கவனிக்கத் தவறும் மனிதன் இந்த மௌனப் பாடத்தைக் கவனிப்பானா என்ன என்று நினைத்தபடி மாஸ்டர் புன்னகைத்தார்.

உடனே மின்னலாய் ஒரு உண்மை அவருக்குள் எழுந்து உறுத்தியது. 'அடுத்தவர்களைச் சொல்வானேன் நானே கூட ஆரம்பத்தில் இருந்த உற்சாகத்தோடு பாடங்களைப் படிக்கிறேனா என்ன..?' என்று ஆத்மார்த்தமாய் அவர் கேட்டுக் கொண்டபோது இல்லையென்றே மனசாட்சி பதில் அளித்தது. 'எதிர்மறையான ஒரு சக்தி ஊடுருவியிருக்கிறது, குருவைக் கொன்றிருக்கிறது, முழுமூச்சில் தன் வேலையில் இறங்கியிருக்கிறது. இத்தனையும் அறிந்த பின்னும் கூடுதலாக

இருவேறு உலகம்

நான் எதுவும் படிக்கவில்லை, என் பழைய அறிவைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை, புதிய நிலைமைக்கு ஏற்றபடி புதியவனாய் களத்தில் இறங்கவில்லை. என் மனதையே ஒரு கூடிணம் ஆக்கிரமிக்கப் பார்க்கும் துணிவு எதிரிக்கு இருந்திருக்கிறது. அந்த அளவு துணிச்சலை எதிரிக்கு என் அலட்சியத்தால் நானாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறேனே. இத்தனை ஆன பின்னும் அதற்கு எதிராக எதுவுமே நான் செய்யவில்லையே..' நினைக்க நினைக்க அவருக்குத் தன் மீதே கோபம் வந்தது.

"எல்லாரும் என் பழைய உயரத்தை வைத்து மதிக்கிறார்கள். அது பொதுவான மனிதர்களின் ஸ்வபாவம். ஆனால் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டிய உயர்ந்த மனிதன் தன் உயரத்தைத் தானே அல்லவா அடிக்கடி அளந்து பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையைச் சொல்லப் போனால் எல்லாம் தெரிந்ததுதானே என்கிற அலட்சிய மனநிலையில் மந்தமாகி நான் என் உயரத்தைச் சிறிது இழந்திருக்கிறேன். இது எனக்குப் பெருமையல்ல. என் குருவுக்கும் பெருமை அல்ல. நமஸ்காரம் கங்கையே. உன் கரையில் உட்கார்ந்திருந்த எனக்கு மௌனமாய் நீ ஒரு பாடம்

என்.கணேசன்

நடத்தி என்னை யோசிக்க வைத்திருக்கிறாய். நன்றி..
ஆத்மார்த்தமான நன்றி.."

மாஸ்டர் மானசீகமாக கங்கையிடம் பேசியபடியே
அப்படியே கங்கையில் இறங்கி கைகூப்பியபடி கங்கையில்
மூழ்கினார். கங்கை அன்னை அவரை ஆரத் தழுவி
ஆசீர்வாதம் செய்தது போல் தோன்றியது. பின்
கரையேறியவர் ஆழ்ந்த தியானத்தில் மூழ்கினார்.
கரையிலிருந்த ஆட்கள் எல்லாம் போன பின்னரும் சிலையாய்
கரையில் அவர் அமர்ந்திருந்தார். நடுநிசி இரவில் மற்ற
எல்லா சத்தங்களும் ஓய்ந்த பின்னரும் கங்கை ஓட்டத்தின்
சலசலப்பு சத்தம் மட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது..

மாணிக்கம் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற விழா
ஆடம்பரமில்லாமல் எளிமையாக நடந்தது. பதவியேற்பு
விழாவைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாட சங்கரமணி
விரும்பினாலும் ராஜதுரையின் பிரிவால் வாடுவது போலக்
காட்டிக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்த மாணிக்கம்
அதைத் தவிர்த்தார். புதிய அமைச்சரவையில்

இருவேறு உலகம்

கமலக்கண்ணனுக்குப் பழைய துறையே வழங்கப்பட்டது. புதிய அமைச்சர்கள் அனைவரும் மாணிக்கத்தின் ஆட்களாய் இருந்தார்கள். இந்த ஏற்பாட்டில் கமலக்கண்ணன் பெரிதாகப் பாதிக்கப்படாவிட்டாலும் உதய் தங்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளும் முயற்சியின் முதல்படியாக அடையாளம் கண்டு கொண்டான். அதனால் பதவியேற்பு விழாவுக்கு வந்தபோது அவன் இறுக்கமாகவே இருந்தான். அதை மாணிக்கம் கவனித்தார். அவன் இன்றில்லா விட்டாலும் நாளை கண்டிப்பாக பிரச்னை தருவான் என்பது புரிந்தது. கவனமாக அவனைக் கையாள வேண்டும் என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டார். மற்றபடி அரசியலில் இதெல்லாம் சகஜம் என்று பெரிதாகப் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தார்.

ஆனால் மணீஷும் பெரிய சந்தோஷமில்லாமல் இருந்ததுதான் அவரை மிகவும் பாதித்தது. தந்தை முதலமைச்சராகும்போது அவன் சந்தோஷத்தின் உச்சத்தில் அல்லவா இருந்திருக்க வேண்டும். அவன் மகிழ்ச்சிக் குறைவுக்குக் காரணம் இப்போதும் க்ரிஷ்தான். பதவியேற்பு விழாவுக்கு மணீஷ் ஹரிணியையும் அவள் தாயையும் அழைத்திருந்தான். அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். வந்த ஹரிணி க்ரிஷ் அருகில் உட்கார்ந்ததும், அவர்கள் இருவரும்

என்.கணேசன்

தொடர்ந்து தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருந்ததும் தான் மணீஷை மிகவும் பாதித்திருக்கிறது என்பது மாணிக்கத்திற்குப் புகுந்தது. 'மகனே இவளை விட எத்தனையோ அழகான, புத்திசாலியான பெண்கள் உனக்குக் கிடைப்பார்கள். இவளை பொருட்படுத்தாதே, மறந்து விடு..' என்றெல்லாம் சொல்லத் தோன்றியது. ஆனால் மணீஷ் அதைக் கேட்பான் என்று தோன்றவில்லை. எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியம் என்று மனது ஒன்றை நம்பும்போது அதைத் தவறவிட்டு, பின் உலகமே கையில் கிடைத்தாலும் ஒருவனால் சந்தோஷப்பட முடிவதில்லை..!

மகன் அப்படி வாட்டத்துடன் இருக்கையில் மாணிக்கத்திற்கும் சந்தோஷமாய் இருக்க முடியவில்லை. அங்கு அனைவரையும் விடச் சந்தோஷமாய் இருந்தது சங்கரமணிதான். அவர்தான் புது உற்சாகத்துடன் பலரையும் அதட்டிக் கொண்டும், வேலை வாங்கிக் கொண்டும் வலம் வந்து கொண்டிருந்தார். இனி எல்லாமே இங்கு நான்தான் என்பதை வார்த்தைகள் இல்லாமல் அறிவிக்க அவருக்கு அந்தப் பதவியேற்பு விழா தகுந்த இடமாகத் தெரிந்தது.

ஹரிணியின் தாய் கிரிஜாவுக்கு மணீஷைப் பிடித்த அளவு க்ரிஷைப் பிடித்தது இல்லை. காரணம் தன் மகள் க்ரிஷ்

இருவேறு உலகம்

பின்னால் சுற்றும் அளவுக்கு அவன் அவளைக் கண்டு கொள்வது போல் அவளுக்குத் தோன்றியிருக்கவில்லை. அவன் அவர்கள் வீட்டுக்கு வருவதும் மிகவும் குறைவு. மணீஷ் அளவுக்கு ஹரிணியைப் பார்க்க அவன் வந்ததில்லை. இதெல்லாம் க்ரிஷ் மீது அபிமானக்குறைவை கிரிஜாவிடம் ஏற்படுத்தியிருந்தது. க்ரிஷின் குடும்பத்தினரோடு எந்த நெருங்கிய தொடர்புக்கும் அவளுக்குச் சந்தர்ப்பமும் வாய்த்ததில்லை.

ஆனால் இன்று பத்மாவதி அவளைப் பார்த்தவுடன் தானாக வலிய வந்து பேசினாள். கிரிஜாவுக்கும் எந்தப் பந்தாவும் இல்லாமல் யதார்த்தமாகப் பழகும் பத்மாவதியைப் பிடித்து விட்டது. ஹரிணி பத்மாவதியை ஆஹா.. ஓஹோ.. என்று புகழ்ந்ததில் தவறில்லை என்று தோன்றியது. அந்த அளவு பத்மாவதி அதிமரியாதை கொடுத்து கிரிஜா மனதில் இடம் பிடித்து விட்டாள். சம்பந்தியம்மாள் என்பது முடிவாகி விட்டதால் கிரிஜாவிடம் அப்படி வலியப் போய் பேசுகிறாள் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட உதய் தன் மனநிலை மறந்து புன்னகைத்தான். விட்டால் அம்மா ஹரிணிக்கும், க்ரிஷாக்கும் இப்போதே திருமண தேதி முடிவு செய்து விடுவாள் என்று தோன்றியது. பத்மாவதி, கிரிஜா இருவரும் பேசுவதைப்

என்.கணேசன்

பார்த்துக் கொண்டிருந்த மணீஷுக்கு அவர்கள் எல்லோரும் இப்போதே ஒரே குடும்பமாக ஆகி விட்டது போலத் தோன்றி அந்த எண்ணமே இதயத்தை அனலாகச் சுட்டது..

மாணிக்கம் மகன் பார்வை போன இடத்தையும், முகம் அடைந்த வாட்டத்தையும் கவனித்தார். பின் கஷ்டப்பட்டுத் தன் பார்வையை மகனிடமிருந்து விலக்கி வந்திருக்கிற சிறப்பு விருந்தினர்களைப் பார்க்க ஆரம்பித்தார். எல்லோரும் உயர்ந்த பதவிகளிலும், அதிகாரங்களிலும், செல்வநிலைகளிலும் இருப்பவர்கள். பெரும்பாலானோரை அவருக்குத் தெரியும் என்றாலும் சிலர் அவர் அறியாதவர்கள்.. இந்தக் கூட்டத்தில் மனோகரும் வந்திருக்க வேண்டும். அவன் சிறப்பு விருந்தினர் பாஸ் வாங்கிக் கொண்டு போயிருந்தான். ஏனோ வரவில்லை. ஒருவிதத்தில் அவன் வராததும் நன்றாகப் போயிற்று. அவன் வந்திருந்தால் பார்வைக்கு உறுத்தலாகவே இருந்திருப்பான்.. மாணிக்கம் சின்னதாய் ஒரு நிம்மதியை உணர்ந்தார். ஆனால் சிறப்பு விருந்தினர்களில் அவர் அறியாத ஒரு சிலரில் ஒருவனாக மனோகரை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் மர்ம மனிதன் வந்திருப்பதை அவர் அறிந்திருக்கவில்லை..

மர்ம மனிதன் ஒரு தொழிலதிபர் போல் தோற்றமளித்தான். அவன் தன் அருகில் இருந்தவர்களுடன்

இருவேறு உலகம்

பேசவில்லை. அவர்கள் அவனுடன் பேசுவதையும்
ஊக்குவிக்கவில்லை. அவன் மற்றவர்களைப் போல
மேடையைக் கவனிக்கவில்லை. அவனுடைய
முழுப்பார்வையும் க்ரிஷ் மீதும், க்ரிஷ் சம்பந்தப்பட்ட
மனிதர்கள் மீதும் தான் இருந்தது. தன் முழு வலிமையையும்
பிரயோகிக்காமல் அவர்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்து விடாமல்
கூர்மையாக ஒவ்வொருவராகக் கவனித்து வந்த அவன்
கடைசியில் ஒவ்வொருவரையாக விலக்கிக் கொண்டே வந்து
முடிவில் பத்மாவதியையும், ஹரிணியையும் தேர்ந்தெடுத்து
கவனிக்க ஆரம்பித்தான்.

அத்தியாயம் 69

ராஜதுரையின் மரணம் செந்தில்நாதனின் விசாரணை

வேலையைக் கேள்விக்குறியாக்கியது. முதலமைச்சரின் நேரடிப் பொறுப்பில் இருந்த சிறப்பு காவல்துறைப் பிரிவில்தான் இந்த க்ரிஷ் வழக்குக்காக அவர் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். நடந்ததை எல்லாம் அவர் விளக்கி ராஜதுரையிடம் தெரிவித்த போது அவர் சங்கரமணி மற்றும் மாணிக்கம் பற்றி கடுமையான வார்த்தைகள் சொல்லியிருக்காவிட்டாலும் தொடர்ந்து சந்தேகப்படும்படி தோன்றும் எல்லாவற்றையும் கண்காணித்து வரும்படி சொல்லி இருந்தார். புதிதாக இந்த வழக்கில் எதை அறிய நேர்ந்தாலும் உடனடியாக அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்படி சொல்லியிருந்தார். மாணிக்கம் முதல் அமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற பின்னர் அதைத் தொடர் விடமாட்டார் என்பதை செந்தில்நாதன் அறிவார். வேலை இடமாற்றம் கண்டிப்பாக இருக்கும் என்பதும் அது நல்ல சௌகரியமான இடமாற்றமாக இருக்காது என்பதும் அவருக்குத் தெரிந்தே இருந்தது. அந்த இடமாற்ற ஆணைக்காக அவர் காத்துக் கொண்டே இருந்தார்.

இருவேறு உலகம்

அவர் எதிர்பார்த்தபடி முதலமைச்சரின் உதவியாளர் அவருக்குப் ஃபோன் செய்து முதலமைச்சர் அவரைச் சந்திக்க விரும்புவதாகவும் முதலமைச்சர் அலுவலகத்திற்குப் பதினோரு மணிக்கு வரச் சொன்னதாகவும் தெரிவித்தார். பதினோரு மணிக்குச் சென்ற செந்தில்நாதனுக்கு நீண்ட நேரம் மாணிக்கத்தைச் சந்திக்க முடியவில்லை. முதலமைச்சர் முக்கிய ஆலோசனை ஒன்றில் இருப்பதாகவும் காத்திருக்கும்படியும் உதவியாளர் சொன்னார். பதினொன்றரை மணிக்கு சங்கரமணி அதிகார மிடுக்குடன் அங்கே வந்தார். வெளியே அமர்ந்திருந்த செந்தில்நாதனைக் கவனிக்காத மாதிரியே நடத்து ஆனால் ஒன்றரைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டே உள்ளே போனார். இதெல்லாம் செந்தில்நாதன் தன் சர்வீஸில் எத்தனையோ முறை அனுபவப்பட்ட விஷயம் என்பதால் அவர் பெரிதாக பாதிக்கப்பட்டு விடவில்லை.

பன்னிரண்டரை மணிக்கு உள்ளே செல்ல அனுமதி கிடைத்தது. உள்ளே போன செந்தில்நாதன் முதலமைச்சருக்கு சல்யூட் அடித்து விட்டு நின்றார். பக்கவாட்டு சோஃபாவில் கால் மேல் கால் போட்டபடி அதிகார தோரணையில் அமர்ந்திருந்த சங்கரமணியை அவரும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

என்.கணேசன்

மாணிக்கம் இயல்பாக இருந்தார். செந்தில்நாதனை எதிரே உட்காரச் சைகை செய்த அவர் மரியாதை தொனியிலேயே பேசினார்.

"அண்ணனுக்கு உங்கள் மேல் நல்ல அபிப்பிராயம் இருந்துச்சு. அதனாலதான் நாங்க க்ரிஷ் காணாம போனப்ப கண்டுபிடிக்க யாரையாவது திறமையான ஆளைப் போடணும்னு சொன்னப்ப அவர் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். நல்ல வேளையா க்ரிஷ் ஆபத்தில்லாம வந்துட்டதால இதுல உங்களுக்கு வேலையில்லாமப் போயிடுச்சு. அதனால உங்களை போலீஸ் பயிற்சித் துறைக்கு மாத்தியிருக்கேன். புதுசா வற்ற போலீஸ்காரங்களுக்கு உங்க மாதிரி ஒரு முன்மாதிரி பயிற்சி தர்றது சிறப்பா இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்.." முதலிலேயே உறையில் போட்டு வைத்திருந்த ஆணையை மாணிக்கம் நீட்டினார்.

அலங்கார வார்த்தைகளில் மகிழ்ச்சியடையும் மனநிலையில் இல்லாத செந்தில்நாதன், அதை வாங்கிக் கொண்டு, உதட்டளவில் "நன்றி சார்.." என்று சொன்னார். இடமாற்ற ஆணையை நேரில் அழைத்துத் தர வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற போதும், இந்த ஆள் ஏன் வரவழைத்து, ஒன்றரை மணி நேரம் காக்க வைத்துத்

இருவேறு உலகம்

தருகிறார் என்பது செந்தில்நாதனுக்குப் புரியவில்லை..
புரியாததும் நல்லதே என்று நினைத்தார். அரசியல்வாதிகளைப்
புரிந்து கொண்டால் பைத்தியம் பிடித்து விடும்.

சங்கரமணி எகத்தாளத் தொனியில் சொன்னார்.

"சொல்லித் தர்றதை ஒழுங்கா சொல்லிக் கொடு.
நடுராத்திரில எவனோ வெள்ளைமுடிக்காரனப் பார்த்தான்னு
சொன்னவுடன அதை நானுன்னு முடிவு பண்ணிட்டு அவசரமா
என்னை விசாரிக்க வந்தியே.. அப்படியெல்லாம்
போலீஸ்காரன் அவசரப்பட்டு தப்பா முடிவு செஞ்சுடக்
கூடாதுங்கறதையும் சரியா சொல்லிக் கொடு.."

மருமகன் முதலமைச்சர் ஆகி விட்ட கர்வத்தில்,
மருமகன் முன்னிலையில் ஒருமையில் மரியாதை இல்லாமல்
பேசினால் செந்தில்நாதன் வேறு வழியில்லாமல் பொறுத்துக்
கொண்டுதான் போவார் என்று சங்கரமணி தப்புக்கணக்கு
போட்டு விட்டார். செந்தில்நாதன் குனிந்து போய் பழகாதவர்.
அவர் சங்கரமணியைக் கூர்மையாகப் பார்த்துக் கொண்டே
சொன்னார்.

என்.கணேசன்

"அன்னைக்கு ராத்திரி அந்த ஆள் பார்த்தது உங்களைத்தான். எனக்கு அதில் சந்தேகமே இல்லை.. சரியாதான் முடிவுக்கு வந்தேன்.."

சங்கரமணி இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. 'ஒன்றரை மணி நேரம் நாய் போல் காத்திருந்தும் இவனுக்குப் புத்தி வரலையே, டம்மி போஸ்ட்டுக்கு மாத்தினது மட்டும் போதாது. தூர எங்கயாவது தூக்கியடிச்சிருக்கணும்..' என்று கொதித்தார். அவர் முன்னாலேயே சிறிதும் தயக்கம் இல்லாமல் பின் விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் செந்தில்நாதன் பேசியது மாணிக்கத்தையும் கோபப்படுத்தியது. ஆனால் மாமன் மேல்தான் கூடுதல் கோபம் வந்தது. 'தடி கொடுத்து அடி வாங்க வேண்டிய அவசியம்தான் இவருக்கு என்ன..?'

சங்கரமணி எகத்தாளமாகவே சொன்னார்.

"நல்ல வேளை நீ கஷ்டப்பட்டு தப்பா கண்டுபிடிச்சதைக் கேட்க ஆளேயில்லை.."

"ஏன் இல்லை. போய்ச் சொன்னா உதய்யும், கமலக்கண்ணனும் கேட்பாங்க.." செந்தில்நாதன் அமைதியாகச் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

மாணிக்கம் பேரபாயத்தை உணர்ந்தார். மாமனை "கொஞ்சம் பேசாம இருங்க மாமா.." என்று அதட்டி விட்டு செந்தில்நாதனிடம் அவர் சொன்னார்.

"யார் மனசுலயும் தப்பான ஒரு எண்ணத்தை சீக்கிரம் போட்டுடலாம். ஆனா அதை அந்த மனசுல இருந்து எடுக்கறது ரொம்பவே கஷ்டம், செந்தில்நாதன். அது உங்களை மாதிரி பொறுப்பான அதிகாரிக்குத் தெரியாததல்ல. அவர் சொல்றதை பொருட்படுத்தாதீங்க. அன்னைக்கு ராத்திரி அவர் அந்த இடத்துக்குப் போகலை. அது எனக்கு நல்லாத் தெரியும். இதோட இதை விட்டுடுங்க.. உங்க புதிய பொறுப்பிலும் முத்திரை பதிக்க என் வாழ்த்துக்கள்.."

"நன்றி சார்.." என்ற செந்தில்நாதன் முதலமைச்சருக்கு சல்யூட் அடித்து விட்டு சங்கரமணியை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு அங்கிருந்து கிளம்பினார். சங்கரமணி கொதித்தபடி சொன்னார்.

"என்ன திமிர் பார்த்தியா அவனுக்கு..?"

மாணிக்கம் சலிப்புடன் மாமனைக் கேட்டார்.

"மாமா இது தேவையா நமக்கு..?"

என்.கணேசன்

சங்கரமணிக்கு மருமகன் தன்னை ஆதரிக்காதது வருத்தம் தந்தது. மாணிக்கம் சொன்னார்.

"மாமா நாம இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கோம். முதலமைச்சரா நான் ஆயிட்டாலும் ராஜதுரை மாதிரி சொந்தக் கால்ல என் நாற்காலி நிக்கல. நாம பணம் கொடுத்து வாங்கின ஆள்கள் எத்தனை நாள் அதோட திருப்திப்பட்டுட்டு உக்கார்ந்துக்குவாங்கன்னு தெரியல. அவனாக எப்பவுமே மதில் பூனைகதான். அடுத்ததா தேர்தல் வந்துதுன்னா மக்கள்லயும் எத்தனை பேரு நமக்கு ஓட்டுப் போடுவான், ஜெயிப்போமா, தோற்போமா எதுவும் தெரியல. இந்த நிலைமைல கமலக்கண்ணனையும், உதய்யும் பகைச்சுக்கறது புத்திசாலித்தனமில்ல. கமலக்கண்ணனையாவது சமாளிக்கலாம், அந்த உதய் பயல் இப்பவே கடுப்பாதான் இருக்கான். இந்த செந்தில்நாதன் எதாவது போய் போட்டுக் கொடுத்தா அப்பறம் நேரடியா மோத ஆரம்பிச்சுடுவான். கொஞ்சம் பொறுமையா இருங்க. நாம நம்மள ஸ்திரப்படுத்திட்டு அப்புறம் இவங்களை எல்லாம் கவனிச்சுக்கலாம்.."

சங்கரமணி பெருமூச்சு விட்டார்.

இருவேறு உலகம்

"நீ சொல்றதும் வாஸ்தவம்தான். ஆனா ஒண்ணு இவனைப் பழி வாங்கலைன்னா இந்தக் கட்டை வேகாது சொல்லிட்டேன்.. எதுக்கும் இவன் மேல ஒரு கண்ணு எப்பவுமே வச்சிருக்கறது நல்லதுன்னு படுத்து.."

மாணிக்கம் சொன்னார். "அதுக்கு நான் ஏற்பாடு முதல்லயே பண்ணிருக்கேன். இவர் ஃபோனையும், உதய் ஃபோனையும் கண்காணிப்புல வெக்கச் சொல்லிருக்கேன். ரெண்டு பேரும் ஃபோன்ல யார் கிட்ட என்ன பேசினாலும் நமக்குத் தெரியாம போகாது.."

மருமகனின் முன் ஜாக்கிரதை திருப்தி அளிக்க சங்கரமணி தன் அடுத்த கவலையைச் சொன்னார்.

"எனக்கு உன் மகன் முகத்தைப் பார்க்கச் சகிக்கல. எப்ப பார்த்தாலும் வாட்டமாவே இருக்கான்.."

"அவனுக்கு நம்ம மாதிரி பல பிரச்னை இல்லை மாமா. அவனுக்கு ஒரே பிரச்னை க்ரிஷ்தான். க்ரிஷின் எதிரி ரொம்ப நாளைக்கு அவனை விட்டு வெக்க மாட்டான். க்ரிஷ் போயிட்டான்னா மணீஷோட பிரச்னை முடிஞ்சதுன்னு அர்த்தம். அந்தப் பெண்ணை எப்படியும் சரி பண்ணிடலாம்.."

செந்தில்நாதன் தன் கீழ் வேலை செய்யும்

போலீஸ்காரரின் செல்ஃபோனைக் கேட்டு வாங்கி உதய்யின் அடியாள் ஒருவனுக்குப் ஃபோன் செய்தார். அவர் முன்பு கைது செய்து வழக்கு பதிவு செய்த அடியாட்களில் அவன் முக்கியமானவன் என்பதால் அவன் செல்ஃபோன் எண் அவரிடம் இருந்தது.

"ஹலோ.."

"முத்து. நான் செந்தில்நாதன் பேசறேன். உதய் கிட்ட ஃபோனைக் கொடு.."

"சார் அண்ணன் தூங்கறார்.."

"பரவாயில்லை எழுப்பு. இது முக்கியமான விஷயம்.."

"ஒரு நிமிஷம் சார்.."

இரண்டரை நிமிஷம் கழித்து உதய் குரல் கேட்டது.

"சொல்லுங்க சார். என்ன விஷயம்..?"

இருவேறு உலகம்

"க்ரிஷ் வந்துட்டதால என்னை இந்தக் கேஸ்ல இருந்து எடுத்து ட்ரெய்னிங் காலேஜுக்கு மாத்திட்டாங்க. க்ரிஷுக்கு இருக்கற ஆபத்து முழுசும் நீங்கிடல. அன்னைக்கு உங்க எதிர்ல ப்ரேக் இல்லாம வந்த லாரி நம்பர் ப்ளேட் முதற் கொண்டு எல்லாம் போலி. அந்த டிரைவர் க்ளீனர் ரெண்டு பேரும் தலைமறைவாயிட்டாங்க. தெய்வாதீனமாதான் நீங்க எல்லாரும் தப்பிச்சிருக்கீங்க. குறி உங்க தம்பிதான்னு தெரியுது. ஆனாலும் எல்லாருமே எச்சரிக்கையா இருக்கறது நல்லது. நான் சொன்னது யாருக்கும் தெரிய வேண்டாம்.."

அத்தியாயம் 70

உதய்க்கு அதிர்ச்சியிலிருந்து விரைவில் மீள்

முடியவில்லை. மூன்று விஷயங்கள் அவனை நிறைய
யோசிக்க வைத்தன. முதலாவதும், பிரதானமானதும் ப்ரேக்
இல்லாத லாரி மூலம் ஏற்படவிருந்தது தற்செயலான
விபத்தல்ல, ஒரு கொலை முயற்சி என்ற உண்மை. அந்த
சமயத்தில் காரில் குடும்பமே இருந்தது. கடைசி நேரத்தில்
லாரி நின்றிருக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் யாருமே
இன்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. க்ரிஷ்தான் குறி என்றாலும்
அனைவருமே ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்கிறார்
செந்தில்நாதன். க்ரிஷ் மீது நடக்க இருந்தது கொலை முயற்சி
என்பது தெரிந்தும் விசாரணையைத் தொடரச் சொல்லாமல்
அவரை இடமாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது இரண்டாவது
நிகழ்வு. அது பொதுவாக அவரைப் போன்ற ஒரு திறமையான
போலீஸ் அதிகாரிக்குத் தரப்படும் பதவியல்ல என்பது ஒரு
குழந்தைக்கும் தெரியும். விசாரணையைத் தொடர விடாமல்
செய்தது க்ரிஷாக்குச் செய்யும் அநியாயமும் கூட.
மூன்றாவதாக செந்தில்நாதன் நேரடியாக அவர் செல்ஃபோனில்
இருந்து பேசாமல் வேறு யாரோ ஒருவரின் செல்ஃபோனில்

இருவேறு உலகம்

இருந்து அவனுடைய அடியாளுக்குப் ஃபோன் செய்து பேசியது. இதற்கு ஒரே ஒரு அர்த்தம்தான் இருக்க முடியும். அவர்களுடைய ஃபோன்கள் ஒட்டுக் கேட்கப் படுகின்றன. இது அதிர்ச்சியோடு அவனுக்குக் கோபத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

அண்ணன் உர்ரென்று அமர்ந்திருப்பதை க்ரிஷ் கவனித்தான். உதய் இரண்டு மூன்று நாட்களாகவே இப்படித்தான் இருக்கிறான்.. அண்ணன் அருகில் வந்து நின்ற க்ரிஷ், "உதய் நீ இப்படி உம்முன்னு உட்கார்ந்திருந்தா கொஞ்சம் கூட நல்லாவே இல்லை. வீடே என்னமோ மாதிரி இருக்கு. அரசியல் கவலையை எல்லாம் நீ வீட்டுக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது.." என்று சொன்னான்.

தம்பியை இழுத்துத் தன் மடியில் உட்கார வைத்துக் கொண்ட உதய், "இப்ப கவலை அரசியல் கவலை இல்லை. உன்னைப் பத்தின கவலைதான்.."

"என்னது..?"

செந்தில்நாதன் சொன்னதை உதய் தம்பியிடம் மெல்லச் சொன்னான். கேட்டு தம்பி அதிர்ச்சியடையாதது அவன்

என்.கணேசன்

முன்கூட்டியே அறிந்திருக்கிறான் என்பதைத் தெரிவித்தது.
தம்பியின் காதைத் திருகியபடியே சொன்னான்.

"இப்பவும் அமுக்கமா இருந்தா விட மாட்டேன். இந்த
ஆராய்ச்சில யாரைடா நீ எதிர்த்துகிட்டே. உன்னை ஒருத்தன்
கொல்லத் துடிக்கற மாதிரி என்னடா பண்ணிட்டே.."

"நான் ஒண்ணுமே பண்ணலை. நான் என்னவோ
பண்ணிடுவேனோன்னுதான் எதிரி பயப்படற மாதிரி தெரியுது.."

"யாருடா அந்த எதிரி..?"

"சத்தியமா தெரியலை.."

உதய் தம்பியை முறைத்தான். க்ரிஷ் சொன்னான்.

"நான் பொய் சொல்லலடா. உண்மையாதான் சொல்றேன்..
என்னை விடு. நீங்க எல்லாம் பத்திரமா இருங்க அது
போதும்.."

உதய் அவனை அணைத்துக் கொண்டான்.

"உனக்கெதாவது ஆச்சுன்னா நாங்க இருந்து என்னடா
பண்ணுவோம்.."

இருவேறு உலகம்

தூரத்தில் இருந்து மகன்களைப் பார்த்த பத்மாவதி, அவர்கள் பேசுவது என்ன என்றறியாமல், கணவனிடம் அவர்களைக் காட்டிச் சொன்னாள்.

"என் கண்ணை பட்டுடும் போல இருக்கு. நம்ம குழந்தைகள் இதே ஒற்றுமையோட கடைசி வரைக்கும் இருக்கணும்.."

க்ரிஷ் அண்ணனிடமிருந்து பலவந்தமாக விடுபட்டான்.

"ஆளை விடு. ரொம்ப பாசமழை பொழியாதே.. எனக்கு மாஸ்டரைப் போய் பார்க்கணும் அவர் ஹரித்வார்ல இருந்து வந்துட்டார்னு கேள்விப்பட்டேன்.."

உதய் அழுத்தம் திருத்தமாய்ச் சொன்னான்.

"இனிமே தனியா எங்கயாவது போனாய்னா கொன்னுடுவேன். எங்க போனாலும் நம்ம பசங்க ரெண்டு பேரைக் கூட்டிகிட்டு போ.."

அண்ணனின் அடியாட்களுடன் செல்வதை மறுக்க முற்பட்ட க்ரிஷ் அண்ணன் முகத்தில் தெரிந்த உறுதியைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டபடி சம்மதித்தான்.

சுரேஷ் மாஸ்டரிடம் சொன்னான். "க்ரிஷ் வற்றதா
ஃபோன் பண்ணினான்.."

"அவனை நாளைக்கு வரச் சொல்லேன்.." மாஸ்டர்
சொன்னார்.

"அவன் வரட்டுமானனு கேட்கலை. வர்றேன்னு
தகவல்தான் சொன்னான். அவ்வளவுதான்.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். "இந்தப் பையன் கொஞ்சம்
அதிகமாவே உரிமை எடுத்துக்கறானனு நினைக்கிறேன். நீ
ஒண்ணு பண்ணு. அவன் வந்தா நான் தியானத்தில் இருக்கறதா
சொல்லு. என்னைப் பார்க்க அனுமதிக்காதே.. என்ன
பண்றானனு பார்ப்போம்.."

பத்து நிமிஷத்தில் க்ரிஷ் வந்து சேர்ந்தான். சுரேஷ்தான்
வரவேற்பறையில் இருந்தான்.

"மாஸ்டர் தியானத்துல இருக்கார். தியானம் எப்ப
முடியும்னு தெரியல.."

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் மற்றவர்கள் போல் முகம் சுளிக்கவில்லை. மாறாக முக மலர்ச்சி மாறாமல் அமைதியாகச் சொன்னான்.

"பரவாயில்லை காத்திருக்கேன்.."

அங்கிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தவன் சுரேஷிடம் கேட்டான்.

"உங்களுக்கும் மாஸ்டர்தான் குருவா..?"

சுரேஷ் சொன்னான். "சில விஷயங்களை அவர் கிட்ட இருந்து கத்துருக்கேன். அவ்வளவுதான். நீங்க நினைக்கிற விதத்துல பாரம்பரிய குரு சிஷ்ய முறைப்படி நான் அவரோட சிஷ்யன்னு சொல்ல முடியாது. அதுக்கு எனக்கு தகுதியும் கிடையாது.."

"நான் காத்திருக்கிற நேரத்துல நீங்க எனக்கு அந்தச் சில விஷயங்களைச் சொல்லித் தாங்களேன்.." க்ரிஷ் கேட்டான்.

ஒரு ஜீனியஸ் இப்படிக் கேட்டது கிண்டல் செய்வது போல் சுரேஷுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் க்ரிஷ் முகத்தில் உண்மையான ஆர்வம் தெரிந்தது அவனைத் திகைக்க வைத்தது. அவன் ஜீனியஸ் எப்படி ஆனான் என்பது புரிந்தது..

மர்ம மனிதன் தன் மனதில் சில முக்கியமான தகவல்களை மனதில் அசை போட்டுக் கொண்டிருந்தான். சில தகவல்கள் திருப்தியைத் தந்தன. சில தகவல்கள் அதிருப்தியைத் தந்தன. சில தகவல்கள் கிடைக்காமல் அவஸ்தையைத் தந்தன. ஆனாலும் புத்திசாலித்தனமான மனிதன் தகவல்களைச் சரியான வகையில் மனதில் ஒழுங்குபடுத்தி வைக்க வேண்டும், அப்போதுதான் தக்க சமயத்தில் குழம்பாமல் உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது அறிவுக்கு எட்டும் என்பதில் அவனுக்கு அசையாத நம்பிக்கை உண்டு.

முதல் தகவல் திருப்தி தந்த தகவல். ஏலியன் க்ரிஷ் மனதில் உள்ளதை யாராலும் பார்க்க முடியாதபடி செய்துள்ளானே ஒழிய அபூர்வ சக்திகளை அவன் மனதில் புகுத்தி விடவில்லை. அதை மாணிக்கத்தின் பதவியேற்பு விழாவில் மர்ம மனிதன் உணர்ந்தான். அப்படி அபூர்வ சக்தியைப் புகுத்தி இருந்தால் அத்தனை நேரம் அவன் அரங்கத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது க்ரிஷ் சிறிதாவது உணர்ந்து அவன் பக்கம் பார்த்திருக்க வேண்டும். மர்ம மனிதனை

இருவேறு உலகம்

அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அறியாமல், அவன் பக்கமாகத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் க்ரிஷ் இருந்தது திருப்தியைத் தந்தது. இனி க்ரிஷ் இது போன்ற சில்லறை சக்திகளைப் பெறுவதற்குக் கூட காலம் நிறைய ஆகும். அதை அவன் பெற ஆரம்பிப்பதற்குள்ளேயே எல்லாம் முடிந்து விடும். ஆனால் க்ரிஷின் மனதை மறைத்தது போல அவனை யாரும் கொன்று விடாத பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பது அதிருப்தி தந்த உபதகவல்.

அதிருப்தி தந்த இன்னொரு தகவல் மாஸ்டரிடம் தெரிய ஆரம்பித்த மாற்றங்கள். இப்போதெல்லாம் மாஸ்டர் மனதை ரகசியமாக அவனால் எட்டிப் பார்க்க முடியவில்லை. அவன் சக்தி அலைகள் எப்போது நெருங்கினாலும் அதை அவர் உணர்ந்து விடுகிறார். முன்பு போல தன்னை மறந்து அவர் இருப்பதில்லை. எப்போதுமே எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது மட்டுமல்ல, அவர் தன் யோகப் பயிற்சிகளை முறைப்படி செய்து உணர்வு நிலைகளை மேலும் கூர்மைப்படுத்தியும் வருகிறார். யோகசக்திகள் ஒரு முறை அடைந்து விட்டால் பின் எப்போதும் கடைசிவரை அப்படியே தங்கி விடும் என்பது உண்மையல்ல. கருவிகளைப் போலத்தான் அவை. காலப் போக்கில் கூர்மையை அவை இழந்து விடும்.

என்.கணேசன்

அவற்றைத் திரும்பத் திரும்ப கூர்மைப்படுத்தினால்தான் அவை உச்ச நிலையிலேயே இருக்கும். கட்டுப்பாடு இல்லாத வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் அவை கரைந்து காணாமலேயே போய் விடும். நெறிமுறை தவறாத வாழ்க்கை வாழ்பவர் என்பதால் அவரிடம் கரைந்து காணாமல் போகும் நிலை வராது. ஆனால் கூர்மைப்படுத்தும் பயிற்சிகளில் அவர் பெரிதாகக் கவனம் செலுத்தாதது மர்ம மனிதனுக்கு மிக அபூர்வமாகவாவது அவர் எண்ணங்களை அறிய உதவியது. ஹரித்வாரில் இருந்து மாஸ்டர் கூடுதல் உறுதி வைரக்கியத்துடன்தான் வந்தார். அவர் ராஜினாமா செய்யாமல் அந்த நீதிபதிக் கிழவி கெடுத்ததைப் போல் அவருடைய கூடுதல் மன உறுதியும் அவனுக்கு எதிராகவே இருந்தது. ஆனாலும் எதிலும் அவனை விட அவர் கை ஓங்கி விடவில்லை என்பது அவனைத் திருப்திப்படுத்திய உபதகவல்.

எந்தத் தகவலும் கிடைக்காமல் அவஸ்தைப்பட்டது வாரணாசி பாழடைந்த காளி கோவிலில் எடுத்து வந்த குறியீட்டுவரைபடம். அந்தவரைபடம் அவனைக் குழப்பியது. வாரணாசி போய் காளி சிலைக்குப் பின் உள்ள சுவரில் ஒளித்து வைத்திருந்த அந்த ரகசியக் குறியீட்டு வரைபடம் கிடைக்காமல் மாஸ்டர் குழம்புவார், அதைப் பற்றித் தங்கள்

இருவேறு உலகம்

இயக்கத்தின் அந்தக் கூட்டத்திலாவது சொல்வார் என்றெல்லாம் மர்ம மனிதன் எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆனால் மாஸ்டர் அப்படி ஒருவரைபடம் பற்றியே கூட்டத்திலும் சரி, தனிப்பட்ட முறையிலும் சரி யாரிடமும் வாயைத் திறக்கவில்லை. ஏன்..? அந்தக் குறியீடு உண்மையில் என்ன சொல்ல வருகிறது..? க்ரிஷையும் மாஸ்டரையும் கையாளும் அவன் அதையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று உள்மனம் எச்சரிக்கை விடுக்க அவன் அது பற்றி பல விதங்களில் யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

அத்தியாயம் 71

தன்னிடம் கூட கற்றுக் கொள்ள க்ரிஷ் போன்ற ஜீனியஸ் தயாராக இருந்தது சுரேஷுக்கு வேடிக்கையாகவும் இருந்தது.

"சூரியனிடமிருந்து பெற வேண்டியதை மெழுகுவர்த்தி யிடமிருந்து ஒருவன் பெற்று விட முடியாது க்ரிஷ்.." என்று சொன்னான்.

"சூரியன் இல்லாதபோது மெழுகுவர்த்தி உபயோகப்படும்.." என்று சொல்லி க்ரிஷ் சிரித்தான்.

"சூரியன் இல்லாதபோதுதான். சூரியன் மறைந்திருக்கும் போது அல்ல.." என்று சொன்னவன் வேலை இருப்பதாகச் சொல்லி மெல்ல நழுவினான்.

க்ரிஷ் வரவேற்பறையில் இருந்த அலமாரியில் நிறைய புஸ்தகங்கள் இருப்பதைக் கவனித்தான். எழுந்து போய் அந்தப் புஸ்தகங்களைப் பார்த்தான். தத்துவ புஸ்தகங்களில் இருந்து க்வாண்டம் தியரி புஸ்தகங்கள் வரை பல வகை புஸ்தகங்கள் அங்கு இருந்தன. ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி புஸ்தகம் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்தவன் அந்த நூலில்

இருவேறு உலகம்

முழ்கிப் போனான். அரை மணி நேரம் கழித்து உள்ளே வந்த சுரேஷை அவன் கவனிக்கவில்லை.

இதுவரை இங்கு காத்திருந்தவர்கள் அடிக்கடி கடிகாரத்தைப் பார்ப்பதும், சுரேஷைப் பார்ப்பதுமாக இருப்பார்கள். அல்லது மாஸ்டர் அறைக்கதவையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். பொறுமையிழந்து அங்குமிங்கும் நடப்பார்கள். ஃபோனில் யாரிடமாவது பேசுவார்கள். மறுபடி கடிகாரத்தைப் பார்ப்பார்கள்.. க்ரிஷ்தான் முதல் விதிவிலக்காக இருந்தான்.

மேலும் ஒரு மணி நேரம் கழித்து மாஸ்டர் தியானத்திலிருந்து வெளி வந்தது கூட அவனுக்குத் தெரியவில்லை. மாஸ்டர் புன்னகையுடன் "ஜே.க்ரிஷ்ணமூர்த்தி என்ன சொல்றார்..?" என்று கேட்டபோதுதான் அவன் தலை நிமிர்ந்தான். அவரைப் பார்த்து புன்னகை செய்து விட்டு மீண்டும் புஸ்தகத்திற்குப் பார்வையைத் திருப்பி, படித்துக் கொண்டிருந்த வாக்கியத்தை சில வினாடிகளில் முடித்து விட்டு, புஸ்தகத்தை மடித்து எழுந்து சென்று அலமாரியில் அதே இடத்தில் வைத்து விட்டு அவன் அவரருகே உட்கார்ந்தான்.

"ஜே.க்ரிஷ்ணமூர்த்தி நாம உலகத்தைப் பார்க்கிற விதமே தப்புங்கறார்.."

"அப்புறம் எப்படிப் பார்க்கணுமாம்..?"

"பழைய அனுமானங்களை ஒதுக்கி வச்சுட்டு பார்க்கணுமாம். இல்லாட்டி புதுசான விஷயங்களைக் கூடப் பழைய விதங்களுக்கு மாத்தித் தப்பா புரிஞ்சுக்குவோம்கிறார். ஒவ்வொரு க்ஷணமும் புதுசா குழந்தையோட பார்வைல உலகத்தைப் பார்க்கச் சொல்றார்.."

மாஸ்டர் புன்னகையோடு அவனைப் பார்த்தார். காத்திருந்த சலிப்போ, பொறுமையின்மையோ சுத்தமாய் அவனிடம் தெரியவில்லை.

"சரி என்ன திடீர்னு..?" என்று கேட்டார்.

"நான் எப்போல இருந்து உங்க கிட்ட கத்துக்க வரலாம்னு கேட்டுட்டு போக வந்தேன்.."

"புதன்கிழமை காலைல நாலு மணிக்கு ஆரம்பிக்கலாம்.. இதைப் ஃபோன்ல கேட்டிருக்கலாமே.."

இருவேறு உலகம்

"வேறையும் சிலது கேட்க வேண்டியிருந்துச்சு அதான் நேர்லயே வந்தேன்.. மாஸ்டர் நீங்க உங்க யோகசக்திகளை எல்லாம் யார் கிட்ட இருந்து கத்துகிட்டங்க..?"

"என் குரு கிட்ட இருந்து.."

"ஒரே குரு கிட்ட இருந்தா, இல்லை பல குருமார்கள் கிட்ட இருந்தா..?"

"ஒரே குரு கிட்ட இருந்துதான்.."

"உங்க குரு கிட்ட இருந்து உங்க அளவுக்கு அல்லது உங்களை விட அதிகமா கத்துகிட்ட சிஷ்யர் யாராவது இருக்காங்களா..?"

மாஸ்டருக்கு உண்மையே சொல்ல வேண்டி வந்தது.

"அப்படி சொல்ற அளவுக்கு கத்துகிட்டவங்கள் நான் கவனிச்சதில்லை. எனக்கு என் ஞானம் மாத்திரம்தான் முக்கியமா இருந்தது. மத்தவங்களைக் கவனிக்கற பழக்கமோ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கற அவசியமோ இருக்கல.."

என்.கணேசன்

"உங்களையும் விட அதிகமாய் கத்துகிட்ட சக்தி வாய்ந்த ஆள்கள் இருந்தாங்களன்னா அவங்க யார் கிட்ட இருந்து கத்துகிட்டிருப்பாங்கன்னு நினைக்கிறீங்க..?"

"இதுக்குப் பதில் சொல்றது கஷ்டம். எத்தனையோ பேர்கள் கிட்ட இருந்து கத்துகிட்டிருக்கலாம்.. ஏன் இதைக் கேட்கிறாய்..?"

"ஒரு ஆளைக் கண்டுபிடிக்கணும். அந்த ஆள் ரொம்பவே சக்தி வாய்ந்தவன்கிறதைத் தவிர எனக்கு வேற தகவல் எதுவும் தெரியாது. அந்த ஆள் யார் கிட்ட அந்த யோக சக்திகள் படிச்சிருக்கலாம்னு தெரிஞ்சா அந்தக் குரு மூலமா அந்த ஆளைக் கண்டுபிடிக்கலாம்னு யோசிக்கிறேன். இது கொஞ்சம் சுத்தி வளைச்சட்டு பார்க்கிற வழிதான். ஆனா வேற வழி தெரியாததாலதான் கேட்கறேன்.. உங்க குரு மாதிரி அல்லது அவரை விடவும் அதிகமா தெரிஞ்சு கத்துத் தர்ற குருமார்கள் சுமார் எத்தனை பேர் இருப்பாங்க..?"

"எனக்குத் தெரிஞ்சு நம்ம நாட்டில் சுமார் நாலெந்து பேர் இருப்பாங்க.."

"அவங்கள பத்திச் சொல்லுங்க மாஸ்டர் நான் குறிச்சிக்கறேன்.."

இருவேறு உலகம்

அவன் எதிரியை அறிய வேண்டித்தான் கேட்கிறான் என்று அவருக்குப் புரிந்தது. எதிரி அவனுடைய ஏலியன் நண்பன்தான் என்பதை உறுதியாக நம்பிக் கொண்டிருந்த அவர் அவனுடைய முயற்சி வீண் முயற்சி என்று தெரிவிக்க நினைத்தார். அவர் எப்படி எதிரி அவன் ஏலியன் நண்பன் என்று உறுதியாக நம்புகிறாரோ அதே போல் அவன் எதிரி வேறு யாரோ என்று உறுதியாக நம்புகிறான். அதிலிருந்து அவ்வளவு சீக்கிரம் மாற்றிக் கொள்ள மாட்டான் என்பது புரிந்ததால் அவன் திருப்திக்கு, கேட்டதற்கான பதிலைச் சொல்லி விட நினைத்தார்.

"மெளண்ட் அபுல ஒரு யோகி இருக்கார். ரிஷிகேஷ்ல ஒரு குரு ஆஸ்ரமம் நடத்திட்டு வர்றார். மெளண்ட் கைலாஷ்ல ஒரு தவசி இருக்கார். தார்ப் பாலைவனத்துல ஒரு பக்கிரி இருக்கார். திருவண்ணாமலைல மலை மேல் ஒரு சித்தர் சுத்திகிட்டிருக்கார். இவங்க எல்லாம் எனக்குத் தெரிஞ்சு நிறைய சக்திகள் படைச்சவங்க, அதை மத்தவங்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கிறவங்க.."

"அவங்க சந்திக்க விலாசம் ஏதாவது தர முடியுமா..?"

என்.கணேசன்

"மௌண்ட் கைலாஷ்ல இருக்கிற தவசிக்கும், திருவண்ணாமலை மேல் இருக்கிற சித்தருக்கும் நிரந்தரமான இடம் கிடையாது. சுத்திகிட்டே இருக்கறவங்க. தானா யார் கண்ணுக்கும் பட மாட்டாங்க. அவங்களா மனசு வெச்சாதான் கண்ணுக்கே தெரிவாங்க. பேசுவாங்க. மத்த மூணு பேரும் ஒரே இடத்துல தங்கி சிஷ்யர்களை ஏத்துக்கறவங்க. அவங்க விலாசம் சொல்றேன். எழுதிக்கோ.."

அவர் சொல்லச் சொல்ல அவன் எழுதிக் கொண்டான். பின் அந்தக் காகிதத்தை மடித்து சட்டைப் பையில் வைத்து விட்டுச் சொன்னான்.

"அப்புறம் ஒரு சின்ன விண்ணப்பம்.."

"என்ன..?"

"என் ஹரிணிக்கு உங்களை ஒரு தடவ பார்த்துப் பேசனுமாம்.." சொல்லும் போதே அவன் குரல் மென்மையாகியது. 'என் ஹரிணி..' என்று உரிமையோடும் காதலோடும் சொன்ன விதத்தைக் கவனித்த மாஸ்டர் புன்னகையை அடக்கிக் கொண்டார்.

"கூட்டிட்டு வாயேன்.."

இருவேறு உலகம்

"அவளுக்கு நான் இல்லாமல் தனியா உங்களைப் பார்த்துப் பேசனுமாம்.."

"சரி நாளைக்கு காலைல பதினோரு மணிக்கு வரச் சொல்லு.."

"நன்றி மாஸ்டர்.." என்றவன் சின்னத் தயக்கத்துடன் அவரைப் பார்த்தான்.

‘இன்னும் என்ன..?’ என்பது போல அவர் அவனைப் பார்த்தார். அவன் தயக்கத்துடன் சொன்னான்.

"அவள் கொஞ்சம் வெளிப்படையாய் தைரியமாய் பேசற ரகம். சுத்தி வளைச்சிப் பேச மாட்டா. சரின்னு தோணினை பட்டுன்னு உடைச்சி பேசறப்ப யார்கிட்ட பேசறோம்கிறது கூட சில சமயம் அவளுக்கு ஒரு பொருட்டா படாது. ஒருவேளை ஏதாவது தப்பா சொல்லிட்டா நீங்க எனக்காக அவளை மன்னிச்சிடணும்.."

மாஸ்டருக்கு இப்போது புன்னகைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. குறும்பாகச் சொன்னார்.

"சரி. அடிச்சா கூட கோவிச்சுக்க மாட்டேன்.. போதுமா.."

"ஐயையோ அவ அப்படி மரியாதைக் குறைவா எல்லாம் நடந்துக்க மாட்டா.." என்று க்ரிஷ் வெகுளியாய் அவரிடம் அவசரமாய் சொன்னபோது அவர் வாய் விட்டுச் சிரித்தார்.

மர்ம மனிதன் எகிப்துக்குச் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தான். அவன் அத்தியாவசியம் என்று நினைத்தால் ஒழிய எந்த வேலைக்கும் நேரடியாகப் போவதில்லை. அவனுக்கு உலக நாடுகள் எங்கும் ஆட்கள் இருந்தார்கள். எல்லோரும் திறமையானவர்கள். தங்கள் வேலைகளைக் கச்சிதமாய் செய்யக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு வேறெங்கும் கிடைக்க முடிந்த தொகையை விட மூன்று மடங்கு பணம் தருகிறான். அவனிடம் விஸ்வாஸமும், வேலையில் கச்சிதத்தன்மையும் மட்டுமே அவன் எதிர்பார்த்தான். இந்த இரண்டுமே நூறு சதவீதம் இருக்கும் வரை அவன் அவர்கள் ராஜவாழ்க்கை வாழ்வதற்கான பணம் தருவான். இரண்டில் ஒன்றில் குறைபாடு வந்தாலும் மரணம் மட்டுமே அவர்களுக்கு அவனிடமிருந்து கிடைக்கும் கடைசிப் பரிசாக இருக்கும்.. அது அவனிடம் வேலை பார்க்கும் அனைவரும் நன்றாகவே

இருவேறு உலகம்

அறிந்திருந்தார்கள். பணத்திலும், உயிரிலும் ஆசை இருந்ததால்.. மிகச் சரியாகவே நடந்து கொண்டார்கள்.

இப்போது போகும் வேலையையும் கச்சிதமாக எகிப்தில் உள்ள ஆள் செய்வான் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் சில முக்கியத் தகவல்கள் அவன் ஆட்களுக்குத் தெரிவதில் கூட அவனுக்கு விருப்பமில்லை. அதனால்தான் இந்த வேலைக்கு அவனே நேரில் போகிறான். அவன் சட்டைப் பையில் வாரணாசி காளி கோயிலில் இருந்து எடுத்த வரைபடம் பத்திரமாக இருந்தது.

அத்தியாயம் 72

செந்தில்நாதனை அவர் முன்பு அழைத்த வழியிலேயே உதய் அழைத்தான். அவனது அடியாள் முத்து ஃபோனில் இருந்து அவருக்குக் கீழ் வேலை பார்க்கும் போலீஸ்காரரின் செல்ஃபோனிற்குப் ஃபோன் செய்து அவரிடம் பேசினான்.

"சார் ஒரு சின்ன உதவி. க்ரிஷ் உங்க கிட்ட தனியா பேசணும்கிறான். மத்த யாருக்கும் தெரிய வேண்டாம்னு நினைக்கிறான்.."

"உங்க கிட்ட நான் ஏதாவது சொல்லிடுவேனான்னு பயந்து இப்போதைக்கு என்னை 24 மணி நேரமும் கண்காணிக்க ஏற்பாடு பண்ணிருக்காங்க. உங்க வீட்டையும் அப்படிதான் கண்காணிச்சுட்டிருப்பாங்கன்னு தோணுது.."

உதய் யோசித்து விட்டுச் சொன்னான். "என் ஆளுக்கள் ஒருத்தன் க்ரிஷ் மாதிரி ஒல்லியாதான் இருப்பான். மத்த ஆளுக கூட சேர்ந்து க்ரிஷ் அந்த ஒல்லியான ஆளா ராத்திரி வெளியே போறது ஒண்ணும் பெரிய விஷயம் இல்ல.. என்

இருவேறு உலகம்

ஆளுகளைக் கண்காணிப்பாங்கன்னு தோணல. அப்படியே பின் தொடர்ந்தாலும் டிமிக்கி குடுத்துட்டு தப்பிச்சுடுவானுக.."

செந்தில்நாதன் சொன்னார். "அப்படின்னா ஒண்ணு செய்யச் சொல்லுங்க. என் வீட்டுக்கு நேர் பின்னாடி என் நண்பன் வீடுதான் இருக்கு. அவங்க ஊருக்குப் போயிருக்காங்க. வீட்டு சாவி என் கிட்டதான் இருக்கு. எங்க பின்னாடி தெருவுல 47வது நம்பர் வீடு. வீட்டுக்கு முன்னாடி டொயோட்டா கார் நின்னுட்டிருக்கும். ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேல அங்க வந்துடச் சொல்லுங்க. நானும் சுவர் ஏறிக்குதிச்ச அங்க போயிடறேன்.."

உதய் சந்தோஷப்பட்டான்.

"சூப்பர்.. க்ரிஷ் அங்கே ராத்திரி பத்தரை மணி சுமாருக்கு வந்துடுவான்.."

திட்டப்படியே க்ரிஷ் செந்தில்நாதனை பத்தரை மணிக்கு அவரது பின் வீட்டில் சந்தித்தான். அடியாட்களோடு ஒருவனாக அவன் வெளியேறியதை யாரும் கவனித்த மாதிரி

என்.கணேசன்

தெரியவில்லை. செந்தில்நாதன் தெருவிற்குப் பின்தெரு கண்காணிப்பில்லாமல் இருந்ததால் க்ரிஷ் அந்தத் தெருவின் 47 ஆம் எண் வீட்டை அடைவதில் பிரச்னை இருக்கவில்லை. அதே போல் செந்தில்நாதன் வீட்டைத் தூரத்தில் இருந்து கண்காணித்து வந்தவனுக்கு அவர் ரகசியமாய் பின் சுவர் ஏறிக்குதித்துப் பின் வீட்டுக்குப் போனதும் தெரியவில்லை.

க்ரிஷ் முதலிலேயே செந்தில்நாதனிடம்தான் காணாமல் போனபோது நடந்தவற்றை சில வலுவான காரணங்களுக்காகச் சொல்ல முடியாமல் இருப்பதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். தனக்கு இப்போது ஒரு ரகசிய எதிரி இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சொன்னான். "சார் எனக்கு எதிரி அபூர்வ சக்திகள் பலதும் பெற்றவன்கிற தகவல் தெரியும். அவன் தன்னைப் பற்றி எல்லாரும் தெரிஞ்சுக்கறதை விரும்பற தில்லைங்கறதால தன்னைப் பத்தி யாருக்கும் தெரியாத மாதிரியே இயங்கிட்டு வர்றாங்கறதும் தெரியும். இது தவிர வேற ஒண்ணுமே தெரியாது. அபூர்வ சக்திகளே இல்லாம இருந்தாலும் இருக்கற மாதிரி நடிக்கற ஆள்கள் அதிகமிருக்கிற உலகத்துல இவன் மாதிரி சக்திகள் இருந்தும் வெளிக்காட்டாத ஆள் இருக்கிறது விதிவிலக்கு. இப்படிப்பட்ட ஆட்கள் நிறைய இருக்க முடியாது. அதுவும் உச்ச சக்திகள்

இருவேறு உலகம்

இருக்கற ஆட்கள் கண்டிப்பா அதிகம் இருக்க முடியாது. அவன் விளம்பரப்படுத்திக் காட்டியும் அவன் அடைஞ்ச சக்திகள் பத்தி யாருக்குத் தெரியுதோ இல்லையோ கண்டிப்பா சொல்லிக் கொடுத்த குருவுக்குத் தெரியும்தானே. அந்தக் கோணத்துல யோசிச்சு அப்படிச் சொல்லிக்குடுக்க முடிஞ்ச குருக்கள் அஞ்சு பேரைக் கண்டுபிடிச்சிருக்கேன். அவங்க யாராவாது அவனை அடையாளம் காட்டுவாங்களான்னு பார்க்கணும்.. அதுக்கு உங்க உதவி வேணும்.."

செந்தில்நாதன் அவன் சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ள சிறிது நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். அவன் மாஸ்டர் வீட்டில் இருந்து குறிப்பெடுத்து வந்த தாளை வாங்கி யோசனையோடு பார்த்தார்.

"இந்த ஐந்து இடங்கள்ல ஒண்ணு மட்டும்தான் தமிழ்நாடு. மத்த இடம் எல்லாமே வடநாட்டுலதான் இருக்கு.."

"உங்களுக்கு ஹிந்தியும் நல்லா வரும். நிறைய பரிட்சைகளும் பாஸ் பண்ணிருக்கீங்கன்னு கேள்விப்பட்டேன்.."

செந்தில்நாதன் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டார். "அவன் நம்ம நாட்டு குருவிடம்தான் படிச்சான்னு எப்படிச் சொல்ல

முடியும். மத்த நாடுகள்லயும் இந்த மாதிரி வித்தைகள் தெரிஞ்சவங்க இருக்கறதா சொல்றாங்களே.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "நான் அந்தக் கோணத்துலயும் யோசிச்சேன். அவன் மத்தவங்க கிட்டயும் படிச்சிருக்க வாய்ப்பிருக்கு. சொல்லப் போனா அவன் ஒரு குருவுக்கும் மேல பல குருக்கள் கிட்ட படிச்சிருப்பான்னே தோணுது. ஆனா அந்தக் குருக்கள்ல ஒருத்தராவது நம்ம நாட்டு ஆளாய் இருப்பார்னு தோணுது சார். இல்லாட்டியும் இந்தக் குருக்கள்ல ஒருத்தர் ரெண்டு பேராவது அவனைப் பத்திக் கேள்விப்படாமல் இருக்க வழியில்ல சார். இப்படிப்பட்ட ஆளுமைய எல்லா இடங்கள்லயும் மறைச்சு வச்சிருக்க வழியில்லை.."

அவர் யோசித்தார். க்ரிஷ் சொன்னான். "நீங்க ஒரு மாசம் லீவு போட்டு போகலாம் சார். கேட்டா தீர்த்த யாத்திரை போறதா சொல்லலாம். உங்களுக்கு இந்த டிரான்ஸ்பர் பிடிக்கலை அதான் கோவிச்சுகிட்டு லீவு போட்டுட்டு விரக்தில கோயில் குளம்னு போறதா நினைச்சுடுவாங்க.."

அவன் எல்லாவற்றையும் யோசித்து வைத்திருந்தது அவருக்குப் பிடித்திருந்தது. அவருக்கு இந்த வேலையில்

இருவேறு உலகம்

விடுப்பு எடுப்பதில் எந்தப் பிரச்சனையும் இருக்காது.
ஏனென்றால் அவர் அங்கே கூடுதல் ஆள். ஐந்தாவது சக்கரம்.
கழன்று கொண்டாலும் யாருக்கும் பாதிப்பில்லை.

"உங்க செலவு எல்லாத்தையும் கவனிச்சுக்கறதா
அண்ணன் சொன்னான்.." என்பதையும் க்ரிஷ் சொன்னான்.

அவர் புன்னகைத்தபடியே சம்மதித்தார். மாணிக்கம்
கோஷ்டிக்கு அவர் உதய்யிடம் ஏதாவது சொல்லி விடுவாரோ
என்றும் வேறு பிரச்சனை ஏதாவது கிளப்பி விடுவாரோ
என்றுதான் பயமே தவிர விடுப்பில் வெளியூர், வெளி மாநிலம்
என்று போய் விட்டால் நிம்மதிதான் அடைவார்கள். அதுவும்
யாத்திரை என்றால் சந்தேகமும் வராது..

அலெக்ஸாண்டிரியா நகரம் அனலாய் சுட்டது. நகர
வீதிகள் தூசியும், இரைச்சலுமாக இருந்தன. மர்ம மனிதன்
குறுந்தாடி, கண்ணாடி, வெள்ளை ஆடையுடன் அரபு
மனிதனாகவே மாறியிருந்தான். அங்கு தங்க நடுத்தர
ஹோட்டலை அவன் தேர்ந்தெடுத்திருந்தான். யாரும்
சந்தேகப்படாதபடி கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் கலந்திருக்க

விரும்பிய அவன் தன் தனிப்பட்ட சௌகரியங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்ததில்லை. அவன் நினைத்திருந்தால் அங்குள்ள ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலையே கூட விலைக்கு உடனடியாக வாங்க முடியும் என்பதை அவன் உடை, பாவனை, தங்கியிருந்த இடம், செலவு செய்யும் விதம் வைத்து யாருமே அறிய முடியாது.

ஹோட்டல் அறையில் அரை மணி நேரம் மட்டும் ஓய்வு எடுத்தவன் குளித்து உடை மாற்றி விட்டுக் கிளம்பினான். ஒரு டாக்ஸியில் இருபது கிலோமீட்டர் பயணித்தவன் ஓரிடத்தில் இறங்கி பத்து நிமிஷம் நடந்து ஒரு பழங்கால வீட்டை அடைந்தான். அவன் அழைப்பு மணி அடித்துப் பொறுமையாக மூன்று நிமிஷங்கள் காத்திருந்தான். ஒரு மூதாட்டி மெல்ல வந்து கதவைத் திறந்தாள்.

அவளிடம் நேற்று ஃபோனில் தெரிவித்த பெயரையே சொல்லி வணக்கம் தெரிவித்தான். அவள் தலையசைத்து விட்டு உள்ளே அழைத்துச் சென்றாள். வீடு குப்பையாகக் கிடந்தது. ஒரு கருப்பு நிற பூனைக்குட்டி சோஃபாவில் அமர்ந்திருந்தபடி மர்ம மனிதனை சலனமில்லாமல் பார்த்தது. அங்கிருந்த பழைய மர மேஜைக்கு இரண்டு புறமும் ஒவ்வொரு நாற்காலி இருந்தன. ஒன்றில் கஷ்டப்பட்டு சரிந்து

இருவேறு உலகம்

அமர்ந்த முதாட்டி எதிர்ப்புறம் அவனை உட்காரச் சொன்னாள். மர்ம மனிதன் உட்கார்ந்தான்.

அவள் கையை நீட்டினாள். மர்ம மனிதன் அந்தக் காளி கோயில் குறியீட்டு வரைபடத்தை நீட்டினான். அதை அலட்சியமாய் மேஜையில் வைத்து விட்டு மறுபடியும் முதாட்டி கையை நீட்டினாள். அப்போதுதான் புரிந்தது போலக் காட்டிக் கொண்டு மர்ம மனிதன் எகிப்திய பவுண்டுகளை எண்ணி 5000 தந்தான். அதை வாங்கிக் கவனமாய் எண்ணியவள் திருப்தியுடன் மேஜை ஓரத்தில் இருந்த இரும்பு டப்பாவில் வைத்து இறுக்க முடினாள். பின் மெல்ல அந்த வரைபடக்காகிதத்தைக் கையில் எடுத்தவள் அந்த வரைபடத்தைச் சரியாகப் பார்க்கக்கூட இல்லை. அதைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டாள்..

மர்ம மனிதன் அவளைப் பல காலமாய் அறிவான். மிக முக்கியமான தகவல்களைப் பெற அவன் அவளிடம் இதுவரை ஐந்து முறை மூன்று வேஷங்களில் வந்திருக்கிறான். அவள் ஒரு முறை கூட அவனை உற்றுப் பார்த்ததோ, அனாவசியக் கேள்வி கேட்டதோ கிடையாது. பணத்தில் மட்டும் கறாராக இருப்பாள். கண்களை மூடிக் கொண்டு கால் மணி முதல் அரை மணிவரை இருப்பவள் பின் அவன் தரும் பொருளை

வைத்து அது சம்பந்தமான ரகசியங்களைத் துல்லியமாகச் சொல்வாள். ஒரு முறை கூட அவள் சரியாகக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லத் தவறியது கிடையாது.

இன்று கடிகாரம் அரை மணி நேரத்தையும் தாண்டியது. அவள் கண்களை மூடியபடியே இருந்தாள். மர்ம மனிதன் இனம் தெரியாத பதற்றத்தை உணர ஆரம்பித்தான்..

அத்தியாயம் 73

அந்த முதாட்டி முக்கால் மணி நேரம் ஆனபோதுதான் மெல்ல பேச ஆரம்பித்தாள்.

"இந்தச் சீட்டு உன்னுடையதல்ல.. உனக்கானதும் அல்ல.. நீ இதைத் திருடிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய்.. பாழடைந்த இந்துக் கோயில் தெரிகிறது.. பக்கத்தில் ஏதோ பெரிய நதி தெரிகிறது.. கோயிலுக்குள் ஒரு பெண் தெய்வச்சிலை.. கோபமான முகம்.. பின்னால் ஒரு சுவர்.. சிலையில் இருக்கும் ஆயுதமே சுவரில் வரையப்பட்டிருக்கிறது.."

அவள் பிறகு ஒரு நிமிஷம் மௌனமாகவே இருந்தாள். மர்ம மனிதன் மெல்லச் சொன்னான். "இந்தச் சீட்டு இருந்த இடம் எனக்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை. இதில் வரையப்பட்டிருக்கிறது எதைக் குறிக்கிறது, இது ஒரு இடத்தைக் குறிக்கிறதென்றால் அது எந்த இடம் என்று தெரிய வேண்டும்.."

அவள் முகம் வேறு பக்கமாகத் திரும்பியது. ஆனால் இப்போதும் அவள் கண்கள் மூடியபடியே இருந்தன. சுமார்

என்.கணேசன்

ஏழு நிமிஷங்கள் மௌனமாக இருந்து விட்டு மறுபடி பேச ஆரம்பித்தாள். "குளிக்கிறது.. பனிமலைப் பகுதி.. பிரம்மாண்டமான மலை போல் தெரிகிறது.. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை பனி படர்ந்திருக்கிறது.. பனிக்கு அடியில் ஒரு மிகப்பெரிய பாறை.. பாறையின் மேல் ஒரு ஆயுதம்.. அந்தக் கோயிலில் பெண் தெய்வம் கையில் இருந்தது போல் ஆயுதம் சொருகப்பட்டிருக்கிறது.. அந்தப் பாறைக்கு அடியில் ஒரு குகை.."

சொல்லிக் கொண்டே வந்த முதாட்டி திடீரென்று நிறுத்தினாள். அவள் முகத்தில் திகைப்பு தெரிந்தது. ஏதோ பார்த்தது போலவும் அதை அவள் நம்பாதது போலவும் தெரிந்தது..

"அந்தக் குகைக்குள் என்ன இருக்கிறது.."

"என்ன ஆச்சரியம்.. குகைக்குள்ளே ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.."

அந்த முதாட்டி இதுவரை சொன்னதை எல்லாம் எதிர்பார்த்திருந்த மர்ம மனிதன் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனும் திகைத்தான்.

இருவேறு உலகம்

"யாரது..?"

"மிக வயதானவன்.. இடுப்பில் ஆரஞ்சு நிறத்துணியை உடுத்தியிருக்கிறான்.. கண்களை மூடித் தியானத்தில் இருக்கிறான்.. வேறு உடை எதுவும் உடலில் இல்லை.. ஆனால் இந்தக் குளிரிலும் அவன் உடம்பு நடுங்கவில்லை.."

"அவன் அருகே வேறு எதாவது வித்தியாசமாய் தெரிகிறதா..? ஏதாவது சிலையோ, பொருளோ.."

"இல்லை.."

"அவனையே கவனியுங்கள்.. வித்தியாசமாய் எதாவது தெரிகிறதா..?"

அவள் இரண்டு நிமிஷங்கள் கழித்துச் சொன்னாள்.
"என்ன ஆச்சரியம் அவன் மூச்சு விடமாட்டேன்கிறான்.."

"உயிரோடுதான் இருக்கிறானா..?"

"ஆமாம். உடலில் உயிர் இருக்கிறது.. ம்ம்ம்ம்ம்..
இப்போது ஒரு முறை மூச்சு விட்டான்.. பல நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் மூச்சு விடுகிறான் போலிருக்கிறது.. அதுவும் ஒரு மூச்சுதான் விடுகிறான்.."

என்.கணேசன்

அந்தச் செய்தியை சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாக மனதின் ஒரு மூலையில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு மர்ம மனிதன் அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டான்.

"குகைக்கு மேல் எதாவது கருப்புப் பறவை தெரிகிறதா..?"

"இல்லை.."

"பாறைக்கு மேல் இருக்கும் ஆயுதம் எத்தனை நீளம்..? அதன் மேல் படர்ந்திருக்கும் பனி எத்தனை அடி..? இதைச் சொல்ல முடியுமா..?"

"ஆயுதம் ஒன்றை அடி இருக்கும் போல் தெரிகிறது.. பனி பத்தடிக்கும் மேல் மூடி இருக்கிறது.."

அதற்கு மேல் அவளால் அந்தக் காட்சியில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. கண்களைத் திறந்து விட்டாள்.

ஹரிணி மாஸ்டர் வீட்டுக்கு 10.55க்கே போய்ச் சேர்ந்து விட்டாள். அழகான காட்டன் புடவையை உடுத்தியிருந்தாள். க்ரிஷ்தான், "ஜீன்ஸ், சுடிதார் எல்லாம் வேண்டாம், சேலை உடுத்திக் கொண்டு போ. அதுதான் மரியாதை.." என்று

இருவேறு உலகம்

சொல்லி இருந்தான். அவனுடைய அந்த ஆலோசனையை மட்டும்தான் பின்பற்றினாள். மற்றபடி என்னவெல்லாம் கேட்கப் போகிறாய் என்று அவன் கேட்டதற்கு 'அதெல்லாம் உனக்குச் சொல்ல மாட்டேன். நீ மட்டும் என்கிட்ட எல்லாமுமா சொல்றாய்..' என்று சொல்லி விட்டாள்.

"பார்த்துப் பேசு.." என்று சொன்னதற்கு "பார்த்துதான் பேசுவேன். கண்ணை மூடிட்டா பேச முடியும்..?" என்று அதிரடியாய் சொல்லி விட்டு வந்திருக்கிறாள்.

சுரேஷ் க்ரிஷின் காதலியை ஆர்வத்துடன் பார்த்தான். அவள் புத்திசாலி, தைரியமானவள் என்று தோற்றத்திலேயே தெரிந்தது. அணிந்திருந்த கண்ணாடி கண்டிப்பானவள் போலக் காட்டியது. அழகாய் கைகூப்பி வணக்கம் தெரிவித்து அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டாள். சுரேஷ் புன்னகைத்து அவளை அமரச் சொல்லி விட்டு மாஸ்டரிடம் போய் ஹரிணி வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தான்.

மாஸ்டர் வந்தவுடன் ஹரிணி எழுந்து நின்று அவர் காலைத் தொட்டு வணங்கினாள். ஆசிர்வதித்த மாஸ்டர் அவள் மூலமாகவாவது க்ரிஷ் பற்றி புதியதாக ஏதாவது அறிய முடிகிறதா என்று பார்த்தார். முடியவில்லை. அவள்

என்.கணேசன்

மூலமாகவும் க்ரிஷ் குறித்து அறிய முடிந்த எல்லா சம்பவங்களும் எதிரி அவன் மனதுக்குள் புகுவதற்கு முந்தைய சம்பவங்களாக இருந்தன. நேரடியாக மட்டுமல்ல க்ரிஷை மறைமுகமாகவும் அறிய வழியில்லை..

அவள் அவர் அமர்வதற்காகக் காத்திருந்தாள். அவர் அமர்ந்தவுடன் அவளும் அமர்ந்தபடி சொன்னாள். "க்ரிஷ் எனக்கு பெரிய க்ளாஸை எடுத்துட்டான். அவர்கிட்ட மரியாதையா பேசு.. சொல்றத கவனமா கேளு.. ஏடாகூடமா எதுவும் கேட்காதே.. அவர் எனக்கு குரு.. அப்படி இப்படின்னு சொன்னான்.. அதனாலதான் நீ வராதேன்னு அவனை வெட்டி விட்டு நான் தனியா வந்திருக்கேன்.."

சுற்றி வளைத்துப் பேச மாட்டாள் என்று க்ரிஷ் முன்பே சொல்லியிருந்தது நினைவுக்கு வந்து மாஸ்டர் புன்னகைத்தார்.

"நீ தாராளமா உனக்குக் கேட்கத் தோணியதைக் கேளும்மா.."

"நீங்க க்ரிஷுக்கு எதோ சொல்லியெல்லாம் தர ஒத்துகிட்டதா கேள்விப்பட்டேன். என்னென்னவோ சொல்லிக் குடுத்து அவனை சாமியாராக்கிட மாட்டீங்கல்லவா..?" ஹரிணி தன் தலையாய கேள்வியை எடுத்தவுடன் கேட்டு விட்டாள்.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் வாய் விட்டுச் சிரித்தார். அவனும் கிட்டத்தட்ட இதே கேள்வியைத் தன் காதல் இந்தப் படிப்புக்குத் தடையாகி விடாதல்லவா என்று தயங்கிக் கொண்டே நாசுக்காகக் கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது.

அவளைச் சீண்டிப் பார்க்கத் தோன்றியது.

"ஒருவேளை அப்படி மாத்திடற மாதிரி இருந்தா..?"

அவளும் சின்னச் சிரிப்புடன் சொன்னாள். "நானும் அவன் கூடவே வர ஆரம்பிச்சுடுவேன்.. இங்கே உக்காந்து சத்யாகிரஹம் செய்வேன்.."

மாஸ்டர் புன்னகையோடு சொன்னார். "அப்படியெல்லாம் அவன் சாமியாராயிட மாட்டான். பயப்படாதே.."

ஹரிணியும் திருப்தியுடன் புன்னகைத்தாள். "நல்லது. அவன் உயிருக்கே ஆபத்துங்கற மாதிரி நினைக்கறான். என்ன ஏதுன்னு வாய்விட்டுச் சொல்ல மாட்டேன்கிறான்.. நீங்க ரொம்ப சக்தி படைச்சவரனு உதய் அண்ணன் சொல்றார். அவன் நினைக்கிறது நிஜம் தானா மாஸ்டர்..?"

"நிஜம்தான்மமா.."

என்.கணேசன்

அவள் முகத்தைக் கவலை சூழ்ந்தது. சிறிது நேரம் மௌனத்தில் ஆழ்ந்து விட்டு உணர்ச்சிவசப்பட்டு மெல்லச் சொன்னாள். "மாஸ்டர்..! மனுஷன் செய்யற நல்லதெல்லாம்தான் ஆபத்துக் காலத்துல ஒருத்தனைக் காப்பாத்தும்னு அவன் அடிக்கடி சொல்வான். அது உண்மைன்னா அவன் நல்ல குணமே அவனைக் காப்பாத்திடும். அவன் எப்பவுமே நல்லதுதான் செஞ்சிருக்கான். பிரார்த்தனைதான் காப்பாத்தும்னா அவன் அம்மா எப்பவுமே செய்யற பிரார்த்தனை அவனைக் காப்பாத்தும்.. அவனைக் காப்பாத்தற மாதிரி நானும் ஏதாவது செய்ய முடியும்னா சொல்லுங்களேன்.. நான் செய்யறேன்.."

காதல் என்று பலரும் சினிமாத்தனமாக நினைத்துக் கொள்ளும் பருவம் ஏற்படுத்தும் உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு அவள் பேசவில்லை. மனதின் ஆழத்தில் அவனை நேசித்து அந்த உண்மைக் காதலால் உறுதியாய் கேட்கிறாள் என்பது மாஸ்டருக்குப் புரிந்தது. அவர் அமைதியாய் சொன்னார்.

"கர்மாவும், பிரார்த்தனையும் காப்பாத்த முடியாட்டி வேற எதாலும் ஒருத்தனைக் காப்பாத்திட முடியாதும்மா.."

இருவேறு உலகம்

அவள் ஒரு க்ஷணம் யோசித்து விட்டுச் சொன்னாள்.
"இல்லை மாஸ்டர். எதை நாம நம்மளோட ஒரு பகுதியா
உணர்றோமோ அதைக் காப்பாத்த நாம எதாவது செய்ய
முடியும்னு தோணுது. அவனை நான் என்னோட ஒரு
பகுதியாதான் நான் நினைக்கறேன்.. மன்னிக்கணும். துறவியான
உங்க கிட்ட காதலை பத்தி இப்படி உயர்வா சொல்றது
தப்பாயிருக்கலாம். ஆனா எனக்குத் தோணினைதச் சொல்லாம
இருக்க முடியல.."

அத்தியாயம் 74

மாஸ்டரிடம் ஹரிணி மேலும் ஒரு மணி நேரம் இருந்து பேசி விட்டுப் போனாள். அவளிடம் க்ரிஷ் வேற்றுக்கிரஹவாசியைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை என்பது தெளிவாகவே அவருக்குத் தெரிந்தது. அவள் அவனை மிகவும் ஆழமாகக் காதலித்தாலும் அவன் எல்லாவற்றையும் அவளிடம் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும் எதிர்பார்க்காமல் இருந்தது ஒரு வித்தியாசமான பக்குவமான மனப்போக்காக அவருக்குத் தோன்றியது. அவள் அவரிடம் அபூர்வசக்திகளைப் பற்றி ஆர்வமாக விளக்கங்கள் கேட்டாள்.

நினைக்கிற எண்ணங்கள் உட்பட எல்லாமே அலைகள் வடிவில் தங்கி விடுகின்றன என்றும் எதுவுமே அழிந்து விடுவதில்லை என்றும் மாஸ்டர் சொன்னார். பலவீனமான, குழப்பமான எண்ணங்கள் எல்லாம் அந்தந்த நிலைகளிலேயே பலவீனமாகவோ, குழப்பமாகவோ தங்கி விடுகின்றன என்றும் அடிக்கடி நினைக்கிற தெளிவான எண்ணங்கள் தெளிவாகவே தங்கி விடுகின்றன என்றும் சொன்னார். அதைப் படிக்கத் தெரிந்தவன் அதை எப்போதும் படிக்கலாம் என்றும் அடிக்கடி

இருவேறு உலகம்

எண்ணும் பெரும்பாலான எண்ணங்கள் அவரவரைச் சுற்றியே இருக்கின்றன என்றும் அவரைப் பார்க்கும்போது அவரது எண்ணங்களைப் புரிந்து கொள்வது ராஜயோகத்தின் ஒரு மிகச்சிறிய பகுதி என்றும் அவர் சொன்னார். இதன் நீட்சியாக தூரத்தில் இருக்கும் போதும் ஒருவரைத் தொடர்பு கொண்டு அவர் எண்ணங்களை அறிய முடியும் என்றும் சொன்னார்.

அவள் குழந்தைகளின் குதூகலத்தோடு அந்தப் புதிய தகவல்களைக் கேட்டாள். அவர் சொன்னார். "ஒருத்தரைப் பத்தி நினைக்கறப்ப அவர் ஃபோன் வர்றது, நாம சொல்ல நினைச்சதை அந்த சமயத்திலேயே அடுத்தவங்க சொல்றது எல்லாம் நம்ம தினசரி வாழ்க்கையே நடக்கிற விஷயங்கள். அதை எதோ தற்செயல்னு நினைச்சுக்கிறோம். அது அந்த எண்ண அலைகளோட சங்கமத்தால நடக்கிற சம்பவம்னு தெரியறது இல்லை.. இது தானா நடக்கறது. தானா நடக்கறதை எப்பவுமே நம்மால செய்ய முடியற கலையா மாத்திக்கறது ராஜயோகத்தோட தத்துவம்.."

"இதையெல்லாம் தெரிஞ்சுக்க அடிப்படையா என்ன தேவை மாஸ்டர்.."

என்.கணேசன்

"தெரிஞ்சுக்க பெரிய அளவுல ஆர்வம் இருக்கணும்.. அதுவும் தொடர்ந்து சலிக்காம இருக்கணும். அதற்குத் தேவையானதை சேர்த்துகிட்டு, எதிரானதை விலக்கிகிட்டுப் போகணும்.. அவ்வளவுதான்.."

"சுலபமா சொல்றீங்க. அதுதானே மாஸ்டர் சாதாரண மனுஷனுக்குக் கஷ்டம்.. க்ரிஷ் மாதிரி அந்தந்த நேரத்துல அதுவே எல்லாம்னு மூழ்கிட எல்லாருக்கும் முடியறதில்லையே மாஸ்டர்.."

அவனைப் பற்றிச் சொல்லும் போதெல்லாம் சூரியனின் பிரகாசம் அவள் முகத்தில் தெரிந்தது. அவர் புன்னகைத்தார்.

செந்தில்நாதன் தீர்த்த யாத்திரை போவதாகச் சொல்லி ஒரு மாதம் லீவு போட்டார். உடனே அனுமதியும் கிடைத்தது. தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட ஐந்து இடங்களில் எந்த இடத்திற்கு முதலில் செல்வது என்று யோசித்தார். திருவண்ணாமலைதான் அருகில் உள்ள இடம். அங்கு மாதா மாதம் பெளர்ணமி அன்று சென்று கிரிவலம் செல்லும் நண்பர் ஒருவரைப் ஃபோனில் தொடர்பு கொண்டு சித்தர்கள் பற்றி விசாரித்தார்.

இருவேறு உலகம்

அவர் மலை அடிவாரத்தில் சித்தர்களாக கருதப்படும் சிலர் இருப்பது பற்றிச் சொன்னாரேயொழிய மலை மேல் திரியும் அபூர்வ சக்தி படைத்த சித்தர் பற்றித் தெரியாது என்றார். நிரந்தரமான இடம் இல்லாமல் சுற்றித் திரியும் ஒரு சித்தர், அதுவும் அவராக விரும்பினால் ஒழிய கண்பார்வைக்கே தெரியாத சித்தர் ரகசியக்கலையை ஒருவனுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பார் என்று ஏனோ தோன்றவில்லை. ஒருமுறை பார்ப்பதே அபூர்வம் என்றால் தொடர்ந்து கூட இருந்து சொல்லிக் கொடுப்பதெல்லாம் அந்தச் சித்தர் மூலம் நடந்திருக்க வாய்ப்பு இல்லை என்றும் தோன்றியது. அதனால் தேவைப்பட்டால் கடைசியாக திருவண்ணாமலைக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று நினைத்தார். மற்ற இடங்களில் அடுத்தபடியாக அருகில் இருப்பது மௌண்ட் அபுவம், தார்ப்பாலைவனமும். முதலில் இந்த இரண்டு இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்றும், அதிலும் எதுவும் அறிய முடியாவிட்டால் மேலும் வடக்கே பயணித்து மற்ற இடங்களுக்குச் செல்வோம் என்றும் அவர் முடிவெடுத்தார்.

என்.கணேசன்

சங்கரமணி மருமகனிடம் பரபரப்போடு சொன்னார்.

"அந்த செந்தில்நாதன் தீர்த்த யாத்திரை போறதுக்கு ஒரு மாசம் லீவு போட்டிருக்கான். நான் கூட லீவு போட்டுட்டு வேண்டாத வேலையில் எதாவது இறங்கிடுவானோன்னு பயந்தேன். டிபார்ட்மெண்ட்ல விசாரிச்சப்ப வட இந்தியாவுக்கு யாத்திரை போறானனு சொன்னாங்க.. ஆனாலும் கண்காணிக்கச் சொல்லிருந்தேன்.. அஹமதாபாத்துக்கு விமானத்துல நாளைக்குப் போக டிக்கெட் புக் பண்ணியிருக்கறதாவும், அங்கே இருந்து மெளண்ட் அபுங்கற இடத்துக்கு கார் புக் பண்ணியிருக்கறதாவும் சொன்னாங்க. விமான நிலையம் வரைக்கும் போய் விமானம் ஏறுறாங்கறதைப் பார்த்துட்டுதான் திரும்பனும்னு ஆளுங்க கிட்ட சொல்லிருக்கேன்.. செந்தில்நாதனுக்கு தமிழ்நாட்டுக் கடவுள்கள் மேல எல்லாம் நம்பிக்கை போயிடுச்சு போல் இருக்கு. எல்லாரும் கைவிட்டுட்டாங்களே வடநாட்டு சாமிகளையாவது பாத்து கும்பிட்டு வருவோம்னு கிளம்பியிருக்கான்.."

மாணிக்கம் சொன்னார். "தமிழ்நாட்டை விட்டுத் தொலைஞ்சா சரி.."

இருவேறு உலகம்

மர்ம மனிதன் எகிப்திலிருந்து இந்தியா வந்து சேரும் வரை அலெக்சாண்ட்ரியாவின் முதாட்டி சொன்னதையே மனதில் அலசிக் கொண்டிருந்தான்.

"மிக வயதானவன்.. இடுப்பில் ஆரஞ்சு நிறத்துணியை உடுத்தியிருக்கிறான்.. கண்களை முடித்தியானத்தில் இருக்கிறான்.. வேறு உடை எதுவும் உடலில் இல்லை.. ஆனால் இந்தக் குளிரிலும் அவன் உடம்பு நடுங்கவில்லை.. பல நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் மூச்சு விடுகிறான்.. அதுவும் ஒரு மூச்சுதான் விடுகிறான்.."

இமயத்தின் கடும்பனி உறைவு பத்தடிக்குக் கீழ் ஒரு பாறையின் அடியில் உள்ள ஒரு குகையில் வயதான ஒரு மனிதன் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான் என்றாலே அந்த மனிதன் ஒரு சாதாரண மனிதனாக இருக்க முடியாது. பல நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு மூச்சு விட்டு அந்த மனிதன் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் என்ற செய்தி அந்தப் பெண்மணிக்கு ஆச்சரியத்தையும் திகைப்பையும் தந்திருக்கலாம். ஆனால் உயிரோடு ஆள் ஒருவன் அங்கு

என்.கணேசன்

இருக்கிறான் என்ற செய்திதான் மர்ம மனிதனுக்கு ஆச்சரியமே ஒழிய பல நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை மூச்சு விட்டு வாழ்வது ஆச்சரியமில்லை. விலங்குகளில் சில வகை ஆமைகள் நீண்ட இடைவெளிகளில் மட்டும் மூச்சு விட்டு கிட்டத்தட்ட நானூறு ஆண்டுகள் உயிர் வாழக்கூடியவை. தவளைகளும் தண்ணீருக்குள் சில மணி நேரங்கள் மூச்சு விடாமலேயே வாழ முடிந்தவை.. யோகிகளும் இந்தக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற வல்லுனர்கள்.. இதனாலேயே மிக நீண்ட காலம் வாழ முடிந்தவர்கள் அவர்கள்..

அந்த ஆள் யார், எதற்காக அப்படி அந்தக் குகைக்குள் அமர்ந்து தியான நிலையில் இருக்கிறான், அவன் எப்போதிருந்து அந்தக் குகையில் இருக்கிறான், இந்த ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்திற்கு அவன் தொடர்பு உடையவனா, இல்லை இவர்கள் உதவி எதிர்பார்க்கும் நபர் அந்த ஆளா என்ற கேள்விகளுக்கு அவன் பதில் தேடிக் கொண்டிருந்தான்.

இன்னொரு விஷயம் அவனைக் குழப்பியது. அந்த வரைபடத்தில் கருப்புப் பறவை இருந்த போதிலும் அந்த அலெக்சாண்ட்ரியா பெண்மணி அந்தக் கருப்புப் பறவையை அங்கு பார்க்கவில்லை. இதற்குத் தனி அர்த்தம் ஏதாவது இருக்கிறதா, இல்லையா..?

இருவேறு உலகம்

அவன் புதுடெல்லி விமானம் வந்து சேர்ந்தபோது க்ரிஷ்
புதன்கிழமை காலையிலிருந்து தன் புதிய கல்வியை
மாஸ்டரிடம் ஆரம்பிக்கிறான் என்ற குறுந்தகவல் அவன் செல்
ஃபோனிற்ரு மனோகரிடமிருந்து வந்து சேர்ந்தது.

அத்தியாயம் 75

மாஸ்டரிடம் ஹரிணி பேசிவிட்டுப் போன அன்று மாலையிலேயே அவரிடம் மறுபடியும் பேச க்ரிஷ் வந்தான். இவனுக்குக் கேட்க வேண்டியது இன்னும் நிறைய இருக்கிறது என்று நினைக்கையில் மாஸ்டருக்கு தன்னுடைய இளமைக் காலம் நினைவுக்கு வந்தது. குருவிடம் சிஷ்யனாகச் சேர்ந்த பிறகு அவரும் குருவிடம் விடாமல் கேள்வி கேட்பார். குரு ஒரு முறைகூட சலிப்பைக் காட்டியதில்லை. பொறுமையாக எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்வார். குருவின் நினைவு மனதை லேசாக்கியது..

"ஹரிணி உங்க கிட்ட ஏடாகூடமா கேள்வி எதுவும் கேட்டுடலயே மாஸ்டர்.." என்று க்ரிஷ் முதலில் கேட்டான்.

"உண்மையாகவே தெரிஞ்சுக்கணும்னு நினைச்ச ஆர்வமா கேட்கற கேள்வி எதுவுமே ஏடாகூடமில்ல க்ரிஷ்.." என்று மாஸ்டர் சொன்னபோது க்ரிஷ் அந்தப் பதிலை ரசித்தான். எவ்வளவு உண்மை..! ஆனால் இதை எத்தனை பேரால் ஒத்துக்கொள்ள முடியும்..?

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் புன்னகையுடன் கேட்டார். "நான் உன்னை புதன்கிழமை காலை அல்லவா வரச்சொன்னேன்..?"

"பாடத்தை ஆரம்பிக்கறதுக்கு முன்னாடி அது சம்பந்தமா முக்கியமா உங்க கிட்ட ஒண்ணு கேட்க வேண்டி இருக்கு. அதை நான் நேத்து கேட்க மறந்துட்டேன்.." என்று க்ரிஷ் தயக்கத்தோடு சொன்னான்.

"கேளு.."

"நீங்க சொல்லிக் கொடுக்கறதை நான் வேகமா கத்துக்க ஏதாவது வழி இருக்கா மாஸ்டர். எவ்வளவு சீக்கிரம் கத்துக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கத்துக்க வேண்டிய நிலைமைல இருக்கேன்.."

மாஸ்டர் அமைதியாகச் சொன்னார். "ஒரு அஞ்சு வயசுப் பையன் எவ்வளவு சீக்கிரம் பதினெட்டு வயசுப் பையனாய் மாற முடியும் க்ரிஷ்..? அவனுக்கு வளர்ந்து பெரிசாக அவசரம். என்ன பண்ணலாம்..?"

க்ரிஷ் வாய் விட்டுச் சிரித்தான். மாஸ்டர் புன்னகையுடன் சொன்னார். "அவசரம் இந்தக் காலத்தின் கட்டாயமாக மாறி விட்டது. எல்லோருக்கும் எல்லாமும் அவசரம். ஆனால்

என்.கணேசன்

இயற்கை தன் இயல்பான வேகத்தில்தான் எதையும் செய்கிறது. நீ படிக்க விரும்பும் கலையும் இயற்கை விதிகளின் ஒரு அம்சம்தான்.. இயற்கையை நாம் அவசரப்படுத்த முடியாது.."

அவர் சொன்ன உவமானம் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அருமையான உண்மை. ஆனால் அவனுடைய அவசரம் அறியாமையால் வந்த அவசரம் அல்ல.. இந்தக் கால இளைஞனின் அவசரமும் அல்ல. அவன் எதிரி என்ன செய்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், அதற்குப் பதிலாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியவும் இந்தக் கலையை வேகமாகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். என்ன செய்வது..?

க்ரிஷ் அவரிடம் சொன்னான். "மாஸ்டர். எல்லாருக்கும் காலம் பொதுவானது. அதனால் ஒரே கால இடைவெளில்தான் வயசு கூடுது. ஆனா படிக்கறதுக்கும், புரிஞ்சுக்கறதுக்கும் அப்படி பொதுவான காலம் இல்லை அல்லவா..? அதனால்தான் இதுல எதாவது விரைவு வசதி இருக்கான்னு கேட்டேன்.. உதாரணத்துக்கு ஆதிசங்கரர் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் தன்னோட 32 வயசுக்குள்ளே அடைஞ்சிருந்தார்னு சொல்றாங்க. அந்த மாதிரி சித்திகள்ல

இருவேறு உலகம்

ஆர்வம் இருந்து கத்துக்க ஆரம்பிக்கற எத்தனை பேருக்கு 32 வயசுல எட்டுல ஒண்ணாவது என்னன்னு சரியா புரியும்.."

மாஸ்டருக்கு அவன் உதாரணத்தோடு கேட்ட விதம் ரசிக்க வைத்தது. அவனிடம் பொறுமையாகச் சொன்னார். "ஆழமா ஆர்வம் இருந்து, அதுவே எல்லாத்தையும் விட முக்கியமா நமக்கு மாறிடறப்ப, கத்துக்கறது வேகமா சாத்தியமாகுது. பொதுவான காலம் கிடையாதுன்னாலும் மனசளவிலயும், அறிவின் அளவிலயும் கடக்க வேண்டிய பொதுவான தூரம் இதுலயும் கண்டிப்பா இருக்கு க்ரிஷ். நீ கேட்டது சரிதான். ஆதிசங்கரர் தன்னோட 32 வயசுக்குள்ள எல்லா சித்திகளையும் அடைஞ்சு கற்பனையால கூட நினைக்க முடியாத சாதனைகளை எல்லாம் அந்தச் சின்ன வயசுல செஞ்சு முடிச்சார். அவர் கூட போன பிறவிகள்ல அந்தப் பொதுவான தூரத்தைக் கடந்திருப்பார். முதல்லயே படிச்ச ஆழமா புரிஞ்ச பாடம் பரிட்சைக்கு முதல் நாள் ஒரு தடவை புரட்டிப் பார்க்கறப்பவே முழுசா ஞாபகம் வருமில்லையா அப்படித்தான் இதுவும், போன பிறவிகள்ல அவர் அடைஞ்ச ஞானம் இந்தப் பிறவில நினைவுபடுத்திகிட்ட மாதிரின்னு வெச்சுக்கோயேன்.."

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் கேட்டான். "அப்படின்னா நானும் போன பிறவிகள்ல இது சம்பந்தமா எதாவது கத்துகிட்டிருந்தா இந்தப் பிறவில சீக்கிரமா கத்துக்கலாம்னு சொல்லுங்க.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். இவனை நேசிக்காமல் இருப்பது கஷ்டம்தான் என்று தோன்றியது. வேகமாகச் சிந்திப்பது, சரியாகப் புரிந்து கொள்வது, எல்லா நேரங்களிலும் 'பாசிடிவ்' ஆகவே யோசிப்பது இதெல்லாம் சாதாரண விஷயங்கள் அல்லவே..! சிரித்துக் கொண்டே அவனிடம் சொன்னார்.

"நீயும் போன பிறவில எதாவது இது சம்பந்தமா கத்துகிட்டிருந்தா இந்த பிறவில ரொம்ப சுலபமா ஞாபகப்படுத்திக்கலாம். பார்க்கலாம் என்ன ஆகுதுன்னு.."

க்ரிஷ் அப்படி எதாவது சென்ற பிறவியில் கற்றிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று ஆசைப்பட்டான். கிளம்பும் முன் அவர் காலைத் தொட்டு வணங்கி விட்டுக் கேட்டான். "மாஸ்டர், நீங்க குருதட்சிணை என்ன, எவ்வளவுன்னு சொல்லவேயில்லையே.."

மாஸ்டர் சொன்னார். "அதை நான் கடைசியில் சொல்கிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன்   அஹமதாபாதிலிருந்து   மௌண்ட்

அபுவுக்கு காரில் போய்க் கொண்டிருக்கையில் அந்தக் கார் டிரைவரிடம் மௌண்ட் அபு பற்றிய தகவல்களை ஹிந்தியில் கேட்டார். அவன் தில்வாரா ஜெயின் கோயில், நாக்கி லேக், ஆரவல்லி மலைத் தொடரின் மிக உயரமான "குரு ஷிகார்" சிகரம், அச்சால்கர் கோட்டை, அச்சாலேஸ்வரர் சிவன் கோயில் என்று சொல்லிக் கொண்டே போனான். அதெல்லாம் அவனுக்கு மனப்பாடமாக இருந்ததால் ஒவ்வொன்றையும் அதன் சிறப்பான அம்சங்களோடு படபடவென்று சொல்லிக் கொண்டே போனான். ஆனால் அவர் தேடி வந்த குருகுலம் பற்றிச் சொல்லவே இல்லை.

பின் அவராக மெல்லக் கேட்டார். "அங்கே ஏதோ ஒரு குருகுலம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேனே.."

"சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜியோட ஆஸ்ரமம் பத்திக் கேக்கறீங்களா.. அது குரு ஷிகார் போகிற வழியில் இருக்கு. அது டீரிஸ்ட்கள் பார்க்கிற இடமில்லை. அங்கே பார்க்க ஒண்ணுமில்லை. வேடிக்கை பார்க்கப் போகிறவங்களை அந்த

என்.கணேசன்

ஸ்வாமிஜி அனுமதிக்கிறதில்லை. பத்தோட பதினோராவது இடமா இந்தப் பக்கம் வராதீங்கன்னு துரத்திடுவார்.." சொல்லி விட்டு டிரைவர் சிரித்தான்..

"ஸ்வாமிஜி எப்படி..?"

"நல்ல ஆள்.." என்று மிக மரியாதையுடன் டிரைவர் சொன்னான்.

"போகிற டீரிஸ்ட்களைத் துரத்தி விடுவார்னு சொன்னாயே.."

"அவர் தன்னோட ஆஸ்ரமத்தைக் கட்டுப்பாட்டோட நடத்தறவர். அங்கே விளையாட்டாவோ, வேடிக்கை பார்க்கவோ ஆள்கள் வற்றதை அவர் அனுமதிக்கறதில்லை. அங்கேயே இருந்து படிக்கறவங்க கூட ஒழுங்கீனமா இருந்தா உடனடியா துரத்திடுவார். மத்தபடி ஆள் ஞானி.. அவருக்கு நிறைய சக்திகள் இருக்கறதாவும் சொல்றாங்க.."

"நான் முக்கியமா அங்கேதான் போகணும்.."

இருவேறு உலகம்

சுதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜியின் ஆஸ்ரமம் ஆரவல்லி மலைத் தொடரில் அமைதியான பகுதியில் இருந்தது. ஆஸ்ரமத்திற்குள் நுழைந்தவுடனேயே காவியுடை அணிந்த ஒரு இளைஞன் வந்து செந்தில்நாதன் வந்த நோக்கம் என்ன என்று விசாரித்தான். ஸ்வாமிஜியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது அப்பாயின்மெண்ட் வாங்கியிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டான். இல்லை என்று சொன்னபோது ஏதோ குற்றம் செய்து விட்டு வந்தவர் போல அவரைப் பார்த்தான்.

செந்தில்நாதன் தன் போலீஸ் அடையாள அட்டையை அவனுக்குக் காண்பித்தார். "நான் ஒரு ஆள் பத்தி அவருக்குத் தெரியுமானு கேட்கணும். இது ஒரு ரகசிய விசாரணை. அதனாலதான் முதல்லயே பேசிட்டு வரலை.."

அவன் தலையாட்டி விட்டுப் போனான். ஐந்து நிமிஷம் கழித்துத் திரும்பி வந்தான். "ஸ்வாமிஜி பாடம் நடத்திகிட்டு இருக்கார். இன்னும் அரை மணி நேரத்துல முடியும். முடிஞ்சவுடன் வந்து பார்க்கிறதா சொன்னார்.."

செந்தில்நாதன் காத்திருந்தார். ஆஸ்ரமம் மிகப் பெரியதாக இருந்தது. அங்கங்கே குடில்கள் நிறைய இருந்தன. சுற்றிலும் இயற்கை செழிப்பாக இருந்தது. வாசலில் நின்றபடி ரம்யமான

சூழலை ரசித்தார். நகர நெருக்கடி இல்லாத அமைதியான இது போன்ற இடங்களில் மனம் தானாய் அமைதி அடைவதை அவரால் உணர முடிந்தது.

அரை மணி நேரத்தில் ஸ்வாமிஜி வந்தார். நீண்ட வெண்தாடி வைத்திருந்த வயதான அந்த ஸ்வாமிஜியைப் பார்த்து அவர் கைகூப்ப, ஸ்வாமிஜியும் கைகூப்பினார். தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட செந்தில்நாதன் சுற்றி வளைத்துப் பேசாமல் நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்தார்.

"ஸ்வாமிஜி. நான் அமானுஷ்ய சக்திகள் நிறைய இருக்கிற ஒரு ஆளைப் பற்றி விசாரிக்க வந்திருக்கேன். நீங்களும் அது மாதிரியான விஷயங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கிறவர்களுக்கேள்விப்பட்டேன்.. நீங்கள் அப்படி ராஜயோகப் பயிற்சிகள் கொடுத்தவர்களில் பிரமிக்கற அளவுக்கு கத்துகிட்டவங்க யாராவது இருக்காங்களா..?"

ஸ்வாமிஜி கண்ணில் ஒரு மின்னல் வந்து போனது போல் செந்தில்நாதனுக்குத் தோன்றியது.

அத்தியாயம் 76

சுதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜி சொன்னார். "இந்தக் காலத்தில் நிறைய சக்திகள் பெறும் ஆசை கிட்டத்தட்ட எல்லோருக்குமே இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான கஷ்டமான வழிகளும், பயிற்சிகளும் அவர்களுக்குப் பிடிப்பதில்லை. ஒரு தாயத்துக் கட்டியோ, ஒரு யந்திரம் தந்தோ, ஒரு மந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்தோ எல்லாச் சக்திகளும் வருமானால் அவர்கள் அதற்காக எத்தனை வேண்டுமானாலும் பணமாகக் கொடுப்பார்கள். இதுதான் இன்றைய யதார்த்தம். ஆனால் சக்திகள் சத்தியத்தில் அப்படி கிடைப்பதில்லை. அதனால் பிரமிப்பு தரும் அளவு சக்திகள் என் சிஷ்யர்களில் யாரும் பெற்று விடவில்லை. ஆனால் முறையாகப் படித்து ஓரளவு சக்திகள் பெற்று ஒழுங்காகவும் இருப்பவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கு ஆத்ம திருப்தி.."

சொன்ன விஷயம் யதார்த்தமாகவும், ஸ்வாமிஜியின் கூர் நோக்காகவும் இருந்தது. ஆனால் அவர் கண்ணில் வெட்டிய மின்னலுக்கும் அவர் சொல்வதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போல அல்லவா இருக்கிறது. ஏதோ தெரிந்த ஆள் பற்றி கேட்பது

என்.கணேசன்

போல அல்லவா அவர் போலீஸ் முளைக்குத்
தோன்றியிருந்தது.

"நான் கேட்டபோது உங்களுக்கு நான் கேட்ட ஆள்
தெரிந்திருப்பது போல் எனக்குத் தோன்றியது.." செந்தில்நாதன்
அவரைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே சொன்னார்.

ஸ்வாமிஜி முகத்தில் சின்ன முறுவல் வந்து போனது.
"என் சிஷ்யர்களில் அப்படி யாராவது இருக்கிறார்களா என்று
நீங்கள் கேட்டீர்கள். அதற்கான இல்லை என்ற பதிலைச்
சொன்னேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆள் பற்றியே தெரியாது
என்று நான் சொல்லவில்லையே.."

செந்தில்நாதன் பரபரப்புடன் கேட்டார். "அந்த ஆள் பற்றி
உங்களுக்குத் தெரிந்த விவரங்கள் சொல்லுங்களேன்.."

"ஒரு ஆள் அல்ல இரண்டு பேர் பற்றி நீங்கள் சொல்லும்
வகையில் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு பேரும்
என் சிஷ்யர்கள் அல்ல. ஆனாலும் இந்தக் கலையில் உச்ச
அளவுக்குப் போனவர்கள் என்று சொல்லலாம்.."

இருவேறு உலகம்

ஒருவனைத் தேடி வந்தால் இவர் இரண்டு பேர்களைச் சொல்கிறாரே என்று திகைத்த செந்தில்நாதன் "தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.." என்றார்.

"ஒருவன் ஒரு ஆன்மிக இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன். அவன் குரு ரிஷிகேஷைச் சேர்ந்தவர். அவன் குருவையே மிஞ்சிய அளவு முன்னேறினான். மஹாபுத்திசாலி. அவன் இயக்கத்திலேயே ராஜயோக அமானுஷ்ய சக்திகளில் ஓரளவாவது தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். உலக நன்மைக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு ரகசியமாய் தங்கள் முயற்சிகளை எடுப்பவர்கள்.. அவன் மற்றவர்களை எல்லாம் மிஞ்சி நிறைய முன்னேறினான். அந்தச் சக்திகளை மிக இயல்பாகப் பயன்படுத்தின அவனை மாஸ்டர் என்று எல்லோரும் அழைப்பார்கள். அவன் குரு சமீபத்தில் காலமானார். இப்போது அந்த இயக்கத்திற்கு அவன்தான் தலைவராக இருக்கிறான்.."

மாஸ்டர் பற்றி அவர் சொன்னதும் செந்தில்நாதனுக்கு அவர் அவ்வளவு பிரபலமாக இருப்பது ஆச்சரியம் தந்தது. மாஸ்டர் க்ரிஷ் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவன் இருப்பிடத்தையும் அவன் இருக்கிற நிலையையும் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. சந்தேகப்பட்ட அவரிடம் "போலீஸ் புத்தி"

என்.கணேசன்

என்று அவர் மனைவி சொல்லும் தொனியிலேயே சொன்னதும் நினைவுக்கு வர செந்தில்நாதன் புன்னகைத்தார்.

ஸ்வாமிஜி தொடர்ந்தார். "ஆனால் நீங்கள் கேட்டு வந்தது அவனையாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். போலீஸ் விசாரிக்கும் நபராக அவன் நடவடிக்கை இருக்காது.. இன்னொருவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவன் இவனையும் மிஞ்சியவன்.."

செந்தில்நாதனுக்கு ஒரு பலத்த சந்தேகம் வந்தது. ஒரு வித்தையில் இரண்டு பேர் நிபுணர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் கண்டிப்பாக ஒருவரை இன்னொருவருக்குத் தெரியாமல் போக வாய்ப்பில்லை அல்லவா..? அப்படியானால் கண்டிப்பாக மாஸ்டருக்கும் எதிரியைத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே. ஏன் தெரியாது என்று க்ரிஷிடம் சொல்லி அலைய வைக்கிறார்..?

'அதைப் பிறகு சிந்திப்போம். முதலில் அந்த இன்னொருவனைப் பற்றி விசாரிப்போம்' என்று எண்ணியவராக ஸ்வாமிஜியிடம் சொன்னார். "அந்த இன்னொருவனைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள் ஸ்வாமிஜி..? அவனை எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்..?"

இருவேறு உலகம்

"அவன் கற்றுக் கொள்ள என்னிடம் ஆரம்பத்தில் ஒருமுறை வந்திருக்கிறான்.." ஸ்வாமிஜி சொன்னபோது செந்தில்நாதன் திகைத்தார்.

ஸ்வாமிஜி பழைய நினைவுகளில் ஆழ்ந்து நேரில் மறுபடியும் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துச் சொல்வது போலச் சொன்னார். "அவன் ரகசியமானவன்.. ஒருநாள் இருட்டிய பிறகு வந்தான். அரையிருட்டில் நின்று கொண்டு என்னிடம் பேசினான். தனக்குக் கற்றுக் கொடுக்கச் சொன்னான். அவன் எண்ண அலைகளில் ஆன்மிகம் இல்லை. நோக்கம் உயர்ந்ததாய் தெரியவில்லை. அதனால் கற்றுக் கொடுக்க நான் மறுத்து விட்டேன். ஒன்றும் சொல்லாமல் போய் விட்டான்.. சில வருஷங்கள் கழித்து அசாதாரண சக்திகள் படைத்த ஒருவன் பற்றிச் சில வதந்திகள் உலாவின.. இக்காலத்தில் அவன் அளவு அமானுஷ்ய சக்திகள் படைத்தவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்கூடச் சிலர் உறுதியாகச் சொன்னார்கள். அப்போதுகூட நான் அது அவனாக இருக்கக்கூடும் என்று சந்தேகப் படவில்லை.. சொல்லப் போனால் கற்றுக் கொடுக்க மறுத்த அந்தக் க்ஷணமே அவனை நான் மறந்து விட்டேன். ஆனால் அவன்தான் நான்

என்.கணேசன்

கேள்விப்பட்ட அமானுஷ்ய சக்தி மனிதன் என்பது எனக்கு
பிற்பாடுதான் தெரிந்தது.."

"எப்படி..?"

"அவன் மறுபடியும் இங்கே வந்தான்.."

செந்தில்நாதன் ஸ்வாரஸ்யத்துடன் கேட்டார். "வந்தவன்
என்ன சொன்னான்.."

"ஒன்றும் சொல்லவில்லை.. என் எதிரில் கூட வரவில்லை.
ஒரு சில நிமிஷங்கள் அவன் அமானுஷ்ய சக்தியால்
என்னைக் கட்டிப் போட்டான்.. இந்தக் கலையின் ஆசிரியன்
நான். நானும் ஓரளவு சக்திகள் வாய்ந்தவன்தான். ஆனால்
என்னையே அவன் தன் சக்தியால் கட்டிப் போட்டான்.
என்னால் நகரக் கூட முடியவில்லை. எத்தனையோ முயற்சி
செய்தேன். எதுவும் பயன் தரவில்லை. எல்லா முயற்சியும்
கைவிட்டு விட்டு என்ன செய்கிறானோ செய்யட்டும் என்று
அமைதியாக இருந்தேன்.. பிறகுதான் கட்டவிழ்த்து விட்டுப்
போனான்.."

இருவேறு உலகம்

"ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எதிரில் கூட வரவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். பின் எப்படி வந்தது அவன்தான் என்று சொல்கிறீர்கள்.."

"அவன் முதலில் வந்து நின்ற அதே இடத்தில், அதே நேரத்தில் வந்து நின்றான். யாரோ அங்கு வந்து நிற்பது போல் உணர்ந்த அடுத்த க்ஷணமே என்னைத் தன் சக்தி அலைகளால் கட்டிப் போட்டு விட்டான். எனக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாயே. இப்போது பார் உன்னையே என் சக்தியால் கட்டிப் போடும் அளவு கற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். முடிந்தால் விடுவித்துக் கொள் என்று சொல்கிற மாதிரி உணர்ந்தேன்.. முடியவில்லை என்று என் முயற்சியைக் கை விட்ட பிறகுதான் அவன் போனான். அவன் வாய்விட்டுச் சிரிக்கவில்லை. ஆனால் அந்தச் சிரிப்பை நான் அன்று அழுத்தமாக உணர்ந்தேன்.. இப்போதும் உணர்கிறேன்.. அது அவனேதான்.."

செந்தில்நாதன் ஒரு க்ஷணம் அந்த நிகழ்வைக் கற்பனை செய்து பார்த்தார். அவர் அறியாமல் உடல் சிலிர்த்தது.

"அவன் யாரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டான், அவன் குரு யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா..?"

என்.கணேசன்

"சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் தார்ப் பாலைவனத்தில் வசிக்கிற ஒரு பக்கிரியிடம் அவன் கற்றிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.. ஏனென்றால் அந்தப் பகுதியில் இருந்துதான் அவன் சக்திகள் பற்றிய செய்திகள் அதிகம் வந்தன.."

மாஸ்டர் சொன்ன ஐந்து பேரில் தார்ப்பாலைவனப் பக்கிரியும் ஒருவர் என்பதால் செந்தில்நாதன் எதிரிக்குக் கற்றுக் கொடுத்த குரு அந்தப் பக்கிரியாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார்.

"அவன் பார்க்க எப்படி இருந்தான் என்று சொல்லுங்களேன்.."

"நான் சொன்னேனே அவனைச் சரியாகப் பார்க்கவில்லை என்று. முதல் தடவைதான் கொஞ்சமாவது அவனைப் பார்த்தேன்.. இளம் வயதாக ஒடிசலாக இருந்தான். அரையிருட்டில் வந்து நின்றதால் அதிகமாக நான் கவனிக்கவில்லை.."

இப்போதைய விசாரணைக்குச் சம்பந்தமான கேள்வி அல்ல என்றாலும் ஏனோ செந்தில்நாதனுக்குக் கேட்கத் தோன்றியது.

இருவேறு உலகம்

"அவன் சக்தி தெரிந்த பிறகு அவனைக் குறைவாக நினைத்து விட்டுத் தவறாக அனுப்பி விட்டோம், அவனுக்கு நாமே சொல்லிக் கொடுத்திருக்கலாம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றியதா..?"

ஸ்வாமிஜி அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்னார். "இல்லவே இல்லை. நாம் சொல்லிக் கொடுத்த வித்தையால் ஒருவன் தீமைகள் செய்தால் அந்தப் பாவத்தில் தார்மீகப் பங்கு நமக்கும் இருக்கிறது. அவன் நல்லவன் அல்ல என்பதால் கற்றது எதையும் நன்மைக்குப் பயன்படுத்த மாட்டான் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து அவன் கர்மாவில் நானும் ஒரு பங்கு வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. தர்ம வழியில் நிற்கும் குரு அந்தத் தவறைச் செய்யக்கூடாது.. நான் செய்யவில்லை.."

அத்தியாயம் 77

புதன்கிழமை அதிகாலை எழுந்து குளித்து விட்டு க்ரிஷ் மாஸ்டர் வீட்டை அதிகாலை 3.45 க்குப் போனபோது அவர் அவனுக்கு முன்பே தயாராகி, தியான அறையில் காத்துக் கொண்டிருந்தார். தியான அறையில் ஒரு பெரிய விளக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்தது. அவன் அவர் காலைத் தொட்டு வணங்கியபோது மௌனமாக ஆசிரவதித்தார். எதிரே இருந்த மரப்பலகையில் உட்கார்ச் சொன்ன அவர் அவனை இறைவனையும், இதற்கு முன் யாரை எல்லாம் உயர்ந்த குருவாக நினைத்தானோ அவர்களனைவரையும் வணங்கி மானசீகமாகச் சில நிமிஷங்கள் பிரார்த்திக்கச் சொன்னார்.

க்ரிஷ்னுக்கு பகவத் கீதை படித்ததிலிருந்தே கிருஷ்ணர் மேல் அதீத ஈர்ப்பும் பக்தியும் ஏற்பட்டிருந்ததால் கிருஷ்ணரையும், தன் சில ஆசிரியர்களையும் வணங்கிய அவனுக்கு ஏனோ வேற்றுக்கிரஹவாசியையும் வணங்கத் தோன்றியது. காப்பாற்றியதால் அவன் கடவுள் போலத்தான். பல விஷயங்களைக் கற்றுக் கொடுத்ததால் அவன் குரு போலவும்தான்..

இருவேறு உலகம்

அவன் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில் மாஸ்டரும் சிவனையும், தன் குருவையும் வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார். கற்றுத் தருவதில் கவனக்குறைவால் பிழை ஏதும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாதென்றும், சொல்லித் தருவதன் உண்மைப் பொருளையே அவன் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும் என்றும் மாறான, தவறான பொருள் அவன் மனதில் பதிந்து விடக்கூடாது என்றும் அப்படி இருபொருள் தரும் வார்த்தைகள் தன்னிடமிருந்து வந்து விடாமல் காக்க வேண்டும் என்றும் அவர் பிராத்தித்தார்.

சரியாக நான்கு மணிக்கு ஓம் என்ற ஓங்கார நாதத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து விட்டு அவனிடம் சொன்னார்.

"எதைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பு நீ உன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதை நீ அறியாதவரை வேறு நீ எதை அறிந்தும் முழுப்பயனைப் பெற முடியாது. ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சர்வ வல்லமை படைத்த இறைவனின் சக்தி அல்லது பிரபஞ்ச சக்தியில் நீ ஒரு துளி. உடல், மனம், அறிவு ஆகியவற்றை உன் முற்பிறவிகளுக்கு ஏற்ப தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு மனிதனாகப் பிறவி எடுத்து வந்திருக்கிறாய் என்றாலும் இந்த மூன்றுமே உன் கருவிகள் மட்டுமே. இவற்றை நீ என்று பாவித்துக்

என்.கணேசன்

கொள்ளாதே. மூலத்தில் நீ எப்போதும் இறைவனின் ஒரு பகுதியே. எதையும் ஆக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் முடிந்த இறைவனின் ஒரு பகுதியாகவே உன்னை நினைவில் வைத்துக் கொள்வதுதான் எல்லா மஹாசக்திகளைப் பெறுவதற்கும் முதல் படி. இதுவே நீ பெறும் முதல் கல்வி.."

மாஸ்டரின் அமைதியான ஆழமான குரலில் சொன்னது அவன் அந்தராத்மாவில் எதையோ தட்டி எழுப்பியது. க்ரிஷ் விவரிக்க முடியாத ஒரு சிலிர்ப்பை தன் இதய ஆழத்தில் உணர்ந்தான்..

மர்ம மனிதன் அந்த நேரத்தில் மாஸ்டரையும், க்ரிஷையும்தான் சிந்தித்தபடி தனிமையில் அமர்ந்திருந்தான். மாஸ்டர் இந்நேரம் பாடத்தை ஆரம்பித்திருப்பார்.. மாஸ்டர் க்ரிஷாக்குக் கற்றுத்தர ஒப்புக் கொண்டதற்குப் பின் நிறையவே மாறியிருப்பது அவனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. ஏனோ தானோ என்று கற்றுத்தரும் கடைநிலை ஆசிரியர் அல்ல அவர். சரியாகக் கற்றுத்தர வேண்டும், முறையாகப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக நினைக்கும் மனிதர்

இருவேறு உலகம்

அவர். அதனாலேயே அவர் தன் தவ வலிமையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். க்ரிஷாம் மிகுந்த அறிவுக் கூர்மை படைத்தவன். அவர் கற்றுத் தருவதை அவனும் சரியாகவே உள்வாங்கக் கூடியவன். ஆனால் பாவம் காலம் அவர்கள் பக்கம் இல்லை. நீண்ட காலம் கற்று, மிக நீண்ட காலம் பயிற்சி செய்து படித்துத் தேற வேண்டிய கலையில் க்ரிஷ் இப்போதுதான் முதல் அடி வைத்து இருக்கிறான்..

யோசித்துப் பார்த்தால் காலம் தன் பக்கமும் முழு சாதகமாக இல்லை என்பதை அவனால் மறுக்க முடியவில்லை. இமயமலையில் பனிக்குக் கீழே இருக்கும் குகையும், அங்கே தியானத்தில் இருக்கும் மனிதனும் அவனை மனதில் நிறையவே தொந்திரவு செய்ததால் அவன் அந்தக் குகை இருக்கும் இடத்தை தோராயமாகவாவது கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்தான். அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க அவன் சக்தி போதவில்லை. இமயமலையை வைத்து நிறைய ஆராய்ச்சிகள் செய்திருந்த ஒரு பூகோளப் பேராசிரியரை அணுகினான். அவர் இமயமலையில் நீண்ட யாத்திரைகள் மேற்கொண்டவர். கிட்டத்தட்ட 23 வருஷங்கள் இமயமலையின் பல பகுதிகளில் தங்கி ஆராய்ச்சி செய்தவர். அவரிடம் பத்தடிக்கும் மேல் பனி படர்ந்து கீழே குகை

என்.கணேசன்

இருக்கும்படியான ஏதாவது பகுதியை அவர் ஆராய்ச்சியின்போது கண்டிருக்கிறாரா என்று கேட்டான்.

அவர் சொன்னார். "சின்னதும் பெருசுமா பல குகைகள் பார்த்திருக்கேன். ஆனால் அதெல்லாம் பனிக்காலத்துல ரெண்டடி மூண்டி மூடியிருக்கும். கோடை காலத்துல உருகி தெளிவா தெரியும். நீங்க சொல்ற மாதிரி பத்தடிக்கும் மேல பனி மூடிக் கீழே குகைகள் பார்த்தது இல்லை.. ஆனால் நீங்கள் சொல்கிற மாதிரி பகுதிகள் கண்டிப்பாக இமயமலையில் இருக்கும்.. இமயமலையில் நான் ஆராய்ச்சி செய்தது 23 வருஷங்கள்தான்.. அந்த மலை இருக்கும் விஸ்தீரணத்திற்கு அந்தக் காலம் ரொம்பவே கம்மின்னுதான் சொல்லணும். நூறு வருஷமாவது ஆராய்ச்சி செய்தாதான் ஓரளவாவது இமயமலையைத் தெரிஞ்சுக்க முடியும்.."

23 வருஷ காலத்தையே மிகவும் குறைவு என்று அந்த மனிதர் சொல்கிறார் என்றால் இமயத்தின் பரப்பளவு எவ்வளவு நீண்டிருக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்தபடியே மர்ம மனிதன் கேட்டான்.

"சரி சுமாரா அந்த மாதிரி இடங்கள் இமயமலையில் எந்தப்பகுதியில் இருக்கும்னு உங்களால சொல்ல முடியுமா..?"

இருவேறு உலகம்

"அதுவும் கஷ்டம்தான்.. இமயமலை எல்லையில் இந்தியா, சீனா, நேபாள், திபெத், பூடான், பாகிஸ்தான் நாடுகள் இருக்கு. இதுல இந்தியா, பாகிஸ்தான், சீனா பகுதிகள்ல எப்பவுமே பனி மூடிக்கிடக்கற இடங்கள் நிறைய இருக்கு. பூமி வெப்பமயமாகி பல பனிமலைகள் உருகினாலும் கூட இமயமலையில அப்படி உருகாத பகுதிகள் அதிகமா இந்த மூணு நாடுகள்ல இருக்கும். இந்த மூணிலேயும் அதிக வாய்ப்பை சீனா பகுதில்தான் சொல்லணும்.. ஆயிரக்கணக்கான மைல் பரப்புல எங்கே வேணும்னாலும் அந்த மாதிரி குகை இருக்கலாம்.. நீங்க ஏன் அந்த மாதிரி ஒரு குகையைக் கேட்கறீங்க..?"

மர்ம மனிதன் கூண நேரமும் யோசிக்காமல் இயல்பாய் பொய் சொன்னான். "அப்படி ஒரு குகைல சித்தர்கள் பூஜை செய்துட்டு வந்த ஒரு சிவலிங்கமும், திரிகுலமும் சேர்ந்தே இருக்குன்னு சொன்னாங்க. அதான் கேட்டேன்.."

"இருக்கலாம். ஏன் இப்ப கூட ஏதாவது ஒரு சித்தரோ, யோகியோ ஒரு பனிக்குகைக்குள்ளே பூஜை பண்ணிட்டு இருக்கலாம் யார் கண்டது. மனுஷங்க தொந்தரவுல இருந்து தப்பிக்கணும்னா இப்படித்தான் மனுஷங்க வர முடியாத ஒரு இடத்துல அவங்க மறைவா இருந்தாக வேண்டிய கட்டாயம்.."

என்.கணேசன்

வேடிக்கையாய் பேசுவது போலப் பேசிய அந்த மனிதர் அவரையும் அறியாமல் அவனுடைய உண்மைக் கேள்வியைத் தொட்டு விட்டது போலத் தோன்றியது. மர்ம மனிதன் அவரிடம் நன்றி சொல்லி வந்து விட்டான். யோசிக்கையில் அந்த ரகசியக் குகையை விரிவாகத் தேட அவனிடமும் காலம் இல்லை. அந்த ரகசியக் குகைக்குள்ளே தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதன் தானாக எப்போதாவது வெளியே வருவானா..? அதற்கு வாய்ப்பு உண்டா..?

மௌண்ட் அபுவில் சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜியைக்

கண்டுபிடித்தது போல் தார்ப் பாலைவனத்தின் பக்கிரியைக் கண்டுபிடிப்பது செந்தில்நாதனுக்குச் சுலபமாக இருக்கவில்லை. கிட்டத்தட்ட 320000 கிலோமீட்டர் பரப்பில் இருக்கும் தார்ப்பாலைவனத்தில் 75 சதவீதம் இந்தியாவிலும் மீதம் 25 சதவீதம் பாகிஸ்தானிலும் இருந்தது. தார்ப்பாலைவனத்தில் இருக்கும் நகரங்களான பிகானீர், ஜெய்சால்மர் என்ற இரண்டு நகரங்களில் விசாரிக்கத் தீர்மானித்தார். பிகானீரில் பலரிடம் அமானுஷ்ய சக்திகள் படைத்த பக்கிரி பற்றி விசாரித்தார். ஒரு சக்தி வாய்ந்த பக்கிரி பற்றி அருகில் இருக்கும்

இருவேறு உலகம்

மனிதர்கள் கண்டிப்பாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று அவர் கணக்குப் போட்டது தவறாக இருந்தது. பலரும் தெரியாதெனக் கை விரித்தார்கள். சிலர் தவறான ஆட்களிடம் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அனுபவம் வாய்ந்த திறமையுள்ள போலீஸ்காரரான அவருக்கு அந்தத் தவறான ஆட்களை பார்த்தவுடன் அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. ஏமாறாமல் திரும்பி வந்தார் என்றாலும் தேடி வந்த பக்கிரியை எப்படிச் கண்டுபிடிப்பது என்பது அவருக்கு உடனடியாகப் பிடிபடவில்லை.

கடைசியில் சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜிக்குப் ஃபோன் செய்து பக்கிரி இருக்கும் இடம் பற்றிச் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்டபோது அவர் அந்தப் பக்கிரிக்குத் தங்க நிலையான இடம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றும் அவ்வப்போது இடம் மாறிக் கொண்டே இருப்பார் என்றும் சொன்னார். என்ன செய்வது என்று செந்தில்நாதன் யோசித்தார்.

அத்தியாயம் 78

மாஸ்டர் க்ரிஷாக்கு சில முச்சுப் பயிற்சிகள், ஒரு தியானப்பயிற்சி சொல்லிக் கொடுத்தார். மிகக் கவனமாகவும், ஆர்வமாகவும் படித்துக் கொண்ட அறிவாளியான அவன் அவற்றை வேகமாகவே கற்றுக் கொண்டான். மாஸ்டர் அந்தப் பயிற்சிகளுடன் அவன் மனதில் அவன் இறைசக்தியின் அங்கம் என்பதை ஆழத்திற்குக் கொண்டு போய் அந்த மனநிலையில் இருந்து பார்க்கச் சொன்னார். அவர் அந்த விஷயத்தைச் சொன்ன போதே அவன் தன் அந்தராத்மாவில் ஒரு சிலிர்ப்பை ஆரம்பத்திலேயே உணர முடிந்திருந்ததால் சிறிது நேரம் அவன் அந்த உண்மையை மனதில் நன்றாகவே நிலைநிறுத்த முடிந்தது. அவனுக்குள் ஒரு மிகப்பெரிய சக்தி மண்டலம் உருவாவது போல் இருந்தது. தனக்குள் அவன் ஒரு பெரும்பலத்தை உணர்ந்தான். அதை அவன் முகம் பார்த்த போதே மாஸ்டருக்கும் புரிந்தது. ஆரம்பத்திலேயே இந்த வேகம் இருப்பது வெகுசிலருக்கு மட்டுமே வாய்க்கும்..

இருவேறு உலகம்

தான் உணர்ந்ததை அவன் அவரிடம் சொன்னான். அவர் தலையசைத்தார். அவன் உடனடியாக "மாஸ்டர் அடுத்தது சொல்லிக் கொடுங்க.." என்றான்.

அவர் சொன்னார். "இந்த மனநிலையில் நீ வீட்டிற்குப் போன பிறகும் எத்தனை நேரம் இருக்க முடிகிறது என்று பார். நான் சொல்லிக் கொடுத்த எதையும் நீ யாருக்கும் சொல்லக்கூடாது. அதை எப்பவும் ஞாபகம் வச்சுக்கோ. இதுபத்தி விளக்குவது, விவாதிக்கிறது எல்லாம் உன் சக்தியை விரயமாக்கிடும். போய் பயிற்சி செய்துட்டு நாளைக்கு வா.."

அவன் சரியென்று தலையசைத்தான். அவரை நமஸ்கரித்து விட்டுக் கிளம்பினான். வீட்டில் தன் அறையில் அமர்ந்து கொண்டு பயிற்சிகள் செய்து அந்த மனநிலையில் தொடர்ந்து இருந்தான். மனம் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் கழித்து முரண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தது. வேறு ஏதேதோ யோசிக்க ஆரம்பித்தது. அந்த சமயத்தில் ஹரிணி ஃபோன் செய்தாள்.

"எப்படி இருந்தது உன் பாடம்.."

"நல்லா இருந்துது. அது பத்தி யார் கிட்டயும் எதுவும் பேச வேண்டாம்னு மாஸ்டர் சொல்லிருக்கார்.."

என்.கணேசன்

"சரி சொல்லாதே. ஒன்னை ஒண்ணு மட்டும் ஞாபகம் வச்சுக்கோ. சாமியாரா மட்டும் போயிடாதே. போனா நான் கொன்னுடுவேன்.."

"சரி சரி அதையே பேசி இப்ப என்னை சாகடிக்காதே. நான் இப்ப ப்ராக்டிஸ் பண்ணிட்டு இருக்கேன்.."

"நானும் உன் கூடவே வந்து இதைக் கத்துகிட்டா என்னன்னு யோசிக்கிறேன். சேர்ந்தே ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாமே.."

"அம்மா தாயே உன்னை இங்க இருந்தே கும்பிடறேன். ஆளை விடு.."

"அந்தப் பயம் எப்பவுமே இருக்கட்டும்.." என்று சிரித்துக் கொண்டே அவள் பேச்சை முடித்துக் கொண்டாள்.

அவனுக்கு மனம் மறுபடி பயிற்சியில் லயிக்க மறுத்தது. அதற்கு ஏதேதோ காரணம் சொன்னது. ஒருவழியாக திரும்பத் திரும்ப மனதை இழுத்து வந்து பயிற்சியிலும் அந்த மனநிலையிலும் நிறுத்தினான். அன்று முழுவதும் அவன் அறையை விட்டு வெளியில் வரவில்லை. இரவு சாப்பிட மட்டும் வெளியே வந்தான். சாப்பிடும் போதும் முடிந்த வரை

இருவேறு உலகம்

பேச்சைக் குறைத்தான். எப்போதுமே அவன் வாயைக் கிளறும் உதய்க்கு அவனுடைய எம்.பி நண்பன் ஒருவன் அந்த நேரத்தில் ஃபோன் செய்ததால் அவனும் நண்பனுடனே பேசிக்கொண்டே சாப்பிட்டு முடித்தான். தம்பியைத் தொந்திரவு செய்யவில்லை. அம்மா மட்டும் நன்றாகச் சாப்பிடு, இன்னும் சாப்பிடு என்று கட்டாயப்படுத்தி சாப்பிட வைத்தாள். அதற்கு மேல் அவளும் அதிகம் பேசவில்லை. அவள் கவனம் மூத்த மகன் ஃபோன் பேசியதில் இருந்தது. திரும்பவும் அறைக்கு வந்தவன் மறுபடி பயிற்சி செய்ய ஆரம்பித்தான். இரவு மனம் மறுபடி அமைதியடைந்து எண்ணங்களும் ஒரு புள்ளியில் லயிக்க ஆரம்பித்தன. மிக அமைதியான ஆழமான உறக்கம் வந்தது.

மறுநாள் எழும்போது புத்துணர்ச்சியோடும், புதிய சக்திப்பெருக்கோடும் இருப்பதாக க்ரிஷ் உணர்ந்தான். மாஸ்டரிடம் போய் தன் அனுபவத்தைச் சொன்னான். அவர் மென்மையாகப் புன்னகைத்தார்.

"சரி மாஸ்டர் அடுத்த பாடம் சொல்லிக் கொடுங்க.." என்று அவன் ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

என்.கணேசன்

"முதல் பாடத்தில் பாஸ் ஆனதான் இரண்டாம் பாடம்..
இன்னும் முதல் பாடத்திலேயே நீ பாஸாகல.."

"என்ன மாஸ்டர் சொல்றீங்க..?" க்ரிஷ் ஆதங்கத்துடன்
கேட்டான்.

"நீ நேற்று யார் கிட்டயெல்லாம் பேசினாய்..?"

"ஹரிணி கிட்டயும் அம்மா கிட்டயும். ஹரிணி கிட்ட
ரெண்டு நிமிஷம்தான் பேசியிருப்பேன். அம்மா சாப்பிடறது
பத்தி பேசினாங்க. சரி சரின்னு சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.
மத்தபடி பேச்சைக் கூடக் குறைச்சுட்டு ப்ராக்டிஸ் பண்ணிட்டு
வந்திருக்கேன். ஆனாலும் பாஸாகலைன்னு சொல்றீங்களே
மாஸ்டர்.."

"ஆரம்பத்துக்கு நீ செய்திருக்கறது சாதனைன்னு
சொல்லலாம். ஆனா போதாது. ருமுக்குள்ளயே உட்கார்ந்துட்டு
அமைதியையும் சக்தியையும் உணர்றது பெரிய விஷயமில்ல.
நீ ஹரிணி கிட்ட ரெண்டு நிமிஷம் பேசினதா சொன்னாயே.
பேசி முடிச்ச மனசு திரும்ப வழிக்கு வர எவ்வளவு
நேரமாச்சு.."

"ரெண்டு மணி நேரம் இருக்கும்.."

இருவேறு உலகம்

"ரெண்டு நிமிஷம் பேசின பிறகு மனசைத் திரும்ப அமைதிப்படுத்த ரெண்டு மணி நேரம் தேவைப்படுதுன்னா முதல் பாடத்துல நீ ஜெயிச்சதா சொல்ல முடியாது க்ரிஷ். நீ திரும்ப போ. வழக்கமா வீட்டாளுக கிட்ட எப்பவும் இருக்கற மாதிரி இரு. மனம் இந்த அமைதியோடவே, சக்தியோடவே இருக்குதான்னு பாரு. அது முடிஞ்சதுன்னா காலேஜுக்குப் போ. அங்கயும் வழக்கம் போல உன் வேலை எல்லாம் செய். அதை எல்லாம் செஞ்சுகிட்டே நான் சொல்லிக் கொடுத்த மனநிலையிலே தங்க முடியுதான்னு பாரு. உன் வழக்கமான வாழ்க்கைல செய்ய வேண்டியது எல்லாத்தையுமே செஞ்சுகிட்டே உன் மனநிலை இதே அமைதியோட இதே சக்தியோட தங்க ஆரம்பிக்கறப்பதான் நீ முதல் வகுப்பு பாஸாயிட்டேன்னு அர்த்தம். அப்புறமாதான் அடுத்த பாடம், அடுத்த வகுப்பு.."

க்ரிஷ் திகைப்புடன் அவரைப் பார்த்தான். அவர் புன்னகை சிரிப்பாக நீண்டது.

ஜெய்சால்மரிலும் பலரிடமும் அந்தப் பக்கிரி பற்றிக் கேட்டு செந்தில்நாதன் சலித்துப் போனார். அங்கும் பேசிய நூற்றியெட்டு ஆட்களில் இரண்டு பேருக்கு மட்டும் அவர் சொன்ன ஆள் பற்றித் தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜி போல அந்தப் பக்கிரி எங்கும் நிரந்தரமாகத் தங்காத ஆள் என்று சொன்னார்கள். மற்றவர்களில் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு அந்தப் பக்கிரியைத் தெரிந்திருக்கவில்லை. மீதமுள்ளவர்கள் பிகானீர் நகரில் இருந்தவர்கள் செய்தது போலவே யார் யாரையோ சக்தி படைத்த ஆட்களாக அடையாளம் காட்டினார்கள். போனதில் ஏமாற்றம்தான் அவருக்கு மிஞ்சியது.

அவர் பலரிடமும் விசாரிப்பதை தூர இருந்தே பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெரிய தலைப்பாகை அணிந்த ஒரு முதியவர் அவர் சலித்துப் போய் ஒரு தெருவோரக் கடையில் ௨ குடிக்க அமர்ந்தபோது அருகில் வந்தார்.

"நீங்கள் ஏன் அந்த பக்கிரியை விசாரிக்கிறீர்கள்..?"

அந்த ஆளைப் பார்க்கையிலேயே அவருக்கு அந்தப் பக்கிரி பற்றி கூடுதலாகத் தெரிந்திருக்கலாம் என்று செந்தில்நாதனின் உள்ளுணர்வு சொல்லியது. அந்த முதியவரின்

இருவேறு உலகம்

நெஞ்சைத் தொடும்படியான ஒரு கதையை செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

"என் அம்மாவுக்கு நவீன மருந்தால் குணப்படுத்தாத முடியாத ஒரு வித்தியாசமான நோய். பார்க்காத மருத்துவம் இல்லை. செய்யாத செலவில்லை. ஆனால் பிரயோஜனமில்லை. அப்போதுதான் என் ராஜஸ்தான் நண்பர் ஒருவர் இந்தப் பக்கிரி பற்றிச் சொன்னார். அவர் கையால் மந்திரித்து ஏதோ தாயத்து வாங்கினால் கண்டிப்பாகக் குணமாகும் என்றார். அவருக்குத் தெரிந்தவங்க யாரோ அப்படி குணமாயிருக்காங்களாம். அதனால்தான் இங்கே வந்தேன்.. ஆனால் அவர் எங்கேயிருக்கிறார் என்று இங்கே யாருக்குமே தெரியவில்லை.."

அந்த முதியவர் முகத்தில் கனிவு தெரிந்தது. "இந்தக் காலத்தில் வயதானவர்களுக்கு முடியலைன்னா எங்கயாவது கொண்டு போய் சேர்த்திட்டு போயிடறாங்க. உங்க மாதிரி அக்கறையோட குணப்படுத்த அலையறவங்க ரொம்பக்குறைவு.. நீங்க சொல்ற அந்தப் பக்கிரி இருக்கற இடம் எனக்குத் தெரியும்.. ஆனால் அந்தப் பக்கிரி பகல்ல யார் கண்ணுக்கும் அகப்பட மாட்டார். ராத்திரியானாதான் வெளியே வருவார்.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதன் ஆர்வமாகச் சொன்னார். "பரவாயில்லை ராத்திரியே போய் பார்க்கிறேன். இடத்தைச் சொல்லுங்கள்.."

முதியவர் அறுபது கிலோமீட்டர் தள்ளி இருக்கும் ஒரு பாலைவனப் பகுதியைச் சொன்னார். "அங்கே கடைசி பஸ்சாயங்காலம் ஆறு மணிக்குப் போய்ச் சேரும். டாக்சிலயும் போகலாம். ஆனா டாக்சிக்காரங்களும் ராத்திரி ஒன்பது மணிக்கு மேல் போக மாட்டாங்க. கொஞ்சம் அமானுஷ்யமான காற்று அடிக்கும் பகுதி அது.. அங்கே பத்துப் பதினோரு மணிக்கு மேலதான் பக்கிரி வெளியே வருவார்.. நீங்க ராத்திரி ஒன்பது மணிக்குப் போனா காலையவரைக்கும் திரும்பி வர முடியாத இடம் அது.."

செந்தில்நாதன் கைகூப்பிச் சொன்னார். "பரவாயில்லை. நான் போய்ப் பார்க்கிறேன். எப்படி எங்கேயிருந்து போவதுன்னு மட்டும் சொல்லுங்க.."

அத்தியாயம் 79

அந்த முதியவர் சொன்ன பாலைவனப் பகுதிக்கு செந்தில்நாதன் ஒரு டாக்சியில் ஒன்பது மணிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். டாக்சிக்காரன் "இரவு காற்று அதிகம் வீசும் கவனமாக இருங்கள், அது ஆபத்தான காற்று.." என்று எச்சரித்து விட்டுப் போனான். அந்தப் பகுதியில் ஆட்களே இல்லை. தூரத்தில் சில குடிசைகள் தெரிந்தன. அக்குடிசைகளில் ஏதாவது ஒன்று அந்தப் பக்கிரியினுடையதோ என்னவோ..? நிலவொளியில் பாலைவனம் மிக ரம்மியமாகத் தெரிந்தது. செந்தில்நாதன் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டார். மிக லேசாக இதமாகக் காற்றடித்தது. ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்கள் அழகாகக் கண்சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தன. ரசித்தபடி அமர்ந்திருந்தவருக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை. திடீரென்று காற்றின் வேகம் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. காற்றில் பாலைவன மணலும் சேர்ந்து வந்ததால் கண்களைத் திறந்து வைத்திருக்க முடியவில்லை. காற்று அதிகம் என்று முதியவர் முன்பே எச்சரித்திருந்ததால் அவர் முன்னெச்சரிக்கையாகக் கொண்டு வந்திருந்த கண்ணாடியை எடுத்து அணிந்து கொண்டார்.

என்.கணேசன்

காற்று அமானுஷ்யமாய் வீச ஆரம்பித்தது. அவருடைய கண்ணாடி காற்றோடு பறந்து போய் விட்டது. காற்று மணலோடு அவர் மீது வீசியது மட்டுமல்லாமல் அவரைத் தள்ளவும் ஆரம்பித்தது. அவர் கண்களை மூடிக் கொண்டார். உறுதியாக உட்கார்ந்திருக்க முயற்சி செய்தார். காற்றின் வேகம் ஓரளவு குறைந்தபோது மெல்லக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தபோது சுற்றுப்புறமே மாறி இருந்தது. முன்பு மேடான இடங்கள் இப்போது பள்ளமாகவும், பள்ளமாய் இருந்த இடங்கள் இப்போது மேடாகவும் இருந்தன. அவர் அமர்ந்திருந்த இடம் பள்ளமாகி இருந்தது. மறுபடியும் காற்று வேகமெடுத்தபோது தூரத்தில் காற்று மண்டலத்தின் நடுவே ஒரு ஆள் நின்று அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அதுதான் பக்கிரியோ..?

மணல்காற்றின் வேகத்தில் கண்களைத் தொடர்ந்து திறந்து வைத்திருக்க முடியவில்லை. மறுபடியும் அவர் கண்களை மூடிக் கொண்டார். காற்று குறைந்தபோது கண்களைத் திறந்தார். தூரத்தில் நின்றிருந்த ஆள் இப்போது அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார். பழைய சாயம் போன உடைகளை அந்த ஆள் அணிந்திருந்தார். வயது இன்னதென்று

இருவேறு உலகம்

தீர்மானிக்க முடியவில்லை. நடுத்தரத்திலிருந்து முதுமை வரை வயது எதுவுமாக இருக்கலாம்..

உருது கலந்த ஹிந்தியில் அந்த ஆள் பேசினார். குரல் கரகரப்பாய் இருந்தது. "உன் அம்மா இறந்து போய் ஏழு வருஷமாகிறது. இப்போதென்ன அவருக்கு வியாதி..?"

செந்தில்நாதன் திகைத்துப் போனார். உண்மையில் அவர் தாயார் இறந்து ஏழு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. இந்த ஆள் அந்தப் பக்கிரியாகவே இருக்க வேண்டும்..

அவர் ஹிந்தியிலேயே பதில் சொன்னார். "உங்களைப் பார்க்க வேண்டி இருந்தது. யாரும் அதற்கு உதவுவது மாதிரி தெரியவில்லை. உங்களைத் தெரிந்தவர் போல ஒருத்தர் வந்தார். உண்மையைச் சொல்ல முடியாத நிலை.. அதனால்தான் வாய்க்கு வந்த ஒரு பாசக்கதையைச் சொன்னேன்.."

அந்தப் பக்கிரி அவர் அருகில் உட்கார்ந்தார். சற்று முன் பெருங்காற்று வீசிய அறிகுறியே இல்லை. இப்போது இதமாய்க் காற்று வீசியது. ஆனால் அவர் உடல், ஆடையில் எல்லாம் மணல் படிந்திருந்தது. அதுதான் சற்று முன் ஒரு

என்.கணேசன்

பெருங்காற்று மணலோடு சேர்ந்து வீசியிருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரமாக இருந்தது.

அந்தப் பக்கிரி சொன்னார். "பாலைவனத்தை நீ எப்போதும் நம்பி விட முடியாது. ஒவ்வொரு நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரி இருக்கும். அழகாகவும் இருக்கும், ஆபத்தாகவும் இருக்கும்.."

செந்தில்நாதன் தலையசைத்தார்.

பக்கிரி கேட்டார். "எதற்காக என்னைப் பார்க்க வந்தாய்..?"

அவர் தாய் ஏழு வருஷங்களுக்கு முன் இறந்து போனது தெரியும்போது அவர் காண வந்திருக்கும் காரணம் இந்தப் பக்கிரிக்குத் தெரியாமல் போகுமா என்று நினைத்தாலும் செந்தில்நாதன் சொன்னார். "உங்களிடம் படித்த சக்தி வாய்ந்த ஒரு பழைய மாணவனைப் பற்றிக் கேட்க வந்தேன்.."

சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜி சொன்னதை வைத்து எதிரி இந்த ஆளிடம்தான் கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அனுமானத்தில் கேட்டுவிட்டு செந்தில்நாதன் பக்கிரியைக் கூர்ந்து பார்த்தார். அந்தப் பக்கிரி தெரியாதது போல் காட்டிக்

இருவேறு உலகம்

கொள்ளக்கூடும், யார் என்ன என்று கேட்கக்கூடும் என்று நினைத்தார். பக்கிரி அவர் எதிர்பாராதவிதமாக, "எதையும் நான் ஏன் உனக்குச் சொல்ல வேண்டும்..?" என்று கேட்டார்.

திடீரென்று இப்படிக் கேட்டதும் அதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் செந்தில்நாதன் விழித்தார். போலீஸ்காரனாகக் கேட்க வழியில்லை. பணம் ஏதாவது தருகிறேன் என்று ஆசை காட்டலாம் என்றால் அந்தப் பக்கிரி காசுக்குப் பெரிய மதிப்பு தருவது போல் தெரியவில்லை. அப்படித் தந்திருந்தால் அது இந்த ஆளின் உடையிலும், பாவனையிலும் தெரிந்திருக்கும்.. யோசித்தபோது சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜி எதிரிக்குச் சொல்லித்தர மறுத்த காரணம் நினைவுக்கு வந்தது..

"தகுதியில்லாத ஒருவனுக்கு ரகசியக் கலைகள் எல்லாம் கற்றுத் தந்திருக்கிறீர்கள். அவன் அதைக் கற்றுக் கொண்டு என்னென்னவோ வேண்டாத செயல்கள் எல்லாம் செய்வது போலத் தெரிகிறது. சட்டப்படி இல்லாவிட்டாலும் தர்மப்படி அதில் உங்களுக்கும் ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறதல்லவா..? அப்படி இருக்கையில் விசாரிக்க வருபவனிடம் விவரங்களைக் கூடச் சொல்ல மாட்டேன் என்பது என்ன நியாயம்..? அது

என்.கணேசன்

அந்தத் தப்புக்குக் கூட்டு நிற்பது போல் ஆகிவிடாதா..?" என்று செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

பக்கிரி கலகலவென்று சிரித்தார். "சதானந்தகிரி சொன்னதை வைத்துச் சொல்கிறாய் நீ. கெட்டிக்காரன்தான்.. நீ இப்படி யோசித்துப் பார். நான் கத்தி வியாபாரம் செய்பவன். என்னிடமிருந்து ஒருவன் கத்தி வாங்கிக் கொண்டு போய் இன்னொருவனைக் குத்திக் கொலை செய்து விட்டான் என்று வைத்துக் கொள். அதற்கு நான் எப்படிப் பொறுப்பாக முடியும்..? கத்தி விற்கக் கூடாத பொருள் அல்லவே.. என் கத்திகளை வாங்கிக் கொண்டு போய் எத்தனையோ பேர் காய்கறிகளை நறுக்கி சமைத்துப் போட்டு மற்றவர் பசியைப் போக்குகிறார்கள். அப்படி என்றால் வயிறு நிரம்பிய புண்ணியத்தில் எனக்கும் பங்கு இருக்குமா என்ன..?"

செந்தில்நாதன் உடனடியாகச் சொன்னார். "கத்தி விற்பவனுக்கு வாங்குபவன் கொலை செய்யக் கேட்கிறானா, இல்லை காய்கறி நறுக்கக் கேட்கிறானா என்று தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உங்களைப் போன்ற சக்தி வாய்ந்த ஆளுக்கு படிக்க வருபவனுடைய நோக்கம் தெரியாமல் போக வாய்ப்பே இல்லையே.."

இருவேறு உலகம்

பக்கிரி ஒன்றும் சொல்லாமல் ஆகாயத்தை வெறித்துப் பார்த்தார். பின் மெல்லச் சொன்னார். "மனிதனுடைய இதய ஆழத்தில் என்ன வைத்திருக்கிறான், அதை வைத்து அவன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்பதை அல்லா ஒருவரே அறிவார். கடந்த காலம் மட்டுமே எங்கள் பார்வைக்கு அகப்படுகிறது. எதிர்காலம் எங்கள் கருத்திற்குச் சிக்குவதில்லை.."

செந்தில்நாதன் அந்த வார்த்தைகளை யோசித்தபடி மௌனமாக இருந்தார். பக்கிரி மெல்லச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். "அவன் என்னிடம் படிக்க வந்தபோது உடனடியாக நான் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உன்னைப் போல்தான் அவனும் என்னைத் தேடி இங்கே வந்தான். அவன் வந்த நாளே நான் அவன் கண்ணில் தட்டுப்படவில்லை. இந்தப் பாலையனத்தில் மூன்று நாட்கள் எனக்காகக் காத்திருந்தான். ஒன்று வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டால் அவன் அது கிடைக்கும் வரை விட மாட்டான். பின்வாங்க மாட்டான். ஆசையை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டான். அவனைப் போன்ற ஒருவனை நான் என் வாழ்நாளில் பார்த்ததில்லை. அத்தனை மன உறுதி. அத்தனை பொறுமை. அத்தனை விடாமுயற்சி.. மூன்று நாட்களில் இந்தப்

என்.கணேசன்

பாலைவனத்தில் காத்திருந்தவனை மறுக்க ஏனோ மனம் வரவில்லை.. இந்த அளவு மன உறுதி இருக்கிற, ஆர்வம் இருக்கிற மாணவனும் ஒரு ஆசிரியனுக்குச் சுலபமாகக் கிடைத்து விடுவதில்லை. அதனால் நான் அவனை ஏற்றுக் கொண்டேன்.."

"அவன் அறிவு கூர்மையும் நான் இதுவரையில் எங்கும் பார்த்திருக்காதது. அவன் கற்பூரம் போல. உடனே பற்றிக் கொள்வான். படிக்கக் கிடைப்பதை முடிக்கும் வரை விட மாட்டான்.. அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க ஆரம்பித்தேன். கூடவே நானும் சிலதை அவனிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டேன்.. அவன் தினமும் அதிகமாக மூன்று மணி நேரம்தான் தூங்குவான். விழித்திருந்த சமயங்களில் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்ததைப் பயிற்சி செய்து கொண்டிருப்பான்.. கவனம் சிதறுவது என்பதே அவனுக்குக் கிடையாது. கவனச்சிதறலுக்கு அவன் மனதில் அனுமதி இல்லை என்பது போல் தோன்றும்.. அந்த அளவு கட்டுப்பாட்டுடன், விடாமுயற்சியுடன், நான் இதுவரை கண்டிராத அறிவுடன் அவன் கற்றுக் கொண்டான். நான் பதினைந்து வருஷங்களில் கற்றுக் கொண்டதை அவன் மூன்றே வருஷங்களில் கற்றுக் கொண்டான்.."

இருவேறு உலகம்

சொல்லும் போதே இப்போதும் பக்கிரியின் குரலில்
பிரமிப்பு தெரிந்தது. செந்தில்நாதனையும் அந்தப் பிரமிப்பு
தொற்றிக் கொண்டது. இப்படியும் ஒருவனா என்று வியந்தார்.

"நீங்கள் அவனுக்கு என்னவெல்லாம் கற்றுக்
கொடுத்தீர்கள்..?" என்று செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

அத்தியாயம் 80

"எல்லா சக்திகளுக்கும் மூலமான அறிவு ஒன்றுதான்.

அது ஒவ்வொருவனிடமும் ஆழமாகப் புதைந்திருக்கிறது. அதைக் கற்றுக் கொண்டால் மற்ற எல்லாமே சுலபமாகக் கற்றுக் கொண்டு விடலாம். ஒவ்வொன்றுக்கும் தேவைப்பட்ட சில கூட்டல்கள், சில கழித்தல்கள் மட்டுமே செய்து கொண்டால் போதும். அந்த மூல அறிவு மனதிற்குப் புரிய வேண்டும்.. மனதில் பதிய வேண்டும். பின் மற்றதெல்லாம் சுலபமே. என்னிடம் அவன் அந்த மூலத்தைக் கற்றுக் கொண்டான். நான் அறிந்த மற்ற சில வித்தைகளைக் கூடக் கற்றுக் கொண்டான். இனி என்னிடம் கற்றுக் கொள்ள ஒன்றுமேயில்லை என்ற நிலைமை வந்தபோது போய் விட்டான்.." பக்கிரியின் வார்த்தைகளை அந்தப் பாலைவனமே லயித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது போல் சிறிது நேரம் காற்றே இல்லை..

செந்தில்நாதனுக்கு அந்தப் பக்கிரி சொன்னதெல்லாம் புரிகிற மாதிரியும் இருந்தது. புரியாத புதிர் மாதிரியும்

இருவேறு உலகம்

இருந்தது. க்ரிஷே நேரில் வந்திருந்தால் கச்சிதமாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பான் போலத் தோன்றியது.

"அவனை மறுபடி எத்தனை தடவை சந்தித்திருக்கிறீர்கள்..?" செந்தில்நாதன் கேட்டார்.

"அவனைப் பிறகு ஒரு தடவை கூடப் பார்க்கவில்லை.. ஆனால் அவன் வேறு சில கூடுதல் சக்திகள் தேடி வேறு குருக்களையும் சென்று பார்த்தான் என்று கேள்வி. சரியாகத் தெரியவில்லை.."

"நடந்து முடிந்ததை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று சொன்னீர்களே. பின் ஏன் இங்கிருந்து போன பின் அவனைப் பற்றித் தெரியவில்லை என்கிறீர்கள்.."

"சக்தி வாய்ந்தவர்கள் தங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்றால் மறைத்துக் கொள்ள முடியும். அவன் அந்தக் கலையில் கைதேர்ந்த நிபுணனாகி விட்டான். அதனால் நான் பலமுறை ஆர்வத்தில் அவனை அறிய முற்பட்டபோது என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.. இப்போது அவனிடம் நான்தான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவு உயர்ந்து விட்டான்.."

என்.கணேசன்

"அவனிடம் அப்படிச் கற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறீர்களா..?" செந்தில்நாதனுக்குக் கேட்கத் தோன்றியது.

"இல்லை. ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்னேன். அவ்வளவுதான். வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டத்தில் எல்லாமே போதும் என்று தோன்ற ஆரம்பித்து விடுகிறது. அமைதி தவிர வேறெதுவும் வேண்டாம், வேறெதிலும் அர்த்தமில்லை என்று புரிய ஆரம்பித்து விடுகிறது. அந்த ஒரு கட்டத்துக்கு வந்து விட்டேன்.. அல்லா என்னை அழைத்தால் சந்தோஷமாகப் போய் விடுவேன்.."

பக்கிரி மனமார்ச் சொன்னது போல் இருந்தது. செந்தில்நாதன் கேட்டார். "உங்களிடமிருந்து போன பின் யாரிடம் என்ன கற்றுக் கொண்டான் என்ற யூகமாவது உங்களுக்கு இருக்கிறதா..?"

"இல்லை போலீஸ்காரனே.. எனக்குத் தெரிந்து உன்னிடம் சொல்ல இனி ஒன்றும் இல்லை. போய் விடு.."

கடுமையாகக் காற்று மணலுடன் சேர்ந்து வீச ஆரம்பித்தது. செந்தில்நாதன் கண்களை மூடிக் கொண்டார். காற்று நின்று அவர் கண்களைத் திறந்தபோது அந்தப் பக்கிரியைக் காணவில்லை. அவர் போய்விட்டிருந்தார்.

இருவேறு உலகம்

தனிமையில், எந்த வெளித்தொடர்பும் இல்லாத போதே மனதை நிறுத்த வேண்டிய உண்மையில் நிலையாக நிறுத்த முடிவதில்லை. இப்படி இருக்கையில் அறையை விட்டு வெளி வந்து முதலில் வீட்டாருடன் இருக்கும்போது அதை சாதித்துக் காட்டு, பின் கல்லூரிக்குப் போய் எல்லோருடனும் இருக்கும்போது அதைச் சாதித்துக் காட்டு என்று மாஸ்டர் சொன்னது க்ரிஷுக்கு குன்றேறி நின்று சந்தோஷப்பட்டவனை மலையேறிக் காட்டு என்று சவால் விட்டது போல் இருந்தது.

வீட்டுக்கு வந்தவன் அறைக்குப் போகாமல் ஹாலில் அமர்ந்தான். அம்மா உதய்யிடம் அவன் அறையில் பேசியது காதில் கேட்டது.

"ஏண்டா உனக்கு எதாவது பொண்ணைப் பிடிச்சிருக்கா..? அப்படி இருந்தா வெளிப்படையா சொல்லு.."

"உட்காரு சொல்றேன்.." என்றான் உதய். அவன் அம்மா வாயைக் கிளறப் போகிறான் என்று அர்த்தம். க்ரிஷு புன்னகைத்தான்.

என்.கணேசன்

"புடிச்ச பொண்ண சொல்றதுக்கு நானேண்டா உட்காரணும்.." என்றபடியே பத்மாவதி உட்கார்ந்தாள்.

"எனக்கு சில நேரத்துல சில பொண்ணுகளப் புடிக்குது. என்ன பண்ணலாம்..?"

"அதுக்கு வெளக்குமாத்தால நாலு சாத்து சாத்துனா சரியாயிடும்.." என்றாள் பத்மாவதி. சத்தமில்லாமல் சிரித்தான் க்ரிஷ்.

"சும்மா கோவிச்சுக்காதம்மா. உண்மையச் சொன்னா தப்பா..?" உதய் கேட்டான்.

"நீ யாரையாவது காதலிக்கிறாயான்னு கேட்டேண்டா தடியா..?"

"அதுக்கு உன் சின்னப் பையன் கிட்ட போய் ட்யூஷன் எடுத்துக்கலாம்னு பாக்கறேன்.."

"அவன் என்னடா ஜெமினி கணேசனா. அவன்கிட்ட போய் அதுல ட்யூஷன் எடுத்துக்கறதுக்கு.."

அதற்கு மேல் அங்கே உட்கார முடியவில்லை. க்ரிஷ் தன்னறைக்கு ஓடிப் போய் விட்டான். வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

இருவேறு உலகம்

கூடவே கொஞ்சம் உதய் மேல் கோபமும் வந்தது. அவன் காதலிப்பதை உதய் அறிக்கை விட்டுச் சொல்லாததுதான் பாக்கி. விவஸ்தை கெட்டவன்..

திடீரென்று மாஸ்டர் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. "ரெண்டு நிமிஷம் பேசின பிறகு மனசைத் திரும்ப அமைதிப்படுத்த ரெண்டு மணி நேரம் தேவைப்படுதுன்னா முதல் பாடத்துல நீ ஜெயிச்சதா சொல்ல முடியாது க்ரிஷ்.." இப்போதும் விட்டால் மனம் ஹரிணி, உதய், அம்மான்னு யோசித்துக் கொண்டே போகும். அதுவாக அலுத்துப் போகும்போது மனதைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதில் அர்த்தமில்லை.. உடனடியாக மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்ததை எல்லாம் நினைவுபடுத்தி மறுபடி மனதைத் திரும்பக் கொண்டு வந்து நிலை நிறுத்தினான். மனம் மறுபடி அமைதியான சக்தியைத் திரும்பப் பெற ஆரம்பித்தது. மறுபடி அறையை விட்டு வெளியே வந்தான். மாஸ்டரிடம் சொல்லும்போது மனதை இந்த முறை பத்து நிமிஷத்தில் திரும்பக் கொண்டு வந்து விட்டதாய்ச் சொல்ல வேண்டும். நூற்றி இருபது நிமிஷங்களில் இருந்து பத்து நிமிஷங்களுக்கு வந்தது பெரிய விஷயமல்லவா..? சொன்னால் அறைக்குப் போய் அப்படிக் கொண்டு வந்தது தவறென்று சொல்வாரோ..?

இஸ்ரோ பெண் விஞ்ஞானி உமா நாயக்கை டைரக்டர் அவசரமாக புனேவுக்கு வரச் சொல்லி இருந்தார். அவள் பரபரப்புடன் மாஸ்டருக்குப் ஃபோனில் தெரிவித்து விட்டுப் போனாள். "பெரும்பாலும் அந்த ஏலியன் சமாச்சாரமாகத்தான் இருக்கும் மாஸ்டர். கிடைக்கிறது புதுத் தகவலாய் இருந்தா நான் அங்கிருந்தே ஃபோன் செஞ்சு சொல்றேன்.."

புனே அலுவலகத்திற்குப் போனபோது டைரக்டர் முன் புதுடெல்லி உயரதிகாரியும் அமர்ந்திருந்தான். டைரக்டர் அவளை அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

"சார் இவங்கதான் இந்தப் ப்ராஜெக்டோட முக்கியமான விஞ்ஞானி உமா நாயக். உமா, சார்தான் இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டுக்கு அரசாங்க தரப்பு பிரதிநிதி. சார் கிட்டதான் நாம எல்லாத்தையும் ரிப்போர்ட் பண்ணோம்.."

உமா நாயக் வணக்கம் தெரிவித்தாள். புதுடெல்லி உயரதிகாரி வேண்டா வெறுப்பாக தலையசைத்தான். அவனுக்கு அந்த டைரக்டர் அவளுக்காக இத்தனை நேரம் காக்க வைத்ததில் எரிச்சல். முக்கியமான தகவல்

இருவேறு உலகம்

கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்து வரவழைத்த டைரக்டர், "அஞ்சே நிமிஷத்தில் எங்க முக்கிய விஞ்ஞானியும் வந்துடுவாங்க. அவங்க வந்தவுடனேயே சொல்றேனே. இல்லாட்டி ரெண்டு தடவை சொல்ல வேண்டி வரும்.." என்று சொல்லி விட்டிருந்தார். அவள் வருவதற்கோ பதினைந்து நிமிஷம் ஆகியது. அவனுக்குக் காத்திருப்பது கஷ்டமாக இருந்தது. மறுபடியும் அவனை யாரோ ஆக்கிரமித்து அவனுக்குள் புகுந்து விட்டது போன்ற உணர்வு அவனுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. ஏன் அடிக்கடி இப்படி ஆகிறது என்று அவனால் ஊகிக்க முடியவில்லை. எல்லாம் டெல்லி சர்ச்சில் ஆரம்பித்த உணர்வு. ஒரு வேளை மனோவியாதியோ என்று சந்தேகித்தான்..

தன் சக்தி மூலம் அவனை ஆக்கிரமித்திருந்த மர்ம மனிதனுக்கு அவன் எண்ண ஓட்டம் வேடிக்கையாக இருந்தது. அவன் மூலம் அந்த டைரக்டர் முக்கியமாக என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதை அறிய அவனும் ஆவலாய் இருந்தான்.

அத்தியாயம் 81

இஸ்ரோ டைரக்டர் பெரும் உற்சாகத்துடன் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

"நம்ம ஆராய்ச்சில முக்கியமான புகைப்படங்கள் கருப்படிச்சு தெளிவில்லாமல் போனது நமக்குப் பெரிய பின்னடைவுன்னாலும் அந்தக் கருப்புப் பறவையோட சில புகைப்படங்களாவது கிடைச்சிருக்கிறது நம்ம பாக்கியம்னுதான் சொல்லணும். க்ரிஷ் சாகாததையும் நம்ம அதிர்ஷ்டம்னு நாம சேர்த்துக்கலாம். ஏன்னா அவன் இப்ப எதுவும் சொல்லாட்டியும் எதிர்காலத்துலயாவது கண்டிப்பா தன்னோட அனுபவத்தை வெளியே சொல்லாம இருக்க மாட்டான். அவனை மாதிரி ஒரு ஜீனியஸ், விஞ்ஞான வளர்ச்சில ஈடுபாடு இருக்கிறவன், நாட்டுப்பற்று இருக்கிறவன், நம்ம நாட்டுல நடந்துகிட்டிருக்கிற ஒரு முக்கியமான ஆராய்ச்சிக்குத் தேவைப்படற தகவல்களை நிச்சயம் மறைச்சு வைக்க மாட்டான்னு நினைக்கிறேன். நம்ம இந்த ஆராய்ச்சி வெற்றிகரமா முடிஞ்சா உலக அளவுல இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சி சிறப்பா பேசப்படும்னு நினைக்கிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

உமா நாயக் அவர் பேசுவதைக் கூர்ந்து கவனித்தபடி தலையாட்டினாள். புதுடெல்லி உயரதிகாரிக்கு அரசியல்வாதி மாதிரி ஜவ்வாக இழுக்கும் அந்தப் பேச்சு காதில் நாராசமாக விழுந்து கொண்டிருந்தது. 'அந்த முக்கியத் தகவலை முதலில் சொல்லடா..' என்று மனதிற்குள் கத்தினான். வயிற்றுப் போக்கால் அவஸ்தைப்படுபவன் போல அமர்ந்திருந்த அந்த அதிகாரிக்கு இந்த ஆராய்ச்சியில் உண்மையான ஈடுபாடு இருப்பது போலத் தெரியவில்லை என்பதால் டைரக்டர் முதல் சில வினாடிகளிலேயே அவனைப் பார்த்துப் பேசுவதை நிறுத்தி விட்டிருந்தார். அதனால் அவனுடைய கடுமையான முகபாவத்தை அவர் கவனிக்கவில்லை. ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த உமா நாயக்கிடம் அவர் உற்சாகத்துடன் தொடர்ந்து சொன்னார்.

"அந்தக் கருப்புப் பறவையோட படங்களை ஒரு தனிக்குழு தீவிரமா ஆராய்ச்சி செய்துட்டிருக்காங்க. ஒரு வாரத்துக்குள்ளே ஒரு முடிவை எட்டுவாங்கன்னு எதிர்பாக்கிறேன். இந்த நிலையில நாசால இருக்கிற நம்ம விஞ்ஞானி ஒருத்தர் கிட்ட நம்ம ஆராய்ச்சி பத்தி எதுவும் சொல்லாம, சமீப காலங்கள்ல பூமில் வித்தியாசமான ஊடுருவல் அல்லது மாற்றங்கள்னு சொல்லக்கூடிய வகையில்

என்.கணேசன்

ஏதாவது தகவல் கிடைச்சிருக்கான்னு கேட்டேன். அப்ப அவர், கடந்த நாலஞ்சு மாசமா அமேஸான் காடுகள் பகுதிகள்ல தொடர்ச்சியாகவும், தென்னிந்தியப் பகுதில அமாவாசை நாட்களில் மட்டுமாகவும் அபூர்வமான சக்தி அலைகளை உணர முடிஞ்சதுன்னும் தெரிவிச்சார்.."

மர்ம மனிதன் உடனே புதுடெல்லி உயரதிகாரி மனதில் கட்டளையிட்டுக் கேட்க வைத்தான்.

"அந்த அபூர்வ சக்தி அலைகள் பற்றின முழு விவரங்களையும் கேட்டீங்களா..?"

பேசியது அவன் வாய்தான் என்றாலும் புதுடெல்லி உயரதிகாரிக்கு அந்தக் கேள்வி அவன் கேட்டதல்ல என்று ஏனோ தோன்றியது. என்ன நடக்கிறது..?

டைரக்டர் வேறு வழியில்லாமல் அவன் பக்கம் திரும்பினார். "கேட்டேன். அவர்கள் அந்த அலைகளின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முடிந்தவுடன் கண்டிப்பாகப் பகிர்ந்து கொள்வதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்.. நான் அழைத்தது எதற்காக என்றால் புகைப்படங்கள் மூலமாக நாம் தவற விட்டதையும் அந்த

இருவேறு உலகம்

அலைகள் ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்று சொல்லத்தான்.."

‘இதெல்லாம் ஒரு முக்கியத்தகவலாடா..?’ என்று புதுடெல்லி உயரதிகாரி நினைத்தாலும் மர்ம மனிதன் டைரக்டரின் வார்த்தைகளில் திருப்தி அடைந்தான். டைரக்டர் புத்திசாலிதான். சரியான பாதையிலேயே போகிறார்.. இதிலிருந்து அறியப்போகும் தகவல்கள் அவனுக்கு மிக உபயோகமாகவே இருக்கும்..

செந்தில்நாதன் சொன்னதை எல்லாம் ஸ்வாரஸ்யத்துடன் க்ரிஷ் கேட்டுக் கொண்டான். எதிரி அவனை நிறையவே பிரமிக்க வைத்தான்.

‘என்ன மனிதனவன்..?’

"ஒன்று வேண்டும் என்று தீர்மானித்து விட்டால் அவன் அது கிடைக்கும் வரை விட மாட்டான். பின்வாங்க மாட்டான். ஆசையை மாற்றிக் கொள்ள மாட்டான்.. அத்தனை மன உறுதி. அத்தனை பொறுமை. அத்தனை விடாமுயற்சி..

என்.கணேசன்

விழித்திருந்த சமயங்களில் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்ததைப் பயிற்சி செய்து கொண்டிருப்பான்.. கவனம் சிதறுவது என்பதே அவனுக்குக் கிடையாது. கவனச்சிதறலுக்கு அவன் மனதில் அனுமதி இல்லை என்பது போல் தோன்றும்.. அந்த அளவு கட்டுப்பாட்டுடன், விடாமுயற்சியுடன், இதுவரை கண்டிராத அறிவுடன் அவன் கற்றுக் கொண்டான்.."

சாதாரண இலக்கிலிருந்து சரித்திரம் படைக்கும் இலக்குவரை நிச்சயமாய் சென்றடைய இதல்லவா தேவையான மனநிலையும், முயற்சியும்..? எடுத்துக் கொண்ட இலக்கில் எப்படி முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று எதிரி அழகாய் பாடம் எடுப்பதாய் மனம் சொன்னது. இப்படி எல்லாம் திடமாக முன்னேறியவனை இதை விடக்குறைந்த விதத்தில் ஜெயித்து விட முடியாது என்பது க்ரிஷாக்குப் புரிந்தது. அந்தப் பக்கிரி பதினைந்து வருஷங்களில் கற்றுக் கொண்டதை அவன் மூன்றே வருஷங்களில் கற்றுக் கொண்டான் என்ற தகவல் வேகமாய் இலக்கை அடைய விரும்பும் அவனுக்குச் சரியான நேரத்தில் கிடைத்திருக்கும் அருமையான அறிவுரை இது என அடையாளம் காட்டியது. அந்த வழியையே பின்பற்றியாக வேண்டும் என்று க்ரிஷ மனதில் உறுதி எடுத்துக் கொண்டான்.

இருவேறு உலகம்

எதிரியின் ஒரே ஒரு பழக்கம் மட்டும் பின்பற்றுவது மிகவும் கஷ்டம் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. 'அவன் தினமும் அதிகமாக மூன்று மணி நேரம்தான் தூங்குவான்.' அது முடியும் என்று க்ரிஷ்ணுக்குத் தோன்றவில்லை. க்ரிஷ் எதிரியைப் பற்றி நிறைய யோசித்தான். கேள்விப் பட்டதிலிருந்து எதிரியை உருவகப்படுத்திப் பார்த்தான். எதிரியின் மூளை போகும் போக்கு புரிய ஆரம்பித்தது. ஆனால் அழிவுக்கு அழைத்துச் செல்லும் அவன் மனம் பற்றித்தான் அவனுக்குப் புரியவில்லை. சிறிது யோசித்து விட்டு க்ரிஷ் தன் மனதை எதிரியிடமிருந்து திருப்பி மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்த பாடத்தின் பக்கம் திருப்பினான்.

இரவு சாப்பாட்டின் போதும் உதய்யும், கமலக்கண்ணனும் அரசியல் நிலைமை பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது பழைய வழக்கப்படி சீக்கிரமாகச் சாப்பிட்டு விட்டு எழுந்து போய் விடாமல் அங்கேயே அமர்ந்திருந்தான். பத்மாவதி ஒரு கட்டத்தில் கணவரை இடைமறித்தாள்.

"அரசியல் பேசினது போதும். இவனுக்கு ஒரு நல்ல பெண்ணா பார்க்கணும். நாலு இடத்துல சொல்லி வைங்க. அரசியல்ல மசமசன்னு இருக்கற மாதிரி இதுலயும் இருந்துடாதீங்க.."

என்.கணேசன்

அவர் மனைவியை முறைத்தார். "அரசியல்ல மசமசன்னு இருக்கறதா யார் சொன்னது..?"

பத்மாவதி சிறிதும் தயங்காமல் உதய்யைக் கைகாட்டி சொன்னாள். "இவன்தான். சரியா இருந்திருந்தா இன்னேரம் நீங்க முதலமைச்சர் ஆயிருப்பீங்களாம்.."

கமலக்கண்ணன் கோபப்பார்வையை மூத்த மகன் மீது திருப்பினார். உதய் தம்பியிடம் முணுமுணுத்தான்.

"கிழவி கவுத்துடுச்சு பார்த்தியா..?"

பத்மாவதி மகனை முறைத்தாள்.

"என்ன சொன்னே..? கிழவியா..?"

"உனக்கு வர வரக் காது கேட்கறதில்லை.. குளவி மாதிரி இங்கே ஏதோ சுத்திச்சே பார்த்தியான்னு இவனைக் கேட்டேன்.." என்று உதய் சமாளித்து தம்பியிடம் கண்ணடித்தான்.

பத்மாவதி சந்தேகத்துடன் மூத்த மகனைப் பார்த்தாள். சிரித்து விடாமல் அண்ணனைக் காப்பாற்றிய க்ரிஷ் எல்லோரும் சாப்பிட்டு முடிக்கும் வரை பேச்சில்

இருவேறு உலகம்

இடையிடையே கலந்து கொண்டபடி அமர்ந்திருந்தான். அன்று முழுவதும் மாஸ்டர் சொல்லி இருந்த உணர்வை ஓரளவு அவனுக்குத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. பிரபஞ்ச சக்தியில் ஒரு பங்கு என்கிற சிந்தனை ஒரு வாசகமாக எந்திரத்தனமாக மனதில் தங்கி விடாமல் இருக்க வேண்டும் என்றும் அப்படிச் சீக்கிரமாக நிகழ ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள் அதிகம் என்றும் மாஸ்டர் முன்பே அவனை எச்சரித்திருந்தார். அப்படியே உணர்வு நிலையிலிருந்து வெற்று வாசக நிலைக்கு மனம் செல்ல ஆரம்பித்த போதெல்லாம் உடனடியாக அதை உணர்ந்து உணர்வு நிலைக்குக் கொண்டு போகும் முயற்சியில் வீட்டுச் சூழலில் அவனால் ஓரளவு வெற்றி பெற முடிந்தது. உயர் பிரபஞ்ச சக்தியின் உயிர்த்துளி க்ரிஷ் என்ற கதாபாத்திரமாக தன் வேலையைக் கச்சிதமாகச் செய்வது போன்ற உணர்வு எல்லாவற்றிற்கும் பின்னணியாக இருக்க ஆரம்பித்தது.

செந்தில்நாதன் மாஸ்டர் சொல்லியிருந்த ரிஷிகேஷ் ஆஸ்ரமத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். மாஸ்டரின் குருவும் ரிஷிகேஷைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் இந்த

என்.கணேசன்

ஆஸ்ரமத்தில் எதிரி படித்திருந்தால் அது மாஸ்டரின் கவனத்திற்கு வந்திருக்காமல் இருக்காது என்பதால் ஆரம்பத்தில் அங்கு செல்வதைத் தவிர்க்கத்தான் நினைத்தார். ஆனால் மாஸ்டர் மீதே முழு சந்தேகமும் அவருக்கு நீங்கி விடவில்லை. அந்த மலைக்கு அவர் சென்றபோது காரில் வந்துத் திரும்பிச் சென்ற ஆள் மாஸ்டர்தான் என்பதை அவர் இப்போதும் நம்பினார். மாஸ்டர் சொன்னது போல் அந்த "போலீஸ் புத்தி" போய் விடவில்லை..

இயற்கை எழில் சூழ அமைந்திருந்த அந்த ரிஷிகேஷ் ஆஸ்ரமத்தின் வயதான குரு செந்தில்நாதன் யாரை விசாரிக்கிறார் என்பதை முதலில் பல கேள்விகள் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டு திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்.

"நீங்கள் கூடுதல் விவரம் தெரியணும்னா இந்த மாதிரி ஆஸ்ரமங்கள்ல தேடறது வீண். அந்த ஆள் பல அமானுஷ்ய சக்திகளைப் படைச்சவனாவும், பயன்படுத்தறவனாகவும் இருந்தா அது தர்மமுறைப்படி நடக்கிற ஆஸ்ரமங்கள்ல இருந்து கத்துகிட்டதா இருக்க வாய்ப்பேயில்லை. 'ப்ளேக் மேஜிக்'னு சொல்றாங்களே அந்த மாதிரி விஷயங்களைச் சொல்லித் தர்ற இடங்களா பார்த்துப் போய் விசாரிங்க.."

இருவேறு உலகம்

அவர் சொன்னது உண்மையாகவே தோன்ற,
செந்தில்நாதன் பெரிய கும்பிடு போட்டு எழுந்தார்.

அத்தியாயம் 82

மறுநாள் க்ரிஷ் கண்விழித்தபோது உடல் மிக லேசாக இருப்பது போல் உணர்ந்தான். மனமும் எந்தச் சிந்தனை ஓட்டமும் இல்லாமல் மிக நிசப்தமாக இருந்தது. படுக்கையில் இருந்து எழுந்தபோது மிகக் குறைந்த அளவு சக்தியே அதற்குத் தேவைப்பட்டது போல் இருந்தது. இதெல்லாம் அவனுக்குப் புது அனுபவங்கள். எழுந்து அமர்ந்தவன் இன்று என்னவெல்லாம் செய்யப் போகிறோம், ஒவ்வொன்றையும் எப்படிக் கையாளப் போகிறோம் என்பதை எல்லாம் மனதில் ஒரு பட்டியல் போட்டுக் கொண்டான். இன்று அவன் கல்லூரிக்குப் போகப் போகிறான். வீட்டுக்குள் சாதித்ததை அவன் வெளியேயும் சாதிக்கப் போகிறான். சாதிப்பான். மனதில் எதிரியின் குணாதிசயங்கள் நினைவுக்கு வந்தன. முகம் தெரியாத அந்த எதிரியே கற்றலில் அவனுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக மாறினான்.

மணல் கடிகாரத்தில் ஒவ்வொரு துகளாக அவசரமில்லாமல் மேல் குடுவையிலிருந்து கீழ்க் குடுவைக்கு ஒரே சீரான வேகத்தில் விழுந்து கொண்டு இருப்பது போல்

இருவேறு உலகம்

அவன் வேலைகள் எல்லாம் ஒரே சீரான வேகத்தில் நடக்க ஆரம்பித்தன. எல்லாவற்றிலும் கவனமாய் விழிப்புணர்வாய் இருந்தான். செய்ய வேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் செய்தான். ஆனால் எதிலுமே அனாவசியமாய் சில கூடிணங்கள் கூடக் கூடுதலாய் தங்கி விடவில்லை. ஒரு வித தாள லயத்தோடு வாழ்வது அவனுக்குப் புது அனுபவம். ஆனால் அது அன்று நிகழ்ந்தது.

கல்லூரியில் முதல் ஆளாக மணீஷைப் பார்த்தான். மணீஷ் ஒரு எந்திரம் போல எங்கேயோ வெறித்துப் பார்த்தபடி ஒரு சிமெண்ட் பெஞ்சின் மீது அமர்ந்திருந்தான். க்ரிஷ் அவனருகே போய் அவன் தோளில் தட்டிப் புன்னகைத்து விட்டுப் போனான். க்ரிஷிடம் எதோ ஒரு கூடுதல் உற்சாகத்தைக் கவனித்த மணீஷ் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கூர்ந்து பார்த்ததில் க்ரிஷிடம் கூடுதலாய் துடிப்பும், வேறு ஏதோ ஒன்றும் சேர்ந்திருப்பதாய்த் தோன்றியது. நாளுக்கு நாள் அவன் எதை எல்லாம் சிறிது சிறிதாக இழந்து வருகிறானோ அதை எல்லாம் க்ரிஷ் அதிகமாகப் பெற்றுக் கொண்டே போவதாக மணீஷுக்குத் தோன்றியது. இறைவன் ஏன் இப்படித் தன் படைப்புகளிலேயே

என்.கணேசன்

பாரபட்சம் காட்டுகிறான் என்ற அவன் கேள்விக்கு நீண்ட நேரம் யோசித்தும் அவனுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை..

க்ரிஷ் தூரத்தில் ஹரிணியைப் பார்த்தான். இத்தனை நேரம் தாக்குப் பிடித்த ஒன்று அவளருகே வந்தால் போய் விடுமோ என்றச் சின்ன பயம் எட்டிப் பார்த்தது. ஆனால் தவிர்ப்பது என்பது தோல்வியை ஒப்புக் கொள்வது போலவே அல்லவா என்றும் தோன்றியது. அவள் என்றுமே அவன் வாழ்க்கையில் ஒரு அங்கம்தான். அவன் வாழ்வோடு நிரந்தரமாகப் பின்னிப் பிணையப் போகிறவள். சற்று முன் இதுவரை தாக்குப்பிடிக்க முடிந்த ஒன்று இப்போது முடியாமல் போய்விடுமோ என்று அவன் பயப்பட்டதற்குக் காரணம் அவள் சீண்டினால் இசைந்து விடுவோமோ என்ற எண்ணம்தான் என்பது புரிந்தது. எதற்கும் உகந்த காலங்கள் இருக்கவே இருக்கின்றன, சில காலங்களில் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிப்பது மறுத்து விடுவதென்பது அல்ல, பொறுத்திருப்பதற்கான அடையாளம் என்பதை அவளுக்குப் புரிய வைக்க முடியும் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அவன் ஒரு இறை துளியென்றால், அவளும் ஒரு இறை துளியே.. அவளும் தரம் தாழ்ந்தவளோ, கட்டுப்பாடு இல்லாதவளோ அல்ல.. அவள் அவனைக் கவனிக்காமல்

இருவேறு உலகம்

கல்லூரி அண்டெண்டர் பையனிடம் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். க்ரிஷ் அவளை நோக்கி இயல்பாகவே நடந்தான்.

அவனைப் பார்த்தவுடன் முகம் பிரகாசித்தவள் திரும்பவும் அந்தப் பையனிடம் திரும்பி சுருக்கமாக எதையோ சொல்லித் தலையசைத்து அனுப்பி விட்டாள். க்ரிஷ் அருகில் வந்தவுடன் சொன்னாள். "இந்தப் பையன் டிகிரில ஒரு பேப்பர் அரியர்ஸ் வச்சிருக்கானாம். கணக்கு வராதுங்கன்னான். முனு தடவை எழுதியும் போயிடுச்சாம். கடைசி வரைக்கும் அட்டெண்டராகவே இருந்துடறது கேவலம்டா. இந்தத் தடவை பணம் கட்டுடா. நான் உனக்குச் சொல்லித்தர்றேன். உன்னைப் பாஸ் பண்ண வைக்க வேண்டியது என் பொறுப்புடான்னு சொன்னேன்.."

க்ரிஷ் பெருமிதத்துடன் புன்னகைத்தான். இதுதான் அவன் ஹரிணி..! ஹரிணி அவனைப் பார்த்துக் கண்ணடித்தபடி சொன்னாள். "க்ரிஷ் இன்னைக்கு என் கண்ணுக்கு நீ கூடுதல் அழகாய் தெரியறாய்.."

பயந்தபடியே சீண்டுகிறாள்.. க்ரிஷ் சீண்டலில் இருந்து அவளை சீரியஸாக மாற்ற வழி யோசித்தான். கூடினத்தில்

என்.கணேசன்

எதிரி நினைவுக்கு வந்தான். க்ரிஷ் மிக இயல்பாக அலைபாயாமல் சொன்னான்.

"தேங்க்ஸ். உன் கிட்ட ஒரு ஆளைப் பத்தி நான் சொல்றேன். நீ என்ன நினைக்கிறாய்னு சொல்லேன்.. அவன் பல அமானுஷ்ய சக்திகள் படைச்சவன்.." என்று ஆரம்பித்து மௌண்ட் அபுவின் சதானந்தகிரி சொன்னதையும், தார்ப்பாலைவனத்தின் பக்கிரி சொன்னதையும் விவரிக்க ஆரம்பித்தான்.

அறிவுத் தாகம் அதிகமிருந்த ஹரிணிக்கு வித்தியாசமான மேதைகள் மீது எப்போதுமே ஆர்வமும், பிரமிப்பும் உண்டு. அவன் சொல்ல ஆரம்பித்தவுடன் எல்லாவற்றையும் மறந்து ஆர்வத்துடன் கேட்க ஆரம்பித்தான். அவன் முடித்தபோது அவள் முகம் பெருவியப்பைக் காண்பித்தது.

"ஏய்.. நிஜமாவே ஒருத்தன் இப்படி இருக்கிறானா, இல்லை கதை விடறியா..?"

"சத்தியமா இருக்கிறான். அவன் என்னை எதிரியா நினைக்கிறான்.."

இருவேறு உலகம்

"உன்னையெல்லாம் எதிரியாய் நினைக்கிறவன் மனுஷனே கிடையாது.." என்று காட்டமாய் ஹரிணி சொன்னாள்.

"இவனும் மனுஷனாத் தெரியலை.." க்ரிஷ் புன்னகையோடு சொன்னான்.

ஹரிணி முகத்தில் கவலை படர ஆரம்பித்தது. இத்தனை பலம் வாய்ந்த ஒரு மனிதனிடம் க்ரிஷ் தாக்குப் பிடிக்க முடியுமா என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. அதை வாய்விட்டு அவள் சொன்னாள்.

க்ரிஷ் சொன்னான். "அவனுக்கு இருக்கிற பெரிய பலவீனத்தை நான் உனக்குச் சொல்லலையே. அதனால்தான் பயப்படறே. அவன் பக்கம் தர்மம் நியாயம் இல்லை.. அதனால் கடவுளும் அவன் பக்கம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. கடவுள் கூட இல்லாதவன் எத்தனை பலசாலியானாலும் சரி ஆழத்தில் பலவீனமானவனே.."

கலிகாலத்தில் வாழ்பவள் அவள். அவளுக்கு அவன் சொல்வதை முழுவதுமாக நம்பிவிட முடியவில்லை..

செந்தில்நாதனின் அடுத்த தேடல் ப்ளாக் மேஜிக், மாந்திரிகம் ஆகியவற்றைக் கற்றுத்தரும் மந்திரவாதிகளைப் பற்றியதாக இருந்தது. அவருடைய நண்பர் ஒருவர் டெல்லியில் சி.பி.ஐயில் இருந்தார். அவருடைய நண்பர் ஒருவர் திஹார் ஜெயிலின் வார்டனாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். குற்றவாளிகள் பெரும்பாலோருடைய வரலாறு அந்த ஜெயில் வார்டனுக்கு அத்துபடியானதால் அவர் ஐந்து பேருடைய முகவரிகளைக் கொடுத்து, "இவனுக்குத் தெரியாத மந்திரவாதி இருக்க முடியாது.." என்று உறுதியாகச் சொன்னார். அந்த ஐந்து குற்றவாளிகளில் ஒருவன் சமீபத்தில் மரணமடைந்திருந்தான். மீதமுள்ளவர்களில் இருவர் இப்போது வேறு வழக்குகளில் கைதாகி தூரத்துச் சிறைகளில் இருந்தார்கள். மீதமுள்ள இருவருமே இமயமலையில் இருக்கும் ஒரு மந்திரவாதியைச் சொன்னார்கள். அவர்களில் ஒருவனை அழைத்துக் கொண்டு செந்தில்நாதன் மந்திரவாதியைச் சந்திக்கச் சென்றார்.

கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்தின் நுழைவாயிலிலேயே பயமுறுத்தும் உருவங்களுடன் காகம், நரி, ஆந்தை மூன்றின் வரைபடங்களும் அமானுஷ்யமாக வரையப் பட்டிருந்தன. உள்ளே மின் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக இரண்டு

இருவேறு உலகம்

தீப்பந்தங்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. கருப்பு நிற ஆடையணிந்த ஒரு ஆஜானுபாகுவான மந்திரவாதி புலித்தோலில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தான். உள்ளே நுழைந்தவர்களைப் பயமுறுத்தும் விதமாக ஒரு வெளவால் குறுக்கே பறந்தது.

ஆனால் இதிலெல்லாம் செந்தில்நாதன் பிரமிப்படைந்து விடவில்லை. அந்த மந்திரவாதியிடம் குற்றவாளி செந்தில்நாதனை தமிழ் நாட்டுப் போலீஸ் அதிகாரியாக அறிமுகப்படுத்தினான். அந்த மந்திரவாதி அவருக்கு ஆசி வழங்கினான். அதனால் வேறு வழியில்லாமல் செந்தில்நாதன் கைகூப்பி வைத்தார்.

செந்தில்நாதன் சுருக்கமாகச் சொன்னார். "நான் பல அமானுஷ்ய சக்திகள் இருக்கிற ஒரு நபரைப் பற்றி உங்களிடம் கேட்க வந்திருக்கிறேன். உங்களிடம் கற்றுக் கொண்டவர்களில் அப்படிப்பட்ட ஆட்கள் இருக்கின்றார்களா..?"

மந்திரவாதி பெருமையுடன் சொன்னான். "அப்படி ஒன்று இரண்டு பேர் இல்லை. ஏகப்பட்ட ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்.

என்.கணேசன்

என்னிடம் இருக்கும் கலை அந்த அளவு மகத்தானது.
அமானுஷ்யமானது.."

செந்தில்நாதன் நேரத்தை வீணாக்காமல் அடுத்த
கேள்வியைக் கேட்டார். "அவர்களில் உங்களையே மிஞ்சின
சிஷ்யன் யாராவது இருக்கிறானா..?"

மந்திரவாதி அந்தக் கேள்வியே தனக்கிழைக்கப்பட்ட
அவமரியாதையாக எண்ணி முகம் மாறினான். "என்னை
மிஞ்சக்கூடிய சக்தி யாருக்கும் வரவில்லை அதிகாரியே.
உங்களுக்கு என் சக்தியின் அளவு தெரியாததால்தான் இந்தக்
கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள்..?"

"உங்களை அவன் மிஞ்சவில்லை என்றால் அவன் படிக்க
இங்கே வரவில்லை என்று அர்த்தம் ஐயா. நன்றி. நான்
கிளம்புகிறேன்.."

செந்தில்நாதன் கிளம்பி விட்டார். மந்திரவாதி ஒன்றும்
புரியாமல் திகைப்புடன் அவரைப் பார்த்தான்.

அத்தியாயம் 83

மாஸ்டர் க்ரிஷெப் பார்த்தவுடனேயே அவனிடம்

தெரிந்த மாற்றத்தைக் கவனித்தார். அவனிடம் இந்த இரண்டு நாட்களிலேயே நல்ல முன்னேற்றம் தெரிந்தது. கண்களில் கூடுதலாக ஒளி, முகத்தில் கூடுதலாக தேஜஸ், நடையில் தானாகக் கூடியிருந்த கம்பீரம் முதலானவற்றை எல்லாம் அவரே இவ்வளவு சீக்கிரம் அவனிடம் எதிர்பார்த்திருக்க வில்லை. இதுவரை அவரிடம் கற்றுக் கொண்ட மாணவர்களில் மிகச்சிறந்தவன் இவனுடைய இரண்டு நாள் நிலையை எட்ட எட்டு மாதங்கள் தேவைப்பட்டிருந்தன.. முற்பிறவிகளில் முயன்றிருந்தவர்களுக்கே இந்த வேகம் சாத்தியம்.. ஆனால் வெளிப்படையாக தன் கருத்துகளைச் சொல்லாமல் அவன் இந்த இரண்டு நாட்களில் எப்படிப் பயிற்சிகள் செய்தான், என்னவெல்லாம் உணர்ந்தான், வந்த தடங்கல்களை எப்படி எல்லாம் சமாளித்தான் என்பதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். அவன் தன் ஆரம்ப நிலைக்கு அற்புதமாகவே எல்லாவற்றையும் சமாளித்திருக்கிறான் என்று தோன்றியது. வேறொரு குறைவான சிஷ்யனாக இருந்தால் வெளிப்படையாக அவர் ஸ்லாகித்திருப்பார். ஆனால் இவன் குறைவான

என்.கணேசன்

மாணவன் இல்லை. அதனால் இவனிடம் அவர் பாராட்டைத் தெரிவிக்கவில்லை..

மாஸ்டர் க்ரிஷைக் கேட்டார். "நீ பயிற்சிகள் தியானம் எல்லாம் செய்து முடித்துத் தனிமையில் உணருவது போலவே மற்ற எல்லா நேரங்களிலும் உணர்கிறாயா..?"

க்ரிஷ் யோசித்தான். நிச்சயமாக இல்லை என்றே தோன்றியது. பிராணாயாமம், பயிற்சிகள், தியானம் எல்லாம் முடித்து அதிகாலையில் ஆரம்பத்தில் உணரும் அந்த மிகத் தெளிவான உணர்வுநிலை, மற்ற வேலைகள் செய்யும் போதும், மற்றவர்களுடன் இருக்கும் போதும் இருப்பதில்லை. இழந்து விடுவதில்லை என்ற போதும் அதே தெளிவான நிலையில் இருந்து விடுவதும் இல்லை. சிறிதாவது நீர்த்துப் போய் விடுகிறதுதான்.. அவன் அதை வாய்விட்டுச் சொன்னான்.

தன் மாணவனுக்கு மனதில் கூடுதல் மார்க் போட்டார் மாஸ்டர். அவன் சொன்னதுதான் நிஜம், அதுதான் யதார்த்தம். மஹாசித்தர்களும், யோகிகளும் மட்டுமே எல்லா நேரங்களிலும் அந்தத் தெளிவான விழுப்புணர்வுடன் கூடிய உணர்வு நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும். அதை அறிந்து கொண்டேதான் மாஸ்டர் கேட்டார். உள்ளதை

இருவேறு உலகம்

உள்ளபடி ஒத்துக் கொள்ளும் உயர்ந்த பண்பு 'ஈகோ'வை முற்றிலும் ஒழித்து விட்டிருந்த மாணவனுக்கே சாத்தியம். க்ரிஷ் அதிலும் ஜெயித்து விட்டான்..

க்ரிஷ் சொன்னதிலேயே அவன் ஹரிணி சீண்டிய போது சமாளித்த விதத்தை அவர் மிகவும் ரசித்தார். அவளைத் தவிர்த்தும் விடாமல், அவளிடம் தடுமாறியும் விடாமல் அவன் பேச்சைத் திசை திருப்பியது புத்திசாலித்தனமான அணுகுமுறையாகத் தோன்றியது. அவன் தர்ம நியாயம் தன் பக்கம் இருப்பதால் கடவுளும் தன் பக்கமாகத்தான் இருப்பார் என்று உறுதியாக அவளிடம் சொன்னதும் ரசிக்க வைத்தது. இந்த அளவு நீதி, நியாய, தர்மத்தில் உறுதியாக இருப்பவனை எப்படி அந்த ஏலியன் மாற்றப் போகிறான், ஏமாற்றப் போகிறான்..?

அன்று நிறைய நேரம் அவர்கள் இருவரும் அபூர்வ சக்திகள் பற்றிப் பேசினார்கள். பேச்சின்போது க்ரிஷ் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டான். "மாஸ்டர் முறையாகப் பயிற்சியோ, சாதகமோ செய்யாமல் கூடச் சிலர் அபூர்வ சக்திகள் பெற்று விடுகிறார்களே அது எப்படி..?"

என்.கணேசன்

மாஸ்டர் சொன்னார். "தற்செயலாக அந்த உயர் அலைவரிசைகளில் ஏதோ ஒன்றைத் தொடர்பு கொண்டு விடுவது நிறையவே நடக்கிறது. அப்படி நடக்கும்போது சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு மஹாசக்தி கிடைத்து விடுகிறது. அது எப்படி வந்தது என்றும், எப்படி வேலை செய்கிறது என்றும் அந்த நபரால் விளக்க முடிவதில்லை.. வந்தபடியே ஏதோ ஒரு நாள் அந்த சக்தியை அந்த ஆள் இழந்தும் விடலாம். ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் அந்த அலைவரிசையில் தொடர்பு வெட்டப்பட்டு விடலாம். மறுபடி அதை எப்படி பெறுவது என்பது தெரியாமல் அந்த ஆள் திண்டாடலாம்.."

க்ரிஷ்ணுக்கு இந்த சக்திகள் எல்லாமே ஆச்சரியமாகவும் பிரம்மாண்டமாகவும் தோன்றியது. பேரன்பினால் கூடச் சில சமயங்களில் ஒருவர் மற்றவர் குறித்த தொலைதூரச் செய்திகளைப் பெற்று விடுவதும் உண்டு என்று சொன்ன மாஸ்டர் அவன் அமேஸான் காடுகளில் இருக்கும்போது அம்மா என்று ஈனஸ்வரத்தில் அழைத்த ஒரு கூடிணம் அப்படிக் கேட்டதாக உணர்ந்து பத்மாவதி அந்தத் திசை நோக்கித் திரும்பிப் பார்த்ததைச் சொன்னார். க்ரிஷ்ணு பேராச்சரியத்துடன் அவரைப் பார்த்தான்.

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதனை மந்திரவாதியிடம் அழைத்துப் போன குற்றவாளி அந்தக் கட்டிடத்தில் இருந்து வெளியே வந்தவுடன் மெல்லச் சொன்னான். "நீங்கள் தேடுகிற ஆள் பற்றி எனக்குத் தெரியும்னு நினைக்கிறேன்.."

செந்தில்நாதன் அவனை ஊடுருவிப் பார்த்தார். "அதையேன் நீ முதல்லயெ சொல்லலை.."

"அந்த மாதிரி சக்திகளைச் சொல்லித் தர்ற ஆளைத்தான் தேடறீங்கன்னு நான் நினைச்சுட்டேன். அந்த மாதிரி சக்திகளைக் கத்துக்க விரும்பி வந்த ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆள்னு கேட்டிருந்தா நான் முதல்லயே சொல்லி இருப்பேன்.." என்று அவன் தயக்கத்துடன் சொன்னான்.

அவன் சொன்னதும் சரியாகவே அவருக்குத் தோன்றியது. "சரி சீக்கிரம் சொல்லு. அந்த ஆள் எங்கிருக்கான்.."

"அந்த ஆள் எங்கிருக்கான்னு தெரியாது. ஆனா நான் அவனைப் பார்த்திருக்கேன்.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதன் பரபரப்புடன் சொன்னார். "விவரமாய் சொல்லு.."

"இமயமலைப்பகுதில ஒரு சாது இருக்கார். அவருக்குச் சில அபூர்வ சக்திகள் இருக்குன்னு பலர் நினைச்சாங்க. அந்த ஆள் கஞ்சா, போதைலதான் அதிகம் இருப்பார். அவரைப் பார்த்து பலர் பயந்து ஓடறதை நான் பார்த்திருக்கேன்.. நாலஞ்சு வருஷத்துக்கு முன்னால் நீங்க சொன்ன ஆள் அந்த சாது கிட்ட வந்து அந்த சக்திகளைக் கத்துக்க ஒரு மாசம் இருந்தான்.."

"உனக்கெப்படி இது தெரியும்..?"

அவன் தயக்கத்துடன் சொன்னான். "அந்த சாதுக்கு கஞ்சா, போதை மருந்து எல்லாம் நான்தான் சப்ளை பண்ணிட்டிருந்தேன்.."

எழுந்த புன்னகையை அப்படியே அடக்கிக் கொண்டு செந்தில்நாதன் கேட்டார். "அந்த ஆளும் போதை மருந்தெல்லாம் சாப்பிடுவானா..?"

"அவனுக்கு அந்தப் பழக்கம் எல்லாம் இருக்கலை போல. அவன் சாப்பிடல. அவன் அந்தப் பழக்கத்தை

இருவேறு உலகம்

அருவருப்போட பார்த்த மாதிரி இருந்துச்சு. நான் அந்த சாது கிட்ட அந்த போதைப் பொருள் தர்ப்ப எல்லாம் அந்த மாதிரிதான் அந்த சாதுவை அவன் பார்த்தான்.."

"ஆனா வாய்விட்டு எதுவும் அவன் சொல்லலை.. அதைத் தடுக்கலை. இல்லையா..?"

"தடுக்கலை. சொல்லப்போனா அந்த ஆள்தான் அந்த ஒரு மாசத்துல அந்த போதைப் பொருளுக்கு பணம் குடுத்தான்.. அந்த ஒரு மாசத்துல அந்த சாது கைல காச இஷ்டத்துக்கு விளையாடுச்சு. ரொம்ப விலையுயர்ந்த சரக்காதான் வாங்குவாரு.."

"அந்த ஆள்தான் நான் தேடி வந்த சக்தி வாய்ந்த ஆன்னு எப்படி சொல்றே..?"

"அந்த சாதுவே கடைசி கடைசில அந்த ஆளப் பார்த்து பயந்த மாதிரி இருந்துச்சு.. அவர் பார்வைல ஒரு பயம் தெரிய ஆரம்பிச்சதை நானே கவனிச்சிருக்கேன்.."

இவனைப் போன்ற குற்றவாளிகளின் பார்வைகள் கூர்மையானவை. அதுவும் இந்த பயம் மாதிரி உணர்வுகளை உடனுக்குடனே மோப்பம் பிடித்து விடுவார்கள்.. இவன்

என்.கணேசன்

சொல்கிற ஆளாகவே எதிரி இருக்க வேண்டும் என்று உள்ளுணர்வு சொன்னது.

"சரி அந்த ஆள் பார்க்க எப்படி இருப்பானு விவரி பார்ப்போம்.." என்றார்.

நடுத்தர வயது, திடகாத்திரமான உடல்வாகு, தீட்சணியமான கண்கள், தலையில் ஒரு காவித் துண்டு, சிறிய தாடி என்று குற்றவாளி வர்ணித்தான். முதல் மூன்றும் சரியாக இருக்கலாம்.. காவித்துண்டு, தாடி எல்லாம் வேஷமாக இருக்கலாம், என்று அவர் போலீஸ் புத்தி சொன்னது.

"அவனை அப்பறமா நீ பார்க்கவே இல்லையா..?"

"இல்லை சார்.."

"அந்த சாது..?"

"அவர் இன்னும் இங்கேயேதான் சுத்திகிட்டிருக்கார்.."

"இப்பவும் அந்த ஆளுக்கு நீ சப்ளை பண்ணியா..?" என்று நட்புடன் கேட்டார்.

"இப்ப எல்லாம் அவர் கிட்ட காசுப் புழக்கம் அதிகம் இல்லங்க சார்.."

இருவேறு உலகம்

"அப்ப பொருளைக் கண்ணுல காட்டினா ஆள் கிட்ட தகவல்களைக் கறந்துடலாம் இல்லையா.." அவர் சொன்னதைக் கேட்டு அவன் புன்னகையோடு தலையசைத்தான்.

"அந்த ஆளைப் பேச வைக்க எதாவது பொருள் இப்ப வச்சிருக்கியா..?" அவர் கேட்டபோது தயக்கத்துடன் அவரைப் பார்த்தான்.

"பாரு நான் ஒரு போலீஸ் அதிகாரிங்கறதையே மறந்துடு. செலவு பத்தியும் மறந்துடு. எனக்கு நான் வந்த வேலை ஆகணும்.. அவ்வளவுதான்.."

குற்றவாளி தயக்கம் நீங்கி தன் தொள தொள சட்டையின் உள் பாக்கெட்டிலிருந்து பல பொட்டலங்களை மெல்ல வெளியே எடுத்தான்.

அத்தியாயம் 84

அவர்கள் அந்த சாதுவை ஒரு அருவியின் அருகே கண்டுபிடித்தார்கள். தூரத்தே தெரிந்த பனிமூடிய மலை முகடுகளை அந்த சாது வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் வரும் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பியவர் இருவரையும் கண்களைச் சுருக்கிப் பார்த்தார். குற்றவாளி அவரைத் தமிழ்நாட்டு காவல்துறை அதிகாரியாய் அறிமுகப்படுத்தினான். அந்த சாது உணர்ச்சியே இல்லாமல் செந்தில்நாதனைப் பார்த்தார். நீ எவனாக இருந்தால் எனக்கென்ன என்பது போல் இருந்தது அவரது தோரணை.

"இவர் உங்களிடம் நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு சக்திகள் பற்றி கற்றுக் கொள்ள வந்த ஆளைப் பற்றி ஏதோ கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வந்திருக்கிறார்.." என்று அந்தக் குற்றவாளி சொன்னான். அப்போதும் அந்த சாது முகத்தில் எந்த மாற்றமுமில்லை. செந்தில்நாதன் அது போன்ற ஆட்களை நன்றாக அறிவார். அழுத்தமான ஆட்கள். அசராத ஆட்கள்..

இருவேறு உலகம்

அந்த சாதுக்கு எந்தப் போதை மருந்து மிகவும் பிடித்தமானது என்று கேட்டு அதை வாங்கி முன்பே சட்டைப் பையில் போட்டு வைத்திருந்த செந்தில்நாதன் அதைக் கையில் எடுத்து அந்த சாது பார்க்கும்படி வைத்துக் கொண்டார். அந்த சாது கண்களில் மின்னல் வெட்டிச் சென்றது. ஆனாலும் பெரிய ஆர்வத்தைக் காட்டி விடவில்லை.

அந்த சாது எதாவது சொல்வாரா என்று சில நிமிஷங்கள் பொறுத்துப் பார்த்த செந்தில்நாதன் அமைதியாக குற்றவாளியிடம் சொன்னார். "சரி வா. போகலாம்.." சொன்னதோடு நிற்காமல் அங்கிருந்து அவர் கிளம்பியும் விட குற்றவாளி திகைப்புடன் இருவரையும் பார்த்து விட்டு செந்தில்நாதன் பின்னால் ஓடிச் சென்றான்.

அந்த சாது அமானுஷ்யமாய் ஒருவித கூக்குரல் எழுப்பினார். செந்தில்நாதன் திரும்பிப் பார்த்தார். அந்த சாது வருமாறு சைகை செய்தார். செந்தில்நாதன் மெல்லத் திரும்பி வந்தார். அந்த சாது அவரையும் நன்றாகப் புரிந்து கொண்ட மாதிரி இருந்தது.

என்.கணேசன்

"அவனைப் பற்றி என்னத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்..?" குரல் மிகவும் கரகரப்பாக இருந்தது.

"தெரிந்த எல்லாவற்றையும் சொல்லுங்கள். முக்கியமாக எதற்கு உங்க கிட்ட வந்தார்..? என்ன எல்லாம் கத்துகிட்டார்..? ஆனா எல்லாத்துக்கும் முன்னாடி அவனுக்குக் கத்துக்குடுக்க உங்க கிட்ட என்ன இருந்தது. அதை எப்படி நீங்கள் கத்துகிட்டீங்கன்னு சொன்னால் நல்லது.." செந்தில்நாதன் தூய்மையான ஹிந்தியில் கேட்டார்.

ஒரு கசப்பான தகவலைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் தள்ளப்பட்டது போல சாதுவின் முகம் மாறியது. மறுபடி தூரத்தில் தெரிந்த பனிமூடிய மலை முகட்டைப் பார்த்தார். அதைப் பார்த்தபடியே மெல்லச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

"பன்னிரண்டு வயதில் எங்கள் கிராமத்தில் மதம் பிடித்து ஓடி வந்த ஒரு யானையைத் தன் பார்வையிலேயே ஒரு சன்னியாசி ஸ்தம்பிக்க வைத்தார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் பிரமிப்புடன் அந்த சன்னியாசியிடம் அது எப்படி சாத்தியமானது என்று கேட்டேன். அப்போது அந்த சன்னியாசி சுருக்கமாகச் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"நோக்குவர்மம்.."

அதிலிருந்தே நோக்குவர்மம் மேல் எனக்குத் தீராத ஆர்வம். அவர் பின்னாலேயே போய் விட்டேன்.. பத்து வருஷம் அவரிடம் நான் அதைக் கற்றுக் கொண்டேன். அதில் நல்ல தேர்ச்சியும் பெற்றேன். இந்த இமயமலையில் எந்த விலங்கும் என்னை நெருங்கியதில்லை. என்னை வீழ்த்த முயன்றதில்லை. என்னைப் பார்த்து அவை எல்லாம் தப்பி ஓடின.. அவை மட்டுமல்ல மனிதர்களும் பயந்து ஓடினார்கள். அப்படி ஓடாதவர்களை என் பார்வையாலேயே ஓட வைத்தேன்.. ஒரு காலத்தில் இந்தப் பகுதியில் நான் கதாநாயகன்.."

சொல்லும் போதே சுய பச்சாதாபமும், விரக்தியும் வெளிப்பட்டதை செந்தில்நாதன் கவனித்தார். "அந்த சன்னியாசியுடன் இருந்தவரை எல்லாம் சரியாக இருந்தது. அவர் இறந்து போனவுடன் ஏதோ ஒரு வெறுமை உணர்ந்தேன். அதற்குப் போதை மருந்தாக இருந்தது. ஆறுதலாக இருந்தது. பின் அவசியமாக மாறியது.. ஆனால் கற்ற வித்தை அப்படியே இருந்தது.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதன் இடைமறித்தார். "இது போன்ற சக்திகள் கெட்ட பழக்கங்களால் அழிந்து போய் விடும் என்று யாரோ சொன்னார்களே.."

"சக்தியைப் பிரயோகிக்கும் காலத்தில் அந்தப் போதை எந்த இடைஞ்சலையும் செய்து விடாத வரையில், சக்திக்குத் தேவையான எதையும் குறைத்து விடாத வரையில் ஒரு மனிதன் சக்தியை இழந்து விடுவதில்லை.. முக்கியமாக சக்திப் பிரயோகத்தின்போது மனிதன் முழுக்கட்டுப்பாட்டோடு இருக்க வேண்டும்.."

"அந்த ஆள் உங்களிடம் நோக்கு வர்மம் படிக்கத்தான் வந்தானா..?"

‘ஆமாம்’ என்று தலையசைத்த அந்த சாது கையை நீட்டினார். செந்தில்நாதன் கையில் வைத்திருந்த மூன்று சிறு பொட்டலங்களில் ஒரு பொட்டலத்தை அவரிடம் தர சாது அதைப் பெற்றுக் கொண்டு வாஞ்சையாகத் தடவினார். அதைத் திறந்து ஒரு சிட்டிகையை மிகவும் கவனமாக எடுத்து மூக்கருகே கொண்டு போய் நீண்ட மூச்சிழுத்து ஒரு நிமிஷம் சொர்க்கத்தை அனுபவித்த அந்த சாதுவின் குரல் மீண்டும் பேசுகையில் மிக மென்மையாக இருந்தது.

இருவேறு உலகம்

"அவன் என்னிடம் வருவதற்கு முன்பே நிறைய சக்திகள் பெற்றவன். நான் பத்து வருஷங்களில் கற்றுத் தேர்ந்ததை அவன் ஒரு மாதத்தில் கற்று விட்டான்.. அவன் மனிதனே அல்ல.. சைத்தான்.. அவன் கற்று முடிக்கும் வரை என்னை சரியாகத் தூங்கக் கூட விடவில்லை. அதிகத் தூக்கம் அனாவசியம் என்று நினைத்தான். அதிகப் பேச்சு சக்தி விரயம் என்று நினைத்தான்.. போதை தற்கொலை என்று நினைத்தான்.." சொல்லும்போது குரல் மிகப் பலவீனமாகியது.

"அதை அவன் வாய்விட்டுச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவன் அப்படி நினைத்தது எனக்குத் தெரியும். அது நிஜம் என்றும் தெரியும். வாழ்க்கையைத் திரும்பி வாழ முடிந்திருந்தால் நான் இதில் எடுத்த முதல் முயற்சியையே தடுத்து நிறுத்தியிருப்பேன்.. எல்லாம் முடிந்த பிறகு பேசுவதில் அர்த்தமில்லை.."

அவருடைய சுய பச்சாதாபத்திலிருந்து பேச்சை மறுபடி எதிரி பக்கம் செந்தில்நாதன் திருப்பினார்.

"அவன் உங்க கிட்ட ஒருமாதம் இருந்து கற்றுக்கிட்டப்ப உங்க கூடவே இருந்தானா, இல்லை எங்கேயாவது தங்கி கற்றுக்க மட்டும் வந்தனா..?"

என்.கணேசன்

"கூடவே இருந்தான். அவனுக்கு வசதிகள் எல்லாம் முக்கியம் அல்ல. கற்றுக்கறதுதான் முக்கியம். முதல் பத்து நாள், பின்னாடி பத்து நாள் முழுவதுமே நான் இருக்கற இடத்துலயே இருந்தான்.."

செந்தில்நாதன் சந்தேகத்தோடு கேட்டார். "இடைப்பட்ட பத்து நாள் எங்கே இருந்தான்..?"

"டெல்லி போயிட்டான். அமெரிக்கால இருந்து யாரோ மனோதத்துவ மேதை வற்றார்னு சொன்னான். அவர் கிட்ட எதோ வேலை இருக்கறதா சொல்லிட்டுப் போனான்.. அந்த ஆள் நிறைய புஸ்தகம் எல்லாம் எழுதியிருக்காராம்..?"

"அவர்கிட்ட என்ன வேலையாம்..?"

"அது தெரியலை.. அவன் எதையும் வாய் விட்டுச் சொல்ற ரகமல்ல.. டெல்லியிலிருந்து வற்றப்ப ஒரு புஸ்தகம் கொண்டு வந்தான். பகல் எல்லாம் இடையிடையே அந்தப் புஸ்தகத்தையும் படிச்சான். ஆழமா படிச்சான்.."

"அது என்ன புஸ்தகம்..?"

"மனம் சம்பந்தப்பட்ட புஸ்தகம். அவன் பார்த்துட்டு வந்த அந்த மேதைதான் அதை எழுதியிருக்கணும்னு

இருவேறு உலகம்

நினைக்கிறேன்.. நோக்குவர்மம் பயிற்சி செய்து களைச்சுப் போய் ஓய்வு எடுக்கறப்ப அந்தப் புஸ்தகத்தைப் படிப்பான். அவனுக்கு ஒரு வேலை செய்து களைச்சுப் போறப்ப இன்னொரு வேலைதான் ஓய்வு.. அற்புதமான மனிதன்.. கொஞ்சம் விசித்திரம்தான்.. ஆனால் அவனை மாதிரி ஒரு மனிதனை நான் பார்த்ததேயில்லை.." சாதுவின் குரலில் பிரமிப்பு தங்கியிருந்தது.

"நோக்குவர்மத்தில் அவன் முழு தேர்ச்சி பெற்றுட்டானா..?"

"அப்படிப் பெறாமல் இருந்தால் அவன் போயிருக்க மாட்டான்.." அந்த சாது இயற்கை விதி ஒன்றைச் சொல்வது போல் சொன்னார்.

"நோக்குவர்மத்தில் ஒருத்தர் என்ன எல்லாம் செய்ய முடியும்.."

"முழுமையாகத் தேர்ச்சி பெற்றவனுக்கு மதயானையை ஸ்தம்பிச்சு நிறுத்தி வைக்க முடியும்.. விலங்கு மட்டுமில்லாமல் மனுஷங்களையும் அப்படி நிறுத்தி வைக்க முடியும். சொல்லப் போனால் பார்வையிலேயே அவங்க இதயத்துடிப்பைக் கூட நிறுத்திட முடியும். வெளிப்பார்வைக்கு மாரடைப்புன்னு

தோணும். ஆனா நோக்குவர்மத் தாக்குதல் அதுன்னு அந்தக் கலையைத் தெரிஞ்சவங்களுக்கு மட்டும்தான் புரியும்.. உங்க போலீஸ் எல்லாம் ஒண்ணும் பண்ண முடியாது. உங்க விஞ்ஞானக்கருவி எல்லாம் எதையும் கண்டுபிடிச்சுட முடியாது.."

செந்தில்நாதன் திகைப்புடன் அந்த சாதுவைப் பார்த்தார். அவர் மனதில் ராஜதுரையின் மரணம் நிழலாடியது.. இதயக் கோளாறு உள்ளவர்தான் என்ற போதும் இறப்பதற்கு முந்தைய நாள் வரை ராஜதுரை மிகவும் துடிப்பாக இருந்தாரே. செந்தில்நாதனும் முந்தைய நாள் நிறைய நேரம் அவரிடம் பேசி இருக்கிறாரே. ஒரு சின்ன உடல் உபாதை இருந்தது போல் கூடத் தெரியவில்லையே. எதிரிக்கு அந்த மரணத்தில் பங்கு இருக்க வாய்ப்பில்லை, வெளிப்படையாகக் காரணம் எதுவும் தெரியவில்லை என்ற போதும் அது நோக்குவர்மத் தாக்குதல் மூலம் நடந்த மரணமாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் பலமாக அவர் மனதில் எழுந்தது.

அத்தியாயம் 85

"அவன் யாரையாவது கொன்னுட்டானா என்ன..?"

சாதுவின் கேள்வி செந்தில்நாதனின் எண்ண ஓட்டத்தைக் கலைத்தது.

"தெரியலை சந்தேகம் இருக்கிறது.."

"அப்படி அவன் கொன்னிருந்தால் கூட நீங்க யாரும் அவனைப் பிடிக்க முடியாது. தடயம் கூட இருக்காது. அவன் நினைத்தால் உங்களையே கூடத் தடயம் இல்லாமல் கொன்னுடுவான்.."

சாது சொன்னது உண்மையானால் எதிரி சட்டம் தொட முடியாத பயங்கரவாதி என்றாகிறது. அது போன்ற சட்டம் தொட முடியாத ஆட்களை செந்தில்நாதனால் சகிக்க முடிந்ததில்லை. சாது கையை நீட்ட இன்னொரு பொட்டலத்தை செந்தில்நாதன் சாது கையில் கொடுத்தார். இன்னும் ஒரு சிறு பொட்டலம் செந்தில்நாதன் கையில் மிஞ்சி இருப்பதைக் கவனித்த சாது, "உங்களுக்கு அவன் படித்த புஸ்தகம் வேணுமா..?" என்று கேட்டார்.

"என்ன புஸ்தகம்..?"

"அவன் டெல்லி போய் வந்தபோது ஒரு புஸ்தகம் கொண்டு வந்து இடையிடையே படித்தான் என்று சொன்னேனே அந்தப் புஸ்தகம்.. அவன் போகும்போது விட்டு விட்டுப் போய் விட்டான்.. அது என்னிடம்தான் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் தருகிறேன்.." என்று சொன்ன சாது செந்தில்நாதன் கையில் இருந்த அந்த இன்னொரு பொட்டலத்தை அர்த்தத்துடன் பார்த்தார். செந்தில்நாதன் சரியெனத் தலையசைத்தார்.

"இருங்கள். வந்து விடுகிறேன்.." என்ற சாது உடனடியாக வேகமாக எழுந்து போனார். அதுவரை மிகவும் சோம்பலாக அமர்ந்து கொண்டிருந்த இந்த மனிதனால் இவ்வளவு வேகமாகவும் நடக்க முடிகிறது ஆச்சரியம்தான் என்று செந்தில்நாதன் நினைத்துக் கொண்டார்.

ஐந்து நிமிஷங்களில் அந்த சாது திரும்பி வந்தார். அவர் கையில் ஒரு வெளிறிப்போன ஒரு தடிமனான புஸ்தகம் இருந்தது. Mind Programming by Stephen Thomson என்று எழுதியிருந்தது. புஸ்தகம் தண்ணீரில் பல முறை நனைந்து காய்ந்தது போலத் தோன்றியது. அந்தப் புஸ்தகத்தைத்

இருவேறு உலகம்

தருவதற்கு முன் சாது அந்த முன்றாவது பொட்டலத்தையும் வாங்கிக் கொண்டார்.

செந்தில்நாதன் விடை தெரிந்தும் கடமையாக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்.

"அந்த ஆளை மறுபடி எப்போதாவது பார்த்தீர்களா..?"

சாது சொன்னார். "இல்லை.."

மாஸ்டர் க்ரிஷிடம் அடுத்து சில பயிற்சிகளைச் சொல்லித்தந்திருந்தார். அடுத்து அவன் கற்றுத் தேற வேண்டிய பாடத்தையும் சொல்லித் தந்திருந்தார்.

"எல்லா நேரங்களிலேயும் இறைசக்தியின் அங்கம் என்கிற அந்தத் தெளிவான உணர்வுநிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதுதான் முதல் நிலை, முதல் பாடம். இனி அந்த மேலான உணர்வு நிலையோடு உன் மனதில் எழும் ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் பரிசீலித்து சரியாக இருந்தால் அனுமதிக்கவும், தவறாக இருந்தால் அந்தப் புரிதலோடு பொய்யென விலக்கவும் வேண்டும். இதில் ஆராயாமல்

என்.கணேசன்

எதையும் அடக்கவோ, உள்ளே அழுக்கிக் கொள்ளவோ கூடாது, அப்படி எதையும் அடக்கி உள்ளே அழுத்தி வைப்பது வீண். மேற்பார்வைக்குத் தெரியாவிட்டாலும் அடக்கி வைக்கப்பட்டது தன் சமயத்திற்காக, தகுந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக எப்போதுமே காத்துக் கொண்டிருக்கும். எதுவும் புரிந்து தெளியாமல் உன்னிடமிருந்து விலகி விடுவதில்லை.. மனம் உனக்கு உதவும் நண்பனாக இருக்க வேண்டும். அது உன்னை வலிமையாக்குபவற்றையும், சரியாக வழி நடத்துவதையும் மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு மாறானவற்றை எல்லாம் தவிர்த்து விலக்கி வாழும்போது மட்டுமே சாத்தியம். மனம் பகைமையானால் வீழ்ச்சி நிச்சயம்.."

ஆரம்பத்திலிருந்தே சுதந்திரமாக இருந்து பழகிய மனதுக்கு இப்போது கண்காணிப்பின் கீழ் வருவது சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. அது பலவிதங்களில் முரண்டு பிடித்து தன் அதிருப்தியை க்ரிஷாக்குத் தெரிவித்தது. இப்படி மனதோடு மல்லுக்கட்டி நிற்கும்போதுதான் செந்தில்நாதன் ஃபோன் செய்து சாது மூலம் கிடைத்த தகவல்களைத் தெரிவித்தார். எதிரியின் பல பரிமாணங்கள் க்ரிஷை வியக்க வைத்தது. 'இவன் விட்டு வைக்காதது எதாவது இருக்கிறதா..?' என்று திகைத்தான்.

இருவேறு உலகம்

ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன் எழுதிய Mind Programming நூலை அவனும் படித்திருக்கிறான். இந்த நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த மனோதத்துவ அறிஞர் அவர். அமானுஷ்ய சக்திகளில் இருந்து ஆழ்மன ப்ரோகிராமிங் பற்றிப் படிக்க எதிரி முற்பட்டதன் ரகசியம் அவனுக்கு விளங்கவில்லை. இதுவரை அவன் எதிரியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதில் ஒரு விஷயத்தை அவன் தெளிவாகவே கவனித்திருக்கிறான். எதிரி எதையும் சும்மா செய்வது கிடையாது. சும்மா என்ற சொல்லே அவன் வாழ்க்கையில் இருந்திருக்க முடியாது என்றே தோன்றியது. அப்படி இருக்கையில் நோக்குவர்மம் படிக்கையில் இடையில் அந்த அறிஞரை எதிரி ஏன் பார்த்து விட்டு வரவேண்டும்.

ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன் இந்தியா வந்தது பற்றி கூகுளில் தேடினான். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு டிசம்பர் மாதம் கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையை அவர் இந்தியாவில் கொண்டாடி இருக்கிறார். டில்லி, ஆக்ரா, மதுரா, ஹரித்வார், அமிர்தசரஸ், ஜெய்ப்பூர், உதய்ப்பூர் நகரங்களில் சுற்றுலா சென்றிருக்கிறார். சரியாகப் பதிமூன்று நாட்கள் இந்தியாவில் அவர் இருந்திருக்கிறார். இப்போதும் அவர் புஸ்தகங்கள் லட்சக்கணக்கில் விற்று பிரபலமாக உள்ளன. அவரிடம் எதிரி ஏதோ கற்றிருக்கிறான்.. அது என்ன..?

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் இந்தச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கையில் செந்தில்நாதன் உதய்யிடம் எதிரியின் நோக்குவர்மம் குறித்தும், ராஜதுரை மரணத்தில் தனக்கெழுந்த சந்தேகத்தைக் குறித்தும் தெரிவித்து யோசிக்கச் சொன்னார். அவர் எதிரி பற்றி மௌண்ட் அபு, தார்ப்பாலைவனம் ஆகியவற்றில் கிடைத்த செய்திகளை உதய்யிடம் தெரிவித்திருக்கவில்லை. க்ரிஷிடம் மட்டும்தான் சொல்லி இருந்தார். இந்த நோக்குவர்ம சமாச்சாரம் மட்டும் தமிழக அரசியல் சம்பந்தமானதாக இருந்ததால் உதய் காதில் போட்டு வைப்பது நல்லது என்று நினைத்துதான் சொன்னார்.

உதய் தம்பியளவு பல துறைகளில் சிறந்தவன் அல்ல என்றாலும் அரசியலில் அவன் கூர்மையான அறிவு படைத்தவனாகவே இருந்தான். தந்தையைப் போல அவன் 'செண்டிமெண்ட்' ஆள் அல்ல. அவனுடைய எல்லா 'செண்டிமெண்டும்' குடும்பத்தை விட்டு வெளியே சென்றதில்லை. ராஜதுரையின் மரணத்திற்குப் பிறகு மிக வேகமாக அரங்கேறிய அரசியல் நிகழ்வுகள் அவனை திகைக்க வைத்திருந்தன. அத்தனை குறுகிய காலத்தில் மாணிக்கம் அத்தனை கோடிகளை வாரியிரைத்து எம்.எல்.ஏக்களை வாங்கிய விதம் அவசரமாக ஒருவன்

இருவேறு உலகம்

தீர்மானித்துச் செய்ய முடிந்ததல்ல. முதல்வர் எதிர்பாராமல் இறந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீண்ட பின் சுதாரித்துக் கொண்டு செயல்பட்ட மாதிரித் தெரியவில்லை. முதல்வர் சாவார் என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து தயாராக இருந்தவர் செயல்பட்டது போலத்தான் இருந்தது. ஆஸ்பத்திரியில் மாணிக்கம் இருக்கையில் அவரது மாமன் தீவிரமாக வெளியில் செயல்பட்டது பற்றிப் பின் அவனுக்குத் தெரிய வந்திருந்தது. இப்போது செந்தில்நாதன் சொன்னதை யோசிக்கையில் ஒரு மிகப்பெரிய சதியே என்ற சந்தேகம் வலுக்க ஆரம்பித்தது.

உடனே தம்பியின் அறைக்குப் போய்ச் சொன்னான். "டேய் உண்மையைச் சொல்லு. என்ன நடக்குது. எதிரி எமகாதகனாய் இருப்பான் போல் இருக்கு. உன் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமானதாய் மட்டும் இருந்திருந்தா நான் எதுவும் கேட்டிருக்க மாட்டேன். இப்ப பிரச்னை உனக்கு, நம்ம குடும்பத்துக்கு, நம்ம அரசியலுக்குன்னு எல்லா இடத்துலயும் நுழைய ஆரம்பிச்சிருக்கேடா.."

அண்ணனிடம் என்ன சொல்வது என்று க்ரிஷ் யோசித்தான். உதய் தம்பியிடம் கறாராய் சொன்னான்.

"பொய் சொன்னா கொன்னுடுவேன் ஜாக்கிரதை.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "உன் கிட்ட உண்மை சொல்ல எனக்கொன்னும் பிரச்னை இல்லை. ஆனா கேட்டா உனக்கு பைத்தியம் பிடிக்கற மாதிரி இருக்கும். பரவாயில்லையா..?"

தம்பி தெளிவாகப் பேசும் போதே பல சமயங்களில் அவர்களுக்குப் பைத்தியம் பிடிப்பது போலத்தான் இருக்கும். அதனாலேயே உதய் அவனிடம் சில கேள்விகள் கேட்பதைத் தவிர்த்து வந்தான். இப்போது அவனே பைத்தியம் பிடிக்கற மாதிரி இருக்கும் என்றால் நிஜமாகவே தலை சுத்த வைக்கிற ஆராய்ச்சியாகத்தான் இருக்கும் என்பதை உதய்க்குப் புரிந்தது.

"எனக்கு எதிரி பற்றி மட்டும் உனக்குத் தெரிஞ்சது எல்லாத்தையும் சொல்லு போதும்.." என்றான்.

க்ரிஷ் வேற்றுக்கிரஹவாசி சம்பந்தமாக எதையும் சொல்லி விடாமல் எதிரி சம்பந்தமாகத் தெரிய வந்த அனைத்தையும் விவரமாகச் சொன்னான்.

"அவன் அமானுஷ்ய சக்திகளில் அற்புதமான தேர்ச்சி பெற்றவன் என்று முதலிலேயே எனக்குத் தகவல் கிடைத்தது. வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. அதனால்தான் அவனைப்

இருவேறு உலகம்

பற்றித் தெரிந்து கொள்ள செந்தில்நாதன் சாரை அனுப்பினோம்.." என்று ஆரம்பித்து அவர் மூலம் அவனைப் பற்றித் தெரிய வந்த எல்லாத் தகவல்களையும் சொன்னான்.

சதானந்தகிரி, பக்கிரி, சாது மூவரும் சொன்ன தகவல்களைக் கேட்டு உதய்க்குத் தலை சுற்றியது. சிறிது யோசித்து விட்டுக் கேட்டான்.

"அடுத்து என்ன செய்வதாய் உத்தேசம்..?"

"அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனிடம் பேசணும். ஃபோனில் பேசறதை விட நேரில் போகறதுதான் நல்லதுன்னு தோணுது.."

உதய் சிறிது யோசித்து விட்டுத் தீர்மானமாகச் சொன்னான். "செந்தில்நாதன் அரசாங்க அனுமதி இல்லாமல் அமெரிக்கா போக முடியாது. அனுமதி கேட்டா மாணிக்கம் கோஷ்டி காரணத்தைக் கண்டுபிடிச்சுட வாய்ப்பு இருக்கு. அதனால் நீயே போறது நல்லதுன்னு தோணுது.."

அத்தியாயம் 86

க்ரிஷ் அமெரிக்காவுக்குப் போய் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனைச் சந்தித்துப் பேசி எதிரி பற்றிய தகவல்களை அறிந்து வருவதுதான் நல்லது என்று தீர்மானித்த பிறகு உதய் இரண்டு விஷயங்களை அதிமுக்கியமாக நினைத்தான். ஒன்று க்ரிஷின் பாதுகாப்பு. இன்னொன்று க்ரிஷ் போய் வருவது குறித்த ரகசியத்தைப் பாதுகாப்பது. இந்தியாவில் க்ரிஷின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்குப் பிரச்னை இல்லை. வெளிநாட்டில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் என்கிறபோது நிறைய யோசிக்க வேண்டி இருந்தது. ஒருவேளை இந்தப் பயணம் குறித்து எதிரிகள் அறிந்து விட்டால் வெளிநாட்டில் க்ரிஷை பாதுகாப்பது மிகவும் கஷ்டம் என்று தோன்றியது. உடனே அவன் அமெரிக்காவில் இருக்கும் தன் நண்பன் ஒருவனிடம் பேசினான். அமெரிக்காவில் நம்பகமான தனியார் பாதுகாப்பு நிறுவனங்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்றும் அங்கு க்ரிஷ் கால் வைத்தவுடன் அவன் பாதுகாப்பை அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்றும் பாதுகாப்புக் கட்டணம் மட்டும் சற்று அதிகமாக இருக்கலாம் என்றும் அந்த நண்பன் சொன்னான். உதய் பணம் ஒரு பிரச்சனையே இல்லை என்று சொல்லி

இருவேறு உலகம்

பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்யச் சொல்லி விட்டான். அவன் அடியாட்களை விசாரித்ததில் இப்போது யாரும் க்ரிஷைக் கண்காணிக்கவோ, பின் தொடர்வதோ இல்லை என்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள். உதய் தம்பியிடம் சொன்னான்.

"நீ அமெரிக்கா போறதை யார் கிட்டயும் சொல்லாதே.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "மாஸ்டர் கிட்டயும், ஹரிணி கிட்டயும் மட்டும் சொல்றேன்.."

ஹரிணியிடம் சொல்வதாகச் சொன்ன உடனேயே உதய் சிரித்தான். "அன்னைக்கு வாங்கின அடி நல்லா வேலை செஞ்சிருக்கு போல. இப்ப எல்லாம் அவகிட்ட நீ எதையும் மறைக்கறதே இல்லை.."

க்ரிஷ் அண்ணனை முறைத்தான். ஆனால் அவன் கை அவனையுமறியாமல் கன்னத்தை மெல்லத் தடவியது. அதைக் கவனித்த உதய்யின் சிரிப்பு அதிகமாகியது.

பழைய புத்தி அண்ணனை அடிக்கச் சொன்னபோது உடனே மாஸ்டர் சொன்னது நினைவுக்கு வந்து அடிக்கப் போகும் எண்ணத்தை க்ரிஷ் விலக்கித் தானும் சிரித்தான்.

என்.கணேசன்

தம்பி அடிக்க வருவான் என்று எதிர்பார்த்துத் தயாராக இருந்த உதய்க்கு அவன் அப்படிச் செய்யாமல் இருந்தது ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. தம்பியை சீண்டி அவனுடன் சண்டை போடுவதில் கிடைக்கும் சந்தோஷம் நழுவிய ஏமாற்றத்தை மறைத்துக் கொண்டு சொன்னான்.

"அவகிட்ட சொன்னா அவ மணீஷ் கிட்ட சொல்லிட வாய்ப்பிருக்கு.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "மணீஷ் கிட்டக் கூட சொல்லாதேன்னு தெளிவா சொல்லிடறேன்.."

க்ரிஷ் ஸ்டீப் தாம்ஸனிடம் ஃபோனில் பேசி அப்பாயின்மெண்ட் வாங்கினான். இந்தியாவில் இருந்து பேசுவதாகச் சொன்னவுடனேயே இந்தியா பற்றிய நல்ல நினைவுகளை அவனிடம் பகிர்ந்து கொண்ட அவர் அடுத்த வார ஆரம்பத்திலேயே அவனுக்கு அப்பாயின்மெண்ட் கொடுத்தார். எதற்காகக் காண அவன் வருகிறான் என்று அவர் கேட்டபோது அவர் எழுதிய புஸ்தகம் சம்பந்தமான சில விஷயங்களை அவருடன் விவாதிக்க நினைப்பதாக க்ரிஷ் சொன்னான். ஏதோ அவர் சொல்ல வாய் திறந்து பின் நிறுத்திக் கொண்டது போல் க்ரிஷுக்குத் தோன்றியது.

இருவேறு உலகம்

என்னவாக இருக்கும் என்று யோசித்ததில் விடை
கிடைக்கவில்லை.

க்ரிஷ் நேரில் ஹரிணியிடம் தன் அமெரிக்கப்
பயணத்தைச் சொல்லி மணீஷ் உட்பட யாருக்கும் தெரிய
வேண்டாம் என்றபோது ஹரிணி தங்கள் நண்பனான
மணீஷிடம் சொல்லாமல் இருக்கக் காரணத்தை க்ரிஷின்
கண்களில் தேடினாள். கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆனால்
போகிறவன் சீக்கிரமே வந்து விடுவான் என்பது அவளுக்குப்
பெரும் ஆஸ்வாஸத்தைத் தந்தது.

"நீ அங்கே போறதும் உன்னோட அந்த எதிரி பத்தி
விசாரிக்கத் தானா..?" என்று அவள் கேட்டபோது அவன்
ஆமென்று தலையசைத்து விட்டு செந்தில்நாதன் இமயமலை
சாது மூலமாக எதிரி பற்றி அறிந்து சொன்னதைச் சொன்னான்.
ஹரிணிக்கு எதிரியின் நோக்குவரமத் திறனையும் கேட்டு
பிரமிப்பு அதிகமாகியது. இப்படிப்பட்டவன் க்ரிஷுக்கு
எதிரியாக இருக்கிறானே என்று எண்ணியபோது அவளுக்குப்

என்.கணேசன்

பயமும், கவலையும் மனதில் படர ஆரம்பித்தது. க்ரிஷின் கைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு சொன்னாள்.

"ஜாக்கிரதையா இருடா க்ரிஷ்.."

க்ரிஷ் தலையசைத்தான். சிறிது நேரம் இருவரும் கைகளைக் கோர்த்தபடி பேசாமல் மௌனமாக இருந்தார்கள். அந்த ஸ்பரிசத்தில் மனம் லேசாவது போல் ஹரிணி உணர்ந்தாள். சிறிது நேரம் கழித்துச் சொன்னாள். "இந்த மாதிரி சக்திகள் பத்திக் கேட்கறப்பவே பிரமிப்பாய் இருக்கு. இல்லையா..?"

"இந்த பிரம்மாண்டமான சக்திகள் முழுசா இல்லாட்டியும் ஓரளவாவது, முயற்சி செய்தா ஒவ்வொருவனுக்கும் முடியற விஷயம்னு மாஸ்டர் சொல்றார். நாம நம்மை அறியாமலேயே அந்த சக்திகளை சில நேரங்கள்ல தொட்டுடறோம்கிறார் அவர்.." என்றவன் அவன் எங்கோ இருந்து அம்மா என்றழைத்ததை இங்கிருந்து பத்மாவதி உணர்ந்து திரும்பிப் பார்த்ததை மாஸ்டர் குறிப்பிட்டதைச் சொன்னான்.

"அன்பு அதிகமாகறப்ப அந்த மாதிரி மன அலைகள்ல இணைப்பு ஏற்பட்டுடும்னு சொல்றார்.."

இருவேறு உலகம்

ஒரு நிமிஷம் ஆச்சரியப்பட்டு பிரமித்த அவள் பின் மெல்லக் கேட்டாள்.

"நீ அந்த நாட்கள்ல என்னை ஒரு தடவையாவது நினைச்சுப் பார்த்தாயா..?"

பிடித்திருந்த அவள் கையை இறுக்கிய க்ரிஷ் "நிறைய தடவை.." என்றான்.

"எனக்கு மட்டும் ஏண்டா அப்ப எல்லாம் ஒண்ணும் தோணலை.. உன் அம்மா அளவுக்கு நான் உன்னை நேசிக்கலையோ.."

க்ரிஷ் குறும்பாகச் சொன்னான்.

"இருக்கலாம்.."

"கொன்னுடுவேன் ராஸ்கல்.." என்று ஹரிணி மிரட்டினாள். ஆனாலும் அவனை அந்த நாட்களில் உணராமல் போனது அவளுக்கு நெருடலாகவே இருந்தது. சிறிது மௌனமாயிருந்து விட்டுக் கேட்டாள்.

"நீ எப்ப போறே..?"

"முணு நாள்ல. ஏன் கேட்கிறே..?"

என்.கணேசன்

"நாம ஏன் இந்த எண்ண அலைகள் மூலமா ஒருத்தருக்கொருத்தர் தொடர்பு கொள்ள முடியுதான்னு சோதனை செஞ்சு பார்க்கக் கூடாது..?"

புன்னகையுடன் அவன் சம்மதித்தான். இந்த மூன்று நாட்களில் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் சோதனை செய்து பார்க்க முடிவு செய்தார்கள். காலையில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவள் அவனுக்கும், மாலையில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவன் அவளுக்கும் ஏதாவது தகவல் அனுப்ப வேண்டும் என்றும் ஒரு மணி நேரம் கழித்து ஃபோன் மூலம் பேசி சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தார்கள். அன்பின் அலைகள் மூலமாக மானசீகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்றால், அப்படி க்ரிஷ்டன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டே ஆக வேண்டும் என்று தீவிரமாக ஹரிணி எண்ணினாள்..

அடுத்ததாக க்ரிஷ் மாஸ்டரிடம் தன் அமெரிக்கப் பயணத்தைச் சொல்லப் போனான். மெளண்ட் அபுவில் இருந்து இமயமலைவரை செந்தில்நாதன் எதிரி பற்றிச் சேகரித்த

இருவேறு உலகம்

தகவல்களைச் சொல்லி மேலதிக விவரங்கள் அறிய அமெரிக்கா செல்வதாக அவன் சொன்னபோது மாஸ்டருக்குக் குழப்பத்தைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. சக்தி படைத்த எதிரியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவன் எங்கிருந்து கற்றிருக்கக் கூடும் என்று க்ரிஷ் கேட்டபோது கற்றுத்தரக்கூடிய இடங்களையும், மனிதர்களையும் பற்றிச் சொன்னபோது கூட அவன் அப்படி ஒரு எதிரியை இந்த விசாரணையில் கண்டுபிடிக்க முடியாதென்றல்லவா அவர் நினைத்திருந்தார்..

யோசித்துப் பார்த்தபோது ஒரு சில நிமிஷங்களில் பல்லாயிரம் மைல்கள் கடக்க முடிந்த எதிரி தார்ப்பாலைவன பக்கிரியிடமும், இமயமலை போதை சாதுவிடமும் கற்றுக் கொள்ளச் செல்வதென்பதை அவர் அறிவு ஏற்க மறுத்தது. க்ரிஷ் சொல்வதைப் பார்த்தால் க்ரிஷை அமேஸான் காடுகள்வரை கொண்டு போய் காப்பாற்றிய ஆள் வேறு, இந்த ஆள் வேறு என்பதாக அல்லவா தோன்றுகிறது. ஆனால் 'அன்னிய சக்தி நம் பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது தன் திட்டத்திற்குத் தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும் உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது' என்று பரஞ்சோதி

என்.கணேசன்

முனிவர் சொன்ன தகவல் க்ரிஷ் சொன்ன
வேற்றுக்கிரஹவாசியையும், க்ரிஷையும் அல்லவா
அடையாளம் காட்டுவதாக இருக்கிறது. அவரைப் போன்ற
ஒரு மஹான் வாக்கு பலிக்காமல் இருக்காதே..! இப்போது
செந்தில்நாதன் கண்டுபிடித்துச் சொன்ன தகவல்கள்,
மூன்றாவதாக இன்னொருவனையும் அல்லவா களத்தில் இறக்கி
இருக்கிறது. யாரிவன்..? இவன் உத்தேசம் என்ன..? இது
என்னப் புதுக்குழப்பம் என்று ஆழ்ந்த ஆலோசனையில்
மாஸ்டர் இறங்கினார்.

அத்தியாயம் 87

மனிதன் மிக உறுதியாக ஒன்றை நம்பும்போது

எல்லாவற்றையும் அந்த நம்பிக்கையின்படியே மாற்றிக் கொண்டு காண்கிறான். அதன்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறான் அல்லது ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறான். ஒவ்வொன்றையும் பிரபஞ்ச சக்தியின் அங்கமென்ற நிலையிலேயே இருந்து, விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் அலசி ஆராய்ந்து உண்மையைத் தெரிந்து தெளிய வேண்டும் என்று மாணவனுக்குப் பாடம் நடத்தி இருந்த போதிலும், அதைத்தானே தவற விட்டு விட்டதாய் மாஸ்டர் முதல் முறையாய் உணர்ந்தார். அவர் நம்பியதற்கு எதிரான எதையும் தெரிந்து கொள்ளக்கூட ஆர்வம் காட்டவில்லை..

குற்றவுணர்ச்சியுடன் மாஸ்டர் க்ரிஷைக் கேட்டார், "க்ரிஷ் அந்த அமாவாசை ராத்திரிக்குப் பிறகு நீ திரும்பி வரும் வரை என்ன நடந்ததுன்னு உன்னால மறைக்காமல் சொல்ல முடியுமா..?"

க்ரிஷ் எதையும் ஒளிக்காமல் அவரிடம் சொன்னான். வாரணாசி பாழடைந்த காளி கோயிலுக்கு எதிரி போனதையும்,

என்.கணேசன்

அவர் போனதையும் அவன் காட்சியாய்க் கண்டதைச் சொன்னபோது அவர் சிலையாய் சமைந்தார். 'முதல் ஆள் உன் எதிரி. இரண்டாம் ஆள் உன்னை எதிரியின் ஆளாய் பார்க்கிறவர். முதல் ஆளுக்கு ரகசியம் முக்கியம், இரண்டாம் ஆளுக்கு முகூர்த்தம் முக்கியம்..!' காளிகோயிலில் இருந்த அவர்களுடைய ரகசியக் குறிப்பை எதிரி எடுத்துச் சென்றதை அவர் வேறு ஒருவரிடமும் இதுவரை சொல்லி இருக்கவில்லை. அவருக்கு முன்பே எதிரி அந்தக் கோயிலுக்குப் போன காட்சியை க்ரிஷ் கண்டிருப்பது தற்செயல் அல்ல..

"ஒன்றே ஒன்றைச் செய்திருக்கிறேன். உன் எதிரி எல்லார் உள்ளங்களையும் படிக்க முடிந்த அளவு உயர்ந்த சக்தி படைத்தவன். அவன் கூட உன் மனதைப் படிக்க முடியாத அளவு உனக்குள் ஒரு மிக நுட்பமான ப்ரோகிராம் போட்டு சக்தி வாய்ந்த பாதுகாப்பு வளையம் போட்டிருக்கிறேன்." க்ரிஷ் மனதை அவரால் ஏன் ஊடுருவ முடியவில்லை என்பது இப்போது புரிந்தது. க்ரிஷை லாரி விபத்திலிருந்து காப்பாற்றிய சில நிமிஷங்களில் வேற்றுக்கிரஹவாசி பூமி எல்லையைத் தாண்டிப் போனது உண்மையாகவே இருக்க வேண்டும். அப்படியானால் க்ரிஷை அவர் சந்தித்த முதல் சந்திப்பில் அவர் மனதை ஆக்கிரமிக்கப் பார்த்தது அந்த

இருவேறு உலகம்

வேற்றுக்கிரஹவாசியாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. உண்மையான எதிரி வேறு.. அவர்தான் குழம்பி இருக்கிறார்.. ஆனாலும் அதே தெளிவில் அவரால் தொடர்ந்து இருக்க முடியவில்லை. பரஞ்சோதி முனிவர் சொன்னது க்ரிஷை எதிரி பயன்படுத்தி பேரழிவை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பது போல்தான் தோன்றியது.. குழப்பம் நீடித்தது.

க்ரிஷை விடைபெறும்போது, முன்பே சொன்ன இரண்டாம் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து செய்யும்படி சொல்லிவிட்டு அவர் கண்களை மூடியபடி சொன்னார். "நீ வாரணாசி கோயிலில் இருட்டிலும் எதிரியை நிழலாகவாவது பார்த்திருக்கிறாய். அந்தக் காட்சியை அடிக்கடி உன் மனதில் கொண்டு வா. மேலும் நன்றாகக் கவனி. முதல் தடவை பார்த்தபோது உன் மேல் மனம் கவனிக்க மறந்திருந்த எத்தனையோ விஷயங்களை கண்டிப்பாக உன்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியும். உன் அலைவரிசைக்கு ஒரு தடவை கிடைத்த அவன் கண்டிப்பாக இனியும் கிடைக்காமல் போக வாய்ப்பில்லை.."

அவன் போய் அரை மணி நேரத்தில் ஹரிணி மாஸ்டருக்குப் ஃபோன் செய்தாள். ஐந்தே நிமிஷம் ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டவள் க்ரிஷின் தாய் க்ரிஷை உணர்ந்தது போல, தான் உணராமல் போகக் காரணம் என்ன

என்.கணேசன்

என்று கேட்டபோது மாஸ்டர் சத்தமில்லாமல் சிரித்தார். ஒரு ஆணின் வாழ்க்கையில் தாயிற்கும், மனைவிக்கும் போட்டி ஏற்படுவது எல்லா இடங்களிலும் நிகழக்கூடிய வேடிக்கையாகவே தோன்றியது.

"அதுக்கு அவரை நான் நேசிக்கிறது கம்மிங்கற அர்த்தமா மாஸ்டர், அவங்கம்மா அளவுக்கு நான் அவனை நேசிக்கலையா..?"

மாஸ்டர் புன்னகையுடன் சொன்னார். "அப்போ அவன் மேலே நீ கோபமாகவும் இருந்தாயே ஹரிணி. அது உங்களுக்கிடையே அலைவரிசைகளை அடைச்ச நின்னுருக்கலாம்.."

அவளுக்கு ஓரளவு மனம் சமாதானமடைந்தது. "சரி நாங்க ரெண்டு பேரும் தொலை தொடர்பு ஏற்படுத்தி தகவல் பரிமாற்றம் செய்ய உத்தேசிச்சருக்கோம்.. அதுக்கு எனக்கு ஏதாவது டிப்ஸ் குடுங்க மாஸ்டர்.."

மாஸ்டர் சில நிமிஷங்கள் பேசினார். அவள் முழு ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டாள்.

இருவேறு உலகம்

அன்றிரவெல்லாம் யோசித்தும், மறுநாள் காலை

யோசித்தும் க்ரிஷ்ணுக்கு என்ன தகவல் அனுப்புவதென்பதை ஹரிணியால் முடிவு செய்ய முடியவில்லை. மிக வித்தியாசமான, கண்டுபிடிக்கவே மிகவும் கஷ்டமான ஏதாவது ஒன்றை அனுப்பி அதை அவன் சரியாகப் பெற்று சொன்னால்தான் உண்மையான வெற்றி என்று அவளுக்குத் தோன்றியது. பல வித்தியாசமான தகவல்களை யோசித்து ஒவ்வொன்றையும் ஒதுக்கி வைத்துக் கடைசியில் ஹரிணி திருக்குறளைத் தேர்ந்தெடுத்தாள்.

மாஸ்டர் எந்த ஆழ்மனசக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் அமைதியான பரபரப்பில்லாத மனநிலை முக்கியம் என்று சொல்லி இருந்தார். முதலில் உணர்வு ரீதியாக அவனை நெருங்கி இருந்தால் அனுப்பும் தகவல் வெற்றிகரமாகச் சென்றடையும் என்றும் சொல்லி இருந்தார். தியானம் எல்லாம் அவளுக்கு சரிப்பட்டு வராது என்று தோன்றியது. அதனால் அவளுக்கு மிகவும் பிடித்தமான வீணை இசையை அரை மணி நேரம் கேட்டாள். மனம் தானாக லேசாகியது. க்ரிஷ்ண நினைத்தாள். உணர்வு ரீதியாக அவனை நெருங்கி இருப்பதாக நினைக்க முயற்சித்தாள். அவன் அருகிலேயே இருப்பது போலவும் காதலோடு அவனைப் பார்ப்பது போலவும்

என்.கணேசன்

நினைத்தாள். நெருக்கம் என்றவுடன் அவனை முத்தமிடத் தோன்றியது. இதெல்லாம் சரியான வழியா என்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் முத்தமிடத் தோன்றியது. நெருக்கமாக உணர்வதுதான் முக்கியம் என்பதால் அப்படி உணர் கற்பனையில் முத்தம் தருவது தவறில்லை என்று தோன்றியது. முத்தமிட்டாள். முன்பே உணர்ந்ததைத் திரும்பவும் உணர்வது எளிதாக இருந்தது. ஆழமான முத்தத்திற்குப் பிறகு வழக்கம் போல் விலகிக் கொண்டு திருக்குறள் புஸ்தகத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அவனுக்குத் தருவது போல் கற்பனை செய்தாள். முன்பே நிச்சயித்தபடி சுமார் பத்து நிமிஷம் ஆழமாக நினைத்து தகவல் அவனைச் சென்றடைவதாக மனதில் காட்சிப்படுத்திப் பார்த்தாள்.

அந்த நேரத்தில் அமைதியாக தனதறையில் அமர்ந்திருந்த க்ரிஷ் அவளிடம் இருந்து வரும் தகவல் என்ன என்பதை உணரக் கண்களை மூடிக் காத்திருந்தான். அவளையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் எதிரில் இருப்பது போல நினைத்தான். அதொன்றும் கஷ்டமாக இல்லை. சுலபமாக அவள் அங்கு இருப்பதாக நினைக்க மட்டுமல்லாமல் உணரவும் முடிந்தது. தகவலுக்காக அவன்

இருவேறு உலகம்

காத்திருந்தான். ஆனால் தகவலுக்குப் பதிலாக அவளே அருகில் வந்தாள். அவனைக் காதலுடன் பார்த்தாள். முத்தமிட்டாள்.. அவன் உதடுகள் அவள் உதடுகளைத் தெளிவாகவே உணர்ந்தது.. கண்களைத் திறந்து கொண்டான். மனம் தனியாகச் சுதந்திரம் வாங்கிச் செயல்பட்டது போல் இருந்தது.. முக்கியமான பரிசோதனைகள் நடக்கும் போதும் முரண்டு பிடிக்கும் மனதின் மீது கோபம் வந்தது. அதையும் ஒரு தடையாக எண்ணி விலக்கி முச்சுப்பயிற்சிகள் செய்து மனதை அமைதியாக்கி அவன் தகவலுக்காக காத்திருந்தான்.. ஒன்றும் வந்து சேரவில்லை. மனம் கற்பனையாக எதையெல்லாமோ நினைக்க ஆரம்பித்தது..

அவள் ஒரு மணி நேரம் கழித்து ஆர்வத்துடன் ஃபோன் செய்தாள். "என்னடா அனுப்பின தகவல் கிடைச்சதா..? என்னன்னு சொல்லு பார்க்கலாம்.."

"ஒண்ணும் வரலை.."

அவள் ஏமாற்றமடைந்தாள். "என்னடா இப்படிச் சொல்றே"

"நீ என்ன தகவல் அனுப்பினாய்..?"

"திருக்குறள் படிக்கற மாதிரி.."

என்.கணேசன்

"இங்கே நான் உணர்ந்தது என்ன தெரியுமா..?" க்ரிஷ் குரலைத் தாழ்த்திக் கேட்டான்.

"என்ன..?"

க்ரிஷ் தன் அறைக்கதவைப் பார்த்தான். உதய் இது மாதிரி சமயங்களில் முக்கில் வியர்த்தது போல அங்கே வந்து சேர்வான்.. நல்ல வேளையாக அவன் ஹாலில் சத்தமாக யாரிடமோ ஃபோனில் பேசுவது கேட்டது.. க்ரிஷ் மெல்லச் சொன்னான். "நீ முத்தம் தர்ற மாதிரிதான் உணர்ந்தேன்.."

ஹரிணி ஆனந்தமாகக் கேட்டாள். "சத்தியமாவாடா.. நான் அதுலதான் ஆரம்பிச்சேன். நெருக்கமா இருக்கறதா உணர்றது அதுல சுலபமா இருந்துச்சு.. ஆனா அது ரெண்டு நிமிஷம்தான். அப்புறமா எட்டு நிமிஷம் திருக்குறளைத் தாண்டா நினைச்சேன்.. முத்தம் அளவுக்கு திருக்குறள் ஆத்மார்த்தமா நினைக்கல போல.."

க்ரிஷ் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான். "தயவு செஞ்சு இனிமே இந்த மாதிரி எதையும் ஆரம்பிக்காதே.. என் கவனத்தைக் கலைக்காதே.."

இருவேறு உலகம்

"சரி சரி பாடத்தை ஆரம்பிக்காதே. என்னோட முதல் பரிசோதனை பாதி வெற்றியடைஞ்சுடுச்சு. அது போதும் எனக்கு. சாயங்காலம் நீ அனுப்பற செய்தி எனக்கு கிடைக்குதா பார்க்கலாம்.." என்று சொல்லி பேச்சை அவசரமாக முடித்துக் கொண்டாள்.

க்ரிஷ் அடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி யோசிக்க ஆரம்பித்தான். எதிரியைப் பற்றி அவர் சொன்னது இப்போதும் அவன் காதுகளில் ஒலித்தது.

"உன் அலைவரிசைக்கு ஒரு தடவை கிடைத்த அவன் கண்டிப்பாக இனியும் கிடைக்காமல் போக வாய்ப்பில்லை.." அவர் சொன்னபடி உடனடியாக முயற்சி செய்யத் தோன்றியது..

அத்தியாயம் 88

மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்த பயிற்சிகளை எல்லாம் முழு மனதுடன் முறையாகச் செய்து விட்டு மானசீகமாகவும் உயர் உணர்வு நிலைக்குச் சென்று அந்த நிலையிலேயே அமைதியாகச் சில நிமிஷங்கள் க்ரிஷ் தங்கினான். எல்லாவற்றையும் உருவாக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் வல்ல மஹாசக்தியின் ஒரு அம்சம் என்று தன்னைத் திடமாக நினைக்க கூடுதல் முயற்சி எதுவும் அந்த நிலையில் அவனுக்குத் தேவைப்படவில்லை. அந்த பாவனையிலேயே சிறிது நேரம் இருந்தவன் மெல்ல தன் கவனத்தை எதிரியைப் பார்த்த மனக்காட்சியில் திருப்பினான்.

எதிரியைப் பார்த்த மனக்காட்சியில் எதிரிக்கு முன் பார்த்த பாழடைந்த காளி கோயிலில் இருந்து க்ரிஷ் தன் மனத்திரைக்குக் காட்சியைக் கொண்டு வந்தான். இருட்டினுடே தெரிந்த ஒரு பாழடைந்த கோயில்.. உள்ளே அரைகுறை வெளிச்சத்தில் கோரமான தெரிந்த பத்ரகாளி சிலை.. உக்கிரமாகத் தெரிந்த பத்ரகாளியின் நெருப்பு விழிகள் அசைவு.. எட்டு கைகள்.. வலக்கரங்கள் நான்கில் சூலம்,

இருவேறு உலகம்

கத்தி, உடுக்கை, கிளி, . இடக்கரங்கள் நான்கில் பாசம், கேடயம், மணி, கபாலம்.. உடுக்கை சத்தம்.. தாளலயத்துடன் காளியின் நடனம்.. அவளுடன் சேர்ந்து அண்டஸராஸரங்களே ஆடுவது போல் உணர்ந்தது.. ஒவ்வொரு அசைவிலும் பிரம்மாண்ட அழகைப் பார்த்தது. எல்லாவற்றையும் மறுபடி நுணுக்கமாக உணர்ந்து க்ரிஷ் பார்த்தான். முன்பே பதிவான காணொளி மீண்டும் மறு ஒளிபரப்பு ஆவது போல் தானாகவே காட்சி மனத்திரையில் ஓடியது. திடீரென்று உடுக்கை சத்தம் நின்று காளி மறுபடியும் சிலையானாள். மயான அமைதி நிலவ ஆரம்பித்தது. தூரத்தில் கோயிலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபடி எதிரி தெரிந்தான்.. இருட்டில் நின்றிருந்தான். க்ரிஷ் தன் முழுக்கவனத்தையும் எதிரியின் மீது வைத்துப் பார்த்தான். எதிரி மெல்ல காளி கோயிலை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். கோயிலை அவன் நெருங்கி உள்ளே நுழையும் முன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

முன்பு கண்ட காட்சி இந்த இடத்தில்தான் அறுந்து போனது. ஆனால் இப்போது அந்தக் காட்சியை க்ரிஷ் அறுபட விடவில்லை. உறுதியான மனதுடன் எதிரியை அறிய முயன்றான்.. திரும்பிப் பார்த்த எதிரியின் கண்கள் இருட்டினூடே இப்போது அவனைப் பார்த்தன. அவனும்

என்.கணேசன்

அந்தக் கண்களையே பார்த்தான். இருவர் விழிகளும் இப்போதே நேராகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போல ஊடுருவிப் பார்த்துக் கொண்டன. எதிரியின் கண்களில் திகைப்பு தெரிந்தது.. காட்சி அறுந்து போனது..

பழைய காட்சியைத் தத்ருபமாய் மீட்டுக் கொண்டு வந்ததோடு கூடுதலாக சில வினாடிகள் அதை நீட்டிக்கவும் முடிந்த திருப்தி க்ரிஷ் மனதில் வந்தது. இனி அந்தக் கண்களை எங்கே பார்த்தாலும் அவனால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும்.. அந்தக் கண்களின் திகைப்பு என்ன சொல்ல வருகிறது.. உண்மையாகவே அவனும் க்ரிஷைப் பார்த்திருப்பானோ..?

மதியம் சாப்பிடும்போது பத்மாவதி க்ரிஷைக் கேட்டாள்.

"ஏண்டா ஹரிணி அப்புறமா வரலை.. நீ ஏதாவது அவ மனசு நோகற மாதிரி செய்துட்டியா..?"

"அதெல்லாம் ஒண்ணும் இல்லை.." என்று க்ரிஷ் சொன்னான். உதய் தம்பிக்கு ஆதரவாய்ச் சொல்வது போல் சொன்னான். "இவன் சொல்றது சரிதான்.. இப்ப எல்லாம்

இருவேறு உலகம்

அவள் கட்டுப்பாட்டுலதான் எல்லாம். இல்லாட்டி.." குரலைத் தாழ்த்தி, "கன்னம் பழுத்துடும்.. மத்ததெல்லாம் அப்புறம்தான்.." என்று தம்பி காதில் விழுகிற மாதிரி சொன்னான்.

க்ரிஷ் ஒரு கூணம் கட்டுப்பாட்டை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு அருகில் அமர்ந்திருந்த உதய்யின் தொடையை நன்றாகக் கிள்ளினான். "பாவி" என்று சொல்லி தம்பி கையை உடும்புப் பிடி பிடித்து உதய் இறுக்கினான்.

பத்மாவதி, "அவன் கையை ஒடிச்சுடாதேடா தடியா. முதல்லயே அவன் நோஞ்சானாய் இருக்கான்.."

"உன் நோஞ்சான் பையன் என்ன எல்லாம் செஞ்சான்னு தெரியுமா..?" என்று உதய் தாயிடம் கேட்க க்ரிஷ் அண்ணனை முறைத்தான். "சரி சரி சொல்லலை.." என்று உதய் சிரித்தான்.

பத்மாவதிக்கு ஹரிணி வராமல் இருந்தது இன்னமும் இளைய மகன் மீது சந்தேகத்தையே தக்க வைத்தது.

"எதுக்கும் நான் ஹரிணி கிட்டயே கேட்கறேன்.." என்று சொன்னவள் அப்போதே ஹரிணியோடு ஃபோனில் பேசினாள்.

என்.கணேசன்

"ஏம்மா நீ இந்தப் பக்கமே முணு நாளா வரலை.. க்ரிஷ் ஒண்ணும் வர வேண்டாம்னு சொல்லலையே.. அலட்சியமா நடந்துக்கலையே.. ஓ அப்படியா.. சரி சரி. உன் வேலைகள் எல்லாம் முடிஞ்ச பின்னடியே வா. இவன் எதாவது அலட்சியம் பண்ணினான்னா மட்டும் என்கிட்ட சொல்லு. இவனோட புஸ்தகங்கள் எல்லாத்தையும் கொளுத்திடறேன்.. அவன் என்ன கோவிச்சுட்டாலும் சரி.. சிரிக்காதம்மா.. நிஜமாதான் சொல்றேன்.. மனுசங்களுக்கும் மேலயா புஸ்தகங்கள்.."

அவள் பேசி முடித்து இளைய மகனை ஓரக்கண்ணால் பார்த்தாள். புஸ்தகங்களைக் கொளுத்தி விடுவேன் என்று சொன்ன தாயை எரித்து விடுவது போல் க்ரிஷ் பார்த்தான். அவனுக்கு ஆட்களை எரிப்பது போலத்தான் புஸ்தகங்களை எரிப்பதும்..

க்ரிஷ் பக்கம் திரும்பாமல் மும்முரமாக சாப்பிட ஆரம்பித்த பத்மாவதியைச் சீண்டும் விதமாக உதய் தம்பியிடம் சொன்னான். "பார்த்தியாடா.. மருமகள் மேல பாசமழை பொழியறதை.. அவ வந்து அதிகாரம் பண்ப்ப தெரியும்.."

இருவேறு உலகம்

"அதிகாரம் பண்ணட்டும்டா எனக்கொரு பொண்ணு இருந்து அவ அதிகாரம் பண்பு மாதிரி நினைச்சுட்டு போறேன்.. அப்படியாவது என் கிட்ட பேசிகிட்டிருப்பாளே.. பசங்க நீங்க ரெண்டு பேரு இருந்து என்னடா பிரயோஜனம்.. அம்மாகிட்ட பேசறதுக்குக் கூட உங்களுக்கு எங்கடா நேரம்.."

உதய் விடவில்லை. மேலும் சீண்டினான். "இதெல்லாம் கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி டயலாக் பேச நல்லா இருக்கும். அவ வந்து அதிகாரம் பண்பு தெரியும்.. அப்ப பேசறதே வேறயா இருக்கும்.."

"இத்தனை வருஷமாயும் காதலிக்க ஒரு பொண்ணு கூட உனக்கு செட் ஆகாததுக்குக் காரணம் இந்த வாய்த்துடுக்கா தாண்டா இருந்திருக்கணும்.."

உதய் ஒரு கூடினம் வாயடைத்துப் போய் தாயைப் பார்த்து விட்டு பொய்யான ஆத்திரத்துடன் தாய் காதைப் பிடித்து இழுத்தான்.

"நிம்மதியா சாப்பிடவாவது விடுடா தடியா.." என்று பத்மாவதி திட்ட உதய் பொய்க்கோபத்துடன் சாப்பாட்டுத் தட்டைத் தள்ளி விட்டு எழுந்து போய் விட்டான்.

என்.கணேசன்

ஒன்றுமே நடக்காதது போல் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பத்மாவதியிடன் க்ரிஷ் கேட்டான். "என்னம்மா அவன் கோவிச்சுட்டு சாப்பிடாமயே போறான்.."

"போய் ஊட்டி விட்டா சாப்பிடுவான்.. சோம்பேறி.. இப்படி எத்தனை தடவை நடந்திருக்கு.." என்று பத்மாவதி புன்னகையுடன் சொன்னாள்.

மர்ம மனிதனுக்கு அது முதல் புதிய அனுபவம். பின்னால் இருந்து யாரோ அவனைப் பார்ப்பது போல் இருந்து அவனும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தபோது இரண்டு கண்களை அவனும் நேரடியாகப் பார்க்க முடிந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதற்குக் காரணம் அந்த சமயத்தில் அவன் ஒரு அறையில் அமர்ந்திருந்ததும் அவனுக்குப் பின்னால் வெறும் சுவர் மட்டுமே இருந்ததும் தான்..

அந்தக் கண்கள் க்ரிஷின் கண்கள் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகமே இல்லை. சில நாள் முன்வரை இந்த அமானுஷ்ய சக்திகளைப் பொருத்தவரை ஒரு கற்றுக்குட்டியாக இருந்த க்ரிஷ் இன்று அவன் கண்களை எங்கிருந்தோ காண முடிவது

இருவேறு உலகம்

சாதாரண விஷயமல்ல. இது எப்படி நிகழ்ந்தது என்பது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. இத்தனை வேகமாக அவன் அந்த அமானுஷ்ய சக்திகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வாய்ப்பே இல்லை. இருந்தும் ஏதோ ஒரு அலைவரிசையில் இந்த அசாதாரண சம்பவம் நடந்திருக்கிறது.. இது பயப்படும் அளவு பெரிய விஷயமல்ல.. ஆனாலும் இது கூட நடந்திருக்கக் கூடாது..

மர்ம மனிதனுக்குத் தன் மேலேயே கோபம் வந்தது. இவன் பெரிதாக என்ன செய்து விடப்போகிறான் என்று அலட்சியமாக இருந்து இப்படி நடக்க அனுமதி தந்திருக்கிறோமே என்று கோபப்பட்டான். க்ரிஷ் நிம்மதியாக இருப்பதால் அல்லவா இப்படி ஏதேதோ முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறான்.. இதில் எல்லாம் ஈடுபடும் அளவுக்கு இனி க்ரிஷ் நிம்மதியாக இருந்து விடக்கூடாது..

அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் மனோகர் மாணிக்கத்தின் முன்னால் அமர்ந்திருந்தான். அவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் மாணிக்கமும், சங்கரமணியும் இனம் புரியாத ஒருவகை பீதியை உணர்ந்தார்கள். இப்போது என்ன சொல்லப் போகிறானோ..?

என்.கணேசன்

மனோகர் சொன்னான். "நீங்கள் ஏன் உங்கள் மகன்
மணீஷுக்கு ஹரிணியைத் திருமணம் செய்து வைக்கக்
கூடாது..?"

அத்தியாயம் 89

மாணிக்கமும், சங்கரமணியும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். மாணிக்கம் அமைதியாக மனோகரிடம் சொன்னார்.

"ஹரிணியும் க்ரிஷாம் காதலிக்கிறாங்க போல தெரியுது.."

"உங்க மகனும் ஹரிணியைக் காதலிக்கிறானே..?"

மனோகர் சொல்ல மாணிக்கம் வருத்தத்துடன் தலையசைத்தாலும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மனோகர் சொன்னான். "ஹரிணியோட அம்மா கிரிஜாக்கு க்ரிஷை விட உங்க மகன் மேல்தான் நல்ல அபிப்பிராயம். இப்போ நீங்க முதலமைச்சர். நீங்க போய் பொண்ணு கேட்டா அந்த அம்மாவுக்கு மறுக்க முடியாது.."

எல்லாமே தெரிந்து வைத்திருக்கிறானே என்று வியந்த சங்கரமணி சொன்னார். "ஆனா மணீஷ் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறது அந்தம்மாவை அல்லவே. அந்தப் பொண்ணு ஒத்துக்கணுமே.."

என்.கணேசன்

மனோகர் அந்த நகைச்சுவையை ரசிக்காமல் அவர் பக்கம் திரும்பாமல் மாணிக்கத்திடமே பேசினான். "நடுத்தர குடும்பங்கள்லதான் இப்பவும் பாசம், கௌரவம், விட்டுக்கொடுக்கிற தன்மை எல்லாம் இருக்கு. அந்தம்மாவுக்கு ஹரிணி ஒரே பொண்ணு. அந்தம்மா உறுதியா சொன்னா அந்தப் பொண்ணு கேட்டுக்க வாய்ப்பிருக்கு. உங்க மகனும் அவளோட நண்பன்தான்.. பிடிக்காதவன் அல்ல.."

நண்பன் என்கிற ஸ்தானத்திலிருந்து காதலன் என்கிற ஸ்தானத்திற்கான உயரம் சிலர் விஷயத்தில் சிறிதாக இருக்கலாம். சிலர் விஷயத்தில் தாண்ட முடியாத உயரமாகவும் இருக்கலாம். இந்த இரண்டாம் ரகத்தில் தாண்ட முயற்சி செய்வது நண்பன் என்ற ஸ்தானத்தையும் தவற வைத்து விடலாம். அப்படி அதையும் இழக்க மனீஷ் தயாராக இருப்பான் என்று மாணிக்கத்துக்குத் தோன்றவில்லை.

மனோகர் எழுந்தான். "எதற்கும் முயற்சி செய்து பாருங்கள். அவசரம்.."

அவசரம் என்றால் உத்தரவு என்று அர்த்தம். மாணிக்கம் தலையசைத்தார். அவன் போய் விட்டான். சங்கரமணி

இருவேறு உலகம்

கேட்டார். "இவனுக்கென்ன மணீஷ் மேல இப்படி திடீர் அக்கறை..?"

"அவன் கவனம் எல்லாம் க்ரிஷ்தான். க்ரிஷ் கிட்ட இருந்து ஹரிணியை விலக்கணும்னு ஏனோ நினைக்கிறான். அவ்வளவுதான்.."

சங்கரமணி சொன்னார். "அவன் சொன்னபடி நடந்தா உன் பையன் சந்தோஷமா இருப்பான்.. இப்ப அவன் முகத்தைப் பார்க்கவே சகிக்கலை.."

க்ரிஷ் ஹரிணி கைவிரலில் மோதிரம் போடுவது போல் காட்சியைக் கற்பனை செய்து அனுப்பினான். அவன் அனுப்பும் தகவலைப் பெறுவதில் கோட்டை விட்டு விடக்கூடாது என்று தீர்மானமாக அமைதியாகக் காத்திருந்த ஹரிணி க்ரிஷ் கையைப் பிடித்து விரலைத் தடவுவது போல் மட்டுமே உணர்ந்தாள். உண்மையில் அவன் அனுப்பிய முழுக்காட்சியைச் சொன்னபோது அவள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.. "க்ரிஷ் முக்கால் வாசி எனக்கு

என்.கணேசன்

வந்து சேர்ந்திடுச்சேடா.. நாம இந்த பரிசோதனைல ஜெயிச்சோட்டோம்.. இதுக்கு நீ காரணமா, நான் காரணமா..?"

"ரெண்டு பேருமே.. நமக்குள்ளே இருக்கும் அலைவரிசைகள் தடைப்படாமல் இருக்கு போல.." என்றான் க்ரிஷ். கூடவே சொன்னான். "ஆனா இது போதாது. நாம ஃபீல் பண்ண விஷயத்தை சரியா ஃபீல் பண்ணோம். ஆனா அனுப்பற தகவலை சரியா வாங்கிக்கலை. உன் திருக்குறள் எனக்கு வந்து சேரலை.. என் மோதிரம் உனக்கு வந்து சேரலை.."

"உண்மைதான். ஆனா ஆரம்பத்துக்கு நாம நிறையவே முன்னேறிட்டோம்.. சரி நானும் வேற சில சமூக சேவகர்களும் சேர்ந்து நாளைக்கு ஒரு முதியோர் இல்லத்துல ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சி வச்சிருக்கோம். முழு நாள் அங்கேயே இருக்க வேண்டி வரும்.. நாளை மறுநாள் நீ அமெரிக்கா போறாய். அதனால நீ வந்தவுடனே நம்ம பரிசோதனையைத் தொடருவோம்.. ஜாக்கிரதையாய் போய்ட்டு வாடா.."

க்ரிஷ் அன்றிரவும் மறு நாள் முழுவதும் ஸ்டீப்பன் தாம்ஸனின் எழுத்துகளைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவரைச் சந்திக்கும் முன் அவர் துறையில் எதிரிக்கு ஆர்வம்

இருவேறு உலகம்

ஏற்படுத்திய அம்சங்கள், அந்த நூலைத் தவிர வேறு என்னவெல்லாம் என்பதை யூகிக்க முயன்றான். அவரைச் சந்தித்துப் பேசும் முன் அவற்றை அவன் தெளிவாக அறிந்திருந்தால் நல்லது என்று தோன்றியது. ஆனால் உளவியலில் ஸ்டீபன் தாம்ஸன் கிட்டத்தட்ட எல்லா முக்கியங்களையும் தொட்டிருந்ததால் படிக்கவும், தெரிந்து கொள்ளவும் ஏராளமாக இருந்தன. அவருடைய ஆளுமை அவனைப் பிரமிக்க வைத்தது.. இதில் எதில் எல்லாம் எதிரிக்கும் ஈடுபாடு இருந்திருக்க முடியும் என்று யோசித்துப் பார்த்தான்..

மாணிக்கம் மணீஷிடம் மனோகர் சொன்னதைத் தெரிவித்தபோது அவனுடைய வெறுமையான முகத்தில் எந்த மின்னலும் வெட்டவில்லை. "அப்பா ஹரிணி யார் பேச்சையும் கேட்கற ரகம் இல்லை. அவள் மனதுக்குத் தோணினைத்தான் செய்வாள்.." என்று சலிப்பான குரலில் சொன்னான்.

"ஆனாலும் முயற்சி செஞ்சு பார்க்க அவன் சொல்றான்.."

என்.கணேசன்

"ஆனா எனக்குத் தெரிஞ்சு முயற்சி செய்யற மாதிரி சொல்லாதீங்க. அவ என்னை நட்பு லிஸ்டில் இருந்தும் எடுத்துடுவாள்.."

"புரியுது.." என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி மகன் அறையில் இருந்து வெளியே வந்த மாணிக்கத்திற்கு மனம் வலித்தது. க்ரிஷ் உயிரோடு திரும்பி வந்த நாளில் இருந்து ஒரு முறை கூட அவர் மகன் புன்னகைக்கவில்லை.. சிரிக்கவில்லை.. எதையும் ரசிக்கவில்லை.. உயிரோடு பிணமாக உலா வருகிறான்..

எந்தவிதமான முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் முதலமைச்சர் கார் வீட்டு வாசலில் நின்றபோது கிரிஜாவுக்கு பரபரப்பு தாங்கவில்லை. ஹரிணி ஏதோ முதியோர் இல்லம் போயிருக்கிறாள்.. அவரை எப்படி வரவேற்பது, உபசரிப்பது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் இருந்து எட்டிப்பார்த்த தலைகளைப் பார்த்தபோது பெருமிதம் தாங்கவில்லை.

"வாங்க.. வாங்க.. உட்காருங்க.." என்று வாயெல்லாம் பல்லாக வரவேற்றாள். மாணிக்கத்துடன் சங்கரமணி மட்டுமே

இருவேறு உலகம்

உள்ளே நுழைந்தார். காவல் அதிகாரிகள் மரியாதையாக வாசலுக்கு வெளியே நின்று கொண்டார்கள்.

மாணிக்கமும் சங்கரமணியும் சோஃபாவில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். கிரிஜாவுக்கு என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை. "ஹரிணி வெளியே போயிருக்கா.." என்று சொன்னாள்.

"பரவாயில்லை. நல்லதுதான். நான் இங்கே வந்தது மணீஷுக்கும் தெரியாது.." என்று மாணிக்கம் சொன்னார்.

என்ன சொல்ல வருகிறார் என்று தெரியாமல் கிரிஜா குழப்பத்துடன் பார்த்தபோது மாணிக்கம் சங்கரமணியைக் காட்டி சொன்னார். "என் மாமா ரொம்ப நாளா மணீஷுக்கு கல்யாணம் செய்து வைன்னு சொல்லிகிட்டிருக்கார். இப்ப எனக்கும் தோண ஆரம்பிச்சிருக்கு. நல்ல பொண்ணா பார்க்கணும்னு யோசிச்சப்ப எனக்கு ஹரிணிதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தாள்.."

முதலமைச்சர் வீட்டு சம்பந்தம் தேடி வருகிறது என்று நினைக்கையில் கிரிஜாவுக்குப் பெருமை தாங்க முடியவில்லை. அதே வேளையில் ஹரிணி ஒத்துக் கொள்ள மாட்டாள்

என்.கணேசன்

என்பதிலும் அவளுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஏக காலத்தில் சந்தோஷமாகவும், வருத்தமாகவும் அவள் உணர்ந்தாள்.

அதைக் கவனித்தாலும் காட்டிக் கொள்ளாமல் மாணிக்கம் தொடர்ந்தார். "அவங்க ரெண்டு பேரும் இப்ப நல்ல ஃப்ரண்ட்ஸா இருக்காங்க. அவங்க நட்புல தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டாம்னு நினைக்கிறேன். உங்க பொண்ணு கிட்ட பேசிப் பாருங்க. நானும் என் பையன் கிட்ட பேசிப் பார்க்கிறேன். அவங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லைன்னா விட்டுடுவோம்.. ஒகேன்னா கல்யாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வோம்.."

அவர் முடித்தவுடன் சங்கரமணி மருமகனிடம் சொன்னார். "ஹரிணியை எனக்கு நல்லா தெரியும். நல்ல பொண்ணு. அம்மா சொன்னதை அவள் தட்டற ரகம் அல்ல.."

கிரிஜாவுக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. இவர் இவ்வளவு நம்பிக்கை வச்சிருக்கார். முதலமைச்சரோ ரொம்ப கண்ணியமாய் பிடிச்சா சம்பந்தியாகலாம்னு சொல்கிறார். ஹரிணி கேட்கணுமே.. தயக்கத்துடன் சொன்னாள். "நான் அவகிட்ட பேசிப் பார்க்கிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

தலையசைத்த இருவரும் எழுந்தனர். கிரிஜா வருத்தத்துடன் சொன்னாள். "முதல் தடவை வந்திருக்கீங்க. ஒண்ணுமே சாப்பிடாம போறீங்களே.."

சங்கரமணி சொன்னார். "நல்ல செய்தியா சொல்லுங்க. விருந்து சாப்பாட்டுக்கே வந்துடறோம்.."

அவர்கள் போய் விட்டார்கள். போலீஸ் பாதுகாப்பு, பரிவாரம் சூழ அவர்கள் போன பிறகு அக்கம் பக்கத்தினர் ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லிக் கொண்டு வந்து முதலமைச்சர் வந்து விட்டுப் போன காரணம் கேட்டார்கள். சம்பந்தம் பேச வந்தார்கள் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லிப் பெருமைப்பட முடியாத வருத்தம் கிரிஜாவுக்கு வந்தது.

"அவர் பையனும், என் பொண்ணும் ஒரே காலேஜ்ல படிக்கறாங்க இல்லையா. ரெண்டு பேரும் க்ளோஸ் ஃப்ரண்ட்ஸ். நீங்க மணீஷை இங்கே பல தடவை பார்த்திருப்பீங்களே. பல தடவை ஹரிணி அவங்களை இங்கே வரக் கூப்பிட்டிருக்கா. இன்னைக்கு ஏதோ தோணி வந்திருக்காங்க. இன்னைக்குன்னு பார்த்து இவ இங்கே இல்லை.."

என்.கணேசன்

அவர்கள் முகத்தில் தெரிந்த பிரமிப்பையும்
பொறாமையையும் முழுவதுமாய் ரசிக்க விடாமல் தடுத்தது
மகளின் போக்கு. சனியன் ஒத்துக்க மாட்டாளே.. அந்த
க்ரிஷைத்தானே காதலிக்கிறா.. இப்போதைய அவர்கள்
நிலைமைக்கு க்ரிஷாம் அதிகம்தான். மந்திரியின் மகன்.
எம்.பியின் தம்பி.. ஆனாலும் முதலமைச்சர் மகனுக்கு
இணையாகுமா..? மணீஷ் அளவு க்ரிஷ் மதிக்கவும்
மாட்டாளே..? பல யோசனைகள் மனதைத் தாக்க, கிரிஜா
அன்று ஆஃபீஸுக்கு லீவு போட்டு விட்டு சிந்திக்க
ஆரம்பித்தாள்.

அத்தியாயம் 90

ஹரிணி அன்று வீடு திரும்ப இரவு பத்து மணி ஆகி விட்டது. அவள் வரும் வரை மகளிடம் எப்படி எல்லாம் பேச வேண்டும் என்று கிரிஜா மனதில் ஒத்திகை பார்த்து வைத்திருந்தாள். மாணிக்கம், சங்கரமணி இருவரின் வருகையைச் சொல்லி ஆரம்பித்தாள். அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் அசந்து போனதையும் சொன்னாள். ஹரிணிக்கு மணீஷின் அப்பா வந்ததில் மகிழ்ச்சி. அதை மட்டும் முகத்தில் காண்பித்தாள். ஆனால் அவள் அக்கம் பக்கத்து ஆட்கள் அசந்து போனதை ஒரு பொருட்டாகவே நினைக்கவில்லை.

"அவர் மணீஷுக்கு உன்னைப் பெண் கேட்டார்.." கிரிஜா மெல்லச் சொன்னாள்.

ஹரிணி தாயைக் கூர்ந்து பார்த்தாள். இது புயலிற்கு முன்னே வரும் அமைதி என்று கிரிஜா அறிவாள். ஆனால் புயல் அடித்தால் பின் பேச முடியாது. சொல்ல வேண்டியதை இப்போதே சொன்னால்தான் உண்டு..

என்.கணேசன்

"மணீஷுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்கணும்னு தோணிவடனே முதல்ல அவர் மனசுல வந்தது நீ தானாம். அதான் வந்து கேட்டார்.."

"அதுக்கு நீ என்ன சொன்னாய்..?"

"உன்னைக் கேட்டுச் சொல்றதாய்ச் சொன்னேன்.."

"உனக்கு நான் க்ரிஷைக் காதலிக்கிறது தெரியுமே. அப்பவே அதை அவங்க கிட்ட சொல்லியிருக்கலாமே.."

"நான் யோசிச்சப் பார்த்தேன்.. க்ரிஷ ஜீனியஸா இருக்கலாம். ஆனா ஜீனியஸ் கூட வாழ்றது சுலபமில்லை. நீ அவனை நேசிக்கிற அளவுக்கு அவன் உன்னை நேசிக்கலைங்கறதை நானே பல முறை கவனிச்சு உன் கிட்ட சொல்லியிருக்கேன். நீ அவன் பின்னாடியே போற அளவுக்கு அவன் உன் பின்னாடி வர்றதில்லை.. உனக்கே கூட அது தெரியும்.. நீயே கூட கோவிச்சுகிட்டு அவன் வீட்டுக்குப் போறதை சில மாசம் நிறுத்தியிருந்தாய்.. அவனுக்கு உன்னை விட ஆராய்ச்சி முக்கியம்.. அறிவு முக்கியம்.. ரகசியம் முக்கியம். அவன் காணாமல் போனப்ப என்ன நடந்ததுன்னு உன்கிட்டயாவது சொன்னானா யோசிச்சப் பாரு.. மணீஷு

இருவேறு உலகம்

அவன் மாதிரி அல்ல. உன்னை நல்லா மதிப்பான். நேசிப்பான். சந்தோஷமா வச்சுக்குவான்.."

"க்ரிஷ் என் பின்னாடியே வர நாய் இல்லை. அப்படி வந்திருந்தா அவனைக் காதலிச்சிருக்க மாட்டேன். எல்லாத்தையும் விட நானே முக்கியம்னு என்னையே கவனிச்சிட்டிருக்கற ஒருத்தனைக் கண்டிப்பா கல்யாணம் பண்ணிக்கவும் மாட்டேன். அப்படிப்பட்டவன் என் வாழ்க்கையை என்னை வாழ விட மாட்டான்.. காதலிக்கறதுனாலயே ஒருத்தர் கிட்ட எல்லாத்தையும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நான் அவன் கிட்ட சொல்லாததும் நிறைய இருக்கு. அவனும் நான் சொல்லாததை ஒரு தடவை கூட துருவிக் கேட்டதில்லை.. இந்த உலகத்துல அவனை மாதிரி ஒரு நல்லவனை நான் பார்த்ததில்லை. இதை அவன் மேல கோபமா இருந்தப்ப கூட என்னால மறுக்க முடிஞ்சதில்லை. இப்ப அந்தக் கோபம் கூட அர்த்தமில்லாததுன்னு புரிஞ்சுடுச்சு. அதனால எனக்கு கல்யாணம்னு ஒண்ணு நடந்தா அது க்ரிஷ் கூடதான். மணீஷ் நல்லவன்தான். அன்பானவன்தான். அவனை இதுவரைக்கும் நண்பனாகத்தான் பார்த்திருக்கேன். அப்படித்தான் இனிமேயும் என்னால பாக்க முடியும். குட் ரைட்.."

என்.கணேசன்

ஹரிணி அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லி விட்டு அவளறைக்குப் போய் தாள் போட்டுக் கொண்டாள். கிரிஜா மகளின் அறைக்கதவையே பார்த்துக் கொண்டு சில நிமிஷங்கள் நின்று விட்டுப் பெருமூச்சு விட்டாள். 'அதிர்ஷ்டம் வந்து கதவைத் தட்டினாலும், கதவைத் திறந்து உள்ளே விடவும் கொடுப்பினை வேண்டும்..'

மாணிக்கம் மறு நாள் காலை கிரிஜாவுக்குப் ஃபோன் செய்தார். "ஹரிணி கிட்ட பேசினீங்களா..?"

கிரிஜா தர்மசங்கடத்துடனும் வேதனையுடனும் சொன்னாள். "அவள் மணீஷை நல்ல நண்பனா மட்டும்தான் நினைச்சிருக்காளாம்.. க்ரிஷைத்தான் காதலிக்கிறதா சொல்றா.."

மாணிக்கம் சொன்னார். "மணீஷை கிட்ட நான் கேட்டப்ப அவனும் அவளை நல்ல தோழியாதான் நினைச்சிருக்கிறதா சொன்னான். நாம பெரியவங்க ஆசைப்பட்டு என்ன பன்றது.. சரி இதை இதோட விட்டுடுவோம்.."

ஹரிணி சம்மதித்திருந்தால் மணீஷும் சம்மதித்து விட்டான் என்று அவர் சொல்லியிருந்திருப்பார். கல்யாண ஏற்பாடுகளை மும்முரமாக ஆரம்பித்தும் இருப்பார்.. அவர் கிரிஜாவுடன் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவர் மகன்

இருவேறு உலகம்

நடைப்பிணமாக எழுந்து போனான். அவனையே அளவில்லாத வேதனையுடன் அவர் பார்த்தார். அரை மணி நேரத்தில் மனோகர் ஃபோன் செய்தான். மாணிக்கம் அவனிடமும் தயக்கத்துடன்தான் தகவலைத் தெரிவித்தார். அவன் கருத்து எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை.

கல்லூரியில் தனியாக ஓரிடத்தில் வெறித்த பார்வை பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்த மணீஷைக் கவனித்த ஹரிணி கவலையுடன் அவனருகில் வந்தாள்.

"டேய் மணீஷ். என்னடா ஆச்சு உனக்கு நீ ஏன் இப்படி இருக்கே..?"

அவள் கவலையில் சிறிது மனம் நெகிழ்ந்த மணீஷ் "ஒண்ணுமில்லை ஹரிணி.." என்றான்.

ஹரிணி அவனருகில் அமர்ந்தாள். "நீ இப்படி இருக்கற கவலைலதான் உன் அப்பா உனக்கு இப்பவே கல்யாணம் செய்ய யோசிக்க ஆரம்பிச்சிட்டார்னு நினைக்கிறேன். என் அம்மா கிட்ட கூட வந்து பொண்ணு கேட்டார்.."

என்.கணேசன்

மணீஷ் அவசரமாகச் சொன்னான். "அவர் வந்தது எனக்குத் தெரியாது ஹரிணி. அவர் என் கிட்ட கேட்டப்ப நான் உன்னை நல்ல தோழியாய் மட்டும்தான் நினைக்கிறதா அவர் கிட்ட சொன்னேன்.."

ஹரிணிக்கு அவன் அப்படிச் சொல்லியிருப்பது பெரும் ஆஸ்வாஸத்தைத் தந்தது. "நானும் என் அம்மா கிட்ட அதையேதான் சொன்னேன்.. அதை விடு. உனக்கு என்ன பிரச்னை அதைச் சொல்லு.. ஏன் ரொம்ப டல்லாவே இருக்காய்.."

நம்பும்படியான ஒரு பதிலைச் சொல்லும் வரை அவள் விட மாட்டாள் என்பதை அறிந்திருந்த மணீஷ் யோசித்து ஒரு பொய்யைச் சொன்னான். "என்னவோ தெரியலை.. கொஞ்ச நாளா எனக்கு எங்க அம்மா ஞாபகம் அதிகமா வருது.."

ஹரிணி அவன் கைகளை இறுக்கப் பிடித்துக் கொண்டாள். ஆறுதலாய் உணர்ந்த மணீஷ் மெல்லக் கேட்டான்.

"இன்னைக்கு க்ரிஷ் ஏன் வரலை..?"

இருவேறு உலகம்

அமெரிக்காவுக்குச் செல்வதை மணீஷிடம் கூடச் சொல்ல வேண்டாம் என்று க்ரிஷ் தெளிவாகச் சொல்லி இருந்ததால் ஹரிணி சமயோசிதமாகச் சொன்னாள்.

"உனக்குதான் தெரியுமே. அவனோட ஆராய்ச்சி ஏதாவது இருக்கும் போல.."

மாஸ்டர் தன்னுடைய குருவின் நினைவுகளில் ஆழ்ந்திருந்தார். மானசீகமாய் குருவிடம் பேசிக் கொண்டுமிருந்தார்.. "உங்களுக்கு நான் கிடைச்ச மாதிரி எனக்கும் ஒரு சிஷ்யன் கிடைச்சிருக்கான் குருவே. என்னை மாதிரி திமிர்ப் பேச்செல்லாம் கிடையாது.. அகங்காரமே இல்லாத நல்லவன்.. வெறும் காகிதமாய் நான் உங்க கிட்ட வந்தேன்.. இவன் ஒரு பெரிய புஸ்தகமாகவே என் கிட்ட வந்திருக்கான். நான் கூடக் கொஞ்சம் பக்கங்களை மட்டும்தான் இணைக்கணும்.. அவ்வளவுதான்.. அவன் இன்னைக்கு காலைலதான் அமெரிக்கா கிளம்பியிருக்கான். நாலு நாள் கழிச்சிதான் வருவான்.. நீங்க உயிரோட இருந்திருந்தா முதல் வேலையா நான் அவனை உங்களுக்கு

என்.கணேசன்

அறிமுகம் பண்ணியிருப்பேன் குருவே.. உங்களுக்கும் அவனைப் பிடிச்சிருக்கும்.. பார்த்தா வெகுளி மாதிரி சில சமயங்கள்ல தெரிஞ்சாலும் விவரமானவன் அவன், குருவே.. உங்களைக் கொன்னவனோட ஆளுன்னு நினைச்சு கொஞ்சம் விறைப்பாவே இருந்த என்னை ஒரே சந்திப்புல மாத்திட்டான்.. அவனுக்கு ஒரு காதலி.. ஹரிணின்னு பேரு. வித்தியாசமான கறாரான, அன்பான பொண்ணு.. ரெண்டு பேரும் நல்ல ஜோடி.."

"குருவே..! நீங்க நினைச்சபடி வளர்பிறை சப்தமில் எனக்கு அந்தக் குறிப்பு கிடைச்சிருக்கு. அது என்னன்னும் புரியலை.. அதை வெச்சு நான் என்ன செய்யறதுன்னும் தெரியலை.. நீங்க அன்னிய சக்தி ஊடுருவிடுச்சின்னு சொன்னது யாரைன்னு இப்ப எனக்கு குழப்பமா இருக்கு.. க்ரிஷத் தொடர்பு கொண்ட வேற்றுக்கிரஹவாசியாய் இருக்கும்னு மூணு நாள் முன்னாடிவரை நினைச்சேன். ஆனா க்ரிஷ் சொன்னதை வச்சப் பார்த்தா அந்த வேற்றுக்கிரஹவாசிங்கற அன்னிய சக்தி பூமியை ஊடுருவியிருந்தாலும் உங்களைக் கொன்னிருக்க வாய்ப்பே இல்லை.. உங்களைக் கொன்னு அது என்னத்தை சாதிச்சிருக்க முடியும். நீங்கள் அடையாளம் காட்டிடுவீங்களோன்னு யாரோ

இருவேறு உலகம்

பயந்து கொன்ன மாதிரிதான் இப்போ தோணுது.. வாழ்ந்த காலங்கள்ல அலைவரிசைல நாம பேசிகிட்டது ஞாபகம் வருது.. ஆனால் உங்களோட கடைசி நேரத்துல அந்த அலைவரிசையை எதிரி தடுத்து நிறுத்திட்டதை இப்பவும் என்னால தாங்க முடியலை.. உங்க உயிர் பிரியற அந்த நேரத்துல உங்க கையைப் பிடிச்சுட்டு பக்கத்துல இருக்கற பாக்கியத்தை அந்தப் பாவி எதிரி பறிச்சிட்டதை என்னால இப்பவும் தாங்க முடியலயே குருவே.. நான் என்ன செய்வேன்..?"

மாஸ்டரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தானாகப் பெருகியது. சிறிது நேரம் அழுதார். பின் மறுபடி பேசினார். "நடந்ததை மாத்தற சக்தி நமக்கில்லை. ஆனால் இனி என்ன செய்யணும்னும் தெரியாத ஒரு குழப்பத்தில் நான் இருக்கேன் குருவே. எனக்கு ஒரு வழி காட்டுங்கள்.."

சொல்லி விட்டுச் சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்தார். மனம் லேசானது.. குருவின் ஆசிகள் கிடைப்பது போன்ற ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது.. சிறிது நேரத்தில் அவர் மனத்திரையில் அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமியின் அனந்த சயனம் மூன்று வாசல்களில் அலங்காரத்துடன் தெரிந்தது. மாஸ்டருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஆனால் மனத்திரையில் விரிந்த

என்.கணேசன்

காட்சி மிகத் தெளிவாக இருந்ததால் திருவனந்தபுரம் போய்
தரிசனம் செய்துவிட்டு வந்தால் ஏதாவது வழி பிறக்கும் என்று
குரு சொல்கிறாரோ என்று தோன்ற ஆரம்பித்தது. உடனே
மாஸ்டர் திருவனந்தபுரம் கிளம்பினார்.

அத்தியாயம் 91

அமெரிக்காவின் அட்லாண்டா விமான நிலைய

த்திலிருந்து வெளியே வந்த கூணத்திலிருந்து க்ரிஷை உதய்யின் நண்பன் ஏற்பாடு செய்திருந்த பாதுகாப்பு நிறுவனம் தங்கள் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டது. கிட்டத்தட்ட ஆறேகால் அடி உயரத்தில் ஆஜானுபாகுகளாக இருந்த இரண்டு தனியார் காவலர்கள் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு அவனைப் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் சென்றார்கள். அழைத்துச் செல்லும்போது இருவர் பார்வையும் சுற்றும் முற்றும் வர முடிந்த ஆபத்தையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் அதற்கு அவசியம் இருக்கவில்லை. போக்குவரத்துக்கும் அவர்களுடைய வாகனமே வந்திருந்தது. அட்லாண்டாவில் ஹோட்டல் ஒன்றிற்கு அழைத்துப் போய் அவனைச் சிறிது இளைப்பாற வைத்து பின்னர் அவர்களே ஸ்டீப்பன் தாம்ஸன் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

ஸ்டீப்பன் தாம்ஸனின் வீடு அட்லாண்டாவின் புறநகர்ப் பகுதியில் அமைந்திருந்தது. அழகான தோட்டத்தின் நடுவே கலைநயத்துடன் அவர் வீட்டைக் கட்டியிருந்தார். சுமார்

என்.கணேசன்

அறுபது வயதை எட்டியிருந்தாலும் தொப்பை விழாமல் மெலிதான உடல்வாகைக் கொண்டவராய் சதா புன்னகை தவழ்ந்த முகமுடையவராக இருந்தார். பல நாள் பழகியவர் போல் க்ரிஷை அன்பாக வரவேற்றார். அவன் பயணம் சுகமாக இருந்ததா என்று விசாரித்தார்.

சில நிமிஷங்கள் பரஸ்பர விசாரிப்புகளில் கழிந்தன. பின் நிஜமாகவே அவர் எழுத்துக்களைப் படித்ததில் தனக்கு எழுந்திருந்த சந்தேகங்களை க்ரிஷ நிவர்த்தி செய்து கொண்டான். ஸ்டீப் தாம்ஸன் பொறுமையாகப் பதில் சொன்னார். அவர் கஷ்டமான பதில்களைச் சொன்ன போதும் அதைக் கூர்ந்து கேட்டு சிரமம் இல்லாமல் புரிந்து கொண்ட அந்த இளைஞனின் புத்திசாலித்தனம் அவருக்குப் பிடித்திருந்தது. அவருக்கு அவன் இந்தியாவில் அவர் பார்த்த இன்னொரு மனிதனை நினைவுறுத்தினான்..

மெல்ல க்ரிஷ அவரிடம் சொன்னான். "எங்கள் குடும்ப நண்பர் ஒருவரின் சகோதரர் ஒருவரும் உங்கள் தீவிர ரசிகர்.. நீங்கள் இந்தியா வந்திருந்த சமயத்தில் சொந்த ஊரிலிருந்து உங்களைப் பார்க்க வந்த அவர் நீங்கள் திரும்பிப் போகும் வரை வரவில்லை.."

இருவேறு உலகம்

அவர் முகம் பெரிதாக மலர்ந்தது. "நீங்கள் சார்லஸைச் சொல்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.. உங்களிடம் பேசும்போது சற்று முன்தான் நானும் அவரை நினைவு கூர்ந்தேன்.. சார்லஸ் உங்கள் குடும்ப நண்பரா..?" என்று ஆர்வத்துடன் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன் கேட்டார்.

எதிரி அவரிடம் தந்திருந்த பெயர் சார்லஸ் என்பது தெரிந்ததும் க்ரிஷாம் அதே பெயரைப் பயன்படுத்தினான். "சார்லஸின் சகோதரர்தான் எங்கள் குடும்ப நண்பர். அவர்தான் இருக்கிற வேலைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு அவர் சகோதரர் உங்களைச் சந்திக்கப் போனதைப் பற்றி எங்களிடம் சொன்னார். ஊர் திரும்பி வந்த பிறகு கூட உங்கள் Mind Programming புத்தகத்தை ஆழமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தாராம்.."

ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன் புன்னகைத்தார். "நான் அந்த மாதிரி ஒரு கூர்மையான புத்திசாலியை இதுவரை பார்த்ததில்லை. மிக நல்ல மனிதரும் கூட. நல்ல அறிவு தாகம் அவருக்கு. நான் இந்தியாவில் சுற்றுலா போகிற ஊர்களுக்கெல்லாம் வந்தார். பகலில் நான் சுற்றிப் பார்க்கப் போய் விடுவேன். மாலை நேரத்திலிருந்து நள்ளிரவு வரை நாங்கள் நேரம் போவது தெரியாமல் பேசிக் கொண்டிருப்போம்.. நான்

என்.கணேசன்

இந்தியாவிலிருந்து கிளம்பும்போது தொடர்பில் இருப்போம் என்றெல்லாம் உறுதியாகச் சொன்னார்.. ஆனால் பின் அவர் தொடர்பு கொள்ளவேயில்லை. நான் தொடர்பு கொண்டபோது கூட அவர் ஃபோன் நம்பர் உபயோகத்தில் இல்லை என்ற தகவல்தான் எனக்கு வந்தது.. அவர் இப்போது எப்படி இருக்கிறார்..? எங்கே இருக்கிறார்..?"

க்ரிஷ் சொன்னான். "உங்களைச் சந்தித்து விட்டு வந்து இரண்டு மாதம் கழித்து ஒரு நாள் வீட்டை விட்டுப் போனவர் பிறகு திரும்பி வரவேயில்லை. அவர் எப்படி இருக்கிறார், எங்கே இருக்கிறார் என்று அவர் குடும்பத்திற்கே தெரியாமல் இருக்கிறது. அவரிடமிருந்து அவர்களுக்கும் எந்தத் தகவலும் இல்லை. நான் அமெரிக்கா வந்து உங்களைச் சந்திக்கிறேன் என்று தெரிந்தவுடன் உங்களுடனாவது தொடர்பில் இருக்கிறாரா என்று கேட்டுச் சொல்லச் சொன்னார்கள்.. ஆனால் எனக்குத்தான் கேட்கத் தயக்கமாய் இருந்தது. எத்தனையோ பேரைப் பார்க்கிறீர்கள், இத்தனை வருஷங்கள் கழித்து அவரை நீங்கள் நினைவு வைத்திருப்பீர்களோ மாட்டீர்களோ என்று எனக்குச் சந்தேகம்.."

"சார்லஸை ஒரு முறை சந்தித்தவர்கள் அவரை மறக்க முடியாது. பைபிளை வரிக்கு வரி மேற்கோள் காட்டுவார். ஏசு

இருவேறு உலகம்

கிறிஸ்து மேல் அசைக்க முடியாத பக்தியும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்.." சொல்லும் போதே ஸ்டீபன் தாம்ஸனுக்கு குரல் கரகரத்தது.

க்ரிஷ்ணுக்குத் தலை சுற்றியது. இது என்ன புதுக்கதை. ஏசு பக்தனா..? பைபிளை வரிக்கு வரி மேற்கோள் காட்டுவானா..? தன் உணர்வுகளை முகம் வரைக் கொண்டு வராமல் லேசான வருத்தத்தை மட்டும் கொண்டு வந்து க்ரிஷ் சொன்னான். "அப்படிப்பட்ட அறிவு ஜீவியான, நல்லதொரு ஆள் சொல்லிக் கொள்ளாமல் தலைமறைவானால் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு எப்படி இருக்கும்னு நான் உங்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை.. அவர்களுக்கு அவர் கடைசி கடைசியாக உங்கள் எழுத்துக்களில் ஆர்வம் வைத்திருந்ததுதான் ஞாபகம் இருக்கிறது. வேறெதுவும் ஞாபகம் இல்லை. வேறு எதில் எல்லாம் அவர் ஆர்வம் வைத்திருந்தார் என்று தெரிந்தால் அது சம்பந்தமான இடங்களில் அவரைத் தேடலாமே என்று நினைக்கிறார்கள்.."

ஸ்டீபன் தாம்ஸன் சொன்னார். "சார்லஸ் ஏசு கிறிஸ்துவின் கருணையிலும், மன்னித்தலிலும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருந்தார். மனிதர்கள் அன்பாகவும், அமைதியாகவும், வாழ வேண்டும் என்று நினைத்தார். அப்படி

என்.கணேசன்

வாழ விடாமல் அவர்களைத் தடுப்பது எது என்று அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டினார். மனித மனம் எப்படியெல்லாம் ப்ரோகிராம் செய்து கொண்டு அதன்படியே இயங்குகிறது என்று நான் எழுதியதை வைத்து நிறைய பேசினார். விவாதம் செய்தார். தனிமனித மனப் ப்ரோகிராம்கள் போலவே குழுக்கள், கூட்டங்கள் இவற்றிற்கும் நம்பிக்கைகள், கொள்கைகள் என்கிற பெயர்களில் பல ப்ரோகிராம்கள் இருக்கின்றன என்று நான் சொன்னதை பிரமிப்புடன் கவனமாகக் கேட்டார். தனிமனிதனின் மனசாட்சி கூட்டமாக இயங்கும்போது எப்படிக் காணாமல் போகிறது என்பதைப் பற்றி ஒரு நாள் பேசியிருக்கிறோம்.. இறைவனின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு எப்படி எல்லாம் இறைவன் சொன்ன வழிக்கெதிராகவே ஒரு சமுதாயம் போகிறது, அப்போதும் கூட சரியான வழியில் போவதாகவே நம்புகிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசியிருக்கிறோம். வருத்தப் பட்டிருக்கிறோம்.."

திகைப்புடன் க்ரிஷ் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். இது என்ன புதிய அவதாரம்..? மெல்லக் கேட்டான். "உங்களிடம் அமானுஷ்ய சக்திகள் பற்றி அவன் பேசி இருக்கிறானா..?"

இருவேறு உலகம்

"இல்லையே.." என்று அவர் சொன்னது க்ரிஷுக்கு எதிரியின் புதிய பரிமாணத்தைக் காட்டியது. ஒரே கால கட்டத்தில் ஒரு இடத்தில் நோக்குவர்மம் படித்தவன் இன்னொரு பக்கம் அதன் சாயலைக் கூடக் காட்டாமல் மனித மனப்போக்கை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பது அந்த எதிரிக்கு மட்டுமே முடிந்த வித்தை..

க்ரிஷ் மெல்லச் சொன்னான். "அவருக்கு நோக்குவர்மம், அமானுஷ்ய சக்திகள் போன்ற விஷயங்களிலும் ஆர்வம் இருந்ததென்று அவருடைய குடும்பத்தினருக்குத் தெரிய வந்திருக்கிறது. அதனால் உங்களிடம் ஏதாவது அவர் அதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம் என்று நான் நினைத்தேன்.."

"இல்லையே.." என்று சொல்லி இழுத்த ஸ்டீபன் தாம்ஸன் பின் மெல்லச் சொன்னார். "ஆனால் அவர் கூட நான் இருந்த சந்தர்ப்பங்களில் எதையாவது நான் பாதி அவரிடம் சொல்லி மீதியைச் சொல்ல விருப்பமில்லாமல் தவிர்த்தாலும் அவர் என் மனதைப் படித்து விடுகிற உணர்வு எனக்கு ஒரு சில நேரங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.. அதை அவரிடம் ஒரு முறை தெரிவித்தும் இருக்கிறேன்.."

என்.கணேசன்

"அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார்..?" க்ரிஷ் ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"நான் சாதாரண மனிதன்.. எனக்கு அன்பும், கருணையும், இறை நம்பிக்கையும் நிறைந்ததாய் மனித மனம் இருக்க வேண்டும், இந்த உலகம் சமாதான பூமியாகத் திகழ வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தைத் தவிர வேறு எதிலும் ஆர்வமும் இல்லை.. அடுத்தவர் மனத்தைப் படிக்கிற சக்தியெல்லாம் என்னைப் போன்ற எளியவனுக்கு எப்படி வரும் என்று அவர் மறுத்திருக்கிறார்.."

க்ரிஷ் அங்கு மேலும் ஒரு மணி நேரம் அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். தனிமனிதமன ப்ரோகிராம், கூட்டுமனித மன ப்ரோகிராம் பற்றிதான் எதிரி அவரிடம் அதிகம் பேசிக் கொண்டிருந்தான் என்பதால் அது குறித்து அவன் கேட்ட கேள்விகள் என்ன அவர் சொன்ன பதில்கள் என்ன என்பதை விரிவாக அவன் தெரிந்து கொண்டான். ஸ்டீஃபன் தாம்ஸன் அந்தப் பேச்சுக்களைக் கூடுமான அளவு அப்படியே சொன்னார். அவன் கேட்ட சில கேள்விகள் போல் யாரும் அவரிடம் கேட்டதில்லை. நல்ல கேள்விகள் வராமல் நல்ல பதில்களும் வருவதில்லை என்பதால் தன்னைப் புதிய புதிய சிந்தனை ஓட்டத்தில் செல்ல வைத்த அவன் கேட்ட

இருவேறு உலகம்

வித்தியாசமான கேள்விகளை அவரால் மறக்க முடிந்ததில்லை..
அவற்றை எல்லாம் அப்படியே சொன்னார். தன்
பதில்களையும் சொன்னார்.

க்ரிஷ்ணுக்கு சிறிது சிறிதாக திரை விலகுவது போல்
இருந்தது. திரை விலகித் தெரிந்ததோ பேராபத்தாய் இருந்தது.

அத்தியாயம் 92

திருவனந்தபுரம் அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமி கோயிலில் பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகமிருந்தது. மாஸ்டர் தன் ஆன்மீக இரகசிய இயக்கத்தின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி இருந்தால் கூட்டத்தைத் தவிர்த்து ஐந்தே நிமிஷங்களில் தெய்வ தரிசனம் முடித்து விட்டு வந்திருக்க முடியும் என்றாலும் இன்று சாதாரண மனிதராக கூட்டத்தில் ஒருவராகவே வரிசையில் நின்று கடவுளை வணங்கி விட்டு கோயில் பிரஹாரத்திலேயே கூட்டம் அதிகமில்லாத ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கொண்டார். கண்களை மூடி சிறிது நேரம் அங்கேயே தியானிக்க முயன்றார். மனம் ஏனோ அன்று தியானத்தில் லயிக்க மறுத்தது. தியான முயற்சியைக் கைவிட்ட மாஸ்டர் தன்னைக் கடந்து சென்ற பக்தர்களை அமைதியாக வேடிக்கை பார்த்தார்.

கடவுளின் தரிசனம் முடிந்து விட்டு வந்த ஒரு கூட்டத்தினர் ஏராளமான தங்கம், வெள்ளி, வைர நகைகள், செல்வம் எல்லாம் குவித்து வைத்திருக்கும் பாதாள அறை எங்கே இருக்கிறது. அதைத் தூரத்தில் இருந்தாவது பார்க்க விடுவார்களா என்று கேட்டு பேசிக் கொண்டபடி சென்றார்கள்.

இருவேறு உலகம்

அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டே அவர்கள் பின்னால் வந்த ஒரு முதியவர் மாஸ்டருக்குச் சில அடிகள் தள்ளி அமர்ந்து கொண்டு தன் முழங்கால்களைத் தடவிக் கொண்டார். மாஸ்டருக்கு அவரை இதற்கு முன்பு எங்கேயோ பார்த்திருப்பதாய் தோன்றியது. ஆனால் எங்கே எப்போது என்று தெரியவில்லை. அந்த முதியவர் அவரைப் பார்த்தார். ஆனால் அவர் பார்வையில் மாஸ்டரை முன்பு பார்த்திருக்கும் அறிகுறி எதுவும் தெரியவில்லை.

இரண்டு நிமிஷம் கழித்து அவர்களைத் தாண்டிப் போன ஒரு கணவன் மனைவியும் பாதாள அறையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே போனார்கள். அங்கிருக்கும் செல்வத்தின் மதிப்பு சுமார் எவ்வளவு கோடிகள் இருக்கும் என்று மனைவி கேட்க கணவன் ஐநூறு கோடிக்குக் குறையாமல் இருக்கும் என்றான். அனந்தனின் கோவிலில் அனந்தனை விட அதிகமாக பாதாள அறை பற்றியும், அங்கிருக்கும் அளவில்லாத செல்வம் பற்றியும் மக்கள் பேசியது மாஸ்டருக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. அவர் மெல்லப் புன்னகைக்க, கிட்டத்தட்ட அதே எண்ணம் மனதில் ஓடிய அந்த முதியவரும் மாஸ்டரைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார்.

என்.கணேசன்

முதியவர் சொன்னார். "திடீர்னு ஒரே நேரத்தில் அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமி தன்னோட திவ்ய தரிசனத்தைக் காட்டறதும், பாதாள அறையை மக்களுக்குத் திறந்து விடறதும் நடந்தா அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமி முன்னாடி நின்னு கும்பிட அஞ்சு பேராவது மிஞ்சுவாங்களா..?"

மாஸ்டர் அந்தக் காட்சியைக் கற்பனை செய்து பார்த்து சிரித்தபடி சொன்னார். "பாதாள அறை காலியாகிறவரை பகவானுக்கு மக்கள் தொந்தரவு இருக்கவே இருக்காது.."

முதியவர் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பும், பேச்சும் மாஸ்டர் முன்கூட்டியே அறிந்தவை அல்ல என்ற போதும் எங்கேயோ பார்த்திருப்பது போன்ற உணர்வை மாஸ்டரால் தவிர்க்க முடியவில்லை. தீவிரமாக மாஸ்டர் யோசித்தார். திடீரென்று நினைவுக்கு வந்தது. அவருடைய ஜாதகத்தை யாரோ பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தாரே.. அந்த 'யாரோ' போலத்தான் முதியவர் தெரிந்தார். மாஸ்டர் உடனே கேட்டார்.

"நீங்க ஜோஸ்யரா..?"

அந்தக் கேள்வி முதியவரை ஆச்சரியப்படுத்தியது போல் தெரிந்தது. அவர் மாஸ்டரைக் கூர்ந்து பார்த்தபடி சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"ஒரு காலத்தில் தொழில் ஜோஸ்யமாய்தான் இருந்தது.. இப்ப இல்லை.. இப்ப மகன் அந்தத் தொழிலைப் பார்க்கிறான்.."

"உங்க மகன் பார்க்க உங்களை மாதிரியே இருப்பாரோ..?"

"இல்லையே.. அவன் அவங்கம்மா ஜாடை.. ஏன் கேட்கறீங்க..?"

மாஸ்டர் மெல்லச் சொன்னார். "சில நாளுக்கு முன்னால் என் ஜாதகத்தை யாரோ பார்த்துகிட்டிருக்கிற மாதிரி ஒரு உணர்வு. பார்த்துகிட்டிருந்த ஆள் உங்க மாதிரி தெரிஞ்சார். அதுதான் கேட்டேன்.."

சதாசிவ நம்பூதிரி திகைத்தார். எங்கோ பார்த்த மாதிரி இருந்தது என்று சொல்லிக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. அப்படி உணர்ந்ததாய்ச் சொல்லி அவர் கேட்பது முதல் தடவை. அவர் கண்களைக் சுருக்கிக் கொண்டு மாஸ்டரைக் கூர்ந்து பார்த்தார். பல வருஷங்கள் கழித்து சில நாட்களுக்கு முன் அவர் பார்த்தது இரண்டு ஜாதகங்களை.. வயது, தோற்றம் எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கையில் ஒரு ஜாதகருக்கு இவர் ஒத்து வருகிறார்.. தயக்கத்துடன் சதாசிவ நம்பூதிரி கேட்டார்.

"உங்க நட்சத்திரம் புனர்பூசமா..?"

என்.கணேசன்

இப்போது திகைத்தது மாஸ்டர். "ஆமாம்" என்றார். சதாசிவ நம்பூதிரி தன் முழங்கால் வலியையும் பொருட்படுத்தாமல் மெல்ல எழுந்து வந்து மாஸ்டர் அருகே அமர்ந்தார். லக்கினம் ஜாதக அமைப்பு பற்றியெல்லாம் சதாசிவ நம்பூதிரி ஒவ்வொன்றாகச் சொல்ல மாஸ்டருக்கு எல்லாவற்றிற்கும் "ஆமாம்.." என்றுதான் சொல்ல வேண்டி வந்தது. எல்லாவற்றையும் அந்த முதியவர் மிகச் சரியாகச் சொன்னார்.

மாஸ்டர் திகைப்பு மாறாமல் கேட்டார். "அப்படியானால் என் ஜாதகத்தை நீங்கள் பார்த்தது சரிதானா..? என் ஜாதகத்தை உங்களிடம் தந்தது யார்..? ஏன் பார்த்தீர்கள்..?"

"ஒரு புண்ணியவான் உங்கள் ஜாதகத்தையும் இன்னொருத்தர் ஜாதகத்தையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து பார்க்கச் சொன்னார். நான் பார்க்கறதில்லைன்னு சொன்ன பிறகும் விடாமல் வற்புறுத்திப் பார்க்கச் சொன்னார். விசேஷ ஜாதகங்கள்னு சொன்னார்.. பார்த்துப் பலன் சொன்னேன்.. ஆனால் அந்த ஜாதகர்களில் ஒருத்தரை சில நாட்கள்லயே நேர்ல பார்ப்பேன்னு நான் கனவுலயும் நினைக்கல.."

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் திகைப்பு அதிகரிக்க அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டார். "இன்னொரு ஜாதகம் யாரோடது..?"

"போன அமாவாசை சமயத்துல செத்திருக்க வேண்டிய ஒரு ஜீனியஸ் இளைஞனோட ஜாதகம்.." என்று சதாசிவ நம்பூதிரி சொல்ல மாஸ்டருக்கு அது யார் ஜாதகம் என்று உடனடியாகத் தெரிந்தது. அந்த இரண்டு ஜாதகங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு போய் இவரிடம் கொடுத்த 'புண்ணியவான்' பற்றி முழுவதுமாக உடனடியாகத் தெரிந்து கொள்வது முக்கியமாகத் தோன்றியது.

மேலும் ஏதோ சொல்ல முற்பட்ட சதாசிவ நம்பூதிரியை மிகுந்த மரியாதையுடன் கைகூப்பி வணங்கிய மாஸ்டர் "நானே தெரிஞ்சுக்கட்டுமா" என்றார். குழப்பத்துடன் சதாசிவ நம்பூதிரி தலையசைத்தார். அடுத்த க்ஷணம் மாஸ்டரின் சக்தி அலைகள் அவர் மனதை ஊடுருவிப் பார்க்க ஆரம்பித்தது. இது போன்றதொரு ஊடுருவலை சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு முறை நள்ளிரவில் அவர் உணர்ந்திருக்கிறார். அது ஆபத்து என்றும் தீமை என்றும் அன்று அறிந்திருக்கிறார். ஆனால் இப்போதைய ஊடுருவலில் அந்த உணர்வுகள் அவருக்கு வரவில்லை. இந்த மனிதரின் ஜாதகத்தை அவர் விரிவாக அலசி இருக்கிறார். இந்த மனிதரின் நல்லெண்ணம் குறித்து

என்.கணேசன்

அவருக்கு எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. கோயிலின் உள்ளே தெய்வத்தின் ஆசிர்வாதத்துடன் நடக்கும் நன்மையாகவே இதை எண்ணி சதாசிவ நம்பூதிரி சாந்தமாக அமர்ந்திருந்தார்..

மனோகர் சதாசிவ நம்பூதிரியைச் சந்தித்து ஜாதகங்களைப் பார்க்க வற்புறுத்திய அந்தக் கூணத்திலிருந்து மாஸ்டரால் நடந்தவை அனைத்தையும் அறிய முடிந்தது. திரைப்படம் பார்ப்பது போல் பார்த்து வந்த மாஸ்டருக்கு மர்ம மனிதன் நள்ளிரவில் வெளியே நின்று சதாசிவ நம்பூதிரியைக் கவனித்த காட்சியில் எவ்வளவு முயன்றும் அந்த வெளியிருட்டை ஊடுருவி மர்ம மனிதனை உணர முடியவில்லை. சதாசிவ நம்பூதிரி உணர்ந்ததை மட்டுமே அவரால் உணர முடிந்தது. அதே போல மர்ம மனிதன் நேரில் வந்து சதாசிவ நம்பூதிரியிடம் பேசிய காட்சியிலும் அவன் பேசியது தெளிவாகக் கேட்டதே ஒழிய அவன் மங்கலாகவே தெரிந்தான். அவன் முன்னெச்சரிக்கையாக தன்னைச் சுற்றி ஒரு சக்தி அரணை எழுப்பி விட்டே வந்திருப்பது போல் தோன்றியது. வேஷம் ஏதாவது அணிந்தே அவன் வந்திருப்பான் என்றாலும் வேஷத்துடன் பார்க்க முடிந்தாலும் கண்கள் மூலமாகவாவது கூடுதலாக அவனை அறிய முயன்ற மாஸ்டருக்கு அது ஏமாற்றமாக இருந்தது. ஏமாற்றத்தை

இருவேறு உலகம்

ஒதுக்கி வைத்து விட்டு மாஸ்டர் அவன் கேட்ட கேள்விகளையும், சதாசிவ நம்பூதிரி சொன்ன பதில்களையும் மிகவும் கவனமாகக் கேட்டார். முன்பு இருந்த சந்தேகங்கள் விலகி, எதிரி வேற்றுக்கிரஹவாசி அல்ல, அந்த மர்ம மனிதன்தான் என்பது மாஸ்டருக்கு இப்போது தெளிவாகியது.

மாஸ்டரின் சக்திகளைப் பற்றி எதிரி அறிந்திருந்ததும், க்ரிஷ் எப்படி தனக்கு இணையான எதிரியாவான் என்று அறிய எதிரி ஆர்வம் காட்டியதும் மாஸ்டரை யோசிக்க வைத்தது. அதற்கு சதாசிவ நம்பூதிரி சொன்ன பதில் அவரைப் புன்னகைக்க வைத்தது.

"அந்தப் பையன் சாகாமல் இருந்தான்னா சாதாரணமா இருந்துட மாட்டான். இப்போதைக்கு அவன் இன்னும் விதையாதான் இருக்கலாம். ஆனா ஒரு விதைக்குள்ளே எத்தனை மரங்கள், எத்தனை காடுகள் ஒளிஞ்சிருக்குன்னு யாரால சொல்ல முடியும்..!"

மாஸ்டரின் ஊடுருவல் நின்றவுடன் உணர்ந்த சதாசிவ நம்பூதிரி ஆர்வத்துடன் கேட்டார். "அந்த இன்னொரு ஜாதகன் உயிரோடதான் இருக்கிறானா..? உங்களுக்கு அவனைத்

தெரியுமா..? உங்க ரெண்டு பேருக்கும் எதிரி யார்னு நீங்க கண்டுபிடிச்சுட்டீங்களா..?"

"அந்த ஜாதகன் உயிரோடதான் இருக்கான் ஐயா. எங்க ரெண்டு பேருக்கும் எதிரிதான் எங்க ஜாதகங்களை உங்க கிட்ட காட்டியிருக்கான். அவன் யார்னு எங்களால இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.."

சதாசிவ நம்பூதிரி அதிர்ச்சியுடன் மாஸ்டரைப் பார்த்தார்.

அத்தியாயம் 93

சுதாசிவ நம்பூதிரியின் அதிர்ச்சியை மாஸ்டரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அவர் புன்னகையுடன் சொன்னார்.

"அவன் எங்க ஜாதகங்களை உங்க கிட்ட கொண்டு வந்து காமிச்சது எங்களோட பலவீனங்களையும், மோசமான நேரங்களையும் சரியா தெரிஞ்சுகிட்டு அதைப் பயன்படுத்திக்கத்தானே ஒழிய எங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் உதவற நோக்கம் அவனுக்கில்லை.."

சுதாசிவ நம்பூதிரிக்கு நிதானத்திற்கு வர நிறைய நேரம் பிடித்தது. ஒரு குரு தந்த ஜாதங்கள், அந்த இருவரும் யார் என்றே தெரியாது, அவர்கள் மேல் உள்ள அக்கறையால் கேட்கின்றேன் என்று சொன்னதெல்லாம் கட்டுக் கதை..! அப்படியானால்.. அப்படியானால்.. முந்தின இரவு வந்து வெளியே இருட்டில் கண்காணித்தபடி நின்றிருந்தவன்தான் மறு நாள் காலை மிக நல்லவனாக நடித்து உள்ளே வந்தவன்.. அவருக்கு அதை ஜீரணிக்கவே கஷ்டமாக இருந்தது.

என்.கணேசன்

"அவன்.. அவன்.. நீங்களும் அந்தப் பையனும் எதிரிகளானா யார் ஜெய்ப்பாங்கன்னு கேட்டான்.. அப்படியானா ரெண்டு பேரும் அழிஞ்சுடுவீங்கன்னு சொன்னேன். நீங்க ரெண்டு பேரும் எதிரியாயிடலயே.."

"கிட்டத்தட்ட ஆயிருப்போம்.. ஆனா அந்தப் பையன் அதுக்கு இடம் தரலை.. என் சிஷ்யனா மாறிட்டான்.. அதுக்கப்பறம் எங்கே எதிரியாகறது..?"

சதாசிவ நம்பூதிரி சந்தோஷப்பட்டார். "எல்லாம் தெய்வ சித்தம்.. அவன் ஏன் உங்க ரெண்டு பேரையும் எதிரியாய் நினைக்கிறான்..?"

"நீங்க சொன்ன மாதிரி அவன் எமனோட ஏஜண்ட்தான். நாங்க அவன் பாதைல குறுக்கிடுவோம்னு நினைக்கிறானோ என்னவோ. எங்களுக்கு அவன் உத்தேசம் தெளிவாய் தெரியலை. ஆள் யாருன்னும் தெரியலை.. உங்க மூலமாகவும் பேசிகிட்டது தெரிய வந்ததே ஒழிய அவன் உருவம் எனக்குத் தெளிவாய் தெரியலை.. நீங்க அவன் தோற்றத்தை முடிந்த அளவு விவரியுங்களேன்.."

அவர் விவரித்தார். மாஸ்டர் மிகக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டார். மிகத் துடிப்பானவன், அறிவாளி, நிதானம்

இருவேறு உலகம்

தவறாதவன் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்ததே ஒழிய மற்றதை எதிரியின் வேஷத்திலிருந்து அவரால் யூகிக்க முடியவில்லை. ஆள் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டாலும் சில குழப்பங்கள் இங்கே தீர்ந்து போனதாக மாஸ்டர் உணர்ந்தார். அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமியைத் தரிசித்தால் வழி பிறக்கும் என்று குரு சொல்வதாகத் தோன்றி இங்கு வந்தது வீண் போகவில்லை. கோயிலுக்கு உள்ளேயே இந்த நல்ல மனிதரைச் சந்தித்து சில உண்மைகளையும் தெரிந்து கொண்டாயிற்று. மாஸ்டர் பகவானுக்கும் குருவுக்கும் மானசீகமாய் நன்றி சொன்னார்.

சதாசிவ நம்பூதிரியும் சொன்னார். "நான் இதே ஊர்னாலும் இந்தக் கோயிலுக்கு அதிகம் வற்றதில்லை.. காரணம் வீடு ரொம்ப தூரம். எனக்கு முழங்கால் முட்டியும் ரொம்ப வலி. அதனால் பக்கத்துல இருக்கற ரெண்டு கோயிலுக்குப் போவேன் அவ்வளவுதான்.. ஆனால் இன்னைக்கு என்னவோ இங்கே வரத் தோணித்து. இதே ஊர்ல இருந்துட்டே வந்து பார்க்க மாட்டேன்கறியேன்னு அனந்த பத்மநாப ஸ்வாமி கேட்கிறதாய் தோணித்து. அதனாலதான் வந்தேன். உங்களைப் பார்த்துப் பேச முடிஞ்சதுல சந்தோஷம்.. பகவான் நல்லவங்களுக்குத் துணையிருப்பான்.."

என்.கணேசன்

"ஆனா இப்ப எங்களுக்கு நேரம் சரியில்லைன்னு ஜாதகத்துல நீங்களே பார்த்தீங்களே ஐயா.." உண்மையும், வேடிக்கையும் கலந்து மாஸ்டர் கேட்டார்.

"ஒரு நாளுன்னா காலை, மதியம், சாயங்காலம், ராத்திரின்னு இருக்கறா மாதிரி மனிதர்கள் வாழ்க்கையையும் கஷ்ட காலம், நல்ல காலம், கண்டம், கேஷமம்னு எல்லாம் கலந்துதான் இருக்கும். ஒண்ணு போய் இன்னொன்னு வரும். அதுதான் யதார்த்தம்.. அதை ஞாபகம் வச்சுக்கணும். நல்லதுல அகங்காரப்படவும், கெட்டதுல துவண்டு போகவும் கூடாது. கொடுக்கறதும் பகவான். எடுக்கறதும் பகவான். அவன் சித்தம் என்னவோ அதுதான் நடக்கும்.." என்று சொன்னபடி சதாசிவ நம்பூதிரி எழுந்தார்.

ஒரு மிக நல்ல மனிதரைப் பார்த்த மகிழ்ச்சியுடனும், சில குழப்பம் தெளிந்து, சில உண்மைகள் விளங்கக் காரணமாய் இவர் இருந்திருக்கிறார் என்ற நன்றியுணர்வுடனும் அங்கேயே சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து சதாசிவ நம்பூதிரியை மாஸ்டர் வணங்கினார்.

சதாசிவ நம்பூதிரி ஸ்வாமி சன்னிதியை நோக்கிக் கைகூப்பி கண் மூடி, "கடவுள் அருளால நல்லதே நடக்கும்.

இருவேறு உலகம்

அந்தப் பையனுக்கும் என்னோட ஆசிர்வாதத்தைச் சொல்லுங்கோ.." என்று மானசீகமாய் ஆசி வழங்கினார்.

எழுந்த மாஸ்டர், "நன்றி ஐயா உங்க ஆசிர்வாதத்துக்கும், நல்ல மனசுக்கும்.." என்றார். இந்த நல்ல மனிதருக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சற்று முன் முழங்கால் முட்டி வலி என்று சொன்னதும், அங்கு வந்தபோது அந்த முழங்கால்களைத் தடவிக் கொண்டே அமர்ந்ததும் நினைவுக்கு வந்தது. கண்களை மூடித் தன் சக்திகளைக் குவித்த மாஸ்டர் தீட்சண்யத்துடன் சதாசிவ நம்பூதிரியின் முழங்கால் முட்டிகளைப் பார்த்தார். பின் தன் இரு கைகளாலும் அவருடைய இரு கால் முட்டிகளையும் தொட்டார். இரு முட்டிகளிலும் மின்சாரம் பாய்வது போல் உணர்ந்த சதாசிவ நம்பூதிரி ஒரு க்ஷணம் நேராக நிற்க முடியாமல் தடுமாறினார். அவரை விழாமல் பிடித்துக் கொண்ட மாஸ்டர் பேரன்புடன் சொன்னார்.

"ஐயா இனி நீங்க எப்பவுமே அந்த முழங்கால் முட்டி வலியால அவதிப்பட மாட்டீங்க.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்துத் தலையாட்டிப் போய் விட்டார். சதாசிவ நம்பூதிரிக்கு சில வினாடிகள் ஒன்றுமே புரியவில்லை.

என்.கணேசன்

முழங்கால்களைத் தொட்டுப் பார்த்தார். இப்போது வலி தெரியவில்லை. அவருக்கு நம்ப முடியவில்லை. அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்டு எழுந்தார். எப்போதுமே அப்படி எழும் போது உயிர் போகும் வலியை ஒரு சில வினாடிகளாவது அவர் உணர்வார். ஆனால் இப்போது எழும் போதும் அந்த வலியில்லை. பிரமிப்புடன் பார்த்தார். இப்போது தூரத்தில் மாஸ்டர் போய்க் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. கண்கள் ஈரமாக அங்கிருந்தே சதாசிவ நம்பூதிரி சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்.. பின் எழவும் சிரமம் இல்லை. நடக்கையிலும் வலி இல்லை.. கண்களில் பெருக ஆரம்பித்த நீரை அந்த முதியவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை..

மர்ம மனிதனுக்கு சற்று முன் கிடைத்த தகவல் அலட்சியப் படுத்த முடிந்ததாய் இல்லை.

"உங்களை இமயமலைப் பகுதிகளில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு போலீஸ் அதிகாரி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.."

இருவேறு உலகம்

அவன் செல்ஃபோனில் வந்த குறுந்தகவலைப் படித்தவுடனேயே அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி யார் என்பதை அவனால் ஊகிக்க முடிந்தது. மனோகர் மூலமாக சென்னையில் விசாரித்தபோது செந்தில்நாதன் வட இந்தியாவுக்கு யாத்திரை போயிருப்பதாகச் சொல்லவே சந்தேகம் உறுதிப் படுத்தப்பட்டது. மர்ம மனிதன் மேலும் இரண்டு மனிதர்களுக்குப் ஃபோன் செய்து பேசினான். சரியாக ஒன்றரை மணி நேரத்தில் செந்தில்நாதன் மெளண்ட் அபுவில் சதானந்த கிரியைச் சந்தித்ததும், தார்ப் பாலவனத்தில் பக்கிரியைச் சந்தித்ததும், இமயமலையில் போதை சாதுவைச் சந்தித்ததும் தெரிய வந்தது. இந்த விசாரணைக்கு க்ரிஷ்தான் காரணம் என்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அமானுஷ்ய சக்திகள் எதுவும் இல்லாமலேயே தன் அறிவாலேயே எங்கே எப்படித் தேட வேண்டும் என்று அனுமானித்து இயங்கிய க்ரிஷாக்கு மர்ம மனிதன் சபாஷ் போட்டான். ஆனால் இந்த விசாரணை வழியில் யாரும் அவனை நெருங்கி விட முடியாது என்பது நிச்சயம். வேலை முடிந்த இடங்களில் அவன் என்றுமே ஓட்டு மொத்தமாக விலகியே வந்திருக்கிறான். எந்த விதத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களுடன் அவன் தொடர்பில் இருக்கவில்லை. அதனால் இந்த வழியில் அவன் என்ன சக்திகளை எல்லாம்

என்.கணேசன்

பெற்றிருக்கிறான் என்பது வேண்டுமானால் க்ரிஷ்ணுக்குத் தெரிய வரலாமே ஒழிய மற்றபடி அவனை நெருங்க முடியாது. அமானுஷ்ய சக்திகளைப் பெற்றிருக்கும் மாஸ்டருக்கே அவனை நெருங்க முடியாத நிலை இருக்கையில் க்ரிஷ் எந்த முலை.. ஆனாலும் க்ரிஷ் இந்த அளவு அறிந்து கொள்வதே அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

ஒரு எண்ணுக்குப் ஃபோன் செய்து செந்தில்நாதனை கண்காணிக்கச் சொல்லி விட்டு இந்த மூன்று இடங்களில் அவனைப் பற்றி அவர்கள் என்னவெல்லாம் சொல்லி இருக்கக் கூடும் என்று மர்ம மனிதன் தீவிரமாக யோசித்தான். ஒவ்வொரு இடத்திலும் நடந்த ஒவ்வொரு முக்கிய நிகழ்வும் முழுவதுமாக அவன் நினைவில் இருந்தது. அதை எல்லாம் நினைவுபடுத்திப் பார்த்தான். போதை சாதுவிடம் இருந்ததை நினைவுபடுத்திப் பார்க்கையில் ஸ்டீபன் தாம்ஸன் நினைவுக்கு வந்தார். அந்தப் போதை சாதுவுக்கு ஸ்டீபன் தாம்ஸன் என்ற பெயர் நினைவில் இருக்க வாய்ப்பேயில்லை.. ஆனால் அவன் அவர் எழுதிய புஸ்தகத்தை அங்கு இருக்கையில் படித்து முடித்து அதை அங்கேயே விட்டு விட்டு வந்திருப்பது நினைவுக்கு வந்தது. படித்து முடித்த எந்தப் புஸ்தகத்தையும் அவன் தன்னுடன் வைத்துக்

இருவேறு உலகம்

கொள்வதில்லை. எனவே அதை அங்கேயே விட்டு விட்டு
வந்திருக்கிறான்.. அந்தப் புஸ்தகம் மூலமாக ஸ்டீபன்
தாம்ஸனை அவன் தொடர்பு கொண்டதையும் அவர்கள்
கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை அவன் உணர்ந்த
போது சுருக்கென்றது.

மர்ம மனிதன் உஷாரானான்.

அத்தியாயம் 94

மர்ம மனிதன் மீண்டும் தன் ஆட்களிடம் ஃபோனில் தொடர்பு கொண்டான். செந்தில்நாதன் தற்போது எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டான். இப்போதும் செந்தில்நாதன் இமயமலைப் பகுதியில்தான் இருக்கிறார் என்றும் இன்னமும் அவனைப் பற்றிதான் புதிய தகவல்களை சேகரிக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும் பதில் வந்தது. ஸ்டீபன் தாம்ஸனிடம் க்ரிஷ் ஃபோனில் பேசியிருக்கக்கூடும் என்று தோன்றியது. ஃபோனில் க்ரிஷ் என்ன கேட்டிருப்பான், ஸ்டீபன் தாம்ஸன் என்ன பதிலளித்திருப்பார் என்பதை மர்ம மனிதன் ஊகிக்க முயன்றான். அமானுஷ்ய சக்திகள் பற்றியே விசாரித்திருந்தால் அப்படி சக்திகளில் ஆர்வமிருக்கும் யாரும் தன்னை சந்திக்கவில்லை என்று அவர் சொல்லி இருப்பார். அதற்குப் பிறகு அவரிடம் கேட்க க்ரிஷாக்கு எதுவும் இருந்திருக்காது..

ஓரளவு திருப்தி அடைந்தாலும் அதையே நம்பி சும்மா இருந்து விட மர்ம மனிதனால் முடியவில்லை. அமெரிக்காவில் அட்லாண்டாவில் உள்ள ஒரு மனிதனுக்குப் ஃபோன்

இருவேறு உலகம்

செய்தான். ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனைச் சந்திக்க வருபவர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தனக்கு உடனுக்குடன் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டான். அந்த அட்லாண்டா ஆசாமி கேட்டான். "இனிமேல் அவரைச் சந்திக்க வரும் ஆட்கள் பற்றி மட்டும் தெரிந்தால்போதுமா சமீப நாட்களில் வந்து போனவர்களையும் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா..?"

மர்ம மனிதனுக்குப் புத்திசாலிகளை எப்போதும் பிடிக்கும். புன்னகைத்தபடியே சொன்னான். "எதற்கும் மூன்று நாட்கள் முன்னால் இருந்தே ஆரம்பி.."

மூன்று மணி நேரத்தில் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனின் எதிர்வீட்டு காமிராவில் பதிவாகியிருந்த சில புகைப்படங்கள் மர்ம மனிதன் செல்ஃபோனிற்கு வந்து சேர்ந்தது. கடந்த மூன்று நாட்களில் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனை சந்தித்து விட்டுப் போனவர்களின் புகைப்படங்கள் அவை. அந்த ஆட்கள் ஸ்டீஃபன் தாம்ஸனின் வீட்டில் நுழைந்த தேதி, நேரம், வெளியே வந்த நேரம் அந்தந்த நேரப் புகைப்படங்களில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ஆட்களில் க்ரிஷ் ஒருவனாக இருந்தான். திடுக்கிட்ட மர்ம மனிதன் அவன் வந்து போன காலத்தை ஆராய்ந்தான். க்ரிஷ் நேற்றே வந்து போயிருக்கிறான். மூன்றே கால் மணி நேரம் ஸ்டீஃபன்

என்.கணேசன்

தாம்ஸனுடன் இருந்திருக்கிறான். க்ரிஷின் வேகம் அவனையே
அசர வைத்தது. இருவரும் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்று
தெரியாத போதிலும் மோசமானதையே எதிர்பார்த்து
அதற்காகத் தயார் நிலையில் இருப்பதல்லவா
புத்திசாலித்தனம்.

ஆழமாக யோசித்து விட்டு அதிரடி நடவடிக்கையில்
இறங்க மர்ம மனிதன் தீர்மானித்து மனோகருக்குப் ஃபோன்
செய்தான்.

ஹரிணி வழக்கமாக வீடு வந்து சேர வேண்டிய
நேரத்தில் வீடு வந்து சேரவில்லை. கிரிஜா அடிக்கடி சுவர்
கடிகாரத்தைப் பார்த்தாலும் கூட மகளிடம் ஃபோன் செய்து
பேசுவதில்லை என்று பிடிவாதமாக இருந்தாள்.
முதலஅமைச்சர் வீட்டு சம்பந்தத்தை மகள் நிராகரித்ததில்
இருந்து அவள் மகளுடன் பேசுவதை நிறுத்தி இருந்தாள்.
அதை மகள் கண்டு கொள்ளாதது அவள் மீது ஆத்திரத்தை
ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தது. நேரமாக நேரமாக தாய் மனம்
தவிக்க ஆரம்பித்தது.

இருவேறு உலகம்

"நேரமாகும்னு ஒரு வார்த்தை ஃபோன் செய்து சொல்லக்கூட முடியலை. இங்கே ஒருத்தி வயித்துல நெருப்பைக் கட்டிட்டு காத்திருப்பாளேன்னு அக்கறை கூட இல்லை. பெத்த மனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லுன்னு சும்மாவா சொன்னாங்க" என்று மனதுக்குள் புலம்பிய கிரிஜாவுக்கு நிறைய நேரம் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. மணி பார்த்தாள். இரவு எட்டரை.. ஆறரை மணிக்கு வந்து சேர வேண்டியவள்..

கிரிஜா கோபத்துடனேயே மகளுக்குப் ஃபோன் செய்தாள். மகள் குரல் கேட்டால் பேசாமல் ஃபோனை வைத்து விட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தில் இருந்தாள். ஆனால் ஹரிணி ஃபோன் ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் ஆகியிருந்த தகவல்தான் வந்தது. கிரிஜாவின் வயிற்றை ஏதோ என்னவோ செய்தது. ஹரிணி எப்போதுமே ஃபோனை ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் செய்து வைக்கிற ரகம் அல்ல. ஃபோன் ரிப்பேரோ..? க்ரிஷாக்குப் ஃபோன் செய்தாள். தொடர்பு எல்லைக்கு அப்பால் இருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. இரண்டு பேருமாய் சேர்ந்து எங்கேயாவது போயிருப்பார்களோ..? எதற்கும் க்ரிஷா வீட்டுக்குப் ஃபோன் செய்து பார்க்கலாம் என்று நினைத்து ஃபோன் செய்தாள். பத்மாவதிதான் பேசினாள். க்ரிஷா எதோ வெளிநாட்டிற்குப்

என்.கணேசன்

போயிருப்பதாகவும் நாளை வந்து விடுவான் என்றும் சொன்னாள். ஹரிணி நலமா என்று அவள் விசாரிக்க ஹரிணி அங்கே போயிருக்கவும் வாய்ப்பு இல்லை என்று புரிந்தது. ஏதோ சமாளித்து விட்டு கிரிஜா அடுத்ததாக மணீஷுக்குப் ஃபோன் செய்து விசாரித்தாள். அவனுக்கும் தெரியவில்லை. அவன் "க்ரிஷ் வீட்டுக்குப் போயிருக்காளான்னு விசாரிச்சீங்களா ஆண்ட்டி" என்று கேட்டான். விசாரித்து விட்டதாகவும், அங்கும் அவள் போகவில்லை என்றும் சொல்லும்போது கிரிஜாவுக்கு அழத்தோன்றியது.

"அழாதீங்க ஆண்ட்டி. ஏதாவது சோஷியல் வர்க்ல இருப்பா. ஃபோன் செஞ்சு சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கலாம்" என்று அவன் சொன்னபோது இருக்கலாம் என்று அவளுக்குத் தோன்றியது. என்ன சோஷியல் வர்க்கோ..? மகள் மேல் கோபம் வந்தது. ஆனால் மணி பத்தான பின்னும் மகள் வராத பின்னர் கிரிஜா ஆபத்தை உணர ஆரம்பித்தாள். மறுபடி மணீஷுக்குப் ஃபோன் செய்து பேசினாள். "எனக்கென்னவோ பயமா இருக்குப்பா. சில நேரம் கண்ணு மண்ணு தெரியாம வண்டி ஓட்டுவா..? ஏதாவது ஆயிருக்குமோ.."

இருவேறு உலகம்

"அப்படி எல்லாம் ஆயிருக்காது ஆண்டி. எதுக்கும் நான் அப்பா கிட்ட சொல்லி விசாரிக்கச் சொல்றேன்.." என்று அவளை ஆஸ்வாஸப்படுத்திய மணீஷ் தந்தையிடம் விஷயத்தைச் சொன்னான். மகன் முகத்தில் தெரிந்த கூடுதல் கவலை அவரை உடனடியாக இயங்க வைத்தது. அவர் நேரடியாகவே ஃபோன் செய்யவே போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் முழுவதும் மின்னல் வேகத்தில் இயங்கியது. போலீஸ் கண்ட்ரோல் ரூம், ஆம்புலன்ஸ்கள், ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாவற்றுக்கும் செய்திகள் அனுப்பப்பட்டது. விபத்துகள் விவரங்கள் எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்டன. ஆனால் ஹரிணி பற்றி எந்தத் தகவலுமே கிடைக்கவில்லை. கல்லூரி வாசலில் மாலை ஐந்தரை மணிக்கு அவளைக் கடைசியாக தோழிகள் இருவர் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதன் பின் அவளை யாரும் பார்க்கவில்லை.

மணீஷ் தூங்கவில்லை. அதனால் மாணிக்கமும் தூங்கவில்லை. நிறைய நேரமாகியும் எந்தத் தகவலும் வராமல் போகவே அவர் மனதில் சந்தேகம் ஒன்று துளிர் விட ஆரம்பித்தது. தன் அறைக்குப் போய் ரகசியமாய் மனோகருக்குப் ஃபோன் செய்தார். "மனோகர் ஹரிணி

என்.கணேசன்

இன்னைக்கு சாயங்காலத்திலிருந்து காணோம்.. எல்லா இடங்கள்லயும் தேடிப் பார்த்தாச்சு. எந்தத் தகவலும் இல்லை.."

மனோகர் அமைதியாகச் சொன்னான். "அவள் என்ன உங்க மருமகளா..? இல்லையே. அப்புறம் ஏன் கவலைப்படறீங்க சார். உங்க வேலையைப் பாருங்க.."

மாணிக்கத்தின் சந்தேகம் உறுதியாகி விட்டது. வெளியே வந்தவர் மகன் முகத்தைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்தார். "நீ போய் தூங்கு மணீஷ். ஹரிணிக்காக போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டே முழு வேகத்துல இயங்கிகிட்டிருக்கு. சீக்கிரமே எதாவது தகவல் கிடைக்கும்.." என்று எங்கோ பார்த்தபடி சொல்லி விட்டுத் தனதறைக்குப் போய் விட்டார்.

மணீஷ் ஆபத்தை உணர்ந்தான். சிறிய வயதிலிருந்தே நண்பனாக இருந்த க்ரிஷைக் கொல்வதில் கூட எந்தக் குற்ற உணர்ச்சியும் இல்லாதிருந்த அவனுக்கு ஹரிணி விஷயத்தில் அப்படி கல்லாக இருக்க முடியவில்லை. மனம் என்னவோ செய்தது.. கிரிஜா அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை அவனுக்குப் ஃபோன் செய்து அழுதாள். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டையே தன் தந்தை முடுக்கி விட்டிருப்பதாக அவளுக்கு ஓரளவு தைரியம் சொன்ன அவனுக்கு இந்த

இருவேறு உலகம்

விஷயத்தில் இனி தந்தையின் ஆதிக்கம் இருக்காது என்பது புரிய ஆரம்பித்து விட்டது. அதை சற்று முன் அவர் பேசிய விதத்திலேயே அவன் அறிந்து கொண்டு விட்டான்.

க்ரிஷ் வெளிநாடு எங்கோ போயிருப்பதாக பத்மாவதி சொன்னதாக கிரிஜா சொல்லியிருந்தாள். அவன் இருந்திருந்தால் கண்டிப்பாக மணீஷ் அவனிடம் பேசி இருப்பான். இனி என்ன செய்வது என்று யோசித்த மணீஷ் கடைசியில் உதய்க்குப் ஃபோன் செய்தான்.

உதய் தூக்கக் கலக்கத்தில் பேசினான்.

"ஹலோ.."

மணீஷ் சொன்னான். "அண்ணா.. நான் மணீஷ் பேசறேன்.. ஹரிணி இன்னைக்கு வீடு வந்து சேரலை. அவ ஃபோன் ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் ஆயிருக்கு.. அப்பா போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சொல்லி இருக்கார். சொல்லி மூனு மணி நேரம் ஆச்சு.. எந்தத் தகவலும் இல்லை.. பயமா இருக்குண்ணா.. அதான் இந்த நேரத்துல உங்களுக்குப் ஃபோன் செய்யறேன்.."

உதய்யின் தூக்கம் ஒட்டு மொத்தமாக விடை பெற்றது.

அத்தியாயம் 95

ஹரிணி காணாமல் போனதை கிரிஜா அக்கம்

பக்கத்தினருக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. திருமணமாக வேண்டிய பெண் என்றால் ஒரு தாய்க்கு எத்தனையோ யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அனாவசியக் கேள்விகள், வம்புப் பேச்சுக்கள் என்று ஊர் வாய் எதையாவது சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும். அவள் திரும்பி வந்தாலும் ஊர் வம்பு வேறுபல பிரச்னைகளைக் கிளப்பி விடும் என்ற எண்ணத்தில் அவள் எச்சரிக்கையாக இருந்தாள். ஆனால் மகள் வராமல் கடிகார முட்கள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கையில் தனிமையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது கொடுமையானது என்று அவள் உணர்ந்தாள். சொல்லி அழுவாவது நேசிக்கும் ஒரு ஜீவன் இது போன்ற சூழ்நிலைகளில் இருந்தால் அதுவே பெரிய ஆஸ்வாஸமாக இருக்கும் என்று அவளுக்குத் தோன்றியது. நல்ல வேளையாக கடவுளே அனுப்பியது போல் உதய்யும் பத்மாவதியும் நள்ளிரவில் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பத்மாவதியைப் பார்த்ததும் துக்கம் பீறிட அவளைக் கட்டிக் கொண்டு கிரிஜா அழுதாள்.

இருவேறு உலகம்

"ஒண்ணும் கவலைப்படாதீங்க. ஹரிணி பத்திரமா வந்து சேர்வாள்.." என்று பத்மாவதி உறுதியாகச் சொன்னாள். தைரியம் சொல்வது வேறு, உறுதியாகத் தெரிந்து சொல்வது வேறு. பத்மாவதி இரண்டாவது வகையில் சொன்னது கிரிஜாவை ஆச்சரியப்படுத்தியது.

உதய் கேட்டான்.

"யாராவது ஃபோன் பண்ணினாங்களா..?"

"இல்லை.." என்று கிரிஜா கவலையோடு சொன்னாள்.

பத்மாவதி கிரிஜாவிடம் மஞ்சள் துணி எதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டாள். கிரிஜாவுக்கு அவள் ஏன் கேட்கிறாள் என்று புரியவில்லை. ஆனால் எடுத்துக் கொடுத்தாள். பத்மாவதி அந்தத் துணியை மூன்றாய் கிழித்தாள். தன் பர்ஸில் இருந்து மூன்று நூறு ரூபாய் நோட்டுகளையும் மூன்று ஒற்றை ரூபாய் நாணயங்களையும் எடுத்து மூன்று நூற்றி ஒரு ரூபாய்களாக மூன்று துணிகளிலும் வைத்துக் கட்டினாள். பின் "சாமி ரும் இருக்கா..?" என்று கேட்டாள்.

என்.கணேசன்

கிரிஜா "அலமாரியிலதான் நாங்க சாமி படம் வச்சிருக்கோம்.." என்று சொல்லிக் காட்டவே அந்த அலமாரியில் இருந்த கடவுள்களைக் கண்முடிக் கும்பிட்டு அந்த மூன்று மஞ்சள் துணிகளையும் வைத்து விட்டு பத்மாவதி திரும்பினாள்.

"ஒண்ணும் கவலைப்படாதீங்க. கடவுள் கிட்ட விஷயத்தை வச்சாச்சு. அவர் பார்த்துக்குவார்.."

உதய்க்கு அந்த நேரத்திலும் சிரிப்பை அடக்கக் கஷ்டமாய் இருந்தது. அம்மாவின் உலகம் எளிமையானது. எல்லாவற்றையும் சரி செய்ய அவளுக்குக் கடவுள் இருக்கிறார். அவர் சரி செய்வார் என்ற நம்பிக்கை அவளுக்குப் பரிபூரணமாய் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அவள் சிந்திப்பதில்லை..

உறுதியாக நம்பிக்கை சொன்ன பத்மாவதியிடம் கிரிஜாவுக்கு அழத்தான் தோன்றியது.

"உங்க அளவு தைரியம் எனக்கு வரமாட்டேன்கிறது.." என்று அழுது கொண்டே சொன்னாள்.

இருவேறு உலகம்

"அது உங்க தப்பில்லை. தாய் மனசு அந்த மாதிரி. க்ரிஷ் காணாமல் போனப்ப நானும் உங்க மாதிரிதான் உடைஞ்சு போனேன். அழுதேன். கடவுள் மேல எல்லா பாரத்தையும் போட்டேன். அவன் காப்பாத்தி என் பிள்ளையைத் திருப்பிக் கொடுத்தான்.. அப்புறம்தான் நம்பிக்கை வலுவாச்சு. இனிமே அவன் காணாமல் போனாலும் நான் அவ்வளவா பயப்பட மாட்டேன்.."

வெகுளியாய் பத்மாவதி சொல்ல கிரிஜா அந்தத் துக்கத்தினூடேயும் எழுந்த புன்னகையை அடக்கிக் கொண்டாள். உதய் தாயை முறைத்தான். அப்போதுதான் தன் பேச்சின் தவறு பத்மாவதிக்குத் தெரிந்தது. கன்னத்தில் தட்டிக் கொண்டபடி சொன்னாள்.

"இன்னும் யாரும் காணாமல் போக வேண்டாம். நான் சொல்ல வந்தது என்னன்னா என் பையன் திரும்பி வந்த மாதிரி ஹரிணியும் திரும்பி வந்துடுவா. அந்த நம்பிக்கை எனக்கிருக்கு. அவ திரும்பி வந்தவுடனே வேண்டிகிட்ட மூணு கோயில்களோட உண்டியல்ல இந்த மஞ்சத் துணியோட காசைப் போட்டுடனும். அதை நானே போய் என் கையால போட்டுடுவேன்.. நீங்க கவலைப்படாதீங்க.."

என்.கணேசன்

ஹரிணி பல முறை கிரிஜாவிடம் பத்மாவதியைப் புகழ்ந்திருக்கிறாள். "ஸோ ஸ்வீட்.." என்று சொல்லியிருக்கிறாள். அப்போதெல்லாம் க்ரிஷின் தாய் ஆனதால் புகழ்கிறாள் என்றுதான் கிரிஜா நினைத்திருக்கிறாள். முதலமைச்சர் பதவியேற்பு விழாவின்போது பத்மாவதி பேசிய விதத்தில் அவளுக்குப் பிடித்துப் போயிருந்தது. ஆனால் இப்போதோ அந்த 'ஸோ ஸ்வீட்..'ின் அர்த்தம் பூரணமாகப் புரிந்தது.

பத்மாவதி உதய்யிடம் சொன்னாள். "உன் தம்பிக்கு ஒரு ஃபோன் போடு.."

"எதுக்கு..? அவனும் இப்பவே கவலைப்பட ஆரம்பிக்கவா..? வரட்டும். பின்னே சொல்லிக்கலாம்.."

"அதுக்கில்லைடா. அவன் ஆராய்ச்சி எதையாவது இவ கிட்டயும் சொல்லி இவளும் அவன் மாதிரியே எங்கயாவது ஆராய்ச்சிக்குப் போயிருப்பானோ.."

"உன் சின்னப் பையன் மாதிரி லூஸாய் யாருமே நடந்துக்க மாட்டாங்க. சும்மா இரு.."

க்ரிஷை லூஸ் என்று அவன் சொன்னதில் சின்னக் கோபம் வந்தாலும் அவன் சொன்னதில் தவறில்லை என்றே

இருவேறு உலகம்

அவளுக்குத் தோன்றியது. அவள் மகன் மாதிரி விசித்திரமாய் யாரும் நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

"ஏண்டா. மாஸ்டர் ஸ்வாமியைப் போய் பார்த்தா என்ன..?"

"அப்பவே ஃபோன் செஞ்சுட்டேன். அவர் திருவனந்தபுரம் போயிருக்காராம். நாளைக்குக் காலையதான் வருவார்.. காலைய அவர் கிட்ட போலாம்.." என்று சொன்ன உதய் பத்மாவதியை கிரிஜாவின் துணைக்கு விட்டு விட்டு அவன் மட்டும் வீட்டுக்குக் கிளம்பினான். போவதற்கு முன் கிரிஜாவிடம் சொன்னான்.

"யாராவது ஃபோன் பண்ணிப் பேசினா முழுசும் கேட்டுக்கோங்க. எதாவது வேணும்னு கேட்டா எதையும் மறுக்காதீங்க. சரின்னு மட்டும் சொல்லுங்க.."

கிரிஜா பரிதாபமாய்த் தலையசைத்தாள். உதய் போன பிறகு பத்மாவதி மாஸ்டர் ஸ்வாமியைப் பற்றி அவளிடம் சொல்ல ஆரம்பித்தாள். "அவரு ஒரு மஹான்.. என் பிள்ளை காணாமல் போனப்ப அவன் எங்க இருக்கான்னு அவருக்கு முதல்லயே தெரிஞ்சு போச்சு. சில நாள்ல வருவான் கவலைப்படாதீங்கன்னு சொல்லி என் வயித்துல பால்

என்.கணேசன்

வார்த்தார். அப்படியே க்ரிஷ் வந்து சேர்ந்தான்.. அவரைப் பார்த்து ஆசீர்வதம் வாங்கிட்டு வாடான்னு அனுப்பிச்சு வச்சேன்.. அவனும் போய்ட்டு வந்தான்.. பிறகு அடிக்கடி போய்கிட்டும் இருந்தான். ஆனா நான் போகலை.. அது எதாவது குத்தமாயிடுச்சோ என்னவோ தெரியலை.. இப்ப என் மருமக காணாம போயிட்டா.."

இரவு இரண்டரை மணியளவில் ரோந்து போலீஸார் ஒரு சுடுகாட்டுப் பகுதியில் ஹரிணியின் ஸ்கூட்டியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அது இரவு எட்டு மணியிலிருந்தே அங்கு நின்று கொண்டிருப்பதாக அறிந்தார்கள். யார் எப்போது அந்த வாகனத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை.

ஹரிணி காணாமல் போனதைக் கேள்விப்பட்டபோது அது எதிரியின் வேலையே என்பதை மாஸ்டர் உணர்ந்தார். எதிரிக்கு அவனைப் பற்றி செந்தில்நாதன் விசாரித்து

இருவேறு உலகம்

வருவதும், க்ரிஷ் அமெரிக்கா போய் விசாரித்ததும் தெரிய வந்திருக்க வேண்டும்.. க்ரிஷைத் தடுத்து நிறுத்த அவன் ஹரிணியைக் கடத்தியிருக்கிறான்.. சுடுகாட்டுப் பகுதியில் அவள் ஸ்கூட்டியை அவன் விட்டுப் போயிருப்பது கூட க்ரிஷாக்கு எதிரி அனுப்பி இருக்கும் அர்த்தமுள்ள எச்சரிக்கைதான்..

உதய் அவரிடம் வந்து ஹரிணியின் தாயை அழைத்து வரட்டுமா, ஹரிணி இருப்பிடத்தை அவர் மூலமாக அறிய முடியுமா என்று கேட்டபோது மாஸ்டர் சொன்னார். "எதிரி அல்லாமல் வேறு யார் கடத்தி இருந்தாலும் அவள் இருப்பிடத்தை என்னால் ஓரளவாவது கண்டுபிடித்திருக்க முடியும் உதய். ஆனால் சக்திகள் விஷயத்தில் அவன் என்னையும் விட நிபுணன். அதனால் அவன் கண்டிப்பாக அவளைச் சுற்றி ஒரு சக்திச் சுவரை எழுப்பியிருப்பான். அதனால் அலைவரிசைகள் மூலம் என்னாலும் அவளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.."

உதய்க்குப் புரிந்தது. இதுவரை செந்தில்நாதன் மூலமாக எதிரியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதெல்லாமே அசாதாரணமானவை. அந்த அளவு சக்தி படைத்தவன்

எதிரியாக அமைந்தால் யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்..?
உதய் தர்மசங்கடத்தோடு சொன்னான்.

"அம்மா ஹரிணியோட அம்மா கிட்ட உங்களைப் பத்தி ரொம்பவே பெருமையா சொல்லியிருக்காங்க. க்ரிஷ் காணாமல் போனப்ப நீங்க கண்டுபிடிச்ச சொன்னதையும் சொல்லியிருக்காங்க. அதுல இருந்து ஹரிணி அம்மாவும் உங்களை வந்து பார்க்கத் துடிக்கறாங்க. அதுமட்டுமல்ல. எங்கம்மாவுக்கு க்ரிஷ் திரும்பி வந்த பிறகு அவங்க உங்களை நேரில் வந்து பார்க்காத குற்றத்தாலதான் ஹரிணி காணாமல் போயிட்டாளோன்னு வேற சந்தேகம் இருக்கு. அதனால அவங்களும் வந்து மன்னிப்பு கேட்கணும்னு ஒரே ரகளை. அதனால ரெண்டு பேரையும் கூட்டிகிட்டு வர்றேன். எதாவது ஆறுதல் வார்த்தையாவது சொல்லுங்க மாஸ்டர். ரெண்டு பேரும் கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருப்பாங்க.."

பத்மாவதியின் குற்றவுணர்ச்சி மாஸ்டர் முகத்தில் சின்ன முறுவலை வரவழைத்தது. சரியெனத் தலையசைத்தார். உதய் மெல்லக் கேட்டான். "இனி நமக்கு என்ன வழி மாஸ்டர்..?"

"உன் தம்பிதான் ஒரே வழி.." என்றார் மாஸ்டர்.

இருவேறு உலகம்

உதய் திகைத்தபோது மாஸ்டர் சொன்னார். "எதிரியின் சக்தி ஊடுருவ முடியாத ஒரே இடம் உன் தம்பிதான். எதாவது செய்வதானால் அவன் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும். அவன் வரட்டும். யோசிப்போம்.."

அத்தியாயம் 96

ஹரிணி காணாமல் போனது தெரிய வந்தபோது க்ரிஷ் உள்ளூர நொறுங்கிப் போனான். விமான நிலையத்தில் அவன் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளா விட்டாலும், அவனை அழைத்துவரப் போன உதய் பார்வையிலேயே தம்பியின் மனநிலையை உணர்ந்தான்.

"கடத்தினவங்க கிட்ட இருந்து ஃபோன் ஏதாவது வந்ததா..?" என்று க்ரிஷ் கேட்டதற்கு உதய் இல்லை என்றான்.

சுடுகாட்டுப் பகுதியில் ஹரிணியின் ஸ்கூட்டி நின்று கொண்டிருந்தது என்ற தகவல் க்ரிஷை பயமுறுத்தியது.

"அவளுக்கு.. அவளுக்கு எதுவும் ஆயிருக்காதில்லடா..?" என்று குரல் உடைய அண்ணனிடம் கேட்டான்.

தம்பியை அணைத்துக் கொண்டு உதய் சொன்னான்.
"ஒண்ணும் ஆயிருக்காதுடா. கவலைப்படாதே.."

இருவரும் காரில் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கையில்
"மாஸ்டர் என்ன சொல்றார்..?" க்ரிஷ் ஆவலோடு கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

"ஆரம்பத்துலயே அவள் இருக்கற இடத்தை உணர்றது கஷ்டம்னு சொல்லி இருந்தார். எதிரி கண்டிப்பா அதற்கு வழி விட மாட்டான்னு சொல்லி இருந்தார். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி ஹரிணி அம்மா மூலமா அவர்னால அவள் இருக்கிற இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியலை.. ஹரிணியம்மா, நம்ம அம்மா திருப்திக்காக அவள் நலமா இருக்கிறான்னு மட்டும் தெரியுது மத்த விவரம் எதுவும் தெரியலன்னு சொல்லிட்டார்.. அதைக் கேட்டு அவங்களும் ஓரளவு நம்பிக்கையோட இருக்காங்க. போலீஸ் இதுல முழு வீச்சுல இறங்கியிருக்கு.. ஆனா எந்தத் தகவலும் இன்னும் கிடைக்கல.. செந்தில்நாதன் சாரை வரச் சொல்லிட்டேன்.. இப்ப அவர் இங்கே இருந்தார்னா உதவியாய் இருக்கும்னு தோணுச்சு.."

க்ரிஷ் மனதை அமைதிப்படுத்த பெரும்பாடுபட்டான். பிரபஞ்ச சக்தியின் அங்கம், இறைசக்தியின் துளி போன்ற வார்த்தைகளில் சிக்க மனம் மறுத்தது. மூச்சில் கவனம் செலுத்த முயற்சி செய்தான். சில வினாடிகளுக்கு மேல் அதுவும் முடியவில்லை. வீடு வந்து சேர்ந்தவன் முகம் பேயடித்தாற்போல் இருந்ததை பெற்றோர் கவனித்தார்கள். கமலக்கண்ணன் எல்லா வேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு இதில் மட்டும் தற்போது கவனம் செலுத்துவதாகச்

என்.கணேசன்

சொன்னார். ஹரிணி நலமாக வருவாள், கவலை வேண்டாம் என்று சொன்னார். அவர் இதுவரையில் இளைய மகன் இப்படி உடைந்து பார்த்ததில்லை. பத்மாவதி மூன்று சக்தி வாய்ந்த கோயில்களில் வேண்டிக் கொண்டிருப்பதாகவும், இதற்கு முன் அவன் காணாமல் போனபோது கூட வேண்டிக் கொண்ட கோயில்கள்தான் அவை என்றும், அவன் நலமாக வந்தது போல் ஹரிணியும் நலமாக வருவாள் என்றும் அசைக்க முடியாத உறுதியுடன் சொன்னாள். மாஸ்டர் ஸ்வாமியும் கூட அவள் நலமாக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்பதையும் சொன்னாள். எதுவும் காதில் விழுந்த அளவு மனதில் பதியவில்லை. மனமெல்லாம் ஹரிணியே நிறைந்திருந்தாள்..

மாஸ்டரைச் சென்று பார்க்கும் வரை மனதில் அடைத்து வைத்திருந்த துக்கம், அவரைப் பார்த்த க்ஷணத்தில் வெடித்து வெளியே வந்தது. அவர் காலடியில் அமர்ந்து அவர் தொடை மேல் தலை வைத்து க்ரிஷ் குமுறிக் குமுறி அழுதான். அவர் அவனை அழ விட்டார். அவன் தலைமுடியைக் கோதினார். ஒரு பேரமுகை அழுது விட்டு அவன் குரல் உடையச் சொன்னான். "மாஸ்டர் நான் சாதாரண மனிதன்.. எனக்கு எந்த சக்தியும் வேண்டாம்.. வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் சொன்ன எந்த சுமையும் எனக்கு சுமக்க முடியாது.. என்

இருவேறு உலகம்

ஹரிணியையோ, என் குடும்பத்தையோ எனக்கு இழக்க முடியாது.. அவங்களோட நான், என் புஸ்தகங்கள், ஆராய்ச்சிகள்தான் எனக்கு இந்தச் சின்ன வட்டம் போதும்.. அதுக்குத்தான் நான் லாயக்கு.. எதிரியோட சக்திகளோட அளவுல ஒரு சதவீதம் கூட எனக்கில்லை.. அவனோட மன உறுதி, அவனோட வைராக்கியம் எனக்கில்லை.. அவன் மோசமானவன்.. அவன் யாரை என்ன வேணும்னாலும் செய்வான்.. எனக்கு வாய்ப்பு கிடைச்சாலும் அப்படியெல்லாம் செய்ய மனசு வராது.. அவனை எதிர்க்க அவன் மாதிரியே ஒரு ராட்சஸனால வேணா முடியலாம்.. என்னை மாதிரி ஒரு சாதாரணமான, பலவீனமான, அன்பு மட்டுமே நிறைஞ்ச ஆளால முடியாது. நான் விலகிக்கறேன் மாஸ்டர்.."

மாஸ்டர் அமைதியாகச் சொன்னார். "இதைத்தான் எதிரியும் எதிர்பார்க்கிறான். அவன் ஒரு காயைத்தான் நகர்த்தியிருக்கான். நீ அதுலயே அரண்டு போய் தோல்வியை ஒத்துகிட்டு ஆட்டத்தையே முடிச்சுடலாம்கிறே.."

க்ரிஷ் ஈரமான கண்களில் அவரைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான். நான் என்ன செய்ய முடியும் என்று அவன் பார்வை பரிதாபமாகக் கேட்டது.

என்.கணேசன்

"நீ யாருக்காக இந்த முடிவை இப்ப எடுக்கிறியோ அவள் திரும்பி வந்த பிறகு நீ எடுத்த முடிவு சரின்னு சொல்வாளா க்ரிஷ்..?"

மாட்டாள். நியாயத்தில் பின்வாங்குவது அவளுக்குப் பிடித்தமானதல்ல. உண்மையிலேயே அவள் தைரியசாலி. போராளி. கோழைத்தனம் அவளால் சகிக்க முடியாத விஷயம்.. அவளுக்காகவே செய்வதானாலும் அவள் அதை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டாள். அவனுடைய ஹரிணியை அவனுக்குத் தெரியும். க்ரிஷ் ஒன்றும் சொல்லாமல் அவரைப் பார்த்தான்.

"எல்லையில்லாத சக்திகள் இருக்கிற அந்த ராட்சஸனை, மன உறுதி வைராக்கியம் படைச்சவனை ஏதோ ஒரு விதத்துல நீ பாதிச்சிருக்கே. அதனாலதான் அவன் ஹரிணியைக் கடத்திகிட்டுப் போயிருக்கான். அந்த ராட்சஸனையே பாதிக்க முடிஞ்ச நீ எப்படி பலவீனமானவனாய் இருக்க முடியும்..? இந்த உலகத்துல எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் இருக்கையில், எல்லார் மனசையும், எல்லார் பலம் பலவீனங்களையும் தெரிஞ்சிக்க முடிஞ்ச அந்த வேற்றுக்கிரஹவாசி அத்தனை பேர்ல உன்னைத்

இருவேறு உலகம்

தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான்னா நீ எப்படி சாதாரண ஆளாய் இருக்க முடியும்..?"

அவர் வார்த்தைகள் அவன் அடிமனம் வரை சென்று யோசிக்க வைத்தன. அவன் கண்களை மூடிக் கொண்டான்.

"எல்லார் மனசுலயும் என்ன இருக்குன்னு புகுந்து தெரிஞ்சுக்க முடிஞ்ச எதிரிக்கு உன் மனசுல என்ன இருக்குன்னு தெரியாது. நீ என்ன நினைக்கிறாய், என்ன திட்டம் போடுகிறாய்னு தெரியாது. வேற்றுக்கிரஹவாசி உனக்கு மட்டும் அந்த சக்தியைக் கொடுத்துட்டுப் போயிருக்கான். எதிரிக்கே புதிராய் இருக்கிற நீ எப்படி உன்னைக் குறைச்ச சொல்லிக்கலாம்..?"

க்ரிஷ் கண்களைத் திறந்தான். "நீங்க சொல்றதெல்லாம் சரிதான் மாஸ்டர். ஆனா ஹரிணி.. அவ கதி.." அவன் குரலில் வலி தெரிந்தது.

"உன் குடும்பத்தை அவன் அவ்வளவு சுலபமாய் நெருங்க முடியாதுங்கறதால இப்போதைக்கு உனக்கு 'செக்' வைக்க எதிரிக்கு இருக்கற ஒரே துருப்புச்சீட்டு அவள்தான். எதிரி கிட்ட எத்தனையோ குறையிருக்கலாம். ஆனால் அறிவுக்குறை கிடையாது. எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன்கிற மாதிரி எதுவும் செய்ய

என்.கணேசன்

மாட்டான். அதனால் அவளுக்கு உடனடி ஆபத்து இருக்காது.."

அவர் சொன்னது அவனுக்குச் சரியாகவே தோன்றியது. ஹரிணிக்கு உடனடியாக பெரிய ஆபத்தில்லை என்று புரிந்தவுடனேயே மனதிலிருந்து சிறிது பாரம் இறங்குவதை க்ரிஷ் உணர்ந்தான். மனம் ஓரளவு சமாதானமடைந்தது. அவரைப் பார்த்து மெலிதாய் புன்னகைத்தான். மாஸ்டர் அவன் கன்னத்தை லேசாகத் தட்டினார்.

"ஸ்டீபன் தாம்ஸன் என்ன சொல்றார்..?" மாஸ்டர் கேட்க அங்கு நடந்ததை க்ரிஷ் ஒன்று விடாமல் சொன்னான். மாஸ்டரும் திருவனந்தபுரத்தில் சதாசிவ நம்பூதிரியைச் சந்தித்ததையும், அங்கு நடந்ததையும் விவரித்தார். கடைசியில் சொன்னார். "எதிரிக்கு நீ இன்னும் சரியாய் பிடிபடலை. அமானுஷ்ய சக்திகள் எதுவுமே இல்லாத நீ எப்படி அவனுக்கு சவாலாகலாமனு ரொம்பவே குழம்பறான். அதைத்தான் அந்தப் பெரியவர் கிட்ட வேற வார்த்தைகளில் மறைமுகமாய் கேட்டிருக்கான்.. அவர் 'ஒரு விதைக்குள்ளே எத்தனை காடுகள் இருக்கும்னு யாருக்குத் தெரியும்'னு சொன்னது அவனுக்குத் திகிலைக் கிளப்பி இருக்கும்னு நினைக்கிறேன்.."

என்று சொல்லி விட்டு மாஸ்டர் சிரித்தார்.

இருவேறு உலகம்

"அந்த விதை எப்படி கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி எப்படி பயந்து நடுங்கி வெலவெலத்துப் போச்சுன்னு அவனுக்குத் தெரியாது பாவம்.." என்று சொன்னபடியே க்ரிஷாம் அவர் சிரிப்பில் கலந்து கொண்டான்.

மாஸ்டர் பிறகு அவனிடம் மனம் விட்டுப் பேசினார். தங்கள் இயக்கம் பற்றியும், தன் குரு பற்றியும், குருவின் மரணம் நிகழ்ந்த விதம் பற்றியும் சொன்னார். குருவின் மரணம் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர் கண்கள் கலங்கின.

"நான் உன்னோட வேற்றுக்கிரஹவாசிதான் அவரைக் கொன்னுட்டான்னு சந்தேகப்பட்டேன். அவன் உன்னைப் பயன்படுத்தறான்கிறதால உன்னாலயும் கெட்டது நடக்கும்னு நினைச்சேன்.."

க்ரிஷ் அவரைக் குழப்பத்துடன் பார்த்தான். மாஸ்டர் அவனிடம் அவர்களது இயக்கத்தின் சிறந்த துறவியான பரஞ்சோதி முனிவர் சமாதியடைவதற்கு முன் தெரிவித்ததைச் சொன்னார். "அன்னிய சக்தி நம் பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அது தன் திட்டத்திற்குத் தூய்மையிலும் தூய்மையான, அறிவிலும் உச்சமான ஒருவனைத் தன் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்தப் போகிறது'ன்னு சொன்ன

அவரோட வர்ணனை உனக்குத்தான் பொருத்தமாய் இருந்தது.
அதனால்தான் சந்தேகம் வந்தது.."

க்ரிஷ் புன்னகையுடன் சொன்னான்.

"அந்த வர்ணனை உங்களுக்குக் கூடப் பொருத்தமாய்
இருக்கிறதே மாஸ்டர்.."

அத்தியாயம் 97

மாஸ்டரின் திகைப்பும் குழப்பமும் அவர் முகத்தில் தெளிவாகவே தெரிந்தது.

"நீ என்ன சொல்றே க்ரிஷ்..?"

க்ரிஷ் சொன்னான். "நீங்களும் ரொம்பவே நல்லவர். உங்க மனசுலயும் இதுவரை எந்தக் களங்கத்தையும் நான் பார்த்ததில்லை.. உங்க அறிவும் சாதாரணமானதல்ல. இதுவரைக்கும் நீங்க அடைஞ்சிருக்கிற சக்திகளே அதுக்கும் உங்க மன உறுதிக்கும் உதாரணமா சொல்லலாம். அதனால் அந்த அமானுஷ்ய சக்தி படைச்ச எதிரி கைப்பாவையா பயன்படுத்தறது உங்களையாக்கூட இருக்கலாம் இல்லையா..?"

"ஆனா என்னை அது பயன்படுத்தலையே..!"

"எப்படித் தெரியும்..? இல்லாட்டி பயன்படுத்தப் போறது இனிமேயா கூட இருக்கலாம்.."

அந்தக் கோணத்திலேயே இதுவரை சிந்தித்திருக்காத மாஸ்டருக்கு என்ன சொல்வது என்று உடனடியாகத்

என்.கணேசன்

தெரியவில்லை. ஆனால் எந்தவொரு புதிய கோணத்தையும், அது எந்த அளவு முட்டாள்தனமான ஒன்றாக இருந்தால் கூட, சிந்தித்தே பார்க்காமல் தவறு என்று ஒதுக்கி வைப்பது ஞானமல்ல என்று உள்ளுணர்வு சொன்னது. அதனால் அவன் சொன்னதை உடனடியாக மறுக்காமல், "எனக்கு அப்படித் தோணலை, ஆனாலும் நீ சொன்னதை நிதானமா பிறகு யோசிச்சு சொல்றேன்.." என்று புன்னகையுடன் சொன்னார்.

க்ரிஷ் அவருடைய பக்குவமான அணுகுமுறையை மனதிற்குள் ஸ்லாகித்தான். சிறிதே நேரத்தில் மறுபடி அவன் மனதில் ஹரிணியே நிறைந்தாள். எங்கிருக்கிறாள்.. என்ன செய்கிறாள்.. என்ன நினைக்கிறாள்.. என்றெல்லாம் யோசிக்க யோசிக்க மறுபடி மனம் கனமாக ஆரம்பித்தது.

அவன் மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்த மாஸ்டர் மென்மையாகச் சொன்னார். "பிரச்சனைன்னு ஒண்ணு இருந்தா தீர்வும் கண்டிப்பா இருந்து தானாகணும்.. ஆரம்பத்துல தீர்வு சரியா புலப்படாம இருக்கலாம். ஆனா நிதானமா யோசிக்க யோசிக்க நமக்கு அது அகப்படாம போகாது. க்ரிஷ்ங்கற தனிமனிதனாய் இருந்து பார்க்கறத நிறுத்து. பிரபஞ்ச சக்தியோட அங்கமா எல்லாத்தையும் சந்திக்கப் பார். அந்த

இருவேறு உலகம்

அலைவரிசையில் யோசி. அந்த அலைவரிசைகள்ல சிக்காத ரகசியம் இல்லை. விலகாத புதிர் இல்லை.."

அதற்கான பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் கால கட்டத்தில்தான் விதி இப்படியொரு இடியை அவன் தலையில் போட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து மீள்வதே பெரிய காரியமாக இருக்கையில், அப்படி மீண்டு மீண்டும் பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவது முடியுமா..? பயிற்சிகளிலும் அவன் இப்போது ஆரம்பக்கட்டத்தில்தான் இருக்கிறான். முழுவதும் கற்றுக் கொண்டு தேர்ச்சி பெற காலம் எத்தனை ஆகும்..? அந்த அளவு அவகாசம் நமக்கிருக்கிறதா என்று க்ரிஷ் மனம் யோசித்தது.

அவன் அவரிடம் கேட்டான். "மாஸ்டர் உங்க கணக்குப்படி இந்த ரகசியக் கலையில் நான் நிபுணன் ஆக எத்தனை காலம் ஆகும்..?"

"சில வினாடிகளில் இருந்து பல யுகங்கள் வரைக்கும் தேவைப்படலாம்.." பட்டென்று வந்தது பதில். அந்தப் பதிலில் க்ரிஷ் திகைத்துப் போனான்.

என்ன பதிலிது..!

என்.கணேசன்

அவர் புன்னகையுடன் சொன்னார். "சரியா சொல்லப் போனா நாம எதையுமே புதுசா கத்துக்கறதில்லை க்ரிஷ். மறந்ததை நினைவுபடுத்திக்கறோம் அவ்வளவுதான். ஆத்மாவுக்குப் புதுசா கத்துக்க என்ன இருக்கு..? எத்தனையோ உண்மைகளை மறந்திருக்கோம். எத்தனையோ பொய்களை உண்மைகளாய் மனசில் ஆழமா பதிவு பண்ணியிருக்கோம். அதனால பிரபஞ்ச சக்தியின் அலைவரிசையில் இருந்து நாமளாகவே ரொம்ப தூரம் விலகியிருக்கோம். இந்தப் பயிற்சிகள் எல்லாம் தப்பா கத்துகிட்ட அஞ்ஞானத்தை இழக்கறதுக்குத்தான். நீ எவ்வளவு ஆத்மார்த்தமா ஆசப்படறியோ அவ்வளவு வேகமா உன்னால முன்னேறிட முடியும். ஏன்னா போன பிறவியிலயே நீ இந்த விஷயத்துல ரொம்பவே முன்னேறியிருக்கணும். அதனாலதான் கூர்மையான அறிவு, இந்த நல்ல மனசு எல்லாம் உனக்கு வாய்ச்சிருக்கு. பிரச்சினைகளைத் தர்ற விதி அதை சமாளிக்கற வழியையும் தராமப் போயிடறதில்ல. நம்பிக்கையோட இரு. சக்திகளை கவலையில் விரயம் பண்ணாம தீர்வுகள் பக்கம் திருப்பு. நல்லதே நடக்கும்.."

க்ரிஷ் அவர் சொன்னதை மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டான். கண்களை மூடிக் கொண்டு மனதில் மறு

இருவேறு உலகம்

ஒலிபரப்பு செய்து கேட்டான். அவன் மனம் ஓரளவு தைரியம் பெற்றது. அவரை சாஸ்டாங்கமாய் விழுந்து வணங்கி விடைபெற்றான். மாஸ்டர் மானசீகமாய் தன் சிஷ்யனை ஆசிர்வதித்தார்.

ஹரிணி காணாமல் போனதை மாணிக்கம் குடும்பத்தினர் மூவரும் மூன்று விதமாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். சங்கரமணி சந்தோஷப்பட்டார். அவர் பேரனைத் திருமணம் செய்ய மறுத்த பெண்ணுக்கு இது சரியான தண்டனை என்று நினைத்தார். மாணிக்கம் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத நிலையில் இருந்தார். மனோகர் சொன்னது போல அவள் ஒன்றும் அவர் மருமகள் அல்ல. அதே நேரத்தில் போலீஸ் துறையின் விசாரணையை அவராக தாமதப்படுத்தவோ, துரிதப்படுத்தவோ முனையவில்லை. சட்டம் தனது கடமையைச் செய்யும் என்று விட்டு விட்டார். மணீஷுக்கு ஹரிணி காணாமல் போனதை ஏனோ சகிக்க முடியவில்லை. க்ரிஷுக்கு மனவருத்தம், துக்கம் ஏற்படும் என்பது அவனுக்குச் சந்தோஷமே. ஆனால் ஹரிணிக்கு நேரும் ஆபத்து மூலமாக அது நிகழ்வது அவனுக்குச் சம்மதம் இல்லை. அவள்

என்.கணேசன்

அவனைக் காதலிக்கா விட்டாலும் கூட அவளைக் காதலிப்பதை அவனால் நிறுத்த முடியவில்லை. அவளுக்கு ஆபத்து வருவது அவனுக்கு சகிக்கவில்லை. க்ரிஷின் எதிரிதான் அவளைக் கடத்தி இருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது. அந்தப் பகை எந்த வகையில் வந்தது என்று தெரியவில்லை. சங்கரமணி நாளுக்கு ஒரு யுகத்தைச் சொன்னார் என்றாலும் அவற்றில் எது சரியாக இருக்கக்கூடும் என்று அனுமானிக்க முடியவில்லை..

நீண்ட யோசனைக்குப் பிறகு க்ரிஷுக்குப் ஃபோன் செய்தான். "க்ரிஷ் ஹரிணி பத்தி எதாவது தகவல் கிடைச்சதா..?"

அவன் ஃபோன் வந்தபோது க்ரிஷ் மாஸ்டர் வீட்டிலிருந்து தன் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான். "இல்லையே மணீஷ்.."

"யாராவது ஃபோன் செஞ்சாங்களா..?"

"இல்லையே.."

"மாஸ்டரால எதாவது கண்டுபிடிக்க முடிஞ்சதா..?"

"இல்லை.."

இருவேறு உலகம்

மணீஷுக்கு மாஸ்டராலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்ற தகவல் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவன் மெல்லச் சொன்னான். "கடத்தினவன் ஒருவேளை ஃபோன் செய்தா, அவன் என்ன சொன்னாலும் ஒத்துக்கோ. நமக்கு ஹரிணிதான் முக்கியம்.."

க்ரிஷ் அவன் குரலில் உண்மையான அக்கறையை உணர்ந்தான். நடிப்பே வாழ்க்கையாக இருப்பவனும் கூட நடிக்காத இடம் ஒன்றிருக்கிறது..

"அவன் என்ன சொல்றான்னு முதல்ல பார்க்கலாம்.." என்று க்ரிஷ் சொன்னான்.

மணீஷ் பெருமூச்சுடன் ஃபோனை வைத்தான். அவளுக்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும் மணீஷை அவள் காதலிக்கவில்லை. கடத்தியவன் என்ன சொல்கிறான் என்று தெரிந்த பின்தான் முடிவு செய்வேன் என்று அவள் ஆபத்தில் இருக்கும் கட்டத்தில் கூடச் சொல்லும் க்ரிஷை அவள் காதலிக்கிறாள். பெண்கள் மனதை அவனால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை..

என்.கணேசன்

பத்மாவதி இளைய மகனின் அறையை எட்டிப் பார்த்தாள். அவன் இன்னும் மாஸ்டர் வீட்டிலிருந்து வரவில்லை. அவள் மூத்த மகன் அறைக்கு வேகமாகப் போனாள்.

உதய் தாயைக் கேள்விக்குறியோடு பார்த்தான். "என்ன விஷயம்..?"

"ஹரிணியைக் கடத்தினவன் ஃபோன் செஞ்சானாடா..?"

"இல்லைம்மா.."

"ஒருவேளை ஃபோன் செஞ்சா அவன் எத்தனை கோடி கேட்டாலும் குடுத்துடு. கணக்குப் பாக்காதே.."

"எவ்வளவு கோடி கேட்டாலுமா..?"

உதய் அம்மாவைப் பார்த்துச் சிரிக்காமல் இருக்க மிகவும் கஷ்டப்பட்டான். அவளுக்கு கணவனும், மூத்த மகனும் அரசியலில் எத்தனை சம்பாதிக்கிறார்கள், அதை எப்படி சேமிக்கிறார்கள், எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியாது. அவள் அதைக் கேட்டுக் கொள்வதும் கிடையாது.

இருவேறு உலகம்

ஆனால் கோடிக்கணக்கில் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டும் அனுமானம் போலிருக்கிறது.

உதய் சிரிக்காமல் சொன்னான். "கோடியெல்லாம் யார் கிட்ட இருக்கு.."

"ஏண்டா. எனக்கு படிப்பறிவு கிடையாது. ஒத்துக்கறேன். உலக நடப்புமாடா தெரியாது. தம்பி சந்தோஷத்துக்கு இல்லாத காக என்னத்துக்குடா.."

"எதுக்கும் தம்பியக் கேட்டுட்டு செய்யலாம்.."

"கிழிஞ்சுது போ. அவன் வேதாந்தம் பேசுவான். காதலிக்கிற பொண்ணுன்னும் பார்க்க மாட்டான். நாமதாண்டா அவனுக்குத் தெரியாம காதும் காதும் வச்ச மாதிரி இதைச் செய்யணும்.."

"இரு இரு.. நீ அன்னைக்கு ஒரு மஞ்சள் துணிய மூணா கிழிச்சு அதுல நூத்தியொரு ரூபாய் வச்ச இனிமே எல்லாம் கடவுள் பார்த்துக்குவார்னுதானே சொன்னே. இப்ப என்ன நம்பிக்கை போயிடுச்சா.."

"கடவுள் எதையும் நேர்ல வந்து செய்ய மாட்டார்டா, மனுஷன் செய்ய வழியமைச்சுக் கொடுப்பார். அதை மனுஷன்

என்.கணேசன்

பயன்படுத்திக்கணும். கடவுள் உங்களுக்குக் கோடி கோடியா தரலயாடா.."

"கிழவி.. எங்களுக்கு உன்னைத் தவிர வேறு எதிரியே வேண்டாம்.." என்று உதய் சிரித்தான்.

ஆனால் பணம் கேட்டுக் கூட கடத்தியவன் ஃபோன் செய்யவில்லை..

அத்தியாயம் 98

சங்கரமணி மாணிக்கத்திடம் சொன்னார். "சைத்தானைப் பத்தி எத்தனையோ கேள்விப்பட்டிருக்கோம், படிச்சிருக்கோம், ஆனா மொத்த உருவமா அவனை நேர்ல பார்ப்போம்னு நான் இதுவரைக்கும் கற்பனைல கூட நினைச்சுப் பார்த்ததில்ல.."

மாமன் யாரைப் பற்றிச் சொல்கிறார் என்று விளங்காமல் மாணிக்கம் கேள்விக்குறியுடன் பார்த்தார்.

"வசூல்ல பாதி தர்றோம்னு சொன்னது வாஸ்தவம். அதுக்குன்னு வசூல் ஆன அடுத்த நாளே வந்து நிற்பானா ஒருத்தன். இவன் வந்து நிக்கறான். இவனுக்கு எப்படி மூக்குல வியர்க்குதுன்னு தெரியல. அது மட்டுமல்லாம ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்ட்ல வந்து சேர்ற கணக்கும் இந்த சைத்தானுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு. பொதுப்பணித் துறைல வந்த போனவாரப் பணத்துல இருபது கோடிய குறைச்சு சொல்லிப் பார்த்தேன். அதை அப்பவே கண்டுபிடிச்சுட்டான். இனிமே தப்பா கணக்குச் சொன்னா, குறைச்சு சொல்ற காசுல ரெண்டு மடங்கு அபராதமா தரணுமாம்.. எனக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவே இல்லை. அவன் மனசுல என்ன நினைச்சிட்டிருக்கான்..?"

என்.கணேசன்

மாணிக்கத்துக்கு மாமனை மாற்றவே முடியாது என்று சலிப்பு ஏற்பட்டது. ராஜதுரையை சாகடித்து மாணிக்கத்தை முதலமைச்சராக்கிய அந்த ஆளுக்கு மாணிக்கத்தைச் சாகடிக்க எத்தனை நிமிஷம் வேண்டும்..? அதை அவன் மறைமுகமாகச் சொல்லியும் காட்டி விட்டான். இப்படி ஒரு சக்தி வாய்ந்த மனிதன் பிடியில் சிக்கி இருக்கையில் அவன் சொல்கிறபடி நடந்து கொள்வதுதான் புத்திசாலித்தனமும், பிழைக்கிற வழியும். இப்படி நிலைமை இருக்கையில் அவனிடம் சரியான தொகையைத் தராமல் சில கோடிகளை சுருட்டும் இந்தச் சில்லறை புத்தி இவருக்கு எதற்கு..?

மாணிக்கம் பொறுமையாகச் சொன்னார். "மாமா, கடவுள் கிட்டகூட விளையாடலாம். அவன் கருணை காட்ட வாய்ப்பிருக்கு. சைத்தான் கிட்ட விளையாடக்கூடாது. அது நிச்சயமான ஆபத்து. ஹரிணியைக் கடத்தின இடம் மாஸ்டருக்குக் கூடக் கண்டுபிடிக்க முடியலையாம். நமக்குத் தெரிஞ்சு மாஸ்டர்தான் சக்தி வாய்ந்த ஆசாமி. அவரே கண்டுபிடிக்க முடியாத இடத்துல அவளைக் கடத்தி வச்சிருக்கற ஆசாமி எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த ஆசாமியாய் இருக்கணும். கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாருங்க. தயவு செஞ்சு அந்த ஆள் கிட்ட பிரச்ன பண்ணாம இருங்க.."

இருவேறு உலகம்

சங்கரமணி சரியென்று தலையசைத்தார். பின் சிறிது யோசித்து விட்டுச் சொன்னார். "நம்ம கிட்ட வற்ற சைத்தான் வெறும் வேலைக்காரன்தான் போல இருக்கு. உண்மையான முதலாளி சைத்தான் எப்படி இருப்பானனு தெரியல.. அவன் நம்ம கிட்ட வந்ததில்ல.."

மாணிக்கம் தீர்மானமாகச் சொன்னார். "அவன் வர வேண்டாம். வற்றது நமக்கு ஆபத்து. நீங்க வரவழைச்சுடாதீங்க.."

க்ரிஷ் போன பிறகு அவன் சொன்ன "எதிரி கைப்பாவையா பயன்படுத்தறது உங்களையாக்கூட இருக்கலாம் இல்லையா..?" என்ற வாக்கியத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார். அவர் இப்போது யாருடைய கட்டுப்பாட்டிலும் இல்லை. யார் சொல்படியும் அவர் நடக்கவுமில்லை. அதனால் எதிரியின் கைப்பாவையாக அவர் இருக்க வழியே இல்லை. அதே போல் க்ரிஷும் சுதந்திரமாகத்தான் இருக்கிறான். வேற்றுக்கிரஹவாசி இப்போதும் அவனைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறது போல்

தெரியவில்லை. க்ரிஷ் உயிரை இரண்டு முறை காப்பாற்றியும் இருக்கிறான். எதிரியின் கைப்பாவை அவனும் அல்ல, அவனும் அல்ல, அவரும் அல்ல என்றால் பின் யார்..? இருவரில் ஒருவர்தான் என்றால் அது யார்..? இந்தக் கேள்விக்கு விடை தெரிந்து கொள்வது இந்த நேரத்தில் மிக முக்கியம் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. என்ன யோசித்தும் விடை கிடைக்காமல் போகவே ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராக தங்கள் ஆன்மிக இயக்கத்தின் முத்த உறுப்பினரும், முன்னாள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியுமான கிருஷ்ணவேணியைச் சந்திக்க செங்கல்பட்டுக்குக் கிளம்பினார்.

கிருஷ்ணவேணிதான் க்ரிஷை அவர் சிஷ்யராக ஏற்றுக் கொண்டது சரியே என்று அவர்களது கூட்டத்தில் வாதம் செய்தவர். கூர்மையான அறிவும், அப்பழுக்கில்லாத நேர்மையும் கொண்டவர். பல அரசியல்வாதிகளுக்கும், தேச விரோத சக்திகளுக்கும் எதிராகத் தெளிவாகத் தீர்ப்பு வழங்கியவர். அவர் அனுசரித்துப் போயிருந்தால் உச்சநீதிமன்றம் வரை நீதிபதியாகப் போயிருக்கலாம் என்ற கருத்து பரவலாக இருந்தது. ஆனால் அவரது விலைபோகாத தன்மை இன்றும் அவரை அறிந்தவர்களிடத்தில் ஒரு தனி மரியாதையை தக்க வைத்திருக்கிறது.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டரைச் சந்தித்ததில் ஆச்சரியமும், மகிழ்ச்சியும் கிருஷ்ணவேணி முகத்தில் தெரிந்தது. இன்முகத்தோடு வரவேற்றவர், "என்ன மாஸ்டர் திடீர்னு..? கூப்பிட்டிருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே..?"

மாஸ்டர் சொன்னார். "உங்க கிட்ட ஒரு ஆலோசனை கேட்க இருந்தது. அதனால் நானே உங்களை வந்து சந்திக்கிறதுதான் முறை.."

சிறு உபசரிப்புக்குப் பின் மாஸ்டர் தற்போதைய நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் சொல்லி எதிரியின் கைப்பாவையாக அவரும் இருக்கலாம் என்று சொன்னதையும், அதற்கான எந்த அறிகுறியும் இப்போதும் தட்டுப்படாத போதும் அவன் சொன்னதை அலட்சியப்படுத்த விரும்பாததையும் சொன்னார். கிருஷ்ணவேணி அவர் சொன்னதை எல்லாம் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு விட்டு யோசித்தார். அவருக்குத் தெரிந்த வரை மாஸ்டரை யாரும் கைப்பாவையாகப் பயன்படுத்த முடியாது. தவறான எந்தக் காரியத்தையும் யாரும் செய்ய வைக்க முடியாது. அவர் உறுதியான மனிதர்தான். அதில் சந்தேகம் இல்லை.. மாஸ்டர் சாதாரண மனிதர் அல்ல. அவர் ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆன்மிக இயக்கத்தின் தலைவர். அதன் சக்தி அதிகார மையத்தில் பல

இடங்களில் பல விதங்களில் வேருன்றி இருக்கிறது. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அபிமானிகள் ஏராளமான பணத்தை அனுப்பி வருவதால் இயக்கத்தின் பண இருப்பும் சொத்துக்களும் கூட பல நூறு கோடிகளில் இருக்கும்..

கிருஷ்ணவேணியின் சிந்தனை இந்த இடத்தில் ஒரு கூடினம் நின்றது. "மாஸ்டர் நம் இயக்கத்தின் பணப்புழக்கம் எல்லாம் உங்கள் கட்டுப்பாட்டில்தானே இருக்கிறது.."

"ஆமாம். விஸ்வம்தான் அதை எல்லாம் பார்த்துக் கொள்கிறார். கணக்கில் அவர் கம்ப்யூட்டரையும் மிஞ்சுகிற ஆள். அதில் தவறு வர வாய்ப்பே இல்லை.."

"அந்தக் கணக்கை எல்லாம் நீங்களும் அவ்வப்போது சரி பார்க்கிறீர்கள் அல்லவா..?" கிருஷ்ணவேணி கேட்டார்.

மாஸ்டர் முகபாவனையில் இருந்து அவர் அப்படிச் செய்வதில்லை என்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது. அடுத்ததாக கிருஷ்ணவேணி கேட்டார். "பேங்க் அக்கௌண்ட்ஸை எல்லாம் ஆபரேட் செய்யும் அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது, ஆன்மிகப் பேரவையின் சொத்துக்களை வாங்கவும், விற்கவும் அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது.."

இருவேறு உலகம்

"எனக்குத்தான். ஆனால் பவர் ஆஃப் அட்டர்னி நான் விஸ்வத்துக்குத் தந்திருக்கிறேன்.."

"ஆனால் நீங்கள் அவ்வப்போது கணக்கை சரி பார்ப்பதில்லை..?" கிருஷ்ணவேணியின் குரலில் ஆச்சரியம் தெரிந்தது.

"ஆரம்பத்துல முனு மாசத்துக்கு ஒரு தடவ அங்கே போறப்ப செக் பண்ணிட்டு இருந்தேன். எல்லாம் சின்னத்தப்பு கூட இல்லாம கச்சிதமா இருந்தது. விஸ்வம் கணக்கை தினசரி எழுதி சரிபார்த்து விட்டு, கம்ப்யூட்டரில் ஒரு ஃபோல்டரில் தினசரி அப்டேட் பண்ணி விட்டுத்தான் தூங்கவே போவார். அதை ஒரு மாதா மாதம் ப்ரிண்ட் அவுட் எடுத்து ஃபைல் செய்து விடுவார். எப்போது வேண்டுமானாலும் நான் அதைச் செக் செய்துக்கலாம்னு சொல்வார். நான் பார்க்கற தில்லைன்னாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் பார்த்துக்க கம்ப்யூட்டரில் ஃபோல்டர் இருக்கும் இடம், அலமாரியில் ஃபைல் வைக்கும் இடம் எல்லாம் எனக்குக் காட்டி இருக்கிறார்.."

"ஆனால் அப்படி நீங்கள் சமீப காலத்தில் செக் செய்து பார்க்கலை.."

என்.கணேசன்

"இல்லை. ஆரம்பத்துல பார்த்ததோட சரி. குரு இருக்கறப்ப அவரும் எனக்கு பவர் ஆஃப் அட்டர்னி தந்திருந்தார். கணக்கும் நான்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரைக்கும் ஒரு தடவை கூட செக் செய்ததாய் எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.."

"குருஜிக்கு உங்களை சின்ன வயசுல இருந்தே தெரியும். நூறு சதவீதம் தெரியும். குருஜிக்கு உங்களைத் தெரிஞ்ச அளவு உங்களுக்கு விஸ்வத்தைத் தெரியுமா மாஸ்டர்..?"

மாஸ்டர் யோசித்தார். விஸ்வம் அவர்கள் இயக்கத்திற்கு வந்து சுமார் பத்து வருஷங்கள் இருக்கலாம். விஸ்வம் கணக்கில் புலி. அதை அவரால் நூறு சதவீதம் சொல்ல முடியும். ஆன்மீகத்தில் நல்ல ஈடுபாடு இருந்தாலும் அபூர்வ சக்திகளில் தேர்ச்சி பெற பலமுறை வற்புறுத்தியும் அது தனக்கு ஒத்து வராது என்று பின்வாங்கிய மனிதர் விஸ்வம். அதை ஒத்துக் கொள்வதில் அவருக்குச் சின்னத் தயக்கம் கூட இருந்ததில்லை. மற்றபடி அதிகம் பேசாதவர். கூச்ச ஸ்வபாவக்காரர். அவருடைய கடந்த காலம் பற்றி எதுவும் தெரியாது..

மாஸ்டர் சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"இல்லை.."

"எதற்கும் ஒரு தடவை நீங்கள் நேரில் போய்
கணக்குகளை செக் பண்ணுது நல்லது மாஸ்டர்.."

அத்தியாயம் 99

மாஸ்டர் ஹரித்வாருக்குப் பயணம் செய்து

கொண்டிருந்தார். அவர் கிருஷ்ணவேணியிடம் கேட்க சென்ற விஷயமே வேறு, கிருஷ்ணவேணி சந்தேகப்பட்ட விஷயமே வேறாக இருந்தது. மாஸ்டர் கேட்கப்போன நோக்கம் எதிரியின் கைப்பாவையாக தற்போது இருக்கக்கூடிய ஆள் யார் என்று அறிந்து கொள்வதாக இருந்தது. ஆனால் கிருஷ்ணவேணியோ கேள்வியின் பிரம்மாண்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஆன்மிக இயக்கத்தின் கணக்கில் கையாடல் இருக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டு அதிலேயே நின்று விட்டார். விஸ்வம் மேல் மாஸ்டருக்கு இப்போதும் பெருத்த சந்தேகம் வந்து விடவில்லை. அப்படியே ஒரு வேளை கணக்கில் சில்லறைத் தவறுகள் இருந்தாலும் கூட 'அன்னிய சக்தி பூமியை ஆட்கொள்ளத் திட்டமிட்டிருக்கிறது' என்ற பிரம்மாண்டப் பிரச்னைக்கு முன் இது ஒரு பெரிய விஷயமே இல்லை என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஆனாலும் மேலான ஒருவரிடம் ஆலோசனை கேட்டபின் அந்த ஆலோசனையைப் பின்பற்றாமல் இருப்பது அவருக்கு ஏற்படுத்தும் கௌரவக் குறைவாகத் தோன்றியதால்தான் மாஸ்டர் விஸ்வத்திடம்

இருவேறு உலகம்

தெரிவிக்காமலேயே தற்போது ஹரித்வார் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். எல்லாக்கணக்கும் சரியாக இருக்கிறதா என்று சரிபார்த்து விட்டுத் திரும்பிய பிறகு மறுபடி உண்மையான பிரச்சனையான எதிரி பற்றி யோசிக்க வேண்டும்..

ஹரித்வாரில் விஸ்வம் தங்கியிருந்த வீடு பூட்டி இருந்தது. விஸ்வம் எங்கோ வெளியே போயிருக்க வேண்டும். வீட்டில் விலை உயர்ந்த பொருட்கள் ஏதும் இல்லாததால் வெளியே செல்லும்போது பூட்டின் சாவியை வெளியே மின்சார மீட்டரை மூடி வைத்திருக்கும் மரக்கட்டைத் தடுப்பின் உள்ளே ஒரு ஓரமாக சாவியை விஸ்வம் வைத்து விட்டுப் போவது வழக்கம். மாஸ்டர் அந்தத் தடுப்பின் உள்ளே வைத்திருந்த சாவியை எடுத்து பூட்டைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றார். நேராக விஸ்வம் எப்போதும் அக்கௌண்ட்ஸ் ஃபைல் வைத்திருக்கும் அலமாரியை நோக்கிச் சென்றார். அலமாரியில் அந்த இடத்தில் அக்கௌண்ட்ஸ் ஃபைல் இல்லை. அலமாரியில் இடம் மாறி வைத்திருக்கிறாரா என்றும் மாஸ்டர் பார்த்தார். இல்லை.

அத்தனை உறுதியாக கிருஷ்ணவேணியிடம் சொல்லி சொன்னபடி இப்போது அந்த ஃபைல் அங்கு இல்லாமல்

என்.கணேசன்

போனது மாஸ்டருக்குச் சற்று ஏமாற்றமாக இருந்தது. மாஸ்டர் கம்ப்யூட்டரை ஆன் செய்து விஸ்வம் சொல்லியிருந்த இடத்தில் அக்கௌண்ட்ஸ் ஃபோல்டரைத் தேடினார். அங்கும் அது இல்லை. மாஸ்டரின் நெற்றி சுருங்கியது. என்ன ஆயிற்று விஸ்வத்துக்கு..?

செல்ஃபோனை எடுத்து விஸ்வத்தைத் தொடர்பு கொள்ள முயன்றார். செல்ஃபோன் ஸ்விட்ச்டு ஆஃப் ஆகியிருந்தது. நம்பக் கஷ்டமாய் இருந்தாலும் விஸ்வம் பணத்தில் ஏதாவது கையாடல் செய்திருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் லேசாக எழ ஆரம்பித்தது. மாஸ்டர் வீட்டுக்குள் ஒரு வலம் வந்தார். வீட்டில் ஆள் நடமாட்டம் இல்லாமல் பல நாட்கள் ஆனது போல் இருந்தது. எதிரி விஸ்வத்தையும் கடத்தி விட்டானோ என்ற சந்தேகம் மெல்ல எழ ஆரம்பித்தது. அதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதாக மனம் சொன்னது. உடனே விஸ்வத்தின் ஆடைகளும், மற்ற உடைமைகளும் இருக்கும் பீரோவைத் திறந்து பார்த்தார். பீரோ காலியாக இருந்தது. விஸ்வத்தை எதிரி கடத்தியிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் காற்றில் கரைந்தது. சிறிது யோசித்து விட்டு அமைதியாக ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்த மாஸ்டர் தியானத்தில் மூழ்கி விஸ்வத்தின் அலைகளைத் தொடர்பு கொள்ள முயற்சி செய்தார். அவரால்

இருவேறு உலகம்

விஸ்வத்தின் அலைகளைத் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. பெரியதொரு தடுப்பரணில் மோதி அவர் அனுப்பிய அலைகள் திரும்பிய உணர்வு ஏற்பட்டது.

மனதினுள் பல உணர்ச்சிகள் போராட வெளியே வந்த மாஸ்டர் அந்த வீட்டின் எதிரில் உள்ள மளிகைக் கடைக்காரனிடம் விசாரித்தார்.

"இப்பவெல்லாம் அவர் இங்கே வற்றதே அபூர்வம். மாசத்துல ஒரு நாள் இங்கே இருந்தால் அதுவே பெருசு.." என்றான் அந்தக் கடைக்காரன்.

கடைசியாக எப்போது விஸ்வத்தைப் பார்த்தோம் என்பது கூட அந்தக் கடைக்காரனுக்கு நினைவிருக்கவில்லை. மாஸ்டர் மனதின் ஆழத்தில் சின்னதாய் ஒரு அபாய அறிவிப்பை உணர ஆரம்பித்தார்.

அதற்கு மேல் மாஸ்டர் அதிகம் தாமதிக்காமல் ஹரித்வாரில் அவர்கள் கணக்கு வைத்திருக்கும் வங்கிக்குப் போனார். அங்கிருந்த மேனேஜரை அவர் மிக நன்றாக அறிவார். அவர் மாஸ்டரை மிகுந்த மரியாதையுடன் வரவேற்றார். வந்த காரணத்தைக் கேட்ட அவர் உடனே ஒருவருஷ வங்கிக்கணக்கை ப்ரிண்ட் எடுத்துக் கொடுத்தார்.

என்.கணேசன்

அங்கு கணக்கை ஆராய ஆரம்பித்த மாஸ்டருக்கு மிகப்பெரிய அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. முதல் ஒன்பது மாதங்களில் அதிகமாய் வரவுகள் மட்டும் இருந்தன. அவற்றில் அதிகம் வெளிநாட்டிலிருந்து உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆன்மிக அன்பர்கள் அனுப்பியிருந்த பெருந்தொகைகள். கடந்த மூன்று மாதங்களாக கணக்கில் வேறுபல பரிவர்த்தனைகளும் ஆகியிருந்தன. அவர்கள் ஆன்மிக இயக்கத்தின் பல சொத்துக்கள் விற்கப்பட்டு பணம் வரவாகி அவையெல்லாம் உடனடியாக பல பெயர்களில் இருந்த வேறு வங்கி கணக்குகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தது. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு ஆன்மிக ஆதரவாளர்கள் அனுப்பியிருந்த கோடிக்கணக்கான பணமும் பெரிய பெரிய தொகைகளாக அதே போல் வேறு வங்கிக் கணக்குகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. எல்லாம் போய் கணக்கில் தற்போது ரூ.36123.57 கணக்கில் மீதம் இருந்தது.

மாஸ்டர் சாதாரணமாக எதற்கும் அதிரும் ரகம் அல்ல. ஆனால் அந்தக் க்ஷணத்தில் அவரைச் சுற்றியுள்ள உலகம் இருண்டு போனது..

அவர் முகமாற்றத்தில் இருந்தே ஏதோ ஒரு விபரீதம் நடந்திருக்கிறது என்பதை மேனேஜர் புரிந்து கொண்டார்.

இருவேறு உலகம்

"என்ன சார்..?"

தன்னைச் சுதாரித்துக் கொள்ள மாஸ்டருக்குச் சிறிது நேரம் தேவைப்பட்டது. சுதாரித்துக் கொண்டு பணக் கையாடல் நடந்து விட்டது என்று சுருக்கமாகத் தெரிவித்தார். மேனேஜர் முகத்திலும் திகைப்பும் அதிர்ச்சியும் தெரிந்தது. இனி எடுக்க கணக்கில் பெரிதாக எதுவுமில்லை என்ற போதும் விஸ்வத்திற்கு முன்பு கொடுத்திருந்த எல்லா அதிகாரங்களையும் ரத்து செய்யும் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு நடைப்பிணமாய் மாஸ்டர் வெளியே வந்தார். மதிய வெயில் மண்டையைப் பிளந்தது. அதை விட அதிகமாய் மனசாட்சி அவரைப் பிளந்து கொண்டிருந்தது.

தன்னுடைய சொத்துக்கள், உடைமைகள் முழுவதுமே போயிருந்தால் கூட அவர் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டார். ஆனால் போனது அவர் பணம் அல்ல மற்றவர்கள் பணம். அவரை நம்பி ஒரு மாபெரும் இயக்கம் ஒப்படைத்த செல்வம். எல்லாவற்றையும் மிக நன்றாக நடத்திச் செல்வார் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுடன் அவர் குரு தன் பிரிய சிஷ்யனிடம் அந்த இயக்கத்தை ஒப்படைத்துச் சென்றார். அந்தக் குருவின் நம்பிக்கையையும், மற்றவர்கள்

என்.கணேசன்

நம்பிக்கையையும் தகர்த்து விட்டிருக்கிறோம் என்கிற உறுத்தல் மாஸ்டருக்குத் தாங்க முடியாததாய் இருந்தது.

சுடும் வெயிலைப் பொருட்படுத்தாமல் மாஸ்டர் கங்கைக் கரைக்குச் சென்று அமர்ந்தார். சென்ற முறை வந்தபோது கங்கை அவருக்குப் பாடம் நடத்தியதாக உணர்ந்தது நினைவுக்கு வந்தது. எப்போதும் புத்துணர்ச்சியுடன் இலக்கு நோக்கிய பயணமாக வாழ்க்கை இருக்க வேண்டும் என்று கங்கை சொல்லி இருந்தது. இலக்கு தகர்ந்து, நம்பிக்கை தகர்ந்து, எல்லாமுமே தகர்ந்து போன வாழ்க்கையை நீட்ட வேண்டுமா என்ற கேள்வி மாஸ்டருக்குள் பெரிதாக எழுந்தது.

'நான் தகர்ந்திருந்தால் பரவாயில்லை. என் முட்டாள் தனத்தால் இந்தப் புனித இயக்கத்தையே ஓட்டாண்டி ஆக்கி விட்டேனே..! இதற்கு மன்னிப்பு உண்டா..?'

மனம் கதறியது. கங்கையில் மாஸ்டர் இறங்கினார்.

'குருவே என்னை மன்னித்து விடுங்கள்..' என்று மனதிற்குள் கூவியபடி கங்கையின் ஆழத்தை நோக்கி நடந்தார்.

இருவேறு உலகம்

அந்த நேரத்தில் அவருடைய செல்ஃபோன் இசைத்தது. எடுத்துப் பார்த்தார். அழைப்பது க்ரிஷ்.. பேசினார்.

"ஹலோ.."

"மாஸ்டர் க்ரிஷ் பேசறேன்.."

"என்ன விஷயம் க்ரிஷ்..?"

"திடீர்னு உங்க கிட்ட பேசணும், உங்க குரலைக் கேட்கணும்னு தோணுச்சு மாஸ்டர். அதனாலதான் கூப்பிட்டேன்.."

அவனுடைய அன்பான வார்த்தைகள் அவர் கண்களை ஈரமாக்கின. தொடர்ந்து அவன் செந்தில்நாதன் வந்து விட்டதையும், ஹரிணியைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதையும் சொன்னான். இப்போது ஓரளவு மனோபலம் பெற்று விட்டிருப்பதையும் சொன்னான்.

"நீங்க சொன்ன வார்த்தைகளை ஒரு பெரிய பேப்பர்ல எழுதி எதிர் சுவத்துல ஒட்ட வெச்சிருக்கேன் மாஸ்டர். 'பிரச்சினைகளைத் தர்ற விதி அதை சமாளிக்கற வழியையும் தராமப் போயிடறதில்ல. நம்பிக்கையோட இரு. சக்திகளை

என்.கணேசன்

கவலையில் விரயம் பண்ணாம தீர்வுகள் பக்கம் திருப்பு.
நல்லதே நடக்கும்.."

அதற்கப்புறமும் க்ரிஷ் என்னென்னவோ சொன்னான்.
அதெல்லாம் அவர் மனதில் பதியவில்லை. அவர் சொல்லி
அவன் நினைவுபடுத்திய வார்த்தைகளிலேயே அவர் மனம்
நின்றது.. அவன் கால் மணி நேரம் கழித்து ஃபோன்
செய்திருந்தால் அவர் வாழ்க்கை முடிந்து போயிருந்திருக்கும்.
அவர் குருவே அவனை அவருக்குப் ஃபோன் செய்ய
வைத்திருக்கிறார் என்று நம்பினார். கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த
முடியாமல் மாஸ்டர் கரைக்குத் திரும்பினார்.

அத்தியாயம் 100

கரைக்கு மீண்டும் வந்தமர்ந்த மாஸ்டர் ஒரு

கூடினத்தில்தான் செய்ய இருந்த கோழைத்தனமான
செய்கைக்காக வெட்கப்பட்டார். இப்போதும் மனம்
ரணமாகத்தான் இருக்கிறது என்றாலும், அவரையே அவரால்
மன்னிக்க முடியவில்லைதான் என்றாலும், தற்கொலை
தீர்வல்ல, எல்லாவற்றையும் சந்தித்தே தீர்வது என்ற
தீர்மானத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். ஆன்மிக இயக்க
உறுப்பினர் கூட்டத்தைக் கூட்டி நடந்ததை எல்லாம் விவரித்து
தவறுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு தன் தவறுக்குத்
தண்டனை நரகமே ஆனாலும் அதை எதிர்ப்பில்லாமல் ஏற்று
அனுபவிக்கத் தயாராக இருந்தார். சற்று முன் குருவே
என்னை மன்னித்து விடுங்கள் என்று கூவியது சொர்க்கத்தில்
இருந்த அவரது குருவுக்குக் கேட்டிருக்க வேண்டும்.
அவர்தான் க்ரிஷ் மூலம் தற்கொலையைத் தடுத்திருக்கிறார்.
குருவைப் பற்றி எண்ணியபோது மனம் லேசானது. அவர்
இருந்திருந்தால் அவர் மடியில் தலை வைத்து மனபாரம்
குறையும் வரை அழுதிருக்கலாம் என்று தோன்றியது.

என்.கணேசன்

மாஸ்டர் அமைதியாக அமர்ந்து விஸ்வத்தைப் பற்றி யோசித்தார். என்ன நடந்தது, எப்படி ஏமாந்தோம் என்று புரிய சற்று நேரமானது. விஸ்வம் சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்தான் அவர்களுடைய இயக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தார். அவர் ஈடுபாடெல்லாம் ஹதயோகமும், கணிதமுமாக இருந்தது. ஆன்மிகத்தில் மிக நல்ல ஈடுபாட்டைக் காட்டினார். ஆனால் அதையே ஆழமாக யாராவது பேசினால் அதைப் புரிந்து கொள்ளும் சிரமத்தை வெளிப்படையாகவே காட்டினார். ஒரு வேலை தந்தால் அதைச் செய்து முடிக்கும் வரை ஓய்வெடுக்காத ஒரு சிறந்த தன்மை அவருக்கிருந்தது. அது குருவையும், மாஸ்டரையும் வெகுவாகக் கவர்ந்தது. மொத்தத்தில் எளிமை, சராசரி அறிவு, வேலையில் மிக நேர்த்தியான ஒழுங்கு, ஹதயோகம் மற்றும் கணிதத்தில் நிபுணத்துவம் என்கிற முகத்தையே விஸ்வம் அவர்களுக்குக் காட்டினார். தேவைக்கு அதிகமாக ஒரு வார்த்தை பேச மாட்டார். தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று இருப்பார்.

ஆரம்பத்தில் மாஸ்டர் இயக்கத்தின் கணக்கு எழுதும்போது விஸ்வம் ஆர்வத்துடன் உதவ முன் வருவார். மாஸ்டர் கால்குலேட்டர் அழுத்தி ஒரு விடையை எட்டுவதற்கு முன் விஸ்வம் மனதிலேயே கணக்குப் போட்டு அதை

இருவேறு உலகம்

எட்டியிருப்பார். அவர் சொல்கிற எண்ணும் மாஸ்டர் கால்குலேட்டரில் பார்க்கும் எண்ணும் ஒன்றாக இருக்கும். விஸ்வத்தின் ஞாபக சக்தியும் அபாரம். வரவு செலவுகளையும், தொகைகளையும் தவறில்லாமல் ஞாபகம் வைத்திருப்பார்.

"அந்த டிராவல் ஏஜென்சி பில்லுக்கு போன பதினைந்தாம் தேதி 12500 ரூபாய் அனுப்பினோம். மீதி தரவேண்டியது 7856 ரூபாய்.."

"அந்த ப்ரிண்டிங் ப்ரஸ் இதுவரை மூன்று பில்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 17568 ரூபாய், 11375 ரூபாய், 28577 ரூபாய். நாம் அதற்கு 35000 ரூபாய் இந்த மாதம் 15 ஆம் தேதி அனுப்பி இருக்கிறோம். இனி தரவேண்டியது 22520 ரூபாய்.."

இதெல்லாம் அவர்கள் நினைவு வரும்போது திடீரெனக் கேட்கும் பழைய கணக்குகளுக்குப் பதில்களாய் இருக்கும். எந்தக் குறிப்பையும் பார்க்காமல் விஸ்வம் தெளிவாகப் பதில் சொல்வதில் இதுவரை ஒரு தொகை கூடத் தவறாக இருந்ததில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஞாபகசக்தியும், கணக்கிடும் திறமையும் இருக்கும் ஆள் இருக்கையில் இந்தக் கணக்குகளை அவரிடமே பார்க்க விடுவதுதான் உத்தமம்

என்.கணேசன்

என்று நாளாவட்டத்தில் அவர்களுக்குத் தோன்றியது. ஆரம்ப காலங்களில் எப்போது சரிபார்க்க வந்தாலும் நடப்பு தேதிவரை கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கும். பண இருப்பும் பைசா வித்தியாசம் இல்லாமல் இருக்கும். வங்கிக் கணக்குகளை விஸ்வம் பார்க்க ஆரம்பித்த பின் ஒவ்வொரு செக்கிலும், முக்கியமான காகிதங்களிலும் கையெழுத்திட்டு அனுப்பும் பிரச்னை வந்தது. ஒரு பிரச்னையும் இல்லாமல், கச்சிதமாக எல்லாவற்றிலும் இருக்கும் விஸ்வத்தை எந்த விதத்திலும் சந்தேகிக்க மாஸ்டருக்குக் காரணம் இருக்கவில்லை. அதனால் எல்லாவற்றிற்கும் கையெழுத்திடும் அதிகாரத்தையும் அவரிடம் மாஸ்டர் தந்து விட்டார்.

இயக்கத்தின் எல்லாச் செலவினங்களுக்குமான தொகை அந்தந்த நபர்களுக்கு அந்தந்த காலத்தில் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. இதுவரை ஒருவர் கூட பண விஷயமாக மாஸ்டரிடம் புகார் சொன்னதில்லை. விஸ்வம் எழுதும் கணக்கில் ஆடிட்டர் கூட எந்த சந்தேகத்தையும் எழுப்பியதில்லை. மிகவும் கச்சிதமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் ஒரு விஷயத்தில் மாஸ்டர் சந்தேகம் கொள்ள இதுவரை காரணம் இருந்ததில்லை. அதனால்தான்

இருவேறு உலகம்

கிருஷ்ணவேணி சொல்லும்போது கூட மாஸ்டருக்கு சந்தேகம் ஏற்படவில்லை..

இவ்வளவு திறமையான மனிதர் முயன்றால் பல விஷயங்களில் சிறக்க முடியும் என்று அபிப்பிராயப்பட்ட மாஸ்டர் விஸ்வத்திடம் அமானுஷ்ய சக்திகளை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யச் சொன்னார்.

"மாஸ்டர் உங்க உயரத்துக்கு நீங்க யோசிக்கிறீங்க. எனக்கு என் உயரம் நல்லாத் தெரியும். என் மூளைக்கு கணக்கு மட்டும்தான் சரியா வரும். மத்ததெல்லாம் எனக்கு சரிப்பட்டு வராது.." என்று சங்கோஜமில்லாமல் உண்மை சொல்வது போல் சொல்லி விஸ்வம் மறுத்திருக்கிறார்.

இப்போது யோசிக்கையில் கணக்கில் மட்டுமல்லாமல் எல்லா விஷயங்களிலும் விஸ்வம் கச்சிதமாகவே இருந்திருப்பது புரிந்தது. கணக்கு தவிர மற்ற விஷயங்களில் தனக்கு சராசரி அறிவுதான் என்று காட்டிக் கொண்டது, ஆன்மிகத்தின் ஆழம் புரியாதது போல நடித்தது, அமானுஷ்ய சக்திகளைத் தனக்கு எட்டாத விஷயம் என்று சொன்னது, கூச்ச ஸ்வபாவமாகக் காட்டிக் கொண்டு எல்லோரிடமிருந்தும் சற்று எட்டியே இருந்தது எல்லாம்

என்.கணேசன்

மற்றவர்களுக்கு அவர் மீது சிறிதும் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தாமலிருக்க உதவியிருக்கின்றன.

எதிரி ஸ்டீபன் தாம்ஸனிடம் சொன்னதாய் க்ரிஷ் தெரிவித்தது மாஸ்டருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. "நான் சாதாரண மனிதன்.. எனக்கு அன்பும், கருணையும், இறை நம்பிக்கையும் நிறைந்ததாய் மனித மனம் இருக்க வேண்டும், இந்த உலகம் சமாதான பூமியாகத் திகழ வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தைத் தவிர வேறு எதிலும் ஆர்வமும் இல்லை.. அடுத்தவர் மனத்தைப் படிக்கிற சக்தியெல்லாம் என்னைப் போன்ற எளியவனுக்கு எப்படி வரும்.."

யோசிக்க யோசிக்க பல விஷயங்கள் தெளிவடைய ஆரம்பித்தன. ஆனாலும் விஸ்வம்தான் அந்த சக்தி வாய்ந்த எதிரி என்று நம்ப மாஸ்டரால் முடியவில்லை. விஸ்வம் பணம் மட்டுமே பிரதானம் என்றுதான் இங்கே செயல்பட்டிருக்கிறார். மற்ற இடங்களில் கேள்விப்பட்டதிலோ எதிரிக்கு அமானுஷ்ய சக்திகளே பிரதானமாக இருந்திருக்கிறது. இந்த இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியோ பிரம்மாண்டமாய் இருக்கிறது.. மதியம் முடிந்து, மாலையும் முடிந்து இருட்டிய பின்னும் மாஸ்டர் கங்கைக் கரையில் பல சிந்தனைகளுடன் அமர்ந்திருந்தார்..

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதனை ஹரிணியைத் தேடுவதற்காக ஈடுபடுத்த

வேண்டும் என்று உதய் மாணிக்கத்திடம் சொன்னபோது
அவருக்கு உடனடியாக என்ன சொல்வது என்று
தெரியவில்லை. அவன் சொன்னது கோரிக்கையாக இல்லை,
செய்தே ஆக வேண்டும் என்ற தொனியில் இருந்தது.
அவனிடம் மறுப்பது போர்க்கொடியை உயர்த்துவது
போலத்தான். கமலக்கண்ணனிடம் பசப்பு வார்த்தைகள்
செல்லுபடியாகும். ஆனால் உதய்யிடம் அது
செல்லுபடியாகாது. அவனிடம் சண்டை போட்டு இந்த
நேரத்தில் கட்சியை இரண்டு அணிகளாகப் பிரிப்பது
புத்திசாலித்தனமல்ல என்பதாலும், ஹரிணி கடத்தல் பற்றிய
விசாரணை குறித்து எந்த ஆணையும், ஆட்சேபணையும்,
ஆலோசனையும் மனோகரிடம் இருந்து வந்து சேரவில்லை
என்பதாலும் மாணிக்கம் இனிய வார்த்தைகளோடு
சம்மதித்தார்.

"நீ சொன்னா நான் மறுக்கவா போறேன். தாராளமா அவர்
அந்த வழக்கை விசாரிக்கட்டும். எனக்கு ஹரிணி நலமா
திரும்பி வந்தா போதும். அவ காணாம போனதுல இருந்து

என்.கணேசன்

மணீஷ் முகத்தைப் பார்க்கவே சகிக்கல. இப்பவே ஆர்டரை அனுப்பறேன் உதய்.."

உதய் இந்தத் தகவலை செந்தில்நாதனுக்கும் தெரிவித்தான். செந்தில்நாதன் தன் பழைய கேள்வியை மறுபடியும் கேட்டார்.

"கடத்தினவங்க கிட்ட இருந்து ஃபோன் கால் எதுவும் வரலையே..?"

"வரலை சார்.." என்றான் உதய்.

உதய்க்கு கடத்தியவர்கள் இன்னும் தொடர்பு கொள்ளாதது நெருடலாகவே இருந்தது. மனதின் அடித்தளத்தில் இனம் புரியாத பயம் தொடர்ந்து வந்தது. ஆனால் ஆச்சரியப்படும் வகையில் க்ரிஷ் அமைதியாகவும், தன்னிலை இழக்காமலும் இருந்தான். அமெரிக்காவில் இருந்து வந்து ஹரிணி கடத்தல் பற்றித் தெரிந்தவுடன் உடைந்தவன் மாஸ்டரிடம் போய் வந்த பிறகு ஓரளவு அமைதியாகவே இருந்தான். பழைய கலகலப்பு இல்லை என்றாலும் கலக்கமும் தெரியவில்லை. ஒரு நாள் அதிகாலை அவன் அறையில் விளக்கு எரிவது பார்த்து எட்டிப் பார்க்கையில் க்ரிஷ் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தது தெரிந்தது.

இருவேறு உலகம்

இவனால் எப்படி இந்தச் சூழ்நிலையில் தியானத்தில் ஆழ முடிகிறது என்று உதய் திகைத்தான். 'எதிரி மிக மிக சக்தி வாய்ந்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் என் தம்பியும் சளைத்தவனல்ல..' என்று உதய்க்குப் பெருமையாக இருந்தது.

அத்தியாயம் 101

மாஸ்டர் சிந்தனைகள் நடந்து முடிந்த நிகழ்வுகளிலேயே தொடர்ந்து இருந்தன. யோசிக்கையில் பல பழைய நிகழ்வுகளுக்குப் புது அர்த்தங்கள் இப்போது தெரிந்தன. சில ஆச்சரிய நிகழ்வுகள் ஏன் நடந்தன என்ற இயல்பான கேள்வி அவை நடந்த சமயங்களில் அவர் மனதில் எழவில்லை. அதனால் அதற்கான பதிலையும் அவர் யோசித்திருக்க வில்லை. இப்போது ஒன்றொன்றாக அவை எழுந்தன. வேற்றுக்கிரஹவாசி க்ரிஷைத் தொடர்பு கொண்டது இஸ்ரோவிலேயே சிலருக்கு மட்டும் தெரிந்திருந்தது. உமா நாயக் மூலமாக அவர் இயக்கத்தின் மிக முக்கிய உறுப்பினர்கள் சிலருக்குத் தெரிந்திருந்தது. அந்த உண்மை தெரிந்ததால்தான் அவன்தான் பரஞ்சோதி முனிவர் சொன்ன ‘அன்னிய சக்தியின் கைப்பாவை’ என்ற அனுமானத்திற்கு அவரது இயக்கத்தின் மிக முக்கிய உறுப்பினர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் யாரும் அது குறித்து மற்ற பொது உறுப்பினர்களுடன் பேசுவோ, விவாதிக்கவோ மாட்டார்கள். அப்படி இருக்கையில் அது குறித்து உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தது எப்படி..? க்ரிஷை சிஷ்யனாக

இருவேறு உலகம்

அவர் ஏற்றுக் கொண்டவுடன் சுரேஷ் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது..

"எல்லாருமே க்ரிஷை எதிரி ஸ்தானத்துல வெச்சதான் பார்க்கறாங்க. நீங்க வாரணாசி போயிருந்தபோது இயக்கத்து ஆள்களைக் கூட்டி விஸ்வம் ஐயா குருவோட மரணத்தைச் சொன்னபோது எல்லாருமே கொதிச்சுப் போனதை நான் என்கண்ணால பார்த்தேன். எதிரியின் ஆளை நீங்க சிஷ்யனாய் ஏத்துகிட்டதை அவங்களால ஏத்துக்க முடியுமானனு பயப்படறேன்.."

க்ரிஷ் பற்றியே அனைவரும் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லாதபோது எல்லாருமே அறிந்திருந்ததும், க்ரிஷை எதிரி ஸ்தானத்தில் வைத்து பார்க்க ஆரம்பித்திருந்ததும் எப்படி..? அது மட்டுமல்ல, அப்படி பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்ததும் க்ரிஷை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டதைத் தெரிவிக்க கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யச் சொன்ன அவர் அந்தத் தகவலைக் கூட்டத்தில் தெரிவித்து ஏன் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்ற காரணத்தையும் சொல்ல எண்ணி இருந்தார். ஆனால் கூட்டத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு முன்பே அவர் க்ரிஷை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது தெரிந்திருந்தது. அதற்கு

என்.கணேசன்

ஒரே காரணம்தான் இருக்க முடியும் கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கும் போதே அந்தத் தகவலையும் சேர்த்து சொல்லியிருக்க வேண்டும். அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்ட விஸ்வத்திடம்தான் சொல்லியிருந்தார். அதே போல் குரு மரணத்தைக் கூட்டம் கூட்டித் தெரிவித்ததும் விஸ்வம்தான். அதைச் சொல்லும்போது வேற்றுக்கிரஹவாசிதான் எதிரி, க்ரிஷ் அவனது ஆள் என்பதைச் சேர்த்தும் அவர்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இப்போது தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரியும் இந்த விஷயங்கள் முன்பு சின்ன சந்தேகத்தைக் கூட ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. விஸ்வம் என்ற மனிதனுடன் நெருங்கிப் பழகும்போது கூட அந்தக் கபட அலைகளை அவரால் அடையாளம் கண்டுபிடித்திருக்க முடியவில்லை. இயல்பான விழிப்புணர்வும் வேலை செய்யவில்லை, கற்ற வித்தைகளும் இந்த விஷயத்தில் கைகொடுக்கவில்லை.. மாஸ்டருக்குத் தன் மீதே வெறுப்பாக இருந்தது.

நடந்தவற்றை எல்லாம் இயக்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அதைத் தெரிவித்து விட்டு அவமானத்துடன் தலைமைப் பொறுப்பை விட்டு விலகுவது தவிர வேறு வழியில்லை. எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும்

இருவேறு உலகம்

இந்தக் கறையைப் போக்க முடியாது என்று மனம் கதறியது. இயக்கத்தின் அவசரப் பொதுக்கூட்டத்தை உடனே நடத்த ஏற்பாடுகளை ஆரம்பித்தார்.

செந்தில்நாதன் ஹரிணி கடத்தல் சம்பந்தமாக இதுவரை விசாரித்த போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் இருந்து விசாரணைத் தகவல்கள் அனைத்தையும் வாங்கிப் படித்தார். அவள் காணாமல் போன அன்று கல்லூரி வாசலில் சிலர் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அவளை யாரும் பார்க்கவில்லை. ஹரிணி கல்லூரியில் இருந்து வீடு போகும் வழித் தெருக்கள் எல்லாம் என்னேரமும் ஆள் நடமாட்டமும், வாகனப் போக்குவரத்தும் இருக்கக்கூடியவை. அந்த வழித் தெருக்கள் அனைத்திலும் போலீஸ் அதிகாரிகள் விரிவாகவே விசாரித்திருக்கிறார்கள். விசாரித்ததில் யாரும் ஒரு பெண் கடத்தல் சம்பந்தமாக இருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படும்படியாக அந்த குறிப்பிட்ட மாலைப் பொழுதில் எதுவும் அசாதாரணமாய் பார்க்கவில்லை என்றே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவளது நெருங்கிய தோழிகள், நண்பர்கள், உறவினர்கள் எல்லாரையுமே கூட விசாரித்திருக்கிறார்கள்.

என்.கணேசன்

ஒருவேளை வீட்டுக்குப் போகாமல் அங்கே எங்காவது போயிருக்கலாம், போகிற வழியில் கடத்தல் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்ற கோணத்திலும் விசாரித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லை, கடத்தல்காரர்களிடமிருந்து போனும் வரவில்லை என்றான பிறகு இனி எப்படி விசாரணையைத் தொடர்வது என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

செந்தில்நாதன் கிரிஜா, க்ரிஷ், ஹரிணியின் தோழிகள் ஆகியோரிடம் கேட்டதில் அவள் எப்போதும் போகும் பாதையை அடிக்கடி மாற்றுவதில்லை என்பது உறுதியாகத் தெரிந்தது. செந்தில்நாதனே அந்த நேரத்தில் அந்த வழியில் போய்ப் பார்த்தார். போக்குவரத்து அதிகமாகவே இருந்தது. அந்தப் பாதைத் தெருக்களில் அவள் காணாமல் போன மாலையில் பெண் கடத்தல் போன்ற அசாதாரண சம்பவம் நடக்கவில்லை என்று விசாரித்து அறிந்ததில் தவறிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் வேறு எதாவது வித்தியாசமாகவோ, அசாதாரணமாகவோ நடந்திருக்கலாம். அதன் மறைவில் இந்தக் கடத்தல் நடந்திருக்கலாம்.. அதை விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்.

இது போன்ற நிகழ்வுகளை விரிவாக முழுவதுமாகக் காண நேரமும், சூழலும் எல்லோருக்கும் இருப்பதில்லை. அப்படி

இருவேறு உலகம்

இருக்கக்கூடிய ரகத்தினர் சிலர் உண்டு. தெருவோரப் பிச்சைக்காரர்கள், செருப்பு தைப்பவர்கள், தெருவோர வியாபாரிகள், டிக்கடையில் ஒரு டி குடித்து விட்டு ஒரு மணி நேரத்துக்கும் அதிகமாக இருந்து பேப்பர் அனைத்தையும் படித்து, வந்து போகிறவர்களிடம் சினிமா, அரசியல் எல்லாம் பேசி அலசி விட்டுப் போகும் வேறு வேலையில்லாதவர்கள்.. செந்தில்நாதன் அவர்களை விசாரிக்க ஆரம்பித்தார். ஒரு பிச்சைக்காரன் சொன்னான்.

"நீல்கிரிஸ் டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோருக்கு முன்னாடி ஒரு பைக்கும் ஆட்டோவும் மோதி கொஞ்ச நேரத்துக்கு டிராஃபிக் ஜாம் ஆயிடுச்சு சார். சண்டையின்னா சண்டை அப்படி சண்டை... கடைசில சமாதானம் ஆயிப் போனாங்க. அப்பறம்தான் டிராஃபிக் சரியாச்சு.."

செந்தில்நாதன் அந்த டிபார்ட்மெண்டல் ஸ்டோர் செக்யூரிட்டியிடம் விசாரித்தார். "ஆமா சார். அன்னிக்கு சாயங்காலம் டிராஃபிக் ஜாம் இங்க ஆச்சு. தப்பு பைக்காரன் மேலதான். அவன் சிக்னல் குடுக்காம திடீர்னு க்ராஸ் பண்ணிட்டான் சார்.. ஆனா தப்ப ஒத்துக்க மாட்டேங்கிறான். கடைசில பஞ்சாயத்து பண்ணி எல்லாரும் சேர்ந்து ப்ரச்சனய முடிச்சு வெச்சாங்க.. என்ன சார்..?.. அந்த டைம்ல டீ வீலர்ஸ்

என்.கணேசன்

கொஞ்ச பேர் அட்ஜஸ்ட் பண்ணி எப்படியோ சைடுல போனாங்க.. சில பேர் பக்கத்து தெரு வழியா போய் சுத்தி மெய்ன் ரோட்டுக்குப் போனாங்க.."

செந்தில்நாதன் பக்கத்து தெருவுக்குப் போனார். சின்ன தெரு. பெரிய வாகனங்கள் செல்வது ஒரு பெரிய மரம் கால்பாகத் தெருவை அடைத்து நின்றதால் சற்று சிரமம்தான். இரண்டு சக்கர வாகனங்கள் ஆட்டோரிக்ஷா எல்லாம் போகலாம்.. அந்த வழியாகப் போய்ப் பார்த்தார். அந்தத் தெருவிலும், குறுக்குத் தெருக்களிலும் அதிக ஆள்நடமாட்டமோ, வாகனப் போக்குவரத்தோ இல்லை. ஹரிணி போக்குவரத்து நெரிசல் காரணமாக இந்தத் தெருவில் திரும்பி இருக்க வேண்டும். அவள் சென்றவுடன் பெரிய வாகனம் ஏதாவது பின்னால் வந்து அந்த மரம் அருகே வந்து தெருவை அடைத்து நின்றால் மற்ற வாகனங்கள் அவளைத் தொடர்ந்து வந்திருக்க முடியாது. குறுக்குத் தெருவில் முன்பே கடத்தல்காரர்கள் காத்திருந்தால் அவளை வழிமறித்து கடத்திச் சென்றிருப்பது சுலபம். அவளைக் கடத்திய பின் மெல்ல அவள் பின் வந்த பெரிய வாகனம் கஷ்டப்பட்டு கடப்பது போலக் கடந்திருக்கும். யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும்

இருவேறு உலகம்

தோன்றியிருக்காது.. இப்படித்தான் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று செந்தில்நாதன் யூகித்தார்.

புதுடெல்லி உயரதிகாரியின் செல்ஃபோன் அலறியது.

அழைப்பது யாரென்று பார்த்தான். அந்த ரகசிய மனிதன். ஏனோ மனம் திகிலடைந்தது. கூடவே வருமானம் என்றும் மனம் சொன்னது. உயரதிகாரி பேசினான்.

"ஹலோ.."

அந்த மறக்க முடியாத குரல் சொன்னது. "போன தடவை புனே போனபோது இஸ்ரோ டைரக்டர் நாசா விஞ்ஞானிகளிடம் பேசி பூமியில் சமீபத்தில் அபூர்வ சக்தி அலைகள் ஊடுருவியதைப் பற்றிச் சொன்னது நினைவிருக்கிறதா..?"

உயரதிகாரிக்கு நினைவில்லை. ஆனால் நினைவில்லை என்றால் கிடைக்கின்ற பணம் குறையலாம். அதனால் நினைவிருப்பதாக அவன் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"நல்லது. நீங்கள் அந்த டைரக்டருக்குப் ஃபோன் செய்து
மேற்கொண்டு அந்த அபூர்வ சக்தி அலைகள் பற்றி நாசாவில்
இருந்து என்ன புதிய தகவல் வந்திருக்கின்றது என்று கேட்டு
அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.
அவசரம்.."

அத்தியாயம் 102

மாஸ்டர் தன் வாழ்க்கையில் அன்றைய நாள் வரை அடுத்தவர் முன் கூனிக்குறுகி நின்றதில்லை. இலக்கில்லாத வாழ்க்கை வாழ்ந்து திரிந்து கொண்டிருந்த இளமைப் பருவத்திலும் கூட யாருக்கும் பணிந்தோ, தலைகுனிந்தோ நின்றதில்லை. முதல் முறையாக தன் ஆன்மிக இயக்கத்தின் உறுப்பினர்கள் முன் கூனிக்குறுகி நின்றார். இயக்கத்தின் மிக மூத்த துறவி ஒருவரையும் பிரத்தியேக அழைப்பு விடுத்து வரவழைத்திருந்தார். அந்தத் துறவி தவ வாழ்க்கை வாழ்பவர். இயக்கத்தின் கூட்டங்களிலோ, மற்ற நிகழ்ச்சிகளிலோ கலந்து கொள்வதைத் தவிர்ப்பவர். அவரை வற்புறுத்தியே மாஸ்டரால் வரவழைக்க முடிந்தது. வந்தவர்களில் இந்தக் கூட்டம் ஏன் என்று அறிந்தவர்கள் இருவர் மட்டுமே. கிருஷ்ணவேணி மற்றும் சுரேஷ்..

இப்படிப்பட்ட மனிதர் இரண்டு நாட்களில் நடைப்பிணமாகக் காட்சி அளிப்பார் என்று சற்றும் எதிர்பார்த்திராத கிருஷ்ணவேணி மாஸ்டருக்காக மனமுருகினார். ஏமாந்த கதையை ஃபோனில் தெரிவித்த

என்.கணேசன்

போதே மாஸ்டரின் மனவேதனையை அவரால் உணர முடிந்தது. நேரில் பார்த்த போதோ மேலும் கொடுமையாக இருந்தது.

தளர்ந்த குரலில் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசிய மாஸ்டர், க்ரிஷ் அவரிடம் "பரஞ்சோதி முனிவர் சொன்ன ஆள் நீங்களாகக்கூட இருக்கலாம் அல்லவா..?" என்று எழுப்பிய கேள்வியில் ஆரம்பித்து ஹரித்வாரில் வங்கியில் சொத்துக்களும், பணமும் மொத்தமாக கபளீகரம் ஆனது அறிந்ததுவரை சொன்னார். கூட்டத்தினரின் அதிர்ச்சி அவர்கள் முகங்களில் தெரிந்தது. அவர்களில் பலருக்கும் கூச்ச ஸ்வபாவம் உள்ள, அதிர்ந்து கூடப் பேசாத, மிகவும் பணிவாகவும் இத்தனை காலம் காட்சி அளித்த விஸ்வம் இப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதை ஜீரணிக்க முடியாமல் இருந்தது அவர்கள் முக பாவனையில் இருந்தே தெரிந்தது. அவரவர்களுக்கு வர வேண்டிய தொகைகளைத் தகுந்த ஆவணங்களுடன் தெரிவித்தால் சிறிதும் கால தாமதமில்லாமல் அவரவர் கணக்குக்கு அந்தப் பணம் வந்து சேர்வது பற்றி அவர்கள் பல முறை தங்களுக்குள் ஸ்லாகித்துப் பேசிக் கொண்டதுண்டு. அந்த மனிதரா இப்படி..?

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் மிகுந்த வேதனையுடன் மனம் விட்டு எதையும் ஒளிக்காமல் தன் தற்கொலை முயற்சியையும், க்ரிஷின் போன்கால் அந்த சமயம் வந்து அதைத் தடுத்ததையும் கூடச் சொன்னார். கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் முகங்களில் அதிர்ச்சியும், சிலர் கண்களில் ஈரமும் தெரிந்தது.

மாஸ்டர் தொடர்ந்து சொன்னார். "நான் செய்தது தவறல்ல. மாபெரும் குற்றம். எத்தனையோ அபூர்வ சக்திகளைக் கூடப் பெற்ற நான், ஒரு சாதாரண அறிவும், நேர்மையும் இருக்கிறவன் பொறுப்பாக நடந்திருக்கக்கூடிய அளவு கூட பொறுப்பாக நடந்து கொள்ளவில்லை. என் குருநாதர் எனக்குக் கொடுத்திருந்த அதிகாரம் முழுவதையும் விஸ்வத்துக்குத் தந்த நான், குருநாதர் என்னை அறிந்திருந்தது போல விஸ்வத்தை முழுமையாக அறிந்திருந்தேனா என்ற கேள்வியை கிருஷ்ணவேணி அம்மா என்னைக் கேட்டார். அறியவில்லை என்பதும், அறிந்து கொள்ள நான் சரியான முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதுமே உண்மை. வீட்டு சாவியை நம்பி ஒருவனிடம் தரும் முன் ஒரு சராசரி மனிதன் யோசிக்கிற அளவு கூட நான் யோசிக்கவில்லை. இந்த அலட்சியத்தில் நான் தொலைத்தது என் செல்வமாய்

என்.கணேசன்

இருந்திருந்தால்.." மாஸ்டரின் குரல் உடைந்து போனது. கண்களில் நீர் நிரம்பியது. கஷ்டப்பட்டு தொடர்ந்தார்.

"என் செல்வமாக இருந்திருந்தால் கூட நன்றாக இருந்திருக்கும். நான் தொலைத்தது இந்த இயக்கத்தின் செல்வம்.. நீங்கள் எல்லாரும் என் மேல் வைத்திருந்த நம்பிக்கை.. என் குருநாதர் என் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கை.." குருநாதர் நம்பிக்கையைத் தகர்த்ததைச் சொன்னபோது மாஸ்டர் முழுவதுமாக உடைந்து போனார். கண்களில் இருந்து ஆறாக நீர் பெருகியது. அங்கிருந்தோர் கண்களும் நிறைந்தன.

அவர்கள் அவரை அறிவார்கள். கம்பீரமான மனிதர், எதற்கும் அஞ்சாத மனிதர், நேர்மையில் சிறு குறை கூட அவரிடம் அவர்கள் கண்டதில்லை. எத்தனையோ சக்திகள் பெற்றிருந்தாலும் எத்தனை சிறியவரையும் குறைவாகப் பார்க்கத் தெரியாத மனிதர்.. இது நாள் வரை தன் குருவைத் தவிர யாரையும் தலைவணங்கி அவர்கள் பார்த்திராத மனிதர் இன்று தன்னைத்தானே குற்றம் சாட்டிக் கொண்டு தலைதாழ்ந்து நிற்பதை அவர்களுக்குப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் கைகூப்பினார். "என்னை மன்னித்து விடுங்கள். மானசீகமாக ஒவ்வொருவர் காலையும் தொட்டு வணங்கி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பாவியை மன்னித்து விடுங்கள்.."

கூட்டத்தில் இரண்டு மூன்று ஆட்கள் கதறி விட்டார்கள். கதறியவர்களில் சுரேஷும் ஒருவன். கலங்காத கண்கள் அங்கே இருக்கவில்லை.

"இந்த இயக்கத்தின் மிக மோசமான தலைவனாக நான் இருந்து விட்டேன். இனியும் இந்தப் பொறுப்பில் சிறிதும் அருகதை இல்லாத நான் இருப்பது சரியல்ல. அதனால் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து விலகுகிறேன். நம் இயக்கத்தின் தலைமைக்குழு உறுப்பினர்களில் மிக முத்த துறவி இமயமலையில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவரிடம் இந்த ராஜினாமா கடிதத்தை ஒப்படைக்கிறேன். தகுதி இருக்கும் ஒரு நல்ல தலைவரை நியமிக்கும்படியும், எனக்கு என்ன தண்டனை என்பதைத் தீர்மானிக்கும்படியும் அவரைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.."

மாஸ்டர் ராஜினாமா கடிதத்தை கலங்கிய கண்களுடன் தந்து விட்டு அவர் காலில் விழுந்து வணங்கி எழுந்தார்.

என்.கணேசன்

முத்த துறவி சிலை போல அமர்ந்திருந்தார். அவர் நடந்த நிகழ்வுகளையும், இப்போது நடப்பதையும் சிறிதும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை என்பது அவர் முகபாவனையில் இருந்தே தெரிந்தது. கூட்டத்திலும் மயான அமைதி நிலவியது. அவர் மெல்ல எழுந்து மிக அமைதியாகப் பேசினார்.

"நல்ல மனிதர்களின் மிகப் பெரிய பலவீனம், மற்றவர்களின் தீமைகள் எந்த அளவில் இருக்கக்கூடும் என்பதைச் சந்தேகிக்கக் கூட முடியாத அளவு நல்லவர்களாக இருப்பதுதான். அதைப் பல சமயங்களில் தீய மனிதர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இது இயற்கை. சாதாரண அறிவு படைத்தவன் கூட இப்படி ஏமாற மாட்டானே, இத்தனை அறிவும், அமானுஷ்ய சக்திகளும் படைத்த நீங்கள் எப்படி ஏமாந்தீர்கள் என்று பச்சாதாபப்படுகிறீர்கள். இது உங்கள் அறிவையும், அமானுஷ்ய சக்திகளையும் விட அதிகமாக நீங்கள் நல்லவராக இருக்கிறீர்கள் என்பதையே காட்டுகிறது மாஸ்டர். உங்கள் குரு உங்களை சந்தேகிக்காதது போல, சந்தேகிக்க காரணம் எதுவும் காட்டாமல் கச்சிதமாக வேலை பார்த்த இன்னொருவரை உங்களால் சந்தேகப்பட முடியவில்லை. இதை நல்லவர்களின் இயல்பான தவறு என்று சொல்லலாமே

இருவேறு உலகம்

ஒழிய குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. நல்லவர்களைத் தண்டிப்பதும் நியாயமல்ல. ஆனாலும் தண்டனையைக் கேட்கிறீர்கள், மாஸ்டர். ஏமாற்றப்பட்ட உண்மை தெரிந்த நிமிஷத்திலிருந்து இந்த நிமிஷம் வரையும் நீங்கள் அனுபவித்த வேதனையும், இனியும் இந்த உறுத்தலில் காலம் பூராவும் நீங்கள் அனுபவிக்க இருக்கும் வேதனையும் தேவைக்கும் அதிகமான பெருந்தண்டனையாக இருக்கப் போகிறது. கூடுதல் தண்டனையைக் கேட்காதீர்கள்.."

"இந்த ஆன்மிக இயக்கம் இழந்திருப்பது பணத்தை மட்டும்தான். அது அளவில் எத்தனை பெரிதாக இருந்தாலும் கூட பணம் மட்டுமே. இந்த இயக்கத்தின் ஆணி வேரான ஆன்மிக நாட்டத்தையோ, உலக நன்மை நாட்டத்தையோ நாம் இழந்து விடவில்லை. அதனால் உங்கள் தலைமையில் மிக முக்கியமான எதையும் இந்த இயக்கம் இழந்து விடவில்லை. நம் இயக்கத்து தவசிகள் எச்சரித்திருக்கும் மிகவும் பிரச்சனைக்குரிய காலக்கட்டத்தில் இருக்கிறோம். உலக நடப்புகள் அப்படியே தெரிகின்றன. நம் இயக்கத்திலேயே ஒரு விஷமி ஊடுருவி இருக்கிறான். நம் குருவின் அசாதாரண மரணம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இந்த அசாதாரண சூழ்நிலையில் நம் இயக்கத்திற்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. நாம்

என்.கணேசன்

செயல்பட வேண்டிய நேரமிது. இந்த நெருக்கடியான கட்டத்தில் நீங்கள் தகுதி வாய்ந்த நல்ல தலைவராக வேறு ஆளை நியமிக்கச் சொல்கிறீர்கள். எல்லா விதங்களிலும் உங்களை விடத் தகுதி வாய்ந்த நல்ல மனிதர் எங்களுக்கு எங்கே கிடைப்பார்கள்..?"

குற்றம் பெரிதானாலும் அன்பின் காரணமாக அதைச் சிறிதாகப் பார்க்கிறார்கள் என்று நினைத்த மாஸ்டர் மறுபடியும் கண்கலங்கினார். பேச வார்த்தைகள் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதனால் மறுத்து கைகளை மட்டும் அசைத்து வேண்டாம் என்று சைகையால் சொன்னார்.

அவர் மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்த கிருஷ்ணவேணி எழுந்து பேசினார். "மாஸ்டர் உங்கள் தவறையோ, இயக்கத்தின் பண இழப்பையோ நாங்கள் சரி என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மனிதகுலமே அழியும் என்கிற நிலை உருவாகி வருகிறது என்று நம் தவசிகளும் எச்சரித்திருக்கிறார்கள். க்ரிஷிடம் வேற்றுக்கிரஹவாசியும் எச்சரித்திருக்கிறான். மனிதகுலமே அழியும் நிலை வந்தால், இந்த பணத்தையும் சொத்துக்களையும் வைத்து எதைக் காப்பாற்றப் போகிறோம். மதிப்பிற்குரிய மூத்த துறவி அவர்கள் சொன்னது போல நாம் இழக்கக்கூடாத

இருவேறு உலகம்

அதிமுக்கியமான எதையும் இழக்கவில்லை. இப்போது தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து நீங்கள் விலகுவதுதான் இந்த இயக்கத்துக்கு மிகப் பெரிய நஷ்டமாக இருக்கும். நீங்கள் தலைவராகத் தொடர வேண்டும், முன்பை விடத் தீவிரமாக செயல்பட வேண்டும். எந்த விதத்திலும் எதிரியை வெல்ல அனுமதிக்கக்கூடாது. அந்தக் கடமை உங்களுக்கிருக்கிறது. உங்கள் குரு உங்களை இறக்க அனுமதிக்காத காரணமும் இந்தக் கடமைக்காகவே இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.."

அத்தியாயம் 103

புதுடெல்லி உயரதிகாரி உடனே இஸ்ரோ டைரக்டரிடம் ஃபோனில் பேசினான். அந்த ரகசிய மனிதன் கேட்கச் சொன்ன கேள்வியைக் கேட்டான். டைரக்டருக்கு அந்த உயரதிகாரி புரியாத புதிராக விளங்கினான். தங்கள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக என்ன தெரிவித்தாலும் கிட்டத்தட்ட வேண்டாவெறுப்பாகக் கேட்டுக் கொள்வது போலவே இருக்கும் அந்த ஆளுக்கு உண்மையில் இதில் எந்த ஈடுபாடும் இல்லை என்றே அந்த டைரக்டர் நினைத்திருந்தார். ஆனால் ஃபோன் செய்து கூப்பிட்டுக் கேட்கும் அளவுக்கு அந்த ஆள் இதில் அக்கறை காட்டுவது அவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"நேற்றுதான் அந்த நாஸா விஞ்ஞானி பேசினார் சார். கிட்டத்தட்ட அதே போன்ற அலைவரிசைகள் இமயமலையில் சில இடங்களில் அபூர்வமாக சில சமயங்களில் அகப்படுகின்றன என்கிறார் அவர். அதை நாஸா முன்பே கவனித்திருக்கிறது. அது உச்ச தவநிலையில் இருக்கும் யோகிகள் வெளிப்படுத்தும் அலைவரிசைகள் போல்

இருவேறு உலகம்

இருக்கின்றது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.. சில சமயங்களில் அந்த அலைவரிசைகள் அசாதாரண வெப்பத்தையும் உருவாக்குமாம். அந்த நேரங்களில் கடுங்குளிர் காலத்திலும், சூரிய ஒளியே விழாத போதும் கூட இமயமலையின் பனி உருகுவது உண்டாம். அதை இமயமலையில் பனியில் ட்ரெக்கிங் போகிறவர்கள் கூடக் கண்டிருக்கிறார்கள், அதை அதிசயமாக நினைத்து ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அந்த விஞ்ஞானி சொன்னார். அவர்களுக்கு அந்த யோகிகள் செயல் என்று தெரிவதில்லை என்றார் அவர். விஞ்ஞான பூர்வமாக முழுமையாக நிரூபிக்க அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக 'டேட்டாஸ்' தேவைப்படுகின்றது என்றாலும் இதைப் பூரணமாக நம்புவதாகச் சொன்னார்.. அது மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கருப்புப் பறவையின் புகைப்படங்களை நம் இஸ்ரோ விஞ்ஞானிகள் மேலும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்ததில் அது ஒரு சக்தி வாய்ந்த விண்கலம் என்று தெரிய வந்திருக்கிறது. வெளித்தோற்றம் மட்டுமே பறவையினுடையதாக இருந்திருக்கிறது.."

டைரக்டர் ஃபோனில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது தனக்குள்ளே யாரோ புகுந்து கொண்டு கேட்பது போல் புதுடெல்லி உயரதிகாரி உணர்ந்தான். இந்த ரகசிய

என்.கணேசன்

மனிதருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயங்கள்
எல்லாவற்றிலும் இது போன்ற உணர்வு வருவது
வாடிக்கையாகி விட்டது.. மற்ற சமயங்களில் இந்தத்
தொந்திரவு இல்லை..

அந்த ரகசிய மனிதருக்குப் ஃபோன் செய்து டைரக்டர்
சொன்னதை உடனே சொன்னான். "சரி.." என்ற ஒற்றைச்
சொல்லோடு மறுபக்கம் முடித்துக் கொண்டது. ஐந்தே
நிமிஷத்தில் அவன் கணக்கில் பணம் வந்து சேர்ந்த செய்தி
வந்து சேர்ந்தது.

மர்ம மனிதனுக்கு டைரக்டர் சொன்ன தகவலின்
மூலமாகத் தனக்குத் தேவையான மிக முக்கிய வேறொரு
தகவல் தெரிய வரலாம் என்று உள்ளுணர்வு சொன்னது.
அதனால் அவன் தீவிரமாக யோசித்தான். அலெக்சாண்டிரியா
நகர் முதாட்டி காளி கோயிலில் கிடைத்தவரைபடத்தை
வைத்துச் சொன்ன விவரங்கள் நினைவில் மறுபடி ஓடின.

"குளிர்கிறது.. பனிமலைப்பகுதி.. பிரம்மாண்டமான மலை
போல் தெரிகிறது.. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை பனி

இருவேறு உலகம்

படர்ந்திருக்கிறது.. பனிக்கு சொருகப்பட்டிருக்கிறது.. அந்தப் பாறைக்கு அடியில் ஒரு குகை.. அடியில் ஒரு மிகப்பெரிய பாறை.. பாறையின் மேல் ஒரு ஆயுதம்.. அந்தக் கோயிலில் பெண் தெய்வம் கையில் இருந்தது போல் ஆயுதம்.. என்ன ஆச்சரியம்.. குகைக்குள்ளே ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.. மிக வயதானவன்.. இடுப்பில் ஆரஞ்சு நிறத்துணியை உடுத்தியிருக்கிறான்.. கண்களை மூடி தியானத்தில் இருக்கிறான்.. வேறு உடை எதுவும் உடலில் இல்லை.. ஆனால் இந்தக் குளிரிலும் அவன் உடம்பு நடுங்கவில்லை.. என்ன ஆச்சரியம் அவன் மூச்சு விடமாட்டேன்கிறான்.. உடலில் உயிர் இருக்கிறது..ம்ம்ம்ம்.. இப்போது ஒரு முறை மூச்சு விட்டான்.. பல நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் மூச்சு விடுகிறான் போலிருக்கிறது.. அதுவும் ஒரு மூச்சுதான் விடுகிறான்.."

அவள் சொன்ன இடம் இமயமலை என்பதிலும், அந்த மனிதன் ஒரு யோகி என்பதிலும் அவனுக்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அந்தக் கடும்பனிக் குளிரிலும் உடல் நடுங்கவில்லை என்றால் அவன் யோகசக்தியே அந்தக் குளிர் பாதிக்காத அளவு வெப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம்.. நாஸா விஞ்ஞானி சூரிய வெப்பம்

என்.கணேசன்

படாமலேயே பனி உருகுவதாகவும், அதை ட்ரெக்கிங் போகிற சிலர் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதும் அது யோகிகளால்தான் என்று நம்புவதாகச் சொன்னதும் எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் அந்த வரைபட இடத்தைக் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்றே தோன்றியது.

ஒரு மாபெரும் புத்துணர்ச்சி பெற்றவனாய் மர்ம மனிதன் இணையத்தில் பனிக்காலத்தில் ட்ரெக்கிங் போகிறவர்கள் பற்றித் தேடினான். ஹிமாச்சல பிரதேச அரசாங்கமும், சில ட்ரெக்கிங் பயிற்சியாளர்களும் எழுதியிருக்கும் பக்கங்களை மேலோட்டமாகப் பார்த்து விட்டு மேலும் தேடினான். 'இமயத்தின் பனிமலையேற்ற வீரர்கள் குழுமம்' என்ற அமைப்பு ஒன்று தெரிந்தது. அதில் பல வீரர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் இமயத்தின் பனிமலைகளில் ட்ரெக்கிங் போனபோது தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சுவையான அனுபவங்களை விவரித்திருந்தார்கள். 127 இணையப் பக்கங்களில் அந்த அனுபவங்கள் இருந்தன. மர்ம மனிதன் பொறுமையாக படிக்க ஆரம்பித்தான். அவனுக்குத் தேவையான தகவல் 116வது பக்கத்தில் இருந்தது. ரிச்சர்ட் டௌன்செண்ட் என்ற ஐரோப்பியர் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் எழுதியிருந்தார்.

இருவேறு உலகம்

"டிசம்பர் 25. என்னுடைய கிறிஸ்துமஸ் இமயமலையில் கடும்பனியில் கொண்டாடினேன். எத்தனைதான் தயாராக வந்திருந்த போதும் இமயத்தின் பனி என்னை வதைக்கவே செய்தது. என்னுடன் ட்ரெக்கிங் வந்திருந்த டேவிட்ஸனும், சட்டர்ஜியும் பின் தங்கி விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட அரை கிலோமீட்டராவது கீழேயே இருப்பார்கள் போலிருந்தது. அவர்கள் வருவதற்காகக் காத்திருந்தேன். அப்போதுதான் பக்கத்து மலையில் அந்த அதிசயக் காட்சியைப் பார்த்தேன். அங்கு திடீரென்று பனி உருக ஆரம்பித்தது. பனிப்புயலோ என்று ஆரம்பத்தில் பயந்தேன். அந்த மலையில் ஒரு இடத்தில் மட்டும் ஏற்படுகிற மாற்றம் எப்படி பனிப்புயல் ஆகும்..? பயம் தணிந்து ஆச்சர்யத்துடன் கவனிக்க ஆரம்பித்தேன். என் பார்வை மட்டத்திற்குச் சற்று கீழே அந்த அதிசயம் நடந்து கொண்டிருந்ததால் எனக்கு அது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பனி உருகி உருகி ஏதோ ஒரு இரும்பு ஆயுதம் தெரிய ஆரம்பித்தது. அந்த இரும்பு ஆயுதத்தை இந்தியாவில் சில கோயில்களில் பார்த்திருக்கிறேன். மூன்று சிறிய கூர்மையான அம்புகளைக் கொண்ட ஒரு ஈட்டி அது. அங்கும் ஏதாவது சிறிய பனிக்கோயில் இருக்கிறதோ என்னவோ..? இமயத்தில் கோடைகாலத்தில் மட்டும் வழிபாடு நடக்கும் எத்தனையோ சிறிய கோயில்கள் இருக்கின்றன.

என்.கணேசன்

அவற்றில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். திடீர் என்று ஒரு கழுகு எங்கிருந்தோ வந்து அந்த இடத்தை வட்டமிட ஆரம்பித்தது. இதுவரை இமயத்தில் இந்தப் பனிக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட கழுகை நான் பார்த்ததில்லை. திடீரென்று நான் நின்றிருந்த இடம் லேசாகி நானும் வழக்க ஆரம்பித்தேன். நான் சுதாரித்து ஒரு உறுதியான இடத்தில் நிற்பதற்குள் நிறையவே கீழே வந்து விட்டேன். டேவிட்ஸனும் சட்டர்ஜியும் பார்வைக்குத் தெரிந்தார்கள். அவர்கள் கையசைத்தார்கள். நானும் கையசைத்து விட்டுப் பக்கத்து மலையைப் பார்த்தேன். உருகிய பனி வழிவது லேசாகத் தெரிந்தாலும் அந்த ஈட்டி என் பார்வைக்குத் தெரியவில்லை. சற்று முன் வட்டம் போட்ட கழுகும் கூடத் தெரியவில்லை. நான் டேவிட்ஸனிடமும், சட்டர்ஜியிடமும் நான் பார்த்த காட்சியைச் சொன்னேன். அவர்களும் ஆர்வத்துடன் அந்தக் காட்சியைக் காண ஆசைப்பட்டார்கள். வேகமாக மறுபடி மேலே ஏறினோம். நான் முன்பு இருந்த இடத்தை அடைந்தும் விட்டோம். ஆனால் இப்போது பார்த்தபோது பக்கத்து மலையில் சற்று முன் பார்த்த காட்சிக்கான அறிகுறியே இல்லை. கழுகையும் காணோம். டேவிட்ஸனும், சட்டர்ஜியும் என்னைச் சந்தேகத்துடன் பார்த்தார்கள்.."

இருவேறு உலகம்

மர்ம மனிதன் பரபரப்படைவது மிக அபூர்வம். இப்போது அவன் பரபரப்படைந்தான். அந்தக் குழுமத்தை இணையத்தில் நிர்வகிக்கிற நபரின் ஃபோன் நம்பர், விலாசம் கண்டுபிடித்தான். அட்லாண்டாவில் வசிக்கும் அவரைப் ஃபோனில் தொடர்பு கொண்டான். ரிச்சர்ட் டௌன்செண்டின் ஃபோன் நம்பர், விலாசம் கேட்டான்.

"அவர் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இமயமலை மலையேற்றத்தின்போது சறுக்கி விழுந்து இறந்து விட்டார்.."

மர்ம மனிதன் யோசித்து விட்டு டேவிட்ஸன், சட்டர்ஜி இருவரின் தொடர்பு எண், விலாசம் கேட்டான்.

"டேவிட்ஸனும் டௌன்செண்டோடு சேர்ந்துதான் அந்த மலையேற்றத்தின்போது இறந்தார்.."

இரண்டு பேர் அடுத்த வருஷ மலையேற்றத்திலேயே இறந்து போனது மர்ம மனிதனை நிறைய யோசிக்க வைத்தது.

அத்தியாயம் 104

மர்ம மனிதன் கேட்டான்.

"சட்டர்ஜி..?"

"சட்டர்ஜி சில காலமாய் எங்கள் தொடர்பில் இல்லை. அவர் இருக்கிறார் என்று தெரியாது. அவருடைய மெயில் ஐ.டி மட்டும் தான் எங்களிடம் இருக்கிறது.."

அந்த மெயில் ஐ.டியை வாங்கிக் கொண்டு மர்ம மனிதன் மெல்லச் சொன்னான்.

"எனக்கு அவர்கள் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் ஏறிய மலைப்பகுதி எது என்று தெரிய வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் உங்கள் க்ருப்பில் பகிர்ந்து கொண்டதில் அந்தத் தகவல் இருக்கவில்லை. அது தான் கேட்டேன்.."

"அவர்கள் எல்லாம் மலையேற்ற வீரர்கள். எழுத்தாளர்களோ, எல்லா விவரங்களையும் முறைப்படி தந்து பதிவு செய்து பழகியவர்களோ கிடையாது. எங்கள் குழுவில் அனைவரிடமும் நாங்கள் தொடர்ந்து எல்லாத் தகவல்களும்

இருவேறு உலகம்

கொடுத்து அனுபவங்களைப் பகிரச் சொல்லி வருகிறோம்.
பாதி பேர் இப்படித்தான் தலைகால் இல்லாமல்
எழுதுகிறார்கள்.."

மர்ம மனிதன் சட்டர்ஜிக்கும் ஒரு மின்னஞ்சல்
அனுப்பினான். அவர் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் ரிச்சர்ட்
டௌன்செண்ட் மற்றும் டேவிட்ஸனுடன் போன மலையேற்றப்
பகுதி எது என்றும் ரிச்சர்ட் டௌன்செண்ட் பார்த்ததாகச்
சொன்ன பகுதி எது என்றும் தெரிவிக்க முடியுமா என்றும்
கேட்டிருந்தான். அந்தத் தகவல் மிக அவசரமாகத்
தேவைப்படுவதாகவும், உடனடியாகத் தெரிவித்தால்
என்றென்றும் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன் என்றும்
எழுதினான்.

கிருஷ்ணவேணி சொன்னதையே கூட்டத்தினரில் பலரும்
ஆதரித்ததால் மாஸ்டர் வேறு வழியில்லாமல் ஒத்துக் கொள்ள,
முத்த துறவி அவர் ராஜினாமா கடிதத்தைக் கிழித்துப்
போட்டார். கிழிந்தது ராஜினாமா கடிதம் மட்டுமல்ல தன்
கௌரவமும் தான் என்று மாஸ்டரால் நினைக்காமல் இருக்க
முடியவில்லை. இதுவரை அவருக்கிருந்த கௌரவம்

என்.கணேசன்

அடுத்தவர் தந்து வந்ததல்ல. அவராக ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தது. இப்போதும் அவர்கள் யாரும் அவரை கௌரவக்குறைவாகப் பார்க்கவில்லை.. ஆனால் அவராக அதை இழந்து விட்டார். இழந்தது பணமும், கௌரவமும் மட்டுமல்ல.. அவருடைய அருமைக் குருவின் உயிரும் தான்.. முதலிரண்டை திருடியவன் அதையுமல்லவா சேர்த்து எடுத்து விட்டிருக்கிறான். மனம் கொதித்தது. மனம் அந்தக் கூடினத்தில் இந்தக் கணக்கை தீர்க்காமல் சாகக்கூடாது என்று உறுதி பூண்டது.

இந்தக் கூட்டத்திலும் ஓரிருவர் அவனுடைய ஆட்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் யார் என்று யோசசக்தியால் கண்டுபிடிப்பது அவரைப் பொறுத்தவரை கஷ்டமான செயல் அல்ல.. கண்டுபிடித்து ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை. இதுவரை அவனைப் பற்றி அறிந்தது எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கையில், கண்டுபிடித்தாலும், அவர்கள் மூலம் அவனை அடைய முடியாது என்பது அவருக்கு தெரிந்தே இருந்தது.

கூட்டம் முடிந்த பின் மூத்த துறவி, கிருஷ்ணவேணி, மேலும் இரண்டு தலைமைக்குழு உறுப்பினர்களுடன் தனியாக மாஸ்டர் பேசினார். பேசும் போது அவர்கள் இயக்கத்தில் இருந்த அனிருத் என்ற கம்ப்யூட்டர், நெட்வர்க் விஷயங்கள்,

இருவேறு உலகம்

சர்வதேச ஆன்லைன் மோசடிகள் துப்பு துலக்குவது ஆகியவற்றில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்ற இளைஞன் உதவியை, விஸ்வம் செய்த மோசடிகள் கண்டுபிடிக்க நாடுவது என்று தீர்மானித்தார்கள். பின் மாஸ்டர் அவர்களிடம் மனம் விட்டுப் பேசினார். திருவனந்தபுரத்தில் சதாசிவ நம்பூதிரியைச் சந்தித்ததையும் அவர் சொன்னதையும் தெரிவித்தார். கடைசியில் சொன்னார்.

"எதிரி எங்க ரெண்டு பேர் ஜாதகத்தை சேர்த்தே கொண்டு போய் விசாரிச்சிருக்கறதுல இருந்து, நடந்த மத்ததையும் யோசிச்சா விதி என்னையும் க்ரிஷையும்தோ ஒரு வகைல சேர்த்து முடிச்சுப் போட்ட மாதிரி தெரியுது. ஒவ்வொரு சமயத்துலயும் நான் தப்பா எதையாவது செய்யப் போறப்ப அவன் தான் என்னை சரிப்படுத்தறான். எதிரியோட ஆளாகவே அவனை பார்த்து அப்படியே அவனை நடத்த இருந்த என்னை குரு ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தி நட்பு வளையத்துல கொண்டு வந்தான். அப்புறம் 'எதிரியோட கைப்பாவையா நீங்களும் கூட இருக்கலாம்'னு சொல்லி விஸ்வத்தை அடையாளம் கண்டுபிடிக்கவும் அவன்தான் காரணமாய் இருந்தான். கடைசியா நான் சாகத் தீர்மானிச்சப்ப

என்.கணேசன்

ஏதோ ஒரு உள்ளுணர்வுல என் கிட்ட பேச ஃபோன் செஞ்ச நான் சாகாம தடுத்ததும் அவன்தான்.."

கிருஷ்ணவேணி சொன்னார். "அடுத்த நடவடிக்கை என்னன்னு தீர்மானிக்கறதுல இனிமே நீங்க ரெண்டு யோசிக்கிறது தான் சரின்னு தோணுது மாஸ்டர்.."

மற்றவர்களும் ஒத்துக் கொள்ளவே மாஸ்டர் தலையசைத்தார். முடிவில் க்ரிஷ்ணக்குப் ஃபோன் செய்து ரிஷிகேஷிற்கு என்று கேட்டார். அவன் உடனே சம்மதித்தான். அவருக்கு தன்னுடைய குரு வாழ்ந்த குடிலில் இரண்டு நாள் இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. தன்னுடைய மனபாரத்தை அவன் வருவதற்குள் அந்தக் குடிலில் அழுது இறக்கி விட வேண்டும்.. அவனுக்கும் அவருடைய குரு வாழ்ந்த குடிலைக் காண்பிக்க வேண்டும். அந்தக் குடிலில் உட்கார்ந்து அவர்கள் அடுத்து என்ன செய்வது என்று ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்க வேண்டும்..

ஹரிணிக்கு மயக்கம் தெளிந்த போது ஒரு அரையிருட்டு அறையில் இருந்தாள். தலை மிகவும் பாரமாக

இருவேறு உலகம்

இருந்தது. தற்போதைய நிலையைத் தெளிவாக உணர சில நிமிஷங்கள் தேவைப்பட்டன. நீல்கிரீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோர்ஸ் அருகே போக்குவரத்து நெரிசல் இருந்ததால் அதை அடுத்திருந்த சிறிய தெருவில் ஸ்கூட்டியைத் திருப்பியதும், அந்தத் தெருவில் இருந்து குறுக்குத் தெருவுக்குத் திரும்பிய போது ஒரு மாருதி வேன் தெரு நடுவில் நிறுத்தப்பட்டு இருந்ததும், அதைத் தாண்டிப் போக முயற்சித்த போது ஒருவன் 'ஒன் மினிட் ப்ளீஸ்..' என்று சொல்லி அதில் இருந்து இறங்கி அவளை நெருங்கியதும் நினைவுக்கு வந்தது. அதன் பின் ஒன்றும் நினைவில்லை. இப்போது இருக்கும் அறை அவளுக்குப் பரிச்சயம் இல்லாதது. கடத்தப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது புரிந்தது. மெல்ல எழுந்து அமர்ந்தாள்.

அடுத்த நிமிஷம் மனோகர் அந்த அறைக்குள் நுழைந்தான். ஒன்றுமே பேசாமல் அவளையே பார்த்தபடி அவன் நின்றான். அவளும் ஒன்றுமே பேசாமல் அவளையே பார்த்தாள். வழக்கமாக கடத்தப்பட்ட ஆட்கள், "நான் எங்கே இருக்கேன்? யார் நீங்க? என்னை எதுக்காக கடத்துனீங்க?" என்றெல்லாம் பயந்து போய் கேட்பார்கள். ஒன்றுமே பேசாமல் அவளையே எடைபோடுகிற பார்வை பார்க்கும் இவள்

என்.கணேசன்

அழுத்தமானவள், வித்தியாசமானவள் என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

கடைசியில் அவன்தான் அவளிடம் பேசினான். "இந்த இடத்துல இருந்து தப்பிக்கற எண்ணம் எதாவது இருந்துச்சுன்னா இந்த நிமிஷமே விட்டுடு. உன்னால் முடியாது. வீட்டை சுத்தி காவல் இருக்கு, நீயா பிரச்சனை பண்ணாத வரைக்கும் எங்களால உனக்கு எந்த ஆபத்தும் வராது. பிரச்சனை பண்ண நினைச்சா உன்னை கடவுள்கூட காப்பாத்த முடியாது.."

"நீ யாரு? முதல்ல அதச் சொல்லு.." என்றாள் ஹரிணி. அவள் குரலில் பயமோ, நடுக்கமோ இல்லை.

"இப்போதைக்கு என்னை எக்ஸ்ன்னு வெச்சுக்கோயேன்.." என்றான் மனோகர்.

"சரி எக்ஸ், உனக்கு என்ன ப்ரச்சனை. என்னை ஏன் கடத்தினே..?"

இது கடத்தப்பட்ட பெண் பேசுவது போல் இல்லை. என்ன நடந்தது என்று அறிய ஆசைப்படும் மூன்றாம் நபர் பேசுவது போல் இருக்கிறது.. நடப்பது ரகசியமாய் நேர்

இருவேறு உலகம்

ஒளிபரப்பு ஆகிக் கொண்டிருப்பதால், கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் 'தலைவன்' எதிர்வினை எப்படி என்று புரியாமல் மனோகர் நெளிந்தான்.

"எங்களுக்கு உன் கிட்ட ப்ரச்சனை இல்லை. உன் காதலன் கிட்ட தான் ப்ரச்சனை..?"

"என்ன ப்ரச்சனை..?"

மனோகருக்கு இந்தக் கேள்வி-பதில் ஆரம்பமான விதமே பிடிக்கவில்லை. இதை நிறுத்த நினைத்தான்.

"நாங்க அதை அவன் கிட்ட பேசிக்கிறோம்.."

"பேசியாச்சா, இல்லை இனிமே தான் பேசணுமா..?"

"சமயம் பாத்து பேசறோம். அது ஒரு முடிவுக்கு வற்ற வரை நீ கலாட்டா பண்ணாம ஒத்துழைச்சா உனக்கு நல்லது.."

"அவன் எப்பவுமே சரியானதை மட்டும்தான் செய்வான். அதை நான் உட்பட அவன் யாருக்காகவும் மாத்திக்க மாட்டான்.."

என்.கணேசன்

அவள் சூரியன் கிழக்கில்தான் உதிக்கும் என்ற உலக உண்மை சொல்வது போல் இதைச் சொன்னது மனோகருக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது.

"ஆனால் உன்னைத் கடத்தினது தெரிஞ்சவுடனேயே துடிச்சுட்டான்னு கேள்விப்பட்டேன்.."

"அதெல்லாம் துடிப்பான்.. ஆனா அவன் தன்னை மாத்திக்க மாட்டான்.." அவள் நிச்சயமாகச் சொன்னாள்.

"இப்படிப்பட்டவன காதலிக்கிறோமேன்னு வருத்தமா இல்லையா..?" மனோகரால் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை..

"நான் அவனைக் காதலிக்கிறதே அந்த கேரக்டருக்காகத்தான்.."

"நல்லது. நாங்க சொல்றத அவன் கேட்கலைன்னா நீ இங்கே சித்ரவதை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். அதைப் படமாகவோ, அடியோவாகவோ நாங்க அவனுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டியிருக்கும். பார்க்கலாம்.." சொல்லி விட்டு குரூரமாய் புன்னகைத்து விட்டு மனோகர் போனான்.

அத்தியாயம் 105

மர்ம

மனிதனாகிய

விஸ்வம்

ஹரிணியின்

வார்த்தைகளைச் சலனமே இல்லாமல் கேட்டான். 'எனக்காக
என் காதலன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வான்..' என்று
பெருமை பேசும் காதலியாக இல்லாமல், 'எனக்காகக் கூட
என் காதலன் சரியானதைச் செய்யாமல் இருக்க மாட்டான்..
என்று வித்தியாசமாக பெருமைப்பட்ட ஹரிணியைப் பார்த்து
அவன் மனோகரைப் போல் அசந்து விடவில்லை. பல வகை
கிறுக்குகளில் இதுவும் ஒரு வகை என்று எண்ணியவன்
அதையும்தான் பார்ப்போம் என்று தனக்குள் சொல்லிக்
கொண்டே கவனத்தை அடுத்த விஷயத்திற்குத் திருப்பினான்.
சட்டர்ஜியிடம் இருந்து மின்னஞ்சலில் பதில் ஏதாவது
வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தான். வரவில்லை.

ஒரு எண்ணிற்குப் ஃபோன் செய்து சட்டர்ஜியின் மெயில்
ஐ.டி தந்து இதைக் கடைசியாக எப்போது எங்கே திறந்து
படித்திருக்கிறார்கள் என்றும் வழக்கமாக இந்த மெயில் எந்த
ஊரில், எந்த இடத்திலிருந்து திறந்து பார்க்கப்படுகிறது என்றும்

என்.கணேசன்

கண்டுபிடித்துச் சொல்லச் சொன்னான். நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி அதைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லி விடும்..

அடுத்ததாக ஒரு எண்ணில் இருந்து ஃபோன் கால் வந்தது. உறுப்பினர் கூட்டத்தில் மாஸ்டர் பேசிய உணர்ச்சிகரமான பேச்சை அப்படியே பதிவு செய்திருந்த ஒலிபரப்பு வந்தது. அதை உணர்ச்சியே இல்லாமல் விஸ்வம் கேட்டான். தொடர்ந்து மூத்த துறவியும், கிருஷ்ணவேணியும், பேசியதும், பல உறுப்பினர்கள் ஆதரித்ததையும் மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டான். இத்தனை காலம் அவரைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்திருந்ததால் மாஸ்டர் கிட்டத்தட்ட இதைத்தான் செய்வார் என்று முன்பே கணித்திருந்தான். இந்தக் கூட்டத்திலாவது ராஜினாமாவை வேறு வழியில்லாமல் ஏற்பார்கள், ஏதாவது கிழத்திடம் தலைமைப் பதவி ஒப்படைக்கப்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று எதிர்பார்த்தான். அது நடக்கவில்லை. ஒரு கிழவனும், கிழவியும் சேர்ந்து அதைத் தடுத்து விட்டார்கள். க்ரிஷைப் போலவே மாஸ்டரும் அவன் வழியில் இருந்து விலகுவதாக இல்லை.

யோசித்துப் பார்த்தால் மாஸ்டரின் வாழ்க்கையும், அவன் வாழ்க்கையும் கிட்டத்தட்ட ஒன்று போலவே இருந்திருக்கிறது.

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் தன் பெற்றோரைப் பற்றி அதிகம் பேசியதில்லை. விஸ்வத்தின் பெற்றோரும் அவனைப் பெற்றதைத் தவிர வேறு பெரிதாக பேசும் அளவு எதையும் செய்து விடவில்லை. மாஸ்டரைப் போலவே விஸ்வமும் இளமையில் இலக்கில்லாமல்தான் சுற்றியிருக்கிறான். மாஸ்டர் குருவைச் சந்தித்த பிறகு வாழ்க்கை முற்றிலுமாக மாறி விட்டது. விஸ்வமும் தன் இளமைக்காலத்தில் ஒரு ஜிப்ஸியைப் பார்த்த பிறகு வாழ்க்கை ஒரேயடியாக மாறி விட்டது.

அந்த ஜிப்ஸி இளைஞனை அவன் சந்தித்தது ஒரு பெருமழைக்கால ஞாயிற்றுக்கிழமையில். தெருவில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த இருவரும் மழையில் இருந்து தப்பிக்க வேண்டி ஒரு பெரிய கட்டிட வாசலுக்கு ஓடி வந்தார்கள். ஞாயிறு அந்தக் கடைக்கு விடுமுறை என்பதால் கடை பூட்டி இருந்தது. இவர்கள் இருவரையும் தவிர அங்கு வேறு யாருமில்லை. அந்த ஜிப்ஸியின் கையில் கிதார் இருந்தது. மழை நிற்பதாகத் தெரியவில்லை. மெல்ல அந்த ஜிப்ஸி கிதாரை வாசிக்க ஆரம்பித்தான். இசை இனிமையாக இருந்தது. விஸ்வம் அந்த ஜிப்ஸியைப் பார்த்தபடி இசையைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றான்.

என்.கணேசன்

ஜிப்ஸியும் அவனைப் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே கிதார் வாசித்தான். ஆனால், அவன் பார்வை நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கூர்மையாகியது. முகத்தில் ஆச்சரியம் அதிகமாக ஆரம்பித்தது. விஸ்வத்துக்கு தன் தோற்றத்தில் என்ன வித்தியாசத்தைப் பார்த்து இந்த ஆள் ஆச்சரியப்படுகிறான் என்பது புரியவில்லை. ஒரு கட்டத்தில் அந்த ஜிப்ஸி கிதார் வாசிப்பதைக்கூட நிறுத்தி விட்டு அவனைப் பார்த்தான். அஸ்வத்துக்கு அந்த ஜிப்ஸி பைத்தியமாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் வந்தது. மழை தீவிரம் குறைந்திருந்தால் கூட அங்கிருந்து வேறு இடம் பார்த்து ஓடியிருப்பான்..

திடீரென்று அந்த ஆள் விஸ்வத்தின் பெயர், அம்மா, அப்பா பெயர் எல்லாம் சொல்ல ஆரம்பித்தான். சொல்ல ஆரம்பித்தான் என்பதை விட அவன் மேல் எழுதி இருந்ததைப் படிக்க ஆரம்பித்தான் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். பார்த்துப் படிப்பது போலத்தான் படித்தான். ஆனால் அவன் சொல்வது எல்லாம் சரியாக இருந்தது. பின் கடந்த கால நிகழ்வுகள் இரண்டைச் சொன்னான். அந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் அவன் மட்டுமே அறிந்திருந்த நிகழ்வுகள். அதுவும் சரியாக இருந்தது. பின் எதிர்காலம் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

இருவேறு உலகம்

"நீ எதிர்காலத்தில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவனாய் ஆகப் போகிறாய். பல அமானுஷ்ய சக்திகள் உன் வசமாகப் போகின்றன.. சக்திகளைப் பொறுத்த வரை நீ நிறுத்திக் கொள்வதுதான் எல்லை.."

விஸ்வம் நம்பவில்லை. உண்மையில் அவனுக்கு சிறுவயதில் இருந்தே மாயாஜாலக்கதைகள் மிகவும் பிடிக்கும். அந்தக் கதைகளில் மந்திரவாதி சொன்னபடி எல்லாமே மாறுவது படிக்கப் பிடிக்கும். இது போல் நாமும் ஒரு மந்திரவாதியாக இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று அவன் பலமுறை கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டி விட்டிருக்கிறான். அப்படி இருக்கையில் கடந்த காலத்தில் நடந்ததையெல்லாம் சரியாகச் சொன்ன இந்த ஆள் எதிர்காலத்தில் பல அமானுஷ்ய சக்திகள் நம் வசமாகும் என்று சொல்கிறாரே என்ற எண்ணம் எதிர்பார்ப்பும், சந்தேகமும் கலந்த சிரிப்பை விஸ்வத்திடமிருந்து வரவழைத்தது.

"எனக்கா? அமானுஷ்ய சக்தியா..?" என்று சொல்லிச் சிரித்தான்.

"எதாவது வித்தியாசமாய் நடக்க ஆசைப்பட்டுச் சொல்லேன்.." என்றான் அந்த ஜிப்ஸி.

என்.கணேசன்

விஸ்வத்துக்கு உடனே என்ன நினைப்பது என்று தெரியவில்லை.

"இந்த மழை நிற்கட்டும்.." என்றான். தீவிரமாய் பெய்து கொண்டிருந்த மழை வேகமாகக் குறைய ஆரம்பித்து ஒரு நிமிஷத்தில் நின்றே விட்டது. விஸ்வத்திற்கே நம்ப முடியவில்லை. திகைத்து நின்றான்.

ஜிப்ஸி சொன்னான். "இது உனக்கு நிரூபிக்க மட்டும் நடந்த விஷயம். இனி நீ முறைப்படி அமானுஷ்ய சக்திகள், கொண்டால்தான் ஒவ்வொன்றாய் உனக்குக் கிடைக்கும்.. ஆனால் நீ அதைச் சாதிப்பாய். உன் விதியில் அது தெரிகிறது.."

"என் விதியில் வேறென்ன தெரிகிறது..?" விஸ்வம் அது கேட்டான்.

"நீ இதுவரை கற்பனை செய்து வைத்திருந்த சக்திகள்.. உனக்குக் கிடைக்கப் போகின்றன. பல பேரைப் பிரமிக்க வைக்கப் போகிறாய். பல பேர் உன்னைப் பார்த்துப் பயப்படப் போகிறார்கள்.. கணக்கில்லாத செல்வம் உன்னிடம் சேரப்போகிறது. உன் கனவு நோக்கி வேகமாக முன்னேறப்

இருவேறு உலகம்

போகிறாய்.." பார்த்து சொல்லிக் கொண்டே வந்தவன் திடீரென்று நிறுத்திக் கொண்டான்.

"ஏன் நிறுத்தி விட்டாய்..?" என்று விஸ்வம் கேட்டான்.

"உனக்கு எதிராக சில சக்திகளும் உருவாகி வருவதும் தெரிகிறது. ஆனால் பார்வைக்கு உன் சக்திகளுக்கு இணையான சக்தியாகக் தெரியவில்லை. அதற்கு மேல் முடிவில் என்ன ஆகும் என்பது தெளிவாய் தெரியவில்லை.."

"ஏனப்படி..?"

"விதியே அதை இன்னமும் தீர்மானிக்கவில்லை போல இருக்கிறது. எல்லாம் மங்கலாய் இருக்கிறது.."

மிக ஸ்வாரசியமான துப்பறியும் கதை ஒன்றின் கடைசி அத்தியாயம் படிக்கக் கிடைக்காமல் போன அதிருப்தி விஸ்வத்தின் முகத்தில் தெரிந்தது.

"முடிவைக் கொஞ்சம் கூர்மையாய் பார்த்து விட்டு தான் சொல்லேன்..?"

"அது தான் மங்கலாய் இருக்கிறது என்றேனே. கவலைப்படாதே. எல்லாமே ஒரு மாறாத விதியின்படியே

என்.கணேசன்

நடக்கிறது. அந்த விதி என்ன தெரியுமா? இரண்டு சக்திகளுக்குள் மோதல் வருமானால், இரண்டில் எது கூடுதல் சக்தியோ, எது அதிக சக்தியோ அதுதான் எப்போதும் ஜெயிக்கும்.."

விஸ்வத்திற்கு அவனிடம் கேட்க நிறைய இருந்தது. ஆனால் அதற்குள் அந்த ஜிப்ஸி போய் விட்டான். அதன் பின் விஸ்வம் அவனைப் பல இடங்களில் தேடினான்தான். ஆனால் அவனைப் பார்க்க முடியவில்லை.. ஆனால் விஸ்வம் அன்றிலிருந்து அடியோடு மாறிவிட்டான். ஜிப்ஸி சொன்ன மாறாத விதியை அவன் ஒரு கூடினம் கூட அதன் பின் மறந்ததில்லை.

"இரண்டு சக்திகளுக்குள் மோதல் வருமானால், இரண்டில் எது கூடுதல் சக்தியோ, எது அதிக சக்தியோ அதுதான் ஜெயிக்கும்.."

அதன் பின் சக்தி என்ற வார்த்தையே அவன் வாழ்க்கையின் தாரக மந்திரமாக இருந்தது. அதையே தேடினான். அதற்காகவே வாழ்ந்தான். அதைப் பெற என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ.. அதைச் செய்தான். மனம், வாக்கு, செயல் எல்லாமே அந்த சக்திக்காகவே

இருவேறு உலகம்

செயல்பட்டன. ஒரு சக்தியை அடைந்த பின் அடுத்த சக்தியைத் தேடினான். அதற்காகவே வாழ்ந்தான்.. இப்படி ஒன்றாக ஒவ்வொரு சக்தியாக அவன் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டே முன்னேறினான்..

அத்தியாயம் 106

விஸ்வத்தின் சக்திகளுக்கான பயணம் இனிமையாய் இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் தேடிப் போன குருவே அவனை சிஷ்யனாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மௌண்ட் அபுவில் சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜியிடம் ஆர்வத்துடன் வேண்டி நின்ற தருணம் இப்போதும் அவன் மனதில் பசுமையாகவே இருக்கிறது. அவர் மறுத்து விட்டார். அவரது மறுப்பு ஏமாற்றமாக இருந்தாலும் கூட அவன் தேடலைத் தடுத்து நிறுத்தி விடவில்லை. வாழ்க்கையில் ஒரு கதவு மூடியவுடன் எல்லாமே முடிந்து விட்டது என்று ஓய்ந்து போகும் ரகம் அல்ல அவன். அடுத்தடுத்த கதவுகளைத் தட்டிப் பார்ப்பதில் அவனுக்குச் சலிப்போ தயக்கமோ இருக்கவில்லை. சில கதவுகள் திறந்தன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் உள்ளே நுழைந்தவன் தனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவரை விட ஒருபடி உயராமல் வெளியே வந்ததில்லை.

ஒரு நாளுக்கு அவன் மூன்று மணி நேரங்களுக்கு மேல் உறங்கியதில்லை. காலத்தை அவனுக்குப் பயனில்லாத விஷயங்களில் வீணாக்கியதில்லை. தேவைக்கு அதிகம்

இருவேறு உலகம்

பேசியதில்லை, அதிகமாகப் பேசியதைக் கேட்டதும் இல்லை. சிந்தித்தான். பேரறிவாளர்களின் சிந்தனைகளைப் படித்தான். அந்த சிந்தனைகளை தன் சிந்தனையாகப் பதிய வைத்துக்கொண்டு மறுபடி சிந்தித்தான். அந்த சிந்தனை தன் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறும்வரை அந்த சிந்தனையாகவே வாழ்ந்தான். அந்த ஜிப்ஸி பற்ற வைத்து விட்டுப் போன அக்னி எரிமலை ஜ்வாலையாய் எரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் கூடிணம் வரை, கூடிக் கொண்டே வந்ததே ஒழிய தணிந்ததோ குறைந்ததோ இல்லை.

ஓரளவு உயர் சக்திகளைத் தன் வசமாக்கிக் கொண்ட பின் மௌண்ட் அபுவுக்கு மறுபடி போனான். சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜியின் ஆஸ்ரமத்தில் அவரையே அவன் சக்திகளால் கட்டிப்போட்டான். மனிதர் பிரம்மப் பிரயத்தனம் செய்தும் அவரை விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. முடிவில் முடியாமல் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு முயற்சியை நிறுத்திக் கொண்ட பின்தான் அவரைக் கட்டவிழ்த்து விட்டு வந்தான். தன் சக்தியை அடுத்தவர்களுக்கு நிரூபிக்க அவன் அதன்பின் எப்போதும் விளையாட்டாய் முயற்சி எடுத்ததில்லை.

என்.கணேசன்

அவன் இப்படி வளர்ந்து வரும் சமயத்தில் பலரும் இன்னொரு மனிதரைப் பற்றிப் பேசினார்கள். 'மாஸ்டர்' என்றே அவரை அழைத்தார்கள். அவர் இருந்த சக்தி வாய்ந்த ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அந்த இயக்கத்தின் அங்கத்தினர்கள் பெரிய பெரிய பதவிகளிலும், பெரிய பெரிய நிலைகளிலும் இருப்பதைச் சொன்னார்கள். அறிவுஜீவிகள் இருக்கும் இயக்கம் என்றும் இந்த உலகத்தின் நன்மைக்காகவே இயங்கும் இயக்கம் என்று சொன்னார்கள். ஏகப்பட்ட சொத்துக்கள் அந்த இயக்கத்தில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். முக்கியமாய் அறிவு, அதிகாரம் என்ற இரு வார்த்தைகள் அவனை மிகவும் ஈர்த்தன.

விஸ்வத்தின் அடுத்த இலக்காக அந்த இயக்கம் அமைந்தது. ஒரு மாத காலம் அந்த இயக்கத்தைப் பற்றியும் மாஸ்டரைப் பற்றியும் அறிய வேண்டிய தகவல்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தான். பின் ஒரு நாள் மாஸ்டரை தூரத்தில் இருந்து கவனிக்கப் போனான். மாஸ்டர் அப்போது ரிஷிகேஷில் தன் குருவுடன் தங்கியிருந்தார். அந்த குடிலுக்கு அருகில் ஒரு அழகான தோட்டத்தை மாஸ்டர் அமைத்திருந்தார். அந்த செடிகளுக்கு அவர் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருக்கையில்தான் விஸ்வம் மாஸ்டரை முதல் முதலில்

இருவேறு உலகம்

பார்த்தான். அவன் பார்த்த அடுத்த கூணமே மாஸ்டர் அவன் இருந்த பக்கம் திரும்பினார். மின்னல் வேகத்தில் ஒரு மரத்திற்குப் பின்னால் மறைந்து கொண்ட விஸ்வம், மாஸ்டரின் உணர்வுகளின் நுட்ப நிலையை முதல் பார்வையிலேயே கொண்டான். சாதாரணமாய் பார்த்த முதல் கூணத்திலேயே பார்க்கப்படுவதை அறிய முடிந்த அவர், அவன் தன் சக்தி அலைகளைப் பிரயோகப்படுத்தி இருந்தால் கண்டிப்பாக அவனை சக்தி அலைகளிலேயே ஊடுருவி முழுவதுமாய் அறிந்திருப்பார். வாழ்க்கையில் முதல் முறையாகத் தனக்கு இணையான ஒரு மனிதரை விஸ்வம் சந்தித்திருப்பதாய் உணர்ந்தான்.

அந்த இயக்கத்தில் சேர்வதற்கு முன் தன்னை முழுமையாகத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டுதான் வந்தான். இயக்கத்தின் ஒரு ஆன்மிக உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஆன்மிகத்தில் மிக ஈடுபாடு இருப்பதாகவும், உலக நன்மைக்கே அன்மிகம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று நம்புவதாகவும் அவரிடம் சொன்னான். அவன் சொன்னதெல்லாம் தங்கள் இயக்கத்தின் நிலைப்பாடுகளாகவே இருப்பதை உணர்ந்த அந்த உறுப்பினர் தங்கள் இயக்கத்தில் அவனைச் சேர்த்து விட்டார். முதல்

என்.கணேசன்

முறை மாஸ்டர் இல்லாத சமயமாகத்தான் அந்த உறுப்பினருடன் குருவைச் சந்திக்கப் போனான். அங்கு போவதற்கு முன் தன் எண்ண அலைகளையும், சக்தி அலைகளையும் மறைத்துக் கொண்டு போனான்.

தாமிரத் தாம்பாளத்தில் பழங்கள், பூக்கள், வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, நெற்றி நிறைய திருநீறு பூசிக்கொண்டு பரமசாதுவாய் வந்த விஸ்வத்தை குரு சந்தேகப்படவில்லை. அதற்குக் காரணமும் இருக்கவில்லை. அவரும் ஓரளவு சக்தி அலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்தான் என்றாலும் அவனைச் சந்தேகப்படாததால் அவனை அலசப் போகவில்லை. அப்படி அலசியிருந்தாலும் கண்டுபிடித்திருக்க முடியாதபடி விஸ்வம் மறைத்துதான் வைத்திருந்தான். அவனுக்கு ஆசி வழங்கி இயக்கத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இந்த அலைகளைப் படிக்கும் சக்தி படைத்தவர்கள் கூட, கவனத்தோடு அதற்கு முயன்றால் தான் படிக்க இல்லாவிட்டால் அவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியாது.. ஒரு புஸ்தகம் வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது எழுதப்பட்டிருக்கும் மொழியில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், அதைத் திறந்து படித்தால் மட்டுமே ஒருவர் அதில் எழுதியிருப்பதை அறிய

இருவேறு உலகம்

முடியும் அல்லவா? அதே போல் தான் அடுத்தவரை அறிய முடிவதும். எத்தனை தான் யோக சக்திகளை பெற்றிருந்தாலும் கவனத்தை அதன் பக்கம் திருப்பாத வரை அதன் முழுத்தன்மையை அறிய முடியாது. இதன் விஸ்வம் மிகச்சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். முக்கியமாக மாஸ்டரை நெருங்கி வரும் போதெல்லாம் அவர் கவனம் முழுமையாய் தன் பக்கம் வராதபடி பார்த்துக் கொண்டான். ஓரளவாவது வந்தே தீரும் என்ற முக்கியமான சூழ்நிலைகளில் மேலான சக்தி கவசம் ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டே வந்தான். இயல்பிலேயே நுட்பமான உணர்வுகள் கொண்ட அவர் அவன் விஷயத்தில் சந்தேகமோ, ஆர்வமோ கொள்ளாதபடி விஸ்வம் மிகவும் கவனமாக இருந்தான். அவனுடன் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு முறையாவது அவர் முழுமையான கவனத்தோடு சக்தி அலைப் பிரயோகத்தை அவன் மீது ஏற்படுத்தியிருந்தால் அது அந்தக் கவசத்துடன் மோதித் திரும்புவதை அவர் கண்டிருப்பார். மிக மிகக் கவனத்துடன் அப்படி நடந்து விடாதபடி விஸ்வம் பார்த்துக் கொண்டான்.

பெரும்பாலும் மாஸ்டரின் கவனம் எல்லாம் ஆன்மிகத்திலும், தத்துவத்திலும், இயற்கையின் ரகசியங்களை

என்.கணேசன்

அறிவதிலுமேயே இருக்கும். குருவிடம் அவர் இருக்கும் போது அதிகமாய் அவர் பேசுவதும் ஆர்வம் காட்டுவதும் அவற்றில்தான். தவறியும் அது சம்பந்தமாக அவரிடம் அவன் பேசியதில்லை. அந்த ஆர்வம் மூலமாகத் தன் மீது அவர் கவனம் திரும்புவதை அவன் விரும்பவில்லை. சில நாட்கள் பலரோடு ஒருவனாகவே அந்த இயக்கத்தில் இருந்து வந்த விஸ்வம் மெல்ல அவர்கள் இயக்கத்தின் கணக்கெழுதும் போது சேர்ந்து கொண்டான். காலப்போக்கில் தன்னிடமே முழுக்கணக்கு எழுதும் வேலையும் வருமாறு பார்த்துக் கொண்டான்.

மிகச்சில சந்தர்ப்பங்களில் மாஸ்டருடன் நெருங்கி இருக்க வேண்டிய சூழல்களில் அவன் தன் அலைகளை அவருக்கு அடையாளம் காட்டி விடாமல் இருக்க தீவிர சக்தி சாதகம் செய்து விட்டு பின்னரே அவரிடம் வருவான். பின் அடுத்த கட்டமாக மாஸ்டர் ஏதாவது ஒன்றில் ஆழமாக இருக்கையில் அவர் அறியாமல அவர் எண்ண அலைகளை படிக்க ஆரம்பித்தான். வினாடிகள் நிமிஷங்களின் அளவில் நீண்டால் அவர் அதை உணர்ந்து விடுவார். அந்த அளவு அவர் உணர்வுகள் சூட்சுமமானவை, எனவே மிக கவனமாக அவரிடம் பரிசோதனைகளை நடத்தியிருக்கிறான். அவன் தன்

இருவேறு உலகம்

வாழ்க்கையில் மிக அதிகமாக சக்திகளை செலவிட்டது மாஸ்டர் விஷயத்தில்தான்.

ஒவ்வொரு சக்தியையும் செலவிடுவது பெரிதல்ல. அதை மீண்டும் நிரப்பிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு சாதகம் செய்ய வேண்டும். அதனாலேயே அனாவசியமாய் தன் சக்திகளை அவன் விரயம் செய்ததில்லை. சாதாரண வழியிலேயே ஒன்றைச் செய்ய முடியுமானால் அதை அந்த சாதாரண வழியிலேயே செய்வான். ஒருபோதும் சக்திப் பிரயோகம் செய்து சக்தியை வீணாக்கியதில்லை. தேவைப்பட்டால் மட்டுமே, தேவைப்படும் அளவில் மட்டுமே செலவு செய்தவன் மீண்டும் சாதகம் செய்து சக்தியைக் நிரப்பிக் கொள்ளாமல் உறங்கச் சென்றதில்லை. அதைச் செய்வதில் அவன் களைத்துப் போனதில்லை.

இந்த சக்திகளை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வதாய் உத்தேசம், உன் கடைசி இலக்குதான் என்ன என்று எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் அவனிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவன் தன் கடைசி இலக்கை அவர்களிடம் சொன்னதில்லை. அவர்களிடம் மட்டுமல்ல அவன் யாரிடமும் சொன்னதில்லை. அவன் மட்டுமே அதை அறிவான். அவன் இலக்கு நிறைவேறும் போது இந்த

என்.கணேசன்

உலகமும் அதை அறியும். அவன் விதியை எழுதிக்
கொண்டிருக்கும் அவன், ஒரு நாள் இந்த உலகத்தின்
விதியையும் எழுத ஆரம்பிப்பான்.

அத்தியாயம் 107

செந்தில்நாதன் ஹரிணி எப்படி கடத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை க்ரிஷிடம் விவரித்தார். அவனுக்கும் அவர் சொன்னபடிதான் நடந்திருக்கும் என்று தோன்றியது.

"அந்த ஏரியால ஆள் நடமாட்டம் குறைவு. கடத்தின ஆள்களும் வேகமாவே கடத்திட்டு போயிருக்கணும். அவங்க ஆளே யாராவது அவளோட ஸ்கூட்டியை ஓட்டிகிட்டும் போயிருப்பாங்க. அதனாலதான் யார் கவனத்துக்கும் அது வரலன்னு நினைக்கிறேன். எந்த வண்டில கடத்துனாங்க, ஆளுக எப்படி இருந்தாங்கங்கற விவரம் எதுவுமே நமக்குத் தெரியல. அது தெரிஞ்சா அத வச்ச நாம் அடுத்ததா என்ன செய்யறதுங்கறத தீர்மானிக்கலாம். அதில்லாததால இனிமே நமக்கு இருக்கற ஒரே வழி கடத்தல்காரங்க உங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுத வச்சதான்.."

க்ரிஷ் மெல்லச் சொன்னான். "இன்னொரு வழி இருக்கு, ஹரிணி அங்க இருந்து ஏதாவது தகவல் அனுப்பினா அதை வெச்ச நீங்க ஏதாவது கண்டுபிடிக்க வாய்ப்பிருக்கு.."

என்.கணேசன்

செந்தில்நாதன் கேள்விக்குறியோடு பார்த்தார்.

‘ஹரிணியாக தகவல் அனுப்ப கடத்தல்காரர்கள் விடுவார்களா என்ன?’

க்ரிஷ் தானும் அவளும் இதற்கு முன் செய்த தகவல் அனுப்பும் ஆராய்ச்சிகள் பற்றிச் சொன்னான். செந்தில்நாதனுக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது. எதிரியின் சக்திகளைப் பற்றி மெளண்ட் அபுவில் இருந்து இமயமலை வரை போய் அறிந்து கொண்டதெல்லாம் அவருக்கு இந்த அமானுஷ்ய சக்திகள் பற்றி ஒரு பெரும் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இப்போது இவனும் அது பற்றிச் சொல்கிறான். அது ஒரு தனி உலகம் போல் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு உலகம் இருப்பது தெரியாமலேயே பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்..

க்ரிஷ் குரல் கரகரக்கச் சொன்னான், "ஹரிணியப் பொருத்தவரைக்கும் அவ தைரியமானவ. முடிஞ்ச வரைக்கும் அவ சமாளிப்பா. ஆனா அவ அம்மா ரொம்பவே உடைஞ்சு போயிருக்காங்க. நானும் அம்மாவும் இன்னிக்கு காலைல கூடப் போய் தைரியம் சொல்லிட்டு வந்தோம். ஆனா சொல்ற அளவுக்கு தைரியமா இருக்கறது சுலபம் இல்லை.. என்னால்

இருவேறு உலகம்

அவங்களுக்கு இப்படி ஒரு நிலைமை வந்துடிச்சேன்னு எனக்கு ரொம்பவே வருத்தமாய் இருக்கு.."

செந்தில்நாதன் புரிதலுடன் தலையசைத்தார். க்ரிஷ் காணாமல் போனதற்கு விசாரிக்க வந்த போது பத்மாவதி அழுத அழுகை அவருக்கு இன்னமும் நினைவிருக்கிறது. அவளோடு சேர்ந்து உதய்யும், கமலக்கண்ணனும் கூட கண்கலங்கினார்கள்.. அன்பான குடும்பத்தின் இயல்பான வெளிப்பாடு அது. ஹரிணியின் தாய் விதிவிலக்காகி விட முடியாது.

"ஹரிணி மயக்க நிலை இல்லாம இருந்தா போதும். அவ ஏதாவது கண்டுபிடிச்சு எப்படியாவது தகவல் அனுப்புவான்னு நம்பறேன். ஆனா அவளுக்கு மயக்க மருந்து குடுத்திருந்தாலோ சித்திரவதை செஞ்சாலோ அவளால ஒண்ணும் பண்ண முடியாது. நான் கடவுள் கிட்ட அப்படி எதுவும் ஆயிடக்கூடாதுன்னு வேண்டிகிட்டிருக்கேன்.."

சொல்லும் போதே அவன் குரலில் எல்லையில்லாத வலி தெரிந்தது. வெளியே கட்டுப்பாட்டுடன் தெரிந்தாலும் உள்ளே இவனும் உருகிக் கொண்டுதான் இருக்கிறான் என்பதை செந்தில்நாதனுக்குப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

என்.கணேசன்

"அப்படி எல்லாம் ஆகாது. உன் கிட்ட அவங்க பேசி நீ அதுக்கு என்ன சொல்றே, எப்படி நடந்துக்கறேன்னு தெரிகிற வரைக்கும் அவங்க அவளுக்கு எந்தத் தொந்திரவும் தரமாட்டாங்கன்னு நினைக்கிறேன். அவங்க ஃபோன் செஞ்சா என்ன செய்யச் சொன்னாலும் ஒத்துக்கோ. ஒத்துக்கறதை எல்லாம் நாம் செஞ்சாகணும்னு கட்டாயம் இல்லை. அதுக்குள்ள அவ இருக்கற இடத்தைக் கண்டுபிடிச்சுட்டா நல்லது. ஏதாவது தகவல் கிடைச்சா உடனே எனக்குத் தெரிவி.."

செந்தில்நாதன் போய் விட்டார். க்ரிஷின் மனம் கதறியது.

"ஹரிணி.. ஹரிணி.. நீ எங்கே இருக்கே.. ஏதாவது தகவல் அனுப்பு ஹரிணி.. ப்ளீஸ்.."

க்ரிஷ் மனதை கஷ்டப்பட்டு ஒருநிலைப்படுத்தினான். மனம் எல்லாம் நிறைந்திருந்த அவள் மீது கவனத்தைக் குவித்து அவள் அனுப்பும் தகவலுக்காக நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தான்.

இருவேறு உலகம்

ஹரிணி தங்கியிருந்த அறையில் ஜன்னல் இல்லை.

கூரைச்சுவர் பத்தடிக்கும் மேல் இருந்தது. அந்தக் கூரைச்சுவரை ஒட்டியபடி மேலே சின்னதாய் ஒரு வெண்டிலேட்டர் இருந்தது. பார்க்க அப்படித்தான் இருந்தது. கடத்தி வருபவர்களைத் தங்க வைக்கவே கட்டியது போல் இருக்கிறதே என்று நினைத்துக் கொண்டாள். அறையில் ஒரு இரும்புக்கட்டில், தலையணை, போர்வை இருந்தது. நாற்காலி கூட இல்லை. ஒருபக்கச் சுவற்றில் ஒரு அலமாரி இருக்க அதில் சில ஆடைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அலமாரிக்கு மேலே நல்ல உயரத்தில் ஒரு சி.சி.டிவி கேமரா.

எந்த இடத்தில் இருக்கிறோம் என்று அவளால் யூகிக்க முடியவில்லை. அதைத் தெரிந்து கொண்டு க்ரிஷாக்கு அத்தகவலை அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். கண்டிப்பாக அவன் அதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பான். 'துடித்துப் போய் விட்டான்..' என்று எக்ஸ் சொன்னது நினைவுக்கு வர, அவனுக்காக அவள் வருத்தப்பட்டாள். பாவம் அவனால்தான் அவளைக் கடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று யூகித்து மனம் நொந்திருப்பான்.

என்.கணேசன்

"பரவாயில்லைடா..

கவலைப்படாதே.."

என்று

மானசீகமாகச் சொன்னாள்.

சிறிது நேரம் கழித்து அறைக்குள் மனோகர் வந்தான். உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டுப் போனான். அவளிடம் அவன் எதுவும் பேசவில்லை. அவளாகவும் அவனிடம் பேசப் போகவில்லை. சாப்பிட்டு விட்டு, கண்களை மூடிக் கொண்டு அமர்ந்தாள். வெளியே இருந்து கேட்கும் சத்தங்களைக் கவனமாகக் கேட்டாள். வாகனங்கள் செல்லும் ஒசை, ஹாரன் சத்தம் கேட்டது. ஆட்கள் நடமாட்டமோ, ஃபேன் சத்தமோ கேட்கவில்லை. வாகன சத்தங்களை வைத்துப் பார்த்தால் அவள் முதல் மாடியில் இருப்பது போல் இருந்தது. கீழேயும் மேலேயும் யாரோ ஒரு நபர் நடமாடுவது போல் மட்டும் கேட்டது. வேறு எந்தச் சத்தமும் இல்லை. சாயங்காலம் மசூதியில் இருந்து தொழுகைச் சத்தம் கேட்டது. பக்கத்தில் எங்கேயோ மசூதி இருக்கிறது.

ஹரிணி அமைதியாக அமர்ந்து க்ரிஷாக்கு இந்த இரண்டு தகவல்களையும் அனுப்பத் தீர்மானித்தாள். முத்தத்திலிருந்து ஆரம்பித்தாள். முத்தம் மூலமாக அவனை நெருங்குவது சுலபமாக இருக்கிறது. இதற்கு அவன் திட்டுவான்.. இல்லையெனில் கட்டத்தப்பட்டிருப்பதால் திட்ட மாட்டான்..

இருவேறு உலகம்

என்று நினைத்தபடி, புன்னகைத்தாள். முதல் மாடியில் இருக்கும் தகவலை எப்படி அனுப்புவது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. யோசித்து விட்டு படிகளை நினைத்தாள். படியேறுவது போல் நினைத்தாள். பின் மனதில் பெரிதாக எண் ஒன்றை நினைத்தாள். படியேறுவதும் ஒன்றும் முதல் மாடியாக அவனை நினைக்க வைக்கலாம். அடுத்ததாக மசூதியை நினைத்தாள். மனதிற்குள் முடிந்த வரை தத்ரூபமாக நினைத்தாள். பின் மசூதி மேல் ஒரு ஒலிப்பெருக்கி இருப்பது போல் நினைத்தாள். மசூதியும் ஒலிப்பெருக்கியும் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது தொழுகைச் சத்தம் கேட்கிற இடம் என்று அவனுக்குப் புரிய வைக்கலாம்..

அடுத்த அறையில் இருந்து கொண்டு சி.சி.டிவி கேமரா எளிப்பதிவை மனோகர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சிலர் அடுத்தவர் முன்னால் தைரியமாக இருப்பது போல் காட்டிக் கொண்டு தனியாக இருக்கையில் அழுது விடுவார்கள். இவள் தனியாக இருக்கையிலும் கலங்குவது போல் தெரியவில்லை. இவள் கண்களை மூடித் தியானத்தில் இருக்கிறாளா இல்லை, ஏதாவது கற்பனையில் இருக்கிறாளா என்று தெரியவில்லை. புன்னகைப்பதைப் பார்த்தால் கற்பனையில் இருப்பது

என்.கணேசன்

போலத்தான் இருக்கிறாள். இந்தப் பெண் பைத்தியம் போல் இருக்கிறதே!

க்ரிஷ் திடீரென்று தன் உதடுகளில் அவள் உதடுகளின் ஸ்பரிசத்தை உணர்ந்தான். க்ரிஷ் உதடுகள் புன்னகைத்தன. கண்கள் கலங்கின.

ஹரிணி தொடர்பு கொள்கிறாள்..

அடுக்கடுக்காக இருப்பது போல் ஏதோ செய்தி அனுப்புகிறாள்.. ஒரு சின்னக் கோடும் தெரிகிறது. இரண்டையும் அவன் கிடைத்தபடியே ஒரு தாளில் வரைந்து கொண்டான். ஆனால் ஒன்றும் புரியவில்லை.

அடுத்ததாக தாஜ்மஹால் போல் ஏதோ தெரிந்தது. இதற்கு எதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா இல்லை காதலின் சின்னமாக இதை அனுப்புகிறாளா என்று தெரியவில்லை. அதோடு கூடுதலாக எதையோ அனுப்புகிறாள் என்று தெரிந்தது. ஆனால் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதையும் தாளில் வரைந்து கொண்டான். வரைந்து பின் அதைப் பார்க்கும்

இருவேறு உலகம்

போது அது மசூதியாகவும் இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. அருகே ஏதோ மசூதி இருக்கிறது என்று சொல்கிறாள் போலத் தெரிந்தது.

முதலில் அனுப்பியது அடுக்கு மாடியாகக் கூட இருக்கலாம். அந்தச் சிறு கோடு ஒன்று ஆகவும் இருக்கலாம். அப்படியானால், அடுக்குமடியில் முதல் மாடியாக இருக்கலாமோ?

அத்தியாயம் 108

க்ரிஷ் ரிஷிகேஷிற்குக் கிளம்புவதற்கு முன் ஹரிணியிடம் இருந்து வந்திருந்த தகவல்களை செந்தில்நாதனிடம் காட்டி, அவன் காட்டிய படங்களையும், யூகித்த விஷயங்களையும் கேட்டுக்கொண்ட அவர் அடுக்குமாடிக் கட்டிடத்தில் முதல் மாடியில் ஹரிணியை வைத்திருக்க வாய்ப்புக் குறைவு என்றார்.

"கடத்தின ஆள யாருமே எல்லாரும் அடிக்கடி போறதும் வர்றதுமாய் இருக்கற ஒரு கட்டிடத்தில் அடைச்ச வெக்க மாட்டாங்க க்ரிஷ். அப்படிச் செய்யறது பல பேர் கவனத்துக்குக் கண்டிப்பா வரும். அதிகமா அவங்களோட முழுக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற, அதிகம் வெளியாட்கள் போக்குவரத்து இல்லாத எதாவது இடத்தில்தான் அடைச்ச வச்சிருக்க வாய்ப்பு அதிகம். மசூதி ஏதோ பக்கத்துல இருக்குங்கறது சரியா இருக்கலாம்.."

க்ரிஷுக்கு அவர் சொல்வதும் சரியென்று பட்டது. க்ரிஷ் கண்களை மூடிக் கொண்டு யோசித்தான். மனதில் அவள் அனுப்பியதாக அவன் எண்ணிய தகவல் மறுபடி வந்தது.

இருவேறு உலகம்

அது அடுக்குகளாக இல்லையென்றால் படிகளாகவும் இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. படிகளுக்கு ஏதாவது பிரத்தியேக அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று யோசிக்கையில் படிகள் இல்லாமல் அவள் ஒன்று என்ற எண்ணை மட்டும் அனுப்பியிருந்தால் முதல் மாடியென்று புரிந்திருக்காது என்று தோன்றியது. செந்தில்நாதனிடம் அதைச் சொன்னான்.

"அப்படின்னா ஏதாவது ஒரு கட்டிடத்தில் முதல் மாடியா இருக்கலாம். முதல் மாடி, மசூதி இந்த இரண்டு தகவல்களை வெச்சு இடம் கண்டுபிடிக்கறது கஷ்டம். இனியும் ஏதாவது தகவல்கள் கிடைச்சா நல்லா இருக்கும்.." என்று செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

மேலும் அவளிடம் இது போன்ற அவளிடமிருந்து தகவல்கள் வரும் என்று க்ரிஷ் நம்பினான். சின்னச் சின்ன நம்பிக்கைகளை வைத்தல்லவா வாழ்க்கையை நகர்த்துவது சுலபமாக இருக்கிறது!

ரிஷிகேஷிற்கு அவன் தற்போது போவது உசிதம்தானா என்று செந்தில்நாதன் கேட்டார். போகும் போதோ வரும் போதோ அவனுக்கு ஆபத்து நேரலாம் அல்லவா என்ற கேள்வி அவர் கேட்டதில் மறைந்திருந்தது.

என்.கணேசன்

"எதிரியைப் பத்தி நிறைய தெரிய வந்திருக்குன்னு மாஸ்டர் சொன்னார். அதை அவர் ஃபோன்ல விவரிக்க விரும்பல. அடுத்ததா என்ன செய்யலாம்கிறத தீர்மானிக்கறதுக்கு அந்த விஷயங்கள் உபயோகமா இருக்கும். உதய்யும் என்னை அனுப்பத் தயங்கினான். நான் இத சொன்னவுடனேதான் ஒத்துகிட்டு ஒரு பட்டாளத்தையே பாதுகாப்புக்கு என் கூட அனுப்பறான்.."

எதிரியின் சக்தியை வைத்துப் பார்க்கையில் பாதுகாப்புப் பட்டாளமும் பலம் போதாது என்று செந்தில்நாதனுக்குத் தோன்றியது. ராஜதுரைக்கு இல்லாத பாதுகாப்பா? அப்படி இருக்கையில் க்ரிஷ் இங்கேயே கல்லூரிக்குப் போய் வருகிற போதே கூட எதிரியால் எத்தனையோ செய்ய முடியும்? ஆனாலும் செய்யாமல் இருக்கிறான் என்றால் ஏதாவது தகுந்த காரணம் இருக்க வேண்டும். லாரி விஷயத்தில் முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டதால் அது போல மறுபடி நேரலாம் என்று கூட நினைத்திருக்கலாம். அல்லது வேறு ஏதாவது வலுவான காரணம் இருக்கலாம். அதனால் இங்கேயே க்ரிஷுக்கு ஏதும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தாத எதிரி பயணத்தின் போதும் ஏற்படுத்த வாய்ப்பில்லை.

இருவேறு உலகம்

செந்தில்நாதன் கேட்டார். "நீ இங்கே இல்லைன்னா ஹரிணி தகவல் அனுப்பறதுல சிக்கல் இருக்காதா..?"

க்ரிஷ் புன்னகையுடன் சொன்னான்.

"இந்த வகைத் தகவல் ஆள் எங்கே இருந்தாலும் வந்து சேரும் சார். சக்தி அலைகள் விஷயத்துல வீட்டு விலாசம் கணக்குலயே இல்ல.."

செந்தில்நாதன் ஓய்வு பெற்ற பிறகு இதில் கண்டிப்பாக ஆழமாய் இறங்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

விஸ்வத்துக்கு க்ரிஷ் ரிஷிகேஷ் போன தகவல் வந்தது.

குருவுக்கு பிரிய சிஷ்யனாக இருந்த மாஸ்டர் இப்போது தன் பிரிய சிஷ்யனை தன் குரு வாழ்ந்த குடிலுக்கே அழைத்துப் பேச ஆசைப்படுவது போல் இருந்தது. அவனுக்கு இணையாக வர முடிந்தவரான மாஸ்டரின் மிகப் பெரிய பலவீனம் இது போன்ற 'செண்டிமெண்ட்..' என்று விஸ்வம் நம்பினான். அவனைப் பொறுத்தவரை தர்மம், உலக நன்மை, நேர்மை, நியாயம், பக்தி எல்லாமே கூட மனிதனுக்கு ஏதாவது

என்.கணேசன்

விதங்களில் தடையாகும் செண்டிமெண்ட்களே.. இந்த விஷயத்தில் க்ரிஷ் கூட அவரைப் போலத்தான் தெரிந்தான். ஆனால் மாஸ்டரை அவன் அளந்து வைக்க முடிந்த அளவு க்ரிஷை அவனால் சில சமயங்களில் கணிக்க முடியவில்லை. மிகவும் நெருக்கடியான நேரங்களில் எந்தக் கூடுதல் சக்தியையும் பயன்படுத்தாமலேயே க்ரிஷ் சிலவற்றை சாதித்துக் கொள்கிறான்.

இப்போதும் விஸ்வத்துக்கு க்ரிஷ் மாஸ்டரைத் தன் பக்கம் இழுத்த விதத்தை மெச்சாமல் இருக்க முடியவில்லை. மாஸ்டர் அவருடைய சக்தியால் அவன் மனதைப் படிக்க முடியாமல் தோல்வியடைந்த நேரத்தில், அவன் எதிரியின் ஆள், அவனிடம் தோற்றிருக்கிறோம் என்று அவமான உணர்வுடன் அவனை எதிரியாகவே பாவித்த ஆரம்பித்த அந்தக் கூடினத்தில் அவருக்கு சிஷ்யன் என்ற ஸ்தானத்திற்கு அனாயாசமாய் நகர்ந்து, பின் நெருக்கமாகியும் விட்டது தலைசிறந்த ராஜதந்திரம் என்று இப்போதும் விஸ்வம் நினைக்கிறான்.

ஹரிணி கடத்தப்பட்டவுடன் க்ரிஷ் செயலற்று முடங்கிப் போவான் என்று விஸ்வம் நினைத்ததும் எண்ணிய அளவுக்கு நடக்கவில்லை. செந்தில்நாதனைத் திரும்ப வரவழைத்து க்ரிஷ்

இருவேறு உலகம்

விஸ்வம் பற்றிய கண்டுபிடிப்பு வேலைகளை நிறுத்திக் கொண்டானே ஒழிய முடங்கி விடவில்லை. இப்போது மாஸ்டரைச் சந்திக்க அவன் ரிஷிகேஷ் போவதே அதற்கு உதாரணம். ஆனாலும் தன்னைப் பற்றிய இன்னும் அவர்கள் அறிந்திராத மிக முக்கியத் தகவல்கள் சிலவற்றை அவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கு முன் தடுத்து நிறுத்தியதில் விஸ்வத்துக்குத் திருப்தி. அந்த மிக முக்கியத் தகவல்கள் தெரிந்தாலும் கூட அவர்களால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது என்ற போதிலும் அப்படி அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று நினைத்தான். உலகமே அறியும் போது அவர்கள் அறியட்டும். அது போதும்..

இப்போதைக்கு க்ரிஷ் மனம் முழு வீச்சில் எதிலும் இறங்க முடியாதபடி ஹரிணி பற்றிய கவலைகள் பார்த்துக் கொள்ளும். இப்போது ஓரளவு இயங்கும் க்ரிஷ், மாஸ்டருடன் சேர்ந்து பேசி என்ன முடிவெடுக்கிறான், இனி என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டால் ஹரிணியை வைத்து அதையும் நிறுத்தி விடலாம். அதற்காகவே அவன் க்ரிஷிடம் இன்னும் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருக்கிறான். எந்தத் தகவலும் கிடைக்காமல் க்ரிஷின் கவலையும், பயமும்

என்.கணேசன்

அதிகமாக அவன் மிகவும் பலவீனமான பின் வேண்டியபடி அவனை இயக்குவது தான் உத்தமம்.

விஸ்வத்துக்கு சட்டர்ஜியின் மின்னஞ்சல் குறித்து அடுத்த தகவல் சேர்ந்தது. சட்டர்ஜி கடைசியாக இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் தான் மின்னஞ்சலைத் திறந்து பார்த்திருக்கிறார். அதுவரை தொடர்ச்சியாக அந்த மின்னஞ்சலை அதிகமாக அவர் பயன்படுத்து வந்தது சூரத் நகர எல்லைக்குள், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்தான் மற்ற இரு மலையேற்ற வீரர்கள் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அந்த சமயம் வரைதான் இந்த ஆளும் அந்த மின்னஞ்சலைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். அதன் பின் புதிய மின்னஞ்சலை அவர் பயன்படுத்த ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். அது ஏன்?

பலத்த பாதுகாப்புடன் ரிஷிகேஷில் குருவின் குடிலுக்கு வந்து சேர்ந்த க்ரிஷ் மாஸ்டரைப் பார்த்தவுடன் அதிர்ந்து போனான். அவருடைய வழக்கமான கம்பீரம், தேஜஸ் இரண்டும் மங்கி அவர் முகத்தில் கவலையும்,

இருவேறு உலகம்

வேதனையும்தான் தெரிந்தன. அவள் இது வரை அப்படி அவரைப் பார்த்ததே இல்லை.

"என்ன ஆச்சு மாஸ்டர்?" என்று அவன் பதறிப்போய் கேட்டான்.

பாதுகாப்புக்கு வந்தவர்கள் குடிலைப் பார்க்கும் தொலைவிலேயே இடங்கள் தேர்ந்தெடுத்து நின்று கொண்டதால் மாஸ்டருக்கு அவனிடம் மனம் விட்டுப் பேச முடிந்தது.

"சாகலை.. அவ்வளவுதான். அதுவும் உன் புண்ணியத்துல.." என்றார்.

திகைத்து நின்ற அவனிடம் அவர், தான் ஏமாந்த கதையையும் அதன் பின் நடந்தவைகளையும் சொன்னார்.

"ஆனதை மாத்த ஆண்டவனுக்கே சக்தி இல்லைன்னாலும், ஆனதை ஜீரணிக்கிற சக்தி மனுஷனுக்கும் சில சமயங்கள்ல இருக்கிறதில்லை க்ரிஷ். நான் இப்ப அந்த மாதிரி ஜீரணிக்க முடியாமதான் தவிக்கிறேன். ரொம்ப சாதாரணமா ஏமாந்து நிற்கிறமேன்னு உறுத்தலா இருக்கு.."

என்.கணேசன்

க்ரிஷ்ணுக்கு அவர் வேதனை புரிந்தது. அவனுக்குப் புரியாதது ஒன்றுதான். எதிரியைப் போல் இத்தனை சக்திகளைச் சேர்த்த ஒருவன் அத்தனையையும் வெறும் பணத்திற்காகச் செய்திருப்பான் என்று அவனால் நம்ப முடியவில்லை. பணம் இலக்கானால் அதற்கு இத்தனை அமானுஷ்ய சக்திகள் தேவையே இல்லையே. அதை எத்தனையோ சுலபமான வழிகளிலேயே அவனைப் போன்ற அறிவாளி கோடிக்கணக்கில் சேர்த்திருக்க முடியுமே? யோசிக்கையில், எங்கேயோ இடித்தது.

அத்தியாயம் 109

க்ரிஷ் மாஸ்டரிடம் தன் சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தான்.

"மாஸ்டர் பணம்தான் இலக்குன்னா அதுக்கு இவ்வளவு சக்திகளை அந்த ஆள் வசப்படுத்தி இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லையே.. பணம் சம்பாதிக்க அதைவிட சுலபமான வழிகள் எத்தனையோ இருக்கே..?"

மாஸ்டர் யோசனையுடன் சொன்னார். "எனக்கும் அதுதான் புரியலை க்ரிஷ். ஆனா பணம் கையாடல் நடந்திருக்கே.. வேற உத்தேசம் எதுவும் இருக்கற மாதிரி தெரியலையே.."

க்ரிஷ் யோசித்து விட்டுச் சொன்னான். "இந்தக் கையாடல் பணம் எங்கே போயிருக்குன்னு தெரிஞ்சதுன்னா அதை வெச்ச ஏதாவது கண்டுபிடிக்க முடியுமானு பார்க்கலாம்.."

"அதுக்கு அনিருத்துன்னு எங்க இயக்கத்து இளைஞன் கிட்ட சொல்லி இருக்கோம். அவன் ஆன்லைன்ல நடக்கற மோசடிகளைக் கண்டுபிடிக்கறதுல பேர் போனவன். அவன் சர்வதேசப் பரிவர்த்தனைகள் மூலமா நடக்கிற மோசடிகளைக்

என்.கணேசன்

கூட நிறைய கண்டுபிடிச்சிருக்கான். அவன் கருத்துக்காகத்தான் காத்துகிட்டு இருக்கேன். அவன் நாளைக்கு நேர்லயே வந்து சொல்றதா சொல்லியிருக்கான்.. அவனை மாறு வேஷத்துல வரச் சொல்லி இருக்கேன்.. விஸ்வம் ஏமாத்திட்டு போனதுல நல்லது எதுவும் நடக்கலைன்னு சொல்ல முடியாது. அவன் எச்சரிக்கையா இருக்கணும்னு கத்துக் கொடுத்துட்டு போயிருக்கான்.." என்று சொல்லும் போது மாஸ்டரின் முகத்தில் சின்னதாய் வருத்தம் கலந்த புன்னகை வந்து போனது.

ஹரிணிக்குத் தாயின் நினைவு அதிகம் வந்தது. சண்டை போட்டு பேச்சு வார்த்தை நின்ற சமயத்தில் அவள் காணாமல் போனதால், தாயின் வருத்தம் மிக அதிகமாய் இருக்கும் என்பது அவளுக்கு புரிந்திருந்தது. அம்மாவின் வருத்தத்தில் குற்ற உணர்ச்சியும் நிறைய சேர்ந்திருக்கும். அம்மாவைக் கொஞ்சம் சமாதானப்படுத்து என்று க்ருஷாக்கு அனுப்பிய முதல் தகவலில் சேர்த்து இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. முதல் தகவலே அவனுக்குக் கிடைத்ததா, அவன் சரியாகப் புரிந்து கொண்டானா என்று தெரியவில்லை. ஆனால்

இருவேறு உலகம்

கண்டிப்பாகக் கிடைத்திருக்கும் என்றும் தோன்றியது. தகவலை முத்தத்துடன் அனுப்பி இருக்கிறாள். அடுத்து தகவலுடன் அம்மா பற்றியும் அவனுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

அடுத்ததாக தகவல் அனுப்ப இந்த இடத்தையும் சூழலையும் கூர்மையாக கவனிக்க ஆரம்பித்தாள். மிஸ்டர் எக்ஸ் முழு நாளும் அவளைக் காத்துக் கொண்டு இருக்கவில்லை என்று கண்டுபிடித்தாள். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை உணவு கொண்டு வந்து கொடுக்கிறான். பகலிலும் இரவிலும். அவன் பகலில் உணவு கொடுத்து விட்டுப் போனவன் மறுபடி இரவு உணவு கொண்டு வரும்போது வருகிறான் என்பது தெரிந்தது.

இரவு வருபவன் திரும்பப் போவதில்லை. மறுநாள் காலைதான் போகிறான். அவன் வரும்போது உள்ளே இருக்கும் இன்னொரு நபர் வெளியே போகிறான். எக்ஸ் போவதற்கு முன் அந்த இன்னொரு நபர் வந்து சேர்கிறான். இதை எல்லாம் அந்தக் கட்டிடத்தில் இருந்து ஒரு பைக்கும் ஒரு ஸ்கூட்டரும் கிளம்பும் சத்தம், வந்து சேரும் சத்தம் இரண்டையும் வைத்தும் கட்டிடத்தின் கீழ்க்கதவு திறக்கும் போதும், மூடும் போதும் வரும் 'கிறீச்' சத்தத்தை வைத்தும்

என்.கணேசன்

அவள் அனுமானித்தாள். எக்ஸும் அந்த இன்னொரு மனிதனும் மெல்லக்கூடப் பேசிக் கொள்ளவில்லை. எக்ஸ் கட்டிடத்துக்குள் வந்தவுடன் அவன் அவள் அறைக்கு வந்து விடுவதில்லை. சுமார் அரை மணி நேரமாவது கழித்துதான் வருவான். உள்ளே வந்தவுடன் சி.சி.டிவி கேமராவில் பதிவாகி இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு, பிறகுதான் அவள் இருக்கும் அறைக்கு வருகிறான் போல இருந்தது.

இரண்டாவது வேளை உணவு கொண்டு வரும் போதே மனோகர் கேட்டான்.

"நீ தியானம் செய்கிறாயா..?"

"தியானமா? நானா? என்னை நீ ரொம்பவே உசத்திட்டே தேங்க்ஸ். தியானம் எல்லாம் க்ரிஷ் சப்ஜெக்ட். எனக்கு சுட்டுப் போட்டாலும் வராது. ரெண்டு நிமிஷம் தியானம் செய்ய உக்காந்தா ரெண்டாயிரம் எண்ணம் அந்த ரெண்டு நிமிஷத்துல வந்துடும்.." என்று சொல்லி ஹரிணி சிரித்தாள். அதே சமயம் உள்ளுக்குள் நினைத்துக் கொண்டாள். 'க்ரிஷுக்குத் தகவல் அனுப்ப உக்காந்ததை சி.சி.டிவி கேமரால தியானம்தான் நினைச்சுகிட்டான் போல் இருக்கு. இனிமே தகவலை கவனமா வேற விதமா அனுப்பணும்..'

இருவேறு உலகம்

மனோகர் அவளைப் பற்றி விசாரித்து நிறைய தெரிந்து வைத்திருந்தான். அதில் தியானம் அவளுக்குத் தெரிந்ததாய் யாரும் சொல்லவில்லை. கொஞ்ச நஞ்ச சந்தேகத்தையும் அவள் உடனே சொன்ன பதில் நீக்கி விட்டது.

அடுத்த நாள் காலையில் மனோகர் போய் அரை மணி நேரம் கழித்து கட்டிடத்தின் கீழே பெரிய வாகனம் ஒன்று வந்து நின்ற சத்தம் கேட்டது. லாரியாக இருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து இறங்கியவர்கள் சத்தமாக எதையோ பேசிக் கொண்டார்கள். லாரி டிரைவர் மற்றும் கூலி ஆட்கள் போல் தெரிந்தது. கீழ்க்கதவு கிறீச் சத்தத்துடன் திறக்கப்பட்டது. அவர்கள் வேறு யாரோ நபர் ஒருவரிடமும் பேசினார்கள். அந்த ஆள்தான் இந்தக் கட்டிடத்தில் எக்ஸ் இல்லாத போது தங்குபவனாய் இருக்க வேண்டும். சத்தமில்லாமல் பேசினதால் அவன் பேசியது என்ன என்று அவளுக்குக் கேட்கவில்லை. ஏதோ பொருட்களை இறக்கி வைக்கிறார்கள் என்பது கேட்ட சத்தங்களில் இருந்து தெரிந்தது.

இங்கிருந்து கத்தினால் அவர்கள் வந்து காப்பாற்றக் கூடுமோ என்கிற எண்ணம் அவளுக்கு உடனே வந்தது. ஆனால் அது ஆபத்தாகவும் தோன்றியது. எல்லாருமே எதிரியின் ஆட்களாக இருக்கலாம். அதனால்தான் தைரியமாக

என்.கணேசன்

அவளை அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டாலும் இங்கு காவல் காக்கும் இன்னொருவனை எதிர்த்து எதுவும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கலாம், எனவே இப்போது கத்துவது எக்ஸ் முன்பே எச்சரித்தபடி சித்திரவதையில் முடியலாம். அவசரப்படக்கூடாது என்று தீர்மானித்து ஹரிணி மௌனம் காத்தாள். நாற்பது நிமிஷங்கள் கழித்து 'கிறீச்..' சத்தத்துடன் கதவு சாத்தப்பட்டது. லாரி கிளம்பிப் போன சத்தம் கேட்டது.

மறுபடி கட்டிடத்தில் அமைதி. இப்போது தெருவில் போய் வந்து கொண்டிருந்த வாகனங்கள் சத்தம் மட்டும்தான் கேட்க ஆரம்பித்தது. அதுவும் அதிகம் இல்லை. போக்குவரத்து குறைவான தெருவாக இது இருக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டிடம் ஒரு குடோனாக இருக்கக்கூடும். இந்த முதல் மாடியும் குடோனாகவே இருக்கலாம். அதனால்தான் ஜன்னல் எதுவும் இல்லை. இத்தனை உயரத்தில் மேல் சுவர். கடத்தலுக்காகவே கட்டியது போல் இருக்கிறது என்று முன்பு சந்தேகப்பட்டது தவறு. கட்டும் போதே அப்படி யாரும் கட்ட மாட்டார்கள். குடோனுக்காகத்தான் அப்படிக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அது கடத்தலுக்காகவும் பொருத்தமாக

இருவேறு உலகம்

இருப்பதால் உபயோகப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அதுவும் அடிக்கடி திறக்காத எப்போதாவது திறக்கும் குடோன்.

இது குடோனாக இருக்கலாம் என்ற தகவலை க்ரிஷாக்கு எப்படி அனுப்புவது என்று ஹரிணி யோசிக்க ஆரம்பித்தாள்.

மாஸ்டருக்குத் தன் குருவைப் பற்றிச் சொன்ன அளவு சலிக்கவில்லை. பேரன்போடு குரு தனக்காகச் செய்த ஒவ்வொன்றையும் நினைவு கூர்ந்தார். அவர் குருவும் அவரும் எங்கெல்லாம் அமர்ந்து பல விஷயங்களைப் பேசுவார்கள், அவர் எவ்வளவு எளிமையானவர், எவ்வளவு நல்லவர், அவர் போதித்திருந்த மறக்க முடியாத பெரிய உண்மைகள் என்னென்ன என்று அவர் சொல்ல க்ரிஷா ஸ்வாரஸ்யத்தோடு கேட்டுக் கொண்டான். இப்படி நேசிக்கும் ஒரு சிஷ்யன் கிடைக்க இவர் குரு கண்டிப்பாக தவம் செய்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது..

அவனிடம் மனம் விட்டுப் பேசியதில் மாஸ்டர் மனம் மிக லேசானது. "உன் பயிற்சிகள் எப்படிப் போகிறது..?" என்று கேட்டார்.

என்.கணேசன்

"சில சமயம் நல்லா ஒழுங்கா போகுது. ஆனா சில சமயம் மனசு முரண்டு புடிக்குது. ஹரிணியைக் காப்பாத்திட்டு மத்த எல்லாத்தையும் செய்னு கறாரா சொல்லுது.. அது சொல்றதை எல்லாம் கேட்டுகிட்டு 'இந்தப் பயிற்சிகள் எல்லாமே அவளைக் காப்பாத்தறதுக்காகவும்தான், முழு பலத்தோடு இருந்தால்தான் எதிரியை ஜெயிக்க முடியும்'னு பொறுமையா சொல்லி திரும்ப பயிற்சிகளுக்குக் கொண்டு போறேன். சில சமயம் மனசு ஒத்துழைக்குது. சில சமயம் புரிஞ்சுக்க மறுக்கற குழந்தை மாதிரி அழுது தகராறு பண்ணுது.." என்று சொல்லி க்ரிஷ் வருத்தம் கலந்து சிரித்தான். க்ரிஷின் மிகப்பெரிய பலமே எதையும் எதிர்ப்பதில் தன் சக்திகளை அதிக விரயம் செய்யாமல் இருப்பதுதான் என்று மாஸ்டர் நினைத்தார். உறுதியாக இருக்கும் அதே சமயம் தீவிரமாய், மூர்க்கமாய் எதற்கு எதிராகவும் அவன் மல்லுக்கட்டி நிற்பதில்லை.

இருவரும் நள்ளிரவு வரை பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மறு நாள் காலை அனிருத் தாடி, மீசை, சீக்கியர்களின் குல்லாய் எல்லாம் போட்டுக் கொண்டு அங்கு வந்தான். அவன் கண்டுபிடித்த தகவல்கள் அவர்களுக்குப் பேரதிர்ச்சியாகவும், தலை சுற்ற வைப்பதாகவும் இருந்தன.

அத்தியாயம் 110

விஸ்வம் மோசடி செய்து அனுப்பிய பணம் போன பாதையை அணிந்து விவரித்தான்.

"பெரும்பாலான மோசடிப்பணம் ஒரே ஒரு அக்கௌண்டுக்குப் போய் அங்கேயே எடுத்து செலவு செய்யப்படறதில்லை. ஒரு நாள்ல அது பல நாடுகள்ல இருக்கிற பல நிறுவனங்கள், பல ஆட்கள்ளு கைமாறிப் போயிட்டே இருக்கும். அந்த நிறுவனங்கள் பெரும்பாலும் லெட்டர் பேட் கம்பெனிகளா பேருக்கு மட்டும் இருக்கும். ஆட்களும் போலியான அடையாளம், விலாசம் எல்லாம் தந்து அக்கௌண்ட் ஒப்பன் பண்ணினவங்களா இருப்பாங்க. கடைசியாதான் அது உத்தேசிச்சிருந்த சரியான அக்கௌண்ட் போய் சேரும். அதைக் கண்டுபிடிக்கறது ரொம்ப கஷ்டம். அதுக்குப் பல காரணங்கள் இருக்கு. இந்த இடைப்பட்ட அக்கௌண்ட்கள் இருக்கிற சில நாடுகளோட சட்ட திட்டங்கள், சர்வதேச இண்டர்நெட் நடைமுறைச் சிக்கல்கள்ளு உதாரணத்துக்குச் சிலதைச் சொல்லலாம். அதனால் நாம் தேடிட்டு போகிற வழித்தடம் அதிகபட்சமாவே முணாவது

என்.கணேசன்

அல்லது நாலாவது அக்கௌண்ட்லயே நின்னுடும். அதுக்கும் மேல பணம் பத்து கை மாறி இருக்கும். அதை முறையான வழியில கண்டுபிடிக்க வழி இல்லை. என்னை மாதிரி ஆளுக குறுக்கு வழி, சட்டரீதியல்லாத வழின்னு போய்க் கண்டுபிடிக்கிறோம். ஆனால் அது குறுக்கு வழி, சட்டத்துக்கு புறம்பான வழிங்கறதுனாலயே கண்டுபிடிச்சச் சொல்ற விஷயங்கள் எந்த நாட்டுக் கோர்ட்லயும் எடுபடாது. அதனால் நான் கண்டுபிடிச்சச் சொல்றதும் உங்க தனிப்பட்ட தகவலுக்காகதானே ஒழிய இது சம்பந்தப்பட்டவங்களை தண்டிக்கவோ, பணத்தைத் திரும்ப வாங்கவோ உதவாது.."

அனிருத் சொன்ன தகவல்கள் க்ரிஷ் மிக நன்றாக அறிவான் என்றாலும் மாஸ்டருக்கு அந்தத் தகவல்கள் புதிது என்பதால் அவர் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டுக் கொண்டார்.

அனிருத் சொன்னான். "நம்ம இயக்கத்திலிருந்து திருடப்பட்ட பணமும் அப்படித்தான் போயிருக்கு.."

மாஸ்டர் கேட்டார். "கடைசியா எந்த பேர்ல இருக்கற அக்கௌண்டுக்குப் போயிருக்கு..?"

"போய்ச் சேர்ந்தது ஒரே அக்கௌண்டுக்கு அல்ல. ஆறு அக்கௌண்டுகளுக்குப் போயிருக்கு. அதுல அஞ்சு

இருவேறு உலகம்

அக்கௌண்டுகள் தீவிரவாத இயக்கங்கள். அதுவும் ஒரே கொள்கையுள்ள தீவிரவாத இயக்கங்கள் அல்ல. ஒண்ணுக்கு ஒண்ணு எதிரான, எதிரும் புதிருமான அஞ்சு தீவிரவாத இயக்கங்களுக்குப் போயிருக்கு.."

மாஸ்டரும், க்ரிஷாம் அதிர்ந்து போனார்கள். கனத்த சிறு அமைதிக்குப் பின் க்ரிஷ் கேட்டான்.

"ஆறாவது அக்கௌண்ட்..?"

"அதைத்தான் கண்டுபிடிக்க முடியலை. அந்த அளவு அந்த அக்கௌண்டை பாதுகாத்து வர்றாங்கன்னா அது அந்தத் தீவிரவாத இயக்கங்களையும் விட பயங்கரமானதாகவும், ரகசியமானதாகவும் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கு. மத்த இடங்களுக்குப் போன தொகையை விட அந்த ஆறாவது அக்கௌண்டுக்குப் போன தொகை கிட்டத்தட்ட ரெண்டு மடங்கு அதிகம்.."

"அதைக் கண்டுபிடிக்க வழியே இல்லையா..?" மாஸ்டர் கேட்டார்.

"வழியில்லாம் இல்லை. மத்ததை எல்லாம் விட அதிகமான பாதுகாப்போட அந்த அக்கௌண்ட் இருக்கு

என்.கணேசன்

அவ்வளவுதான். எனக்கு இன்னும் ரெண்டு மூணு நாள் தந்தீங்கன்னா கண்டுபிடிச்ச சொல்லிடுவேன்.."

அப்படிக் கண்டுபிடிப்பதை க்ரிஷிடம் தெரிவிக்க மாஸ்டர் சொன்னார். அவருக்குச் சில நாட்கள் யோக சாதகங்கள் செய்து தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாகி இருந்தது. அதனால் இது போன்ற தகவல்கள் க்ரிஷிடமே தரச் சொன்னார். க்ரிஷ் உதய்யின் அடியாளின் செல்ஃபோன் எண்ணை அவனுக்குத் தந்து அந்த எண்ணில் தொடர்பு கொள்ள சொன்னான்.

அனிருத் போன பிறகு அவன் தந்து விட்டுப் போன தீவிரவாத இயக்கங்கள் பெயர்களை மாஸ்டர் ஆழ்ந்த யோசனையும் பார்த்தார். ஐந்தில் மூன்று அவர் அறிந்த இயக்கங்கள். மீதி இரண்டை க்ரிஷ் அவருக்கு விவரித்தான். இவனுக்குத் தெரியாத விஷயங்களே மிகவும் குறைவு என்று மாஸ்டருக்குத் தோன்றியது. எல்லாவற்றையும் பற்றியும் அறிந்திருக்கிறான். முக்கியமாக அடிப்படை விஷயங்களைத் தவறில்லாமல் அறிந்திருக்கிறான். அது அவரை ஆச்சரியப்படுத்தியது. இப்போது அவன் சொன்ன இரண்டு இயக்கங்கள் பற்றியும் கூட அவர்கள் கொள்கை என்ன, கோரிக்கை என்ன, அவர்கள் எதிரி யார், அவர்கள் எந்த

இருவேறு உலகம்

நாடுகளில் அதிகமாய் இருக்கிறார்கள், அவர்களது முக்கியத் தலைவர்கள் யார் என்பதை யோசிக்காமல், எந்த உதவியும் இல்லாமல் சொன்னான்.

க்ரிஷிடம் மாஸ்டர் சொன்னார். "விஸ்வம் ஏதாவது ஒரு தீவிரவாத இயக்கத்துக்கு பணம் அனுப்பியிருந்தால் அந்த இயக்கத்தோட கொள்கைல அவனுக்கு நம்பிக்கைன்னு சொல்லலாம். ஆனா அனிருத் சொல்ற மாதிரி எதிரும் புதிருமாய்தான் இருக்கு. இந்த ஐந்தில் இரண்டுக்கு ஒன்று எதிரி. மீதி இரண்டும் கூட கொள்கை அளவில் மத்த இயக்கங்களுக்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லாதது. ஒண்ணுமே புரியலயே க்ரிஷ்.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "அஞ்சுக்குமே ஒரு பெரிய ஒற்றுமை இருக்கே மாஸ்டர். தீவிரவாதம். அதை விஸ்வம் ஆதரிக்கிறான்.."

"ஆதரிச்சு இவனுக்கு என்ன லாபம் க்ரிஷ்.."

"எதோ இருக்கு மாஸ்டர், அது தெரிஞ்சதுன்னா அவனை முழுசா புரிஞ்சக்கலாம். இது வரைக்கும் அவனைப் புரிஞ்சுகிட்டதில் அவன் எதுவா இருக்கிறானோ அதுக்கு எதிர்மாறாய்தான் தன்னை மத்தவங்ககிட்ட காட்டிகிட்டு

என்.கணேசன்

வாழ்ந்திருக்கிறான். உதாரணத்துக்கு உங்ககிட்ட அமானுஷ்ய சக்திகள் தனக்கு வராத விஷயம்தான், அதுல ஆர்வம் என்னும் காண்பிச்சிருந்தான். அதே மாதிரிதான் அவன் ஸ்டீப் தாம்ஸன் கிட்டயும் சொல்லியிருக்கான். ஆனா உண்மைல அவன் அதுல உங்களையும் விட மேலயே சக்தி வாய்ந்தவனா இருந்தான். அதனால அவன் ஒண்ணு சொன்னா அதுக்கு எதிர்மாறான ஆள்தான் அவன்னு நாம் சுலபமா முடிவுக்கு வரலாம். ஸ்டீப் தாம்ஸன் கிட்ட அவன் சொல்லியிருக்கான், 'நான் சாதாரண மனிதன். எனக்கு அன்பும், கருணையும், இறை நம்பிக்கையும் நிறைந்ததாய் மனித மனம் இருக்க வேண்டும், இந்த உலகம் சமாதான பூமியாகத் திகழ வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தைத் தவிர வேறு எதிலும் ஆர்வமும் இல்லை..' அப்படின்னா உலகம் சமாதான பூமியாகக் கூடாதுங்கறது தான் அவனோட முக்கிய கொள்கைன்னு புரியிது. அதை நான் ஸ்டீப் தாம்ஸன் கிட்ட பேசறப்பவே ஓரளவு உணர்ந்தேன். அதுக்குத் தகுந்த மாதிரிதான் அவன் தீவிரவாத இயக்கங்களுக்கு கோடிக்கணக்கில் பணம் அனுப்பி இருக்கான்.. தப்பான மனப்ரோகிராம்கள் மூலமா சமூகம் எப்படியெல்லாம் சீர்குலையுதுன்னு ஸ்டீப் தாம்ஸன் கிட்ட விவரமா கேட்டுத் தெரிஞ்சிருக்கானா அதைத் தனக்கு சாதகமா

இருவேறு உலகம்

பயன்படுத்தறதுக்குன்னு தோணுது. இதை எல்லாம் பயன்படுத்தி கடைசியா அவன் என்ன சாதிக்கப் போகிறான்னு மட்டும் புதிரா இருக்கு மாஸ்டர்.. அது அனிருத் சொன்ன ஆறாவது அக்கௌண்ட் மூலமா நமக்குத் தெரிய வந்தாலும் வரலாம்.."

"எல்லா அறிவையும் மனிதன் உயரவும் பயன்படுத்த முடியும், அழிக்கவும் பயன்படுத்த முடியும். அறிவுக்கென்று தனி ஒரு வழிப்பாதை இல்லை. அதனாலேயே ஞானம் சேராத அறிவை அந்தக்கால ரிஷிகள் போதிக்கவில்லை. மாஸ்டரின் மனம் கனத்தது. உலக நன்மைக்காக நல்ல உள்ளங்கள் அனுப்பி வைத்த பணம், சேர்த்த செல்வம் எல்லாம் இப்போது அழிக்கும் சக்திகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதில் விளையும் அழிவுகளுக்கெல்லாம் அவரே அல்லவா பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இதைத் தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால் அவரை அவரே மன்னிக்க முடியாது. அதைச் சாதித்த வேண்டுமென்றால் சற்று முன் முடிவெடுத்தபடி யோக சாதகங்களைத் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும். யோக சக்தியைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.."

மெல்ல எழுந்த மாஸ்டர் க்ரிஷிடம் சொல்லிக் கொண்டு தனிமையில் தியானத்துக்குச் சென்று விட்டார்.

என்.கணேசன்

க்ரிஷ்ணுக்கும் ஹரிணி ஏதாவது தகவல் அனுப்பி இருக்கிறாளா என்று பார்க்க வேண்டி இருந்தது. அவனும் அலைவரிசைகளில் ஹரிணியை தொடர்பு கொள்ள முயன்றான். ஹரிணியின் உதடுகளின் ஸ்பரிஸத்தை அவன் உதடுகள் உணர்ந்தன. எப்படிப்பட்ட சூழலில் இருந்து இவள் குறும்பு போக மாட்டேன்கிறது என்று தோன்றினாலும் ரசித்தது. மாஸ்டரின் குருவின் குடிலில் உட்கார்ந்து கொண்டு இந்த ரசனை தேவை இல்லை என்று எண்ணியவனாக வெளியே வந்து மர நிழலில் அமர்ந்தான்.

மெல்ல பத்மாவதி அவன் நினைவில் வந்தாள். ஏன் இவள் அம்மாவை நினைக்கிறாள். அம்மாவிடம் ஏதாவது தெரிவிக்க விரும்புகிறாளோ..? 'சே.. முட்டாளே அவள் அவளுடைய அம்மாவை நினைத்திருக்க வேண்டும்.' என்று தன்னையே திட்டிக் கொண்டான். அம்மா என்றவுடனே அவனுக்கு அவன் அம்மா நினைவு வந்து விட்டது. அவளுக்கு அவள் அம்மா நினைவு அதிகம் வந்திருக்க வேண்டும். அவளைக் கவனிக்கவும், ஆறுதல் சொல்லவும் சொல்கிறாள் போல் இருக்கிறது..

அவனும் அவளை மானசீகமாக முத்தமிட்டான். 'சரி' என்ற தகவலை அனுப்பினான். அவளும் அதை ரசித்துப்

இருவேறு உலகம்

பெற்றது போல் உணர்ந்தது கற்பனையா இல்லை நிஜமா தெரியவில்லை. ஆனால் தொடர்ந்து அடுத்ததாக அவள் சொன்னதை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நேரம் நிறைய போனது. படிகளில் கீழே இறங்குவது போல் கடைசியில் ஒரு காட்சி கண்முன் வந்து நின்றது. இது என்ன சுரங்கப் பாதையா? கீழே போக வேண்டுமா?

அத்தியாயம் 111

மாஸ்டரைச் சந்திக்க தாடி, மீசையுடன் இருந்த சீக்கியன் ஒருவன் வந்து சிறிது நேரம் பேசி விட்டுப் போனான் என்ற தகவல் விஸ்வத்துக்குக் கிடைத்தது. அது யார் என்று தெரிந்து கொள்ள அவன் அதிக ஆர்வம் காட்டவில்லை. போலீஸ் அல்லது வக்கீல் அல்லது ஏதாவது துப்பறியும் நிபுணராக அந்த இளைஞன் இருக்கலாம் என்று விஸ்வம் த்தான். இழந்த பணத்தை மீட்க என்ன செய்யலாம் அல்லது சட்டரீதியாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று இயக்கத்தின் தலைவர் என்கிற நிலையில், மாஸ்டர் ஆலோசித்திருக்கக் கூடும். அது யாராக இருந்தாலும் அவனுக்குக் கவலையில்லை. யாரும் அவனை ஒன்றும் செய்து விடப் போவதில்லை.

மீண்டும் யோக சக்திகளைப் பெருக்க ஆரம்பித்து கொஞ்சம் பயமுறுத்திய மாஸ்டர் இப்போது கவலையில் மூழ்கி தற்கொலை செய்து கொள்ள முயலும் அளவுக்குப் பலவீனமானது விஸ்வத்துக்குத் திருப்தி அளித்தது. இதிலிருந்து மீண்டு மாஸ்டர் பழைய தெம்பிற்கு வருவதற்குள் அவன் திட்டம் நிறைவேறி இருக்கும். க்ரிஷ் என்ற கேள்விக்குறியும்

இருவேறு உலகம்

அவனைப் பெரிதாய் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாதபடி ஹரிணி என்ற துருப்புச்சீட்டு அவன் கையில் இருக்கிறது.

ஹரிணியின் ஒத்துழைப்பு அவனுக்குத் திருப்தியைத் தந்தது. அவள் அந்த குடோனில் பொருள்கள் வைக்க ஆட்கள் போனபோது ஏதாவது கத்தி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யலாம் என்கிற சிறிய சந்தேகம் அவனுக்கு இருந்தது. அதனால் அதற்குத் தயாராக அவனது ஆள் ஒருவன் மயக்க மருந்துடன் சத்தமில்லாமல் வேகமாகப் படியேறி அவள் அறை வாசலில் நின்றிருந்தான். ஆனால் அதற்கு வேலை இல்லாமல் அவள் அமைதி காத்தது அவளைக் காப்பாற்றியது. ஏதாவது பிரச்னை செய்தால் சித்திரவதை செய்வோம் என்று மனோகர் பயமுறுத்தியது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இல்லாவிட்டால் எப்படியாவது மாஸ்டரும், க்ரிஷாம் சேர்ந்து காப்பாற்றி விடுவார்கள் என்ற முட்டாள்தனமான நம்பிக்கையாகவும் இருக்கலாம். எது காரணமானாலும் சரி இப்போதைக்குத் தலைவலி இல்லை.

மிக முக்கியமான ஒரு கட்டம், அவன் வாழ்வின் அதிமுக்கியத் திருப்புமுனை, நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவனுடைய எதிரிகளாக இருக்க முடிந்த இருவரும் அடங்கியே இருக்கும் சூழல் ஏற்பட்டிருப்பது திருப்தியைத்

என்.கணேசன்

தந்தது. அவனுடைய சக்திகளை அவர்களைச் சமாளிக்க அவன் விரயம் செய்ய வேண்டியதில்லை. அவனுடைய சகல சக்திகளும் இந்த முக்கியக் கட்டத்தில் தேவைப்படுகிறது.. அவன் நிச்சயித்திருந்த பயணமான ஜெர்மனியின் ம்யூனிக் நகருக்குப் போகும் டிக்கெட் உறுதியாகி விட்ட தகவல் அவனுக்கு அந்த சமயத்தில் வந்து சேர்ந்தது நல்ல சகுனம் பட்டது.

அவனொரு விதி செய்வான்..!

க்ரிஷ் அன்று மாலையே கிளம்பினான், வணங்கி எழுந்த அவனை மாஸ்டர் அன்பாக அணைத்துக் கொண்டு சொன்னார். "நீ வந்தது எனக்கு என்னோட முக்கால்வாசி மனபாரம் இறங்கிடுச்சு, மீதி இருக்கிறதை நான் என்னோட நடவடிக்கைகளால்தான் சரி செய்ய முடியும். ஆனா அதைச் செய்வேன்கிற நம்பிக்கை என் குரு அருளால கிடைச்சிருக்கு. நான் கொஞ்ச நாள் இங்கயே தனியா இருந்து என் சக்திகளை எல்லாம் கூர்மைப்படுத்த வேண்டி இருக்கு. ரொம்பவும் முக்கியமான ஏதாவது தகவல் இருந்தா மட்டும் ஃபோன் பண்ணு. நீ முதல்ல அனுப்பற தகவல் ஹரிணியைக்

இருவேறு உலகம்

கண்டுபிடிச்ச காப்பாத்திட்டதா இருக்கணும்னு ஆசைப்படறேன். நீயும் ஜாக்கிரதையா இரு. முக்கியமாய் மேலான அலைவரிசைகள்ல இருக்கப் பார். நானும் அதைத்தான் செய்யப் போறேன்.."

இங்கு வந்தவுடன் பார்த்த மாஸ்டருக்கும் இப்போது தெரிந்த மாஸ்டருக்கும் இடையே மலைக்கும், மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெரிந்தது. தெளிவாய், பழைய கம்பீரத்துடன் வழியனுப்பிய மாஸ்டரிடம் இருந்து லேசான மனதுடன் க்ரிஷ் விடை பெற்றான்.

வீட்டுக்கு வந்தவுடன் முதல் வேலையாக ஹரிணி வீட்டுக்குப் போனான். அழுது சிவந்த கண்களுடன் நடைப்பிணமாய் காட்சி அளித்த கிரிஜாவிடம் தானும், ஹரிணியும் முன்பு செய்து கொண்ட தகவல் தொடர்பு பரிசோதனைகளைப் பற்றியும், இப்போதும் அதைத் தொடர்வது பற்றியும் சொன்னான். அவள் திகைப்புடன் அவன் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டாள். இந்தப் பையன் செய்யாத பரிசோதனைகள் ஏதாவது இருக்க முடியுமா என்று அந்தக்

என்.கணேசன்

கவலையின் நடுவிலும் அவள் ஆச்சரியப்பட்டாள். முதலில் வந்த தகவல் பற்றியும் சொன்ன அவன் இப்போது அனுப்பிய தகவலையும் சொன்னான்.

"ஹரிணி உங்க ஞாபகமாகவே இருக்கிறா போல இருக்கு. உங்கள் நல்லா பார்த்துக்கச் சொன்னா. தைரியமாய் இருக்கச் சொன்னா.."

அவன் அடுத்தவர்களைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்று அனாவசியமாக எதையாவது சொல்லும் ரகம் அல்ல என்பதை அவள் அறிவாள். ஹரிணி காணாமல் போனது வரை அவன் ஹரிணிக்காகக் கூட அவளிடம் கூடுதலாக உபசார வார்த்தைகள் பேசியவன் அல்ல. அதனாலேயே அவளுக்கு அவன் மீது ஒரு அதிருப்தி இருந்து கொண்டிருந்தது. அப்படிப்பட்டவன் சொல்வது உண்மையாகவே இருக்க வேண்டும். ஹரிணியிடம் அவள் நியாயமில்லாமல் கோபித்துக் கொண்டு பேசாமல் இருந்த போதும், அவள் அம்மா மேல் பாசமாகவே இருக்கிறாள்.. நினைக்க நினைக்க மனம் வெடித்த கிரிஜா அடுத்த கூடினம் அவன் கைகள் இரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு மனம் விட்டு அழுதாள்.

இருவேறு உலகம்

"கவலைப்படாதீங்க ஆண்டி.. ஹரிணி சீக்கிரம் வந்துடுவாள்.." என்று அவளைச் சமாதானப்படுத்தி விட்டு மேலும் இருபது நிமிஷங்கள் அவளுடன் இருந்து தைரியம் சொல்லி பிறகு கிளம்பிய க்ரிஷ் அடுத்ததாக செந்தில்நாதனைச் சந்தித்தான்.

கீழே போவது போல் சொல்கிற தகவல் என்னவாக இருக்கும் என்று கேட்டான். முதல் மாடியில் இருந்து கீழ் தளத்துக்கு அவளை இடம் மாறி விட்டிருப்பார்களோ என்று கேட்டான்.

"இடம் மாற்றியிருக்க வாய்ப்பு இருக்குன்னாலும் காரணம் இல்லாம புத்திசாலிகள் அப்படி அடிக்கடி இடம் மாற்ற மாட்டாங்களே க்ரிஷ்.." என்றார் செந்தில்நாதன்.

ஒரு தாளை எடுத்து அதில் அவன் சொன்னதை பட வடிவில் படிகள் போல வரைந்து எழுதிக் கொண்ட செந்தில்நாதன் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதையே மனதில் சொல்லியும் பார்த்துக் கொண்டார். Going Down.. Go Down.. Godown. கடைசி வார்த்தை மனதில் தங்கியது.

என்.கணேசன்

"க்ரிஷ் அது ஏன் குடோனோ இருக்கக்கூடாது..?" என்று கேட்டார். அந்த வார்த்தையை எப்படி அவர் அடைந்தார் என்று சொன்னபோது க்ரிஷும் பரபரப்புடன் சொன்னான்.

"இருக்கலாம் சார்.."

செந்தில்நாதன் சொன்னார். "அவளை அடைச்ச வெச்சிருக்கறது உள்ளூராகவே இருக்கணும்னு இல்லை. வெளியூராகக்கூட இருக்கலாம். ஆனாலும் அவசரத்துக்கு உள்ளூர் தான் கடத்தல்காரங்களுக்கு அதிக வசதி. உள்ளூர்ல முதல்மாடி இருக்கற குடோன்களை ரகசியமா கணக்கெடுத்தே பார்க்கலாமே.."

அவருக்கு மிகவும் நம்பிக்கையான திறமையிருக்கும் வேறு இரண்டு போலீஸ்காரர்களையும் உதவிக்கு அழைத்துக் கொண்டார். மூவரும் சேர்ந்து சென்னையில் முதல் மாடி இருக்கும் குடோன்களின் தகவல்களை சேகரித்தார்கள். முப்பத்தியிரண்டு இருந்தன. அந்த முப்பத்தியிரண்டில் மசூதியின் தொழுகைச் சத்தம் தெளிவாகக் கேட்கும் அளவு மசூதியின் அருகில் இருக்கும் குடோன்களைக் கணக்கெடுத்தார்கள். அவை ஏழு இருந்தன. ஏழில் நான்கு மிக அதிகப் போக்குவரத்து இருக்கும் பகுதியில் இருந்தன.

இருவேறு உலகம்

அதற்கு வாய்ப்பே இல்லை என்பதால் மீதமுள்ள மூன்றை ரகசியக் கண்காணிப்புக்கு அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

அனிருத் அந்த ஆறாவது அக்கௌண்ட்டைக் கண்டுபிடிப்பதில் குறியாய் இருந்தான். அறிவாளியும், சமூக நலனில் மிகுந்த அக்கறையும் உள்ளவனுமான அவனுக்கு அந்த ரகசிய ஆன்மீக இயக்கத்தின் ஒரு உறுப்பினர் என்பதில் மிகுந்த பெருமை உண்டு. அந்த இயக்கத்தில் ஒரு மிகப் பெரிய மோசடி நடந்தது, இயக்கத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இழைக்கப்பட்ட அவமானம் என்று அவன் நினைத்தான். அத்தனை உறுப்பினர்கள் முன்னும் மாஸ்டர் அவமானப்பட்டு நின்று நெஞ்சருகப் பேசினதில் அளவில்லாத பச்சாதாபம் கொண்டவர்களில் அவனும் ஒருவன்.

அப்படிப்பட்டவனுக்கு அதைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டது மிகப்பெரிய கௌரவம் என்றும் அதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பது அவனுடைய தர்மம் என்றும் அவன் மனமார் நம்பினான். அதனால் கர்மமே கண்ணாக காலநேரம் பார்க்காமல் அதிலேயே ஈடுபட்டிருந்த அவன் தன் திறமைக்கு அது மிகப்பெரிய சவாலாகவும் இருப்பதாக

என்.கணேசன்

உணர்ந்தான். ஆனால் எல்லாச் சவால்களுமே அறிவும், விடாமுயற்சியும் இருப்பவர்களுக்கு கடைசியாக பணிந்து போவது போல் இந்தச் சவாலையும் கடைசியில் அவன் வெற்றி கொள்ள முடிந்தது. ஆனால் ரகசிய சங்கேதப் பெயர் கொண்ட அந்தக் கணக்கு உண்மையில் யாருடையது என்று மேலும் ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்த விஷயம் அவனைத் தலை சுற்ற வைத்தது.

அத்தியாயம் 112

செந்தில்நாதன் கண்காணிப்புக்குத் தேர்ந்தெடுத்த மூன்று

குடோன்களில் ஒன்றில் மாடி ஜன்னல்கள் கண்ணாடி உடைந்தும், திறந்தும் இருந்தன. அப்படிப்பட்ட இடத்தில் யாரையும் கடத்தி வைத்திருக்க வழியில்லை என்பதால் முதல் நாளிலேயே அதைக் கண்காணிப்பில் இருந்து விலக்கினர். மீதமுள்ள இரண்டு குடோன்களையும் மிக ரகசியமாகக் கண்காணித்ததில் ஒன்று சதா சர்வ காலம் திறந்தே இருந்தது. லாரிகள் வேன்கள் வந்து போவதும் சரக்குகள் ஏற்றி இறக்கி வைக்கப்படுவதும் ஒரு நாளுக்கு நான்கைந்து முறையாவது நடந்தது. கடைசியாக மிஞ்சிய குடோன் புறநகர்ப் பகுதியில் இருந்தது. அங்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறை கூட சரக்குகள் ஏற்றி இறக்குவது அபூர்வமாக இருந்தது. விசாரித்ததில் அது ஒரு தனியார் கம்பெனியின் குடோன்களில் ஒன்று என்றும் வாரம் இரண்டு அல்லது மூன்று முறைதான் அங்கு சரக்குகள் ஏற்றி இறக்கப்படும் என்று தெரிந்தது. அந்த குடோனுக்கு மேல் மாடி இருந்த போதும் ஒரு ஜன்னல் கூட மாடிப்பகுதியில் இருக்கவில்லை. அந்தக் குடோனுக்குப் பக்கத்தில் வீடுகளோ கடைகளோ இல்லை. இரு

என்.கணேசன்

பக்கங்களிலும் தோட்டங்கள் மட்டுமே இருந்தன. எதிர்ப்பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையின் பின் பக்கச்சுவர்தான் இருந்தது.

"ஹரிணியை இது போன்ற ஒரு குடோனில் கடத்தி வைத்திருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம்.." என்று செந்தில்நாதன் நினைத்தார்.

ஸ்கூட்டர், பைக், ஆட்டோ ரிக்ஷா, கார் என்று விதவிதமாய் நீண்ட இடைவெளியில் ஒட்டிச் சென்றும், கைவண்டி இழுத்துச் சென்றும், பாதசாரியாகப் போயும் ரகசியமாய் போலீஸார் அந்தக் குடோனைக் கண்காணித்தனர். ஆனால் சந்தேகப்படுத்துவது போல் அந்தக் கட்டிடத்தையே வெறித்துப் பார்க்காமல், தனி ஆர்வம் காட்டாமல், போகிற போக்கில் மற்ற கட்டிடங்களைப் பார்த்துச் செல்கிற அளவுக்கே அதையும் பார்த்துப் போனார்கள். ஒரே ஒரு மனிதன் மட்டும் காலை அந்தக் குடோனில் இருந்து வெளியேறினான். இன்னொருவன் உள்ளே போனான். காலை வெளியேறியவன் மதியம் ஒரு முறை வந்து மறுபடி போனான். பின் இரவு வந்தவன் வந்தவன் மறு நாள் காலை வரை தங்கினான். இரவு அவன் வந்தவுடன் காலை வந்தவன் வெளியே போனான். இரவு முழுவதும் குடோனில் தங்கி மறுநாள் காலையில்

இருவேறு உலகம்

வெளியேறுபவனைக் காட்டி செந்தில்நாதனிடம் போலீஸ்காரர் சொன்னார்.

"நம்ம சகுனியை இந்த ஆள் அடிக்கடி பார்க்க வற்றதை நான் பார்த்திருக்கேன். முதலமைச்சர் ஆஃபிஸுக்கு இந்த ஆள் ஒரு தடவை வந்திருக்கார்.."

செந்தில்நாதன் க்ரிஷிடமும், உதய்யிடமும் இதைத் தெரிவிக்க விட்டுச் சொன்னார். "அந்த ஆளைப் புடிச்சாலும் முதலமைச்சர் அந்த ஆளை வெளியே விட்டுட சொல்லி கட்டாயப்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கு.."

உதய் அமைதியாகச் சொன்னான். "புடிச்சாலும் அதை தெரிவிக்கணும்கிற அவசியம் இல்லையே. அப்படியொரு விஷயம் நடக்கலைங்கற மாதிரியே இருந்துடலாம். அவனை அடைச்ச வைக்க எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கு. விசாரிக்கிற விதத்தில் விசாரிச்சா எதிரி பத்தியும் நிறைய விஷயங்களை அவன் கிட்ட இருந்து கறந்துடலாம்.."

"ஆனா ஹரிணியை அங்கே இருந்து விடுவிச்சுட்டா அந்த விஷயத்தை மறைக்க முடியாதே. முக்கியமா எதிரி லேசுப்பட்டவன் இல்லை. அவன் விட மாட்டான்.."

என்.கணேசன்

"அதுக்கு என்ன செய்யலாம்னு யோசிக்கலாம் சார். வேண்ணா நீங்களும் தலைமறைவாயிட்டதா காமிச்சுக்கலாம். உங்களுக்கு என்ன ஆகணும், என்ன வசதிகள் வேணும்கிறதை மட்டும் சொல்லுங்க. நான் செஞ்ச தர்றேன். பத்மாவதி அம்மாவோட சின்ன மருமகள் பாதுகாப்பா வரணும். அவ்வளவுதான். அந்தம்மாவோட நச்சரிப்பு தினசரி தாங்க முடிய மாட்டேங்குது.."

க்ரிஷ்ணம் செந்தில்நாதனும் புன்னகைத்தார்கள். "அப்ப ரகசியமா நம்ம ஆபரேஷனை ஆரம்பிக்கலாமா? முதலமைச்சருக்குக் கூட விவரங்கள் தெரியக்கூடாதுன்னா நான் என்கூட இப்ப இருக்கிற ரெண்டு போலீஸ் அதிகாரிகளைத் தவிர மத்தவங்கள் இதுல சேர்க்க முடியாது.." செந்தில்நாதன் சொன்னார்.

"உங்களுக்கு எந்த மாதிரியான ஆள்கள் வேணும்னு சொல்லுங்க, நான் ஏற்பாடு பண்ணித் தர்றேன்.." உதய் உறுதியாகச் சொன்னாள்.

அவர்கள் மிகவும் கவனமாகத் திட்டமிட ஆரம்பித்தார்கள். அன்று க்ரிஷ் "போலீஸார் வருகிறார்கள்.."

இருவேறு உலகம்

என்ற செய்தியை ஹரிணிக்கு அனுப்பினான். அதை அனுப்புவதற்கு முன் முத்தத்தை முதலில் அனுப்பினான்.

எல்லாம் சரியாகப் போய்க் கொண்டிருப்பது போல் தோன்றினாலும் ஏதோ ஒரு நெருடல் மனோகருக்கு ஏற்பட ஆரம்பித்தது. ஹரிணி ஒரு முரண்டும் பிடிக்காமல் பிடிக்காமல் அமைதியாக இருந்தது அவனுக்கு இயல்பாய் தெரியவில்லை. அவள் பற்றி எல்லாத் தகவலும் அவன் அறிந்திருந்தான். இந்தப் பெண் சிங்கம் சீறாமல் சிணுங்கவும் செய்யாமல் அமைதி காப்பது காரணம் தெரியாத ஒரு ஆபத்து உணர்வை அவனுக்குள் ஏற்படுத்தியது. ரகசியமாய் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருப்பாளோ என்ற சந்தேகம் வந்தது. எனவே அன்று அவளிடம் பேச்சுக் கொடுப்பது என்று தீர்மானித்தான்.

அவன் அவளிடம் பேச வருவதற்கு சற்று முன் தான் க்ரிஷ் அனுப்பிய முத்தத்தை ஹரிணி உணர்ந்தாள். சந்தோஷமாய் இருந்தது. ஆனால் முத்தம் கிடைத்த அளவு தெளிவாய் அவன் அனுப்பிய தகவல் தெரியவில்லை. மிகவும் அமைதியாக கண்களை மூடிக் கொண்டு புலன்களைக்

என்.கணேசன்

கூர்மையாக்கினாள். லேசாக காக்கி நிறம் போல வந்து போனது. போலீஸ் என்று சொல்ல வருகிறானோ?

அவளை அதற்கு மேல் யோசிக்க விடாமல் மனோகர் உள்ளே நுழைந்தான். உணவை வைத்து விட்டுப் போகாமல் சுவரில் சாய்ந்து நின்று கொண்டு அவளைக் கூர்மையாகப் பார்த்தான்.

"உன்னை எல்லாரும் சிங்கம், புலின்னு எல்லாம் சொன்னாங்க. ஆனா நீ பூனை மாதிரி பதுங்கி இருக்கறதைப் பார்க்கறப்ப கஷ்டமாய் இருக்கு.."

அவனுக்கு அவளுடைய அமைதி பயமுறுத்துகிறது என்பதை ஹரிணி புரிந்து கொண்டாள். புன்னகையோடு சொன்னாள்.

"உனக்கு ஏன் மனுஷங்களை மனுஷங்களாவே மதிக்கத் தெரியலைன்னு புரியல. மிருகங்களோடவே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற இந்த நீச்ச புத்தி சரியில்லையே. இதெல்லாம் உன் முதலாளி கிட்ட இருந்து வந்த பழக்கமா..?"

இருவேறு உலகம்

அவள் 'முதலாளி' என்றதும் அவன் உஷாரானான். பேச்சுக் கொடுத்து 'அவனை' அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறாளோ? அவன் காட்டமாகச் சொன்னான்.

"நீச்சமாய் இருந்திருந்தா நீ மயக்கமா இருக்கறப்பவே உன் கற்பு பறிபோயிருக்கும். ஞாபகம் வச்சுக்கோ.."

ஹரிணி சொன்னாள். "ஒரு பொண்ணை அடைச்ச வச்ச அவளை கற்பழிக்கலைங்கறது எல்லாம் ஒரு பெருமையா எக்ஸ். உன் முதலாளிக்கு க்ரிஷ் கிட்ட என்ன பிரச்சன? க்ரிஷ் உன் முதலாளி கிட்ட எந்த வம்புக்கு வந்தான்? அவன் என்ன பண்ணிடுவான்னுதான் பயப்படறீங்க? அதயாவது சொல்லித் தொலையுங்கடா.. தெரிஞ்சுக்கிறேன். சரி எதிரின்னே நினைக்கிறீங்கன்னு வச்சுக்குவோம். எதிரின்னா நேரடியாக சந்திக்கணும். அதுதான் வீரம். அதுதான் சக்தி. உன் முதலாளியப் பத்தி நானும் நிறைய கேள்விப்பட்டேன். ஏகப்பட்ட சக்திகள் வச்சிருக்கான்னு எல்லாம் சொன்னாங்க. அப்படிப்பட்ட ஆள் அதையெல்லாம் நம்பாம என்னை கடத்திட்டு வந்தான் பாரு. அப்பவே தோத்துட்டான்னு அர்த்தம். கற்பழிக்கலைங்கறத பெருமையா சொன்னே பார். இது எந்த அளவுக்கு நீங்க இறங்கிட்டீங்கங்கறதுக்கு அருமையான உதாரணம். கற்புங்கறது உடம்பு சம்பந்தப்பட்ட

என்.கணேசன்

சமாச்சாரம் அல்ல, மனசு சம்பந்தப்பட்ட சமாச்சாரம்தான் நான் உறுதியாக நினைக்கிறேன். என் உடம்ப வேண்ணா எந்த நாயும் தொடலாம். ஆனா என் மனசு க்ரீஷத் தவிர யாருமே நெருங்க முடியாது.. உனக்கு இதெல்லாம் எந்த அளவு புரியும்தான் தெரியாது. ஆனாலும் சொல்றேன்.."

இவளிடம் பேச்சுக் கொடுத்திருக்க வேண்டாம் என்று மனோகருக்குத் தோன்றியது. 'நாக்கா.. சவுக்கா!' ஆனாலும் ஆரம்பித்து விட்ட பிறகு பின்வாங்க அவன் விரும்பவில்லை.

"எல்லாத்தையுமே நேரா சந்திக்கணும்னு அவசியம் இல்லை. தேவையானா மட்டும் தான் அவர் எதையுமே நேரடியாக கையாள்வார்.. என் முதலாளியோட சக்திக்கு முன்னாடி உன் க்ரீஷ் ஒரு துரும்பு. அதைப் புரிஞ்சுக்கோ.."

"ஒரு பெண்ணைக் கடத்தினவன இதுக்கு மேல புரிஞ்சுக்க என்ன இருக்கு எக்ஸ். ராமாயணம் படிச்சிருக்கியா. ராவணனுக்கு பத்து தலை. அத்தனையும் அறிவு. அத்தனையும் சக்தி. ஆனா அவன் எப்ப சீதையைக் கடத்தினானோ அப்பவே அவனுக்கு அழிவு காலம் ஆரம்பிச்சிடுச்சு. கடைசில அழிஞ்சே போனான். உன் முதலாளியும் அப்படிதான் ஆரம்பிச்சு இருக்கான். அழிவுல

இருவேறு உலகம்

இருந்து காப்பாத்திக்க எந்த சக்தியும் போதாது ஞாபகம் வச்சுக்கோ.."

மனோகருக்கு ஒங்கி அவளை அறைய வேண்டும் என்று தோன்றியது. ஆனால் 'பொம்பளய அடிக்கறது எல்லாம் ஒரு ஆம்பிளைக்குப் பெருமையாடா..' என்கிற வகையில் பேச ஆரம்பித்தாலும் ஆரம்பித்து விடுவாள் என்று பயந்தான்.

ஆனால் தப்பிக்க திட்டம் போடுகிறவளோ, மறைமுகமாய் எதையாவது செய்ய நினைப்பவளோ அல்ல என்பதை பணியாத அவள் பேச்சு காண்பித்து விட்டது. அந்தத் திருப்தியுடன் அங்கிருந்து போனான்.

மயுனிச் நகரில் அரண்மனை போல் இருந்த ஒரு வீட்டின் உள்ளே எர்னெஸ்டோ என்ற பெயருடைய ஒரு முதியவர் பீத்தோவனின் இசையை ரசித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்த இசையைக் கிழிக்கச் கொண்டு அலறியது தொலைபேசி. லேசான முகச்சுளிப்புடன் அவர் ரிசீவரை எடுத்தார்.

"ஹலோ.."

என்.கணேசன்

"சார் நம்ம ஒரு அக்கௌண்டை இந்தியாவில் இருந்து யாரோ ஆராய்ச்சி செய்திருக்கற மாதிரி தெரியுது.."

வேலையாளைப் பார்த்து அவர் சைகை செய்ய அந்த வேலையாள் ஓடி வந்து பீத்தோவனின் இசையை நிறுத்தினான்.

எந்த அக்கௌண்ட் என்றுக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டவர் அவள் சொன்னதும் இறுக்கம் தளர்ந்தார். அது அவர்கள் முக்கிய அக்கௌண்ட் அல்ல. ஆனாலும் இல்லுமினாட்டியிடம் விளையாடுபவனை சகிக்க முடியாது.

"யாரதுன்னு கண்டுபிடி. கண்டுபிடிச்சு தெரிவிக்காம நீ தூங்கப் போகக்கூடாது.." அமைதியாக அவர் சொன்னார்.

"ரெண்டு மணி நேரத்துக்குள்ளே சொல்றேன் சார்.."

அத்தியாயம் 113

மனோகர் சி.சி.டிவி கேமராவில் ஹரிணியின்

நடவடிக்கைகள் எப்படி இருந்தன என்று கவனித்தான். அவனிடம் பேசிய பேச்சு காரமாக இருந்தாலும்கூட தன் யதார்த்த நிலையை உணர்ந்திருந்தது போல அவள் சந்தேகத்திற்கிடமான நடவடிக்கைகள் எதிலும் ஈடுபடாமலேயே இருந்தாள். நல்லது என்று எண்ணிய மனோகர் அடுத்தபடியாக வெளியே இருந்த கேமராவில் எடுக்கப்பட்ட காட்சிகளை கவனமாகப் பார்த்தான். என்னதான் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட வாய்ப்பே இல்லாவிட்டாலும் கூட எச்சரிக்கையாகவே இருப்பதன் அவசியத்தை அவன் உணர்ந்திருந்தான். அன்றைய தினம் வழக்கத்தை விட அதிகமான ஆட்கள் அந்தத் தெரு வழியாகப் போயிருப்பது அவனது சந்தேகத்தைக் கிளப்பியது. மறுபடி நிறுத்தி நிதானமாக ஒவ்வொரு மனிதன் கடந்த போதும், ஒவ்வொரு வாகனம் கடந்த போதும் சந்தேகப்படும்படியான நபர் வேவு பார்ப்பதாக இருக்குமோ என்று கவனமாகப் பார்த்தான். கிட்டத்தட்ட எல்லோரும் எதிர்ப்பக்கத்தைப் பார்த்த அளவுக்குத்தான் இந்தக் குடோன் பக்கமும் பார்த்தார்கள்.

என்.கணேசன்

சிலர் அந்த அளவு கூடப் பார்க்கவில்லை. உடனே மனம் அமைதியானது என்றாலும் இரவிலும் பல முறை எழுந்து வெளிப்போக்குவரத்தைக் கண்காணித்தான். பிரச்சினை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிகாலை மூன்று மணி அளவில் தான் பயம் முழுமையாக நீங்கி நிம்மதியாகத் தூங்கினான்.

ஹரிணி முன்தினம் பேசியதை அவன் முன்தினமே விஸ்வத்திடம் தெரிவித்திருந்தான். அதனால் வீராவேசமாக ஏதாவது அவள் பிரச்சனை செய்கிறாளா என்று அறிந்து கொள்ள அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு விஸ்வம் ஃபோன் செய்து ஒரு பிரச்சினையும் இல்லையே என்று கேட்டதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று மனோகர் தெரிவித்தான். விஸ்வம் நிம்மதியாக ம்யூனிக் நகருக்குக் கிளம்பினான்.

அனிருத் க்ரிஷிடம் போனில் பேசினான்.

"அந்த ஆறாவது அக்கௌண்டையும் கண்டுபிடிச்சுட்டேன். பேர் வித்தியாசமாய் இருந்தது. அதையும்

இருவேறு உலகம்

குடைஞ்சு பார்த்தா அந்த அக்கௌண்ட் இல்லுமினாட்டியோட
அக்கௌண்டா இருக்கு க்ரிஷ்.."

க்ரிஷ் ஒரு நிமிஷம் பேச்சிழந்தான்.

இல்லுமினாட்டியா..!

மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக ரகசியமாகவும்,
பரபரப்பாகவும் பேசப்படும் பெயர் இல்லுமினாட்டி. அது
பற்றிக் கிடைக்கும் சரித்திரத்தை விட கற்பனைகள் அதிகம்.
சினிமாப்படங்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள், நாவல்கள்
எழுதியிருக்கிறார்கள். உலகத்தையே ரகசியமாய் ஆளும்
இயக்கம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது பற்றின
நிஜங்களை விட கற்பனைகளே வலம் வருவது அதிகம்..

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஜெர்மனியில்
பவேரியாவில்தான் முதல் முதலாக இல்லுமினாட்டி என்ற
இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் அது
அரசாட்சிக்கும், மதவாதத்திற்கும் எதிரானதாக
அறிவாளிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த இயக்கத்திற்கு
அரசாங்கமும், மதத்தலைவர்களும் எதிராக இருந்தனர்.
அடக்குமுறையையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் எதிர்த்து
இயங்கிய அந்த இயக்கத்துக்குக் கடுமையான சட்டங்கள்,

என்.கணேசன்

தண்டனைகள் மூலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே
மூடுவிழா நடத்துவதில் ஆட்சியாளர்கள் வெற்றி கண்டனர்.
ஆனால் ரகசியமாக இல்லுமினாட்டி இயங்கி வருவதாகப்
பலரும் நம்பினார்கள். பேசினார்கள். பேரறிவாளர்களும், சக்தி
வாய்ந்தவர்களும் மட்டும் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்
இல்லுமினாட்டி தன் இருப்பை உலகின் எல்லா முக்கிய
நாடுகளிலும் பலப்படுத்திக் கொண்டு வருவதாக இன்றளவும்
பேச்சு அடிபடுவதுண்டு. சில சமயங்களில் எங்கேயாவது மிக
முக்கியமான மாறுதல் வருமானால் அது
இல்லுமினாட்டியால்தான் என்று அடித்துச் சொல்லும் ஆட்கள்
இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கிறார்கள். ஆனால்
ஆதாரபூர்வமாக எதுவும் நிரூபிக்கப்படாததால் பெரும்
பாலானோர் அது கட்டுக்கதைகளே என்று நம்பினார்கள். இந்த
நிலையில் இவனும் இல்லுமினாட்டி பற்றிச் சொல்கிறான்.

க்ரிஷ் சொன்னான். "உனக்கெப்படி அது
இல்லுமினாட்டியின் அக்கௌண்ட் என்று தெரியும்.
இல்லுமினாட்டி என்பதே கற்பனை என்றல்லவா பலரும்
நினைக்கிறாங்க.."

"இல்லை க்ரிஷ். இல்லுமினாட்டி கற்பனை அல்ல..
அந்தப் பேர்ல சில பொய்யான ஆள்கள் வெப்சைட்

இருவேறு உலகம்

வெச்சிருக்காங்க.. சில பேர் சேர்ந்து இல்லுமினாட்டி நாங்க தான்னு பகிரங்கமா சொல்லிக்கிறாங்க. நான் அவங்களை எல்லாம் சொல்லலை. நிஜமான இல்லுமினாட்டி, சத்தமில்லாம இப்பவும் வலிமையா ரகசியமா இயங்கிட்டுதான் இருக்கு. அது முதல்லயே எனக்குத் தெரியும். அப்பவே இன்னொரு விஷயமும் எனக்குத் தெரிஞ்சிருந்தது. அதிகாரபூர்வமா இல்லாம் வெளியில் இருந்து யாரும் சுலபமா அவங்க அக்கெளண்டுக்குள்ள நுழைஞ்சுட முடியாது. அப்படியே நுழைஞ்சா கூட யாரும் வினாடிகளுக்கு மேல் அந்த அக்கெளண்ட்ல இருக்க முடியாது. இல்லுமினாட்டில் ஒரு தனி பாதுகாப்பு வசதி இருக்கு. தானா வெளிய தள்ளிடும். திரும்பவும் அந்த வழியா எப்பவுமே உள்ளே நுழைஞ்சிட முடியாது. இந்த அக்கெளண்ட்லயும் அதுதான் ஆச்சு. திரும்பவும் நுழைய என்னாலயும் முடியல.. அத வச்சதான் அது இல்லுமினாட்டியோடதாதான் இருக்கணும்னு உறுதியா சொல்றேன். அவங்களோட இந்தப் பாதுகாப்பு வசதிகள் பத்தி நான் பலர் சொல்லக் கேட்டுருக்கேன். இப்ப உறுதியாயிடுச்சு. அந்த அக்கெளண்ட் பேர்லயும் பவேரியாங்கற வார்த்தை இருக்கு. உனக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும் அதுதான் இல்லுமினாட்டி ஆரம்பிச்ச இடம்.."

என்.கணேசன்

க்ரிஷ்ணக்குத் தலை சுற்றியது.

இல்லுமினாட்டி இருக்கிறது, இல்லுமினாட்டிக்கும் எதிரிக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்ற இரு தகவல்களின் சேர்க்கை தற்போதைய நிலைமை பேராபத்து என்பதைப் புரிய வைத்தது.. இல்லுமினாட்டி இயக்கம் குறித்து அடிக்கடி சொல்லப்படும் வாக்கியங்கள் நினைவில் நிழலாடின.

'அவர்கள் அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைத்தையும் அறிவார்கள்..'

வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னது போல் அழிவு வேகமாக நெருங்குகிறதோ?

ஒரு மணி ஐம்பத்திரண்டு நிமிஷங்களில் ம்யூனிக்சில் இருந்த எர்னெஸ்டோவுக்கு அவர் கேட்ட தகவலை முன்பு ஃபோனில் பேசியவன் விவரமாகச் சொன்னான்.

"பேரு அனிருத்.. வயசு 26.. கல்யாணம் ஆகலை.. கம்ப்யூட்டர், நெட்வர்க் விஷயங்கள்ல ஜீனியஸ். பெரும்பாலும் ஆன்லைன் நெட்வர்க் மோசடிகளைக் கண்டுபிடிச்சுக் கொடுக்கிறது அவனோட தனித்தன்மை.. அப்பா அம்மா

இருவேறு உலகம்

ரெண்டு பேரும் கவர்மெண்ட் உத்தியோகம்.. இந்தியாவோட ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தோட உறுப்பினர். சில வாரங்களுக்கு முன்னால் அவங்க அக்கௌண்ட்ல இருந்து நம்ம அக்கௌண்டுக்கு வந்த பணம் பத்தி தெரிஞ்சுக்க வந்திருக்கான் போல இருக்கு.. முப்பது வினாடில் அவன் அதிகமா எதுவும் பார்த்திருக்க வாய்ப்பில்ல.."

"சரி.." ஒற்றைச் சொல்லில் பேச்சை முடித்துக் கொண்ட எர்னெஸ்டோ ஆழ்ந்து சிறிது நேரம் யோசித்தார். பின் தன் கம்ப்யூட்டரில் 'இந்தியா' என்ற ஃபோல்டரில் சேர்த்து வைத்திருந்த தகவல்களை மேலோட்டமாய் படித்தார். பின் ஒரு எண்ணிற்குப் ஃபோன் செய்தார்.

"இந்தியால இஸ்ரோக்காரங்க அந்த ஏலியன் விஷயமா சமீபத்துல என்ன கண்டுபிடிச்சிருக்காங்கங்கறத எனக்கு அனுப்பு.. அதோட அந்த ரகசிய ஆன்மிக இயக்கம் பத்தின எல்லாத் தகவல்களையும் அனுப்பு.."

அரை மணி நேரத்தில் அவர் கேட்ட தகவல்கள் வந்து சேர்ந்தன. எர்னெஸ்டோ நள்ளிரவு கழிந்து அதிகாலை மூன்று மணிவரை அவற்றைப் படித்தார். முன்பே அவரிடம் இருந்த சில தகவல்களோடு இப்போது பெற்ற தகவல்களை ஒப்பிட்டுப்

என்.கணேசன்

பார்த்து முடித்த போது அதிகாலை நான்காகி இருந்தது. எண்பத்தியாறு வயதை எட்டிய அவர் கம்ப்யூட்டரை மூடி டேபிளில் இடம் மாறி இருந்த சில பொருட்களை அதனதன் இடத்தில் வைத்து விட்டு பின்தான் படுக்கையில் சாய்ந்தார்.

அதற்குப் பின் வந்த தொலைபேசி அழைப்புகள் எவையும் சத்தம் எழுப்பி அவர் உறக்கத்தைக் கலைக்கவில்லை. அவர் மதியம் ஒரு மணிக்கு எழுந்த பின் இரண்டின் சத்தங்களையும் கூட்டி வைத்தார். அந்த சமயத்திலேயே தொலைபேசி அலறியது. ரிசீவரை எடுத்தார்.

"ஹலோ.."

"நல்லவேளை நீங்கள் ஃபோன் எடுக்காததால் நான் பயந்துட்டேன்.." என்று நிம்மதியடைந்த குரலில் மறுபக்கம் சொன்னது.

"கவலைப்படாதே. அவ்வளவு சீக்கிரம் சாக மாட்டேன். என்ன விஷயம்..?"

"அந்த இந்தியப் பையனை என்ன செய்யலாம்..?"

"ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை. அவங்க கவனத்துக்கு இப்போதைக்கு நாம் வர்றதை நான் விரும்பலை.."

இருவேறு உலகம்

"நாம் அவங்க கவனத்துக்கு இப்பவே வந்திருப்போம்.
அதனால்தான் கேட்டேன்.."

"இப்பவும் கொஞ்சம் சந்தேகம் இருக்கும். அப்படியே
இருக்கட்டும்.. இனி வேற எதாவது வழில அந்தப் பையன்
நம்ம அக்கௌண்டுக்கு மறுபடியும் வந்தா மட்டும்
கொன்னுடுங்க.."

அத்தியாயம் 114

விஸ்வம் ஒருசில சக்திகளைத் தன் வசப்படுத்தி விட்ட பிறகு மறுபடி ஒரு முறை அந்த ஜிப்ஸி அவன் பார்வைக்கு அகப்பட்டான். மைசூரை அடுத்த சாமுண்டி மலையில் சாமுண்டேஸ்வரி சிலையில் யோகசக்திக்கான சூட்சுமம் உள்ளது என்றும் கண்டு வரவும் சொல்லி ஒரு குரு அவனை அனுப்பி வைத்தார். ஒரு மாலைப் பொழுதில் அவன் அங்கு போய்ச் சேர்ந்த போது கோயிலுக்கு வெளியே இருந்த பிரம்மாண்டமான மஹிஷாசுரன் சிலைக்குக் கீழே தலை கவிழ்த்தபடி அந்த ஜிப்ஸி உட்கார்ந்திருந்தான். ஆரம்பத்தில் விஸ்வம் அவனைக் கவனிக்கவில்லை.

மஹிஷாசுரனின் வலது கையில் இருந்த வாளையும், இடது கையில் இருந்த பெரிய நாகத்தையும் பார்த்துக் கொண்டே விஸ்வம் அவனைக் கடந்து போகையில் தற்செயலாக விஸ்வத்தின் கண்களுக்குத் முதலில் தட்டுப்பட்டது அந்த ஜிப்ஸியின் கிதார்தான். உடனே நின்று அந்த கிதார் அருகில் இருந்த உருவத்தை விஸ்வம் பரபரப்புடன் கூர்ந்து பார்த்தான். தலையைக்

இருவேறு உலகம்

கவிழ்த்திருந்தாலும் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் தெரிந்தது அந்த ஜிப்ஸியேதான். ஜிப்ஸி அந்தக் கூடிணத்தில் தலையை நிமிர்த்தி அவனைப் புன்னகையுடன் பார்த்தபடி எழுந்து நின்று கேட்டான்.

"எப்படி இருக்கிறாய்..?"

விஸ்வம் தன் வாழ்க்கையில் சிறிதாவது உண்மையாக நெருக்கத்தை உணர்ந்தது அந்த ஜிப்ஸியிடம் தான். அந்த ஜிப்ஸியால்தான் அவன் வாழ்க்கை மாற ஆரம்பித்தது என்ற காரணத்தினால்தானா இல்லை வேறு எதாவது காரணமா என்று அவனுக்கே சரியாகத் தெரியவில்லை.

புன்னகையுடன் சொன்னான். "நன்றாக இருக்கிறேன்.."

ஒரு சுற்றுலாப் பயண கும்பல் மஹிஷாசுரன் சிலையை நோக்கி வரவே, இருவரும் அங்கிருந்து நகர்ந்தார்கள். நடந்தபடியே விஸ்வம் ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"இப்போது என்னைப் பார்த்தால் உனக்கு என்ன தெரிகிறது..?"

அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் ஜிப்ஸி கேட்டான்.

என்.கணேசன்

"உனக்கு இல்லுமினாட்டி பற்றித் தெரியுமா..?"

"கேள்விப்பட்டிருக்கேன். அப்படி ஒரு இயக்கம் உண்மையாய் இருக்கிறதா என்ன..?"

"இருக்கிறது. இந்த உலகத்தின் விதியை ஒரு நாள் அது எழுதலாம்.. அதற்கு வேண்டிய எல்லா பலத்தையும் பெற்று நாளுக்கு நாள் அது உச்ச சக்தியை நெருங்கி வருகிறது.."

விஸ்வத்திற்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. உலகத்தின் விதியை அவன் எழுத ஆசைப்பட ஆரம்பித்திருந்தான்..

ஜிப்ஸி கேட்டான். "மேசன் கோயில்கள் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா..?"

"இல்லை.."

"அவை இல்லுமினாட்டியின் கோயில்கள். பல ரகசியச் சுவடிகள், எதிர்கால ஆருடங்கள் எல்லாம் மேசன் கோயில்களில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அமெரிக்காவில் சிகாகோவில் உலகிலேயே பெரிய மேசன் கோயில் 1892 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. 21 மாடிகள் கொண்ட அந்தக் கோயில் அக்காலத்தில் சிகாகோவிலேயே மிக உயர்ந்த கட்டிடமாய் இருந்தது. அந்தக் கட்டிடத்தை 1939 ஆம் ஆண்டு சில

இருவேறு உலகம்

காரணங்களால் இடித்தார்கள். அப்படி இடிக்கும் போது அஸ்திவாரத்தில் ஒரு பெட்டியில் ரகசியமாய் வைக்கப் பட்டிருந்த ஒரு பழங்காலச் சுவடி இல்லுமினாட்டியின் கைகளில் கிடைத்திருக்கிறது. அதில் உள்ள ஒரு எதிர்கால ஆருடம் உனக்கு உபயோகமாகலாம்.."

"என்ன அது?"

"இந்தியாவில் இருந்து வரும் ஒருவன் இல்லுமினாட்டியின் போக்கை மாற்றி நிர்ணயிப்பான். புதிய சரித்திரம் படைப்பான் என்று இருக்கிறது. இல்லுமினாட்டியின் சக்தி வாய்ந்த சில தலைவர்களுக்கு மட்டும் இந்த ரகசியம் தெரியும். அந்தச் சுவடி. இப் அவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.. அவனைப் பற்றி R. வர்ணனைகளும் அந்த சுவடில இருக்கு.."

விஸ்வம் தன் வாழ்க்கையில் இதுவரை உணர்ந்திராத பாடம் உணர்ந்தான்.

"என்ன வர்ணனைகள்..?"

"தெரியலை. இல்லுமினாட்டிகள் அந்த வர்ணனைக்கேற்ற மாதிரி செயற்கையா ஒருத்தன் தயாராகி வற்றதை விரும்பல, அதனால் அது பரம ரகசியமா இருக்கு.."

என்.கணேசன்

விஸ்வம் அவன் கையைப் பிடித்து நிறுத்தினான்.
"அரைகுறையாக சொல்லி விட்டுப் போகிறாயே. முழுசா சொல்லேன்.."

"எனக்குத் தெரிஞ்சதே அவ்வளவுதான். நீதான் இப்ப சக்திகள் சேர்க்க ஆரம்பிச்சிருக்கியே. கண்டுபிடிச்சுக்கோ.."

"சரி அன்றைக்கு முடிவுல மங்கலா தெரியுதுன்னு சொன்னாயே. இப்ப பார்த்து சொல்லு.."

ஜிப்ஸி அவளைக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

"அது இப்பவும் மங்கலா தானிருக்கு. விதியே இன்னும் தீர்மானிக்கலையா இல்லை எனக்கு காட்ட மாட்டேங்குதான்னு தெரியல.. அந்தச் சுவடில இருக்கு எல்லா ரகசியமும். அதுல நீ உன் விதியையும் படிச்சுக்க முடியும்.. கிளம்பட்டுமா..?"

அவனிடம் விஸ்வம் கேட்டான். "மீண்டும் எப்போது சந்திப்போம்..?"

"இனி நம் சந்திப்பு இருக்காது. அது உனக்குத் தேவையும் படாது. உன் விதியை நீயே எழுதிக் கொள்வாய். ஆனால் கவனமாய் எழுது. ஏன்னா இதில் அழித்தல், திருத்தல் கிடையாது.."

இருவேறு உலகம்

அவன் போய் விட்டான். போய் விட்டான் என்பதை விட சட்டேன்று மறைந்தான் என்பதே பொருத்தமாக இருக்கும். யாரவன்? ஒவ்வொரு முறையும் வந்து அடுத்த கட்ட வழியைச் சொல்லித் தந்து விட்டுப் போகிறானே, விஸ்வம் தன் சக்திகளை எல்லாம் திரட்டி ஜிப்ஸியை உணர முயன்றான். இப்போதைய அளவு இல்லாவிட்டாலும் அப்போது அவன் ஓரளவு வலிமையான சக்தியே பெற்றிருந்தான். ஆனாலும் மங்கலான பனிமுட்டமும் அதனூடே தூரத்தில் ஒரு பிரகாசமான நட்சத்திரமும் தெரிந்தது.. அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று சரியாக விளங்கா விட்டாலும், அவன் விதி அனுப்பிய ஆளே என்று விஸ்வம் உணர்ந்தான், அவன் கனவு இலக்கிற்கான வழி அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது. இனி அந்த வழியில் பயணிப்பதுதான் அவன் செய்ய வேண்டியது..

இல்லுமினாட்டி பற்றிய தகவல்கள் அவன் சேகரிக்க முயன்ற போது கற்பனை எது? நிஜம் எது? என்று பிரித்தறிய முடியாத அளவு எல்லாம் கலந்தே கிடைத்துக் குழப்பின. ஒன்றே ஒன்று தெளிவாகத் தெரிந்தது. இதை நவீன ஊடகங்கள் வழியாக அவன் கண்டிப்பாக எட்ட முடியாது. இல்லுமினாட்டி அறிஞர்களும், சக்தி வாய்ந்த மனிதர்களும் நிறைந்த இயக்கம். அதிலும் அறிவும், சக்தியும் உச்சமானால்

என்.கணேசன்

மட்டும் இல்லுமினாட்டியில் இணைய முடியும் என்பதில் அபிப்பிராய பேதம் யாருக்கும் இருக்கவில்லை. அதனால் அந்த இரண்டும் அதிகமுள்ள மனிதர்களுடன் நெருக்கமானால் இல்லுமினாட்டியின் ஏதாவது ஒரு தொடர்பு இழை அவனுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

முதலில் அறிவு, சக்தி நிறைந்த சூழலில் இணைய வேண்டும் என்று அவன் எண்ணிய போதுதான் அவனுக்கு மாஸ்டரின் ஆன்மீக இயக்கம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டான். ஆன்மீகமும், மானுட நன்மையும் பிரதானமாக இருந்தாலும் மற்ற விதங்களில் கிட்டத்தட்ட இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் போல சக்தி, அதிகாரம் மிக்கவர்களே அதிலும் இருந்தார்கள். ஒரு காலத்தில் அவன் கண்டிப்பாக இல்லுமினாட்டியையே தன் வசத்தில் கொண்டு வருவான். அதற்கு முன்னோடியாக அந்த இந்திய இயக்கத்தில் சேர்ந்து அது போன்றதொரு இயக்கத்தின் சூழலில் இருந்து கற்கத் திட்டமிட்டு அவன் அதில் இணைந்தான்.

விஸ்வம் அதிலிருந்து நிறைய கற்றுக் கொண்டான். முக்கியமாக மாஸ்டரிடம் இருந்து ஒரு இயக்கத்தின் தலைவன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் எப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதையும் கற்றுக் கொண்டான். சில விஷயங்களில்

இருவேறு உலகம்

மாஸ்டர் சிறந்த தலைவனாக இருந்தார். பிரச்னை என்று வரும்போது அதன் வேர் வரை சென்று புரிந்து அதைத் தீர்த்து வைப்பதில் அவர் சிறந்திருந்தார். அவர் சொல்வதை மறுப்பில்லாமல் இயக்கத்தினர் கேட்டுப் பின்பற்ற வைக்கும் ஆளுமையும் அவரிடம் இருந்தது. ஆனால் ஒரு முறை நம்பியவரை அவ்வப்போது சோதித்துப் பார்க்க அவர் தவறினார். யாரும் ஒரு முறை தோன்றுவது போல கடைசி வரை இருந்து விடுவார்கள்.. என்று நம்புவது முட்டாள்தனம் என்பதை அவர் உணரவில்லை. முட்டாள்தனத்தால் இயக்கத்தின் செல்வம் முழுவதும் இழந்து, ஒரு சரித்திர உதாரணமாக மாறி விட்டார்..

அந்த ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களில் சக்தி வாய்ந்த அலைகள் வெளிப்படுத்துவோரிடம் மற்ற சக்தியும் அதிகாரமும் சேர்ந்திருக்கும் மனிதர்கள் பற்றி சிறிது பேச்சுக் கொடுத்தான், அவர், சொல்லும் மனிதர்கள் பற்றி குறித்துக் கொண்டு மாறு வேஷத்தில், சென்று அந்த மனிதர்களிடம் பழகினான். அளவாக அவர்களிடம் சக்தி அலைகளைப் பயன்படுத்தி அளந்தான். அலை வீச்சு அதிகமாக இருந்தால் அதை அவர்கள் உணர்வார்கள். அவனைப் பற்றி அடுத்தவர்களிடம் பேசுவார்கள். அதை

என்.கணேசன்

அவன்   விரும்பவில்லை.   உண்மையான   ஒரு
இல்லுமினாட்டியிடம்   மட்டுமே   அவன்   தன்   சக்திகளின்
உயரத்தைக்   காட்ட   நினைத்தான்.   அதில்தான்   அவனுக்குப்
பயனும்   உண்டு.   கண்டவனிடம்   எல்லாம்   சக்தி   காட்டி   அவன்
அடையப்   போவதென்ன?   அளந்து   அவர்கள்
இல்லுமினாட்டியாக   இல்லாத   பட்சத்திலும்   அவர்களிடம்   மற்ற
சக்தி,   அதிகாரம்   வாய்ந்த   மனிதர்கள்   பற்றிப்   பேசினான்.
அவர்கள்   சொல்லும்   நபரைக்   குறித்துக்   கொண்டான்..
இப்படியே   சங்கிலித்   தொடராய்   போனதில்   ஒரு
இல்லுமினாட்டியின்   தொடர்பு   அவனுக்குக்   கிடைத்தது.

அத்தியாயம் 115

அந்த இல்லுமினாட்டி உறுப்பினரின் பெயர் நவீன்சந்திர ஷா. பூர்விகம் குஜராத் என்றாலும் பிறந்து வளர்ந்தது எல்லாம் இங்கிலாந்தில். உலக வங்கியில் வைஸ் பிரசிடெண்டாக இருக்கிறான். அவனுடைய உறவினர் ஒருவர் மூலம் அவனைப் பற்றி விஸ்வம் கேள்விப்பட்டான். அதிபுத்திசாலி என்றும் உலக நாடுகளில் எல்லாம் அவனுக்குச் செல்வாக்கு நிறைய இருக்கிறதென்றும் கேள்விப்பட்டு அவன் வரலாற்றை விஸ்வம் ஆராய்ந்தான். அவனுடைய வேகமான வளர்ச்சியும், செல்வாக்கும் அவன் ஒரு இல்லுமினாட்டியாக இருக்கலாம் என்று தோன்ற வைத்தது. அஹமதாபாத்தில் தன் பூர்விக சொத்தின் ஒரு பகுதி விற்பனைக்காக கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையில் வந்தவன் சில நாட்கள் இந்தியாவில் இருந்தான். ஹிந்துஸ்தானி இசையிலும் ஒஷோவின் கருத்துக்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவன் என்று அறிந்த விஸ்வம் அவன் புனேயில் ஒஷோ தியான நிலையத்தில் ஒரு வார தியான வகுப்பில் கலந்து கொண்ட போது தானும் கலந்து கொண்டான். அவனை நட்பாக்கிக் கொண்டான் இருவரும் ஒரே அறையில் தங்கினார்கள். அவனிடம் ஒஷோ

என்.கணேசன்

பற்றி ஆழமாகப் பேசினான். ஹிந்துஸ்தானி இசையின் உன்னதத்தைப் பாராட்டினான். மூன்றாவது நாளில் ஆழ்நிலைத் தியானத்துக்குப் போய்க் காட்டினான். நவீன்சந்திர ஷா சந்தேகத்தோடு கேட்டான்.

"இவ்வளவு பாண்டித்தியம் பெற்ற நீ எதற்கு இந்த தியான வகுப்புக்கு வந்தாய்..?"

"ஓஷோ சூழலில் ஒருவாரம் இருக்க ஆசைப்பட்டுதான்.." என்றான் விஸ்வம்.

நவீன்சந்திரா ஷா புன்னகைத்தான்.

"ஆழ்நிலை தியானத்துக்குப் போகிற போது நீ எப்படி உணர்கிறாய்..?" என்று கேட்டான்.

"அந்த நிலையில் பல விஷயங்கள் தெரிகின்றன. அது ஒரு பிரம்மாண்டமான உணர்வு. அந்த உணர்வில் பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அடுத்தவர்கள் மனதில் இருப்பது உட்பட.."

நவீன்சந்திர ஷா உடனடியாக அது சரிதானா என்று பார்க்க எண்ணினான். "சரி நான் ஒன்றை நினைக்கிறேன். நீ கண்டுபிடித்துச் சொல்கிறாயா பார்ப்போம்.." என்றான்.

இருவேறு உலகம்

சில நிமிஷங்களில் ஆழ்நிலை தியானத்திற்குப் போனதாய் காட்டிக் கொண்ட விஸ்வம் சொன்னான். "நீ உன் பூர்விக வீட்டில் இருக்கும் தாத்தாவைப் பற்றி நினைத்தாய்.."

விஸ்வம் சொன்னதையே நினைத்திருந்த நவீன்சந்திர ஷா திகைத்தான். பின் மெல்லக் கேட்டான். "எல்லா ரகசியங்களையும் இப்படியே உன்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியுமா..?"

"பெரும்பாலும் மனிதர்கள் மனதில் உள்ளதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் பிரபஞ்சத்தில் எத்தனையோ ரகசியங்கள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் உணர்வது கஷ்டம்.." விஸ்வம் உண்மையையே சொன்னான். உதாரணத்துக்கு அவனுடைய. விதியிலேயே எல்லாம் பார்க்க முடிந்த ஜிப்ஸிக்கு ஒரு பகுதி மங்கலாகத்தான் தெரிந்திருக்கிறது. விஸ்வத்துக்கே ஏராளமான சக்திகள் இருந்தாலும் வசப்படாத சத்தியங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றனவே.

விஸ்வம் தொடர்ந்து மெல்லச் சொன்னான். "இத்தனை தெரிய எனக்கே என் சம்பந்தப்பட்ட சிலதே புரிவதில்லை என்பதும் உண்மை. உதாரணத்துக்கு எனக்கு ஒரு கனவு

என்.கணேசன்

அடிக்கடி வருகிறது. அதன் உண்மை என்ன, அந்தக் கனவு என்ன சொல்ல வருகிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடிந்ததில்லை.."

"என்ன கனவு?" நவீன்சந்திர ஷா ஆர்வத்துடன் கேட்டான்.

"ஏதோ ஒரு பெரிய பிரம்மாண்டமான கட்டிடம்.. அதன் அஸ்திவாரத்தில் ஒரு பெட்டி இருக்கிறது.. பெட்டியின் மீது ஒரு பிரமிடும் அதன் நடுவில் ஒரு கண்ணும் கொண்ட படம் தெரிகிறது. அந்தக்கட்டிடம் இடிக்கப்பட்டு சிலர் அந்தப் பெட்டியைக் கண்டுபிடித்துத் திறந்து பார்க்கிறார்கள். ஒரு பழங்காலச் சுவடி இருக்கிறது. யாரோ சொல்கிறார்கள். 'இதில் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறது.' அதோடு நான் விழித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு இந்தக் கனவில் எதுவுமே புரியவில்லை. ஆனாலும் என் ஏழாவது வயதில் இருந்து வருஷத்துக்கு ஒரு தடவையாவது இந்தக் கனவு வருகிறது.."

நவீன்சந்திர ஷா முகத்தில் இனம் புரியாத உணர்ச்சி வந்து போனது. அவன் நிறைய யோசிப்பது தெரிந்தது. ஆனால் அவன் அந்தக் கனவு பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மாறாக விஸ்வத்தின் முழு வரலாறையும் கேட்டான். விஸ்வம்

இருவேறு உலகம்

ஜிப்ஸி பற்றி சொல்லாமல் சிறு வயதில் இருந்தே தனக்கு அமானுஷ்ய சக்திகளின் மீது அளவற்ற ஆர்வம் என்று ஆரம்பித்து மற்றதை எல்லாம் ஓரளவு உண்மையாகவே சொன்னான். ஒவ்வொரு சக்தியையும் பெற்றது எப்படி என்று அவன் விவரித்த போது நவீன்சந்திர ஷா பிரமிப்புடன் அவனைப் பார்த்தான்.

விஸ்வம் ஏதோ ஒரு ரகசிய சக்தி இயக்கத்தில் சேர் என்று ஆழ்மனதில் ஒரு குரல் அடிக்கடி சொன்னதாக சொன்னான். அதனால் அவன் ஒரு ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தில் சேர்ந்ததாகவும், அங்கு போதனைகளே மேல் ஓங்கி சக்தி, அதிகாரம் ஒரு பொருட்டே அல்ல என்பது போல் இயக்கத்தினர் இருப்பது ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாகச் சொன்னான். இந்த இயக்கம் பற்றி அல்ல. ஆரம்பித்திருப்பதாகச் சொன்னான். ஆழ்மனதில் கேட்ட குரல் இந்த இயக்கம் பற்றி அல்லவோ என்று இப்போது தான் சந்தேகப் படுவதாகச் சொன்னான். எல்லாமே நவீன்சந்திர ஷாவை நிறைய யோசிக்க வைத்தது. ஆனால் உடனே அவன் இல்லுமினாட்டி பற்றிச் சொல்லி விடவில்லை.

விஸ்வம் சேர்த்த சக்திகளைச் சோதித்துப் பார்க்க விரும்பிய நவீன்சந்திர ஷாவுக்கு அந்த ஒரு வாரத்திலேயே

என்.கணேசன்

விஸ்வம் தன் சக்திகளை வெளிப்படுத்தியும் காட்டினான். தியான வகுப்பில் சொற்பொழிவாற்ற வந்த ஒருவரைப் பேச விடாமல் தடுத்துக் காட்டினான். அந்தப் பேச்சாளர் வாயைத் திறப்பதும் மூடுவதுமாகவுமே இருந்தாரே ஒழிய அவருக்குப் பேச்சு வரவில்லை. ஐந்து நிமிஷம் கழித்து, 'இப்போது பேச விடு..' என்று நவீன்சந்திர ஷா ஒரு தாளில் எழுதிக்காட்டிய பிறகு தன் சக்தியை விஸ்வம் விலக்கிக் கொண்டான். "நண்பர்களே.." என்று பேச ஆரம்பித்த அந்தப் பேச்சாளர் பேச்சு திரும்பவும் வந்த மகிழ்ச்சியில் திக்குமுக்காடிப் போனது இருவருக்கும் வேடிக்கையாக இருந்தது.

கடைசி நாளில் தியான அனுபவம் பற்றிப் பேச எழுந்த ஒரு இளைஞனை விஸ்வம் தியானத்துக்குப் பதிலாக அந்த இளைஞனின் காதல் அனுபவம் பற்றிப் பேச வைத்தான். எல்லோரும் தியானத்துக்கும் இவன் காதலுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று பார்த்துக் கொண்டே இருந்தபோது அவனைத் தியானம் பற்றிப் பேசாமலேயே விஸ்வம் பேச்சை முடிக்கவும் வைத்தான். நவீன்சந்திர ஷாவுக்கு அதைப் பார்க்கையில் பிரமிப்பு கூடியது. ஆனால் அவன் இல்லுமினாட்டி பற்றி கடைசி வரை விஸ்வத்திடம் பேசவில்லை, மாறாக தொடர்பில் இருப்போம் என்று சொல்லி

இருவேறு உலகம்

செல்ஃபோன் நம்பரை மட்டும் தந்து விட்டு நவீன்சந்திர ஷா பிரிந்தான்.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து ஒருநாள் லண்டனுக்கு வர முடியுமா என்று கேட்டு நவீன்சந்திர ஷா ஃபோன் செய்தான். அவன் காரணம் சொல்லாவிட்டாலும் விஸ்வம் உடனே ஒத்துக் கொண்டான். அங்கு போனபோது வேறு இரண்டு பேரை நவீன்சந்திர ஷா தன் நண்பர்களாக அறிமுகப்படுத்தினான். இருவரில் ஒருவர் ஸ்காட்லாண்டு யார்டில் பெரிய பதவியில் இருந்தார். இன்னொருவர் நாசாவில் விஞ்ஞானியாக இருந்தார். இருவரும் விஸ்வத்தின் கனவு, சிந்தனைகள் பற்றி ஆர்வத்துடன் கேட்டார்கள். அவர்களும் மனதில் சில வித்தியாசமான நினைவுகளை நினைத்து விட்டு அதைக் கண்டுபிடிக்கச் சொல்லி கேட்டார்கள். ஸ்காட்லாண்டு யார்டுக்காரர் நினைத்தது சிறு வயது கிரிக்கெட் விளையாட்டை என்று ஆரம்பித்த விஸ்வம் விளையாடியது எங்கே, கூட விளையாடிய நண்பர்கள் பெயர்கள் என்ன என்றெல்லாம் சொன்னான். நாசா விஞ்ஞானி நினைத்தது தாயின் மரணத்தை என்று ஆரம்பித்து அது எப்போது எப்படி நிகழ்ந்தது என்றும் சொன்னான். அவர்கள் பிரமித்துப்

என்.கணேசன்

போனார்கள். அப்போதான் இல்லுமினாட்டி பற்றியும், தாங்கள் அதன் அங்கத்தினர் என்றும் சொன்னார்கள்.

விஸ்வம் அந்த இயக்கம் இருப்பது உண்மைதானா என்று கேட்டு முறையான ஆச்சரியத்தைக் காட்டினான். அவர்கள் உனக்கு அதன் அங்கத்தினராக விருப்பமா என்று கேட்டார்கள். "கண்டிப்பாக அது என் பாக்கியம்.." என்று விஸ்வம் சொன்னான். உடனே அவனை லண்டனில் உள்ள ஒரு ரகசிய இல்லுமினாட்டி ஆலயத்திற்கு அழைத்துப் போனார்கள். அங்கு மேலும் இரண்டு முதியவர்கள் இருந்தார்கள், இருவரின் பெயர்கள் மட்டும் சொல்லி நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். அவர்கள் அவனைப் பற்றிச் சொல்லச் சொன்னார்கள். விஸ்வம் உண்மையும் பொய்யுமாய் கலந்து சொன்னான். தன் சக்திகளின் அளவைப் பாதியாக்கிச் சொன்னான். அவர்கள் அவன் சக்தி வாய்ந்தவன் என்பதை உணர வேண்டுமே ஒழிய அவனுடைய சக்தியின் முழு அளவு அவர்களைப் பயப்படுத்தி விடக்கூடாது என்று நினைத்தான். அப்படியே அவர்கள் கண்டுபிடித்தாலும் அதைத் தன்னடக்கமாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று கணக்குப் போட்டான். இப்போது இந்தியாவின் ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தில் இருப்பதையும்

இருவேறு உலகம்

அதன் அதிகப்படியான ஆன்மிகம் அலுத்து விட்டது என்றும் சொன்னான். அவர்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாத விவரங்களை எல்லாம் மறைத்தான்.

"நீ இந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்தால் இந்த இயக்கத்துக்கு என்ன லாபம்..? என்ன தரப் போகிறாய்..?" என்று ஒரு முதியவர் கேட்டார்.

"என் சக்திகள் எல்லாம் இந்த இயக்கத்துக்கு சமர்ப்பணம். பணமாக இவ்வளவு அனுப்புகிறேன்.." என்று மிகப்பெரிய தொகையைச் சொன்னான்.

ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியை சொல்லி அன்று ம்யூனிக் நகருக்கு வரச் சொன்னார்கள். அன்று இல்லுமினாட்டியின் சக்தி வாய்ந்த செயற்குழு கூடும் என்றும் அங்கு அவர்கள் முன் அவன் பேச வேண்டும் என்றும் அதன் பின் அவனைச் சேர்த்துக் கொள்வது பற்றித் தீர்மானிப்பார்கள் என்றும் இன்னொரு முதியவர் சொன்னார்.

விஸ்வம் நன்றி தெரிவித்து விட்டு வெளியே வந்தான். நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்திடம் உற்சாகமாகச் சொன்னான். "உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உத்தேசம் இல்லை என்றால் இங்கே வரை கூட உன்னை வரவழைத்து இருக்க

மாட்டார்கள். அது சம்பிரதாய நிகழ்வு மட்டுமே உறுப்பினராக மட்டுமல்ல உன்னை செயற்குழு உறுப்பினராகக் கூட அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தகுதி வாய்ந்த சக்தி வாய்ந்த ஆட்களை எப்போதுமே இல்லுமினாட்டி தவற விடுவதில்லை.."

விஸ்வம் அதன் பின்னர்தான் ஆன்மீக இயக்கத்திலிருந்து மிகப்பெரிய தொகையை இல்லுமினாட்டிக்கு அனுப்பி வைத்தான்.. ஒரு இயக்கத்தில் இருந்து கழன்று கொண்டவன் உலக விதியை நிர்ணயிக்கும் சக்தி வாய்ந்த இன்னொரு இயக்கத்தில் இணையப் போகிறான்.

விஸ்வத்தின் விமானம் ம்யூனிக் நகரை வந்தடைந்தது.

அத்தியாயம் 116

காலையில் கிளம்புவதற்கு முன்னும் சி.சி.டி.வி

கேமராவில் மனோகர் சிறிது நேரம் வெளிப்புறத்தை ஆராய்ந்தான். வெளிப்புறம் வழக்கம் போல் அமைதியாகவே இருந்தது. நிம்மதியடைந்தவனாகக் கிளம்பினான். அவன் கீழ்க்கதவைக் கிறீச்சிட்டுத் திறந்து பைக்கை வெளியே கொண்டு வந்த போது ஸ்கூட்டரில் காத்திருந்த அவனது சகா ஸ்கூட்டருடன் உள்ளே போனான்.

மின்னல் வேகத்தில் இரண்டு பைக்குகளில் அங்கு வந்த நான்கு பேர் மனோகர் மீது பாய்ந்தார்கள். அவன் என்ன நடக்கிறது என்று புரிந்து கொள்வதற்கு முன் இரண்டு பேர் அவனைக் குண்டு கட்டாகத் தூக்கிக் கொண்டு குடோனுக்குள் நுழைந்து விட்டார்கள். சாவகாசமாக, ஸ்கூட்டரை நிறுத்தி விட்டு வெளியே என்ன சத்தம் என்று பார்க்க வெளியே வர முற்பட்ட மனோகரின் சகாவை இரண்டு பேர் தாக்கி மயக்கமடையச் செய்தார்கள்.

மேலும் இரண்டு பேர் ஒரு வேனிலும், இருவர் ஒரு காரிலும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களும் உள்ளே

என்.கணேசன்

நுழைந்தவுடன் குடோன் கதவு மறுபடி சாத்தப்பட்டது. எல்லாம் மூன்று நிமிஷங்களில் நடந்து முடிந்து வெளிப்புறம் பழைய அமைதிக்கு மாறியது. மனோகருக்கு அவர்கள் எப்படி கண்டுபிடித்தார்கள் என்ற உண்மை விளங்கவில்லை. அவன் மனதில் பெரும் பயம் குடி கொண்டது. போலீஸ்காரர்களை நினைத்து அல்ல. விஸ்வத்தை நினைத்துதான். அருமையான இடம், கச்சிதமான திட்டம், அளவான ஆட்களை வைத்து யார் கவனத்தையும் அதிகமாய் ஈர்க்காதபடி அவன் போட்ட திட்டம் எப்படி தோற்றுப் போனது..?

செந்தில்நாதன் "எங்கே ஹரிணி..?" என்று கேட்டார். அவன் பதில் பேசவில்லை. அவனை உறுதியாக இருவர் பிடித்துக் கொள்ள முன்றாவது ஆள் அவன் உடைகளைச் சோதித்து ஒரு சின்னத் துப்பாக்கி, இரண்டு சாவிக் கொத்துகள் ஆகியவற்றை எடுத்து செந்தில்நாதனிடம் நீட்ட அவர் எடுத்துக் கொண்டார். ஹரிணியை அழைத்துக் கொண்டே மாடி ஏறினார்.

ஹரிணிக்குக் கீழே கேட்ட அசாதாரணமான சில சத்தங்கள் தன்னைக் காப்பாற்றும் முயற்சியாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தாலும் செந்தில்நாதன்

இருவேறு உலகம்

அழைத்த குரல் கேட்ட பின்தான் முழுதாக நம்ப முடிந்தது. "நான் இங்கே இருக்கேன்.." என்று கத்தியபடியே தானிருந்த அறையின் கதவைத் தட்டினாள்.

விஸ்வத்திடம் இருந்து எடுத்த சாவித் கொத்தில் ஒரு சாவி அந்த அறைக்கதவுக்குப் பொருந்தியது. உள்ளே இருந்து வெளி வந்த ஹரிணி பெரிதாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதைக் கவனித்த செந்தில்நாதன் அவளது தைரியத்தை மனதிற்குள் மெச்சினார்.

ஹரிணி ஈரக் கண்களுடன் உணர்ச்சி வயப்பட்டு, "ரொம்ப நன்றி சார்.." என்றாள். புன்னகையுடன் தலையசைத்த செந்தில்நாதன் முதலில் அவளை இருவருடன் காரில் பத்திரமாக அனுப்பி வைத்தார்.

மனோகர் அவரிடம் அமைதியாக சொன்னான். "எனக்கு முதலமைச்சர் கிட்ட பேசணும்.."

செந்தில்நாதன் எதிர்பார்த்தது தான், "சரி.." என்று ஒற்றை வார்த்தையில் பதில் சொல்லித் தலையசைக்க மூன்று பேர் சேர்ந்து மனோகர், மயங்கிக் கிடந்த அவன் சகா இருவர் வாயிலும் துணியை அடைத்து கைகால்களைக் கட்டி இரண்டு

சாக்கு மூட்டைகளில் அடைத்து அவர்களைக் கொண்டு போய் வேனில் போட்டார்கள்.

வெளியே அவர்கள் சாதாரணமாகப் பரபரப்பில்லாமல் நடந்து கொண்டார்கள். சரக்கை ஏற்றும் இயல்பான வேலை நடப்பது போல தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தோன்றியது. அவர்களைக் கொண்டு போன பிறகு குடோனில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் சி.சி.டிவி கேமராவில் ஆன பதிவுகளைப் பார்த்து கவனமாக அப்புறப்படுத்தி எடுத்து வைத்துக் கொண்டார்கள். பின் செந்தில்நாதனும் மற்றவர்களும் குடோன் கதவைப் பூட்டி விட்டுக் கிளம்பி விட்டார்கள். முப்பத்தைந்து நிமிஷங்களுக்குள் அவர்களுடைய வேலை முடிந்து விட்டது.

ஹரிணியின் வீடு விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. க்ரிஷ், உதய், பத்மாவதி மூவரும் அங்கு இருந்தார்கள். கிரிஜா மகளைப் பார்த்தவுடன் கட்டிப்பிடித்து பேரமுகை அழுது மீண்டு இப்போது பெரும் சந்தோஷத்தில் இருந்தாள். யார் கடத்தினார்கள், எதற்குக் கடத்தினார்கள் என்பதெல்லாம்

இருவேறு உலகம்

தெரியாது என்றும் செந்தில்நாதன் வந்து மீட்டார் என்றும் சுருக்கமாய் பொதுவாய் சொன்ன ஹரிணி தனியாக க்ரிஷிடம் ஆரம்பத்திலிருந்து நடந்ததை விவரமாகவே சொன்னாள். கிரிஜா விருந்தாளிகளுடன் சந்தோஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள கேசரி செய்ய சமையலறைக்குப் போக பத்மாவதி உதய்யிடம் சொன்னாள். "ஏண்டா, நான் மஞ்சள் துணியை மூணா கிழிச்சதைக் கிண்டல் செஞ்சியே. இப்ப என்னடா சொல்றே. கடவுள் அருள் வேலை செஞ்சுதா இல்லயா..?"

உதய் தாயிடம் மெல்லச் சொன்னான். "நான் செந்தில்நாதன் தான் வேலை செஞ்சாருன்னுல்ல நினைச்சேன்.."

"கடவுள் மனுஷன் மூலமா தான் எதையும் செய்வாருன்னு அன்னைக்கே சொன்னேனேடா. அவர் மேல நம்பிக்கை முக்கியம்.."

உதய் குரலை மேலும் தாழ்த்தி தாயிடம் ரகசியமாய் கேட்டான். "ஆனா கடைசில நீ கடவுளுக்கு பதில் கோடியைத் தானே நம்பினே. உண்மையச் சொல்லு.."

பத்மாவதி மகனை முறைத்தாள். "சம்பந்தி வீடுன்னு பாக்க மாட்டேன் தடியா. ஓங்கி அறைஞ்சுடுடுவேன். கடவுள் சித்தம் காசு கொடுத்துதான் ஆகணும்னு இருந்தா அதுக்கும்

என்.கணேசன்

தயங்காதேன்னுதானடா சொன்னேன். அந்தக் காசு நீ என்ன கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிச்சதா..?"

"கிழவி, நானும் சம்பந்தி வீடுன்னு பார்க்க மாட்டேன். எங்க அரசியல் பத்திப் பேசுனா உன் கழுத்தை நெரிச்சடுவேன்.." உதய்யும் மிரட்டினான்.

கிரிஜா வந்து கேட்டாள். "என்ன அம்மாவும் பிள்ளையும் ரகசியம் பேசிக்கிறீங்க..?"

பத்மாவதி வாயெல்லாம் புன்னகைக்கு மாறினாள். "கடவுள் தயவுல எல்லாம் நல்லாச்சல்லன்னு பேசிகிட்டிருந்தோம். அவ்வளவுதான்.."

கிரிஜா ஆத்மார்த்தமாய் சொன்னாள். "நீங்க அன்னிக்கு மஞ்சள் துணில காசு முடிஞ்ச வைக்கச் சொன்னப்ப இப்படி நல்லது நடக்கும்னு உங்க அளவுக்கு நான் நம்பலை. ஆனாலும் உங்க அளவு திடமான நம்பிக்கை யாருக்கும் வராது.."

உதய் சொன்னான். "அதெல்லாம் 'கோடி'ல ஒருத்தருக்கு தான் வரும் ஆண்ட்டி." மகன் கோடிக்குக் கொடுத்த

இருவேறு உலகம்

பிரத்தியேக அழுத்தம் பார்த்து ரகசியமாய் மகனைக்
கிள்ளினாள் பத்மாவதி.

க்ரிஷ் தனியாக வெளியே போய் மாஸ்டருக்குப் ஃபோன்
செய்து நடந்ததை எல்லாம் சொன்னான். ஹரிணி
மீட்கப்பட்டதில் மகிழ்ந்த மாஸ்டர் விஸ்வம் ஆறாவதாக
அனுப்பிய பணம் இல்லுமினாட்டிக்கு என்பதில் அதிர்ந்தார்.
கடத்தியவனை செந்தில்நாதன் தனியாக ஓரிடத்தில் அடைத்து
வைத்திருக்கிறார், அவனிடம் விஸ்வம் குறித்த ஏதாவது
தெரிந்து கொள்ள முடியுமா என்று முயற்சி செய்கிறார் என்று
க்ரிஷ் சொன்ன போது சொன்னார்.

"க்ரிஷ், அவன் மூலமா அவர் விஸ்வத்தைக்
கண்டுபிடிக்கிறது இருக்கட்டும். அவன் மூலமா விஸ்வம்
அவரைக் கண்டுபிடிச்சடாம் பார்த்துக்கச் சொல்.."

அதுவரை அந்தக் கோணத்தில் யோசிக்காத க்ரிஷ்
திகைத்தான். சக்தி அலைகள் பற்றி விஸ்வத்திற்கு இணையாக
ஓரளவாவது அறிந்தவர் மாஸ்டர் மட்டுமே. க்ரிஷ்
கவலையுடன் கேட்டான்.

"அதுக்கு என்ன செய்யலாம் மாஸ்டர்..?"

என்.கணேசன்

"இருட்டறைய அவனோட கண்களைக் கட்டி வைக்கச் சொல். அவன் கிட்ட எந்த விசாரணையும் வேண்டாம். பேச்சும் வேண்டாம். சாப்பிட மட்டும் ஏதாவது ஏதாவது வேற ஆள் மூலமா அவனுக்குத் தரச் சொல். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் செந்தில்நாதன் அவன் பக்கத்துலக் கூட போக வேண்டாம். உடனடியா சொல்.."

க்ரிஷ் மாஸ்டர் சொன்னதை செந்தில்நாதனுக்குப் ஃபோன் செய்து சொன்னான். செந்தில்நாதன் மாஸ்டர் அதைச் சொல்லாமல் வேறு யார் அதைச் சொல்லி இருந்தாலும் மறுத்திருப்பார். ஆனால் அவர் மாஸ்டரை அறிவார். வட இந்தியாவில் விசாரித்ததில் எதிரியைப் பற்றியும் நன்றாகவே அறிவார். அவர் ஆபத்தை விலைக்கு வாங்க விரும்பவில்லை. மாஸ்டர் சொன்னபடியே மனோகரைக் கவனித்துக் கொள்ள சில ஆட்களை நியமித்து விட்டு, அமைதியாக முதலிலேயே உதய் அவருக்காக ஏற்பாடு செய்திருந்த இடத்திற்குப் போய் அடைக்கலமானார்.

இருவேறு உலகம்

மாணிக்கத்திற்கு ஹரிணி காப்பாற்றப்பட்ட செய்தி சற்று தாமதமாகத்தான் வந்து சேர்ந்தது. மணீஷிடம் அவர் சொன்னவுடன் அவன் முகத்தில் பல காலம் கழித்து சின்ன சந்தோஷம் தெரிந்தது. அவன் பெரிய மனபாரம் நீங்கியவனாய் அவளைப் பார்க்க விரைந்தான்.

சங்கரமணி மாணிக்கத்திடம் சொன்னார். "எதிரி எவ்வளவு பலசாலி. அப்படி இருக்கைல அவன் கிட்ட மாட்டின பொண்ணை செந்தில்நாதன் எப்படிடா மீட்டான்..?"

அதைத் தெரிந்து கொள்ள மாணிக்கம் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் தொடர்பு கொண்ட போது அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

"உதய் கிட்ட தான் கேட்கணும். அவன்தான் செந்தில்நாதன் கூட இதுல நெருக்கமா இருந்தவன்.." என்ற மாணிக்கம் உதய்க்குப் ஃபோன் செய்தார்.

"உதய். ரொம்ப சந்தோஷமா இருந்துச்சு. பெரிய நிம்மதி. மணீஷ் முகத்துல ரொம்ப நாள் கழிச்ச இன்னிக்குதான் சிரிப்பையே பார்த்தேன். சரி எப்படி செந்தில்நாதன்

என்.கணேசன்

கண்டுபிடிச்சார். கடத்துனது யாரு? ஏன் கடத்தினானாம். அவனைக் கைது செய்தாச்சா..?"

"கடத்தினவன் தன்னை எக்ஸ்ஸ்தான் ஹரிணி கிட்ட அறிமுகப்படுத்தியிருக்கான். கடத்தினது எதுக்காகன்னு சொல்லலையாம். செந்தில்நாதன் அவளை பாதுகாப்பா அனுப்பிச்சுருக்கார். கடத்தினவனைக் கைது செய்துட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன் போறதா சொல்லி இருக்கார். ஆனா அப்பறமா அவர்கிட்ட இருந்து எந்த தகவலும் இல்லை. ஃபோன் போட்டா.. ஸ்விட்ச் ஆஃப் ஆயிருக்கு. என்ன ஏதுன்னு ஒண்ணும் தெரியல.."

மாணிக்கம் ஆபத்தை உணர்ந்தார்.

அத்தியாயம் 117

விஸ்வத்தை வரவேற்க ம்யூனிக் நகர விமான

நிலையத்தில் நவீன்சந்திர ஷா காத்திருந்தான். அவனுக்குத் தன் நண்பன் இல்லுமினாட்டியில் இணையப் போவது பெருமையாக இருந்தது. விஸ்வத்தை ஹோட்டலுக்கு அழைத்துப் போனவன் அவனிடம் அன்று மாலை நடக்கவிருக்கும் பொதுக்குழக் கூட்டத்தில் சுமார் இருபது நிமிஷங்களுக்குள் சுய அறிமுகத்தை முடித்துக் கொள்ளச் சொன்னான்.

"இல்லுமினாட்டியில் பெரிய பிரசங்கங்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கறப்ப மட்டும்தான் நடக்கும். போட்டி இடறவங்க ஏன் அவங்களைத் தலைவனா தேர்ந்தெடுக்கணும்னு பேசுவாங்க. அவங்களுக்கு எதிரா பேசறவங்களுக்கும் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஏன் அவங்கள தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாதுன்னு எதிராளிகள் பேசுவாங்க. கடைசில ஓட்டெடுப்பு நடக்கும். மத்த சமயங்கள்ல எல்லாம் இல்லுமினாட்டில் அதிகப் பேச்சை யாரும் ரசிக்கறது இல்லை. இங்கே செயல்தான் முக்கியம். செயல் மூலமா நிரூபிக்கறதுதான்

என்.கணேசன்

வெற்றி. எப்பவுமே என்ன செய்யப் போகிறேன்னு சொல்றதை விட என்ன செய்தேன்னு சொல்றதுக்கு தான் வரவேற்பு அதிகம். அதே மாதிரி இங்கே செண்டிமெண்ட்ஸுக்கும், பலவீனத்துக்கும் மதிப்பில்லை. அதனால் நீ உன் சுய அறிமுகத்துல உன் சக்திகளைப் பத்தியும் சாதனைகள் பத்தியும் சொல்லி இல்லுமினாட்டில் ஏன் இணைய ஆசைப்படறேன்னும் சொல்லி முடிச்சுடு. நீ உறுப்பினராகறது நிச்சயம். இது சம்பிரதாயம் மட்டும் தான். முதல்லயே உன்னைச் சேர்த்துக்கறதா அவங்க தீர்மானிச்சுட்டாங்க. நீ அனுப்பின பெரிய தொகையும் உன் சக்திகளும் முக்கியமானவங்களை ரொம்பவே கவர்ந்துடுச்சு.."

விஸ்வம் கேட்டான். "இல்லுமினாட்டில் தலைவரைக் தேர்ந்தெடுக்கறது எத்தனை வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை..?"

"ஒரு தலைவன் தானாக ராஜினாமா செய்தாலோ.. அல்லது இருக்கற தலைவர் மேல உறுப்பினர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போனாலோ தான் தேர்தல் நடக்கும். இன்னும் பதினாறு நாள்ல தேர்தல் நடக்க இருக்கு. இப்போதைய தலைவர் எர்னெஸ்டோ வயசாயிட்டதால ராஜினாமா செய்யப் போறார்.."

இருவேறு உலகம்

"இல்லுமினாட்டில் தலைவரா நிக்க என்ன தகுதி இருக்கணும்?"

"உறுப்பினரா இருந்தா போதும். இன்னைக்கு நீ உறுப்பினராயிட்டா பதினாறு நாள் கழிச்சு நடக்கற தேர்தல்ல நீ கூட தலைவர் பதவிக்கு போட்டி போடலாம்.."

விஸ்வத்திற்கு அந்தத் தகவல் பெரும் திருப்தியை அளித்தது.

மணீஷ் ஹரிணி வீட்டுக்குப் போன போது க்ரிஷ் குடும்பமே அங்கிருந்தது அவன் இதயத்தை அமிலத்தில் அழுத்தியது. 'இப்பவே கல்யாணம் ஆகி, ஒரே குடும்பம் ஆன மாதிரி அல்ல ஒண்ணுக்குள்ள ஒன்னாயிட்டாங்க..' ஹரிணி முகம் மலர் நண்பனை வரவேற்றாள். கிரிஜாவுக்கு ஹரிணி கடத்தப்பட்டபின் அவன் வராததில் வருத்தம் இருந்ததால் சரியாக முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை. பத்மாவதியும் அன்பாக வரவேற்றாள். க்ரிஷும் உதய்யும் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். உதய் புன்னகைத்தான். க்ரிஷ் "வாடா.." என்றான். பின் இருவரும் போய் விட்டார்கள்.

என்.கணேசன்

ஹரிணியிடம் கடத்தல் அனுபவம் பற்றி மணீஷ்
கவலையோடு கேட்டான்.

"உன்னை எதுவும் கொடுமைப்படுத்திடலையே..?"

"இல்லை. இனியும் அங்கேயே இருந்திருந்தா கொடுமைப்
படுத்தியிருப்பாங்களோ என்னவோ. ஆனா பயமுறுத்தி
வெச்சிருந்தான். கற்பழிச்சிருப்போம்கிற மாதிரி கூடச்
சொன்னான்.."

மணீஷ் முகத்தில் வேதனை தெரிந்தது. அவள்
தொடர்ந்து சொன்னாள். "நான் சொன்னேன் கற்புங்கறது
உடம்பு சம்பந்தப்பட்டதில்லை. மனசு சம்பந்தப்பட்டது. என்
மனசு க்ரிஷ் தவிர வேற எவனுமே தொட முடியாதுடான்னு."

மணீஷ் வேதனை அதிகமாகியது. இதைக்
கேட்டிருந்திருப்பர். வேண்டாம் என்று தோன்றியது..

ம்யுனிக் நகரின் மிகப் பழமையானதும், அழகானதுமான
ஒரு கட்டிடத்தில் இல்லுமினாட்டியின் செயற்குழுக்கூட்டம்
நடைபெற்றது. மேடைச் சுவரில் ஒரு பெரிய பிரமிடும் அதன்

இருவேறு உலகம்

நடுவே ஒரு கண்ணும் செதுக்குப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கண் அனைத்தையும் பார்க்க கொண்டிருக்கிற ஒரு அமானுஷ்ய உணர்வை அங்கு ஏற்படுத்தி கொண்டிருந்தது. மேடையில் பதினோரு முக்கியஸ்தர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களில் மூவர் பெண்கள். நடுநாயகமாக இல்லுமினாட்டியின் தலைவர் எர்னெஸ்டோ அமர்ந்திருந்தார். முதியவரான அவர் முகத்தில் சிரிப்பில்லாதவராகவும் இருந்தார். அமர்ந்திருந்த தோரணை ராஜ தோரணையாக இருந்தது. அவருடைய அதிகாரம் கிட்டத்தட்ட உலக ஜனாதிபதி ஒருவர் இருந்திருந்தால் அவருடைய அதிகாரத்துக்கு மறைமுகமாய் இணையானது என்று நவீன்சந்திர ஷா சொல்லி இருந்தான். விஸ்வம் அந்த இருக்கையில் இருக்க ஆசைப்பட்டான். பதினாறு நாட்களில் தேர்தல் நடக்கும் என்று தெரிந்த க்ஷணம் முதல் அவன் எண்ணமெல்லாம் அந்தப் பதவியாக இருந்தது. எல்லாமே அவனுக்குச் சாதகமாக நடப்பது போல் தோன்றியது. விதி அவனுக்கு முடிசூட வழி அமைத்துக் கொடுப்பது போல் இருந்தது. நவீன்சந்திர ஷாவை மூன்று மாதங்கள் கழித்து அவன் சந்தித்திருந்தால் அவன் உறுப்பினராகி இருக்கலாமே ஒழிய தலைவராகும் உடனடி வாய்ப்பு இல்லாமல் போயிருக்கும். இப்போது அந்த அனுகூலமும் இருக்கிறது.

என்.கணேசன்

எல்லாமே கனவில் நடப்பது போல் இருக்கிறது. கனவுகள் நிஜமாகி வருகிறது.

மேடையில் இருப்பவர்கள் தவிர மற்ற செயற்குழு உறுப்பினர்கள் 28 பேர் இருந்தார்கள். விஸ்வத்தை அறிமுகப்படுத்தி நவீனசந்திர ஷா பேசினான். விதி எப்படி இருவரையும் ஒஷோ தியான மையத்தில் ஒருங்கிணைத்தது என்றும் அவன் மனதில் உள்ளதை உடனடியாகச் சொன்ன விஸ்வம் இன்னொரு சமயம் பேச எழுந்த பேச்சாளரை பேச்சிழக்க வைத்ததையும், தியானம் பற்றிப் பேச எழுந்த ஒரு இளைஞனைக் காதலைப் பற்றியே முழுவதும் பேசி அமர வைத்ததையும் சொன்ன போது எல்லோருமே பிரமித்துப் போய்க் கேட்டார்கள். லண்டனில் இந்த இயக்கத்தின் வேறு இரண்டு உறுப்பினர் எண்ணியதையும், விஸ்வம் சரியாகச் சொன்னதையும் அவன் தெரிவித்து விட்டு, இயக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட சக்தியாளனை இந்த இயக்கத்தில் அறிமுகப்படுத்துவதற்குப் பெருமைப்படுவதாகச் சொல்லி விஸ்வத்தை அழைத்தான்.

விஸ்வம் அவர்கள் முன் பேர் எழுந்தான். மிக அமைதியாக உறுதியாகவும் பேசினான். "அனைவருக்கும் என் வணக்கம், மனிதன் எங்கேயும், எந்த சூழ்நிலையிலும்

இருவேறு உலகம்

பிறக்கலாம், ஆனால் அவர் சிந்திக்கத் தெரிந்த பிறகு அங்கேயே அப்படியே தங்கி விடுவது அவமானகரமான விஷயம் என்று நினைப்பவன் நான். இந்தியாவில் சராசரிக்கும் குறைவான சூழலில் பிறந்தவன் நான். சொல்லப் போனால் அந்தச் சூழல் சேறும் சகதியும்தான். ஆனால் என் பார்வையை நான் அங்கே நிறுத்தாமல் ஆகாயத்தில் மின்னிய நட்சத்திரத்தில் வைத்தே வாழ்ந்தேன். என் சக்திகளைப் பற்றி என் நண்பன் சொன்னான். அவை நான் சேகரித்த சக்திகளில் சொற்பமே. எல்லாவற்றையும் காட்சிப் பொருளாக்குவதில் எனக்கு ஆர்வமும் இல்லை, அவசியமும் இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒவ்வொன்றையும் விலை கொடுத்தே பெற்றிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு இலக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் போதும் நான் ஒரு நாளுக்கு மூன்று மணிகளுக்கு மேல் தூங்கியதில்லை. விளையாடியதில்லை. வேடிக்கை பார்த்ததில்லை. வீண் பொழுது போக்கியதில்லை. அந்த இலக்கை அடையும் வரை வேறொரு எதிர்மாறான சிந்தனையை எனக்குள் புக நான் அனுமதித்ததில்லை. என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை நான் நூறு சதவீதம் செய்திருக்கிறேன். இதில் எந்தக் கட்டத்திலும் ஒரு சதவீதம் கூடக் குறைய நான் அனுமதித்ததில்லை.."

என்.கணேசன்

"இல்லுமினாட்டி என்ற இந்த மாபெரும் இயக்கமும் ஒரு உறுதியான உயர்ந்த இலக்கையே எடுத்துக் கொண்டு ஆரம்பித்த இயக்கம் என்பதை அறிவேன். பலவீனங்களை அனுமதிக்காத, பலங்களைக் கூட்டிக் கொண்டே செல்கிற இயக்கம் என்பதை அறிவேன். என் இயல்பும் இந்த இயக்கத்தின் இயல்பும் முழுமையாகவே ஒத்துப் போவதால் இதில் இணைய ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு வலிமையும், பெருமையும் சேர்ப்பேன் என்பதை உறுதி கூறுகிறேன். நன்றி.."

இரண்டு நிமிஷங்கள் முழு அமைதி அங்கே நிலவியது. அத்தனை பேரையும் அவனுடைய கச்சிதமான பேச்சு வசீகரித்ததாகவே தோன்றியது. ஆனால் ஒருவரும் பேசவில்லை. கடைசியில் தலைவரான எர்னெஸ்டோவின் வலது புறம் அமர்ந்திருந்த வழக்கைத் தலையர் சொன்னார்.

"உங்களை உறுப்பினராக ஏற்றுக் கொள்வதில் இல்லுமினாட்டி பெருமை கொள்கிறது நண்பரே.."

சில சம்பிரதாய ரகசிய உறுதிமொழி எடுத்தல், கையொப்பம் இடுதல், கைகுலுக்கி வாழ்த்து சொல்லல் போன்ற நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தன. கடைசியில் வெளியே வந்த போது ஒரு மாபெரும் கனவுக்குச் சரியான பாதையைத்

இருவேறு உலகம்

தேர்ந்தெடுத்து முதல் அடி எடுத்து வைத்த உணர்வை விஸ்வம் உணர்ந்தான். ஆகாயத்தில் பறப்பது போல் இருந்தது.

அந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் இருந்து ஒரு ஃபோன் கால் வந்தது. ஹரிணி கடத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த குடோனின் கம்பெனி முதலாளி, "ஹரிணியை அவர்கள் காப்பாற்றி விட்டனர். மனோகரையும் அவளைக் காவல் காத்த இன்னொரு சகாவையும் காணோம். தொடர்பு கொள்ளவும் முடியவில்லை.." என்ற தகவலை பயத்தோடும் வருத்தத்தோடும் சொன்னான்.

விஸ்வம் தரைக்கு வந்தான்.

அத்தியாயம் 118

விஸ்வம் தன் மிக முக்கிய வேலையாட்களைத் தன் சக்திகளின் கட்டுப்பாட்டிலேயே வைத்திருந்தான். எப்போது வேண்டுமானாலும் அவன் அவர்களைப் படிக்க முடியும். அவர்கள் உணர்வதை அவன் அறிந்து கொள்ள முடியும். அவர்கள் பார்ப்பதை அவனால் பார்க்க முடியும். இந்த சக்தி வளையத்திற்குள்ள்தான் அவன் புதுடெல்லி உயரதிகாரியையும் கொண்டு வந்திருந்தான். இது அவன் மாஸ்டரை ஏமாற்றியது போல எந்த ஒரு வேலையாளும் அவனை ஏமாற்றி விட முடியாத நிலையில் நிறுத்தி இருந்தது. யாருக்குள் எல்லாம் அவன் புகுந்து ஒரு தொடர்பு அலைவரிசையை ஏற்படுத்தி இருந்தானோ அவர்களை எல்லாம் எப்போது வேண்டுமானாலும் அவன் உடனடித் தொடர்பு ஏற்படுத்தி அனைத்தையும் அறிந்து கொள்ள உதவியது. ஆனால் இதில் எல்லாம் அவன் சக்தியும் விரயம் ஆகும் என்பதால் அவசியப்பட்ட அவசரக்காலங்களில் மட்டும் அதைப் பயன்படுத்தினான். மற்ற மற்ற சமயங்களில் செல்போனிலேயே தொடர்பு கொண்டான். ஹரிணி தப்பித்து மனோகர் காணாமல் போன இந்த அவசரத் தருணத்தில் உடனடியாக மனோகரை

இருவேறு உலகம்

அலைவரிசைகளில் தொடர்பு கொண்டான். இருட்டையும் பயத்தையுமே அவன் உணர் முடிந்தது. மனோகரை இருட்டறையில் கண்களையும் கட்டி சிறைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தவுடன் கொதித்துப் போனான்.

அவன் நேரடியாக வெளியாட்களிடம் தொடர்பு கொள்வது குறைவு. மிரட்டல், வசூல் முதலானவை அவனுடைய ஆட்கள் மூலமாகவே நடத்தப்படும். ஆனால் இந்த அவசர நிலைமையில் வேறு வழியில்லாமல் மாணிக்கத்தைத் தொடர்பு கொண்டான்.

தன் அந்தரங்க செல்ஃபோன் அலறிய போது மாணிக்கம் திகிலுடன் எந்த எண் என்று பார்த்தார். அறியாத எண் என்றாலும் பயம் அடிவயிற்றில் இருந்து பிறந்தது. எதிரியாகவே இருக்க வேண்டும். சில மணிகளுக்கு முன்பே வந்திருக்க வேண்டியது இப்போது வருகிறது. பயத்துடனேயே போனில் பேசினார்.

"ஹலோ.."

"ஹரிணியை உன் போலீஸ் காப்பாற்றி விட்டது. என் ஆள் எங்கே..?"

என்.கணேசன்

எதிரி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. முதலமைச்சரிடம் பேசுகிறோம் என்ற மரியாதை தரவில்லை. எதிரியின் குரல் அதிரவில்லை. கத்தவில்லை, ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாட்டாடான குரலில் விஷம் இருந்தது.

மாணிக்கம் எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. அவளைக் கடத்தியது நீங்கள்தானா, உங்கள் ஆள்தானா, தெரிந்திருந்தால் நான் போலீஸை அனுப்பி இருக்க மாட்டேனே என்று சொல்லத்தான் முதலில் நினைத்தார். மனோகர் அவரிடம் தெரிவித்து விட்டுக் கடத்தவில்லை. கடத்திய பின்னும் கடத்தியது நான் என்று தெரிவிக்கவுமில்லை. அதனால் எதிரி அவரிடம் கோபப்படுவதும் நியாயமில்லை. முதலாவதாக இதுவரை பேசியிருக்காத அந்தக் குரல் குறைந்தபட்சம் தன்னை அறிமுகமாவது செய்து விட்டு, பின் தான் பேசியிருக்க வேண்டும். அதுவுமில்லை என்பதால் நீங்கள் யார் என்று கூடக் கேட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் மாணிக்கம் நினைத்தார். ஆனால் எதிரியிடம் வார்த்தை ஜாலங்கள் பயன்படுத்துவது ஆபத்து என்று உள் மனம் அவரை எச்சரித்தது, எச்சிலை விழுங்கியபடியே சொன்னார்.

இருவேறு உலகம்

"தெரியல. செந்தில்நாதன்தான் அவளைக்
காப்பாத்தியிருக்கார்.. எங்கேன்னு தெரியலை. தகவலும்
இல்லை.."

"இன்னமும் போலீஸ் துறை உன்கிட்டதானே இருக்கு
மாணிக்கம்.."

மாணிக்கம் நாக்கு வறண்டது. "ஆமா. உதய்
கேட்டுகிட்டதால்தான் செந்தில்நாதனை அந்த வழக்குக்கு
அனுப்பிச்சேன். உண்மையை சொல்லணும்னா நீங்க
சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்துல எல்லாமே பக்காவா இருக்கும்,
செந்தில்நாதன் கண்டுபிடிக்க முடியாதுன்ன. நம்பினேன்.
இப்படியாகும்னு நான் கனவுல கூட நினைக்கல சார்.."

அவர் சொல்வது நூறு சதவீத உண்மை என்று
விஸ்வத்துக்குப் புரிந்தது.

"செந்தில்நாதன் எங்கேன்னு உதய் கிட்ட கேள்.."

"அவன் கிட்ட கேட்டுட்டேன். தெரியலங்கறான்.."

இந்த எதிர்பாராத பின்னடைவு விஸ்வத்துக்கு சகிக்க
முடியாததாய் இருந்தது. சற்று முன்தானே எல்லாம் கச்சிதமாய்
நடந்து கொண்டிருப்பதாக அவன் நினைத்தான்.

என்.கணேசன்

இல்லுமினாட்டி உறுப்பினரும் ஆகிவிட்ட இந்த நிலைமையில் க்ரிஷ் கை ஓங்கியது அபசகுனமாய் பட்டது.

"சரி இனி என்ன பன்றதாய் இருக்கே மாணிக்கம். எனக்கு என் ஆள் உடனடியா வரணும்.."

மாணிக்கம் இது என்ன வம்பாகப் போகி விட்டது என்று நினைத்தவராக மெல்லச் சொன்னார்.

"நான் வழக்கமான வழிகள்ல தான் ஏதாவது செய்ய முடியும். நீங்க அந்த லாரி முயற்சியோட நிறுத்தாம அவனை ஏதாவது செய்திருந்தா இத்தனை பிரச்னைகள் இருந்திருக்காது.."

க்ரிஷ் இறந்திருந்தால் ஹரிணியை மணீஷுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்திருந்திருக்கலாம். ஹரிணியைக் கடத்த வேண்டிய அவசியமே இருந்திருக்காது. இப்படி இவன் ஆளும் செந்தில்நாதனுமா சேர்ந்து காணாமல் போகும் நிலைமையும் வந்திருக்காது.. இப்படி இந்த ஆள் என்னை மிரட்டும் நிலைமையும் வந்திருக்காது. என்று மாணிக்கம் நினைத்தார்.

இருவேறு உலகம்

விஸ்வம் தன் குறைகளை அடுத்தவர் சுட்டிக் காட்டுவதை சகித்ததில்லை. காரணம் குறைகளே அவனுக்குக் கிடையாது. ஒன்றைச் செய்யாமல் இருக்கிறான் என்றால் அதற்குத் தகுந்த காரணம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். க்ரிஷின் பாதுகாப்பு அரணில் என்னென்ன இருக்கிறது என்று யார் அறிவார்? லாரியில் இருந்து க்ரிஷை காப்பாற்றிய ஏலியன் மறுபடி நிராயுதபாணியாகவே விட்டுச் சென்றிருப்பான் என்பதை அவனால் நம்ப முடியவில்லை. ஏதாவது ஏற்பாடு கண்டிப்பாக செய்து விட்டுதான் போயிருக்க வேண்டும். அந்த ஏற்பாடு க்ரிஷைக் கொல்ல முயல்பவர்களைத் திருப்பித் தாக்கும் ப்ரோகிராமாகக் கூட இருக்கலாம். உச்ச சக்திகளில் அனுப்பிய ஆளுக்கே திருப்பி விடும் கதியும் உண்டு. அது தெரியாமல் மறுபடி ஒரு முயற்சி செய்து சிக்கிக் கொள்ள விஸ்வம் விரும்பவில்லை. அதை எல்லாம் மாணிக்கத்திடம் சொல்லும் அவசியமும் அவனுக்கில்லை.

"க்ரிஷை எப்படி சமாளிப்பது என்று நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நீ ஹரிணியை மறுபடி அடைத்து வை. என் ஆள் வெளிவராமல் நீ அவளை வெளியே விடக்கூடாது.."

மாணிக்கம் திகைத்தார். "நான் அவளைக் கடத்துவதா..?"

என்.கணேசன்

"ஆட்சியாளன் அடைத்தால் அது கடத்துவதாகாது மாணிக்கம். நீ அவளை ஏதாவது வழக்கில் கைது செய்.."

மாணிக்கம் அதிர்ந்தார். "சார்.. என் மகனே என்னைக் காரித்துப்புவான். அவன் உண்மையாவே அந்தப் பெண்ணைக் காதலிக்கிறான்.."

"பிரச்னை உன் பையனாய் இருந்தா அவனை நான் அப்புறப்படுத்திட்டுமா..?"

மாணிக்கத்தின் ரத்தம் சில்லிட்டது. அவர் உடம்பெல்லாம் வியர்த்தது. அவர் நடுங்கி விட்டார். பேச வாய் வரவில்லை. சங்கரமணி மருமகனை எப்போதுமே இப்படி ஆடிப் போய் பார்த்ததில்லை. எல்லா சமயங்களிலும் அவர் மருமகன் நிதானம் இழக்காதவன். அவனே இப்படி நடுங்குகிறான் என்றால் எதிரி ஏதோ பிரம்மாஸ்திரம் தான் விட்டிருக்க வேண்டும்.. அவருக்கே படபடப்பு அதிகமாகியது.

"சார்.. சார்.. என்ன இப்படிச் சொல்லிட்டங்க..?" சொல்லும் போதே மாணிக்கம் பாதி செத்தார்.

"எனக்கு வீண் பேச்சு பேசிப் பழக்கம் இல்லை மாணிக்கம். எனக்கு என் ஆள் வரணும். க்ரிஷ்

இருவேறு உலகம்

வீட்டுக்காரங்க தான் அவனை எங்கேயோ அடைச்சி வச்சிருக்காங்க. செந்தில்நாதன் அவங்க ஆளா மாறி அதுக்கு ஒத்துழைச்ச இருக்கான். என் ஆளைக் கொடு.. அவங்க ஹரிணியைக் காப்பாத்திக்கட்டும்.. அவளைக் கைது பண்ணு. அவனுங்க தானா வழிக்கு வருவாங்க.."

"என்னன்னு நான் ஹரிணியைக் கைது பன்றது.."

"ஆட்சி நடத்தற உங்களுக்குச் சொல்லியா தரணும். விபசாராமோ..? போதை மருந்து வச்சிருந்தான்னு சொல்லியோ.. ஏதாவது சொல்லி கைது பண்ணு. இல்லாட்டி உன் மகனை மறந்துடு.."

விஸ்வம் ஃபோனை வைத்து விட்டான். மாணிக்கத்தின் கையில் இருந்து செல்ஃபோன் நழுவிக் கீழே விழுந்தது.

"நீங்க அவனைப் பத்தி என்ன நினைக்கிறீங்க?"

இல்லுமினாட்டியின் தலைவர் எர்னெஸ்டோவிடம் உபதலைவரான அந்த வழக்கைத்தலையர் கேட்டார். விஸ்வம்

என்.கணேசன்

எல்லார் மனதிலும் ஒரு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டுப் போயிருந்தான்.

எர்னெஸ்டோ சொன்னார். "இப்படி ஒரு சக்தி வாய்ந்தவன் நான் பார்த்த வரைக்கும் நம் இயக்கத்தில் இருந்ததில்லை.. அவன் சொன்ன மாதிரி அவன் காண்பிக்காத சக்திகள் கூட நிறைய இருக்கு. இதை வேற ஆள்கள் மூலமாவும் உறுதிப்படுத்திகிட்டோம்.."

வழுக்கைத் தலையர் சொன்னார். "இந்தியாவில் இருந்து வந்திருக்கான். நம்ம சிக்காகோ கோயில்ல கிடைச்ச சுவடி சொல்ற ஆள் இவனா இருக்குமோ..?"

"அதுல இருக்கற மத்த வர்ணனைகளும் பொருந்தினாதான் உறுதியாய் சொல்ல முடியும். பார்க்கலாம். இப்பத்தானே சேர்ந்திருக்கான்.."

அத்தியாயம் 119

ஹரிணியைக்

கைது

செய்ய

உத்தரவு

கிடைத்தவுடனேயே போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் ரகசியமாக கமலக்கண்ணனுக்குப் ஃபோன் செய்து அந்தத் தகவலைத் தெரிவித்தார். கமலக்கண்ணன் கோபத்தில் கொந்தளித்துப் போனார். அவரை அப்படியொரு கோபத்தில் இதுவரை பார்த்திராத உதய் என்ன என்று விசாரித்த போது மனைவியும், இளைய மகனும் அருகில் இல்லையல்லவா என்று ஒரு முறை பார்த்து விட்டு கடுங்கோபத்துடன் விஷயத்தைச் சொன்ன அவர் வேகமாகக் காரில் ஹரிணி வீட்டுக்கு விரைந்தார். உதய் அவசரமாக வந்து கிளம்பிய காருக்குள் குதிக்க வேண்டி இருந்தது. உதய் எதிரி அவன் ஆளை வெளிக்கொணர வைக்கும் முயற்சி இது என்பதை உணர்ந்தான். கமலக்கண்ணனுக்கு அவன் க்ரிஷின் எதிரி குறித்த தகவல்களைத் தெரிவித்திருக்கவில்லை. அவரும் செந்தில்நாதன் வந்து போய்க் கொண்டிருந்ததால் ஏதோ கூடிச் செய்கிறார்கள் என்று ஊகித்த போதும் அதைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தைக் காட்டவில்லை. ராஜதுரையின் மரணம் ஒரு அன்பான மூத்த சகோதரனின் மரணமாகவே

என்.கணேசன்

அவரைப் பாதித்திருந்ததால் விரக்தி வைராக்கியம் என்ற மனநிலையையே அவரிடம் ஏற்படுத்தி இருந்ததுதான் காரணம்.

ஆனால் ஹரிணி கைது பற்றிக் கேள்விப்பட்டவுடன் பழைய கமலக்கண்ணனாக அவர் பொங்கி விட்டார். அவர் வீட்டுக்கு மருமகளாக வரவிருக்கும் பெண், முன்பே கடத்தப்பட்டு கஷ்டப்பட்ட பெண், மிக நல்லவனான அவரது இளைய மகன் காதலிப்பதாலேயே பத்தரைமாற்றுத் தங்கமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உறுதியாக அவர் நம்பும் பெண் கைது செய்யப்பட அனுமதித்தால் அரசியலில் இத்தனை நாள் இருந்ததில் அர்த்தம் இல்லை என்று நினைத்தார்.

கைதின் பின்னணி அறிந்த உதய் ஹரிணியைக் காப்பாற்ற எதிரியின் ஆளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டி வருமோ என்று கூட யோசிக்க ஆரம்பித்திருந்தான். சில காலமாக முக்கியமான முடிவுகள் எடுக்கும் முன் மூத்த மகனைக் கலந்தாலோசிக்கும் வழக்கத்தை வைத்திருந்த கமலக்கண்ணன் இப்போது எந்தப் பேச்சும் பேசாமல் இந்த வேறு போவதைப் பார்த்து இவராக என்ன செய்கிறார் என்று பார்ப்போம்.

இருவேறு உலகம்

பிரச்சினை வருவது போல் இருந்தால் மட்டும் தலையிடுவோம் என்று கணக்குப் போட்டான்.

போலீஸாருக்கு முன்னால் கமலக்கண்ணன் ஹரிணி வீட்டை அடைந்தார். கடத்தப்பட்ட ஹரிணி வீடு திரும்பியவுடன் ஒரு முறை அவர் அந்த வீட்டுக்கு வந்து ஐந்து நிமிஷம் இருந்து போயிருக்கிறார் ஒழிய மற்றவர்கள் போல் அடிக்கடி வருபவரல்ல. எனவே ஹரிணியும் கிரிஜாவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்னாலேயே வந்த உதய்யைப் பார்த்து, 'என்ன விஷயம்..?' என்று மெல்லச் சைகையில் ஹரிணி கேட்டாள். அவன் என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல், 'பொறு..' என்று மட்டும் சைகை செய்தான்.

வரவேற்ற சம்பந்தியம்மாளிடமும், ஹரிணியிடமும், "நீங்க ரெண்டு பேரும் கொஞ்சம் உள்ளயே இருங்கம்மா. கூப்பிட்டா மட்டும் வந்தா போதும்.." என்று சொல்லி உள்ளே அனுப்பியவர் அங்கிருந்த நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டு உட்கார்ந்தார். உதய்யும் உட்கார்ந்தான்.

போலீஸ் வேன் வந்து நின்று போலீஸார் கும்பலாக திபு திபுவென்று படியேறி வந்தவர்கள் கமலக்கண்ணனையும் உதய்யையும் பார்த்து விட்டு சிறிது பின்வாங்கினார்கள்.

என்.கணேசன்

போலீஸாரை அழைத்து வந்த உயர் அதிகாரி மட்டும் பின் வாங்க முடியாமல் தயக்கத்துடன் அவர் முன் வந்து நின்று சல்யூட் அடித்தார்,

கமலத்தண்ணன் உஷ்ணமாகக் கேட்டார், "என்னய்யா..?"

அந்த அதிகாரி எச்சிலை விழுங்கியபடி தயக்கத்துடன் சொன்னார், "போதை மருந்து இங்க பதுக்கி வச்சிருக்கறதா ஒரு தகவல் வந்திருக்கு. அதான்.."

"இனிமேதானய்யா நீங்களே இங்க வைக்கணும். உங்கள்ல எவன் கைல இருக்கு அது..?"

அந்த அதிகாரி பேசாமல் தர்மசங்கடத்துடன் நின்றார். கமலக்கண்ணன் உஷ்ணம் குறையாமல் சொன்னார். "இந்த வீட்டுப் பொண்ணு என் மருமகளா வரப் போகிறவங்கறதுக்காகச் சொல்லல. ஒரு நல்ல குடும்பத்துப் பொண்ணு மேல இப்படி ஒரு பொய் கேஸ் போட எவனோ சொன்னான்னு கிளம்பி வந்திருக்கியே. உனக்குப் பெண் குழந்தைகள் இருக்கா? உன் குடும்பத்துல இப்படி ஒரு கூட்டம் நுழைஞ்சா நீ சம்மதிப்பியாய்யா.."

இருவேறு உலகம்

அரசியல்வாதிகளுக்கு இடையில் நடக்கும் யுத்தத்தில் சிக்கி பதில் அளிக்க வேண்டி இருக்கிறதே என்று நொந்ததையும் மீறி கமலக்கண்ணன் சொன்னது போல் தன் வீட்டுக்குள் கஞ்சாப் பொட்டலங்களோடு போலீஸ் உள்ளே நுழைந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பார்த்ததில் அதிகம் நொந்து போன அந்த அதிகாரி, "சி.எம் உத்தரவு சார்.." என்று பலவீனமாகச் சொன்னார்.

"உன் சி.எம் கிட்ட சொல்லு. இந்த வெச்சு எடுக்கற வேலையை எல்லாம் கமலக்கண்ணன் சம்பந்தி வீட்டுலயே நடத்துனா ஆட்சி கவுந்துடும்னு சொல்லு. என்னைத் தாண்டி எவனாவது உள்ளே போக நினைச்சா அடுத்த அஞ்சு நிமிஷத்துல கட்சிக் காரங்களையும், பத்திரிக்கைக் காரங்களையும், டிவிக்காரங்களையும் இங்கே வர வெச்சுடுவேன். இன்னைக்கு டிவி நியூஸ்லயும், நாளைக்கு காலைல பத்திருக்கைகள்லயும் உன் பேருதான் அசிங்கப்படப் போகுது.. உன் சி.எம் நான் சொல்லவே இல்லை. எனக்குத் தெரியவே தெரியாதுன்னு சொல்லி கழண்டுக்குவான்.."

உதய் தன் பங்குக்குச் சொன்னான். "க்ரிஷோட காலேஜ் பசங்களையும் கூடக் கூப்பிட்டலாம்.. சார் இளைஞர்கள் மத்தியிலயும் பிரபலமாவார்.."

என்.கணேசன்

அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி பின்வாங்கி வெளியே வந்து மாணிக்கத்துக்குப் ஃபோன் செய்து நிலவரத்தைச் சொல்லி என்ன செய்வதென்று கேட்டார்.

ஹரிணி கைதுக்குப் பின் விஷயம் தெரிந்து கமலக்கண்ணனும் உதய்யும் வருவார்கள் ஏதாவது கதை சொல்லி, ஆனது ஆகி விட்டது எதிரியின் ஆளை விடுவித்து விட்டு ஹரிணியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று சமயோசிதமாய் சொல்லலாம் என்று எண்ணியிருந்த மாணிக்கம், போலீஸ் போகும் முன்பே அங்கு கமலக்கண்ணன் காத்திருப்பார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை, பொதுவான சமயங்களில் சூட்சுமம் போதாது என்றாலும் சூடாகும் சமயங்களில் கமலக்கண்ணன் எரிமலைதான். வெற்று மிரட்டல் என்பது அவரிடம் இருந்ததில்லை. விளைவுகள் பற்றி அவர் என்றுமே கவலைப்பட்டதில்லை.. மாணிக்கம் போலீஸ் அதிகாரியிடம் கமலக்கண்ணனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு விட்டுத் திரும்பி வரச் சொல்லி விட்டார். அனுப்பி அசிங்கப்படுத்தி மன்னிப்பும் கேட்கச் சொல்கிறாரே இந்த மனிதர் என்று மனம் நொந்தாலும், போலீஸ் அதிகாரி அப்படியே செய்து அங்கிருந்து தப்பித்தால் போதும் என்று கிளம்பிப் போனார்.

இருவேறு உலகம்

கிரிஜாவும், ஹரிணியும் அதிர்ச்சியில் இருந்து மீள முடியாமல் நடந்ததை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹரிணிக்கு நிலவரம் ஓரளவு புரிந்தது. ஆனால் கிரிஜா எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இதயம் படபடக்க நின்றிருந்தாள். போலீஸார் போன பிறகு உதய் சொன்னான்.

"இனிமே இவங்க இங்கயே தனியா இருக்கறது ஆபத்துதான்.."

கமலக்கண்ணன் கிரிஜாவிடம் சொன்னார். "கொஞ்ச நாளைக்கு எங்க வீட்டையே வந்து இருங்க. அதுதான் பாதுகாப்பு.."

மாணிக்கம் வார்த்தைகளை மூன்று முறை மாற்றி அமைத்துப் பேசி நான்கு முறை மனதிலேயே ஒத்திகை பார்த்து விட்டு எதிரி தன்னிடம் பேசிய அதே எண்ணுக்குப் ஃபோன் செய்து பேசினார்.

நடந்ததை எல்லாம் சொல்லி விட்டு பிறகு சொன்னார். "உங்க பேச்சை அலட்சியம் பண்ணிட்டேன்னு மட்டும் தயவு

என்.கணேசன்

செஞ்சு நினைச்சு கோபப்படாம யோசிச்சுப் பாருங்க. நான் என்ன செய்யறது? நிலைமை என் கை மீறிப் போயிடுச்சு. இதை நீங்க உங்க பாணிலயே ஏதாவது செய்தா புண்ணியமா போகும். அப்படிச் செய்யறதால நிர்வாகத்துல இருந்து உங்களுக்கு எந்த தொந்திரவும் வராம நான் பார்த்துக்கறேன். சத்தியம் பண்ணித் தர்றேன்.."

விஸ்வம் ஒன்றும் பேசாமல் ஃபோனை வைத்து விட்டான். மாணிக்கம் பல விதமான பயங்களில் ஒடுங்கிப் போனார்.

அன்றிரவு நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்தின் ஹோட்டல் அறைக்கு வந்தான். அன்று எல்லோருமே அவனைப் பற்றித்தான் பேசினார்கள் என்றும் சிலர் அவன்தான் ரகசியச் சுவடியில் சொல்லப்பட்டவனோ என்று சந்தேகப்படுவதாகவும் பரபரப்புடன் சொன்னான்.

அப்போது தான் அந்த ரகசியச் சுவடி பற்றிக் கேள்விப்படுவதாகக் காட்டிக் கொண்ட விஸ்வம் "என்ன ரகசியச் சுவடி..?" என்று கேட்டான்.

இருவேறு உலகம்

நவீன்சந்திர ஷா, சிகாகோ நகரில் இடிக்கப்பட்ட இல்லுமினாட்டி கோயிலில் அஸ்திவாரத்தில் இருந்த பழங்கால சுவடியும் அதில் இந்தியாவில் இருந்து ஒருவன் இல்லுமினாட்டியின் போக்கை நிர்ணயிப்பான் என்று சொல்லி இருந்ததையும் தெரிவித்தான்.

"என்னை மன்னிச்சுடு நண்பா. நீ உன் கனவைப் பத்தி என்னிடம் சொன்னப்பவே நான் இதைச் சொல்லி இருக்கணும். ஆனா உன்னை உறுப்பினராக இங்கே அனுமதிக்காமல் நான் உன் கிட்ட சொல்றது. இல்லுமினாட்டி விதிகளுக்கு எதிரானது. அதனால்தான் வாயைத் இறக்கலை. இன்னைக்கு சிலர் அதை ஞாபகப்படுத்திகிட்டாங்க, நீ கனவுல பார்த்தபடியே அந்தச் சுவடில் உன்னைப் பத்தின விவரங்கள் இருக்கு போல. அந்த விவரங்கள் உனக்கு ஒத்துப் போச்சுன்னா இல்லுமினாட்டிலே உன் அந்தஸ்தே வேறயா இருக்கும்.."

"அந்தச்ச வடி எங்கே இருக்கு..?" சாதாரண ஆர்வத்துடன் கேட்பது போல் விஸ்வம் கேட்டான்.

அத்தியாயம் 120

நவீன்சந்திர ஷா அந்த பழங்காலச் சுவடி வாஷிங்டன் நகரில் உள்ள ஒரு ரகசிய இல்லுமினாட்டி காப்பறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான். வாஷிங்டன் நகரமே இல்லுமினாட்டியின் அதிகார மையம் என்றும் அந்த நகரத்தில்தான் இல்லுமினாட்டியின் பல பொக்கிஷங்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் அவன் சொன்னான், அந்தப் பழங்காலச் சுவடியைத் திறந்து அதில் என்ன எழுதி இருக்கிறது என்று படித்து அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் அந்தப் பதிலில் விஸ்வத்திடமிருந்து நழுவியது.

ஒரு நெருங்கிய நண்பனிடம் உரிமையுடன் கேட்பது போல விஸ்வம் கேட்டான். "அதில் என்ன தான் எழுதியிருக்கிறது என்பது யாருக்காவது தெரியுமா..?"

"தலைவர் எர்னெஸ்டோ, உபதலைவர், மற்றும் முத்த செயற்குழு உறுப்பினர் மூவர் மட்டும்தான் எல்லா ரகசிய சாசனங்களையும் பார்வையிடும் அதிகாரம் படைத்தவர்கள். அவர்கள் ஐந்து பேர் தான் அதைப் படித்துப்

இருவேறு உலகம்

பார்த்திருப்பார்கள்.." என சொன்ன நவீன்சந்திர ஷா அவர்களது பெயர்களையும் சொன்னான்.

"சும்மாதான் ஒரு ஆர்வத்தில் கேட்டேன். அது தெரிந்து என் ஆகப் போகிறது.." என்று சொல்லி விஸ்வம் அந்தப் பேச்சை அத்துடன் விட்டான்.

நவீன்சந்திர ஷா போன பிறகு விஸ்வம் ஹரிணி விவகாரத்தை யோசிக்க ஆரம்பித்தான். நிலைமை இப்படி வந்து முடியும் என்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. திட்டத்தை வகுத்து மனோகர் தெரிவித்த போது அதில் சிறு தவறையும் அவனால் கண்டுபிடித்திருக்க முடியவில்லை. குறைவான மனிதர்கள், கச்சிதமான இடம், தொடர்ந்து கண்காணிக்க யாராவது ஒருவர், வெளியில் செய்தி கசியவே வாய்ப்பும் இல்லை என்று எல்லாமே சரியாக இருந்தும் எங்கே தவறு நேர்ந்தது என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. மாஸ்டர் கூட அவளை நெருங்க முடியாத சக்தி அரணை அவன் எழுப்பி இருந்தான். அதனால் மாஸ்டர் கண்டுபிடித்துச் சொல்லி இருக்க வழியில்லை. க்ரிஷால் ஹரிணி இருக்கும் இடத்தை எப்படிக் கொண்டு அறிய முடிந்திருந்தால் மட்டுமே போலீஸ் அங்கே சரியாக வந்திருக்க முடியும். க்ரிஷ் எப்படிக் கண்டுபிடித்து போலீஸுக்குத் தெரிவித்தான்? எப்படிக்

என்.கணேசன்

க்ரிஷ்ணுக்கு அந்தச் சக்தி அவ்வளவு சீக்கிரம் கிடைத்தது. உணர்வு பூர்வமாக மிக நெருங்கியவர்களுக்குள் கருத்துப்பரிமாற்றம் ஓரளவு சக்தி படைத்தவுடனேயே வந்துவிடும்.. அப்படிப் பெற்ற சக்தியோ?

எப்படியோ ஹரிணி அவன் பிடியிலிருந்து தப்பித்து விட்டாள். திரும்ப அவளை சிறைப்படுத்தும் யோசனையும் நடக்கவில்லை. உண்மையிலேயே மாணிக்கம் அந்தச் சூழலில் ஹரிணியைக் கைது செய்திருக்க வழியில்லை. டிவி, பத்திரிக்கைகளில் இந்த விஷயம் அலசப்படுவதையும் அரசியல் மாற்றம் வருவதையும் இந்தச் சூழலில் அவனும் விரும்பவில்லை. மனோகர் பிடிபட்டது அவனுக்கு அவமான நிகழ்வே ஒழிய மனோகர் மூலமாக யாரும் அவனைப் பற்றி எந்த அபாயத் தகவலையும் கண்டுபிடிக்கப் போவதில்லை.. ஆனாலும் க்ரிஷ்ண அவனால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பது அவனுக்குக் கசந்தது.

க்ரிஷ்ணத்தான் அவன் நெருங்கத் தயங்குகிறானேயொழிய ஹரிணியும், க்ரிஷ்ணின் குடும்பத்தினரும் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டே அல்ல. ஆனால் அதற்கு அவன் நேரடியாக முயற்சித்தால் சக்தியை நிறைய விரயம் செய்ய வேண்டி வரும். மஸ்டரின் குரு மற்றும் ராஜதுரையைக் கொன்றதால்

இருவேறு உலகம்

இழந்த சக்தியின் அளவும், மாஸ்டர் அறியாமல் இருக்க பல முறை சக்தி அரணை எழுப்பிய போதும் அவன் இழந்த சக்தி மற்ற செயல்களில் இழந்த சக்தியை விட அளவில் அதிகம். முழுமையாக சக்தி தேவைப்படும் காலக்கட்டம் இது. இனியும் அவன் செய்ய வேண்டிய மிக அவசர வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதனால் இல்லுமினாட்டி தலைமைப்பதவி கைக்கு வரும் வரையாவது அவன் அதிகபட்ச சக்தியோடு இருப்பது அவசியம். வேறு கைதேர்ந்த கொலையாளிகளை அனுப்பலாம் என்றாலோ கண்டிப்பாக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைத் தன் அதிகார பலத்தைக் கொண்டு கமலக்கண்ணன் இன்னேரம் ஏற்படுத்தி இருப்பார். அதனால் அவன் இல்லுமினாட்டியின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் வரை க்ரிஷ் குடும்பமும் ஹரிணியும் இளைப்பாறட்டும். பதினாறு நாட்கள் தானே. அதன் பின் அவன் சக்தியின் பிரம்மாண்டத்தை க்ரிஷ் கண்டிப்பாக அறியத்தான் போகிறான்..

அந்த நேரத்தில் விஸ்வத்திற்கு ஒரு நல்ல செய்தி வந்து சேர்ந்தது. "சார் அந்த சட்டர்ஜியைக் கண்டுபிடித்து விட்டோம். அந்த ஆள் பழைய மெயில் ஐ.டியில் தொடர்பு கொண்டவர்கள் சிலரின் மெயில் மூலமாக அந்த ஆளின்

என்.கணேசன்

இப்போதைய மெயில் ஐ.டியும், விலாசமும் கண்டுபிடித்து விட்டோம். அந்த ஆள் வெஸ்ட் பெங்காலில் சிலிகுரியில் இருக்கிறான்.."

சட்டர்ஜியின் சிலிகுரி விலாசத்தைக் குறித்துக் கொண்ட விஸ்வம் முதலில் இல்லுமினாட்டியின் பழைய சுவடியில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதை முதலில் கண்டுபிடிப்பதா இல்லை சட்டர்ஜி மூலமாக அந்த இமயமலைப்பகுதி எது என்பதை முதலில் கண்டுபிடிப்பதா என்று யோசித்தான். இரண்டுமே அவனுக்கு மிக முக்கியம்தான். முதலில் சுவடி படித்திருக்கும் ஐவரில் இருவர் ஜெர்மனியிலேயே இருப்பதால் இங்கிருந்து போகும் முன் இதை முடித்து விட்டுப் போனால் நல்லது என்று தோன்றியது.

எர்னெஸ்டோ ம்யூனிக்கிலேயே இருப்பவர் என்றாலும் அவரை நெருங்குவதே மிகவும் கஷ்டம் என்பது ரகசியமாய் விசாரித்ததில் தெரிந்தது. அரண்மனை போன்ற வீட்டுக்குள் இல்லுமினாட்டிகள் அவ்வளவு சுலபமாய் நுழைய அனுமதி இல்லை என்று கூறப்பட்டது. பீத்தோவன் இசையும், ஓயினும், புஸ்தகங்களும் சேர்ந்ததே சொர்க்கம் என்று வாழும் அவர் மிக வலுவான காரணங்கள் இல்லாமல் சந்திக்க வரும் ஆட்களை பெரும் இடைஞ்சலாகவே நினைப்பவர்

இருவேறு உலகம்

என்றார்கள். அதனால் அவர் மூலம் அறிவது என்பது ஆகாத காரியம். இன்னொரு செயற்குழு உறுப்பினர் ஃப்ராங்ஃபர்ட் நகரில் இருப்பவர். அவர் பழங்காலக் கலைப்பொருட்களில் மிகுந்த ஆர்வம் உள்ளவர். பெரிய செல்வந்தர். அவர் சேர்த்திருக்கும் கலைப் பொருட்களின் மதிப்பு ஆயிரம் கோடிக்கும் மேலிருக்கும் என்கிறார்கள். பழங்கால அபூர்வக் கலைப்பொருள் பற்றிப் பேசுவதானால் எந்நேரமும் அவர் தயார் என்றார்கள். அந்த ஆளை அணுகுவதே நல்லது என்று தோன்றியது.

ஒரு அடி உள்ள காளி வெண்கலச்சிலை எடுத்துக் கொண்டு சென்று ஃப்ராங்ஃபர்ட் நகரில் இருக்கும் அந்த இல்லுமினாட்டி செயற்குழு உறுப்பினரை விஸ்வம் சந்தித்தான். அந்தச் சிலையை அவருக்கு அவன் பரிசளித்தான். அந்த மனிதர் அந்தச் சிலையழகில் சொக்கிப் போனார். இது என்ன சிலை, இந்தக் கோலம் எதைக் குறிக்கிறது என்றெல்லாம் பல கேள்விகள் பரவசத்தோடு அவர் கேட்டார். பொறுமையாக அதற்கெல்லாம் பதில் சொன்ன விஸ்வம் இப்போதைய பேச்சை மிக இயல்பாக அந்த பழங்காலச் சுவடிக்கு எப்படிக் கொண்டு வருவது என்று யோசித்து விட்டுச் சொன்னான்.

என்.கணேசன்

"இந்தக் காளி சிலையில் ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. எனக்கு அடிக்கடி வரும் கனவுகள் இரண்டில் இதுவும் ஒன்றாக இருந்தது. இதை கனவில் அடிக்கடி பார்ப்பேன். அதனால் ஒரு பெரும் பணக்காரர் வீட்டில் இந்தக் காளியைப் பார்த்த போது நான் பிரமித்து விட்டு அதை அவரிடம் இரண்டு மடங்கு பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கினேன். இது என் கையில் வந்த பிறகு அந்தக் கனவு வருவது நின்று விட்டது. ஆனால் இரண்டாவது கனவு இப்போதும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை உங்கள் ஆட்கள் சிலரிடமும் சொல்லி இருக்கிறேன். ஒரு மிகப்பெரிய கட்டிடத்தின் அஸ்திவாரத்தில் ஒரு பழங்காலச் சுவடி ஒன்று இருப்பது போலவும் அதில் என்னைப் பற்றித் தான் எழுதியிருக்கிறது என்று யாரோ சொல்வது போலவும் கனவு வருகிறது. அது போல் சுவடி உங்கள் சிகாகோ இல்லுமினாட்டி கோயிலை இடித்த போது கிடைத்திருக்கிறது என்றும் அதிலும் யாரையோ பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள்.."

சொல்லி விட்டு விஸ்வம் அர்த்தமுள்ள இடைவெளி விட்டான். அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே அந்த மனிதர் பேசினார்.

இருவேறு உலகம்

"ஆமாம்.. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவன் இமயமலையின் தென்பகுதியிலிருந்து தேஜஸுடன் வருவான். சக்தியின் சின்னத்துடன் வந்து சக்தியின் போக்கைப் பேசுவான். இல்லுமினாட்டியின் பாதையை நிர்ணயிப்பான்.. இப்படி வரும் வர்ணனைகள்.. எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது இவ்வளவுதான்.."

விஸ்வம் ஒரே சமயத்தில் திருப்தியும் அதிருப்தியும் சேர்ந்து உணர்ந்தான். திருப்தி வரக்காரணம் இல்லுமினாட்டியின் பாதையை நிர்ணயிப்பவன் தேஜஸுடன் இருப்பான்.. சக்தியின் சின்னத்துடன் வருவான், சக்தியின் போக்கைப் பேசுவான் என்ற தகவல்கள் கிடைத்தது. அதிருப்தி வரக்காரணம் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது இவ்வளவுதான் என்ற வாக்கியம்.. இன்னும் என்ன வர்ணனைகள் அந்தச் சுவடியில் இருக்கின்றனவோ?

அத்தியாயம் 121

ஹரிணி காப்பாற்றப்பட்ட பின், க்ரிஷுக்கு மனதை முழுமையாக இனி செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் ஈடுபடுத்துவது சுலபமாக இருந்தது. ஹரிணியும் கிரிஜாவும் க்ரிஷ் வீட்டுக்கு வந்து தங்கியது அவனுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. இனி இவர்கள் பாதுகாப்பை உதய் பார்த்துக் கொள்வான்.

ஹரிணியிடம் க்ரிஷ் தனக்கு இப்போது தனிமை நிறையவே தேவைப்படுகிறது என்று ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி விட்டான். அவனுக்கு நிறைய படிக்கவும், சிந்திக்கவும், தியானிக்கவும், வேறுசில பயிற்சிகளில் ஈடுபடவும் வேண்டியிருப்பதைச் சொன்னான். சராசரிப் பெண்ணாக முகம் கோணாமல், மனம் சிணுங்காமல் அவனிடம் சொன்னாள்.

"நானும் எதாவது உதவி செய்யணும்னா சொல்லுடா.."

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் அவளைப் பெருமிதத்துடன் பார்த்துப் புன்னகை சொன்னான். "எனக்காக பிரார்த்தனை செய் ஹரிணி. இப்போதைக்கு எனக்கு அது தான் தேவை.."

"அதெல்லாம் உங்க அம்மா டிபார்ட்மெண்ட். எனக்கேத்த மாதிரி எதாவது சொல்லுடா.."

தேவைப்படும் போது சொல்வதாகச் சொன்ன அவன் அவ்வப்போது சில பெயர்களையும், சில வித்தியாசமான வார்த்தைகளை சொல்லி இணையத்தில் தேடி அது பற்றிய முக்கிய குறிப்புகள் எடுத்துத் தரச் சொன்னான். சில சமயங்களில் அவள் சேகரித்த தகவல்கள் போதுமானதாக இருந்தன. சில சமயங்களில் கூடுதலாகத் தெரிய வேண்டிய அம்சங்களைச் சொன்னான். அவள் அதையும் சேகரித்துக் கொடுத்த பின் அவளை மறந்து விடுவான். அவள் அவனைத் தொந்திரவு செய்யாமல் தூரத்தில் அமர்ந்தபடி அவன் ஆழமாகச் சிந்திப்பதையும், தியானத்தில் ஈடுபடுவதையும், ஏதாவது தீவிரமாகப் படிப்பதையும் அவள் பெருமையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள். அல்லது ஏதாவது புஸ்தகத்தை அவளும் படித்துக் கொண்டிருப்பாள். மற்ற நேரங்களில் சமையலறையில் பத்மாவதி கிரிஜாவுக்கு உதவி செய்து கொண்டும், அவர்கள் பேச்சில் கலந்து கொண்டும் இருப்பாள்.

என்.கணேசன்

உதய் ஒரு முறை அவளிடம் தனியாகக் கேட்டான்.
"அவன் உன்னைக் கண்டுக்காம என்னென்னவோ
செய்யறானேன்னு உனக்கு வருத்தமா இல்லையா ஹரிணி.."

ஹரிணி சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள். "காதல்ங்கிறது
தொந்திரவு செய்யறதுன்னு ஆயிடக்கூடாது. அவசியமான
சமயங்கள்ல விலகியும் இருக்கத் தெரியணும்.."

உதய்க்கு அவளை மிகவும் பிடித்திருந்தது. தம்பி
அதிர்ஷ்டக்காரன் என்று நினைத்தான். ஹரிணிக்கும் அவளை
மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவளை அவள் முத்த சகோதரனைப்
போலவே நேசிக்க ஆரம்பித்தாள். அவனும், பத்மாவதியும்
பேசிக் கொள்வதை அவள் மிகவும் ரசித்தாள். உதய் நேரம்
கிடைக்கையில் எல்லாம் தாயை ஏதாவது சொல்லிச்
சீண்டாமல் இருக்க மாட்டான். பத்மாவதியும் சளைக்காமல்
பதில் சொல்லி மகனை சமாளிப்பாள்,

ஓயிடம்

இவன் தான் வெளியர்

060

இருவேறு உலகம்

தனியாக ஒருமுறை பத்மாவதியிடம் ஹரிணி கேட்டாள்.
"க்ரிஷ்ணம் உங்ககிட்ட இப்படிப் பேசுவானா..?"

"அது எப்பவுமே தானுண்டு தன்னோட வேலையுண்டுன்னு இருக்கும். இவன்தான் வம்பிழுத்துகிட்டே இருப்பான். இவன் பார்லிமெண்ட் கூட்டம் நடக்கறப்ப போயிட்டாலோ, இல்லை கட்சிக்கூட்டம்து வெளியூர் போயிட்டாலோ எனக்கு நேரமே போகாது. என் வீட்டுக்காரர் கல்யாணமான புதுசலயாவது ஏதாவது சண்டைக்குக் கிடைப்பார். இப்பல்லாம் என்ன சொன்னா பெருசா அவர் கண்டுக்கறதில்லை. சில சமயம் ஆளு செவிடான்னுகூட எனக்குச் சந்தேகம் வந்துடும்.. இப்ப கூட பாரேன். ஒரு மாசமா உதய்க்கு ஒரு நல்ல பெண்ணா பார்க்கணும்னு நான் சொல்லிட்டே இருக்கேன்.. ஊம்.. பார்ப்போம்ன்கிறாரே ஒழிய தீவிரமா பார்க்க மாட்டேங்கிறார்.."

கிரிஜா பத்மாவதியிடம் கேட்டாள். "எந்த மாதிரி பொண்ணை உதய்க்குப் பார்க்கறீங்க..?"

"அவனுக்குப் புடிச்ச மாதிரி அழகான நல்ல பொண்ணா கிடைக்கணும். கொஞ்சம் நல்லா சமைக்கவும் தெரிஞ்சதுன்னா பரவாயில்லைன்னு பார்க்கறேன். சின்னவன் பசிக்கு

என்.கணேசன்

சாப்டறவன், சமைக்கறது முன்ன பின்ன இருந்தாலும் கண்டுக்க மாட்டான். பெரியவன் ருசிச்ச சாப்டறவன். நல்லாவும் சாப்பிடுவான். எல்லாக் கடவுளையும் வேண்டியிருக்கேன். நல்ல பொண்ணு அவனுக்கும் அமையும்னு நம்பிக்கை இருக்கு. ஆனா நாம் முயற்சி செய்யணுமே.."

ஏதோ வேலையாக ஹாலுக்கு வந்த க்ரிஷுக்கு அம்மாவின் பேச்சு காதில் விழுந்தது. மெலிதாய் புன்னகைத்தான். அம்மாவின் உலகம் மிகச் சிறியது. அவளுக்கு அவள் கணவன் மற்றும் குழந்தைகள் நன்றாக இருந்தால் போதும். வேறு எந்தப் பெரிய எதிர்பார்ப்பும் அவளுக்குக் கிடையாது. அதை ஆண்டவன் பார்த்துக் கொள்வார் என்ற நம்பிக்கை அவளுக்கு உண்டு. ("சோதிப்பார், ஆனா கைவிட மாட்டார். சோதிக்கவே செய்யாட்டி நாம் கடவுள் இருக்கறதையே மறந்துடுவோமே. நம்மள புடிக்கவே முடியாதே"). மற்றபடி அவளுக்கு வேறெந்தக் கவலையோ, கஷ்டமானதை யோசித்து புரிந்து கொள்ளும் சிரமமோ கிடையாது. உலகத்தில் பெரும்பாலான மனிதர்களின் தனி உலகங்கள் இப்படிச் சிறியதாகவே இருக்கிறது..

அவர்கள் பிரச்னைகளைச் சமாளிக்க ஆண்டவன் இருக்கவே இருக்கிறார். அவரை நம்பி, முடிந்தவரை முயற்சி

இருவேறு உலகம்

செய்தால் போதும். மற்றதை அவர் பார்த்துக் கொள்வார். இந்த எளிமையும் நம்பிக்கையும் சாதாரணமானதல்ல என்று தோன்றியது.. எல்லா பாரத்தையும் நீயே சுமக்க வேண்டியதில்லை. படைத்தவன் பார்த்துக் கொள்வான். நீ முழு மனதோடு முயற்சி செய். அது போதும்.. அந்த க்ஷணம் அம்மாவே குருவாகத் தோன்றினாள். இதே எளிமையுடனும், அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடனும் எதிரியைச் சமாளிக்க க்ரிஷ் தீர்மானித்தான்.

அவன் தனதறைக்கு மீண்டும் நுழையப் போகும் போது உதய் வந்தான். பெரும் சக்தி வாய்ந்த அந்த எதிரியை இவன் எப்படி சமாளிக்கப் போகிறான் என்று கவலையுடன் தம்பியைப் பார்த்தான். இந்த நேரமாகப் பார்த்து மாஸ்டரும் இங்கில்லாமல் ரிஷிகேஷில் இருக்கிறார். தம்பியிடம் கேட்டான்.

"நான் ஏதாவது செய்யனுமாடா..?"

"நீ இவங்களை எல்லாம் பாதுகாப்பா பார்த்துக்கோ. அது போதும்.." என்று சொல்லி விட்டு க்ரிஷ் அறைக்குள் போனான். எதிரியின் வலிமைக்கு முன் ராஜதுரையே சமாளிக்க முடியாத போது எதிரி நினைத்தால் இவர்களை

என்.கணேசன்

எவ்வளவு பாதுகாப்பாக இருத்தினாலும் இவர்கள் ஆபத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. ஆனால் எதிரி எல்லா இடங்களுக்கும் செல்ல முடியாது. அவன் ஆளனுப்பி இவர்களைத் தாக்காமல் இருக்கத்தான் இத்தனை பாதுகாப்பு முயற்சிகளும்.. எதிரிக்கு இங்கு வர முடியாத அளவு நிறைய வேலைகள் இருக்க வேண்டும் என்று க்ரிஷ் இறைவனைப் பிரார்த்தித்தான்.

மாஸ்டர் பூரண அமைதியை உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

நடந்தவை நல்லவையோ கெட்டவையோ மாற்ற முடிந்ததல்ல. ஆனால் நடந்த கோணலை நிமிர்த்த என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியை மனம் பெற ஆரம்பித்து ஆக வேண்டியதில் படியவும் ஆரம்பித்திருந்தது.. இந்த மாற்றத்திற்கு மிக முக்கிய காரணம் குருவின் அருளே என்று நினைத்தார். குரு தன்னுடனேயே இருப்பது போல் தோன்றியது.. அதனால் பெற்ற பேரமைதியில் மனம் திளைத்துக் கொண்டிருந்த போது அவருடைய சக்திகள் எல்லாம் சூட்சும நிலையை எட்ட ஆரம்பித்தன. காலம் நின்று போனது. கடந்த காலம்,

இருவேறு உலகம்

நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற பேதங்கள் இல்லாத அனாதியான ஒரு நிலையில் மனம் தங்கிப் போனது.

சமயத்தி: கிடை

அந்த சமயத்தில் திடீரென்று காளி கோயிலில் வளர்பிறை சப்தமியில் கிடைத்த வரைபடம் அவர் மனக்கண் முன் மிதக்க ஆரம்பித்தது. சூட்சும உணர்வை எட்டியிருந்த மாஸ்டரின் அந்தராத்மா அதைக் கவனிக்கச் சொன்னது. மாஸ்டர் கூடுதல் முயற்சி காமலேயே மனதைக் குவித்தார். வரைபடம் நிஜ இடமாக அவர் கண் முன்னால் தெரிய ஆரம்பித்தது. அந்தக் கரிய பறவையை மட்டும் காணோம். அதே போல் திரிசூலம் பனியின் அடியே மின்னியது. பொதுவாக அப்படிப் பனியின் அடியில் முழுவதுமாக மறைந்திருக்கையில் மின்னித் தெரியும் வாய்ப்பில்லை. ஆனாலும் மாஸ்டர் கண்ணுக்கு அந்தத் திரிசூலத்தின் மினுமினுப்பு தெரிந்தது. மாஸ்டர் கூர்ந்து பார்த்தார்.

அது ஒரு சிறிய கோயில். பனியில் மறைந்திருந்தாலும் கோயிலும் ஜொலித்தது. மாஸ்டர் பிரமிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்த முழுக்காட்சியும் தொலைவுக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தது. இப்போது கோயிலும் திரிசூலமும்

என்.கணேசன்

சிறிதாகத் தெரிந்தது. அந்த முழு மலை அவர் கண் முன் வந்து நின்றது. அந்த மலையில் யாரோ சிலர் கையில் உபகரணங்களுடன் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் கடைசியாக ஒருவன் விரைவாக ஏறிக் கொண்டிருந்தான். தெரிந்தவன் போலத் தோன்றினான். மாஸ்டர் பார்வையைக் கூர்மையாக்கினார். அவர் பார்வையை உணர்ந்தது போல் அவனும் திரும்பினான்.

விஸ்வம்!.

இருவர் பார்வையும் சந்தித்தன. அவன் திகைத்தது போலவே அவரும் திகைத்தார். இருவரில் முதலில் சுதாரித்தது விஸ்வம்தான். சகல சக்திகளையும் திரட்டி அவருக்கும் தனக்கும் இடையே ஒரு திரையை உருவாகி அவர் பார்வையிலிருந்து மறைந்தான்.

அத்தியாயம் 122

விஸ்வம் மாஸ்டரின் சக்தி அலைவரிசைகளில் சிக்க
நேரிடும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. மாஸ்டர்
தத்துவார்த்த சிந்தனை, ஆன்மீக சிந்தனைகள், ஏமாற்றப்பட்ட
சிந்தனைகள் என்று ஏதோ சிந்தனைகளில் ஈடுபட்டிருக்காமல்
தன் மனதை உயர்சக்திகளில் முழுமையாகக் குவித்துக்
கூர்மைப்படுத்தியிருப்பது புரிந்தது. இல்லாவிட்டால் அவனை
எட்டியிருப்பது சுலபமில்லை இப்படித்தான் ஒரு முறை க்ரிஷ்
அலைவரிசைகளிலும் விஸ்வம் அகப்பட்டான். ஆனால் அது
தற்செயலாக நடந்த ஒரு அசாதாரண நிகழ்வாகவே இருக்க
வேண்டும். ஏனென்றால் க்ரிஷ் அந்த அளவு வேகமாக
அந்தச் சக்திகளை ஆட்கொண்டிருப்பது சாத்தியமே இல்லை.
அதிவேகமாகச் சக்திகளைப் பெறுவதில் வல்லவனாக இருந்த
எனக்கே பல வருஷங்கள் தேவைப்பட்டன. இத்தனைக்கும்
ஒவ்வொரு சக்தியையும் ஏகாக்கிரதையோடு அடைந்து
பெற்றவன் நான். மனதை காதல், குடும்பம், மற்ற விஷயங்கள்
என்று சிறிதும் சிந்தனைகள் சிதற விடாத எனக்கே அத்தனை
காலம் தேவைபட்ட போது, இவை எல்லாவற்றிலும் ஈடுபாடு
இருக்கும் க்ரிஷ் முழு மனதோடு சக்திகளில் ஈடுபட வாய்ப்பே

என்.கணேசன்

இல்லை. இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்று தெரியவில்லை. மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுத்த ஆரம்பப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம்..

"பாவம்..!"

சிந்தனைகள் இப்படியாக ஓடியதில் மாஸ்டர் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையும் க்ரிஷ் விஷயத்தில் நிம்மதியையும் விஸ்வம் அடைந்தான்.

மாஸ்டரின் ஞான திருஷ்டியில் கிடைத்தது ஒருவிதத்தில் பின்னடைவே. மாஸ்டர் உடனே கிளம்பி வரலாம். ஆனால் ஞான திருஷ்டியில் தெரிந்த மலைப்பகுதி எங்கே என்பது துல்லியமாக அவருக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. அப்படியே அவர் கஷ்டப்பட்டு அதிர்ஷ்டவசமாகக் கண்டுபிடித்தாலும் அவர் இங்கு வந்து சேர கண்டிப்பாக ஒரு நாளுக்குமே மேலாகி விடும். அதற்குள் அவன் வேலையை முடித்து அங்கிருந்து போயிருப்பான்.

இப்போது நடப்பது எல்லாமே தனக்கு சாதகமாக இருப்பதில் விஸ்வத்துக்குத் திருப்தியாக இருந்தது. சட்டர்ஜியின் விலாசம் கண்டுபிடித்த பின் எல்லாமே அவனுக்கு மடமடவென்று நடந்தன.

இருவேறு உலகம்

இந்தியா திரும்பி வந்தவுடன் முதல் வேலையாக அவன் சட்டர்ஜியை சிலிகுரி விலாசத்தில் சந்தித்தான். சட்டர்ஜியிடம் தன்னை ஒரு மலை ஆராய்ச்சி நிபுணராக அறிமுகம் செய்து கொண்டான். இமயமலையில் பனி உருகி ரிச்சர்ட் டௌன்செண்ட் பார்த்த மலைப்பகுதி எது என்று அறிய ஆர்வமாய் இருப்பதாக அவன் சொன்ன போது சட்டர்ஜியின் முகம் கருத்தது. அதைப் பற்றி சட்டர்ஜி பேச விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

சட்டர்ஜி தயக்கத்துடன் சொன்னான். "நானும் டேவிட்ஸனும் அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கலை.. ரிச்சர்டு பார்த்ததாகச் சொன்னதைத் தவிர அப்படி நடந்ததற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை.. அதனால் இதில் நீங்கள் உங்கள் நேரத்தை வீணாக்காமல் இருப்பது நல்லது.."

"அது உண்மையோ பொய்யோ நானே நேரில் போய் ஆராய்ந்து தெரிஞ்சுக்க ஆசைப்படறேன். அதனால் அந்த இடத்தை மட்டும் நீங்கள் சொன்னால் உதவியாய் இருக்கும்.."

சட்டர்ஜி தர்மசங்கடத்துடன் நெளிந்தான். பின் மெல்லச் சொன்னான். "அந்த இடம் ஏதோ சபிக்கப்பட்ட இடம் மாதிரி.. நீங்கள் அங்கே போகாமல் இருப்பது தான் நல்லது.."

என்.கணேசன்

விஸ்வம் முடநம்பிக்கைகளை அறவே வெறுப்பவன்.
இகழ்ச்சியாக அவனை நினைப்பதைக் காட்டாமல்
ஆர்வத்தையே காட்டி சட்டர்ஜியிடம் விஸ்வம் கேட்டான்.

"ஏன் அப்படிச் சொல்றீங்க..?"

"அடுத்த வருஷமே பழையபடி அதே மலைப்பகுதிக்குப் போகணும்னு ரிச்சர்ட் ஆசைப்பட்டான். கூடவே டேவிட்ஸனும் போனான். எனக்கு என் தங்கை திருமணம் அந்த சமயத்தில் இருந்ததால் போக முடியலை. அதனால் அவங்க ரெண்டு பேர் மட்டும் போனாங்க. போனவங்க உயிரோட திரும்பலை. அதனால்தான் நான் அது சபிக்கப்பட்ட இடம்னு சொன்னேன். ஒரு பெரியவர் சொன்னார். சில அமானுஷ்ய சம்பவங்களைப் பார்க்க நேர்ந்தால் அது பத்தி அதிகம் பேசறதோ அந்த இடங்களுக்கு அடிக்கடி போகிறதோ, அது சம்பந்தமான ஆள்களை அடிக்கடி பார்க்கிறதோ நல்லதல்ல. அதெல்லாம் தெய்வீக நிகழ்ச்சிகள், பார்க்கக் கிடைத்ததே புண்ணியம்னு விட்டுடணும். அதை ஆராயப்போகிறது ஆபத்துன்னு அவர் சொன்னார். அவர் சொன்ன மாதிரி இவங்க ரெண்டு பேரும் அப்படி அடுத்த வருஷம் ஆராயப் போனது தப்புன்னு எனக்கு ஏதோ ஒரு உள்ளுணர்வு. அதுதான் அவங்களைப் பலி வாங்கிடுச்சுன்னு தோணுச்சு.. நானும் கூடப் போயிருந்தா

இருவேறு உலகம்

நானும் கூடச் செத்துருப்பேன்னு நம்பறேன். அதனால் நான் அதோட அந்த விஷயத்தை விட்டுட்டேன். சொல்லப் போனா மலை ஏறுறத விட்டுட்டேன். அது சம்பந்தமான தொடர்புகளை விட்டுட்டேன்.."

சட்டர்ஜியின் குரலில் சோகம் இழைந்தோடியது.

அதைப் பற்றிப் பேசுவதே மரணத்தை விளைவிக்கும் என்றும், ஆராய்ச்சிக்காக நீ போனாலும் மரணத்தை வரவழைத்துக் கொள்வாய் என்றும் அவன் நினைத்தது விஸ்வத்துக்குத் தெரிந்தது. அதிக காலம் கைவசம் இல்லை என்பதால் விஸ்வம் தன் சக்தியால் சட்டர்ஜியை செயல் இழக்க வைத்து அவன் மனதை ஊடுருவி அந்தச் சம்பவ இடத்தை அறிந்து கொண்டு அங்கிருந்து வெளியேறினான்.

அடுத்தபடியாக அந்த மலைப்பகுதிக்கு தன்னுடன் வந்து அந்தப் பழங்கால குகைக் கோயிலுக்கு மேலே இருக்கும் பனியை விலக்க தகுந்த ஆட்கள் ஐவரைத் தேர்ந்தெடுத்தான். பனி மலையில் ஏற்படும் விபத்துக்களில் ராணுவத்துடன் சேர்ந்து மீட்புப் பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் அவர்கள். அவர்களும் ஆரம்பத்தில் தயங்கினார்கள்.

என்.கணேசன்

அவர்களில் ஒருவன் சொன்னான். "பனி பார்வைக்குத் தான் அழகு. ஆனால் நிஜத்தில் அது ஆபத்தானது. விபத்தில் சிக்கியவர்களை மீட்பது வேறு. பனியைக் குடைவது வேறு.."

விஸ்வம் சொன்னான். "தகுந்த தற்காப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு கவனமாக வேலை செய்தால் எதுவும் ஆபத்தல்ல.." ஆனால் அவனுடைய தத்துவத்தில் அவர்கள் மனம் மாறவில்லை. பெரியதொரு தொகையைத் தர அவன் ஒத்துக் கொண்ட பிறகுதான் அவர்களும் அந்த வேலைக்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். எந்தத் தொகையும் இப்போதைக்கு விஸ்வத்துக்குப் பெரியதொரு தொகை அல்ல. ரகசிய ஆன்மிக இயக்கத்தில் அவன் எடுத்துக் கொண்ட தொகை அவனிடம் இருக்கிறது, சில நாட்களிலேயே அதற்கு இணையான தொகையை மாணிக்கத்திடமிருந்தும் அவன் வசூல் செய்து விட்டிருந்தான். அரசியல் போல பணம் காய்ச்சி மரம் வேறு இருக்க முடியாது என்பது சொந்த அனுபவத்திலேயே அவனுக்குப் புரிந்தது. அவன் நோக்கம் பணமாக மட்டும் இருந்திருந்தால் அவன் சக்திகளை அது போன்ற வழிகளிலேயே செலவு செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவனுக்கு பணம் இலக்கிற்கான ஒரு மார்க்கமே ஒழிய இலக்கே அதுவல்ல, இப்போது கூட பணம்தான் அந்தப்

இருவேறு உலகம்

பனிமலையைக் குடைய உதவுகிறது. அந்த அளவில் மட்டுமே அதை அவன் வைத்திருப்பான்..

கிட்டத்தட்ட அந்தக் அந்தக் குகைக் கோயில் இருக்க முடிந்த பகுதியை எட்டிய போது, விஸ்வம் உடன் வந்த ஆட்களை சிறிது இளைப்பாறச் சொல்லி விட்டு தன் சக்திகளைக் குவித்து அமானுஷ்யமான அலைவரிசைகள் அகப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தான். சீக்கிரமே அவை அவன் தேடலில் தட்டுப்பட்டன. அந்த அலைவரிசையிலேயே பயணித்து அவை கிளம்பும் மூலத்தை உணர்ந்தான். சுமார் 270 அடிகள் தாரத்தில் அது இருந்தது. அந்த ஆட்களிடம் அந்த இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

"அந்த இடத்தைத் தோண்டுங்கள்.."

அவர்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தே அவன் சொன்னதைச் செய்ய வேண்டி இருந்தது. அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்த உபகரணங்கள் நவீனமானவை. லாவகமாக அதைப் பயன்படுத்தி அவசரப்படாமல் பாதுகாப்பாகவே இருந்து கொண்டு நிதானமாகவே வேலை செய்தார்கள். விஸ்வம் அவசரத்தை மனதில் அவ்வப்போது உணர்ந்தாலும் அமைதி காத்தான். அவர்களில் ஒருவனுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டு

என்.கணேசன்

விட்டால் கூட அத்தனை பேரும் அவனைக் காப்பாற்றப் போய் விடுவார்கள். விஸ்வத்தின் வேலை நடக்காமல் போய் விடும், இன்று அந்த வேலை நடக்கா விட்டால் பின் எப்போது நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. மாஸ்டர் நாளையே இங்கு வர வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த ஞானம் அவனைப் பொறுமையுடன் இருக்க வைத்தது.

இரண்டரை மணி நேரம் கழித்து திரிசூலம் தெரிந்தது. அது தெரியும் வரை அவர்கள் விஸ்வம் எதிர்பார்க்கும் குகைக் கோயில் அங்கு இருக்கும் என்று நம்பி இருக்கவில்லை. திரிசூலத்தைப் பார்த்தவுடன் அவர்கள் உற்சாகம் அடைந்தார்கள். சுறுசுறுப்புடன் இயங்கினார்கள். அந்தக் குகைக் கோயில் மேல் இருந்த உறைபனியை நீக்கி விட்ட பின்பு குகையின் பெரிய நுழைவு துவாரம் அவர்கள் பார்வைக்குத் தெரிந்தது. தவழ்ந்த நிலையிலேயே தான் ஒருவர் உள்ளே செல்ல முடியும்..

விஸ்வம் பெரும் சக்தி வீச்சை அங்கிருந்து உணர ஆரம்பித்தான். அவர்கள் இனி என்ன செய்வதென்று அவனைக் கேட்டார்கள். எப்போதும் எதையும் முன்கூட்டியே யோசித்து என்ன செய்வதென்று தீர்மானிக்கும் விஸ்வம் முதல்

இருவேறு உலகம்

முறையாகத் தன் வாழ்க்கை முடிவுக்கு வரத் தயங்கினான்.
அதற்குக் காரணம் இருந்தது.

அத்தியாயம் 123

தனிமையில் கடுமையான தவம் மேற்கொள்ளும்

தவசிகள் பெரும்பாலும் அடுத்தவர்களின் குறுக்கீட்டை
விரும்பாதவர்களாக இருப்பார்கள். ஒருமுறை கலையும்
தவத்தை மீண்டும் தொடர, அந்தப் பழைய தவநிலைக்கு
மீண்டும் செல்ல, சில சமயங்களில் மிக நீண்டகாலம்
தேவைப்படுவதுண்டு. அதனால் அனாவசியமாய் இடைஞ்சல்
செய்பவர்களை அந்தத் தவசிகள் கடுமையாய் சபிப்பதும்
உண்டு. குகைக்கு உள்ளே இருக்கும் தவசி அப்படி ஏதாவது
செய்து விடும் வாய்ப்பிருந்தால் கூட வந்தவர்களில்
ஒருவனையே உள்ளே போய் நிலவரத்தைப் பார்க்கச்
சொல்லலாம் என்று முதலில் தோன்றியது. ஆனால் அவனுக்கு
ஏதாவது ஆகிவிட்டால் மற்றவர்களும் உள்ளே நுழைந்து
பார்ப்பார்கள். இவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் எப்படி
அமையும் என்று சொல்ல முடியாது. உள்ளே மிக முக்கியமாக
இருக்கும் ஏதோ ஒன்றை இவர்கள் அழித்தாலோ,
கலைத்தாலோ வந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய் விடும்.
மாஸ்டரின் குரு ஏதோ ஒரு மிக நல்லது அல்லது சக்தி
வாய்ந்தது இங்கு கிடைக்கும் என்ற பொருளிலேயே இந்த

இருவேறு உலகம்

இடத்தை மிக ரகசியமாக தன் பிரிய சிஷ்யனுக்குத் தெரிவிக்க முயன்றிருக்கிறார். இதையெல்லாம் யோசித்துக் கடைசியில் தானே உள்ளே நுழைவது என்று முடிவு செய்த விஸ்வம் சக்தி அலைகளால் தனக்கு ஒரு தற்காப்பு அரணை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவர்களை வெளியிலேயே இருக்க சைகை செய்து விட்டு, ஜாக்கிரதையாக உள்ளே நுழைந்தான்.

இமயத்தின் வெளிக்குளிர் அந்தக் குகைக்குள் இருக்கவில்லை. வெளியே இருக்கும் ஒளி நுழைவாயிலிலேயே நின்று விட்டிருந்தாலும், உள்ளே வேறு ஒரு மங்கலான ஒளி தெரிந்தது. அது அந்தத் தவசியின் தவ வலிமையின் ஒளியாகவே இருக்க வேண்டும். அந்தக் தவசி இப்போது அமர்ந்த நிலையில் இருக்கவில்லை. படுக்கையிலேயே இருந்தார். இடுப்பைச் சுற்றி ஒரு காவித்துணி மட்டுமே அவர் உடலில் ஆடையாக இருந்தது. மிக நெருங்கிப் பார்த்த விஸ்வத்துக்கு இன்னொரு ஆச்சரியம் காத்திருந்தது. அந்தத் தவசி விஸ்வம் எதிர்பார்த்தது போல இந்தியர் அல்ல. திபெத் அல்லது சீனத்துறவியும் அல்ல. பார்க்க வெள்ளைக்காரர் போலத் தெரிந்தார். தாடியும் தலைமுடியும் சாம்பல் நிறமும் வெண்மை நிறமும் கலந்ததாய் இருந்தது. அந்தத் தவசியிடமிருந்து வெளிப்பட்ட சக்தி அலைவீச்சு மிகச் சக்தி

வாய்ந்ததாக இருந்தாலும் உடல்நிலையில் மிகப் பலவீனமாக இருந்தார். மரணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதர் போலத் தெரிந்தார்.

அவருடைய கண்கள் விஸ்வத்தை வெறித்துப் பார்த்தன. அந்த வெறித்த பார்வையில் கோபமோ, அதிர்ச்சியோ தெரியாததால் அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு நபரை மட்டும் எதிர்பார்த்தவராக இல்லை என்பதும், தவம் விலகிய நிலையில்தான் இருந்தார் விஸ்வத்துக்குப் புரிந்தது. ஓரளவு நிம்மதியடைந்த அவன், தரையில் மண்டி இட்டு அவருக்கு வணக்கம் தெரிவித்தான். ஏதாவது சொல்கிறாரா என்று பார்த்தான். இல்லை. செய்தி ஏதாவது அவர் கண்களில் தெரிகிறதா என்று பார்த்தான். அதுவுமில்லை. அவர் இடது கை மட்டும் மெல்ல உயர்ந்தது. விஸ்வம் இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டியிருந்த கம்பளித் துணியை அது பிடித்துக் கொண்டது. விஸ்வம் தன் வயிற்றுப் பகுதியின் மணிபுரா சக்ராவில் இருந்து சக்தி உருவப்படுவது போல் உணர்ந்தான்.

வேகமாக அந்தக் கம்பளித் துணியை அவிழ்த்து விட்டுப் பின் நகர்ந்தான். அந்தத் தவசியின் கையில் அந்தக் கம்பளித் துணி இருந்தது. அதை அந்தக் கையில் இருந்து இழுக்க விஸ்வம் முயன்றான். அந்தக் கம்பளித் துணியின் வழியாக

இருவேறு உலகம்

அவனுடைய சக்திகள் வேகமாக இழுக்கப்படுவது போல் உணர்ந்தான். உடனே அந்தக் கம்பளித் துணியிலிருந்து அவன் கைகளை விலக்கிக் கொண்டான். இந்த ஆள் வேண்டுமென்றே செய்கிறாரா இல்லை எல்லாம் தானாக நடக்கிறதா என்பது புரியவில்லை. தன் சக்திகளைக் குவித்து அவரை அறிய முயன்றான். முடியவில்ல அவர் கண்கள் அவன் மீதிருந்து விலகி அவன் பின்னால் இருந்த ஏதோ ஒன்றில் நிலைத்தது. கண்களில் மின்னல் ஒன்று தோன்றி மறைந்தது. அவர் இறந்து விட்டார்.

விஸ்வம் கடைசியாக அவர் பார்வை நிலைத்த இடத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள மெல்லத் திரும்பினால் குகையின் பாறைச்சுவர் தான் இருந்தது. கூர்ந்து பார்த்த போது அந்தச் சுவரில் சிவனின் முகம் செதுக்கப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. இது அந்தக் தவசி வழிபட்ட உருவமாகத் தோன்றவே, விஸ்வம் ஆச்சரியப்பட்டான். பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் சிவனை லிங்க வடிவில்தான் வழிபடுகிறார்கள். சிவனின் முகம் வழிபடப்படுவது அரிதிலும் அரிது. இமயமலையில் பனி லிங்கங்கள் கூட சில இருக்கின்றன. ஆனால் இப்படி முகம் ஒன்று இருப்பது ஆச்சரியமே. விஸ்வம் அந்தச் சிவனின் முகத்தை

என்.கணேசன்

ஆராய்ந்தான். நல்ல சிற்ப வேலைப்பாடு. இந்தத் தவசியே செதுக்கியதோ இல்லை வேறு யாரோ ஒரு சிற்பியால் செதுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இரண்டு கண்கள் அரைகுறையாக மூடியிருக்க நெற்றிக் கண்ணும் அப்படியே பாதித் திறந்து இருந்தன.

அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே நெற்றிக் கண் ஒரு முறை ஒளிர்ந்து மங்கியது. விஸ்வத்தின் ஆச்சரியம் அதிகரித்தது. மிக நெருங்கிப் பார்த்த போது விஸ்வம் ஆச்சரியத்தின் உச்சத்திற்கே போனான். காரணம் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணைச் சுற்றி ஒரு மெலிதான முக்கோணம் தெரிந்தது. ஒரு முக்கோணத்துக்குள் ஒரு கண். இல்லுமினாட்டியின் சின்னம். மெல்ல அந்தச் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணைத் தொட்டுப் பார்த்தான் ஒரு சக்தி ஓட்டத்தை அவன் கைகள் உணர்ந்தன. அதே சமயம் அந்த முக்கோணம் லேசாக அசைந்தது. விஸ்வம் அந்த முக்கோணத்தை மேலும் நன்றாக அசைத்துப்பார்த்தான். அந்த முக்கோணம் சிலையில் பொருத்தப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது என்பது தெரிந்தது. சற்று பலம் பிரயோகித்து அதை அங்கிருந்து அவன் உருவப் பார்த்தான். உடனே வரவில்லை என்றாலும் இரண்டு நிமிஷ முயற்சிக்குப் பின்னால் அந்த முக்கோணம் கழன்று அவன்

இருவேறு உலகம்

கைக்கு வந்தது. விஸ்வம் பெரியதொரு சக்தி வீச்சை அதில் உணர்ந்தான். வாழ்விலேயே இது வரை அனுபவித்திருக்காத மகிழ்ச்சியையும் விஸ்வம் உணர்ந்தான்.

யோசித்துப் பார்க்கையில் எல்லாம் முன்பே தீர்மானித்திருப்பது போல் விஸ்வத்துக்குத் தெரிந்தது. மாஸ்டருக்காக அந்த வரைபடம் அவன் கையில் தான் முதலில் கிடைத்தது. அவன் இங்கு முதலில் வர முடிந்தது. இறக்கும் முன் அந்தத் தவசியின் பார்வை அந்த பாறைச்சுவர் சிற்பத்தில் விழுந்ததால்தான் அவன் அதைப் பார்த்தான். அவனுக்கு அதன் முக்கியத்துவத்தைப் புரிய வைப்பது போலவே அந்தச் சிற்பத்தின் நெற்றிக் கண் ஒளிர்ந்தது.

அதனால்தான் அவன் அதைக் கூர்மையாகக் கவனித்தான். அதனால்தான் அந்த முக்கோணம் தெரிந்தது. அது இல்லுமினாட்டியின் சின்னமாகவும் தெரிகிறது என்பதற்காகத்தான் அவன் தொட்டுப் பார்த்தான். அசைந்ததால்தான் அதை வெளியே எடுத்தான். இல்லுமினாட்டியின் தலைவனாக அவன் ஆக வேண்டும் என்பதற்காகவே எல்லாம் நடப்பது போல் தோன்றியது.

என்.கணேசன்

இந்தச் சின்னத்தை அவன் எடுத்துக் கொண்டு போய் அந்த இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்களிடம் காண்பித்து பேச வேண்டிய விதத்தில் பேசினால் அவனே தேர்ந்தடுக்கப்பட்டவன் என்பதை அவர்கள் கண்டிப்பாக உணர்வார்கள். இன்னும் நாட்கள் இருக்கின்றன. அவன் தேஜஸை தவ வலிமையால் அதிகப்படுத்திக் கொள்வான். இல்லுமினாட்டியின் தலைவனாக வேண்டிய அத்தனைத் தகுதிகளும் அவனுக்கு இருக்கின்றன. விதியும் அவனுக்கு இந்த அளவுக்கு உதவியிருக்கிறது. அவன் கண்டிப்பாக அந்த இயக்கத்தின் தலைவன் ஆவான். அவன் உலகத்தின் விதியை உருவாக்குவான். அவனுக்குள் உற்சாகம் பொங்கியது.

அந்தக் குகையில் வேறெதாவது வித்தியாசமாக இருக்கிறதா என்று ஒரு முறை சுற்றிப் பார்த்தான். எதுவும் இருக்கவில்லை. கிளம்பத் தயாரான போது அவன் கம்பளித்துணி அந்தத் தவசியின் கைகளில் இருப்பதைக் கவனித்தான். அதை மெல்ல உருவ மறுபடியும் முயன்றான். வரவில்லை. சற்று பலம் பிரயோகித்தான். அப்படியும் வரவில்லை. பின் விட்டு விட்டான். இத்தனை காலம் தவம் செய்த ஆசாமிக்குக் கடைசியில் கிடைத்திருப்பது அவன் கம்பளிதான். இல்லுமினாட்டி சின்னத்தை அவனுக்குக்

இருவேறு உலகம்

கொடுத்திருப்பதற்கான சன்மானமாக அது இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று நினைத்தபடி அங்கிருந்து வெளியே வந்தான்.

வெளியே வந்த போது ஒரு விஷயம் மட்டும் விஸ்வத்தின் மனதை இடித்தது. அந்தக் கருப்புப் பறவை! அந்த வரைபடத்தில் இருந்த கருப்புப் பறவை வானத்தில் தெரிகிறதா என்று பார்த்தால் தெரியவில்லை. திரும்பிக் கீழே செல்கையில் அந்த ஆட்களில் அந்தப் பகுதிகளில் ஏதாவது கருப்புப் பறவையை அவர்கள் பார்த்தது உண்டா என்று கேட்டான். ஐந்து பேரில் நான்கு பேர் பார்த்ததில் 'இல்லை' என்றார்கள். ஒருவன் அந்த மலைப்பகுதியில் ஒரே ஒரு முறை மட்டும் பார்த்திருப்பதாகச் சொன்னான். அது எப்போது என்பதை அவர் நினைவு வைத்திருக்கவில்லை. அந்தப் பறவையுடன் இணைக்கும் சொல்லும்படியான சம்பவம் எதுவும் கூட அவன் நினைவில் இருக்கவில்லை.

அந்த வரைபடத்தில் இருந்தது கருப்புப் பறவைதானா இல்லை வேறெதாவதா?

அத்தியாயம் 124

மாஸ்டருக்கு விஸ்வம் போய்க் கொண்டிருந்த

மலைப்பகுதியைக் கண்டுபிடிக்க நிறைய காலம்
தேவைப்படவில்லை. காரணம் விஸ்வம் போய்க்
கொண்டிருந்த மலைக்குப் பின்புற மலையில் மாங்கனி போல்
தனியாகத் தெரிந்த ஒரு பகுதி. அது விஸ்வத்தைத் தாண்டி
அவர் பார்வையில் விழுந்திருந்தது. விஸ்வத்தோடு அவன்
இணைந்திருந்த காட்சியும் அவர் பார்வையில் இருந்து
மறைந்து போனாலும் அந்த மாங்கனி போல் தனியாக
நீட்டியிருந்த மலைப்பகுதி அவர் மனத்திரையில்
பதிந்திருந்தது. அவர்கள் இயக்கத்தின் பல உறுப்பினர்கள்
இமயமலைப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது அங்கு
அடிக்கடி பயணிப்பவர்கள். சிலரிடம் ஃபோனில்
பேசியதிலேயே அந்த வித்தியாசமான மலைப்பகுதி எங்கே
இருக்கிறது என்பது தெரிந்து விட்டது. அதற்குப் பக்கத்து
மலை ஏற எங்கே எப்படிப் போக வேண்டும் என்பதை
விவரமாகத் தெரிந்து கொண்டு விட்டு அவர் உடனே
கிளம்பினார்.

இருவேறு உலகம்

எவ்வளவு வேகமாகப் போனாலும் அந்தப் பகுதியை அடைய குறைந்த பட்சம் ஒரு நாள் ஆகி விடும் என்பதால் அவர் செல்கையில் விஸ்வம் அங்கே அகப்பட வாய்ப்பே இல்லை, காளி கோயிலுக்கு முந்தியது போலவே இந்தத் திரிசூலம் இருக்கும் கோயிலுக்கும் விஸ்வமே முந்திக் கொண்டதை நினைக்கையில் கசந்தது. ஆனால் எல்லாக் கசப்பான அனுபவங்களும் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத்தான் வருகின்றன என்று அவர் நினைவுபடுத்திக் கொண்டார். அந்தக் கசப்பான அனுபவங்கள் இல்லா விட்டால் சில பாடங்கள் படிக்க முடியாது. அந்தப் பாடங்கள் படிக்காமல் அடுத்த ஞானநிலைக்கு உயர முடியாது. எனவே எல்லா கசப்பான அனுபவங்களும் அடுத்த உயர்வுக்கே என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டார். ஆனாலும் அந்த மனக்கசப்பு குறைந்து விடவில்லை..

அவர் ரிஷிகேஷில் இருந்து ஜீப்பில் இருபது மணி நேரம் பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. அதன்பின் அந்த மலையடிவாரத்தில் சிறிது நேரம் இளைப்பாறி விட்டு மலையேற ஆரம்பித்தார். இப்போதும் உடல் வலிமை மாஸ்டருக்குக் குறைந்து விடவில்லை என்ற போதும் அவரால் விஸ்வத்தின் அளவு மிக வேகமாக மலையேற முடியவில்லை.

என்.கணேசன்

முடிந்த வரை வேகமாக ஏறினார். பக்கத்து மலை மாங்கனிப் பகுதி அவர் கண்பார்வைக்குச் சரிமட்டத்தில் வர ஐந்து மணி நேரம் தேவைப்பட்டது. மேலும் சில அடிகள் போன பிறகு திரிசூலமும், கருப்புப் பாறையும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அதன் மேலே இருந்த பனியை விலக்கி இருக்கிறார்கள்.. பரபரப்புடன் மாஸ்டர் அந்தத் திரிசூலத்தை நோக்கி நடந்தார். அங்கே நெருங்க நெருங்க சக்தி வாய்ந்த ஆன்மிக அலைகளை அவர் உணர ஆரம்பித்தார். யோகிகள் சித்தர்கள் இருந்த இடத்தில் தான் இப்படிப்பட்ட சக்தியலைகளை உணர முடியும். இது வரை திரிசூலம் மேலே நடப்பட்ட ஏதோ சிறு கோயில் பகுதி மட்டுமே என்று நினைத்திருந்த மாஸ்டருக்கு இது ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. அருகே சென்ற போது அந்தத் திரிசூலத்திற்குக் கீழே குகைத் துவாரம் தெரிந்தது.

அந்தக் குகையிலிருந்து சக்தி அலைகள் முழு வீச்சில் வெளிப்பட்டதை உணர்ந்த மாஸ்டர் மெய்சிலிர்த்து அதன் வாசலிலேயே மண்டியிட்டு வணங்கி விட்டு தான் உள்ளே சென்றார். உள்ளே ஒரு தவசி படுத்த நிலையில் அசைவற்று இருந்தார். அவர் இடது கைப்பிடியில் ஒரு கம்பளித்துணி இருந்தது. நெருங்கிச் சென்று பார்த்த போது அவர் இறந்து போயிருந்தது தெரிந்தது.. அவரது மெலிந்த உடலில் இடுப்பில்

இருவேறு உலகம்

ஒரு காவித்துணி மட்டுமே இருந்தது. அந்தத் தவசி ஒரு வெள்ளைக்காரர் என்பதைக் கண்ட போது அச்சரியமாக இருந்தது. அவர் முகத்தில் அசாதாரணமான அமைதியும் நிறைவும் தெரிந்தது. உயர்வான வாழ்க்கையை முறையாக வாழ்ந்து விட்டுப் போன திருப்தியோ? மாஸ்டர் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கினார்.

வெளியில் இருக்கும் கடுங்குளிருக்கு எதிர்மாறாக குகையில் நிலவிய லேசான வெப்பம் இதமாக இருந்தது. உள்ளே ஒளிர்ந்த மங்கலான ஒளி இந்த தவசியின் தவவலிமையின் பலனாகவே இருக்க வேண்டும். அவர் மறைந்தாலும் இந்த மங்கலான ஒளியும் இங்கு நிறைந்திருந்த சக்தி அலைவீச்சும் குறையாமல் இருப்பதே அவருடைய தவ மகிமைக்கு அத்தாட்சி என்று தோன்றியது. ஒரு வளர்பிறை சப்தமி நாளில் கிடைத்த அந்த வரைபடம் இங்கிருக்கும் ஏதோ ஒன்றுக்காகத்தான் அவர் கையில் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த இறந்த மனிதரா, இல்லை இந்தக் குகைக்குள் இருக்கும் ஏதோ ஒன்றா?

மாஸ்டர் அந்தக் குகையை நிதானமாக ஆராய்ந்தார். சிறிய குகைதான். அங்கே பொருட்கள் எதுவுமில்லை. குகைச் சுவரில் ஓரிடத்தில் ஒரு முகம் செதுக்கப்பட்டிருந்தது.

என்.கணேசன்

நெற்றியில் ஒரு சிறு முக்கோண அளவுக்கு துளை தெரிந்தது. முகத்தில் இருந்த கண்கள் பாதி மூடிய தியான நிலையில் இருந்தன. சிவனின் யோக நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் முகம். முகத்தில் பேரமைதி. பெரும் சாந்தம். நெற்றிக்கண் இருக்கும் இடத்தில் துளை ஏன் என்பது தெரியவில்லை. முதலில் இருந்து பின் அது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ? விஸ்வம் அதைக் கொண்டு போயிருக்கக்கூடுமோ? மெல்ல அந்த நெற்றித் துளையை விரலால் மாஸ்டர் வருடினார். பெரும் சக்தி வீச்சை விரல் உணர்ந்தது. கண்டிப்பாக நேற்று வரை இந்த இடத்தில் அந்த நெற்றிக்கண் இருந்திருக்க வேண்டும்..

மாஸ்டர் யோசித்தார். கண்டிப்பாக விஸ்வம் உளியால் தட்டி அதைப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனென்றால் துளையில் கரடுமுரடு இல்லை. அந்த நெற்றிக்கண் முன்பே பொருத்தி வைக்கப்பட்டுதான் இருக்க வேண்டும். முக்கோண வடிவுக்குள் நெற்றிக் கண் மிகவும் பிரபலமான சக்திச் சின்னம். அமெரிக்க டாலரில் கூட அந்தச் சின்னம் இருப்பதாகவும், அது இல்லுமினாட்டியின் சின்னம் என்றும் யாரோ சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறார். விஸ்வம் இல்லுமினாட்டிக்குப் பணம் அனுப்பி இருக்கிறான். இப்போது அந்தச் சின்னத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போய்

இருவேறு உலகம்

இருக்கிறான். அவனுக்காகவே அது காத்திருந்ததோ? இல்லை அவர்கள் இயக்கத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சின்னத்தை அவன் கொண்டு போய் விட்டானா? இரண்டாவது சாத்தியக்கூறை நினைக்கையில் அவர் மனம் பதைத்தது. 'நான் ஏமாந்ததற்கான தண்டனையா இது குருவே..' என்று மனதிற்குள் அவர் கதறினார் மேலும் தேடிப்பார்த்தார். அங்கே வேறு வித்தியாசமான பொருளோ, வேறு எதாவது சிற்பமோ, சின்னமோ இருக்கவில்லை. மனம் வேதனையை உணர்ந்தது, சிவனின் யோகநிலை முகச்சிற்பத்தைப் பார்த்தார்.

நெற்றியில் துளையோடு இருப்பது பெரும் குறையாகப் பட்டது. அவர் முதலில் வந்திருந்தாலும் அந்த நெற்றிக் கண்ணை எடுத்துச் சென்றிருக்க மாட்டார். எடுக்க முடிந்தது என்று தெரிந்தாலும் அந்த சிலையை ஊனப்படுத்திக் கொண்டு போய் எதைச் சாதிக்க முடிந்தாலும் அதைச் செய்ய அவர் மனம் ஒத்துக் கொண்டிருக்காது. அந்த சிவனையும் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கிய மாஸ்டர் அந்தத் தவசியின் சடலத்தை முறையாகப் புதைத்து விட்டுச் செல்வதுதான் அவருக்குத் தரும் மரியாதை என்று நினைத்தார். கையில் இருந்த கம்பளித் துணியை மெல்ல இழுத்தார். கையோடு கம்பளித்துணி வந்தது. ஆனால் அதைத்

என்.கணேசன்

தொட்டவுடன் அவர் உடல் ஒரு கூணம் கூசியது. இது விஸ்வத்தின் கம்பளித்துணி என்று உணர்ந்தார். முன் மனக்கண்ணில் கண்ட காட்சியை நினைவுபடுத்திப் பார்க்கையில் இந்தத் துணி அவன் இடுப்பைச் சுற்றி இருந்ததை அவரால் மறுபடி பார்க்க முடிந்தது. அந்தத் துணியை மடித்து ஓரத்தில் வைத்து அந்தத் தவசியைச் சுமந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். தவசி மிக லேசாக இருந்தார். பிணக்கனம் என்று சொல்வது இவர் விஷயத்தில் உண்மையில்லை..

அந்தத் தவசியின் உடலை குகைக்கு அருகிலேயே இருந்த சற்று தட்டையான அகலமான இடத்தில் பனியை விரல்களாலேயே தோண்டி பள்ளத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுப் புதைத்து அந்தப் பனியை மறுபடி மூடினார். உறைபனியைத் தோண்டியதால் அவர் கைகளில் காயமாகி ரத்தம் கசிந்து வெள்ளைப் பனியோடு சிவப்பு நிறம். கலந்தது. அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மண்டியிட்டு அவர் வணங்கி நிமிர்ந்த போது மேலே ஒரு கருப்புப் பறவை வட்டமிட ஆரம்பித்தது. மூன்று முறை வட்டமிட்ட பின் அந்த பறவை அந்த சமாதியில் அமர்ந்தது. மெய்சிலிர்த்துப் போன மாஸ்டர் கைகளைக் கூப்பினார். அவர் அந்த வரைபடத்தில் பார்த்து

இருவேறு உலகம்

பறவை இதுதானோ? அந்தப் பறவை ஒரு நிமிஷம் அமைதியாக அவரையே பார்த்தது. பின் பறந்து போய் விட்டது. உயர உயரப் பறந்த அது கண்பார்வையில் இருந்து மறையும்வரை மாஸ்டர் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார். அது வந்து போனது ஏதோ ஒரு வகை ஆசிர்வாதம் போல மனம் உணர்ந்தது. மறுபடி பார்வையைக் கீழிறக்கிய போது ஒரு கூடிணம் சிலையாய் அவர் உறைந்தார். அந்த சமாதியின் மேல் முக்கோண வடிவக்கல் இருந்தது. அதன் நடுவே நெற்றிக்கண் இருந்தது. கிட்டத்தட்ட அந்தச் சிவனின் நெற்றிக்கண் பகுதியில் ஏற்பட்டிருந்த துளையின் அளவே அது இருந்தது. அந்தப் பறவை கொண்டு வந்து வைத்து விட்டுப் போயிருக்க வேண்டும். உடலும் மனமும் சிலிர்த்தது.. மாஸ்டர் மெல்ல அந்த நெற்றிக்கண் கல்லைக் கையில் எடுத்தார்.

அத்தியாயம் 125

அந்த நெற்றிக்கண் கல் மாஸ்டர் கையில் மென்மையான அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தின. மாஸ்டர் அந்தக் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு அந்த குகைக்குள் மீண்டும் நுழைந்தார். அந்தச் சிற்பத்தின் நெற்றியில் பொருத்திப் பார்த்தார். கச்சிதமாகப் பொருந்தியது, இங்கு முதலில் இருந்த கல்தானோ? விஸ்வத்திடமிருந்து இந்தக் கல்லை அந்தப் பறவை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டதோ?

அந்தப் பறவைக்கும் இந்தத் தவசிக்கும், இந்தச் சிற்பத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்? இத்தனை துல்லியமாக இங்கேயே கொண்டு வந்து வைத்து விட்டுப் போயிருக்கிறதே! இந்தக் கல்லில் ஏதோ சக்தி கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதை உணர்ந்து தான் விஸ்வம் இதைக் கொண்டு போயிருக்கிறான். ஆனால் இந்தக் கல் விஸ்வம் கொண்டு போன கல்லாய் இருக்க வாய்ப்புகள் குறைவு. வில்வத்தின் அலைவரிசைகள் இந்தக் கல்லில் சிறிது தங்கியிருந்தாலும் அவர் உணர்ந்திருப்பார். மேலும் விஸ்வம் கையில் கிடைத்ததை எந்த விதத்திலும் நழுவ விடுபவன் அல்ல.

இருவேறு உலகம்

இந்தச் சிவனின் நெற்றி வெறுமையாக இருப்பதை சதிக்காத ஏதோ ஒரு சக்திதான் அந்தப் பறவையின் வடிவில் திரும்ப கொண்டு வந்து இன்னொரு கல்லைச் சேர்த்திருக்கிறது. ஏதோ ஒரு அளவில் இல்லாமல் கச்சிதமாக சிற்பத்துக்குப் பொருந்தும்படியாக இந்தக் கல் இருப்பதால் சிற்பம் செதுக்கிய போதே அந்தக் கல்லுடன் அதே போல இன்னொரு கல்லையும் செதுக்கியிருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியம்.. யோசிக்கும் போதே தலை சுற்றியது.. எல்லாம் மாயாஜாலமாகத் தெரிந்தது.

எது எப்படியோ அவர் இந்த நெற்றிக்கண் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு போகப் போவதில்லை. இதன் சக்தி மூலம் ஏதாவது நல்லது நடக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் இதைக் கையில் கொண்டு போனால்தான் நடக்கும் என்று நினைப்பது பேதமையாகப் பட்டது. இறைவனின் சக்திக்கு தூரங்கள் ஒரு பிரச்னைகள் இல்லை. ஏதோ ஒரு பொருளில் மட்டுமே தங்கிப் பயன்படும் என்று நம்புவது மூட நம்பிக்கை. இதற்கென்று ஒரு சக்தி இருந்தால் இது இந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு எங்கும் எதையும் நடத்தும். மேலான சக்திகள் மனிதனைப் போல் பிழை செய்வதில்லை. எதையும் செய்யத் தவற விடுவதுமில்லை.. நினைக்கையிலேயே மனம் நம்பிக்கை

என்.கணேசன்

பெற்றது. மறுபடி வணங்கி அங்கே சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்தார். அந்தத் தவசியின் தவத்தினாலோ என்னவோ சீக்கிரமே ஆழமான தியானம் சாத்தியமானது. ஏகாந்தத்தில் அந்தச் சிவனின் முன்னிலையில் அவரும் யோக நிலையில் லயித்து சில மணி நேரங்கள் அசைவற்று அமர்ந்திருந்தார். மனம் எண்ணங்கள் இல்லாமல் வெறுமையாகி பிரம்மம் ஆகியது. அந்த ஒரு க்ஷணத்தில் எதை நினைத்தாலும் அது நடந்து விடும் என்பதை அந்தராத்மாவில் உணர்ந்தார், ஆனால் எதையும் நினைக்கத் தோன்றவில்லை, அப்படி நினைத்து அந்தப் பூரண நிறைவில் ஒரு சிறு பகுதியையும் அவர் இழக்க விரும்பவில்லை அவர், அந்தக்குகை, அந்த சிவன் எல்லாமே ஒரு அலைவரிசையில் கலந்து மனம் காணாமலேயே போயிற்று.

ஒரு பெருங்காற்று வீசிய போது அவர் மனம் விழித்தது, அந்தக் குகையும் சிவனும் அவரும் இப்போதுள்ள இடங்களுக்குத் திரும்ப வந்து அமைந்தது போன்றதொரு உணர்வு. அந்தக் க்ஷணத்தில் அவர் முடிவு செய்தார். இனியுள்ள காலத்தை அவர் இங்கேயே கழிப்பார். ஒரே ஒரு முறை வெளியேறி க்ரிஷையும் அவரது இயக்க முக்கியஸ்தர்களையும் பார்த்து விட்டு வரவேண்டும்.

இருவேறு உலகம்

எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்து விட்டு மீண்டும் வந்து இங்கே ஐக்கியமாக வேண்டும். விஸ்வம் விஷயத்தில் ஆக வேண்டியதை க்ரிஷ் பார்த்துக் கொள்வான். ஒரு முறை விஸ்வம் இனி என்ன செய்வது என்று ஒன்றும் தெரியாதவன் போலக் கேட்ட போது, "ஆபரேஷன் க்ரிஷ்" என்று அவர் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. இது அவனுடைய களம். அவனைத் தான் அந்த வேற்றுக்கிரஹவாசியும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான். அறிவிலும் சக்திகளிலும் பல மடங்கு உயர்ந்த அந்த வேற்றுக்கிரஹவாசி உலகில் தேடி ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறான் என்றால் அவனால் முடியும் என்ற புரிதலில்தான் இருக்க முடியும். இனி அது ஆபரேஷன் க்ரிஷாகவே முழுமையாக இருக்கட்டும். அது சம்பந்தமாகக் களத்தில் இனி எந்தக் காலையும் அவர் நகர்த்தப் போவதில்லை. எது நடக்க வேண்டும் என்பது இறைவனின் சித்தமாக இருக்கிறதோ அது நடந்து விட்டுப் போகட்டும்..

மாஸ்டர் மெல்ல எழுந்தார். கைகூப்பி ஈசனை வணங்கி விட்டு வெளியே வந்தவர் ஒரு புதிய மனிதராக மாறியிருந்தார்..

என்.கணேசன்

மீயூனிக் நகரின் அரண்மனை போன்ற பங்களாவில் பீத்தோவனின் இசையில் இரண்டு மணி நேரம் ஆழ்ந்திருந்து விட்டு தன் நாளை ஆரம்பித்த எர்னெஸ்டோ அன்று செய்ய வேண்டிய வேலைகளை ஒரு டைரியில் நேற்றே குறித்திருந்தார். அதில் முதல் குறிப்பாக இந்தியா - ஏலியன் - க்ரிஷ் - தகவல்கள் என்று இருந்தது.

அவர் ஒரு எண்ணிற்குப் ஃபோன் செய்தார்.

"அந்தப் பையன் க்ரிஷ் ஏலியன் சந்திப்பைப் பற்றி யாரிடமாவது பேசியிருக்கானா..?"

"குடும்பத்தார் கிட்ட கூடச் சொல்லலைன்னு தெரியுது. அந்த மாஸ்டர் கிட்ட சொல்லியிருக்கலாம்னு தோணுது.."

"இஸ்ரோ அதைத் தெரிஞ்சுக்க முயற்சி செய்யலையா..?"

"வீட்டாள்க கிட்டயே சொல்லாததால் அவன் மத்தவங்க கிட்ட வாயைத் திறக்க மாட்டான்னு நினைக்கிறாங்க.. அந்த டைரக்டர்.. அவன் மந்திரி மகன்கிறதால தயங்கறார்.."

இருவேறு உலகம்

"நீயே நேர்ல போய் பேசிப் பாரென்.. இந்த உலகத்துல முக்கியமான ஒண்ணு நடந்து அது இல்லுமினாட்டிக்கு முழுசா தெரியலைன்னா அது அவமானம் இல்லையா.."

"சரி.." என்று சொல்லி விஸ்வேஸ்வரய்யா வைத்து விட்டார். அவர் இந்திய செயற்கைக் கோள் மற்றும் வானியல் ஆராய்ச்சிகளுக்கு சிறப்பு ஆலோசகர். மத்திய மந்திரிகளுக்கு நிகரான அதிகாரத்தை இந்திய அரசு அவருக்குத் தந்திருக்கிறது. பேரறிவாளி, இல்லுமினாட்டியின் உறுப்பினர். இப்போது இஸ்ரோ இறங்கியிருக்கும் இந்த ஆராய்ச்சிக்குப் பரிந்துரை செய்தவர் அவர்தான், இது சம்பந்தமான எல்லா ரிப்போர்ட்களும் அவரிடம் தான் முதலில் தரப்படுகின்றன. அவருக்கு வயது 67. அவருக்கு இந்த விஷயத்தில் இல்லுமினாட்டியின் தலைவரின் தனி ஈடுபாடு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஏதோ கூடுதலாக இதில் இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் கிழவர் நேரடியாக இதுபற்றி விசாரிக்கச் சொல்ல மாட்டார். அதுவும் பதவி விலகப்போகும் சமயத்தில் அவர் தனிக்கவனம் இதில் வருகிறது என்றால் கண்டிப்பாக மிக முக்கியமானதாக அவர் நினைப்பது ஏதோ இதில் இருக்கிறது..

என்.கணேசன்

இல்லுமினாட்டியில் சேர்ந்த நாள் முதலே அவர் எர்னெஸ்டோவைக் கவனித்து வருகிறார். எர்னெஸ்டோ ரகசியம் காப்பதில் கில்லாடி. அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை எப்போதும் யாரும் ஊகிக்க முடிந்ததில்லை. பார்க்க மிக ஓய்வாக இருப்பது போலவும் எதையும் கண்டு கொள்ளாதது போலவும் தெரியும் என்றாலும், அது பொய்யான தோற்றம்தான். அலட்டிக் கொள்ளாத அந்த மனிதர் சத்தமில்லாமல் செயல்படும் போதுதான் அந்த அமைதிக்குப் பின்னிருக்கும் கூர்மையும் வேகமும் எதிராளிக்குத் தெரிய வரும். பெரும்பாலும் அவர் கவனம் செல்லும் இடத்துக்கும் மனிதனுக்கும் ஆபத்து உண்டு என்று அர்த்தம். எதற்கோ முடிவு கட்ட நினைக்கிறார் என்று அர்த்தம். இப்போது க்ரிஷ் மீது கவனம் செலுத்துகிறார்..

விஸ்வேஸ்வரய்யா க்ரிஷைச் சந்திப்பதை அலுவலக ரீதியாக வைத்துக் கொள்வதா, தனிப்பட்ட முறையில் என்றாக்கிக் கொள்வதா என்று யோசித்தார். கடைசியில் க்ரிஷைச் சந்தித்து விட்டு வந்த பின் அவன் சொல்வதை வைத்துத் தீர்மானிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தார். உடனே க்ரிஷைக்குப் ஃபோன் செய்து தன்னை, செயற்கைக்கோள் மற்றும் வானியல் ஆராய்ச்சிகளின் சிறப்பு ஆலோசகராகவே

இருவேறு உலகம்

அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு அவனைச் சந்திக்க விருப்பம் தெரிவித்தார்.

மாணிக்கத்தின் ஃபோன் அலறியது. யாரென்று பார்த்தார். அழைக்கும் எண்ணைப் பார்த்ததும் அவர் முகம் வெளிறியது.. முகம் போன போக்கை வைத்தே சங்கரமணி அழைப்பது அந்தக் கடன்காரன்தான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டார். அவரும், வயிற்றைக் கலக்கியது.

‘என்ன சொல்லப் போகிறானோ?’

மாணிக்கம் அமைதியைக் குரல் அளவிலாவது வரவழைத்துக் கொள்ள பெருமுயற்சி செய்தார்.

"ஹலோ.."

"என்ன மாணிக்கம் என் ஆள் எங்கேன்னு எதாவது தகவல் தெரிஞ்சுதா..?"

"இல்லை சார்.. ஆனா நான் எல்லா வகையையும் முயற்சி செய்துகிட்டுத்தான் இருக்கேன்.."

என்.கணேசன்

அமைதியாக, ஆனால் ரத்தத்தைச் சில்லிட வைப்பது போல், கேட்டது விஸ்வத்தின் குரல்.

"பிடிபட்ட அவன் வாயில இருந்து எல்லா விஷயத்தையும் அவங்க வரவழைச்சா எனக்கு எந்தப் பாதிப்புமே இல்லை. ஏன்னா என்னைப் பத்தி அவனுக்குத் தெரிஞ்சதும் குறைவு. அதை வச்ச என்னை அவங்க கண்டுபிடிக்கறது நடக்கவே நடக்காத காரியம். ஆனா அவனுக்கு உங்களைப் பத்தி எல்லாமே தெரியும். அதை அவன் கக்கினா உன் அரசியல் வாழ்வு மட்டுமல்ல மொத்த வாழ்க்கையுமே அஸ்தமனமாயிடும். ஞாபகம் வச்சுக்கோ.."

மாணிக்கத்தின் நாக்கு வரண்டது..

"தெரியும் சார்.."

அவன் ஃபோனை வைத்து விட்டான். ஏதாவது செய்தே ஆக வேண்டும் என்ற நிலைமையின் தீவிரத்தை மாணிக்கம் நன்றாகவே உணர்ந்தார்.

அத்தியாயம் 126

மாணிக்கத்திடம் சங்கரமணி எதிரி சொன்னது

என்னவென்று கேட்டார். மாணிக்கம் சொன்ன போது சங்கரமணியின் முகமும் களையிழந்து கருத்தது. மாமனும் மருமகனும் அடுத்து என்ன செய்வதென்று யோசித்தார்கள். இருக்கும் நிலைமையிலிருந்து தப்பிக்க என்ன செய்ய முயன்றாலும் எங்கேயாவது இடித்து செய்ய மடியாமல் போகும் நிலைமைதான் அவர்கள் எதிரே இருந்தது. அவனுடைய ஆளை விடுவிக்காமல் எதிரி விட மாட்டான், உதய்யோ அந்த ஆளை விடுவிக்க விடமாட்டான். அவனிடம் நேரடியாகக் கேட்ட வழியில்லை. மறைமுகமாய் கேட்டால் பயனில்லை. ஹரிணியைக் கைது செய்ய போலீஸை அனுப்பியதிலிருந்து கமலக்கண்ணனும் அவரிடம் கடுப்பாகத்தான் இருந்தார். இல்லாவிட்டால் அவரிடமாவது ஏதாவது கதை சொல்லிக் கையைக் காலைப் பிடித்து எதிரியின் ஆளை விடுவித்திருக்கலாம். செந்தில்நாதனும் எங்கிருக்கிருக்கிறார் என்ற சிறிய துப்பும் கூடக் கிடைக்கவில்லை. அதிகார தோரணையைக் காட்டினாலோ ஆட்சி கவிழும் அபாயம் இருக்கிறது. உதய்

என்.கணேசன்

எம்.எல்.ஏக்களிடம் ரகசியமாய் பேசி வருவதாகவும்
உளவுத்துறை ரிப்போர்ட் சொன்னது. மந்திரி பதவி கேட்டுக்
கிடைக்காத எம்.எல்.ஏக்கள் கமலக்கண்ணன் பக்கம்
சாய்வார்கள் போல் தெரிகிறது. மாட்டிய மனோகர்
உண்மையைக் கக்கி விட்டால், உண்மைக்கான ஆதாரங்கள்
வெளிப்பட்டால், முக்கால்வாசி எம்.எல்.ஏக்கள் கண்டிப்பாக
கமலக்கண்ணன் பக்கம் போய் விடுவார்கள். இருதலைக்
கொள்ளி எறும்பாய் மாணிக்கம் தவித்தார்.

தந்தையும் தாத்தாவும் பேசுவதை மறைவில் இருந்து
மணீஷ் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஹரிணியைக் கைது
செய்ய மாணிக்கம் போலீஸாரை அனுப்பியதிலிருந்தே மணீஷ்
கல்லூரிக்குச் செல்வதை நிறுத்தி இருந்தான். அவனுக்கு
அவளை நேருக்கு நேர் பார்க்கக் கூசியது. அவளிடம்
ஃபோனில் கூட அவன் பேசவில்லை. என்னவென்று
பேசுவான். என்ன சொல்லி சமாளிப்பான். நண்பனாக
அவளுக்கு உதவாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. அவனுடைய
தந்தை அவளைக் கேவலப்படுத்த அல்லவா துணிந்திருந்தார்.
அவனுக்கு அவருடைய நிலைமை முழுவதும்
தெரிந்திருந்ததால் அவரை அவனால் குறை கூறவும்
முடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் ஆரம்பித்து வைத்தது

இருவேறு உலகம்

அவனும் அவன் தாத்தாவும் அல்லவா? அவர்களால் அல்லவா கரிஷைக் கொலை செய்யச் சம்மதித்தார். இப்படியெல்லாம் முடியும் என்று யாருக்குத் தெரியும்?

கமலக்கண்ணன் ஹரிணியைக் காப்பாற்றியதுடன் அவளையும் அவள் தாயையும் தன் வீட்டுக்கே அழைத்துப் போய் அவர்கள் இருவரின் எண்ணத்தில் எத்தனையோ உயர்ந்திருப்பார். இதுவரை கரிஷ் மேல் காதல் மட்டுமே ஹரிணிக்கு இருந்தது. இப்போது அந்தக் குடும்பத்தின் மீது அசைக்க முடியாத நன்றியுணர்வும் அல்லவா வந்திருக்கும். இதைப்பற்றி எல்லாம் நினைத்து, கூனிக்குறுகி தன் அறையிலேயே அவன் அடைபட்டிருந்தான். மகன் மன நிலையைப் புரிந்திருந்தாலும் மாணிக்கம் அவன் வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொண்டு வேகமாக மீண்டு வருவான் என்று நம்பினார். ஆனால் ஹரிணி கைது முயற்சிக்குப் பின் அவருக்கும் அவனுடன் மனம் விட்டுப் பேசுவதில் தயக்கம் இருந்தது. அவனும் தந்தி வாசகங்கள் தவிர கூடுதலாகப் பேசவில்லை. அவர்களுக்குள் ஒரு இடைவெளி ஏற்பட்டிருப்பதை மௌனமாக இருவருமே உணர்ந்தார்கள்.

என்.கணேசன்

மாணிக்கமும், சங்கரமணியும் பேசிய தற்போதைய நிலவரம் மணீஷாக்குக் கலவரத்தையே மனதில் ஏற்படுத்தியது. எப்போதுமே நிதானம் தவறாத அவன் தந்தை குழம்பி, நடுங்கி, செய்வதறியாமல் நிற்பதைப் பார்க்கையில் பரிதாபமாக இருந்தது. இதையெல்லாம் பார்க்க அவனுக்குச் சகிக்கவில்லை. செத்து விடலாம் என்று தோன்ற ஆரம்பித்தது. எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுதலை வாங்கிக் கொள்ளலாம். அடுத்த ஜென்மத்திலாவது அதிர்ஷ்டசாலியாகப் பிறக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் சடாரென்று தோன்றிய தற்கொலை எண்ணம் பின் வலுப்பெற ஆரம்பித்தது. அதுவே நிம்மதி என்று தோன்றியது. அதுவே வழியாகத் தோன்றியது, இப்போது எதிரி கூப்பிட்டு தந்தையை மிரட்டியதைக் கேட்ட பிறகு முடிவு செய்து விட்டான். 'என்னை மன்னித்து விடுங்கள் அப்பா..' என்று ஒற்றை வரியில் தந்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்தான். சாவதற்கு முன் ஒரே ஒரு முறை ஹரிணியிடம் பேசத் தோன்றியது. அவள் காறித் துப்பினாலும் பரவாயில்லை, அவளிடம் பேசி விட்டு உலகிலிருந்து விடைபெறத் தோன்றியது. அவளுக்குப் ஃபோன் செய்தான்.

"ஹலோ.."

இருவேறு உலகம்

"உன்னைப் பார்க்கவே முடியலை. ஃபோன்லயும் பேச மாட்டேங்கற. ரொம்ப பிஸியா. இல்லை உடம்பு சரியில்லையா..?"

ஹரிணி நட்பு மாறாமல் கேட்டதில் உடனே மணீஷின் கண்கள் ஈரமாயின. 'என்ன ஒரு நல்ல மனசிருந்தால் அவளால் இப்படிப் பேச முடியும்?'

குரல் அடைக்க மணீஷ் சொன்னான்.

"மனசு தான் கொஞ்சம் சரியில்லை ஹரிணி.."

"ஏண்டா..?"

அவன் என்னவென்று சொல்வான்? மனதார அவன் சொன்னான்..

"என்னை மன்னிச்சுடு ஹரிணி.."

அவன் எதற்கு மன்னிப்பு கேட்கிறான் என்பது ஹரிணிக்குப் புரிந்தது. அவன் தந்தையின் செய்கையால் ஏற்பட்ட குற்றவுணர்ச்சியால்தான் இதுவரை ஃபோனில் கூடப் பேசாமல் இருந்திருக்கிறான் என்பது புரிந்தது. உடனே அவள் கோபித்துக் கொண்டாள்.

என்.கணேசன்

"லூஸு, ஃப்ரண்ட்ஸுக்குள்ள என்னடா மன்னிப்பும் மண்ணாங்கட்டியும்.."

அவளுடைய பெருந்தன்மை அவன் கண்களைக் குளமாக்கின.

"உனக்கு என் மேல கோபம் இல்லையே ஹரிணி.."

"நீ எப்பவுமே என்னோட நண்பன்தாண்டா. கோபம் இருந்திருந்தா நேர்ல வந்து ஓங்கி அறைஞ்சிருப்பேன். அதோட மறந்தும் இருப்பேன். அதுதான் ஹரிணி.." சொல்லி விட்டுச் சிரித்தாள்.

"க்ரிஷ் என்ன பண்றான்..?"

"அவன் உலகம் தனி. ஏதோ யோசிக்கிறான். தியானம் பண்றான். படிக்கறான். தினமும் நாலு வார்த்தை பேசறதே அபூர்வமாய் இருக்கு. அவங்கம்மா அடிக்கடி அந்தக் கம்ப்யூட்டரை புஸ்தகங்களையும் கொளுத்திடறதா மிரட்டறப்ப மட்டும் வெளிய வந்து கொஞ்ச நேரம் இருக்கான். எனக்குன்னு வந்து எப்படி ஒருத்தன் வாய்ச்சிருக்கான் பாரேன்.."

இருவேறு உலகம்

மேலும் சிறிது பேசினார்கள். கடைசியாக அவள் அவனை நேரில் ஒருமுறை வரச் சொன்னாள். 'சரி' என்று சொல்லி விட்டு ஃபோனை வைத்த மணீஷ், "இனிமே நீதான் என்னைக் கடைசியா ஒரு தடவை பார்க்க வரணும் ஹரிணி.." என்று மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

ரணமான மனதிலும் கடைசியில் சிறிய ஆறுதல் தங்கியது. அவள் அவனை வெறுக்கவில்லை. அவனைக் குற்றப்படுத்தவில்லை. இன்னும் நண்பனாகவே அவளை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். காதல் என்ற நிலைக்கு உயர முடியாவிட்டாலும் அவன் நட்பு நிலையிலிருந்து இறங்கி விடவில்லை.. ஹரிணி நிஜமவே நல்லவள், தங்கமானவள்.

"அடுத்த ஜென்மத்திலாவது என்ன காதலி ஹரிணி ப்ளீஸ்.." என்று மனதில் சொல்லிக் கொண்டான். மாத்திரை டப்பாவை மணீஷ் எடுத்தான். மாத்திரைகள் ஒவ்வொன்றாக விழுங்க விழுங்க கடந்த கால நினைவுகள் ஒவ்வொன்றாய் மனதில் வந்து போனது.. கடைசியில் நினைவிழக்கும் வரை தங்கியது ஒரே முகம்.. ஒரே நினைவு..

"ஹரிணி.."

என்.கணேசன்

மணீஷின் தற்கொலையைக் கேள்விப்பட்டவுடன் பதறிப்போய் நேரில் முதலில் வந்து நின்ற கமலக்கண்ணனை மாணிக்கம் கண்ணீருடன் பார்த்தார். கமலக்கண்ணன் அவரைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதார். ஹரிணி விஷயத்தில் மாணிக்கம் மீது ஏற்பட்டிருந்த கோபமும் பிணக்கும் மணீஷின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே அவருக்குக் காணாமல் போய்விட்டது. தன் மகனுடன் சிறுவயது முதல் விளையாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு பிள்ளையாக மட்டுமே அவருக்கு மணீஷைப் பார்க்க முடிந்திருந்தது. அந்த மரணத்தில் ஒரே ஒரு மகனை இழந்து நிற்கும் நண்பனாகவே மாணிக்கத்தைப் பார்த்து அவர் மனமுடைந்தார். அவர் பின்னால் துக்கம் தாங்காமல் அழும் பத்மாவதியையும், கண்கலங்கி நிற்கும் க்ரிஷ், ஹரிணியையும் மாணிக்கம் வெறித்துப் பார்த்தார். உதய்க்கு அவர் மீது கோபம் இருந்தாலும் மணீஷைத் தன் தம்பி போலவே நினைத்து இருந்ததால், அங்கு வந்ததுடன் பார்வையாளனாக நிற்காமல் தற்கொலையை மாரடைப்பாக மாற்றி மீடியாவுக்கு வெளியிட சங்கரமணியுடன் சேர்ந்து ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்தான்.

சங்கரமணியும்	பேரனின்	மரணத்தால்	மனம்
உடைந்திருந்தாலும்	மாணிக்கம்	போலச்	செயலற்றுப்

இருவேறு உலகம்

போகவில்லை. இனி ஆக வேண்டியதைப் பார்க்கும் மனநிலையை அவர் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஹைதராபாதிலிருந்து வந்திருந்த அவரது இரண்டாவது மகளையும் அவள் குடும்பத்தினரையும் முன்னிலைப்படுத்த அவர் முயன்று கொண்டிருந்தார். அவளுடைய பிள்ளைகளிடம், "இனிமே பெரியப்பாவுக்கு எல்லாமே நீங்கள்தான். அவனை நீங்க தான் பார்த்துக்கணும். பிள்ளைகளாய் ஆறுதல் சொல்லணும், இருக்கணும்.." என்று சங்கரமணி சொல்லிக் மாணிக்கத்தின் காதுகளில் நாராசமாக விழுந்து கொண்டிருந்தது. யாரும் அவருக்கு அவர் மகன் போல ஆகிவிட முடியாது..

இந்தப் பாசாங்குகளுக்கு மத்தியில் கமலக்கண்ணன் பத்மாவதி அழகை கூட அவருக்கு ஓரளவு ஆறுதலாக இருந்தது. இருவரிடமும் கள்ளம் கபடம் இல்லை. வெளிவரும் கண்ணீர் நிஜமானது. நடிப்பல்ல. சற்று தள்ளி குரலடைக்க எதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்த ஹரிணிக்கு க்ரிஷ் ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். ஆரம்பத்தில் கண்கலங்கி வந்திருந்த க்ரிஷ் இப்போது அமைதி அடைந்திருந்தான். அவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவருக்குத் தன் மகனை நினைக்காமல் ஒப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒரே

என்.கணேசன்

வயது.. ஒரே விதமான ஆரம்பம்.. ஆனால் முடிந்த விதம் மலையும் மடுவும்.. எப்போதுமே க்ரிஷ் கர்மாவைப் பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டிருக்கிறார். விதைத்ததை அறுவடை செய்ய வேண்டி வரும், அதனால் எதையும் யோசிக்கச் செய்யுங்கள் என்று கமலக்கண்ணனிடம் அடிக்கடி சொல்வான். மகன் சொன்னதற்காகவே கமலக்கண்ணன் சிலதைச் செய்யாமல் தவிர்த்ததுண்டு. சில நல்ல காரியங்கள் செய்ததுண்டு.. எத்தனையோ மாறியதுண்டு. அதை ஏளனமாய் மாணிக்கம் கவனித்திருக்கிறார்..

மாணிக்கம் மகனின் சடலத்தைப் பார்த்தார். அவர் பார்வை அவரையும் அறியாமல் ஹாலில் பெரிதாய் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த ராஜதுரை படம் மீதும், ஹரிணிக்கு ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருந்த க்ரிஷ் மீதும் போய் மறுபடி மகன் சடலத்தின் மீது விழுந்தது. அவரால் கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை..

அத்தியாயம் 127

மணீஷின் மரணத்தில் ஹரிணி அதிகமாகவே பாதிக்கப்பட்டாள். அவன் கடைசியாகப் பேசியது அவளிடத்தில்தான், மனசு சரியில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறான். அந்த நேரத்தில் சரியாக கையாண்டிருந்தால் அவன் இறந்திருக்க மாட்டானோ என்ற குற்றவுணர்ச்சி அவளை அதிகமாகவே வதைத்தது. க்ரிஷ் தன்னுடைய தியானம், சிந்தனை, ஆராய்ச்சி, படிப்பு எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி விட்டு அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னான். இறப்பது என்று தீர்மானித்த பிறகு கடைசியில் ஒருமுறை அவளிடம் பேசி விட மணீஷ் எண்ணியிருப்பானே ஒழிய, அவள் எப்படிக் கையாண்டிருந்தாலும் அவன் மரணத்தை அவள் தவிர்த்திருக்க முடியாது என்பதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னான்.

"ஏண்டா அவன் சாகணும்..? அவனுக்கு என்னடா குறை..?" ஹரிணி தாங்க முடியாமல் கேட்டாள்.

க்ரிஷ் பதில் சொல்லவில்லை. அவன் மணீஷைப் பற்றிய எந்த உண்மையையும் அவளிடம் சொல்லவில்லை. அவள்

என்.கணேசன்

மனதில் அவனைப் பற்றி மிக நல்லபடியாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள், அவனும் அவளிடம் மட்டும் அன்பாகவே இருந்திருக்கிறான். அதனால் அவள் மனதில் இருந்த அவனைப் பற்றிய நல்லெண்ணத்தை க்ரிஷ் உடைக்க விரும்பவில்லை. இருவரும் மணீஷ்டன் சேர்ந்திருந்த அழகான நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அவளை நிறைய பேச விட்டு புரிதலோடு க்ரிஷ் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவள் மனபாரம் குறையும் வரை அவளுடன் தன் நேரத்தைக் கழித்த அவன் பின் தன் பழைய தனிமைக்குத் திரும்பினான்.

அவனுடைய பயிற்சிகளும், தியானமும், ஆழ்ந்த சிந்தனைகளும் அவனை அமைதிப்படுத்தின, சோர்ந்து விடாமல் தடுத்தன என்பதெல்லாம் உண்மையே ஆனாலும் இப்போதைய பிரச்னைக்குத் தீர்வு எதையும் அவை காட்டி விடவில்லை, ஆரம்பத்தில் இருந்த குழப்பமே இப்போதும் இருந்தது.

விஸ்வத்தைப் பற்றிய எந்தக் கூடுதல் உபயோகமான தகவலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்து விடவில்லை.

இருவேறு உலகம்

ஹரிணியைக் கடத்திய மனோகரை இருட்டறையில்தான் இப்போதும் வைத்திருந்தார்கள். மாஸ்டர் மறந்தும் கூட அவனிடம் போய் பேசுவதோ, வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதோ வேண்டாம் என்று எச்சரித்திருந்தார்.

மனோகர் அறியும் எதையும் விஸ்வமும் அறிய முடியும் என்று சொல்லியிருந்தார். இல்லாவிட்டாலும் அவன் மூலம் விஸ்வத்தை அறியும் வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. அப்படி கவனக்குறைவாய் விஸ்வம் இருக்க மாட்டான் என்ற புரிதலும் இருந்ததால் அவர்கள் ஆபத்தில் இறங்கத் துணியவில்லை..

க்ரிஷ் இதுவரை விஸ்வம் பற்றிச் சேகரித்த தகவல்களை எல்லாம் வைத்து அவனைப் பற்றிய ஒரு கிட்டத்தட்ட முழுமையான மதிப்பீட்டை எட்டி இருந்தான். விஸ்வம் தேடிய விஷயங்கள், ஈடுபாடு காட்டிய விஷயங்கள், செய்த காரியங்கள் எல்லாம் ஆழ்ந்த புரிதலை க்ரிஷ் மனதில் ஏற்படுத்தியிருந்தன. விஸ்வம் அதிகாரத்தை விரும்புகிறான். ஆள விரும்புகிறான். சாதாரணமாக அல்ல. அதில் உச்சத்தில் இருக்க விரும்புகிறான். அதைச் சாதிக்க அவன் தீவிரவாத இயக்கங்களில் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தப் போகிறான், அல்லது இல்லுமினாட்டியில் ஏதோ ஒரு வகையில் நுழையப்

என்.கணேசன்

போகிறான். அல்லது இரண்டையுமே ஒரே நேரத்தில் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறான்.

இதைத்தடுத்து நிறுத்துவது எப்படி என்றுதான் புரியவில்லை, ஆள் எங்கிருக்கிறான், என்ன செய்கிறான் என்றே தெரியாத போது அவன் செய்கைகளை எப்படிக்கட்டுப்படுத்துவது? இதைத்தான் அவன் பல விதங்களில் அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். கடைசியில் மீண்டும் நிக்கோலா டெஸ்லாவிடமே அடைக்கலம் அடைந்தான். நிக்கோலா டெஸ்லாவின் எழுத்துக்களில் மூழ்கினான். எத்தனையோ எழுத்துக்களில் அவன் நிக்கோலா டெஸ்லாவிடம் தன்னையே கண்டான். நிக்கோலா டெஸ்லா ஓரிடத்தில் சொல்லியிருந்தார். 'ஒரு கிரஹம் இன்னொரு கிரஹத்துடன் பேசுவதைக் கேட்கும் முதல் ஆளாக நான் இருக்கிறேனோ என்ற உணர்வு எனக்கு அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது..' அவனும் அந்த வேற்றுக் கிரஹவாசியிடம் பேசிய முதல் மனிதனாக அல்லவா இருக்கிறான். வேறு மனிதர்களோ ஏலியன்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன என்று எத்தனையோ பதிவுகள் இருந்தாலும் இந்தக் குறிப்பிட்ட வேற்றுக்கிரஹவாசியின் பேசிய முதல் ஆள் அவனல்லவா? அவன் சொன்ன

இருவேறு உலகம்

விஷயங்கள் சாதாரணமானவை அல்லவே? அவன் நிக்கோலா டெஸ்லாவைப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போதல்லவா முதல் முதலில் அவன் வேற்றுக்கிரஹவாசியிடம் தொடர்பு கொண்டான். நிக்கோலா டெஸ்லாஇப்போதும் வழிகாட்டலாம். இல்லா விட்டாலும் நிக்கோல் டெஸ்லாவைப் படிக்கையில் பழைய ராசிப்படி ஏதாவது தொடர்பு கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்.

இந்த எண்ணத்துடன். அவன் நிக்கோலா டெஸ்லாவின் பக்கங்களைப் புரட்டிக் கொண்டு வந்த போதுதான் விஸ்வேஸ்வரய்யாவின் ஃபோன்கால் வந்தது. தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அவர் அவனுடன் பேச விரும்புவதாகச் சொன்னபோது அவனுக்கு உடனே சம்மதிக்கத் தோன்றியது. அவர் அவனைப் பார்த்துப் பேச விரும்பியது அவனிடம் இருந்து தகவல்கள் பெறுவதற்காகவே இருக்க வேண்டும் என்று அவன் ஊகித்தான். ஏனென்றால் மாஸ்டர் இஸ்ரோவின் புகைப்படங்களில் அவனும் அந்தக் கருப்புப்பறவையும் பதிவாகி இருப்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருந்தார். ஆனாலும் அவரிடம் இருந்தும் அவனுக்கு ஏதாவது கிடைக்கக்கூடும் என்று உள்ளுணர்வு சொன்னது, காரணம் அவருடைய ஃபோன்கால் வந்த நேரம் சம்மதம்

என்.கணேசன்

தெரிவித்த அவனிடம் அவர் நாளை மறுநாள் வருவதாகச் சொல்லி நன்றி தெரிவித்தார்.

அவரிடம் ஃபோனில் பேசி பத்து நிமிஷங்களில் மாஸ்டரின் ஃபோன்கால் வந்தது. அவர் குரல் மிக மென்மையாக இருந்ததாக அவனுக்குப் பட்டது, அவர் நாளை வருவதாகச் சொன்னார், வீட்டுக்கே வருவதாகத் தெரிவித்த அவர், "உன் அம்மாவின் சமையலைச் சாப்பிட வருகிறேன் என்று சொல்.." என்றும் தெரிவித்தார். அவனிடம் சொல்லவும் நிறைய இருப்பதாக மாஸ்டர் சொன்னார், இதுவும் ஒரு சுப சகுனமாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது, அவர் சொல்லப் போவதிலும் ஏதாவது மிக முக்கியமான ஒன்று கிடைக்கலாம்..

இனி என்ன செய்வது என்று முளையைக் கசக்கிக் கொண்டு இருந்த நேரத்தில், நிக்கோலா டெஸ்லாவின் எழுத்துக்களோடு இணையும் போது ஏதாவது கிடைக்கலாம் என்று அவன் நினைத்துப் படித்த சமயத்தில், வந்த இந்த இரண்டு ஃபோன்கால்கள் இவர்களிடமிருந்து அவன் அடுத்த அடி வைக்கத் தேவையான ஏதோ கிடைக்கப் போகிறது என்று மீண்டும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த, உள்ளே அவன் அந்தராத்மா ஆமென்றது. போதும் இனி நாளை வரை அவன் எதையும் யோசிக்கப் போவதில்லை, எல்லாவற்றையும்

இருவேறு உலகம்

விட்டுவிட்டு வெளியே வந்தான். இனி இன்று முழுவதும் அவள் ஹரிணியுடனும் குடும்பத்துடனும் மட்டுமே இருக்கப் போகிறான். நாளை கதை நாளைக்கு..

"மாஸ்டர் நாளை சாப்பிட வருகிறார்.." என்று க்ரிஷ் சொன்னவுடனேயே பத்மாவதி பரபரப்படைந்தாள். சொல்லி விட்டு அவன் மறுபடி அறைக்குள் போய் விடாதது எல்லோரையும் ஆச்சரியப்படுத்தியது.

உதய் ஹரிணியிடம் சொன்னான். "ஹரிணி எதுக்கும் அவனைக் கிள்ளிப் பார், ஆள் க்ரிஷ்தானே?"

ஹரிணி உடனே க்ரிஷை அழுத்தமாகக் கிள்ளி, "ஆமாண்ணா. இது நம்ம க்ரிஷ்தான்.." என்றாள்.

"பாவி, கிள்ளச் சொன்னா சதையையே பெயர்த்து எடுக்கற மாதிரியா கிளறது.." என்று க்ரிஷ் அவள் கிள்ளிய இடத்தைத் தடவ உதய் தம்பி காதில் முணுமுணுத்தான்.

"சரி சரி விடுடா, அப்பறமா தனியா அவ அதுக்குப் பரிகாரம் பண்ணிடுவா.."

க்ரிஷ் அண்ணனை முறைத்தாள். ஹரிணி கேட்டாள். "என்ன அண்ணனும் தம்பியும் ரகசியம் பேசறீங்க..?"

என்.கணேசன்

பத்மாவதி சொன்னாள். "நீங்க ரெண்டு பேரும் இருக்கறதால சும்மா இப்படி பேசிட்டு மட்டும் இருக்கானுக. இல்லாட்டி ஓடிப்பிடிச்சு சண்டை போடுவானுக.."

உதய் மறுபடி தம்பி காதில் முணுமுணுத்தான். "நாலு பேர் முன்னாடி மானத்தை வாங்கறதே கிழவிக்கு வாடிக்கையாப் போச்சு.."

க்ரிஷ், தாயைப் பார்த்து லேசாகப் புன்னகைத்தான். பத்மாவதி சந்தேகத்துடன் க்ரிஷைக் கேட்டாள்.

"என்னைப் பத்தி என்னடா சொல்றான் அவன்..?"

அப்போது ஆரம்பித்த கலகலப்பு நாள் முழுவதும் தொடர்ந்தது. கிரிஜா அந்த அன்பான குடும்பத்தின் ஆனந்தத்தில் ஆச்சரியமானாள். இதல்லவா குடும்பம்!

மணீஷின் மரணச் செய்தி விஸ்வத்துக்குக் கிடைத்தது.

அவன் இதை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை, இனி மாணிக்கத்தின் மீதுள்ள பிடி இந்த மரணத்தினால் தளர ஆரம்பிக்கும் என்பது புரிந்தது. மனோகர் இருக்கும் இடத்தையும் இதுவரை

இருவேறு உலகம்

அவனால் கண்டு முடியவில்லை. அவனை அவர்கள் இருட்டிலேயே வைத்திருந்ததால் அவன் பார்வைக்கு இதுவரை அறிந்தவர்கள் யாரும் படவுமில்லை. அதனால் அந்த இணைப்பு வழியாக முக்கியமான எதையும் அறியவும் வழியில்லை. இது கண்டிப்பாக மாஸ்டரின் அறிவுறுத்தலாக இருக்க வேண்டும். அவர்தான் இந்தச் சக்தி அலைகளின் சூட்சுமம் அறிந்தவர்.. பரவாயில்லை, இல்லுமினாட்டியின் தலைவனாகப் போகிறவனுக்கு இந்தச் சின்னச் சின்ன பின்னடைவுகள் பெரிதல்ல. நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். அவன் முன்னால் இருந்த அந்த நெற்றிக்கண் ஒரு முறை மங்கலாய் ஒளிர்ந்து மங்கியது.

அதுவும் ஆமென்று சொல்கிறது என்று விஸ்வம் சந்தோஷப்பட்டான்.

அத்தியாயம் 128

விஸ்வம் காலண்டரைப் பார்த்தான். இல்லுமினாட்டியின் தலைவர் அடுத்த வாரம் பதவி விலகப் போகிறார். உடனடியாகப் புதிய தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் என்று நவீன்சந்திர ஷா தெரிவித்திருந்தான். அந்தத் தேதியைச் சுற்றி விஸ்வம் ஒரு முக்கோணம் வரைந்திருந்தான். அவன் வாழ்க்கையின் மிக முக்கிய நாளாக அது இருக்கப் போகிறது. அவன் ஜிப்ஸியைப் பார்த்த நாள் போல வாழ்க்கையின் அடுத்த திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தப் போகும் நாள்..

களத்திற்குப் போகும் முன்பே அவனைப் பற்றிய பிம்பம் இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்களிடையே பிரம்மாண்டமாய் எழுந்திருக்க வேண்டும். அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் அவன் கச்சிதமாகச் செய்யப் போகிறான்.. ஃபோன் செய்து நவீன்சந்திர ஷாவிடம் பேசினான். நவீன்சந்திர ஷா இப்போது வாஷிங்டனில் இருப்பதாகச் சொன்னான்.

"அப்படியா, நானும் வாஷிங்டனுக்குத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அங்கே எனக்கு முக்கியமான வேலை இருக்கிறது.." என்று விஸ்வம் சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

நவீன்சந்திர ஷா வாஷிங்க்டனுக்குப் பதிலாக எத்தியோப்பியாவில் இருந்திருந்தால் அங்கு முக்கியமான வேலை இருப்பதாகவும், அங்கு வந்து கண்டிருப்பதாகவும் விஸ்வம் சொல்லி இருப்பான். நவீன்சந்திர சந்தோஷப்பட்டான்.

"நல்லது, வா. நான் நாளை மறுநாள் ஃப்ரீயாகத்தான் இருப்பேன். நீ எத்தனை நாள் இங்கிருப்பாய்.."

"ரெண்டு நாள்." என்றான் விஸ்வம்.

நவீன்சந்திர ஷாவிடம் பேசிய பிறகு அவனுக்கு வேறு வேலையில்லை. "அங்கு வந்தவுடன் ஃபோன் செய்கிறேன்.." என்று ஃபோனை வைத்த விஸ்வம் ஹிமாலயக் குகையில் கிடைத்த அந்த நெற்றிக்கண்ணை எடுத்துக் கொண்டான். இதுதான் அவனை இல்லுமினாட்டியின் தலைவனாக மாற்றப் போகிறது. அது அவனைப் பார்த்து மீண்டும் ஒரு முறை மிளிர்ந்து மங்கியது. அந்த அதிர்ஷ்ட சின்னத்தைப் பார்த்து மெலிதாக விஸ்வம் புன்னகைத்தான்.

அவனோடு அந்த நெற்றிக்கண் முக்கோணமும் வாஷிங்டன் பயணித்தது.

மாஸ்டரை வரவேற்க க்ரிஷின் குடும்பம் உற்சாகமாகக் காத்திருந்தது. பத்மாவதி நெற்றி நிறையத் திருநீறும், பெரிய குங்குமப் பொட்டும் வைத்துக் காத்திருந்தாள். அவளைப் பொருத்தவரை மாஸ்டர் ஒரு மஹான். அவர் வருவதும் தெய்வம் வருவதும் ஒன்றுதான். உதய் தாயின் பக்திக் கோலத்தைப் பார்த்து வெளியே போய் வேப்பிலை பறித்துக் கொண்டு வந்து தாய் கையில் திணித்தான்.

"இதுவும் வெச்சுக்கோம்மா. பொருத்தமாவும் எடுப்பாகவும் இருக்கும்.." என்று சொல்லி அவளிடம் அந்த வேப்பிலையாலேயே அடியும் வாங்கினான்.

"ஒரு நாள் உனக்கு சாப்பாட்டுல பேதி மாத்திரை கலந்து வைக்கிறேன் பார் தடியா. அப்பத்தான் உன் கொழுப்பெல்லாம் இறங்கும்.." என்று மகனை அவள் பயமுறுத்தினாள்.

மாஸ்டர் காரில் வந்திறங்கியதால் கூடுதல் திட்டிகளில் இருந்து உதய் தப்பித்தான். மாஸ்டர் முன்பை விட அதிகக் கனிவாகவும் தேஜஸுடனும் இருப்பதாக க்ரிஷ் உட்பட அனைவருமே உணர்ந்தார்கள். முதலில் காலில் விழுந்து

இருவேறு உலகம்

வணங்கிய பத்மாவதி அவர் கைகளைத் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான்.

எல்லோரிடமும் ஒரிரு வார்த்தைகள் பேசிவிட்டு மாஸ்டர், க்ரிஷ்டன் அவன் அறைக்குப் போனார். அவரை உட்காரச் சொல்லி விட்டு எதிரில் அமர்ந்தபடியே க்ரிஷ் சொன்னான்.

"மாஸ்டர், உங்ககிட்ட பெரிய மாற்றம் தெரியுது.."

மாஸ்டர் புன்னகைத்தார். அவனிடமும் கூட அவர் பெரிய மாற்றத்தைத்தான் கண்டார். ஒரு பெரிய பளுவைச் சுமந்து கொண்டிருப்பவனாக அவன் தெரியவில்லை. விஸ்வம் என்ற சக்தி வாய்ந்த எதிரியைக் கையாள வேண்டியிருக்கும் கவலை அழுத்தப்பட்டவனாகத் தெரியவில்லை. அமைதியும், அன்பும் நம்பிக்கையுமே அவன் முகத்தில் பிரதானமாகத் தெரிந்தன. மனதுக்குள் அவன் மனநிலையைச் ஸ்லாகித்தார்.

மாஸ்டர் தன் இமயமலை யாத்திரை பற்றியும் அங்கு நடந்த அற்புதங்கள் பற்றியும் விவரமாக க்ரிஷ்டன் சொன்னார்.

"சொல்லப் போனா.. இதுல நமக்கு சாதகமா எதுவும் நடந்த மாதிரி தெரியல. நான் போறதுக்கு முன்னாலேயே விஸ்வம் போய்ட்டான். காசி காளி கோயில்லயும் அவன்

என்.கணேசன்

என்னை முந்திகிட்டான். இங்கயும் என்னை முந்திகிட்டான். அந்தச் சிவன் சிற்பத்துல நெத்தில இருந்த கண்ணை எடுத்துகிட்டும் போயிட்டான். சிவன் நெற்றியிலிருந்து எடுத்துட்டா அது இல்லுமினாட்டி சின்னம் மாதிரியும் தெரியுது. அந்த நெற்றிக்கண் சக்தி வாய்ந்ததாய் இருக்கணும். அதைத் தெரிஞ்சுகிட்டு அது இல்லுமினாட்டி சின்னமாகவும் இருக்கறதால அவன் எடுத்துட்டுப் போயிருக்கணும்.. அந்தத் தவசி அந்தக் குகைல இருந்த உத்தேசம் என்ன, அவர் இறப்பு இயல்பானதான்னெல்லாம் தெரியல.."

க்ரிஷ் கேட்டான். "அவர் மரணம் இயல்பில்லாமல் இருந்திருந்தா உங்களால் அதை உணர முடிஞ்சிருக்குமே மாஸ்டர்.."

"உண்மைதான். அங்க வன்முறையோட அலைகள் சுத்தமாவே இருக்கல. எல்லாத்தையும் துறந்த அந்தத் தவசி கைல விஸ்வத்தோட கம்பளித்துணி இருந்ததுக்கு பிரத்தியேகக் காரணம் ஏதாவது இருக்கானும் தெரியல.. ஆனா அந்தக் கருப்புப் பறவை இன்னொரு நெற்றிக்கண் கல்லைக் கொண்டு வந்ததும், அது அந்தச் சிற்பத்துக்குக் கச்சிதமா பொருந்தினதும் காரணம் புரியாட்டாலும் பெரிய அற்புதம்தான். பிறகு எனக்கு அங்கே கிடைச்ச தியான

இருவேறு உலகம்

அனுபவம் வார்த்தைக்கெட்டாதது கரிஷ். வாழ்க்கைல ஒவ்வொரு யோகியும் தேடிட்டு போற கடைசி அனுபவம் அதுவாதான் இருக்கும்னு நினைக்கிறேன். நானும், அந்த குகையும், அந்த சிவனும், எல்லாமே ஐடா உலகுல மறைஞ்சு போய் அலை உலகில் சங்கமமான மாதிரி ஒரு உணர்வு. அந்தக் கூணத்துல நான் எதை ஆசைப்பட்டாலும் அது நடந்திருக்கும்னு நான் உறுதியா நம்பறேன் க்ரிஷ். அப்படியொரு பிரம்மாண்டமான கூணம் அது. ஆனா அந்த நேரத்துல எதையும் ஆசைப்படத் தோணல. என் குருவைக் கொல்ல விஸ்வத்தைப் பழி வாங்கற எண்ணம் கூட எனக்கு ஏனோ தோணல. மன்னிச்சேன், மறந்தேன்னு எல்லாம் சொல்ல முடியாது. அதுல அர்த்தம் இல்லைன்னு ஏனோ தோணுச்சு. அந்தக் கூணத்தோட புனிதத்தைக் குறைச்சுக்க வேண்டாம்னு தோணுச்சு.."

க்ரிஷ் கண்களை மூடிக் கொண்டு அவர் சொன்ன நிலையைக் கற்பனை செய்து பார்த்தான். ஏதோ புரிகிறது போல் இருந்தது. மெல்ல எழுந்து போய் நிக்கோலா டெஸ்லாவின் புஸ்தகம் ஒன்றில் அவன் அடிக்கோடிட்ட ஒரு வாக்கியத்தை மாஸ்டரிடம் காட்டினான்.

"My brain is only a receiver, in the Universe there is a core from which we obtain knowledge, strength and inspiration. I have not penetrated into the secrets of this core, but I know that it exists."

(எனது மூளை ஒரு உள்வாங்கி மட்டுமே. அது பிரபஞ்சத்தின் ஆழமான மையத்தில் இருந்து அறிவையும், சக்தியையும், உத்வேகத்தையும் பெற்றுக் கொள்கிறது. எல்லாம் வல்ல அந்த சக்தி வாய்ந்த மையத்தின் ரகசியங்களுக்குள் நான் ஊடுருவியதில்லை என்றாலும் அப்படி ஒரு சக்தி மையம் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன்..)

"மாஸ்டர் நிக்கோலா டெஸ்லா சொன்ன சக்தி மையத்தை நீங்க தொட்டுப் பார்த்துட்டு வந்திருக்கீங்க போல இருக்கு.." க்ரிஷ் பிரமிப்புடன் சொன்னான்.

"இருக்கலாம்.." என்று கனிந்த புன்னகையுடன் சொல்லி விட்டு மாஸ்டர் அவனிடம் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு இனி அங்கேயே போய் விடும் தன் தீர்மானத்தை அவனிடம் மெல்லத் தெரிவித்தார்.

க்ரிஷ் முகம் வாடியது.

இருவேறு உலகம்

"என்னை விட்டுட்டு போறீங்களா மாஸ்டர்..?"

மாஸ்டர் பேரன்புடன் அவனுடைய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அவன் கண்களைப் பார்த்துக் கனிவுடன் சொன்னார். "என் குருவின் ஆசிகள் என்கூட இருக்கற மாதிரி, என் ஆசிகள் எப்பவுமே உன்கூட இருக்கும் க்ரிஷ். நான் ஆரம்பத்துல இருந்து உனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த பாடங்களோட சாராம்சம்கூட எல்லாம் வல்ல அந்த பிரபஞ்ச சக்தி மையத்தைத் தொடர்பு கொள்ளதும், அதுல இருந்து தேவையானதைப் பெறும் வித்தைதான்.. தேவையே இல்லாத நிலையை அடையறதுதான் ஞானத்தோட உச்சம். நான் அந்த உச்சத்தை ஒரு தடவை தொட்டுப் பார்த்துட்டு வந்துட்டேன். இப்ப மத்ததெல்லாம் அரைகுறையாவும், அர்த்தமில்லாமலும் எனக்குப் படுது. அதனால நான் போறேன். என்னடா இந்த மாதிரி ஒரு கட்டத்துல எனக்கு உதவாம தனியா விட்டுட்டு போறாரே இவர் நினைக்காதே. உனக்கு மேலான சக்திகளோட ஆசிர்வாதம் இருக்கு. எத்தனையோ கோடி ஜனங்கள் இருக்கறப்ப உன்னை மட்டும் உன் வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் தேர்ந்தெடுத்தான்னா, அது காரணம் இல்லாமல் இருக்காது. உனக்கு யாரெல்லாம் உதவ இருக்காங்கன்னு கணக்குப் பார்த்தும் இருக்காது. உன்னை மட்டுமே நம்பி,

என்.கணேசன்

உன்னால முடியும்னு நம்பித்தான் அவன் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கான். நீ ஆத்மார்த்தமா முயற்சி செய்யறப்ப, உனக்குத் தேவையானது நியாயமானதாவும் இருக்கற வரைக்கும், கண்டிப்பா உனக்குக் கிடைக்காமல் போகாது. உனக்கு ஏற்கெனவே சில நேரங்கள்ல உயர்வான அலைவரிசைகள் கிடைச்சிருக்கு. விஸ்வத்தை காளி கோயில் பக்கம் பார்க்க முடிஞ்சது, ராஜதுரையோட மரணத்தை உணர்ந்தது எல்லாம் அப்படித்தான்.."

"அதுல முழுமையா கத்துக்க நீங்க சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பிச்ச படிப்பை பாதியிலயே விட்டுட்டுப் போறீங்க.." க்ரிஷ் வருத்தத்துடன் சொன்னான்.

"இது வரை சொல்லிக் கொடுத்ததுல நீ தேர்ச்சியடைஞ்சுட்டா அடுத்த பாடம் தானா உன்னைத் தேடி வரும். இது சங்கிலி மாதிரி. முதல் ஒண்ணை உறுதியாப் பிடிச்சுகிட்டா, இழுக்க இழுக்க மத்தது தானா வரும்.. க்ரிஷ் நான் சின்னதுல இருந்து தேடின ஒரு இலக்குக்கு வழி கிடைச்சருக்கு. அதை நோக்கிப் போகிற என்னை நீ சந்தோஷமா அனுப்பி வைக்கணும்.."

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ்   கண்கலங்க   அவரையே   பார்த்தான்.
கண்கலங்கக்கூடாது   என்று   பார்வையாலேயே   அவனுக்குக்
கட்டளையிட்டார்.

அத்தியாயம் 129

மாஸ்டர் பத்மாவதி பக்தியுடன் பரிமாறியதை ரசித்து சாப்பிட்டார். சாப்பிடும் போது மணீஷ் மரணம் உட்பட பல விஷயங்களை அவர்கள் பேசினார்கள். பேச்சோடு பேச்சாக இனி இமயமலைக்கே நிரந்தரமாய் சென்று விடும் தன் முடிவையும் மாஸ்டர் தெரிவித்தார். க்ரிஷிடம் முகம் வெளிக்காட்டாத வாட்டத்தை உதய் உணர்ந்தான். மற்றவர்களும் வருத்தப்பட்டார்கள். கமலக்கண்ணன் க்ரிஷ், ஹரிணி இருவரையும் காட்டிக் கேட்டார். "இவங்க கல்யாணத்துக்கு நீங்க வருவீங்க இல்லையா..?"

"என் ஆசிர்வாதம் வரும்.." என்று சுருக்கமாய் மாஸ்டர் சொன்னார்.

சாப்பிட்ட பிறகு தனியாக ஹரிணி மாஸ்டரிடம் பேசினாள். மாஸ்டர் ஒரேயடியாக க்ரிஷை விட்டுப் போவது அவளுக்குக் கவலையைத் தந்தது. இப்போது க்ரிஷ் மனதையும் நேரத்தையும் முழுவதுமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பிரச்னையை க்ரிஷ் தனியே சந்திக்க

இருவேறு உலகம்

முடியுமா என்று கவலையோடு அவள் கேட்டாள். அவனால் முடியும் என்று அவர் உறுதியாகச் சொன்னார்.

"மாஸ்டர் திரும்பத் திரும்ப கேட்கறேன்னு நீங்க தப்பா நினைக்கக்கூடாது. சில நேரங்கள்ல க்ரிஷோட தியானம், தனிமையில் யோசனை எல்லாம் என்னைப் பயமுறுத்துது. நான் அவனோட ஈடுபாடும், கடமைகள்ல குறுகிட விரும்பல. ஆனா அதே சமயத்துல அவனை அதுல ஒரேயடியா இழந்துடவும் விரும்பலை.. மணிக்கணக்குல, நாள் கணக்குலன்னு இப்ப எல்லாம் அவன் முழ்கிப் போயிடறப்ப ரொம்ப பயமா இருக்கு மாஸ்டர்.. எனக்குன்னு அவன் வாழ்க்கைல ஒரு இடம் இருக்குமில்லையா.. அவனை நான் இழந்துட மாட்டேனில்ல?" கேட்கும் போது அவள் கண்களில் ஈரம் தெரிந்தது. எத்தனைதான் புரிதலுடன் அவனுக்குத் தொந்தரவு செய்யாமல் ஒதுங்கி இருந்தாலும் சில நேரங்களில் அவள் மனம் இப்படிப் பயமுறுத்தத் தான் செய்தது.

மாஸ்டர் அன்போடு சொன்னார், "என் கிட்ட அபூர்வ சக்தி படிக்க வர்றப்ப கூட அதுக்குக் காதல் தடையா இருக்குமானு க்ரிஷ் கேட்டான் ஹரிணி. ஒருவேளை நான் தடையாயிருக்கும்னு சொல்லியிருந்தா அவன் அந்த சக்திகளே வேண்டாம் என்கிற மனநிலையில் இருந்தான். அந்த

என்.கணேசன்

அளவுக்கு உன்னை உயிருக்குயிரா அவன் நேசிக்கிறான். அவன் மனசுல உன் இடத்தை வேற யாரும் வேற எதுவும் எடுத்துக்க முடியாது பயப்படாதே, இப்ப அவன் நேரத்தை அதிமுக்கியமான விஷயங்கள் எடுத்துகிட்டிருக்குங்கறது உண்மைதான்.

அது அவன் உதற முடியாத கடமைங்கறத ஞாபகம் வச்சுக்கோ.. உதாரணத்துக்கு உன் அம்மாவுக்கோ, அவன் அம்மாவுக்கோ உடம்புக்கு முடியாம சீரியஸா இருக்குன்னு வச்சுக்கோ. எல்லாத்தையும் விட அதிகமா ஆஸ்பத்திரில நீ நேரம் செலவழிச்சா அவன் அதை நீ அவனுக்குக் காட்டற அலட்சியமா நினைக்க மாட்டான், அதே மாதிரி அவன் ஆஸ்பத்திரில அதிக நேரம் செலவழிச்சா அது உன்னை அலட்சியப் படுத்தற மாதிரின்னு நீ நினைக்க மாட்டாய், இல்லையா, இது அது மாதிரிதான்னு நெனச்சுக்கோ. அதைவிடக் கோடி மடங்கு முக்கியமான ஒரு கடமைல அவன் தனியா போராடிகிட்டு இருக்கான். அது முடிஞ்சவுடனே அவன் உன் க்ரிஷா கண்டிப்பா திரும்புவான்.."

மாஸ்டர் வார்த்தைகளில் அவள் மனம் தைரியப்பட்டது. கண் கலங்க அவள் தலையசைத்தாள். சிறிது நேரம் அங்கிருந்து விட்டு மாஸ்டர் எல்லோரிடமும் விடைபெற்றார்.

இருவேறு உலகம்

பத்மாவதி கடைசியாக அவரிடம் ஒருமுறை மனமுருக வேண்டினாள்.

"உதய்க்கு ஒரு நல்ல பொண்ணு மனைவியா வரணும்னு ஆசிர்வாதம் பண்ணுங்க ஸ்வாமி.." புன்னகையுடன் உதய்க்கு அப்படியே ஆசி வழங்கி விட்டு க்ரிஷிடம் விடைபெறும் போது மட்டும் அவருக்கும் கண்கலங்கியது. அவனும் கண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் தடுமாறினான்..

அவர் போய் விட்டார்.

மாணிக்கம் தன் மகனின் அறையில் அமர்ந்திருந்தார்.

அவர் கையில் மகன் கடைசியாக எழுதிய "என்னை மன்னித்து விடுங்கள் அப்பா.." கடிதம் இருந்தது. ஒரு அன்பு மகன் தந்தையிடம் ஒரேயடியாக விடைபெற்றுக் கொள்ளும் விதமா இது என்று அவர் மனம் கதறியது. அவன் அறை நிறைய அடுக்கி வைத்திருந்த மெடல்களும், கேடயங்களும் பார்க்கும் போது மனம் ரணமானது.

என்.கணேசன்

எப்படி வெற்றி பெற்றுக் கொண்டு முன்னேறி வந்தவன், ஒரு பெண் தனக்கில்லை என்றானவுடன், பின்னடைந்ததை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அப்படிப் பின்னடைய ஆரம்பித்தவனை சந்தர்ப்பங்களும் சூழ்நிலைகளும் மேலும் அழுத்திக் கொன்று விட்டன. அவருக்கு எல்லாமாய் அவன் ஒருவன்தான் இருந்தான். அவனும் இப்போது போய்விட்டான். இப்போது மிஞ்சி இருப்பதெல்லாம் வெறுமையே.

சங்கரமணி, தன் இரண்டாம் மகளின் குழந்தைகளை மணீஷுக்கு மாற்றாக இருக்க வைக்க முயன்று தோற்றுப் போனார், மாணிக்கம் அவர்களிடம் முகம் பார்த்தும் பேசவில்லை. இரண்டு நாள் இருந்து பார்த்து விட்டு அவர்கள் போய் விட்டார்கள். எதற்கும் அசையாது. அமைதியிழக்காத மனஉறுதி படைத்தவனாக மருமகனை எப்போதும் நினைத்துப் பெருமைப்படும் சங்கரமணி மருமகன் நடைப்பிணமான விதத்தை கவலையோடு கவனித்தார். இப்போது மணீஷின் அறையில் மணிக்கணக்கில் உட்கார்ந்து இருக்கும் மாணிக்கத்தை எப்படி பழைய மாணிக்கமாக மாற்றுவது என்று கவலையோடு யோசித்தபடி உள்ளே நுழைந்தார்.

இருவேறு உலகம்

"மாணிக்கம் சீஃப் செக்ரட்டரி ஃபோன் செஞ்சார்.
கையெழுத்து போட வேண்டிய முக்கியமான ஃபைல்கள்
நிறைய இருக்காம்.."

"ம்.."

"பாரு, மணீஷ் எனக்கும் பேரன் தான். அவன் போனது
எனக்கும் பாதி உசுரு போன மாதிரிதான். பழுத்த கிழம் நான்
குத்துக்கல்லா இன்னும் இருக்கேன். வாழ வேண்டிய வயசுல
அவன் போனது எனக்கும் தாங்க முடியலதான். ஆனா
எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்தாலும் எமன் கிட்ட டீல் போடற
வசதி யாருக்கும் இல்லையே.."

மாணிக்கம் மௌனமாகவே அமர்ந்திருந்தார். சங்கரமணி
சொன்னார்.

"இப்பவே கமலக்கண்ணன் கை ஓங்கியிருக்கு. நீ இதுல
இருந்து மீளமாட்டேன்னு நம்ம எம்.எல்.ஏக்களே பேச
ஆரம்பிச்சிருக்காங்க. இப்ப நாம் சுதாரிக்கலைன்னா
கமலக்கண்ணன், உதய் கை ஓங்கிடும்.."

"பரவாயில்ல, நானே ராஜினாமா செய்யணும்னுதான்
முடிவு செய்திருக்கேன்.."

என்.கணேசன்

மாணிக்கத்தின் வார்த்தைகள் அவரைக் கத்தியாக வெட்டின.

"என்னடா, பிள்ளை செத்ததுல உனக்கு புத்தி பேதலிச்சுப் போச்சா.. நாம் எந்த நிலைமைல இருக்கோம் தெரியுமா உனக்கு..?"

"யாருக்காக எல்லாத்துக்கும் ஆசைப்பட்டேனோ அவனே போயிட்டான். இனி இதுக்கு மேல் ஆகறதுக்கு என்ன இருக்கு மாமா..?"

"என்னடா சொல்றே..?"

சங்கரமணி குரல் நடுங்கக் கேட்டார்.

"போதும் மாமா.. எல்லாமே போதும்.."

மிக உறுதியாக சொன்னார் மாணிக்கம்.

வாஷிங்டனில் நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்தை அவன் தங்கியிருந்த ஹோட்டலுக்கு வந்து சந்தித்தான். அறையின் மேஜையில் விஸ்வம் வைத்திருந்த முக்கோணத்திற்குள்

இருவேறு உலகம்

நெற்றிக்கண் சில நிமிஷங்களிலேயே அவன் பார்வையில் விழுந்தது.

"இது எங்கே வாங்கினாய்..?"

"வாங்கினதல்ல. கிடைச்சது.." என்று சாதாரணமாக விஸ்வம் சொன்னான்.

அதைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்தபடியே நவீன்சந்திர ஷா கேட்டான்.

"எங்கே கிடைச்சது..?"

"இமயமலையில்.." என்று அதொன்றும் பெரிய விஷயமல்ல என்பது போல் விஸ்வம் சொன்னான்.

"எப்படிக் கிடைச்சது..? விவரமாய் சொல்லேன்.."

"இந்த ஒரு வாரமாய் எனக்கு இமயமலை ஒரு குகைக்குள்ளே இந்தச் சின்னம் மின்னுகிற மாதிரி கனவு தினமும் வருது. அந்த மலைப்பகுதியோ ரொம்ப தத்ரூபமாய் மனசுல பதிஞ்சது. எனக்குத் தெரிஞ்ச ஒருத்தர் இமயமலைக்கு அடிக்கடிப் போறவர். அவர்கிட்ட மனசுல பதிஞ்ச வர்ணனைகளைச் சொல்லி அப்படி ஒரு இடம் இருக்கான்னு

என்.கணேசன்

கேட்டேன். அவர் இருக்குன்னு ஆச்சரியத்தோட சொன்னார். உடனே கிளம்பிட்டேன்.." என்று ஆரம்பித்த விஸ்வம் மற்ற விவரங்களை உண்மையாகவே சொன்னான். அந்தத் தவசி அவன் கம்பளியைப் பிடித்துக் கொண்டதையும், அவன் சக்தியை உருவுவது போல உணர்ந்ததையும் மட்டும் சொல்லாமல் தவிர்த்தவன் கடைசியில் அந்தத் தவசியே சிவன் நெற்றியில் இருந்து அந்தச் சின்னத்தை அவன் கையில் எடுத்துக் கொடுத்து விட்டு உயிர் விட்டார் என்று முடித்தான்.

நவீன்சந்திர ஷா திகைப்புடன் எல்லாவற்றையும் கேட்டு விட்டுச் சொன்னான்.

"நூறு வருஷங்களுக்கு முன்னாடி ஒரு இல்லுமினாட்டி ஜெர்மனில இருந்து இமயமலைக்குத் தவம் செய்ய போனதா பலரும் சொல்லி இருக்காங்க. ஆனால் அவர் திரும்பி வராததால் அவர் அங்கேயே சமாதி அடைஞ்சிருக்கலாம்னு பேசிகிட்டாங்க. இப்ப நீ சொல்றதைப் பார்த்தா அவர் அந்த இல்லுமினாட்டியாகத்தான் இருக்கணும்.."

விஸ்வத்துக்கு இந்தத் தகவல் கூடுதல் அதிர்ஷ்டத் தகவலாகத் தோன்றியது. ஆனால் அதை வெளிக்காட்டாமல் வெகுளியாய் சொன்னான்.

இருவேறு உலகம்

"அந்தச் சிலையில் இருக்கும் வரை இது சிவனின் நெற்றிக்கண் மாதிரிதான் இருந்துச்சு. நீ சொன்னது க்கப்பறம்தான் இது இல்லுமினாட்டியின் சின்னமும் தானேன்னு புரியுது. இது என் கைல கிடைச்சதுக்கு என்ன அர்த்தமனு தான் தெரியல.."

நவீன்சந்திர ஷா உடனே பரபரப்புடனும் உற்சாகத்துடனும் சொன்னான். "நீதான் இல்லுமினாட்டியின் தேர்ந்தெடுத்தவன். அதுதான் ஆரம்பத்துலயும் உன் கனவுல் தெரிவிச்சிருக்கு. இப்பவும் இந்தச் சின்னம் உன் கனவுல வந்து அந்த இல்லுமினாட்டி தவசி மூலமாவே உன் கைல கிடைச்சிருக்கு.. விஸ்வம் உனக்காகத்தான் இல்லுமினாட்டி காத்திருக்கு.."

தான் கேட்க ஆசைப்பட்ட வார்த்தைகளை நவீன்சந்திர ஷா வாயாலேயே சொல்ல வைத்த திருப்தியுடன் விஸ்வம் முகத்தில் ஆச்சரியத்தைக் காட்டினான். இனி இந்தத் தகவல் எல்லா இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்களுக்கும் போய்ச் சேரும்படி இவன் பார்த்துக் கொள்வான்.

மறுபடி அந்தச் சின்னம் ஒளிர்ந்து மங்கிய போது நவீன்சந்திர ஷா கண்கள் விரிந்தன. விஸ்வம் தன்னையும் மீறிப் புன்னகைத்தான்.

அத்தியாயம் 130

மாணிக்கம் அரசியலில் இருந்தே ஓய்வு பெறுவதாகக் கூறி ராஜினாமா செய்ததுடன் ஆட்சிக்குத் தலைமை ஏற்கத் தன் நண்பன் கமலக்கண்ணனையே அழைப்பதாகவும் அறிக்கை விட்டதால் கமலக்கண்ணன் வீட்டின் முன் கட்சித் தொண்டர்களும், பத்திரிக்கை மற்றும் டிவி நிருபர்களும் குவிந்திருந்தனர். விஸ்வேஸ்வரய்யா க்ரிஷைச் சந்திக்க உள்ளே செல்வதற்குள் பல கட்டங்களைத் தாண்ட வேண்டியிருந்தது. அந்த பரபரப்புகளால் பாதிக்கப்படாமல், பெருமை காட்டாமல் மரியாதையாக வரவேற்ற க்ரிஷால் விஸ்வேஸ்வரய்யா மிகவும் கவரப்பட்டார்.

பரஸ்பர வணக்கங்களுக்குப் பின் விஸ்வேஸ்வரய்யா இஸ்ரோவால் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்களில் இருந்து பேச ஆரம்பித்தார். நாசா மற்றும் இஸ்ரோ ஏலியன்களால் ஏற்படும் அலைவரிசை மாற்றங்களையும், அமானுஷ்ய நிகழ்வுகளையும் கண்காணிக்க ஆரம்பித்து சில வருஷங்கள் ஆகின்றன என்றும் இந்த வருஷத்தில் அமேஸான் மற்றும் தென்னிந்தியப் பகுதிகளில் சில ஆச்சரியகரமான மாற்றங்களைப் பதிவு

இருவேறு உலகம்

செய்ததில் க்ரிஷ் பங்கையும் பார்க்க நேர்ந்தது என்றும் அது பற்றி நேரில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

அவன் நடந்ததை எல்லாம் அப்படியே சொல்வான் என்று அவர் நம்பவில்லை. இதுவரை அவன் வெளிப்படையாக இதைப் பற்றிப் பேசியதாகவும் அவருக்குத் தகவல் இல்லை. ஏதாவது சொல்லி மழுப்பக் கூடும் என்று எதிர்பார்த்தார்.

க்ரிஷ் உடனடியாக ஒன்றும் சொல்லாமல் யோசித்தான். நிக்கோலா டெஸ்லாவின் எழுத்துக்களை அவன் உத்வேகத்தோடு படித்துக் கொண்டு இருந்த போது தொடர்பு கொண்டவர் இந்த மனிதர். பிரபஞ்ச சக்தி அனுப்பியே வந்தவராகவே அவரைப் பார்ப்பது புத்திசாலித்தனமாகப் பட்டது. அதனால் அவரிடம் நடந்ததை அப்படியே தெரிவிப்பது நல்லது என்று தோன்றியது. பல கோடிகள் செலவழித்து அவன் நாடு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் ஒன்றில் அவன் சம்பந்தப்பட்டு விட்ட பிறகு தன் பங்கில் அறிந்ததை அவரிடம் தெரிவிப்பது தர்மம் கூட என்று நினைத்தான். அவன் சொல்வதை நம்புவதும் நம்பாததும் அவர் விருப்பம்..

என்.கணேசன்

அவன் நிக்கோலா டெஸ்லாவைப் படித்துக் கொண்டிருந்த போது அவன் கம்ப்யூட்டரில் மின்னிய வாசகத்திலிருந்து ஆரம்பித்து நடந்தது அனைத்தையும் அமைதியாகச் சொன்னான். விஸ்வேஸ்ரய்யா பிரமிப்புடன் முழுவதையும் கேட்டார். வேற்றுக்கிரஹவாசிக்கும் க்ரிஷாக்கும் இடையே உருவான நட்பு, பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாவற்றுடன் விஸ்வம், மாஸ்டர் சம்பந்தப்பட்ட காட்சிகளும், அது பற்றி வேற்றுக்கிரஹவாசி சொன்னதும் கூடத் தெரிய வந்தபோது விஸ்வேஸ்வரய்யா கூடுதல் கவனத்துடன் கேட்டார்.

விஸ்வத்தின் சக்திகளால் கவரப்பட்டவர்களில் அவரும் ஒருவர். மனிதன் எந்த அளவுக்கு அமானுஷ்ய சக்திகளை வசப்படுத்த முடியும் என்று நிரூபித்துக் காட்டிய மனிதன் இல்லுமினாட்டிக்கு ஒரு சிறப்பான வரவே என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர் அவர்..

க்ரிஷ் வேற்றுக்கிரஹவாசி விடைபெற்ற கூணத்தோடு முடித்துக் கொண்டான். அவர்கள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் அவைதான். வேற்றுக்கிரஹவாசி தொடர்பு கொண்டதிலிருந்து விடைபெற்றது வரை அவன் சொல்லி முடித்த பிறகு விஸ்வேஸ்வரய்யா ஒரு நிமிஷம் அமைதி காத்தார். அவருக்கு அவன் சொன்னவை எதுவும் பொய்யல்ல

இருவேறு உலகம்

என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. வருவதற்கு முன் அவன் சம்பந்தப்பட்ட படங்களை எல்லாம் பல முறை பார்த்து மனதில் பதித்து விட்டு வந்திருக்கின்றார். அவன் சொன்ன விஷயங்கள் அவன் முகபாவனை உட்பட கணக்குப் போடுகையில் எல்லாம் கச்சிதமாகப் பொருந்துகிறது.

விஸ்வேஸ்வரய்யா தன் துறை சார்ந்த கேள்வியையே முதல் கேள்வியாகக் கேட்டார். "ஏலியன் எந்த வடிவம் வேண்டுமானாலும் எடுக்கத் தயாராக இருந்த போது நீங்கள் ஏன் உருவமில்லாமலேயே உணர்ந்தால் போதும் என்று ஒத்துக் கொண்டீர்கள்?"

க்ரிஷ் சொன்னான். "நாம் எல்லோரும் உருவங்களுக்கு தேவைக்கும் அதிகமாகவே முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்று தோன்றியது. உருவம் இல்லாததை உணர்வதே இல்லை. பொய்யான ஒரு உருவத்தைப் பார்ப்பதை விட உருவமில்லாமலே உணர்வது நல்லது என்று தோன்றியது.."

அவன் பதில் அவருக்குப் பிடித்திருந்தது. ஒரு அறிவுஜீவியால் மட்டுமே அப்படி முடிவெடுக்க முடியும்.

என்.கணேசன்

விஸ்வேஸ்வரய்யா அவனிடம் கேட்டார். "நீங்கள் அந்த ஏலிய. சொன்னபடி உலகம் அழிந்து விடும் என்று நினைக்கிறீர்களா..?"

"அப்படி ஆகி விடக்கூடாது என்று ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நாம் ஏதாவது செய்யா விட்டால் அவன் சொன்னது போல ஆகிவிடும் என்று பயப்படுகிறேன்.."

"இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றும் ஒட்டு மொத்த பொறுப்பை ஒருவனுக்குத் தருவது என்பது சற்று மிகையான விஷயம் அல்லவா..?"

"உண்மைதான். ஆனால் பொறுப்புள்ள ஒவ்வொருவனும் அப்படி நினைத்துச் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகக் கூட என்னிடம் அவன் அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்.."

அந்தப் பதிலை அவர் ரசித்தார். நான் சிறந்தவன், என் தகுதி பார்த்து அவன் சொன்னான் என்று க்ரிஷ் சொல்லவில்லை என்பதை அவரால் கவனிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

இருவேறு உலகம்

"அந்த எதிரி யாரென்று தெரிந்ததா? அந்த எதிரியை நீங்கள் சந்திக்க முடிந்ததா..?" மெல்ல விஸ்வேஸ்வரய்யா கேட்டார்.

அவன் பதில் சொல்லத் தயங்கினான். அவர் மெல்லச் சொன்னார். "இது எங்கள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்படாத விஷயம் தான். நான் தனி ஆர்வத்தில் கேட்கிறேன். தயக்கம் இருந்தால் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை.."

க்ரிஷிக்கு அவரிடம் பதில் சொல்லத் தோன்றியது. சுருக்கமாக நடந்த மிக முக்கிய நிகழ்வுகள் எல்லாம் சொன்னான். கடைசியில் எதிரியாக விஸ்வத்தைக் கண்டுபிடித்ததையும், அவன் தீவிரவாத இயக்கங்களையும், இல்லுமினாட்டியையும் பயன்படுத்தி அதிகார ஏணியில் மேலேறப் போவதாகத் தோன்றுகிறது என்றும் சொல்லி முடித்தான். விஸ்வம் மற்றும் மாஸ்டர் இருவருடைய இமயமலைப் பயணங்களை அவன் சொல்லவில்லை. இஸ்ரோவும் நாசாவும் அவர்களுடைய முழுக்கவனத்தை இனி இமயமலையின் அந்தக் குகைக்குச் செலுத்தி மாஸ்டரின் வருங்கால தவத்தைக் கலைத்து விட வேண்டாம் என்று அவன் நினைத்தான்.

என்.கணேசன்

விஸ்வேஸ்வரய்யா முகத்தில் ஆச்சரியத்தைக் காட்டிக் கேட்டார்.

"நீங்கள் இல்லுமினாட்டி என்று ஒன்று இருப்பதை நம்புகிறீர்களா என்ன..?"

உறுதியாகத் தெரியாத விஷயங்களைச் சொல்ல விருப்பப்படாது க்ரிஷ், "தெரியவில்லை. இருக்கலாம். இல்லாமலும் இருக்கலாம்.." என்றான்.

விஸ்வேஸ்வரய்யா விடாமல் கேட்டார். "ஒரு வேளை இல்லுமினாட்டி என்கிற சக்தி வாய்ந்த அமைப்பு இருந்து அதில் விஸ்வம் சேர்ந்தால் என்ன ஆகும் என்று நினைக்கிறீர்கள்..?"

வெடி மருந்தோடு தீக்கதிர் சேர்ந்தால் என்ன ஆகுமோ அதுதான் ஆகும். வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் சொன்னது போல அழிவு நிச்சயம். உலகமே சீக்கிரம் சுடுகாடாகும்.." க்ரிஷ் அமைதியாகச் சொன்னான்.

அவன் அதைச் சர்வசாதாரணமாகச் சொன்னது விஸ்வேஸ்வரய்யாவுக்கு என்னவோ போல் இருந்தது.

இருவேறு உலகம்

"என்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். உங்கள் ஏலியன் நண்பன் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிற பொறுப்பு உங்களுக்கில்லையா..?"

க்ரிஷ் வருத்தம் கலந்த குரலில் சொன்னான். முடிந்ததைத்தான் செய்ய முடியும். எனக்கு விஸ்வம் எங்கே என்று தெரியாது. இல்லுமினாட்டி இருக்கா இல்லையா என்றும் தெரியாது. இருந்தாலும் அவர்களைத் தொடர்பு கொள்ளும் வழி தெரியாது. பிரபஞ்ச சக்திக்கு இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற அக்கறை இருந்திருந்தால் அது இதில் இடைப்பட எதாவது வழியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும். எதுவுமே இல்லாத போது நான் ஒருவன் என்ன செய்ய முடியும்.."

சிறிது நேரம் மௌனம் சாதித்த விஸ்வேஸ்வரய்யா கண்களில் கரிஷ் மேஜையில் இருந்து நிக்கோலா டெஸ்லா புஸ்தகம் பட்டது. அவர் அவளிடம் நிக்கோலா டெஸ்லாவின் கருத்துக்கள் பற்றிக் கேட்டார். அவன் ஸ்வாரஸ்யத்துடன் நிக்கோலா டெஸ்லா பற்றி தான் உணர்ந்தவைகளைப் பேச ஆரம்பித்தான். கேட்க அவருக்கும் மிக ஸ்வாரஸ்யமாக இருந்தது. அரை மணி நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு விஸ்வேஸ்வரய்யா நன்றி சொல்லி விட்டுக் கிளம்பினார்.

அன்று இரவு மயூனிக்கில் எர்னெஸ்டோவுக்கு ஒரு ஃபோன் கால் வந்தது. விஸ்வம் கையில் இல்லுமினாட்டி சின்னம் இருப்பதை இமயமலையில் உள்ள இல்லுமினாட்டி தவசி அவனுக்கு அதைத் தந்து விட்டு இறந்ததையும் விவரமாக ஒருவன் தெரிவிக்காக ஸ்வாரஸ்யத்துடன் அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

சிறிது நேரம் கழித்து ஒருவன் ஒரு உறையைக் கொடுத்து விட்டு போனான். அதிலிருந்த பென் ட்ரைவில் விஸ்வேஸ்வரய்யாவுக்கும் க்ரிஷாக்கும் இடையே நடந்த உரையாடல் பதிவு இருந்தது. அதை கண்களை மூடிக் கொண்டு எர்னெஸ்டோ கேட்டார். அன்றிரவு அவருக்கு உறங்க முடியவில்லை.

அத்தியாயம் 131

மாணிக்கம் அரசியலில் இருந்து விலகியதும்,

கமலக்கண்ணன் முதல் அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் தெரிய வந்தபோது விஸ்வம் ஆச்சரியப்பட்டு விடவில்லை. மாணிக்கத்தின் மகனின் மரணச் செய்தியைக் கேட்ட போதே, இப்படித்தான் வந்து முடியும் என்று அவன் எதிர் பார்த்திருந்தான். அவனை ஆச்சரியப்படுத்தியதுடன் சந்தோஷமும் படுத்திய இன்னொரு தகவல் மாஸ்டர் அனைத்தையும் விட்டு விட்டு இமயம் போய்ச் சேர்ந்தது. அணுகுண்டைப் போல ஆபத்தானவர், கவனமாய்க் கையாள வேண்டும் என்று அவன் எப்போதுமே நினைக்கும் மாஸ்டர் போய்த் தொலைந்தது நிம்மதியாக இருந்தது. ஆனால் மிகவும் சந்தேகப்பட வைத்தது கூடவே வந்த இன்னொரு தகவல்தான். க்ரிஷை ஒரு மனிதர் சந்தித்து விட்டுப் போனதாக படத்துடன் அவனுக்கு வந்த அந்தத் தகவலில், அந்த மனிதர் யார் என்பது தெரிந்ததும் சந்தேகத்துடன் லேசான அதிர்ச்சியும் சேர்ந்து கொண்டது. இல்லுமினாட்டியைத் தான் தேடிப் போக வேண்டி இருந்த போது இல்லுமினாட்டி க்ரிஷைத் தேடிப் போனது சற்று சகிக்க மடியாததாகத்தான் இருந்தது. எல்லாமே

என்.கணேசன்

அவனுக்கு அனுகூலமாக நடந்து வந்து கொண்டிருக்கையில் அவன் பின்னாலேயே க்ரிஷை ஏதோ ஒரு வகையில் இழுத்து வருவது விதியா, இல்லை அந்த ஏலியன் எதோ ப்ரோகிராமாய் போட்டு விட்டுப் போன சதியா என்பது விஸ்வத்துக்கு விளங்கவில்லை.

ஒரு விஷயத்தில் இறங்கிய பின் அதை ஆழமாய் அலசி அதில் அவன் அறியாதது இல்லை என்ற அளவு புரிந்து கொள்ளாமல் விஸ்வம் இருந்தது கிடையாது. அந்த வகையில் இல்லுமினாட்டியையும், அதன் செயல்முறைகளையும் அவன் துல்லியமாக அறிந்திருந்தான். ஒவ்வொரு இல்லுமினாட்டி உறுப்பினருக்கும் முதல் எஜமானன், கடவுள், எல்லாமே இல்லுமினாட்டி இயக்கம்தான். குடும்பம் உட்பட மற்றதெல்லாமே இரண்டாம் பட்சமே. எந்த முக்கியமான புதிய தகவல் ஒரு இல்லுமினாட்டிக்குக் கிடைத்தாலும் அவன் அதை உடனடியாக இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்களின் பொதுத் தகவல் மையத்தில் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அது ரகசியமானதாக இருக்கும் பட்சத்தில் தலைமை செயற்குழு ஐவர்க்கு மட்டும் முதலில் தனியாக அனுப்பப்படும். அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்த பிறகே அது அவர்களுடைய பொதுத் தகவல் மையத்தில் பகிரப்படும். சில விசேஷ சமயங்களில் தலைவர் அல்லது

இருவேறு உலகம்

உபதலைவர் ஒரு இல்லுமினாட்டியிடம் விசேஷத் தகவல் பெற்றுத் தரும்படி ஆணை பிறப்பிக்கலாம். அந்த சமயங்களில் கேட்டவருக்கு மட்டும் அந்தத் தகவலைப் பெற்ற இல்லுமினாட்டி நேரடியாகவோ மிக நம்பகமான தனி மனிதர் மூலமாகவோ அனுப்பி வைப்பார்.

விஸ்வேஸ்வரய்யா க்ரிஷைச் சந்தித்துப் பெற்ற தகவலை பொதுத் தகவல் மையத்தில் பகிரவில்லை. விஸ்வம் தலைமைச் செயற்குழு உறுப்பினரில் ஒருவரான ஃப்ராங்ஃபர்ட் நகரத்தில் வசிக்கும் கலைப்பொருள் சேகரிப்பாளரைப் ஃபோனில் தொடர்பு கொண்டான். பொதுவான விஷயங்கள் பேசினான். அந்த மனிதர் இல்லுமினாட்டியின் சின்னம் அவனுக்கு இமயமலைத் தவசி மூலம் கிடைத்ததற்கு வாழ்த்துத் தெரிவித்தார். அவன் சீக்கிரமே இல்லுமினாட்டியின் மிகச் சிறந்த ஆளுமையாக ஆகும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை என்றார். அவர் விஸ்வேஸ்வரய்யா பெற்று வந்த தகவலைத் தெரிவிக்கவில்லை. தெரிந்து மறைக்கும் ஆள் அவர் அல்ல. இருவேளை அப்படி ஒரு தகவல் கிடைத்து அது விஸ்வத்துக்கு எதிரானதாக இருந்திருந்தால் விஸ்வம் இல்லுமினாட்டியில் மிகச்சிறந்த ஆளுமையாக ஆகும் காலம் தொலைவில் இல்லை, என்ற வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்க

என்.கணேசன்

மாட்டார். அப்படியானால் தலைவரோ உபதலைவரோ சொல்லித்தான் விஸ்வேஸ்வரய்யா போயிருக்க வேண்டும்.

உபதலைவர் ஐக்கிய நாடுகளின் ஏதோ கூட்டத் தொடரில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருக்கிறார். அது நான்கு நாட்கள் நடக்கும் நிகழ்வு. அதற்கு இடையே அவர் விஸ்வேஸ்வரய்யாவை இதற்கு அனுப்பி இருக்க வழியில்லை. அப்படியானால் கடைசியில் தலைவரான எர்னெஸ்டோ சொல்லித்தான் க்ரிஷைச் சந்திக்கும் வேலை நடந்திருக்கிறது. இந்த முடிவை எட்டிய போது க்ரிஷ் பெற்ற முக்கியத்துவம் அவனுக்குக் கசந்தது.

க்ரிஷின் மனம் இந்த இரண்டு நாட்களில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை அடைந்திருந்தது. இந்த இரண்டு நாட்களில் அவன் பெரிதாக எதையும் படிக்கவில்லை. தியானமோ, மற்ற பயிற்சிகளோ செய்யவில்லை. ஆராய்ச்சி எதுவும் செய்யவில்லை. இதுவரை படித்தது, கேட்டது, உணர்ந்தது, இப்போதைய நிலவரம் எல்லாவற்றையும் ஆழமாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இருவேறு உலகம்

ஆரம்பத்திலிருந்தே இது தனியொரு மனிதனால் மாற்றவோ, கட்டுப்படுத்தவோ முடிந்த விஷயமல்ல என்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான். ஆனாலும் வேற்றுக்கிரஹவாசி இந்தப் பொறுப்பை அவன் தலையில் திணித்திருக்கிறான். அவன் முட்டாள் அல்ல. அறிவிலும், சக்தியிலும் மனிதர்களால் கற்பனை செய்யக்கூட முடியாத உயரத்தில் இருப்பவன். அப்படிப்பட்டவன் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதே ஏதோ ஒரு தகுதியின் அடிப்படையில் தான்..

சுமக்க முடியாத சுமையை மனிதன் மீது இறைவன் சுமத்துவது இல்லை என்று எங்கோ படித்தது அவன் மனதில் பசுமையாகப் பதிந்திருந்தது. சுமக்க முடியுமா என்று பார்க்கிறேன், அதற்கான சக்தியை இறைவன் எனக்குக் கொடுப்பான் என்று நினைத்தபடி ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவம்தான் மனிதன் வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்று தோன்றியது. அந்த மனோபாவத்தில்தான் அவன் சிலநாட்களாக இருந்து வருகிறான். எதிரியான விஸ்வம் மஹாசக்தி வாய்ந்தவனாக இருக்கலாம். க்ரிஷ் எட்ட முடியாத உயரத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் அவன் இறைவனை விடச் சக்தி வாய்ந்தவன் அல்ல. இறைவனை விட உயரத்திலும் இல்லை. இந்த எண்ணம் இரண்டு

என்.கணேசன்

நாட்களாக க்ரிஷிடம் மேலோங்கி வந்தது. அதற்கு முன்னிருந்த கவலை, தன்னம்பிக்கைக் குறைவு எல்லாம் தானாகக் குறைந்து காணாமல் போயிற்று.

எல்லாமே அவன் பார்த்துக் கொள்வான், அவனைத் சரணடைந்தால் போதும் என்கிற சரணாகதித் தத்துவம் இரண்டு நாட்கள் முன் வரையில் அவனால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாய் இருந்தது. எல்லாமே அவன்தான் என்றால், நாம் என்ன களிமண்ணா. நாம் இருந்து என்ன பயன் என்றெல்லாம் அவனுக்குத் தோன்றும். சுயமுயற்சிக்கு மதிப்பில்லாமல் போவது சரியல்ல என்று அவனுக்குத் தோன்றும். சரணாகதித் தத்துவம் சோம்பேறிகளின் புகலிடம் என்று கூட நினைத்ததுண்டு.

ஆனால் இப்போது இன்னொரு கோணத்தில் இருந்து அவனால் பார்க்க முடிந்தது. அண்டசராசரங்களை இத்தனை கச்சிதமாய் இயக்கும் இறைவன் என்று பலரும் அழைக்கும் பிரபஞ்ச சக்தி ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் வழிகளில் அனைத்தையும் செய்கிறது. அது நினைக்கும் போது ஆக்கும், அது நினைக்கும் போது காக்கும், அது நினைக்கும் போது அழிக்கும். அது நினைப்பது தான்தோன்றித்தனமான வகையில் அல்ல.

இருவேறு உலகம்

பரிணாம வளர்ச்சியின் நிலைகளையும் தேவைகளையும் கணக்கில் கொண்டுதான் செய்கிறது. அதனால் மனிதன் எல்லாமே நீதான் என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் தவறல்ல. அது தீர்மானிக்காத ஒன்று நடக்கப் போவதில்லை.

ஆனால் அது தீர்மானித்த பிறகு நடத்த வேண்டியதை, தான் படைத்த படைப்புகள் மூலமாகத்தான் நடத்திக் கொள்கிறது. இங்குதான் அதன் படைப்பான மனிதனுடைய பங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அவன் அந்த மஹாசக்தி உத்தேசித்ததை அதன் கருவியாக இருந்து நிறைவேற்றுகிறான். அப்படி நிறைவேற்றுகையில் அவன் முடியுமா என்று சந்தேகிக்கத் தேவையில்லை. முடியாமல் போகுமா என்று பயப்படத் தேவையில்லை. எப்படி முடிப்பேன் என்று மலைக்கத் தேவையில்லை. அவனுக்குத் தேவையானதை செய்து முடிக்க வேண்டிய எதையும் வழங்க இருக்கவே இருக்கிறது நிக்கோலா டெஸ்லா சொன்ன எல்லாம் வல்ல பிரபஞ்ச சக்தி மையம். அந்தப் பிரபஞ்ச சக்தி மையம் கற்பக விருட்சம். அங்கு எதுவும், எப்போதும் இல்லாமை, போதாமை என்பதில்லை.

அதனால் எதையும் நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் எல்லாமே அந்த பிரபஞ்ச சக்தியின் தீர்மானம் என்று சரணாகதி

என்.கணேசன்

அடைவதும், அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற 'உன் உதவியுடன் எல்லாமே நான்..' என்று உற்சாகத்துடன் இயங்குவதும் தான் மனிதன் செய்ய வேண்டியது. பிரபஞ்ச சக்தியின் தீர்மானம் எது என்று எப்படித் தெரிந்து கொள்வது? அந்தராத்மாவில் அவன் தொடர்ந்து உணரும் உணர்வுகளில் இருந்து.. பிரபஞ்ச சக்தி அனுப்பி வரும் செய்திகளை கவனிப்பதிலிருந்து.. இதில் வெற்றி தோல்விகள் தனிமனிதனுக்கு இல்லை. அவை இறைவனின் சித்தம். அவனுடைய உண்மையான வெற்றி எதையும் முழுமையாகச் சிறப்பாகச் செய்வது. அவனுடைய உண்மையான தோல்வி அரை குறையாய் செய்வது, ஆத்மார்த்தமாய் எதையும் செய்யத் தவறுவது..

இந்த உலகம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பது இறைவன் சித்தமானால் அதை அது நடத்தி வைக்கும். அதில் அவனுடைய பங்கு ஏதாவது தெரிய வந்தால் அதை அவன் சிறிதும் தயங்காமல் நூறு சதவீதம் ஆத்மார்த்தமாய் செய்து முடிப்பான். உலகம் அழிந்து, புதிதாய் உருவாகித் தான் மேல் வர வேண்டுமென்றால் க்ரிஷ் செய்யக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. தெய்வ சித்தப்படி நடக்கட்டும். கடைசியாக இந்த சிந்தனை

இருவேறு உலகம்

ஓட்டத்தில் அவன் மன அமைதி அடைந்தான். பல நாட்கள் கழித்து அன்றிரவு அவன் நிம்மதியாக உறங்கினான்.

நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்துக்குப் ஃபோன் செய்தான்.

"எர்னெஸ்டோவும், உபதலைவரும் இல்லுமினாட்டி ரகசியக் காப்பறையில் இருக்கும் அந்தப் பழங்காலச் சுவடியை எடுத்துப் படிக்க வாஷிங்டன் வருகிறார்கள். அதற்காக உபதலைவர் ஐக்கியநாட்டுக் கூட்டத்தொடரைப் பாதியில் விட்டு விட்டு வருகிறார்.."

அத்தியாயம் 132

1939 ஆம் ஆண்டு சிகாகோவில் இருந்த பல அடுக்கு

இல்லுமினாட்டி கோயில் இடிக்கப்பட்டு அதன் அஸ்திவாரத்தில் ரகசியமாய் வைக்கப்பட்டு இருந்த பழங்காலச்சுவடியைப் படித்துவிட்டு உடனடியாக வாஷிங்டனில் இல்லுமினாட்டி ரகசியக் காப்பறையில் ஒரு லாக்கருக்குள் பத்திரமாய் பூட்டி வைத்தபின் அதைத் திரும்ப எடுத்து யாரும் படிக்கவில்லை. அதற்கான அவசியமும் வரவில்லை. அந்தப் பழங்காலச் சுவடியில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்று படித்துச் சொன்னதன் ஸாராம்ஸம் தோராயமாக அனைவருக்கும் நினைவு இருந்தது. ஆனால் வார்த்தைக்கு வார்த்தை என்ன இருக்கிறது என்று இப்போதைய இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் யாருமே அறிந்திருக்கவில்லை. அந்தப் பழங்காலச் சுவடி எழுதி வைக்கப்பட்ட காரணமும் பெரும்பாலான இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்களேகூட அறியாத ரகசிய வரலாறாகவே இருந்தது. வாஷிங்டனை நோக்கிப் பயணித்துக் கொண்டிருந்த எர்னெஸ்டோவும் வேறு இரண்டு மூத்த உறுப்பினர்களும் மட்டுமே அதை அறிவார்கள்.

இருவேறு உலகம்

முடநம்பிக்கைகளையும், அராஜக அடக்குமுறைகளையும்
எதிர்த்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்
பேரறிஞர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம்தான்
இல்லுமினாட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே
அரசர்களும், மதகுருமார்களும் எதிர்த்த இயக்கமாக இருந்த
இல்லுமினாட்டி ஒரு காலக்கட்டத்தில் ரகசியமாக மட்டுமே
இயங்க முடிந்த இயக்கமாய் மாறியது. கிட்டத்தட்ட ஒரு
நூற்றாண்டு காலம் கழித்து கெடுபிடிகளும் அதிகமாகி, தகுதி
வாய்ந்த உறுப்பினர்களும் குறைய ஆரம்பித்த போது
அப்போதிருந்த அறிஞர்கள் ஆரகிள் என்று சொல்லப்படும்
தெய்வீக சக்தி வாய்ந்த எதிர்காலத்தை முன்கூட்டியே கண்டு
சொல்லக்கூடிய பெண்மணியிடம் குறி கேட்ட போது அவள்,
"எத்தனை அடக்குமுறை இருந்தாலும் இப்போதைக்கு இதற்கு
அழிவில்லை. இது ரகசியமாய் சக்தி பெற்றுக் கொண்டே
வளர்ந்து வந்து உலகத்தையே மறைமுகமாய் ஆளும்.
இதற்கும் உலகிற்குமே அழிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழல்,
ஒன்றே கால் நூற்றாண்டு கழித்து உருவாகும். அப்போது
காப்பாற்றி வழி நடத்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் ஒருவன்
வருவான்.." என்கிற வகையில் சொல்லி அவனைப் பற்றிய
குறிப்புகளையும் சொல்ல அது அப்போதைய
இல்லுமினாட்டியின் தலைவர் ஒரு சுவடியில் அதை எழுதி

என்.கணேசன்

வைத்துக் கொண்டார். எதிர்காலத் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்க குறிப்புகள் என்பதால் அந்தக் காலத்தில் சிகாகோவில் கட்டப்பட்ட மிகப்பெரிய கோயிலின் அடித்தளத்தில் ரகசியமாக அதை வைத்து விட்டுப் பின் கோயிலை எழுப்பினார்கள். 1892 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட அந்தக் கோயில் 1939 ஆம் ஆண்டு இடிக்கப்படும் சூழல் உருவாகும் என்ற அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை. அப்படி இடிக்கப்பட்ட போது உடனே அதை வாஷிங்டனுக்கு மாற்றினார்கள்.

இரண்டு உலகப்போர்களுக்கு மத்தியில் இல்லுமினாட்டி மறுபடியும் ஒரு மந்த நிலையைக் கண்ட போது இல்லுமினாட்டியைச் சேர்ந்த அகஸ்டின் என்ற அறிஞர் இந்தியாவுக்குப் பயணமாகி யோகக் கலையைக் கற்றுக் கொண்டு வந்தார். அவரும் ஆர்கிள் சொன்னபடியே ஒரு சூழல் உருவாவதை ஞானக்கண்ணில் கண்டு உலக நலனுக்காகவும், இல்லுமினாட்டியின் எதிர்கால மேன்மைக்காகவும் இமயமலையில் தவ வாழ்க்கை வாழப் போவதாகச் சொல்லி விட்டுப் போனார், பின் அவர் திரும்பி வரவில்லை. அவர் அங்கேயே எப்போதோ இறந்திருக்க வேண்டும் என்று இல்லுமினாட்டி இயக்கம் நினைத்தது.

இருவேறு உலகம்

இப்போது விஸ்வம் கொண்டு வந்த செய்தியும், சின்னமும் அந்த வெள்ளைக்காரத் தவசி அகஸ்டின் ஆகவே இருக்க வேண்டும். அவர் இப்போது தான் இறந்திருக்கிறார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியது.

அவர் கொடுத்து அந்தச் சின்னத்தோடு விஸ்வம் வந்ததால் அவனே அந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனாக இருக்க வேண்டும் என்று இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் நினைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கு முன்பே அவன் அந்த இல்லுமினாட்டிக் கோயிலுக்கு அஸ்திவாரப் பகுதியில் வைத்திருந்த குறிப்பு பற்றிக் கனவில் வந்ததாகத் தெரிவித்திருந்ததும், அவன் பல அமானுஷ்ய சக்திகள் பெற்றிருந்ததும் அவனையே ரட்சகனாக அடையாளம் காண்பித்தது.

விஸ்வம் ரட்சகன் என்றால் அழிக்கப் போகும் எதிரி யார் என்ற கேள்வியை எர்னெஸ்டோவால் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அறிவுக் கூர்மைக்குப் பெயர் போனவர் அவர். இல்லுமினாட்டி இயக்கத்துக்கும், உலகுக்கும் அழிவு நேர முடிந்த காலம் இது என்று தோராயமாக முன்கூட்டியே அறிந்து வைத்திருந்ததால் விஸ்வம் என்ற ரட்சகன் வரும் முன்னாலேயே அவர் எதிரியைத் தேட ஆரம்பித்திருந்தார்.

என்.கணேசன்

அப்போதுதான் ஒரு ஏலியன் பூமிக்கு வந்திருக்கிறது என்ற ஆதாரபூர்வமான தகவல் அவருக்கு இஸ்ரோ மூலமாகக் கிடைத்தது. அந்த ஏலியன் எதிரியாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதோ என்று எர்னெஸ்டோ சந்தேகப்பட்டார். காரணம் உலகில் பெரும்பாலான நாடுகள் இல்லுமினாட்டியின் மறைமுகக் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது. அதனால் ஆபத்து அவர்களை மீறி ஏற்பட்டு விட முடியாது. வெளியே இருந்து வரலாம் என்பதால்தான் அவர் ஏலியன் குறித்த தகவல்களில் தனிக்கவனம் செலுத்தினார். ஆனால் ஏலியன் வரவைக் கண்டுபிடித்த இஸ்ரோ, வந்த ஏலியன் போய் விட்டதையும் தெரிவித்த போது குழப்பமே மிஞ்சியது. யோசித்த போது ஏலியன் தொடர்பு கொண்ட ஒரே மனிதனான க்ரிஷே எதிரியாகவும், அழிவுக்குக் காரணமாகவும் இருக்க முடியுமோ என்ற சந்தேகம் வந்தது. அதனால் தான் க்ரிஷேச் சந்தித்துப் பேச விஸ்வேஸ்வரய்யாவை அவர் அனுப்பினார்.

க்ரிஷின் நேர்மையை அவர்கள் முன்பே அறிந்திருந்தனர். க்ரிஷே பேசியதைக் கேட்ட போது அதில் சிறு பொய்யோ, புரட்டோ இருப்பதாகவும் அவருக்குத் தெரியவில்லை. ஏலியன் பேசிய விஷயங்கள் அழிக்க நினைக்கும் எதிரி பேசக்கூடிய விஷயங்கள் அல்ல. அதனால் எதிரி அவனோ, ஏலியனோ

இருவேறு உலகம்

இருக்க முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஒருவிதத்தில் பார்த்தால் க்ரிஷ் சக்தி வாய்ந்த ஏலியனால் உலகைக் காப்பாற்றத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். அவன் விஸ்வமும் இல்லுமினாட்டியும் சேர்ந்தால் தீக்கதிரும், வெடி மருந்தும் சேர்ந்தது போல் என்கிறான். இது விஸ்வத்தையே எதிரியாகக் காட்டுகிறது. ஆனால் விஸ்வம் அகஸ்டின் கையில் இருந்து இல்லுமினாட்டியின் சின்னம் வாங்கி வந்தவன். அப்படிப்பட்டவன் எதிரியாக முடியுமா என்ன? குழப்பம் தொடர்ந்து தொடர்ந்து நீளவேதான் எர்னெஸ்டோ ஒரு முறை அந்தப் பழங்காலச் சுவதியைத் தானே படித்துப் பார்க்க முடிவு செய்தார்.

நவீன்சந்திர ஷா தெரிவித்தவுடன் காலத்தை வீணாக்காமல் விஸ்வம் ரகசியமாக மாறுவேஷத்தில் வாஷிங்டனுக்குப் புறப்பட்டான். எந்த விதத்திலும் எந்த இல்லுமினாட்டி கண்ணிலும் அவன் தட்டு விரும்பவில்லை. எர்னெஸ்டோவும் உபதலைவரான வழக்கைத் தலையரும் இல்லுமினாட்டியின் ரகசியக் காப்பறைக் கட்டிட வாசலில் காரில் வந்திறங்கிய போது, அவன் முன்பே வா காத்திருந்தான்.

என்.கணேசன்

அவருடைய மெய்க்காப்பாளர் வந்து கார்க் கதவைத் திறக்க எர்னெஸ்டோ ராஜகம்பீரத்துடன் இறங்கினார். பின்னாலேயே வழுக்கைத் தலையரும் இறங்கினார். முன்னால் இரு மெய்க்காப்பாளர்களும் பின்னால் இரு மெய்க்காப்பாளர்களும் தொடர அவர்கள் வாசலை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். மெயின் கேட்டில் இருந்து நூற்றைம்பது அடிகள் தள்ளிதான் வாசல் இருந்தது. வாசல் படிகளுக்குக் கீழே வரவேற்க இருவர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பார்வை தலைவர்கள் மேல் இருக்கும்போது காற்றின் வேகத்தில் பக்கவாட்டில் இருந்து பறந்து விஸ்வம் உள்ளே போய் விட்டான். வரவேற்க நின்றிருந்த இருவரில் ஒருவருக்கு எதோ அசைவு தெரிந்தது போல் இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தார். யாரும் இல்லை. மனப்பிரமை என விட்டு விட்டார்.

இருவரும் உள்ளே நுழைந்தவுடன் கூடவே இரண்டு மெய்க்காப்பாளர்கள் உள்ளே நுழைந்தார்கள். வெளியே இரு மெய்க்காப்பாளர்கள் நின்று கதவைச் சாத்திக் கொண்டார்கள். உள்ளே ஒரு பெரிய இரும்பு லாக்கர் இருந்தது. அந்த இடத்தில் மட்டும் ஒளி வெள்ளம் பாய்ந்திருந்தது. மற்ற இடங்களில் லேசான இருட்டும், அதற்கும் மேலான இருட்டும்

இருவேறு உலகம்

இருந்தன. அதிகமான இருட்டில் விஸ்வம் மறைந்து நின்றிருந்தான். அந்த லாக்கரின் கதவில் ரகசிய சங்கேத எண்ணை அழுத்தினார் எர்னெஸ்டோ. கதவு திறந்தது உள்ளே பல பாகங்கள் இருந்தன. அவற்றில் கீழே கடைசி பாகத்தில் ஒரு ரகசிய சங்கேத எண்ணை எர்னெஸ்டோ அழுத்தினார். அது மட்டும் திறந்து கொண்டது. அதிலிருந்து ஒரு பழங்காலச் சுவடியை வெளியே எடுத்தார்.

இருட்டில் இருந்த வில்வம் தன் சக்தியை எல்லாம் வழக்கைத் தலையர் மீது செலுத்தினான். அவன் எர்னெஸ்டோவிடம் அந்த பிரயோகத்தை விடுக்க விரும்பவில்லை. வழக்கைத்தலையர் ஏதோ ஒரு சக்தி தனக்குள் புகுவது போல் உணர்ந்தார், எர்னெஸ்டோ படிக்க ஆரம்பித்த அந்தச் சுவடியை எட்டிப் பார்த்த அவருடன் சேர்ந்து அந்த சக்தியும் செய்தியைப் படித்தது.

"உயர் சக்தியால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் தேஜஸுடன் இமயமலைக்குத் தெற்கில் இருந்து வருவான். எல்லாம் பார்க்கும் விழி அவனை அடையாளம் காட்டி உணர்த்தும். எது சரியென்றும், எது வழியென்றும் உணர்த்தி அவன் வழி காட்டுவான். உய்யும் வழி அது ஒன்றே. அன்றேல் அழிவது உறுதி.."

என்.கணேசன்

எர்னெஸ்டோ அந்த வாக்கியங்கள் மனப்பாடம்
ஆகும்வரை படித்தார். பக்கத்தில் சிலை போல நின்றிருந்த
வழுக்கைத் தலையரிடம் வித்தியாசத்தைக் கண்டு என்ன
என்று கேட்டார். உடனே வழுக்கைத் தலையர் மீது வைத்த
தன் சக்திப் பிரயோகத்தை விஸ்வம் விடுவித்துக் கொண்டான்.
உபதலைவர் பழைய நிலைக்குத் திரும்பி நிம்மதியடைந்து
அசட்டுச் சிரிப்பு சிரித்து ஒன்றும் இல்லை என்றார்.

அந்தச் சுவடியை அப்படியே லாக்கருக்குள் வைத்து
பூட்டி விட்டு வெளியே அவர்கள் இருவரும் போனார்கள்.
மெய்க்காப்பாளர்களும், அவர்களை வழியனுப்ப வெளியே
இருந்த இருவரும் போனபோது காற்றின் வேகத்தில்
ரகசியமாய் விஸ்வமும் வெளியே வந்தான். பழஞ்சுவடியில்
படித்த தகவலில் தனக்கு எதிராய் எதுவும் இல்லை என்பதில்
அவனுக்குப் பரம திருப்தி. எல்லாம் அவனுக்குச்
சாதகமாகவே இருக்கிறது.

அத்தியாயம் 133

எர்னெஸ்டோவின் குழப்பம் அந்தப் பழஞ்சுவடியைப் படித்த பின்னும் தீரவில்லை. அவர் கடந்த 35 வருஷங்களாக இல்லுமினாட்டியின் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் தலைமையில் இல்லுமினாட்டி கண்ட வளர்ச்சி சாதாரணமானதல்ல. அவர் மிகச் சுறுசுறுப்பான செயல் வீரர் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் குறைந்த நேரத்தில் மிக முக்கியமான செயல்கள் எதையும் தவற விடாமல் முழு மனதோடு ஈடுபட்டு தவறில்லாத முடிவுகள் எடுத்து படிப்படியாக இல்லுமினாட்டியின் சக்தியையும், அதிகாரத்தையும் உச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தவர் அவர். இப்போது பதவி விலகப் போகும் நேரத்தில் இந்த இயக்கத்தை எந்த வகையிலும் சிறப்பு குறையாமல் இன்னும் மேலே உயர்த்திப் போகும் தகுந்த மனிதனிடம் ஒப்படைத்து விட ஆசைப்பட்டார்.

விஸ்வம் இல்லுமினாட்டிக்கு அறிமுகமான போது எல்லோரிடத்திலும் ஒரு பிரமிப்பையே ஏற்படுத்தினான். அவன் அடைந்திருந்த சக்திகள் அவன் தெரிவித்ததை விட

என்.கணேசன்

அதிகமாய் இருந்தன. இல்லுமினாட்டி இதுவரை இப்படிப்பட்ட மனிதனைப் பார்த்ததில்லை. அமானுஷ்ய சக்திகளை வசப்படுத்திக் கொண்டவர்களாகச் சொல்லும் எத்தனையோ பேர் அதை வெளிக்காட்ட ஏமாற்று வழிகள் எத்தனையோ உபயோகிப்பதை அவர் பார்த்துச் சலித்திருக்கிறார். அவன் அலட்டிக் கொள்ளாமல் கூர்மையான அறிவு படைத்த இல்லுமினாட்டி மனிதர்களிடம் தன் சக்திகளை நிரூபித்து இருக்கிறான். அவர் இம்மாதம் பதவி விலக இருப்பதாக மூன்று மாதங்கள் முன்பே அறிவித்திருந்ததால் அவன் சேர்ந்தவுடனேயே பலரும் அவன் அந்தப் பதவிக்குப் பொருத்தமாய் இருப்பான் என்று நினைக்கவும் சொல்லவும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவ்வளவு விரைவாக ஆரம்பத்திலேயே தலைமைப்பதவி தரும் அளவுக்கு ஒருவரை நினைக்க ஆரம்பித்தது இல்லுமினாட்டியின் சரித்திரத்திலேயே முதல் முறை. அதற்கு அவனுடைய சக்திகள் ஆளுமை மட்டுமல்லாமல் ஆரகிள் சொல்லி குறித்துக் கொண்ட பழஞ்சுவடிகள் அவனையே அடையாளம் காட்டுவதாக அவர்கள் நினைத்ததும், அவன் தற்போது இமயத்தில் இருந்து கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லும் பிரமிடுக்குள் கண்ணின்னமும்தான். அது ஒளிர்வதாக சில உறுப்பினர்கள் நேரில் பார்த்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இருவேறு உலகம்

ஒரு இல்லுமினாட்டிக்குத் தேவையான உறுதியான மனமும், பேரறிவும் அவனுக்கு இருக்கிறது. சொல்லப்போனால் விஸ்வம் அவர் எதிர்பார்த்த எல்லாவற்றிலும் எதிர்பார்ப்புக்கு பலபடிகள் மேலேயே இருந்தான்.

அவன் தலைமைப் போட்டிக்கு நின்றால் எதிர்த்து நிற்கப் பலரும் தயங்கும் நிலைமை இப்போது உருவாகி இருக்கிறது. அவன் ஆளுமை, அவன் அடைந்திருக்கும் சக்திகள், அவன் வந்த நேரம், அவன் சொன்ன செய்திகள், அவன் கொண்டு வந்திருக்கும் சின்னம் எல்லாமே பூரணகச்சிதமாக இருக்கிறது. இந்த வேகமான முன்னேற்றம், இந்தக் கச்சிதத்தன்மை எல்லாம் அவரைக் கொஞ்சம் பயமுறுத்தவும் செய்தது. இல்லுமினாட்டியின் அழிவுக்காலம் இது என்று கிட்டத்தட்ட 125 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவன் சரியான நேரத்தில் அந்த அழிவில் இருந்து காப்பாற்ற வந்தவனா, இல்லை சரியான நேரத்தில் அழிக்கவே வந்தவனா? அழிக்க வந்தவன் இவனல்ல என்றால் அழிக்கப் போகிற சக்தி எது? அல்லது யார்? அந்தக் கேள்விக்கு இன்னும் பதில் கிடைக்கவில்லை.

என்.கணேசன்

மீண்டும் ஒரு முறை விஸ்வேஸ்வரய்யா-க்ரிஷ்
உரையாடலின் ஒரு பகுதியைக் கண்களை மூடிக் கொண்டு
கேட்டார்.

"ஒருவேளை இல்லுமினாட்டி என்கிற சக்தி வாய்ந்த
அமைப்பு இருந்து அதில் விஸ்வம் சேர்ந்தால் என்ன ஆகும்
என்று நினைக்கிறீர்கள்..?"

"வெடிமருந்தோடு தீக்கதிர் சேர்ந்தால் என்ன ஆகுமோ
அது தான் ஆகும். வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் சொன்னது
போல அழிவு நிச்சயம். உலகமே சீக்கிரம் சுடுகாடாகும்.."

"என்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்கள். உங்கள் ஏலியன் நண்பன்
உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிற
பொறுப்பு உங்களுக்கில்லையா..?"

"யாருமே முடிந்ததைத்தான் செய்ய முடியும். எனக்கு
விஸ்வம் எங்கே என்று தெரியாது. இல்லுமினாட்டி இருக்கா
இல்லை என்றும் தெரியாது. இருந்தாலும் அவர்களைத்
தொடர்பு கொள்ள வழி தெரியாது. பிரபஞ்ச சக்திக்கு இந்த
உலகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற அக்கறை
இருந்திருந்தால் அது இதில் இடைப்பட்ட ஏதாவது

இருவேறு உலகம்

வழியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும். எதுவுமே இல்லாத போது நான் ஒருவன் என்ன செய்ய முடியும்..?"

இந்தக் கடைசி வாக்கியம் அவரை ஏனோ தொந்திரவு செய்தது. உடனே தலைமை செயற்குழு உறுப்பினர்களையும், வேறு சில முக்கிய உறுப்பினர்களையும் உடனடியாகத் தன் வீட்டுக்கு வரச் சொன்னார்.

அன்று இரவு ஏழு மணிக்கு வழக்கைத் தலையர் உட்பட அவர் அழைத்திருந்த பன்னிரண்டு பேர் அவர் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். அவர்களிடம் எர்னெஸ்டோ தன் மனப்போராட்டத்தைச் சொன்னார், அவர்களில் மூன்று பேருக்கு அவர் எண்ண ஓட்டம் சரி என்று தோன்றியது. மூன்று பேருக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. மீதி ஆறு பேர் விஸ்வத்துக்கு ஆதரவாக நினைத்தனர். அந்த அறுவரில் ஒருவர் சொன்னார்.

"எனக்கென்னவோ விஸ்வம் முழுப் பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறான்.."

எர்னெஸ்டோ சொன்னார். "அதுதான் என்னைப் பயமுறுத்துகிறது.."

என்.கணேசன்

சிறிது நேரம் எல்லோருமே அமைதியாக இருந்தார்கள். அனைவருக்கும் எர்னெஸ்டோ மீது பெருமதிப்பு இருந்தது. சிக்கலான நேரங்களில்கூட அவர் சரியான முடிவெடுத்தவர். அவர் எடுக்கும் முடிவு பல நேரங்களில் எல்லோராலும் ஏற்கப்படாததாக இருந்தாலும்கூட சரியானதாகவே பிற்பாடு நிரூபணம் ஆகியிருக்கிறது..

வழுக்கைத் தலையர் மெல்லக் கேட்டார். "நீங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று நினைக்கிறீர்கள்..?"

"விஸ்வத்தைப் போலவே க்ரிஷாம் இமயமலைக்குத் தெற்கிலிருந்து வந்தவனாக இருக்கிறான். அதனால் ஏலியன் என்ற 'உயர்ச்சக்தியால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட'வனாக இருக்கிற க்ரிஷ் என்ன சொல்கிறான் என்பதையும், நம் இல்லுமினாட்டி தவசி அகஸ்டின் கையிலிருந்து 'எல்லாம் பார்க்கும் விழி' வாங்கி வந்திருக்கிற விஸ்வம் என்ன சொல்கிறான் என்பதையும் திறந்த மனதோடு கேட்கலாம். கடைசியில் எது சரி என்று நமக்குத் தோன்றுகிறதோ முடிவெடுப்போம்.."

ஒரு உறுப்பினர் தயக்கத்தோடு சொன்னார். "இது வரை நாம் இல்லுமினாட்டி அல்லாத ஒருவனை நம் சபைக்கு

இருவேறு உலகம்

வரவழைத்துப் பேச விட்டுக் கேட்டதில்லை. கர்ஷ் நாம் அழைத்தாலும் வருவான் என்பதும் நிச்சயமில்லை.."

எர்னெஸ்டோ சொன்னார். "அவசியம் வரும் போது அபூர்வமானதையும் சில சமயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாம் அழைத்து அவன் வராவிட்டால் அது அவன் விருப்பம், ஆனால் அழிவு வரலாம் என்று எச்சரிக்கப்பட்ட காலத்தில், ஏலியனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு எச்சரிக்கும் ஒருவனுடைய கருத்தைக் கேட்க பத்தி செய்யாமல் போனோமே என்ற உறுத்தல் நமக்கு பிற்காலத்தில் வந்து விடக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன்.."

எர்னெஸ்டோவின் முடிவு நவீனசந்திர ஷா மூலமாக விஸ்வத்துக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. விஸ்வம் முதலில் உணர்ந்தது ஆத்திரம்தான். எர்னெஸ்டோ அந்தப் பழஞ்சுவடியில் படித்ததை இரண்டாகப் பிரித்து இருவருக்குமாய் பிரித்துக் கொடுத்த விதம் அவனை மனம் கொதிக்க வைத்தது. 'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் க்ரிஷாம்.. அடையாளம் காட்டப்பட்டவன் விஸ்வமாம்.. ஏன் இந்தக் கிழவன் இப்படித் தேவை இல்லாமல் பிரச்னை செய்கிறான்..' என்று மனதிற்குள் வெடித்தாலும் வெளிக்காட்டாமல் நவீனசந்திர ஷாவிடம் கேட்டான்.

"க்ரிஷ் வருவதாக ஒத்துக் கொண்டானா..?"

"அது தெரியவில்லை, விஸ்வேஸ்வரய்யாவிடம் பேசச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். க்ரிஷ் என்ன சொல்கிறான் என்று இனிமேதான் தெரியும்.."

விஸ்வம் சொன்னான். "அவன் வந்தாலும் நேர்மை, நீதி, நியாயம் என்று தத்துவம்தான் பேசுவான். அறிவாளி ஆனாலும் செண்டிமெண்ட் டைப்.."

நவீன்சந்திர ஷா சொன்னான். "அப்படிப் பேசினால் இல்லுமினாட்டியில் எடுபடாது. இங்கே அறிவும், உறுதியும், சக்தியும்தான் முக்கியம். மென்மையான ஆட்களையும், அந்த மாதிரியான பேச்சையும் பலவீனமாகவேதான் எல்லோரும் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அதனால் உனக்கு வெற்றி நிச்சயம். நீ இல்லுமினாட்டி தலைமைப்பதவிக்கு உன்னை ஏன் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று போட்டியில் ஈடுபட்டுப் பேச வேண்டிய பேச்சை இந்த முறையே பேசி விடு. உன்னை எதிர்த்துப் பேச அவனை அழைப்பார்கள். பின் இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். இதில் நீ ஜெயித்து விட்டால் இல்லுமினாட்டி தலைமைப் போட்டியில் நீ நின்றால், உனக்கு எதிராகக் கண்டிப்பாக யாரும் நிற்கக்கூட

இருவேறு உலகம்

மாட்டார்கள். காரணம் நீ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன், பிரமிடு-கண் சின்னத்தால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டவன். உன்னை எதிர்த்து போட்டி போட யாரும் முன் வரமாட்டார்கள். போட்டியில்லாமல் நீ ஜெயித்து விடுவாய். ஒரு விதத்தில் எர்னெஸ்டோ க்ரிஷை வரவழைப்பது உனக்கு அனுகூலம்தான்.."

விஸ்வத்துக்கு அவன் சொல்வது சரியே என்று தோன்றியது. ஆனால் க்ரிஷைக்கு இல்லுமினாட்டி சபையில் பேச அனுமதி கொடுப்பதே தேவை இல்லாத அதிகப்படியான மரியாதை என்றும் தோன்றியது. அவன் தன் பலத்த சந்தேகத்தைக் கேட்டான்.

"இல்லுமினாட்டி ஒரு ரகசிய இயக்கம். இதில் எப்படி வெளியாளைக் கூப்பிட்டு பேச வைக்க முடியும்? அவன் மூலம் ரகசிய விஷயங்கள் வெளிப்பட்டு விடாதா..?"

"அவன் வந்தாலும் யாரையும், எதையும் தெரிந்து கொண்டு விடாதபடி ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டுத்தான் பேச விடுவார்கள். அவன் ஏதாவது விதத்தில் முரண்டு பிடித்தாலோ, ரகசியம் எதையாவது தெரிந்து கொண்டாலோ உயிரோடு திரும்பிப் போக முடியாது.."

அத்தியாயம் 134

க்ரிஷ்ணுக்கு விஸ்வேஸ்வரய்யா ஃபோன் செய்தார்.

"க்ரிஷ். உங்களை சந்தித்த போது நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்லவில்லை. அதற்காக என்னை நீங்கள் மன்னிக்கணும். எனக்கு ஒரு இல்லுமினாட்டி உறுப்பினரைத் தெரியும். அவர் அனுமதி இல்லாமல் உங்களிடம் அதைத் தெரிவிப்பது சரியல்ல என்பதால் நான் சொல்லவில்லை. அவரிடம் நீங்கள் சொன்னதை எல்லாம் சொன்னேன். நீங்கள் சொல்வது போல் விஸ்வம் சில மாதங்களுக்கு முன் இல்லுமினாட்டியில் சேர்ந்தது உண்மை என்கிறார். அமானுஷ்ய சக்திகளும் காட்டியதால் பிரபலமாகி விட்டதாகவும் சொல்கிறார். சீக்கிரமே விஸ்வம் தலைமைப் பொறுப்பு வரை போகும் வாய்ப்பு கூட இருக்கிறது என்கிறார். அவர் நீங்கள் விரும்பினால் விஸ்வத்துக்கு எதிரான உங்கள் கருத்துகளை இல்லுமினாட்டியிடமே நேரடியாகச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறேன் என்கிறார். என்ன சொல்கிறீர்கள்..?"

க்ரிஷ் சிறிது நேரம் பேச்சிழந்தான்.

இருவேறு உலகம்

அவர் மெல்ல சொன்னார். "இது நீங்கள் என்னிடம் சொன்ன பிரபஞ்ச சக்தி உங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் ஒரு வாய்ப்பாகக்கூட இருக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றியதால் சொன்னேன். விருப்பமில்லா விட்டாலும், தயக்கம் இருந்தாலும் சொல்லுங்கள் நான் தெரிவித்து விடுகிறேன்.."

"நான் எங்கே வரவேண்டும்.." க்ரிஷ் கேட்டான்.

"ஜெர்மனியில் ம்யூனிக்குக்கு வரவேண்டும். ஆனால் தனியாகத்தான் வரவேண்டும் என்கிறார்.."

க்ரிஷ் யோசனையோடு சொன்னான். "வீட்டில் என்னைத் தனியாகப் போக அனுமதிப்பார்களா என்று தெரியவில்லை. உங்களிடம் நான் அன்றே சொன்னபடி என் உயிருக்கு ஆபத்து இதற்கு முன் வந்திருக்கிறது.."

"உங்கள் உயிருக்கு இல்லுமினாட்டி உத்தரவாதம் கொடுக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன பேச்சை இதுவரை மீறியதாக சரித்திரம் இல்லை. விஸ்வம்கூட உங்களுக்கு எதிராக எந்த முயற்சியும் எடுக்க மாட்டார். அப்படி ஏதாவது எடுத்தால் இல்லுமினாட்டி அவருக்கு எதிராகி விடும். அதனால் அந்த அளவுக்கு அவரும் போக மாட்டார்.."

என்.கணேசன்

க்ரிஷ் தயங்கினான். விஸ்வேஸ்வரய்யா சொன்னார்.
"நீங்கள் யோசிப்பது பரிகிறது.."

க்ரிஷ் சொன்னான். "எனக்கு சாக பயமில்லை. ஆனால் ஒருத்தி என்னை உயிருக்குயிராய் காதலிக்கிறாள். என் குடும்பமும் என்னை அதிகமாகவே நேசிக்கிறது. அவர்களை வேதனைப்படுத்த விரும்பவில்லை அவ்வளவுதான்.."

"அது ரகசியமான இயக்கம் என்பதால் உங்களைக் கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டுதான் கூட்டிக் கொண்டு போவார்கள் என்றும் அப்படியே தான் நீங்கள் பேச வேண்டியிருக்கும் என்றும் வெளிப்படையாகவே அந்த உறுப்பினர் சொன்னார். நீங்களாக அவர்களைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சி எடுக்காத வரை உங்களைப் பத்திரமாக வீடு திரும்ப வைப்பது இல்லுமினாட்டியின் பொறுப்பு என்கிறார். 'இல்லுமினாட்டியைத் தொடர்பு கொள்ள வாய்ப்பில்லை, வேண்டுமானால் பிரபஞ்ச சக்தி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கட்டும்..' என்கிற மாதிரி நீங்கள் சொன்னதால்தான் சொல்கிறேன். இனி முடிவெடுக்க வேண்டியது நீங்கள். உங்கள் முடிவு என்னவானாலும் அவரிடம் அப்படியே சொல்ல விடுகிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

"எப்போது வர வேண்டும்?" க்ரிஷ் கேட்டான்.

தனியாகப் போக வேண்டும் என்றவுடனேயே உதய் எதிர்ப்பு தெரிவித்தான். "முட்டாளாடா நீ.."

"பாரு வாழ்க்கைல சில ரிஸ்க் எடுத்துதான் ஆகணும். சாகணும்னு விதி இருந்தா எப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பான சூழ்நிலைல இருந்தாலும் செத்துதான் ஆகணும்.. வேணும்னா அம்மாகிட்ட மஞ்சள் துணில நூத்தியொரு ரூபா முடிஞ்ச வெக்கச் சொல்றேன்.." என்று சொல்லி கிரிஷ் சிரித்தான்.

தம்பி பிடிவாதமாக நின்றதால் உதய் அரைமனதோடு சம்மதித்தான். தம்பியைக் கட்டிக் கொண்டு சொன்னான். "ஏதாவது ஆபத்து வர்ற மாதிரி இருந்தா அங்கிருந்தே ஃபோன் பண்ணுடா. தூதரகம் மூலமா பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யறேன்.."

க்ரிஷ் ஹரிணிக்குத் தனதறையில் முத்தம் கொடுத்து விட்டுப் போவதைச் சொன்னான். அவள் கண்களில் கலவரம் தெரிந்தது.

"போயே ஆகணுமாடா.."

என்.கணேசன்

"போகலைன்னா, நாளைக்கு ஏடாகூடமா ஏதாவது ஆனா எனக்கு என்னையே மன்னிக்க முடியாது ஹரிணி.." என்று க்ரிஷ் சொல்ல தயக்கத்துடன் கால் மனதோடு அவள் சம்மதித்தாள். அவன் திரும்பி வரும் வரை அவள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு இருப்பாள்..

முழு மனதாக உற்சாகமாக அவன் போகச் சம்மதித்தவள் பத்மாவதிதான். அவளிடமும், கமலக்கண்ணனிடமும் ஜெர்மனியில் ஓர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேசக் கூப்பிட்டிருப்பதாக க்ரிஷ் சொன்னான்.

கிளம்பும் போது அவள் காலில் விழுந்து க்ரிஷ் வணங்கினான். "இது முக்கியமான என் மீட்டிங்மமா. நான் நல்லா பண்ணினும்னு ஆசிர்வாதம் பண்ணு.."

பத்மாவதி உடனே போய் ஒரு டப்பாவில் வைத்திருந்த திருநீறை எடுத்து மகன் நெற்றியில் இட்டுச் சொன்னாள். "நல்லா பண்ணுவேடா.. பகவான் உன் கூடவே இருப்பார்.."

உதய் மனதில் படர ஆரம்பித்திருந்த பயத்தில் இருந்து விடுபட வேண்டி தாயை வம்புக்கிழுத்தான்.

இருவேறு உலகம்

"அம்மா திருநீறு அழிஞ்சு போன பிறகும் பகவான் கூடவே இருப்பாரா..?"

"நம்பிக்கை இருக்கற வரைக்கும் கூடவே இருப்பார் தடியா.."

"ஏம்மா பகவானைத் தடியான்னு கூப்டறே. கோவிச்சுக்க மாட்டாரா..?" என்று அவன் கேட்க அவனை எதால் அடிப்பது என்று பத்மாவதி சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள்.

க்ரிஷ் தந்தையையும் காலில் விழுந்து வணங்க கமலக்கண்ணன் மனதார ஆசிர்வதித்தாலும் மனம் ஏனோ பதைத்தது. அவன் இப்படிச் சும்பிட்டு விட்டு எங்கேயும் போனதில்லை. தனியாக வேறு போகிறான். தனியாக உதய்யிடம் கேட்டார்.

"ஏண்டா ஒண்ணும் பிரச்னை இல்லையே..?"

கவலையை அவர் மனதிலும் பரப்பி எதுவும் ஆகப்போவதில்லை என்று நினைத்த உதய் முகத்தில் தைரியத்தைக் காட்டி, "இல்லைப்பா.." என்றான். ஆனால் கூடவே அம்மா அடிக்கடி வேண்டும் மூன்று கோயில்களுக்கு

என்.கணேசன்

அவன் மனதில் வேண்டிக் கொண்டு ரகசியமாக மூன்று நூற்றியொரு ரூபாய்கள் எடுத்து வைத்தான்..

க்ரிஷ் கிளம்பும் முன் மானசீகமாக மாஸ்டரையும் கடவுளையும் வணங்கிவிட்டுக் கிளம்பினான். "இனி என்ன நடக்க வேண்டும் என்று பிரபஞ்சம் தீர்மானிக்கிறதோ அதன்படி நடக்கட்டும். நான் செய்வதைச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.." என்ற மனநிலையில் கிளம்பியவனுக்கு நடந்து கொண்டிருப்பவைகளை நிஜம் என்று நம்ப முழுவதுமாக இன்னமும் முடியவில்லை. இல்லுமினாட்டி இருப்பது நிஜம். அதில் விஸ்வம் இணைந்திருப்பது நிஜம். அவன் அதிலும் தலைமை வரை போகும் வாய்ப்பு இருப்பது நிஜம்.. தனி மனிதனாக பல சக்திகளை அடைந்து விட்டிருக்கும் விஸ்வத்துக்கு அது போன்ற அமைப்பின் சாதாரணத் தொடர்பே ஆபத்து. இந்த நிலை இருக்கையில் தலைமை வரை போகும் வாய்ப்பு வந்தால் என்ன ஆகும்?

இங்கே ஒரு விஷயம் இயல்பாய் அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. இல்லுமினாட்டி போன்ற உலகளாவிய அமைப்பில் உறுப்பினராவது சுலபம் அல்ல. அப்படி இருக்கையில் சேர்ந்த சில மாதங்களிலேயே அமானுஷ்ய சக்திகள் சேர்த்திருப்பதாலேயே தலைமை வரை போகலாம்

இருவேறு உலகம்

என்பது நம்பக்கூடியதாய் இல்லை. இதில் கூட ஏதாவது இருக்கலாம். அல்லது அந்த அனுமானம் பொய்யாகவும் இருக்கலாம்.. ஆனால் உண்மை என்றால் உலகை அழிக்கக்கூடிய அத்தனையும் விஸ்வத்தின் கையில் கிடைத்தது போலத்தான். வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் சொன்னது நடந்தே தீரும்.. ஆனாலும் வேற்றுக்கிரஹவாசி அழிவுக்கு விஸ்வம்தான் காரணம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த சமூகத்தின் மனப்போக்கையே காரணம் என்றான். அதைத் தனக்கு விஸ்வம் சாதகமாக்கிக் கொண்டு செயல்படுவான் என்பது போல் சொன்னான். விஸ்வத்தை நீக்கினாலும் இணையான வேறொருவன் வந்தாலும் அழிவு நிச்சயம்தான். அதனால் பிரச்னை விஸ்வம் தான் என்று நினைப்பதும், அவன் போனால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று நினைப்பதும் கூடச் சரியல்ல.

சமூக மாற்றத்திற்கு தனி மனித மாற்றம் முக்கியம். தனி மனித மாற்றத்துக்குச் சமூகச் சூழல் முக்கியம். ஒன்றை ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ள நிலையில் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றக்கூடிய மாற்றத்திற்கு இந்தப் பயணத்தில் சிறு விதையாவது விதைக்க முடியுமா என்று யோசித்தான். எல்லாம் கஷ்டமானது. தனிமனிதனுக்குச் சாத்தியமானதல்ல

என்.கணேசன்

என்று மனம் சொன்னது. பிரபஞ்ச சக்தியின் உத்தேசம் அந்த மாற்றம் என்றால் எதுவும் முடியாததல்ல. எல்லா மாற்றங்களும் ஏதோ ஒரு புள்ளியில் இருந்துதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதால் அந்தப் புள்ளியாக நான் கண்டிப்பாக இருந்து விட முடியும் என்று உள்ளிருந்து ஒரு குரல் சொன்னது. க்ரிஷ் உற்சாகமானான்.

"எல்லாம் நீ.. நான் கருவி மட்டுமே.. என் பங்கில் குறைவைக்க மாட்டேன். கருவிக்கு விளைவில் பங்கில்லை. விளைவு இயக்குபவனையே சேர்ந்தது.." என்ற நினைவோடு கண்களை மூடியவனுக்கு ஆபத்துக்கு அனைத்து வாய்ப்புகளும் நிறைந்த அந்தச் சூழலிலும் உறக்கம் உடனே வந்தது.

விஸ்வம் உறங்கவில்லை. இயல்பாகவே உறக்கம் குறைவான அவனுக்கு இப்போதைய சூழல் பல விதங்களிலும் சாதகமாக இருந்த போதிலும் நெருடலாகவே இருந்தது. க்ரிஷ் உடனே கிளம்பி வருவான் என்று அவன் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. எந்த தைரியத்தில் உதய் தம்பியை

இருவேறு உலகம்

அனுப்பினான்? எதை நம்பி இப்படி இந்த முட்டாள் தனியாக வருகிறான்? இல்லுமினாட்டி கூட்டத்துக்கு வரும் முன்பே அவனை முடித்து விடலாமா என்று கூடத் தோன்றியது. ஆனால் இல்லுமினாட்டி க்ரிஷ் முட்டாள்தனமாக எதாவது செய்யாதவரை அவன் திரும்பிப் போகும்வரை பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று நவீன்சந்திர ஷா சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. அதை விட முக்கியமாய் ஏலியன் அவன் பாதுகாப்புக்குத் தனி ப்ரோகிராம் ஒன்றைப் போட்டு விட்டுப் போயிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் இன்னும் அவனை விட்டு விலகவில்லை.

சில சக்திப் பிரயோகங்கள் அனுப்பியவர்கள் மீதே திரும்பி வரும்படியான சூட்சும வித்தைகளை சிறந்த யோகிகள் அறிவார்கள். ஏலியன் அவர்களை விட ஆயிரம் மடங்கு சக்தி வாய்ந்தவன். அதைப் போட்டு க்ரிஷைப் பாதுகாத்து விட்டே போயிருக்கவும் வாய்ப்பு உண்டு.

'எப்போதாவது விஸ்வம் அவனைத் தாக்க முயல்வான். அப்போது அவனே அதில் திரும்பத் தாக்கப்பட்டு சாவான் என்று கூட நினைத்திருக்கலாம். அதனால்தான் என் பக்கமே வராமல் போயிருக்கிறான்..'.

என்.கணேசன்

கடைசியில் விஸ்வம் க்ரிஷைக் கொல்லும் நினைவுகளை அடியோடு மனதில் இருந்து அழித்தான். க்ரிஷ் வரட்டும். இல்லுமினாட்டிக்குப் பிடிக்காத, புரியாத நீதி, நேர்மை, நியாயம், அன்பு, கடவுள், கருணை என்று எல்லாம் பேசி அவர்கள் பொறுமையைச் சோதிக்கட்டும். அவர்கள் அவனைப் புறக்கணிப்பது தான் அவனுக்குச் சரியான தண்டனை, மூக்குடைப்பு.

இந்த எண்ணம் ஓடிய போது பிரமிடு-நெற்றிக்கண் ஒரு முறை ஒளிர்ந்து மங்கியது. விஸ்வம் அதைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான். என் அதிர்ஷ்டச் சின்னம் இருக்கும் வரையில் நானே பிரம்மன்! நானே விதி எழுதுபவன்! நானே இல்லுமினாட்டி! மூட நம்பிக்கைகளை ஆதரிக்காத இல்லுமினாட்டி அந்தப் பழஞ்சுவடியையும் அது சொல்லியிருப்பதையும் மூடநம்பிக்கையாக நினைக்கவில்லை. அதை மிக உறுதியாக நம்புகிறார்கள். இல்லுமினாட்டியில் இணைவதே சுலபமல்ல என்ற நிலைமையிருக்கையில் சிகாகோ பழஞ்சுவடிக் கதையைச் சொல்லி இல்லுமினாட்டிக்குள் நுழைந்தேன். அதில் தலைமைப் பதவி ஒவ்வொரு இல்லுமினாட்டி பெருங்கனவாக இருக்கும். அந்தப் பிரமிடுச் சின்னம் கொண்டு அதில் அடையாளம்

இருவேறு உலகம்

சொல்லப்பட்ட நபர் நானே என்று காட்டி இதை வைத்தே சீக்கிரம் தலைவனுமாவேன். அதிர்ஷ்டவசமாக இந்தச் சின்னம் அவ்வப்போது மின்னவும் செய்கிறது. விதியே வேகமாக எனக்கு இப்படி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கையில் எனக்கு கவலைப்பட என்ன இருக்கிறது..?

பிறகு அவனும் நிம்மதியாக உறங்கினான்.

அத்தியாயம் 135

மீயூனிக் நகர விமான நிலையத்தில் க்ரிஷை

விஸ்வேஸ்வரய்யா வரவேற்றார், அவரை ஒரு நட்சத்திர ஓட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். "இன்று சாயங்காலம் நான்கு மணிக்கு உங்களை அழைத்துப் போக இல்லுமினாட்டி ஆட்கள் வருவார்கள். முதலில் தன் நோக்கம், வழி, சாதனை பற்றி விஸ்வத்தைப் பேசச் சொல்வார்கள். அவர் பேசி முடித்த பின் உங்களைப் பேச அழைப்பார்கள். இரவு திரும்ப உங்களை இங்கேயே கொண்டு வந்து விட்டு விடுவார்கள். நாளை மதியம் நீங்கள் திரும்ப இந்தியா கிளம்பி விடலாம்.."

க்ரிஷை சரி என்று தலையசைத்தான்.

அவர் சொன்னார். "நீங்கள் காரில் ஏறியவுடன் கண்களைக் கட்டி விடுவார்கள். திரும்ப இந்த ஓட்டலுக்கு வந்தவுடன்தான் கண்கட்டை அவிழ்ப்பார்கள். தயவு செய்து நீங்களாக கட்டைத் திறந்து அழைத்துப் போகும் இடத்தையோ அங்கிருக்கும் ஆள்களையோ பார்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டாம்.."

இருவேறு உலகம்

அதற்கும் க்ரிஷ் சரி என்று தலையசைத்தான். விஸ்வேஸ்வரய்யாவுக்கு அவனைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. இவன் எப்படி விஸ்வம் போன்ற சக்திமானை இல்லுமினாட்டியின் பார்வையில் இறக்கி வைக்க முடியும். அவர் மெல்லச் சொன்னார்.

"க்ரிஷ் இல்லுமினாட்டிக்கு எப்போதும் அறிவு, சாதனை, சக்தி, தங்களது உயர்வு இதிலெல்லாம்தான் மதிப்பும், மரியாதையும் உலக நன்மை, சமூக நன்மை பற்றி எல்லாம் அவர்களுக்கு அக்கறை கிடையாது. நீங்கள் பேசும்போது அதை மட்டும் நினைவு வைத்துப் பேசங்கள்.."

இதைக்கூட அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடாது. ஆனால் வெகுளியாய்த் தெரியும் இந்த நல்ல மனதுள்ள இளைஞனுக்கு இதைச் சொல்லி எச்சரிக்க ஏனோ அவருக்குத் தோன்றியது.

க்ரிஷ் அதற்கும் தலையசைத்தான். விஸ்வேஸ்வரய்யா போய் விட்டார்.

என்.கணேசன்

விஸ்வத்துக்கு க்ரிஷ் ம்யூனிக் வந்து சேர்ந்த தகவல் வந்த போது அவன் இல்லுமினாட்டியில் என்ன எப்படிப் பேச வேண்டும் என்று ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இல்லுமினாட்டிக்காகப் பேசுவதாக மட்டும் தன் பேச்சு இருக்காமல், அடுத்து க்ரிஷ் என்னவெல்லாம் அவனுக்கு எதிராகச் சொல்ல முடியுமோ அதற்கெல்லாம் பதிலையும் தன் பேச்சில் புகுத்தத் தீர்மானித்திருந்தான். க்ரிஷ் பேச எழும் போது அவனுக்கு அதற்கு மேல் சொல்ல எதுவும் இருக்கக்கூடாது.. நவீன்சந்திர ஷா சொன்னது போல இந்தப் பேச்சைக் கேட்ட பிறகு எந்த இல்லுமினாட்டியும் அவனுக்கு எதிராகப் போட்டியில் நிற்கப் பயப்பட வேண்டும். நின்றால் தோல்வி உறுதி என்று நினைக்கும்படியான உணர்வை ஏற்படுத்திவிட வேண்டும். பொதுவாக அவன் செயல்வீரனே ஒழிய திறமையான பேச்சாளன் அல்ல. ஆனால் இன்று அவன் பேச்சுதான் அவனுடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கப் போகிறது என்பதால் அதிகாலை மூன்று மணியில் இருந்தே என்ன எப்படிப் பேச வேண்டும் என்பதை குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

இல்லுமினாட்டிக்காகப் பேச முன்பே தயாராகி இருந்தான். இப்போது அவன் தயாராவதெல்லாம் க்ரிஷ் அவனுக்கு

இருவேறு உலகம்

எதிராக என்ன சொல்ல முடியும் என்ற கேள்விகளைக் கண்டுபிடித்து அதற்குப் பதில் சொல்வதுதான். அதிகபட்சமாய் க்ரிஷ் என்ன சொல்வான்? என்னைக் கொல்ல முயன்றான், மாஸ்டரின் குருவைக் கொன்றான் என்று சொல்லலாம். அதற்குச் சரியான ஆதாரமும் இல்லை, இல்லுமினாட்டி அதை ஒரு பொருட்டாக நினைக்கப் போவதுமில்லை. அதே போல் இவன் ஆன்மிக இயக்கத்தின் பணத்தைக் கொள்ளையடித்து விட்டான், மாஸ்டரை ஏமாற்றி விட்டான் என்றெல்லாம் குற்றம் சாட்டலாம். அதற்குச் சரியான பதில் விஸ்வம் வைத்திருக்கிறான். ஏலியன் இவனை எதிரி என்று சுட்டிக்காட்டி விட்டது, உலக அழிவுக்கு இவன் காரணமாய் இருக்கலாம் என்றெல்லாம் கூடச் சொல்லலாம். க்ரிஷ் நாணயமானவன் என்பதால் அவன் சொல்வது உண்மையாக இருக்கலாம் என்பதால் அதற்கு மட்டும் பதிலை இல்லுமினாட்டி எதிர்பார்க்கலாம். எர்னெஸ்டோ கிழம் அந்த ஒரு அம்சத்தில்தான் அவன் பக்கத்தையும் கேட்டு விடுவது நல்லது என்று நினைத்திருக்கிறது. சகல ரோகங்களுக்கும் ஒரே நிவாரணி என்பது போல எல்லாவற்றிற்கும் பதிலாக இருக்கவே இருக்கிறது பிரமிடு-நெற்றிக்கண். விஸ்வம் திருப்தி அடைந்தான்.

மாலை 3.59க்கு க்ரிஷை அழைத்துப் போக இரண்டு பேர் வந்தார்கள். இருவரும் கட்டுமஸ்தான இளைஞர்கள். சிரிப்பில்லாத முகத்தோடு இருந்தார்கள். ஆனால் மிக மரியாதையாகக் கேட்டார்கள்.

"போகலாமா? நீங்கள் தயாரா..?"

"தயார்.." என்று க்ரிஷ் சொன்னதும் அழைத்துப் போனார்கள். வெளியே விலை உயர்ந்த பெரிய கருப்புக்கார் நின்றிருந்தது. பின்பக்கத்தில் நடுவில் அவனை இருக்க வைத்து இருபக்கமும் இருவரும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். டிரைவரைப் பார்த்து அவர்கள் தலையசைக்க, கார் கிளம்பியது. கருப்புத் துணியை எடுத்து, "கண்களை மூடிக் கொள்கிறீர்களா..?" என்று கேட்டார்கள். தலையசைத்த க்ரிஷ் கண்களை மூடிக் கொண்டான். இறுக்கமாக அந்தக் கருப்புத் துணியை வைத்து கண்களைச் சுற்றிக் கட்டினார்கள். சுமார் அரை மணி நேரம் பயணித்த பின் கார் ஓரிடத்தில் நின்றது. அவனை இறக்கி அவசரமில்லாமல் அழைத்துப் போய் ஓரிடத்தில் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார வைத்தார்கள்.

இருவேறு உலகம்

"சிறிது நேரம் காத்திருங்கள். பின் உள்ளே அழைத்துப் போகிறோம்.." என்றார்கள். க்ரிஷ் தலையசைத்தான்.

அந்த அரங்கில் 123 இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் வந்திருந்தார்கள். மேடையில் எர்னெஸ்டோ, வழுக்கைத் தலையர், ஃப்ராங்க்ஃபர்ட் கலைப்பொருள் பிரியர் உட்பட ஏழு பேர் அமர்ந்திருந்தார்கள். விஸ்வம், நவீன்சந்திர ஷா, விஸ்வேஸ்வரய்யா உட்பட மற்ற உறுப்பினர்கள் கீழ் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தார்கள். க்ரிஷ் பற்றிய குறிப்புகள் அடங்கிய மூன்று தாள்கள் அனைவர் கையிலும் தரப்பட்டிருந்தன. யார் பேச்சைக் கேட்கப் போகிறார்களோ அவர் பற்றிய பொதுவான தகவல்களை உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பது முக்கியம் என்று எர்னெஸ்டோ நினைத்ததால் அந்தக் குறிப்புகள் வினியோகப்பட்டிருந்தன. எல்லோரும் ஸ்வாரஸ்யமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விஸ்வமும் படித்தான். க்ரிஷ் பற்றி உள்ளது, உள்ளபடியே தரப்பட்டிருந்தாலும் அது உயர்வாகவே தெரிந்ததால் விஸ்வத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. மற்றவர்கள் ஸ்வாரஸ்யமாகப் படித்தது அதைவிடப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் வெளிக்காட்டிக் கொள்வது பலவீனமாக இருப்பதாகக் காட்டி விடும் என்பதால் போலிப் புன்னகையோடு அமர்ந்திருந்தான்.

என்.கணேசன்

ஒரு உறுப்பினர் மேடை ஏறி எர்னெஸ்டோவிடம், 'க்ரிஷ் வந்து விட்டான். வெளியே உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறான்' என்று தெரிவித்துவிட்டு இறங்கினார். எர்னெஸ்டோ தலையசைத்து விட்டு மைக்கைக் கையில் எடுத்துப் பேசினார்.

"மாலை வணக்கங்கள் நண்பர்களே! இல்லுமினாட்டியின் சரித்திரத்தில் இதுவரை நடக்காத வகைக் கூட்டம் இது. நாம் என்றுமே அன்னியர்களை நம் கூட்டத்தில் அனுமதித்ததில்லை. இதுவே முதல் விதிவிலக்கு. இக்காலக் கூட்டம் இல்லுமினாட்டிக்கு அழிவை ஏற்படுத்த முடிந்த காலக்கூட்டம் என்று ஆரகிள் 125 வருஷங்களுக்கு முன்பே எச்சரித்திருந்தது பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் ஒருவன் வந்து வழிகாட்டுவான் அந்த வழியில் போனால் இல்லுமினாட்டி அழிவில் இருந்து தப்பிக்கும் என்றும் ஆரகிள் சொல்லி இருக்கிறது.

மூட நம்பிக்கைகளைக் கடுமையாக எதிர்ப்பவர்கள் நாம். இதைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் இதைச் சொன்ன ஆரகிள் அக்காலக்கூட்டத்தில் சொன்னது எல்லாமே நடந்திருக்கிறது என்பதால் நம் இயக்கத்து முத்தவர்கள் இந்தத் தகவலை அலட்சியப்படுத்தாமல் பாதுகாத்து வைத்ததோடு எச்சரிக்கையை வழிவழியாக நினைவு வைத்திருக்கும்படியும்

இருவேறு உலகம்

செய்தார்கள். திரு விஸ்வம் இந்த நேரத்தில் நம்மோடு இணைந்தார். அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் இருந்திருந்தால், சிறிது சந்தேகம் ஏற்பட்டிருந்தால், கண்டிப்பாக உறுப்பினர் ஆக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். நம்பிக்கையோடு அவரிடம் நிறைய எதிர்பார்ப்புகளை இல்லுமினாட்டி வைத்திருந்தது. வைத்திருக்கிறது.."

"ஆனால் ஏலியன் ஒன்று பூமிக்கு வந்ததும் பதிவாகி, அது ஒரு இளைஞனையும் தொடர்பு கொண்டது இக்காலக்கட்டத்திலேயே பதிவானது. இதுவும் எப்போதும் நடக்கும் நிகழ்வல்ல. எத்தனையோ பதிவுகள் அங்கும் இங்கும் பதிவாகி இருந்தாலும் சக்தி வாய்ந்த அலைகளின் பதிவோடு மறுக்கவே முடியாத புகைப்படங்களோடு ஒரு மனிதனையும் சம்பந்தப்படுத்தி பதிவானது இதுவே முதல் முறை. அந்த ஏலியன் அந்த இளைஞனிடம் உலக அழிவு சீக்கிரமே நிகழும் சூழல் உருவாகி விட்டது என்று சொல்லி அது நம் உறுப்பினர் விஸ்வம் மூலம் நிகழலாம் என்பது போல் சொன்னதாகவும் நமக்குத் தகவல் வந்தது. மற்ற காலங்களாய் இருந்தால் இதைப் பொருட்படுத்தி இருக்க மாட்டோம். இந்தச் செய்தியும், ஆரகிள் செய்தியும் இதே காலக் கட்டத்தினுடையதாக இருப்பதால் அலட்சியப்படுத்தவும்

என்.கணேசன்

முடியவில்லை. திரு விஸ்வம் எங்களைத் தவறாக நினைத்து விடக்கூடாது. சந்தேகங்களை அவ்வப்போதே நிவர்த்தி செய்து கொள்ளா விட்டால் பிற்காலத்தில் தவறான பலநூறு அனுமானங்கள் பிறந்து விடும். அதனால் சம்பந்தப்பட்ட இருவர் கருத்துகளையும், இருவரையும் பேச விட்டுக் கேட்கிற ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் அந்த இளைஞன் திரு க்ரிஷ் வெளியே அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் உங்கள் குரலைத் தவிர வேறு எந்தக் குரலையும் இங்கே கேட்கப்போவதில்லை. அவரைக் கண்களைக் கட்டிக் கூட்டி வந்து கண்கட்டுடனேயே பேசவும் வைக்கப் போவதால் அவர் யாரையும் பார்க்கவோ, எதையும் தெரிந்து கொள்ளவோ போவதில்லை. திரு விஸ்வம் பேசி முடித்தவுடன் க்ரிஷ் பேசுவார். பேச்சு முடிந்த பின் அனுப்பி வைக்கப்படுவார். இந்த இரண்டு பேச்சுகளின் முடிவில் இல்லுமினாட்டிக்குத் தெளிவு பிறக்கும் என்று நம்புகிறேன்.. க்ரிஷைக் கூட்டிக் கொண்டு வாருங்கள். அவர் வந்து உட்கார்ந்தவுடன் திரு விஸ்வம் மேடைக்கு வந்து பேச்சை ஆரம்பிக்கலாம்.."

அத்தியாயம் 136

க்ரிஷை உள்ளே அழைத்து வந்தார்கள்.

கண்கட்டுடனேயே முன் வரிசையில் அமர வைத்தார்கள். பேச்சு மேடையில் மட்டும் மங்கலாய் ஒரு விளக்கு எரிய மற்ற விளக்குகள் எல்லாம் அணைக்கப்பட்டிருந்தன. கண்கட்டுடன் உள்ளே நுழைந்த க்ரிஷை ஏளனமாக பார்த்துக் கொண்டிருந்த விஸ்வம் எழுந்து மேடைக்குப் போனான். அவன் கையில் பிரமிடு நெற்றிக்கண் சின்னம் இருந்தது. பேச்சு மேடைக்குப் பின் நின்றவன் அந்த மேடை மீது எல்லாருக்கும் தெரிகிறாற்போல் அந்த பிரமிடு நெற்றிக்கண்ணை வைத்தான். சிலர் மட்டும் தான் அதை அவனிடம் முன்பு பார்த்திருக்கிறார்கள். இப்போது எல்லோரும் பார்க்கட்டும் என்று வைத்தான். வைத்தவுடன் அந்தக் கண் ஒரு முறை ஒளிர்ந்து மங்கியது. இருட்டில் அமர்ந்திருப்பவர்களின் முகம் தெரியாவிட்டாலும் அவனால் அவர்கள் முகத்தில் தெரிந்திருக்கக்கூடிய பிரமிப்பை உணர முடிந்தது. இந்த ஒரு க்ஷணத்திற்காகவாவது க்ரிஷின் கண்களைத் திறக்க வைத்து அவன் முக உணர்ச்சிகளைப் பார்த்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது. அத்தனை பேர்

என்.கணேசன்

கண்களும் அவன் மீது பதிந்திருக்க புன்னகையுடன்
கம்பீரமாக விஸ்வம் பேச ஆரம்பித்தான்.

"அனைவருக்கும் என் சிரம் தாழ்ந்த வணக்கங்கள்!
இல்லுமினாட்டி என்ற மகத்தான இயக்கத்தில்
இணைந்திருக்கிறேன். இங்கு யாருமே சாதாரணமானவர்கள்
அல்ல. ஏனென்றால் இங்கே சாதாரணமானவர்களுக்கு இடம்
இல்லை. இங்கிருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு விதத்தில்
உயர்ந்து தங்களை நிரூபித்துக் கொண்ட பின் இங்கே
இணைந்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட உங்களில் என்னையும்
ஒருவனாக ஏற்றுக் கொண்டதுடன் என்னைப் பற்றி
முழுமையாகப் பேச, பேசித் தெளிவுபடுத்த என்னை
அழைத்திருக்கிறீர்கள், இதை எனக்களித்த பெரிய கௌரமாக
நான் நினைக்கிறேன். இந்த வாய்ப்புக்கு என் நன்றிகள்..!"

"இமயமலையின் தெற்கில் உள்ள இந்தியாவில்
பெருமையாம் எதுவும் சொல்ல முடியாத ஒரு சாதாரண
ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்தவன் நான். ஆனால் உள்ளத்தில்
ஒரு அக்னியோடு பிறந்தவன். எதையும் தெரிந்து கொள்ளும்
அக்னி, எதிலும் ஆமாம் வரையும், உச்சம் வரையும் போகும்,
அக்னி, எதையும் அறிந்து முடிக்காமல் தணியாத அக்னி
எனக்குள் இருந்தது. ஒன்றை எடுக்கும் கொண்டபின் அதை

இருவேறு உலகம்

வசப்படுத்தாமல் நான் இருந்ததில்லை. அதுவரை நான் இளைப்பாறியதில்லை. அரைகுறைகளில் நான் திருப்தி அடைந்ததில்லை. எனக்கு உதவாத விஷயங்களில் உலாவப் போனதில்லை. இந்த அக்னி எத்தனையோ அமானுஷ்ய சக்திகளை வசமாக்க எனக்கு உதவியது. எத்தனையோ உயரங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றது. ஆனால் இத்தனையும் எதற்கு, எதைச் சாதிக்க, என்ற, என்னால் எதையும் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட நீண்ட காலம் முடியவில்லை.."

"ஆனால் சிறு வயதில் இருந்தே ஒரு கனவு மட்டும் எனக்குத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அந்தக் கனவில் பலமாடிகள் கொண்ட பிரம்மாண்டக் கட்டிடம். அதன் அஸ்திவாரத்தில் ஒரு பெட்டி. அந்தப் பெட்டிக்குள் ஒரு சுவடி. 'அந்தச் சுவடிக்குள் உன்னைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிறது..' என்ற ஒரு குரல் கேட்கும். உடனே விழித்துக் கொள்வேன். அது என்ன கட்டிடம், எங்கே இருக்கிறது, அஸ்திவாரத்தில் ஒரு பெட்டியையும், அதற்குள் ஒரு சுவடியையும் யார் ஏன் வைத்தார்கள், அதில் என்னைப் பற்றி என்ன எழுதி இருக்கிறது இதெல்லாம் எனக்கு எதுவும் தெரியாது. இங்கே இணைந்த பின்னர் சிலர் அரைகுறையாக சிகாகோவின் இல்லுமினாட்டி கோயில் கதையோடு என் கனவு இணைந்து

என்.கணேசன்

இருப்பதைச் சொன்னார்கள். அதுவும் முழுமையாக இப்போதும் தெரியாது. ஆனாலும் இல்லுமினாட்டியோடு நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்தே நான் இணைக்கப்பட்டவன், இங்கே வருவதற்காகவே வளர்ந்தவன் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.."

"இல்லுமினாட்டி பற்றித் தெரிவதற்கு முன் இந்தியாவின் ஒரு ரகசிய ஆன்மிக இயக்கம் பற்றிச் சிலர் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அங்கே மாஸ்டர் என்று எல்லோராலும் அறியப்படும் மனிதர் பற்றியும் அங்கு பெரிய பெரிய மேதைகள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக மேதைகள் இருப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட இல்லுமினாட்டியின் சாயல் அதற்கு இருந்ததாலோ என்னவோ அதனால் ஈர்க்கப்பட்டு நான் இணந்தேன். உலக நன்மை, மானுட நன்மை வேண்டி அதற்காக ஒரு உரிய கூட்டம் அங்கே தவம் இருந்தது. அதைப் பெரிய விஷயமாக அவர்கள் பேசவும் செய்தார்கள். எனக்கு அது முட்டாள்தனமாகப் பட்டது. அவனவன் நன்மையை அவனவனே அதிகம் விரும்ப வேண்டும். அதற்காக அவனவனே அதிகம் உழைக்க வேண்டும். அடுத்தவனால் எவனும் உயர்வது தற்காலிகமாக முடியலாமே ஒழிய நிரந்தரமாக அது முடியவே முடியாது.

இருவேறு உலகம்

அடுத்தவனுக்காக நீ வேண்டுவதும் உழைப்பதும்
அடுத்தவனைச் சோம்பேறியாக்கும் முட்டாள்தனமே ஒழிய
அதில் உயர்வு எதுவும் இல்லை என்று உறுதியாக
நினைப்பவன் நான்.."

"அந்த இயக்கத்தில் பல வேடிக்கையான
முட்டாள்தனங்கள் நிறைய இருந்தன. மாஸ்டர் என்று
பலராலும் பூஜிக்கப்படும் ஒரு மனிதர் பல சக்திகளையும் தன்
வசப்படுத்தியவர். அவர் குருவால் அவர் பிரிய சிஷ்யன்
என்று செல்லமாக அழைக்கப்படுபவர். அவர்கள் இருவரே
தலைமையில் இருந்தார்கள். அந்த இயக்கத்திற்கு நிறைய
சொத்துக்கள் இருந்தன. நிறைய பணம் இருந்தது. அதை
முறையாக நிர்வாகம் செய்யவோ, அதிகப்படுத்தவோ
அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. உறுப்பினர்களும்,
ஆதரவாளர்களும் அவர்களாக ஏதாவது அனுப்பினால் அதை
வைத்துக் கொள்வார்கள். அவ்வளவுதான். ஒரு தலைமை தன்
இயக்கம் உயர்ந்து கொண்டே போக வேண்டும், வளர்ந்து
கொண்டே போக வேண்டும் என்று ஆசைப்படவும்,
அதற்காகக் கடுமையாக உழைக்கவும் வேண்டும் என்று
ஆணித்தரமாய் நினைக்கும் எனக்கு அது ஏமாற்றத்தைத்
தந்தது. கணக்கில் நான் திறமைசாலியாக இருந்ததால் நிதி

என்.கணேசன்

நிர்வாகத்தை என்னிடம் விட்டார்கள். பின் அவர்கள் அதைக் கண்டுகொள்ளவே இல்லை. நோக்கமும் பயனில்லாதது, தலைவர்களும் உள்ளத்தில் அக்னி இல்லாதவர்கள், உறுப்பினர்களும் சுரத்தில்லாதவர்கள் என்கிற வகையில் இருக்கும் ஒரு இயக்கத்தில் சேர்ந்து விட்டேனே என்று அதில் பின்னால் நான் மனம் கசந்தேன். இப்போது யோசிக்கையில் புரிகிறது நான் ஒரு இல்லுமினாட்டி போன்ற இயக்கத்தை அங்கே எதிர்பார்த்து ஏமாந்திருக்கிறேன் என்று.."

இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் மந்திரத்தால் கட்டுண்டவர்கள் போல் அமர்ந்திருந்தார்கள். விஸ்வம் அவர்கள் மனதில் ஒரு பலமான அஸ்திவாரம் போட்டு உயர ஆரம்பித்திருந்தான்.

விஸ்வம் தொடர்ந்தான். "அந்த சோம்பேறிக் கூட்டத்தில் இருந்து விலக வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னிடம் உறுதி எழ ஆரம்பித்தது. அந்த நேரத்தில்தான் இல்லுமினாட்டி, உறுப்பினர் ஒருவரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவர் இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர் என்பது தெரியாமலேயே நடப்பானேன். அவரிடம் எனக் அடிக்கடி வரும் கனவைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவர் உடனடியா அதற்கு விளக்கம் கொடுத்து விடவில்லை. கேட்டுக் கொண்டார் அவ்வளவுதான்.

இருவேறு உலகம்

அவர் என்னுடைய சில சக்திகளையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார். பின் சில காலம் கழித்து அந்தச் சக்திகளை அவர் நண்பர்கள் சிலரிடமும் கூட வெளிப்படுத்திக் காட்ட சொன்னார். பின்னால்தான் தெரிந்தது. அவர்கள் இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் என்று. அவர்கள் இல்லுமினாட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். இணையச் சொன்னார்கள். உடனே இணைந்தேன் என் வாழ்நாள் பூராவும் நான் மதித்த உயர்வாக நினைத்த விஷயங்களே நோக்கமும், கொள்கையுமாய் வைத்திருக்கின்ற இல்லுமினாட்டியில் இணைந்ததை என் பிறவிப்பயனாய் நினைக்கிறேன்.."

"எந்த சக்தியுமே பயன்படுத்தத்தான் இருக்கிறது. அதே போல் எந்தச் செல்வமும் பயன்படுத்தத்தான் இருக்கிறது என்று திடமாக நம்புவன் நான். அந்த சோம்பேறி இயக்கத்திலிருந்து வரும் போது தேங்கிக் கிடக்கும் அந்தச் செல்வத்தை எடுத்துப் பயனுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று திட்டமிட்டேன். அதற்கு முன் மேலும் செல்வம் சேர்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். அந்த இயக்க பணக்கார உறுப்பினர்களிடம் பணத்தால் ஆக வேண்டியிருக்கும் சில காரியங்களைச் சொன்னேன். அவர்கள் பெருந்தொகைகளை அனுப்பினார்கள். நான் கடைசி மூன்று மாதத்தில் வசூல்

என்.கணேசன்

செய்த பணம் அந்த இயக்கம் கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷங்களாக வசூல் செய்த பணத்தை விட அதிகம். மாஸ்டர் என்னும் சோம்பேறி ஒவ்வொன்றிலும் தொடர்ந்து கையெழுத்துப் போடக்கூட சங்கடப்பட்டு எல்லாவற்றிற்கும் 'ஜெனரல் பவர் ஆஃப் அட்டர்னி' எனக்குத் தந்திருந்தார். அந்தப் பணத்தோடு சொத்துக்களையும் விற்றுச் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தும் விதங்களில் மாற்றிக் கொண்டேன். அதில் பாதிக்கும் மேல் இல்லுமினாட்டிக்கு அனுப்பினேன். இதில் ஒரு ரூபாய் கூட நான் எனக்கோ நோ எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தேங்கிக் கிடக்கும் முட்டாள் செல்வம் புத்திசாலித்தனமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கிற ஒரே நோக்கம் தான் எனக்கிருந்தது.."

"இல்லுமினாட்டியில் இணைந்தவுடனேயே இல்லுமினாட்டி போலவே சிந்திக்கவும் ஆரம்பித்த நான் உலகின் தீவிரவாத இயக்கங்கள் பலவற்றோடு வேறு வேறு பெயர்களில் தொடர்பு கொண்டேன். ஒவ்வொன்றிலும் அதன் ஆதரவாளனாகக் காட்டிக் கொண்டேன். அதற்கு ஆதரவாக அவர்கள் பேசுவதற்கு அதிகமாகப் பேசினேன். அவர்களுக்கு சோம்பேறி இயக்கத்தின் பணத்தின் ஒரு பகுதியையும் அனுப்பினேன். இப்போது அவர்களுக்கு வேண்டப்பட்டவனாக, அவர்கள்

இருவேறு உலகம்

இயக்கத்தில் ஒரு முக்கியஸ்தனாக நான் இருக்கிறேன். இப்படி சக்தி வாய்ந்த ஐந்து தீவிரவாத இயக்கங்கள் நான் சொன்னால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள் என்ற நிலைமையை ஒரு இல்லுமினாட்டியான நான் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறேன். இனி எதிர்காலத்தில் இந்தத் தீவிரவாத இயக்கங்கள் உலகின் எல்லாத் தீர்மானங்களிலும் பெரும்பங்கு வகிக்கும். அதனால் இவற்றை நாம் கைப்பிடிக்குள் வைத்திருந்தால் பல நேரங்களில் பல நாடுகளில் நம் அதிகாரம் வேண்டிய விதத்தில் எடுபடும். இதை நான் இது வரை யாரிடமும் சொன்னதில்லை. அதைச் செய்வேன், இதைச் செய்வேன் என்று பெருமை பேசுவதை விட அதைச் செய்தேன், இதைச் செய்தேன் என்று எதையும் செய்து முடித்துக்காட்டிச் சொல்வது ஒரு இல்லுமினாட்டிக்குச் சிறப்பு என்று நினைக்கிறேன்.."

கைத்தட்டல் பலமாய் எழுந்து அடங்கச் சிறிது நேரமானது. பணிவை முகத்தில் காட்டிய விஸ்வம் கடைசியாகச் சொன்னான்.

"இல்லுமினாட்டியில் இணைந்த பிறகு எனக்கு இன்னொரு கனவு தொடர்ந்து வந்தது. இமயமலைப் பனியில் ஒரு குகை இருப்பதாகவும், அதற்குள் சிறிய பிரமிடு ஒன்று இருந்து அதற்குள் ஒரு கண் ஜொலிப்பதாகவும் இருந்தது அந்தக்

என்.கணேசன்

கனவு. தொடர்ந்து வந்ததால் கனவில் தென்பட்ட இமயமலைப்பகுதியின் வித்தியாசமான அமைப்பைச் சொல்லி அப்படி ஒரு இடம் இருக்கிறதா என்று விசாரித்தேன். இருக்கிறது என்று தெரிந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே போனேன். அங்கே ஒரு தவசி தவ நிலையில் இருந்தார். அவருக்கு எதிரே பாதையில் ஒரு சிவனின் முகச் சிற்பம் இருந்தது. அதன் நெற்றியில் இருந்து மின்னிக் கொண்டிருந்த இந்தச் சின்னத், எனக்கு எடுத்துக் கொடுத்தார்.."

விஸ்வம் அந்த முக்கோண நெற்றி கண்ணை எடுத்து அனைவருக்கும் காட்டினான், அது ஒரு முகம் ஒளிர்ந்து மங்கியது.

இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் அந்த அற்புதத்தைப் பிரமிப்பு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விஸ்வம் திருப்திகரமாக தொடர்ந்தான்.

"எனக்குத் தந்து விட்டு அவர் இறந்து விட்டார். அவர் யார் இதை ஏன் என் கையில் கொடுத்து விட்டு இறந்தார் என்பது எனக்கு அப்போது தெரியாது. ஆனால் என் கையில் கிடைத்தது சிவனின் நெற்றிக்கண் அல்ல, இல்லுமினாட்டி சின்னம் என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி.. பிறகுதான் அந்தத் தவசி

இருவேறு உலகம்

அகஸ்டின் என்ற ஒரு இல்லுமினாட்டி என்றும், சுமார் நூறு வருஷங்களுக்கு முன் இந்தியா வந்து யோகக்கலை கற்று இல்லுமினாட்டியை அழிவில் இருந்து காப்பாற்றத் தவமிருக்கப் போனவர் என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு இல்லுமினாட்டி தவசிகையால் எனக்கு இந்த சின்னம் கிடைத்ததன் அர்த்தத்தை உங்களுக்கே யோசிக்க விடுகிறேன். பிறந்ததில் இருந்து இதுவரை என்னைப் பற்றியும், என் எண்ணங்களைப் பற்றியும், என் செயல்களைப் பற்றியும் எதையும் மறைக்காமல் உங்களிடம் நான் மனம் திறந்து சொல்லி இருக்கிறேன் நண்பர்களே.. வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி.."

கைதட்டலால் அந்த அரங்கம் அதிர்ந்தது!

அத்தியாயம் 137

விஸ்வம் லேசாகத் தலைவணங்கி விட்டு மேடையை விட்டு இறங்கினான். அந்த இல்லுமினாட்டிச் சின்னத்தை அவன் பேச்சு மேடையில் இருந்து எடுத்துக் கொள்ளாமல் வேண்டுமென்றே அதை அங்கேயே விட்டு வந்தான். உறுப்பினர்கள் கண் பார்வை க்ரிஷ் பேசி முடித்து கூட்டம் முடிவடையும் வரை அந்தச் சின்னத்தில் விழுந்தபடியே இருப்பது தனக்கு அனுகூலம் என்று விஸ்வம் நினைத்தான். க்ரிஷ் பேசப் பேச அந்தச் சின்னம் அவனுக்கு முன்னால் இருந்து கொண்டு விஸ்வத்திற்கு விளம்பரம் செய்து கொண்டிருக்கும்.. கைதட்டல் விஸ்வம் திரும்பவும் வந்து தன் இருக்கையில் அமரும் வரை தொடர்ந்தது. இருவர் வந்து க்ரிஷை மேடைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். பேச்சு மேடை முன் அவனை நிறுத்தி அவன் கையைப் பிடித்து மைக்கை உணர வைத்து விட்டு ஒரு நிமிஷம் வேறெதாவது உதவி அவனுக்குத் தேவைப்படுமா என்று கவனித்துப் பார்த்து விட்டு மேடையிலிருந்து இறங்கினார்கள்.

இருவேறு உலகம்

க்ரிஷ் மனம் வெறுமையாக இருந்தது. என்ன பேசுவது என்ன சொல்வது என்று பலதை முன்பே நினைத்து வைத்திருந்தாலும் மேடையேறிய கூணமே அந்த நினைவுகள் விடைபெற்றது போல வெறுமையே மிஞ்சியது. ஒரு நிமிஷம் அவன் மௌனமாக நின்றான். விஸ்வத்துக்கு அவனைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது. கண்களைக் கட்டி காந்தாரி போல பரிதாபமாய் நிற்கிற அவனுக்கு விஸ்வத்துக்கெதிராய் பேச எதுவுமே இருக்க வாய்ப்பில்லை என்று விஸ்வம் முன்பே கணித்திருந்தான். அதை மெய்ப்பிப்பது போலத்தான் க்ரிஷ் மௌனமாய் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.

‘இந்தக் கேவலம் உனக்குத் தேவையா க்ரிஷ்?’ என்று மனதுக்குள் கேட்டுக் கொண்டான்.

க்ரிஷ் கை பேச்சு மேடையில் இருந்த நெற்றிக்கண் கல்லில் பட்டது. அது என்ன என்று தொட்டுப் பார்த்த போது அந்தச் சின்னத்தை சபைக்குக் காட்டிய விஸ்வம் அதை விட்டுப் போயிருக்கிறான் என்பதைப் புரிந்து கொண்டான். க்ரிஷ் கை பட்டவுடனே அந்த சின்னம் ஒரு முறை ஒளிர்ந்து மறைந்தது. விஸ்வம் திகைத்தான்.

‘என்ன இது? அவன் தொட்டாலும் ஒளிர்கிறதே!’

என்.கணேசன்

க்ரிஷின் கை அந்த நெற்றிக்கண் கல்லில் பட்டவுடனேயே க்ரிஷின் மூடிய கண்கள் முன் ஒரு காட்சி தெரிய ஆரம்பித்தது. பனிமலைக் குகையில் மாஸ்டர் தெரிந்தார். அவருக்குப் பின் சிவனுடைய முகச் சிற்பம் தெரிந்தது. சிவன் யோக நிலையில் இருந்தான். சிவனின் கண்களும் நெற்றிக்கண்ணும் பாதி மூடிய நிலையில் இருந்தன. மாஸ்டரை பார்த்ததும் க்ரிஷ் முகம் மலர்ந்தது. தலைதாழ்த்தி அவன் அவரை வணங்கினான். அவர் சாந்தமாய் அவனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார்.

கை உயர்த்தி அவனை ஆசிர்வதித்தார்.

அந்தக் காட்சி க்ரிஷிக்கு அருகில் ஒரு திரையில் தெரிவது போல் விஸ்வத்துக்கும் தெரிந்தது. விஸ்வம் அதிர்ச்சி அடைந்தான். பக்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்தான். நல்ல வேளையாக யாருக்கும் அந்தக் காட்சி தெரியவில்லை என்பதை உணர முடிந்தது. சற்று நிம்மதி அடைந்தாலும் அவனைப் பார்த்து மாஸ்டர் புன்னகைத்தது போலத் தோன்றியது எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது. இந்த ஆள் யோகச் சக்திகளை அதிகரித்துக் கொண்டு விட்டான் போல் இருக்கிறது. அதனால் தான் அதை எனக்குக் காட்டுகிறான்.

இருவேறு உலகம்

'முட்டாளே, இந்தக் காட்சிகள் எல்லாம் எனக்குக் காட்டி ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. எல்லாமே உன் கையை விட்டுப் போய் விட்டது..' மனதிற்குள் சொல்லச் சொல்லத்தான் மாஸ்டருக்குப் பின்னால் தெரிந்த சிவன் சிலையில் நெற்றியில் முக்கோணத் துளை இல்லாமல் நெற்றிக்கண் பாதி மூடிய நிலையில் தெரிந்ததைக் கண்டு திகைத்தான். இந்த ஆள் அதற்குள் சரியாகப் பொருந்துகிற ஒரு நெற்றிக்கண்ணைப் பொருத்தி விட்டானோ?

'எல்லாம் சரி ஐயா உன் சிஷ்யன் இங்கே பேச வாய் வராமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறானே உதவக்கூடாதா? இங்கே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சிரிக்கப் போகிறார்கள்..' என்று ஏளனமாக மனதிற்குள் அவரிடம் கேட்டான்.

க்ரிஷ் மெல்ல அந்தச் சின்னத்தைக் கையில் எடுத்து பேச ஆரம்பித்தான்.

"இது தான் எனக்கும் முன்னால் பேசிய நம் நண்பருக்குக் கிடைத்த எங்கள் சிவனின் நெற்றிக்கண், உங்கள் புனிதச் சின்னம் பிரமிடுக்குள் கண் என்று நினைக்கிறேன். மதங்கள் நாடுகளைக் கடந்த ஞானம் ஒன்றாகவே இருக்கிறது

என்.கணேசன்

என்பதற்கு இதுவும் ஒரு அருமையான உதாரணமாய் இருக்கிறது. இந்த ஞானம் நம்மைக் காக்கட்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு இதையே சாட்சியாக வைத்து உங்களிடம் பேச விரும்புகிறேன்.." என்று தலை தாழ்த்தி அந்தச் சின்னத்தை பேச்சு மேடையிலேயே வைத்தான். அவன் கையில் வைத்திருந்தவரை தொடர்ந்து அந்தச் சின்னத்தில் அந்தக் கண் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. அவன் கீழே வைத்தபின் தான் மங்கியது. விஸ்வம் அந்தச் சின்னத்தை அங்கு வைத்து விட்டு வந்த தன் முட்டாள்தனத்தை உணர்ந்தான்.

'என்னிடம் இருக்கும் போது எப்போதாவது ஒரு முறை கண்சிமிட்டும் நேரம் மட்டுமே ஒளிர்ந்த இந்தச் சின்னம் இவன் தொடும் போதெல்லாம் மிளிர்கிறதே. இதை இந்த முட்டாள்கள் அவனையே இந்தச் சின்னம் அடையாளம் காட்டுவதாகக்கூட எடுத்துக் கொள்வார்களே.. ஆனால் இவன் ஏதோ மாயாஜாலம் செய்கிறான். இல்லுமினாட்டி தவசி அகஸ்டின் கையால் வாங்கியது நான்தான் என்கிற வகையில் சமாளிக்க வேண்டும்..'

க்ரிஷ் அமைதியாகத் தொடர்ந்தான். "இந்தியக் கடவுள் சிவனின் நெற்றிக்கண்ணாகவும், உங்கள் இல்லுமினாட்டியின்

இருவேறு உலகம்

புனிதச் சின்னமாகவும் இருக்கும் இந்தச் சின்னம் இன்னொரு வகையில் இந்திய ஆன்மீக இயக்கத்தையும், உங்கள் இல்லுமினாட்டியையும் இணைக்கிறது. இணைப்பவர் உங்கள் தவசி அகஸ்டின்.. அந்த வரலாறை எனக்கும் முன்னால் பேசிய நம் நண்பர் அறிவார். அதைச் சொல்ல அவர் மறந்து விட்டிருக்கலாம். ஆனால் பாதி உண்மை நூறு பொய்களை விடப் பயங்கரமானது என்பதால் முழுவதுமாக நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.."

விஸ்வம் ஆர்வமானான். ஆனால் அதே ஆர்வம் அருகில் இருந்த சிலருக்கும் ஏற்பட்டிருந்ததை இருட்டிலும் கவனிக்க முடிந்தது சிறிது எரிச்சலைத் தந்தது. உண்மையில் அவன் பேச்சில் இவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆர்வம் ஏற்படக் காரணம் அவன் தொடும் வரை அந்தச் சின்னம் எரிவதுதான்..

‘ஏன் முட்டாள்களா நீங்கள் என்ன பள்ளிக் குழந்தைகளா? கல் ஒளிர்ந்தால் பரவசமாகி விடுகிறீர்கள். அது என்ன பெரிய விஷயமா? அப்படி எரிவதால் துரும்பளவாவது பிரயோஜனம் இருக்குமா? இல்லுமினாட்டி இந்த அளவு மலிவான ஆள்களை எல்லாமா வைத்திருக்கிறது..?’ என்று மனதுக்குள் பொரிந்து தள்ளினான்.

என்.கணேசன்

இன்று தன் இயல்பான அமைதியையும் பொறுமையையும் இழந்து விட்டிருப்பது புரிந்தது.. சரி இவன் என்ன சொல்லப் போகிறான் என்று பார்ப்போம் என்று கவனத்தைக் க்ரிஷ் பேச்சில் திருப்பினான்.

"கிட்டத்தட்ட நூறாண்டுகளுக்கு முன் உங்கள் இல்லுமினாட்டியின் அகஸ்டின் இந்தியா வந்து யோகக்கலை கற்றது சோம்பேறி இயக்கம் என்று நம் நண்பரால் வர்ணிக்கப்பட்ட அந்த ஆன்மிக மையத்திலாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.."

விஸ்வம் மனதுக்குள் அலறினான்.

‘டேய் டேய் இது என்னடா புதுக்கதையாய் இருக்கு..? இவன் பேசி முடித்தவுடன் மறுப்பு தெரிவிக்கலாமா, இல்லை இப்போதே தெரிவிக்கலாமா?’ என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் க்ரிஷ் தொடர்ந்தான்.

"பின் அவர் உங்கள் இல்லுமினாட்டிக்காகத் தவமிருந்ததும் அதே சோம்பேறி வழியில்தான்.. அதன் பின்னால் உள்ள விஞ்ஞானத்தை பிறகு விளக்குகிறேன். முதலில் சம்பவங்களைச் சொல்கிறேன். அந்த இயக்கத்தில் உலகிற்கு ஒரு அழிவுகாலம் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் வரும்

இருவேறு உலகம்

என்றும், காப்பாற்ற ஒரு வழியையும் வழிவழியாக தலைவர் அடுத்த தலைவருக்குச் சொல்லிச் சென்றார்கள். அந்த வகையில் மாஸ்டரின் குரு மாஸ்டருக்கு ஒரு வரைபடத்தை விட்டுச் சென்றார். சற்றுமுன் பேசிய நம் நண்பர் அந்த வரைபடத்தை அறிந்து மாஸ்டருக்கு முன் நம் நண்பர் அதை எடுத்துக் கொண்டு விட்டார். அவர் அந்த இயக்கத்திலிருந்து திருடிச் சென்றது பணம் மட்டுமல்ல.. அதற்குமுன்பே திருடியது இந்த வரைபடத்தை.."

விஸ்வம் எழுந்து நின்று விட்டான். பக்கத்து சீட்டில் இருந்த உறுப்பினர் அவன் கையைப் பிடித்து உட்கார வைத்தார்.

"கடைசியில் ஒட்டு மொத்தமாக மறுப்பு சொல்ல வாய்ப்பு கொடுப்பார்கள். அப்போது பேசுங்கள். இடைமறித்தால் உங்களுக்குத் தான் கெட்ட பெயர். அவன் சொல்வதாலேயே எதையும் நம்ப மாட்டார்கள். கவலைப்படாதீர்கள்.."

விஸ்வம் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு உட்கார்ந்தான். கூடவே இப்படி எவனோ ஒருவன் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தும்படி ஆகி விட்டதே என்ற எண்ணமே அவனைக் கேவலப்படுத்தியது. விஸ்வத்துக்கு புத்தி சொன்ன

என்.கணேசன்

அந்த நபரும் ஒரு திறமைசாலி என்பதால்தான் இல்லுமினாட்டியின் உறுப்பினராக இருக்கிறார் என்பது விஸ்வத்துக்கு ஏனோ தோன்றவில்லை. அவனைப் பொறுத்த வரை அவனே சிறந்தவன். குறை இல்லாதவன். விஸ்வம் தனது நிதானத்தை இழக்க ஆரம்பித்து இருந்தான்.

"அந்த வரைபடத்தில் ஒரு பனிமலை, மேலே திரிசூலம், அதற்கும் மேலே ஒரு பறவை இருந்தது. வேறு எந்தத் தகவலும் இல்லை. நம் நண்பர் அதைப் பார்த்து எதுவும் புரியாமல் விட்டு விட்டார். இது போன்ற ஒரு நிகழ்வு நடக்கலாம் என்று முன்பே யூகித்திருந்த அந்த குரு, மாஸ்டருக்கு அந்த வரைபடத்தின் நகல் கிடைக்க வேறு வழியும் செய்திருந்தார். அந்த வழியில் அது அவருக்கும் கிடைத்தது. அவருக்கும் வரைபடம் சொல்வது புரியவில்லை. அந்த வரைபடம் காட்டிய பனிமலையில் குகை ஒன்றில்தான் அகஸ்டின் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தக் குகை மேல் ஒரு திரிசூலம் இருந்தது. அழிவுக்காலம் வரும் போது காப்பாற்றும் வழியாக உங்கள் அகஸ்டின் தவமிருந்த இடத்தை அந்த ஆன்மிக இயக்கம் காட்டியது. அகஸ்டின் தவமிருந்ததோ இல்லுமினாட்டியின் அழிவைக் காப்பாற்ற என்று நீங்கள் நினைப்பது நம் நண்பர் பேச்சில் இருந்து

இருவேறு உலகம்

தெரிந்தது. இப்படி அந்த இயக்கம் உலக அழிவின் காலமாகச் சொன்னதும், ஆரகிள் உங்கள் இயக்க அழிவாகச் சொன்னதும் ஒரே காலமாக இருக்கிறது. அதே போல உங்கள் இயக்கத்தை அழிவில் இருந்து காக்க அகஸ்டின் எந்தக் குகைக்கு வந்து தவமிருந்தாரோ அந்தக் குகையை உலக அழிவில் இருந்து காப்பாற்ற உதவும் என்று அந்த இந்திய ஆன்மிக இயக்கம் சொல்லியிருக்கிறது.. இப்படி இரண்டு அழிவுகளுக்கான காலம் ஒன்றாகவும், தீர்வும் ஒன்றாகவும் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.."

எர்னெஸ்டோ நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார். தன் அருகில் இருப்பவர்கள் க்ரிஷ் பேசுவதை மேலும் கூர்மையாகக் கவனிக்க ஆரம்பிப்பதை மட்டும் உணர்ந்த விஸ்வம் எரிச்சலடைந்தான். க்ரிஷ் தொடர்ந்தான்..

"நம் நண்பருக்கு அந்த இடம் எப்படியோ தெரிந்து அங்கே என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்கப் போன போது இல்லுமினாட்டி தவசி அகஸ்டின் தன் கையால் அந்தச் சின்னத்தைக் கொடுத்து விட்டு இறந்ததாகச் சொல்கிறார். அந்தச் சின்னத்தை வாங்கிக் கொண்ட நம் நண்பர் உங்கள் இல்லுமினாட்டி தவசியின் பிணத்தை மரியாதையுடன் புதைக்கக்கூடச் செய்யவில்லை. தனக்குக் கிடைத்த அந்தச்

என்.கணேசன்

சின்னத்தோடு வந்து விட்டார். மறுநாள் மாஸ்டரும் அந்த இடம் அறிந்து போன போது தவசியின் பிணத்தைப் பார்த்து இருக்கிறார். அதை வணங்கி, குகைக்குப் பக்கத்திலேயே பனியில் கையால் குழி தோண்டிப் புதைத்திருக்கிறார். அப்படிச் செய்ததில் அவர் கைகளில் ஏற்பட்டிருந்த காயத்தை நானே பார்த்தேன். அப்படிப்பட்டவர் நம் நண்பரால் சோம்பேறி என்று வர்ணிக்கப்பட்ட மாஸ்டர்.."

விஸ்வம் க்ரிஷ் பேச்சு ஆபத்தாகப் போய்க் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தான்.

உடனே எழுந்து "பொய்.." என்று கத்தினான்.

அத்தியாயம் 138

விஸ்வம் கத்தியதும் அவன் இருந்த பகுதியில் ஒரு சிறு விளக்கும் எர்னெஸ்டோ முன்னால் இருந்த மெல்லிய விளக்கும் எரிந்தன, அவர் அவனை அமரும்படி சைகை செய்தார். பிறகு பேச உனக்கு வாய்ப்பு தரப்படும் என்றும் கையால் சைகை செய்தார். வேறு வழியில்லாமல் விஸ்வம் அமர்ந்தான். இரு விளக்குகளும் அணைந்தன.

க்ரிஷ் விஸ்வத்தின் கத்தலால் பாதிக்கப்படாமல் அப்படி ஒரு குரலே கேட்கவில்லை என்பது போல் தொடர்ந்தான்..

"பிறகு அந்த அகஸ்டின் தவசியின் சமாதியில் ஒரு அதிசயம் நடந்தது. எங்கிருந்தோ ஒரு கருப்புப்பறவை அங்கே வந்தமர்ந்தது. சிறிது நேரம் இருந்து விட்டுப் போனது. அது போகும் போது ஒரு முக்கோணக் கல் நடுவில் கண் இருப்பதை விட்டுப் போனது. மாஸ்டர் ஆச்சரியப்பட்டு அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் அந்தச் சிவன் சிலையில் பொருத்திப் பார்த்தார்.

என்.கணேசன்

அது பொருந்தியிருக்கிறது. மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக இருக்கும் உங்களுக்கு இதை நம்பக் கஷ்டமாய் இருக்கலாம். ஆனால் யோகத்தின் உச்ச நிலையில் யோகிகள் சித்தர்கள் பல வடிவங்கள் எடுக்க முடிவது சகஜம் என்பதையும் அது எப்படி என்பதையும் நம் நண்பர் உண்மை பேசும் மனநிலையில் இருக்கும் போது கேட்டால் என்னைவிட நன்றாக அவர் சொல்லக்கூடும். ஏனென்றால் இது போன்ற சக்திகளில் அவர் அறியாதது எதுவுமிருக்க வழியில்லை. அப்படிப் பறவை வழியில் வந்தது அகஸ்டினேதானா, இல்லை வேறு எதாவது சித்தரா என்றெல்லாம் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த அற்புதம் நடந்திருக்கிறது.." அவன் சொல்லி முடிக்கையில் நெற்றிக் கண் ஒளிர்ந்தது. அது அவன் சொன்னதை ஆமோதிப்பதாக இங்கு சில பைத்தியங்கள் நினைக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம் விஸ்வத்தின் மனதை அரித்தது.

க்ரிஷ் சொன்னான். "அங்கே அந்த நெற்றிக்கண்ணைப் பொருத்தியவுடன் மாஸ்டர் சக்தி வீச்சை நிறையவே உணர்ந்ததால் அங்கேயே சிறிது நேரம் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். சக்தியின் உச்சமும், அமைதியின் உச்சமுமான நிலையை அடைந்திருக்கிறார். புதிய மனிதராக

இருவேறு உலகம்

மாறியிருக்கிறார். அதன் பாதிப்பு அவருக்கு எந்த அளவு இருந்ததென்றால் ஒரே ஒரு முறை அங்கிருந்து வந்து எங்கள் எல்லோரிடம் இருந்தும் விடைபெற்றுத் திரும்பிப் போய் விட்டார். அந்தக் குகையில் இன்னொரு தவம் தொடர்ந்து வருகிறது. அதே குகை, யோக நிலையில் அதே சிவன், அந்த நெற்றிக் கண்ணும், அந்தத் தவசியும் மட்டும் வேறு வேறு.. உலக நன்மைக்காக, அழிவில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்காக நம் நண்பர் முட்டாள்தனம் என்று சொல்லும் தவம் அகஸ்டின் விட்ட இடத்திலிருந்து மறுபடி தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.."

விஸ்வத்துக்கு க்ரிஷின் யுக்தி இப்போது புரிந்தது. யாரையோ விஸ்வம் அலட்சியப்படுத்தினான், ஏமாற்றினான், கொன்றான் என்றால் இல்லுமினாட்டிக்கு அதில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. ஆனால் இல்லுமினாட்டியின் மதிப்பிற்குரிய ஒரு தவசியை அவன் அதன் உறுப்பினராக இருந்து கொண்டு அவமதித்திருக்கிறான் என்றால்..? விஸ்வத்தை இறக்கி மாஸ்டரை அகஸ்டினுக்கு இணையாக உயர்த்தி க்ரிஷ் வார்த்தை ஜாலம் புரிகிறான்.. அவன் எண்ணத்தைப் படிக்க முடிந்தது போல அந்தக் குகையில் இருந்த மாஸ்டர் அவரைப் பார்த்துப் புன்னகைப்பதைப் பார்த்து விஸ்வம் ஆத்திரமடைந்தான்.

என்.கணேசன்

விஸ்வம் தனிமனிதர்களின் மனங்களையும், கூட்ட மனிதர்களின் மனங்களையும் ஆழமாய் அலசி ஆராய்ந்தவன். ஸ்டீபன் தாம்ஸனின் நூலைப் படித்ததோடு அல்லாமல் அவருடன் மணிக்கணக்கில் அதைப் பற்றி விவாதித்து அறிந்தவன். அந்த மனோதத்துவத்தை வைத்துதான் அவன் தன் உரையைத் தயாரித்திருந்தான். இல்லுமினாட்டியிடம் க்ரிஷ் பேசக்கூட எதுவுமே இல்லை என்னும் அளவுக்குக் கச்சிதமாக அவன் உரையும் அமைந்திருந்தது. ஆனால் க்ரிஷும் ஸ்டீபன் தாம்ஸன் படித்தவன். அவனும் எதிலும் ஆழமாய்ப் போக முடிந்தவன்.. இல்லுமினாட்டியைக் கவரும்படி எதுவுமே பேச விஷயமில்லாதவன் அகஸ்டின் என்ற ஒற்றைக் கிளையை வைத்து உயர எழும்பிக் கொண்டிருக்கிறான். இந்த முட்டாள்களும் ஸ்வாரஸ்யமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.. சதாசிவ நம்பூதிரியின், 'ஒரு விதைக்குள் எத்தனை மரம், எத்தனை காடுகள்..' உதாரணம் நினைவு வந்து தொலைத்தது..

க்ரிஷ் தொடர்ந்தான். "நான் நம் நண்பர் சொன்ன ஒரு விஷயத்தை நூறு சதம் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அவனவன் நலத்தை அவனவனே அதிகம் விரும்ப வேண்டும். அவனே அதற்கு அதிகம் உழைக்க வேண்டும். அதுதான் சரி. ஆனால்

இருவேறு உலகம்

அடுத்தவன் என்று நீங்கள் யாரை நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் குழந்தைகளை நினைப்பீர்களா, உங்கள் உயிருக்குயி ரானவர்களை நினைப்பீர்களா? அவர்களுக்காக நீங்கள் எதுவும் செய்ய மாட்டீர்களா? அப்படியானால் அகஸ்டின் உங்கள் இயக்கத்துக்காக தவமிருந்ததை எப்படி எடுத்துக் கொள்வீர்கள்? முட்டாள்தனமா? உங்களைச் சோம்பேறிகளாகக் குறைக்கும் முயற்சியா? உங்கள் மீது அக்கறையும் அன்பும் இருந்ததாலும், இந்த உயர்வு மேலும் மேலும் சிறக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததாலும் அல்லவா அவர் இவ்வளவு காலம் தன்னுடைய வாழ்வை அதற்காக அர்ப்பணித்தார்..?"

"நம் நண்பர் மனதில் அக்னியோடு பிறந்து ஒவ்வொன்றையும் கற்றதையும், மேலும் மேலும் உயர்ந்து வளர்ந்ததையும் சொன்னார். இந்த விஷயத்தில் அவரை இனி என் உதாரண புருஷனாக நான் வைத்துக் கொள்வேன். அந்த அக்னி, அந்த உழைப்பு, அந்தத் தீவிரம் எல்லாம்தான் எந்த வெற்றிக்கும் தாரக மந்திரம். ஆனால் எல்லா வளர்ச்சியிலும் நோக்கம் அல்லவா முக்கியம். நோக்கம் நன்றாக இருந்தால் அல்லவா எல்லா வளர்ச்சியும் பயன் அளிக்கும். வெறும் சக்திக்குவிப்பு உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருமா? அணுகுண்டின் சக்தி எல்லையில்லாதது. அதைப் பார்த்து நாம் வியக்கலாம்.

என்.கணேசன்

அதன் சக்தியை ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதைத் தலையணைக்கு அடியில் வைத்து நிம்மதியாக நீங்கள் உறங்க முடியுமா..?"

"நம் நண்பர் தன் வாழ்நாள் கதையைச் சொன்னார். அருமையான வெற்றிக் கதைதான். ஆனால் அந்தக் கதையில் அவர் நன்றியோடிருந்த காட்சியும், நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் இருந்த காட்சியும் இல்லவே இல்லையே. அவர் ஒரு குருவையாவது நினைவு வைத்து பூஜித்திருக்கிறாரா? யாரையாவது வழிகாட்டியாய் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாரா? எல்லாம் நான்.. நான்.. நான்.. அது போகட்டும். அவரையே முழுவதுமாய் நம்பி தங்கள் கஜானாவையே ஒப்படைத்திருந்த ஒரு இயக்கத்தை வஞ்சித்து விட்டு உங்களிடம் வந்திருக்கிறார். அவரை நீங்கள் நம்பி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஒரு நிறுவனத்தை ஒருவன் ஏமாற்றி விட்டு வந்திருப்பது தெரிய வந்தால் வேறெந்த நிறுவனமும் அவனைச் சேர்த்துக் கொள்ளாது. அந்த சாதாரண அறிவை இல்லுமினாட்டி எப்படித் தவற விட்டது? அதில் திருடிய பணத்தில் பாதி வந்து சேர்ந்ததாலா? அந்த ஆன்மிக இயக்கத்தை ஏமாற்றியது போல் இல்லுமினாட்டியையும் ஏமாற்ற மாட்டார் என்பது

இருவேறு உலகம்

எப்படி நிச்சயம்? ஏமாற்றிய பின் எத்தனையோ காரணம் சொல்லலாம். இந்தியாவின் ஆன்மிக இயக்கத்தை முட்டாள்தனம், சோம்பேறித்தனம் என்று சொன்னது போல உங்களையும் பதவி வெறியர்கள், அகங்காரிகள் என்றெல்லாம் கூட வேறொரு இயக்கத்தில் சொன்னால் அவர்களுக்கு எதிராக இல்லாத வரையில் அவர்களும் நம்பக்கூடும் அல்லவா..?"

விஸ்வம் இந்தப் பேச்சு போகும் போக்கை வெறுத்தான். ஷேக்ஸ்பியரின் ஜூலியஸ் சீசர் நாடகத்தில் ப்ரூட்டஸின் பேச்சைப் பாராட்டிப் பாராட்டிப் பேசியே மார்க் ஆண்டனி கழுத்தறுப்பது போல் அல்லவா இவன் பேச்சு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவன் எத்தனை அழகாய் இவர்கள் மனதில் ஒரு பெரிய பிம்பத்தை உருவாக்கி விட்டிருந்தான். இவன் அதன் அஸ்திவாரத்தையே அல்லவா தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். இல்லுமினாட்டி மேடையில் அவர்களே முட்டாள்தனமாகவும், சுயநலமாகவும் அவனை நம்பிச் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்றல்லவா வெளிப்படையாகச் சொல்கிறான். இந்த இல்லுமினாட்டி மடையர்களும் மகுடி முன் பாம்பாக அல்லவா அதை மயங்கிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் க்ரிஷை வெறுத்தான்.

என்.கணேசன்

அகஸ்டினை வெறுத்தான். க்ரிஷ் தொடும் போதெல்லாம் மின்னும் அந்தச் சின்னத்தை வெறுத்தான். அது மின்னி மின்னிக் கழுத்தறுத்து விட்டது. இவன் பேச்சையாவது ஏதாவது விதத்தில் கடைசியில் மறுக்க முயற்சிக்கலாம். ஆனால் அவனைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனாக அடையாளம் காட்ட முற்பட்டிருக்கும் இந்த ஒளிரும் சின்னத்தை யோக சக்தியால் அணைத்து விட வேண்டும். அந்தச் சின்னத்திலிருந்து தான் அவனுக்குப் பேச விஷயங்கள் கிடைப்பது போல அவனுக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்து விட்டது. அந்தச் சின்னம் இருப்பதால்தான் அதன் மூலமாக மாஸ்டர் அங்கிருந்து இங்கு நடப்பதைத் தொலைக்காட்சி பார்ப்பது போல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். குறைந்தபட்சம் இனி மின்னாதபடியாகவாவது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆபத்து.. பிறகு அது ஒளிர நிறுத்தியதை மையமாக வைத்து விஸ்வம் பிறகு பேசலாம்.. விஸ்வம் தன் சக்திகளைக் குவிக்க ஆரம்பித்தான்.

க்ரிஷ் சொன்னான். "ஐந்து தீவிரவாத இயக்கங்களுக்குத் திருட்டுப்பணம் தந்து, அவர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி பேசி ஏமாற்றி என் பிடியில் வைத்திருக்கிறேன் என்று நம் நண்பர் பெருமை பேசினார். இப்போது அது சாத்தியமாக இருக்கலாம்.

இருவேறு உலகம்

ஆனால் தீவிரவாதிகளின் தேவைகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். தொடர்ந்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த யாராலும் முடியாது. ஒரு தீவிரவாதக் கூட்டத்தையே தொடர்ந்து சமாளிக்க முடியாத நிலை வரும் என்ற யதார்த்த நிலை இருக்கையில் இவர் ஐந்து எதிரெதிர் இயக்கங்களை தொடர்ந்து திருப்திப்படுத்த முடியவே முடியாது.. தீவிரவாதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்களை வளர்த்த தலைவர்கள் காலப்போக்கில் அவர்களாலேயே செத்து மடிந்த வரலாறு வேண்டுமளவு இருக்கிறது. சம்பந்தப்படும் அனைவரையும் தீவிரவாதம் அழித்தே தீரும். பணம், அதிகாரம், சாமர்த்தியம் எல்லாம் எத்தனை இருந்தாலும் அது ஏற்படுத்த முடிந்த அழிவில் இருந்து தப்பிக்கப் போதவே போதாது. செய்து விட்டுத்தான் சொல்வேன் என்று பெருமை பேசிய நண்பர் சிந்தித்து விட்டுத் தான் செய்வேன் என்று சொல்லியிருந்தால் மெச்சியிருப்பேன்.. முட்டாள்தனத்தைச் செய்து விட்டுத் தெரிவிப்பது படுமுட்டாள்தனம்.."

விஸ்வத்துக்கு பேச்சு நாராசமாகக் காதில் விழுந்தது. இவனை இப்படிப் பேச விட்டு உட்கார்ந்து கேட்கும் நிலைமை வரும் என்று அவன் கனவிலும் நினைத்திருக்கவில்லை.

என்.கணேசன்

விஸ்வத்தின் பேச்சை அரை மணி நேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு அதில் சொல்லியிருந்த ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் ஓட்டைகளை இப்படி எடுத்துக் காட்டி காட்டி கிழித்து வீசுகிறானே. தலைவனாக உயர்ந்து கொண்டிருந்தவனை திருடனாகக் காட்டி இப்போது கோமாளி போலவும் காட்ட ஆரம்பித்து விட்டானே.. இந்த எண்ணங்கள் எல்லாம் அலைமோதி அவன் மனம் ஒருநிலையில் குவிய மறுத்தது. இத்தனை காலம் தேவையான நேரத்தில் நினைத்தபடியெல்லாம் ஒத்துழைத்த மனம் அவன் வாழ்வின் மிக முக்கிய தருணத்தில் க்ரிஷ் பேச்சால் நிலை குலைந்து குவிய மறுப்பதை அவனால் சகிக்க முடியவில்லை.

இது க்ரிஷ் தயாரித்துக் கொண்டு வந்த பேச்சாய் தோன்றவில்லை. ஏன் என்றால் விஸ்வம் என்ன பேசுவான் என்று பெரிதாய் அவன் யூகித்திருக்க வழியில்லை. இதை எல்லாம் அவனுக்கு எடுத்துச் தருவது அவன் தொடும் போதெல்லாம் மின்னும் அந்த பிரமிடு கண் சின்னமாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது இப்போது அவனுக்கு உறுதியாகவே தெரிந்து விட்டது. எல்லாம் இந்தச் சின்னத்தின் சித்து வித்தைதான். இனி இந்தப் பேச்சு தொடரக்கூடாது. தீர்மானித்த விஸ்வம் சகலமும் மறந்து தீவிர உறுதியோடு

இருவேறு உலகம்

மனதை ஒருமைப்படுத்தினான். தன் சகல சக்திகளையும் ஒருமுனைப்படுத்திக் குவித்தான். அந்தச் சின்னத்தைச் சுற்றி சக்தி வாய்ந்த ஒரு அரணை ஏற்படுத்தி அதன் எந்த சக்தியும் அந்த அரணைத் தாண்டிப் பரவாதபடி சிறைப்படுத்த முடிவு செய்து, குவித்த சக்திகளை அந்த பிரமிடு நெற்றிக்கண் சின்னத்தில் விஸ்வம் பிரயோகித்தான்.

அத்தியாயம் 139

விஸ்வம் குவித்து வீசிய சக்திகளை அந்தச் சின்னம்
கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டதைப் போல விஸ்வம்
உணர்ந்தான். ஏனோ அந்தக் குகையில் அகஸ்டின் அவனது
இடுப்புக் கம்பளியைப் பிடித்துக் கொண்ட போது உணர்ந்ததை
இப்போதும் உணர்ந்தான். கூடவே அவனுடைய சக்திகளை
அவனிடமிருந்து உருவுவது போலவும் உணர ஆரம்பித்தான்.
அன்று அவன் அணிந்திருந்த கம்பளித் துணி மூலம், இன்று
அவன் வீசியிருந்த சக்திகள் மூலம்.. தன் சக்திகள்
இழுக்கப்படுவதை விஸ்வம் தடை செய்ய முயன்றான். அதற்கு
அவன் நிறையவே போராட வேண்டி இருந்தது.. அவன்
அனுப்பிய சக்திகள் அந்த சின்னத்தை மேலும் ஒளிர
வைத்ததோடு பேசிக் கொண்டிருந்த க்ரிஷையும் சேர்ந்து
பிரகாசிக்க வைத்தது. க்ரிஷ் ஒரு கூணம் தேவதூதன்
போலவும், கண்களைக் கட்டியிருந்த நீதி தேவதை போலவும்
தெரிந்தான். அப்படித்தானே அவன் மற்றவர்களுக்கும்
தெரிவான்..! தன்னுடைய போராட்டத்தோடு விஸ்வம்
இதையும் பார்த்துச் சகிக்க வேண்டியிருந்தது.

இருவேறு உலகம்

'க்ரிஷ்டன் சேர்ந்து சதி செய்யாமல், சனியனே மங்கித்தான் தொலையேன்..' என்று அந்தச் சின்னத்தைப் பார்த்து மனதினுள் கூக்குரலிட்டான், அவனுக்குள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த யுத்தத்தை அருகில் இருப்பவர்கள் உணர்ந்தது போலத் தெரியவில்லை. அவர்கள் க்ரிஷ்ட பிரமிப்புடன் பார்த்தபடி அவன் பேச்சில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள்.

க்ரிஷ்டைய குரல் மிகவும் மென்மையாகியது. "நம் குறைகள் நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒழிய நமக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால் நம் பிரச்னை நாம் ஆராய்வதில்லை என்பதுதான். ஆராய்ந்து அடுத்தவர் சொல்லி விட்டால் அவர்களை எதிரியாகப் பார்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறோம். பல சமயங்களில் நம்மை விட்டு விலகி நிற்கவும், உயர்ந்து நிற்கவும் முடிந்தவர்களுக்கு நாமிருக்கும் நிலையைத் தெளிவாகப் பார்த்துத் தெரிவிக்க முடியும். அப்படித்தான் இந்த உலக நிலைமையை என் வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் சொன்னான். அவன் சொன்னது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. என் மூலம் உங்களுக்கும், உங்கள் மூலம் மற்றவர்களுக்கும் சேர வேண்டியதாக அந்த சத்தியங்கள் இருக்கலாம். நாம் நல்ல முறையில் மாற வேண்டும், உயர வேண்டும், அழியாமல்

என்.கணேசன்

காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையில் அவன் சொன்னதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவன் சொன்னான்.."

"அறிவும், நல்ல மனமும் சேர்ந்திருக்கும் மனிதர்களாலேயே எந்த ஒரு சமுதாயமும் மேம்பட்டிருக்கிறது. வளர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இல்லாமல் போகும் போது, அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இருந்தும் அவர்கள் பொது நலனில் அக்கறை காட்டாத போது அழிந்திருக்கிறது, நல்ல மனிதர்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் போது எல்லாமே நாசமாகிப் போகிறது.."

"உண்மையான எதிரி ஒரு தனிமனிதன் அல்ல, உங்கள் சமூகத்தில் புறையோடியிருக்கும் சுயநலம், பேராசை, வெறுப்பு, அலட்சியம் எல்லாம் தான்."

"தனிமனித மதிப்பீடுகள் தரம் குறையும் போது அவன் வாழும் சமுதாயத்தின் தரமும் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. அப்போதுதான் அழிவிற்கான விதைகள் விதைக்கப் படுகின்றன. பொதுநலம் மறக்கப்பட்டு, தன் உண்மையான நலமும் எதுவெனத் தெரியாமல் மனிதன் மயங்கும் சூழ்நிலை உருவாக ஆரம்பித்து, அந்தச் சூழ்நிலையில் தீமைகள் வேகமாக விளைய ஆரம்பிக்கின்றன. அப்போது தன்

இருவேறு உலகம்

நிலைமைக்குத் தானே பொறுப்பேற்க மனிதன் மறக்கிறான். அடுத்தபடியாக உடனடிக் கிளர்ச்சிகளுக்காகவும் அற்ப சந்தோஷங்களுக்காகவும், நீண்டகால நன்மைகளையும், உயர்வுகளையும் மனிதன் அலட்சியம் செய்ய ஆரம்பித்து, தன்னை அழித்துக் கொள்ளத் தயாராகிறான். அவன் ஆறாவது அறிவைப் பயன்படுத்துவது குறைய ஆரம்பிக்கிறது. அழிவின் வேகம் அதிகரிக்கிறது.."

அந்தச் சின்னம் இப்போது வைரம் போல் ஜொலிக்க ஆரம்பித்தது. இருட்டில் இருந்த அரங்கம் அந்த ஜொலிப்பில் பெளர்ணமி நிலவொளியில் வெட்டவெளியில் இருப்பது போல ஒளி வெள்ளத்தில் மிதந்தது. எல்லோர் முகத்திலும் பிரமிப்பு தெரிய ஆரம்பித்தது. விஸ்வத்திற்கு வெளியே இதைப் பார்க்கச் சகிக்கவில்லை. உள்ளேயோ சக்திகள் உருவப்படாமல் தடை செய்யும் முயற்சி தோல்வியடைந்து அவன் படிப்படியாக பலம் இழந்து கொண்டிருந்தான். அவனை ஏதோ ஒரு சக்தி கட்டிப் போட்டது. அவனால் அதிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

எத்தனையோ பேரை இப்படிச் கட்டுப்போட்டிருக்கிறான். அந்த அனுபவம் அவனுக்கே வந்து சேரும் என்பதை அவன் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை.

என்.கணேசன்

வாழ்க்கை முழுவதுமே அவன் தனக்கு என்ன சக்தி கிடைக்கும் என்று அலைந்தானே தவிர, அந்த சக்தியால் உலகுக்கு என்ன நன்மை விளைவிக்க முடியும் என்று அவன் துளிகூட எண்ணவே இல்லை. எந்த குருவிடமும் அவனுக்கு அபிமானமும் இருந்ததில்லை. குருவையே சிஷ்யன் மிஞ்சினாலுமே, அவர் என்றும் அவனுக்கு குருதான். ஒருவனுக்கு குருவின் ஆசி அவசியம் தேவை. மாஸ்டர் அவருடைய குருவையே மிஞ்சிய போதும், அவர் என்றுமே குருவை வணங்காமல் ஒரு காரியமும் செய்ததில்லை. அதனால் அவருடைய குரு அருவமாக இருந்து மாஸ்டருக்கு கிடைக்க வேண்டிய யோக நிலையை அடைய உதவி செய்தார். தார்ப் பாலைவன பக்கிரி, இமயமலை சாமியார் என்று அவன் வித்தைகளை கற்றுக் கொண்ட ஆசிரியர்களை அவன் மதித்ததாக நினைவே அவனுக்கு இல்லை. அவன் எல்லோரையும் மிஞ்சினாலும் அவர்களுக்குரிய மதிப்பை மரியாதையை அவன் தரவே இல்லை. எல்லாம் தன்னாலே முடியும் என்கிற ஆணவத்தால் அவனுக்கு எந்த குருவுடைய ஆசியும் கிடைக்க வாய்ப்பில்லாமலேயே போயிற்று. இப்போதுதான் அவனுக்கு குருவின் அருளைப் பற்றிய ஞானம் வர ஆரம்பித்தது. ஆனால் கண் கெட்ட பின்பு சூரிய நமஸ்காரம் போல இருந்தால் என்ன பயன்..?

இருவேறு உலகம்

விஸ்வத்துக்கு மௌண்ட் அபு சதானந்தகிரி ஸ்வாமிஜி, மாஸ்டரின் குரு, ராஜதுரை, மற்றும் அவனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் முகங்கள் கண் முன் வந்து போயின. தன்னுடைய வினை தன்னை சுட ஆரம்பித்து விட்டதை அவன் உணர்ந்தான். சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணாக இருந்த புனித சின்னத்தை அவன் அடக்க நினைத்தது பேதமை. இறைவனிடம் மனித சக்தி செல்லுமா.. 'விநாச காலத்தில் விபரீத புத்தி..' என்கிற வாக்கிற்கு பலிதமாய் அவன் செய்த முட்டாள் காரியத்தினால், அந்த சின்னம் அவனுடைய சக்தியை உறிந்து கொண்டே போயிற்று. அவனால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் போகவே, அவன் மேடையில் இருந்த க்ரிஷ்ணப் விரக்தியுடன் பார்க்க ஆரம்பித்தான்.

அந்தச் புனிதச் சின்னத்தின் ஜொலிப்பில் க்ரிஷ்ணம் தேஜஸுடன் தெரிந்தான். ஒவ்வொருவரின் அந்தராத்மாவுடனும் பேசுவது போல் க்ரிஷ்ண மேலும் சொன்னான்.

"என் வேற்றுக்கிரஹவாசி நண்பன் அழிவின் போக்கைக் கணக்கு போல் படிப்படியாக விளக்கியது மகத்தான உண்மை. தனிமனிதர்களாக நீங்கள் உங்கள் பொறுப்பை உணர்வதோடு தலைவர்கள் என்ற நிலையில் தனிமனிதர்களை மாற்ற முடிந்த சாத்தியத்தை உணர வேண்டும்.. உலகத்தில் மிக உயர்ந்த

என்.கணேசன்

உத்தமனும் சரி, மகா மோசமானவனும் சரி எக்காலத்திலும் பெரும்பாலும் மாறாதவர்களாகவே இருப்பார்கள். எந்த மோசமான சூழ்நிலையிலும் மிக மிக நல்லவன் கெட்டது செய்யத் துணிய மாட்டான். எத்தனைதான் நல்ல சூழல் இருந்தாலும் மகா மோசமானவன் நன்மைக்கு மாற மாட்டான். இந்த இரண்டு உச்சங்களும் தங்கள் நிலை மாறாதவை. இவர்கள் விஷயத்தில் யாரும் எதுவும் செய்யவும் முடியாது. ஆனால் இவர்களின் அளவு மிகக்குறைவு. ஓரிரண்டு சதவீதம் கூட இருக்க மாட்டார்கள். மற்ற எல்லாரும் இடைப்பட்டவர்களே. உங்களால் மாற்ற முடிந்தவர்களும், பெரும்பான்மை மனிதர்களும் இவர்களே.."

"இந்த இடைப்பட்டவர்கள் இரண்டு நிலைகளுக்கும் இடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாய் தீய நிலைக்கு சரிவார்களேயானால் அந்த சமூகம் அழிவது நிச்சயம். அதுதான் இப்போது நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த இடைப்பட்டவர்களை நல்ல தன்மைக்கு மாற்றும்படியான சூழல் இல்லை. அந்த நன்மை அலைகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் குறைந்து கொண்டே வருகிறார்கள். அந்த அலைகளை அதிகப்படுத்தவே இந்தியாவின் அந்த ஆன்மிக இயக்கமும்,

இருவேறு உலகம்

தன்னலமில்லா தவசிகளும், உங்கள் அகஸ்டினும் கூடத் தவமிருந்தார். நுண்ணுணர்வு கொண்டவர்கள் அந்த நல்ல அலைவரிசைகளை வாங்கி மாறுவார்கள், தங்கள் உதாரணங்களால் மற்றவர்களையும் மாற்றுவார்கள் என்பது தான் அவர்கள் நோக்கமாய் இருந்தது. இது முட்டாள்தனம் அல்ல. தொலைநோக்கு.."

"ஒருவன் தன் மன உலகில் உருவாக்குவதையே வெளியுலகில் காண்கிறான். உள் உலகில் உருவாக்குபவை மேற்போக்காகவும், வீரியம் இல்லாமலும் இருக்கும் போது வெளியுலகிலும் குழப்பமாகவே எல்லாம் உருவாகிறது. உள் உலகில் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் தொடர்ந்து நினைப்பதும் மதிப்பதும் உயர்வாகவே இருக்கையில் அதன்படியே அவனுக்கு வெளியுலக வாழ்க்கை அமைகின்றது. இந்த இருவேறு உலகங்களில் ஒன்று அவன் உருவாக்குவது. இன்னொன்று அவன் காண்பது. அந்த வகையில் இருவேறு உலகமும் ஒன்றே. வெளியே காண்பது பிடிக்காத போது அவன் உள்ளுக்குள் உருவாக்குவதை மாற்றிக் கொள்வது ஒன்றே வழி.."

"இன்னொரு விதமாகச் சொன்னால் எதை மனிதன் அதிகமாகவும் அழுத்தமாகவும் நினைக்கிறானோ அதுவாகவே

என்.கணேசன்

அவன் ஆகிறான் என்பது பிரபஞ்ச விதி. அதுவே அவனைத் தேடி வருகிறது. அதற்குரிய சூழல்களையே உருவாக்கியும் தருகிறது. ஆகவே எண்ணங்களிலும் நோக்கங்களிலும் இருக்கிறது எல்லாச் சூட்சுமமும். யோகிகள் தங்கள் ஞான அலைகளை பரவச் செய்து பலன் பெறத் தகுதியான அலைவரிசைகளில் இருப்பவர்களை உயர வைப்பது போல, ஆளுமை உள்ள மனிதர்களும் தங்கள் எண்ணங்களாலும், செய்கைகளாலும் எத்தனையோ நுட்பமான மாற்றங்களை உருவாக்கி விட முடியும். அந்த வகையில் தலைவர்கள் முடிந்த வரை உதாரண புருஷர்களாய் இருக்க வேண்டும். நன்மைக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் தர வேண்டும். நன்மை போற்றப்படுகிறது, அதுவே கௌரவம், அதற்கே மதிப்பு என்ற நம்பிக்கையான சூழலை நாம் உருவாக்கினால் ஒழிய இந்து இடைப்பட்ட பெரும்பான்மையான மனிதர்களை நாம் நன்மையின் போக்கிற்கு மாற்றி விட முடியாது.."

"அப்படி மனிதர்களை மாற்றி அவர்களை மேலுக்கு உயர்த்தி அவர்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதுதான் உண்மையில் தலைமைக்குப் பெருமை. முட்டாள்களையும், தற்குறிகளையும், கேடிகளையும், போக்கிரிகளையும், கொள்ளையர்களையும், தீவிரவாதிகளையும் சமாளித்து

இருவேறு உலகம்

அதிலும் சுய சம்பாத்தியம் பார்ப்பதைத் தலைமை என்று பெருமையாகச் சொல்ல முடியுமா? இல்லுமினாட்டி எந்த மாதிரியான மனிதர்களுக்குத் தலைமை தாங்க நினைக்கிறது? எந்த விதமான தலைமையை அது பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அறிவும் ஞானமும் படைத்த நீங்கள் யோசித்துப் பாருங்கள். நல்ல மனிதர்களைப் போற்றுங்கள். திறமைக்கு ஆதரவு கொடுங்கள். எது எல்லாம் உயர உதவுமோ அதை எல்லாம் ஸ்லாகியுங்கள். உண்மைக்கு உரிய கௌரவம் கொடுங்கள். இந்த இடைப்பட்ட மனிதர்கள் கண்டிப்பாக நன்மையின் பக்கம் திரும்புவார்கள். உயர ஆரம்பிப்பார்கள். இதுவே உலகம் காப்பாற்றப்படும் வழி. அதைவிட்டு எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கிய வரை லாபம் என்று இன்றைய அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் செய்வதைப் போல எல்லா இடங்களில் இருந்தும் சுருட்டிக் கொண்டே போனால் கடைசியில் எதுவும் மிஞ்சாது. இப்படி ஒருவன் சேர்த்ததை அவனுக்கு மேல் வலிமையானவன் பிடுங்கி, அவன் பிடுங்கியதை அதற்கு மேல் வலிமையானவன் பிடுங்கி வலிமை என்றாலே ஏமாற்றிப் பிடுங்குவது என்றாகி கடைசியில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டுதான் சாக வேண்டும்.. அழிப்பதற்கு எந்தத் தனித்திறமையும்

என்.கணேசன்

தேவையில்லை. பலவீனமானவர்களை ஏமாற்றியும், பயமுறுத்தியும் கொள்ளையடிப்பது பெருமையும் அல்ல.."

அசைய முடியாமல் கட்டப்பட்டவன் போல் இருந்த விஸ்வம் சக்திகள் இழந்ததாலோ என்னவோ அந்தச் சின்னத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட பேரொளி நெருப்பாய் சுடுவது போல் உணர்ந்தான். அவனுக்கு முன்னால் விரிந்த குகைக்காட்சியில் மாஸ்டர் விஸ்வத்தை இரக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய இரக்கம் அவனுக்கு நெருப்பை விட அதிகமாகச் சுட்டது. அவர் கண்களை மூடித் தியானத்தில் ஆழ ஆரம்பித்தார். அந்த நேரத்தில்தான் குகையின் ஓரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த அவனுடைய கம்பளித்துணியின் நுனி மெல்ல எரிய ஆரம்பித்திருந்ததை விஸ்வம் கவனித்தான். விஸ்வம் அதிர்ச்சியின் உச்சத்துக்கே போனான். அந்த எரியும் கம்பளி அவனையும் எரிப்பது போல் உணர ஆரம்பித்தான். சதாசிவ நம்பூதிரி சொன்ன விதை விருட்சமாகி காடாகி பெருக ஆரம்பிக்கையில் பிரம்மாண்ட விருட்சமாக இருந்த அவன் நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டு சாம்பலாகிக் கொண்டிருக்கிறான். உலகத்தின் விதி எழுதி அனைவரும் பார்க்க உச்சியில் நிற்க ஆசைப்பட்டவன் அருகிலிருந்த மனிதர்கள் கூட அறியாமல்

இருவேறு உலகம்

செத்துக் கொண்டிருக்கிறான். கடைசியாக அவன் பார்வையில் பட்டது க்ரிஷ் கையில் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த அந்தச் சின்னம். கண்களை மூடிக் கொண்டான். அவனவனுக்குச் சேர வேண்டியதை அடுத்தவன் இடையே பிடுங்கிக் கொண்டாலும்கூட விதி பிடுங்கியவன் மூலமாகவேகூட சேர வேண்டியதைச் சேர வேண்டியவனிடம் சேர்த்தும் விடுகிறது என்பது அவன் கடைசி சிந்தனையாக இருந்தது.

க்ரிஷ் கடைசியாகச் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே விஸ்வம் இறந்து போனான்.

"எல்லா மாற்றங்களும் உடனடியாக சாத்தியமாகி விடாது என்பது உண்மையே. ஆனால் அழிவிலிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் சின்னச் சின்ன மாற்றங்களை உடனே நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். நம் நண்பர் சொன்ன அக்னி நமக்குள் இருக்குமானால், அது தணியாமல் நம்மால் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிந்தால் பெரிய பெரிய மாற்றங்களும் சாத்தியமாகும். அவர் சொன்னது போலவே இலக்கு நோக்கித் தளர்வில்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தோமானால் எல்லா உயரங்களும் நமக்குச் சாத்தியமே.."

என்.கணேசன்

விஸ்வம் முகத்தில் சோகம் கலந்த புன்னகை தங்கிப்
போனது..

அத்தியாயம் 140

க்ரிஷ் தன் பேச்சை முடித்த போது தான் அந்த இல்லுமினாட்டி சின்னம் ஒளிர்வதை நிறுத்தியது. மீண்டும் அரங்கில் இருள் பரவியது. கடைசியில் மின் விளக்குகளைப் போட்ட போது அத்தனை விளக்குகளும் சேர்ந்தும் அந்தச் சின்னம் ஏற்படுத்தியிருந்த ஒளி வெள்ளத்திற்கு ஈடு சொடுக்க முடியாமல் போனதை அங்கிருந்தவர்கள் அனைவருமே கவனித்தார்கள். ஒரு நிமிஷம் நீண்ட மௌனத்திற்குப் பின் கைதட்டல் அரங்கை அதிர வைத்தது. க்ரிஷ் கண் முன்னால் இருந்த குகைக்காட்சியும் மாஸ்டருடன் சேர்ந்து மறைந்தது. மறைவதற்கு முன் மாஸ்டர் தன் ப்ரிய சிஷ்யனைப் பார்த்து பேரன்போடு புன்னகைத்தார். க்ரிஷ் அவருக்கு மீண்டும் தலைவணங்கினான்.

எர்னெஸ்டோ தன் முன்னால் இருந்த மைக்கை எடுத்தார். "இளைஞனே, நீ இல்லுமினாட்டியில் இணைகிறாயா..?"

இந்தக் கேள்வியில் க்ரிஷ் மட்டுமல்லாமல் மற்ற உறுப்பினர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். க்ரிஷுக்குச் சிரிக்கத் தோன்றியது.

என்.கணேசன்

"நானா, இல்லுமினாட்டியிலா..?" மாட்டேன் என்பது போல அவன் தலையசைத்தான்.

எர்னெஸ்டோ சொன்னார். "இளைஞனே நீ இன்று சொன்ன வார்த்தைகளை இல்லுமினாட்டி என்றும் நினைவு வைத்திருக்கும். இந்தக் கூடினத்தில் எங்கள் இல்லுமினாட்டி தவசி அகஸ்டின் உன் மூலம் சொன்னதாக நாங்கள் உணரும் இந்த உயர்ந்த உணர்வுகள் நாளைக் காலை எத்தனை பேருக்கு எத்தனை சதவீதம் தங்கும் என்பதை உறுதியாக என்னால் கூற முடியாது. இன்னும் சில நாட்கள் போனபின் கண்டிப்பாக இதே உணர்வுகளை இதே அளவிலும் இதே உறுதியிலும் உறுப்பினர்கள் பின்பற்றுவார்கள் என்று கூற முடியாது. மனித இயல்பை நீண்ட காலம் கவனித்து வந்ததால்தான் இதை வருத்தத்துடன் கூறுகிறேன். இந்த உயர்ந்த உணர்வுகள் நீர்த்துப் போகாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் உன்னைப் போன்றவன் எங்களுடன் இணைந்து இருக்க வேண்டும்.."

"அறிவும், நல்ல மனமும் சேர்ந்திருக்கும் மனிதர்களாலேயே எந்த ஒரு சமுதாயமும் மேம்பட்டிருக்கிறது. வளர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் பொது நலனில் அக்கறை காட்டாத போது அழிந்திருக்கிறது. நல்ல மனிதர்கள்

இருவேறு உலகம்

பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் போது எல்லாமே நாசமாகிப் போகிறது என்று உன் ஏலியன் நண்பன் சொன்னதாய்ச் சொன்னாய். இல்லுமினாட்டி என்ற இந்த இயக்கம் உலக நிகழ்வுகளின் போக்கை நிர்ணயிக்கும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு இயக்கமாக இருக்கிறது. அதில் சேர வாய்ப்பு கிடைத்த போதும் நீ சேரத் தயங்கினால் அறிவுரை சொல்ல மட்டுமே நீ, அதைக் களத்தில் இறங்கி செய்து காட்டக் கிடைக்கும் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிறாய் என்றாகி விடாதா? உன் ஏலியன் நண்பனுக்கும், உன் மனசாட்சிக்கும் நீ என்ன பதில் சொல்லப் போகிறாய்..?"

க்ரிஷ் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் சொல்வதெல்லாம் உண்மை. ஆனால் அவன் சாதாரண அரசியலில் இறங்கக்கூடத் தயங்கியவன். உதய் ஒரு முறை கேட்டது நினைவுக்கு வந்தது.

"வாய்கிழிய அரசியல்வாதிகளைப் பத்திப் பேசறியே. அரசியல்ல இறங்கிதான் பாரேன். அப்ப தெரியும் ஒரு அரசியல்வாதிக்கு எத்தனை கட்டாயங்கள் இருக்குன்னு.."

மாநில அரசியலுக்கு வரக்கூடக் கூசிய அவனை உலக அரசியலுக்கு இவர் கூப்பிடுகிறார்.. என்ன சொல்வது, எப்படிச்

என்.கணேசன்

சொல்வது என்று எண்ணியபடி அவன் கை பிரமிடு-கண் சின்னத்தில் பட்ட போது. அது அவனைப் பேச வைத்தது போலத் தோன்றியது. அவன் சொன்னான்.

"இணைகிறேன்.."

கடைசியாய் ஒரு முறை அந்தச் சின்னம் மிகப்பிரகாசமாய் ஒளிர்ந்து மங்கியது.

க்ரிஷ்ணக்குத் தன் குரலையே நம்ப முடியவில்லை. கரகோஷம் மறுபடி இரட்டிப்பாகக் கேட்க ஒருவர் வேகமாக வந்து க்ரிஷின் கண்கட்டை அவிழ்த்தார்.

"இல்லுமினாட்டிக்கு வரவேற்கிறேன் இளைஞனே.." என்று முதல் ஆளாக வந்து எர்னெஸ்டோ கைகுலுக்கினார். அவர் பின்னால் மற்றவர்களும் வாழ்த்திக் கைகுலுக்கிக் கொண்டிருக்கையில் ஒருவர் பரபரப்புடன் வந்து விஸ்வம் இறந்து விட்ட செய்தியைச் சொன்னார்.

விஸ்வத்தின் உடல் ம்யூனிக் நகரின் மின்மயானத்தில் எரிக்கப்பட்ட போது அவனது ஒரே நண்பனாக க்ரிஷ்தான் முன்னால் நின்று கொண்டிருந்தான். நவீன்சந்திர ஷா உட்பட

இருவேறு உலகம்

யாருமே இறந்து போயிருந்த மனிதன் குறித்த நல்ல நினைவுகளுடன் இருக்கவில்லை.

அந்தச் சின்னம் க்ரிஷைத்தான் அடையாளம் காட்டுகிறது என்று தெரிந்த பிறகு, அகஸ்டின் அவர் கையால் அந்தச் சின்னத்தை அவனிடம் கொடுத்தார் என்பதும், அவன் கனவுகளில் வந்த காட்சிகள் பற்றிப் சொன்னதும் எல்லாமே பொய் என்பது தெளிவாக அவர்களுக்குப் புரிந்து விட்டது. நவீன்சந்திர ஷா விஸ்வத்தை அறிமுகப்படுத்தியதற்காக எர்னெஸ்டோவிடம் வருத்தத்துடன் மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டார்.

"அவன் இப்படி ஏமாற்றுப் பேர்வழியாக இருப்பான் என்று நான் நினைத்தே இருக்கவில்லை தலைவரே.."

எர்னெஸ்டோ நவீன்சந்திர ஷாவின் தோளைத் தட்டிக் கொடுத்துச் சொன்னார். "அவன் நம்மோடு சேர்ந்திருக்கா விட்டால் க்ரிஷ் நமக்குக் கிடைத்திருக்க மாட்டான்.. நடந்ததெல்லாம் நன்மைக்கே.."

மின்மயானத்தில் நின்றிருக்கையில் உண்மையாகவே க்ரிஷ் விஸ்வத்திற்காக வருத்தப்பட்டான். அவன் விஸ்வத்தை முதல் முதலில் நேரில் பார்ப்பதே சுவமாகத்தான். ஆனால்

என்.கணேசன்

எத்தனையோ உயரங்களுக்குப் போய் ஜொலித்திருக்க வேண்டிய ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கை இப்படி முடிந்ததில் அவனுக்குப் பெரும் வருத்தமே!

"நண்பனே, நல்ல விளைவை விரும்புவன் நல்ல விளைகளையே செய்ய வேண்டும். எத்தனை சாமர்த்தியம் சக்தி இருந்தாலும் விளையை விதைத்து திளையை அறுவடை செய்து விட முடியாது. அது மாற்ற முடியாத பிரபஞ்ச விதி! அடுத்த பிறவியாலாவது எல்லாம் வல்ல இறைவன் உனக்கு இந்தப் பிறவியில் இருந்த அக்னி, உழைப்போடு நல்ல மனதையும் சேர்ந்து கொடுத்து புதிய வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கச் செய்யட்டும்.." என்று மனமாரப் பிரார்த்தித்து நின்றான்.

எர்னெஸ்டோ அவனுக்குச் சற்றுப் பின்னால் நின்று அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அரங்கத்தில் பேசும் போது நம் நண்பர் என்று சொல்லி நார் நாராகக் கிழித்தாலும் அந்த மனிதன் இறந்து விட்ட பிறகு மனமுருக அந்த ஆத்மாவுக்காகப் பிரார்த்தித்து நிற்கும் இந்த இளைஞனை அவருக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. அவனிடம் இல்லுமினாட்டியில் இணையக் கேட்ட போதும் அவன் இணைய ஒத்துக் கொள்வான் என்று அவர் பெரிய நம்பிக்கை வைத்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவன் ஒத்துக் கொண்டது

இருவேறு உலகம்

அவருக்கு மகிழ்ச்சியையும், எதிர்காலத்தைக் குறித்த நம்பிக்கையையும் கொடுத்தது.. ஈரமான விழிகளுடன் திரும்பியவனைத் தட்டிக் கொடுத்து வெளியே அழைத்து வந்தார்.

'ஒரு இல்லுமினாட்டி தான் இல்லுமினாட்டி என்பதைத் குடும்பத்திற்குக் கூடத் தெரியாதபடி ரகசியமாய் வைத்திரு வேண்டும், இல்லுமினாட்டியின் நடவடிக்கைகள் குறித்து மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை..' என்ற மிக முக்கிய ரகசியப் பிரமாணம் உட்பட பல உறுதிமொழிகள் எடுக்க இல்லுமினாட்டியின் உறுப்பினராகக் கையெழுத்துப் போட்டு விட்ட வந்த போது க்ரிஷிக்கு கூட எல்லாமே அவனை மீறி நடப்பது போல் மலைப்பாகவே இருந்தது. அனைவரிடமும் விடை பெற்றுக் கிளம்பினான்.

வழியனுப்ப விமான நிலையத்திற்கு விஸ்வேஸ்வரய்யா வந்திருந்தார். அவருக்கு அவன் அங்கு வந்து அருமையாக பேசியதிலும், மற்றவர்கள் மனம் வென்றதிலும் இல்லுமினாட்டியில் இணைந்ததிலும் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி. அதை அவனிடம் மனமாரத் தெரிவித்தார்.

என்.கணேசன்

விமானம் ஏறுவதற்கு முன் க்ரிஷ் ஃபோன் செய்து உதய்யிடமும், ஹரிணியிடம் பேசினான். இருவரிடமும் எதிரி முடிந்தான், ஆபத்தும் முடிந்தது என்று தெரிவித்தபோது இருவரின் வார்த்தைகள் வராத கண்ணீரையும் அவனால் உணர முடிந்தது. இருவரும் சந்தோஷம் தாங்காமல் திக்குமுக்காடியதையும் உணர்ந்தான். அவன் விழிகளும் ஈரமாயின.

க்ரிஷ் இல்லுமினாட்டி அரங்கத்தில் பேசிய பேச்சின் ஒளிநாடா, ஒலிநாடா, எழுத்து வடிவம், மூன்றும் அந்த பிரமிடு-கண் சின்னத்தோடு வாஷிங்டன் நகரத்தின் இரகசியக் காப்பறையில் சிகாகோ பழஞ்சுவடியோடு சேர்ந்து எர்னெஸ்டோ, வழக்கைத் தலையர் இருவராலும் சேர்ந்து வைக்கப்பட்டன. அந்தப் பிரமிடு-கண் சின்னம் தன் வேலை முடிந்து விட்டதாலோ ஏனோ அதன் பிறகு ஒளிரவில்லை. வெறும் நினைவுச் சின்னமாகத் தங்கி விட்டது.

திரும்பி வருகையில் வழக்கைத் தலையர் கேட்டார்.

"க்ரிஷ் இல்லுமினாட்டியில் சோபிப்பான் என்று நினைக்கிறீர்களா? அவன் மிகவும் மென்மையானவனாகத் தோன்றுவதால் கேட்கிறேன்.."

இருவேறு உலகம்

எர்னெஸ்டோ புன்னகைத்தார். "இல்லுமினாட்டி போன்ற ஒரு பயமுறுத்தும் இயக்கம் பேச அழைத்தவுடன் எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் தனியாக, தைரியமாக, கண்களைக் கட்டிக் கூட்டிப் போனாலும் பரவாயில்லை என்று வருபவன் பலவீனமாகவா உங்களுக்குத் தோன்றுகிறான்..?"

வழுக்கைத் தலையர் யோசித்துப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். இந்த அளவு தைரியம் சாதாரணமாக யாருக்கும் வராது என்று அவருக்கும் தோன்றியது.

எர்னெஸ்டோ சொன்னார். "அந்த மென்மைக்குப் பின்னால் அவன் மிகவும் அழுத்தமானவனும் கூட. நீங்கள் என் வார்த்தைகளைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள். அவன் கண்டிப்பாக இல்லுமினாட்டியில் சரித்திரம் படைப்பான்.."
சொல்லும் போது கையில் புனிதச் சின்னத்தோடு பூரண தேஜஸுடன் அரங்க மேடையில் க்ரிஷ் நின்ற காட்சி அவருக்கு நினைவு வந்தது. அந்தக் காட்சி அவர் மனதில் மட்டுமல்ல அரங்கத்தில் இருந்த இல்லுமினாட்டி உறுப்பினர்கள் அனைவர் மனதிலும் மறக்க முடியாத காட்சியாய் என்றென்றும் தங்கியிருக்கும் என்று அவர் நினைத்துக் கொண்டார்..

விமானத்தில் செல்கையில் ஜன்னல் வழியே தெரிந்த
மேகங்களைப் பார்க்கும் போது க்ரிஷுக்கு வேற்றுக்கிரஹவாசி
நினைவு வந்தது. வேற்றுக்கிரஹவாசி நடந்ததை எல்லாம்
தெரிந்து கொண்டு என்ன சொல்வான் என்று புன்னகையோடு
யோசித்தான். சில மாதங்களில் அவன் வரும் போது சொல்ல
வேண்டியது மட்டுமல்ல கேட்க வேண்டியதும் க்ரிஷுக்கு
நிறைய இருந்தது. நினைவு வர வர கேள்விகளை எழுதி
வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

மெல்ல அவன் மனம் ஆக வேண்டியதை யோசிக்க
ஆரம்பித்தது. விஸ்வத்தின் மரணம் உடனடி பேரபாயத்தைத்
தீர்த்திருக்கிறதே ஒழிய மற்றபடி எல்லாம் இருக்கிறபடி தான்
இருக்கிறது என்பதை அவன் நினைவுபடுத்திக் கொண்டான்.
இல்லுமினாட்டியில் கூட அனைவரிடமும் உடனடியாய் பெரிய
மாற்றம் வந்து விடாது என்று அவன் அறிவான். ஆனால்
சின்னச் சின்ன மாற்றங்கள் கண்டிப்பாக உண்டாகும்.
உண்டாகும்படி அவனும், அவனைப் போன்ற மனிதர்களும்
பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து ஏற்படுத்திக்
கொள்ளும் சின்ன மாற்றங்கள் பெரிய மாற்றங்களில் முடியும்..

இருவேறு உலகம்

இப்போதைய விதைகள் நாளைய தளிர்கள் எதிர்கால விருட்சங்கள்..

ஜன்னலில் இருந்து பார்வையைத் திருப்பிய போது பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த இந்தியப்பயணி ஒருவர் ஆங்கிலப் பத்திரிக்கை ஒன்றில் ஸ்வாரஸ்யமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த கட்டுரைத் தலைப்பு கரிஷ் பார்வையில் பட்டது.

"இல்லுமினாட்டி இருப்பது உண்மையா..?"

அவன் பார்வை அந்தக் கட்டுரையில் சற்றுத் தங்கியதைக் கவனித்த அந்தப் பயணி அவனிடம் கேட்டார்.

"நீங்கள் இல்லுமினாட்டி இருப்பது உண்மை என்று நினைக்கிறீர்களா..?"

கண்ணிமைக்காமல் க்ரிஷ் புன்னகையோடு சொன்னான்.

"நானே ஒரு இல்லுமினாட்டிதான்.."

அவன் நகைச்சுவை உணர்வு அந்தப் பயணிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. வாய்விட்டுச் சிரித்தவர், "சரியாகப் பதில் சொல்லி விட்டீர்கள். தெரிந்தும் இந்த மாதிரிக் கட்டுரைகளைப் படிக்காமல் இருக்க முடிவதில்லை.. ஸ்வாரஸ்யமாய்

இருப்பதுதான் காரணம்.." என்று சொல்லி பத்திரிக்கையை
மூடி வைத்தார்.

க்ரிஷ் முகத்தில் புன்னகை விரிந்தது..

முற்றும்

கதாநாயகனைக் கொலை செய்யும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றதாய் நினைத்த கொலையாளி பிறகு அதே வழியில் கொல்லப்படுகிறான். கதாநாயகன் பிணமும் கிடைக்காமல் போகிறது. ஏலியனைக் குறித்த ஒரு இரகசிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த இஸ்ரோவுக்கு அந்தக் கொலை முயற்சிப் புகைப்படங்கள் கிடைக்கின்றன. அவர்களுக்கும் முடிவில் நடந்தது என்ன என்று தெரியாத நிலை, கதாநாயகன் ஒரு நாள் திடீரெனத் திரும்பி வரும் போது புதிர்கள் விடுபடுவதற்குப் பதிலாக கூடுகின்றன. மறுபடி நடக்கும் கொலை முயற்சி, அவன் சமாளிக்க

வேண்டியிருந்த இரு எதிரெதிர் சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள், ஏலியன், இரகசிய ஆன்மிக இயக்கம், இல்லுமினாட்டி என்று களம் பல திருப்பங்களுடன் களை கட்டுகிறது. கடைசி வரை ஆபத்தில் இருக்கும் கதாநாயகன் தப்பிக்கிறானா, எப்படி என்பதை காதல், பாசமுள்ள குடும்பம், விஞ்ஞானம், அமானுஷ்ய சக்திகள் என்ற வலைப்பின்னலுடன் சொல்லும் இந்த நாவல் விறுவிறுப்பு மட்டுமல்ல, சிந்திக்கவும் வைத்து நினைவில் நிற்கும்!

டீ. அனந்தி

ஆழ்மனசக்தி, ஆன்மீகம், சுயமுன்னேற்றம், வாழ்வியல், சிறுகதைகள், நாவல்கள் போன்றவை இவரது படைப்புகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றவை.

ISBN978-93-81098-39-4

978-93-81098-39-4

₹ 700/-

BLACKHOLE